

Holy Bible

Aionian **Edition®**

ترجمه قدیم

Old Persion Version Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

ترجمه قدیم

Old Persion Version Bible
New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Public Domain

Wycliffe Bible Translators, 1895

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēse added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

جدول محتوا

عهد جدید

1	متی
26	مرقس
42	لوقا
69	یوحنا
90	کارهای رسولان
115	رومیان
126	اول قرن‌تین
136	دوم قرن‌تین
143	غلاطیان
147	افسیان
151	فیلیپیان
154	کولسیان
157	1 تسالونیکیان
160	2 تسالونیکیان
162	1 تیموتاوس
165	2 تیموتاوس
167	تیطس
169	فلیمون
170	عبرانیان
178	یعقوب
181	اول پطرس
184	دوم پطرس
186	اول یوحنا
189	دوم یوحنا
190	سوم یوحنا
191	یهودا
192	مکاشفه یوحنا

ضمیمه

راهنمای خوانندگان

واژه نامه

نقشه ها

سرنوشت

Doré تصاویر

عیسی گفت: «ای پدر اینها را ببامرز، زیرا که نمی دانند چه می کنند.» پس جامه های او را تقسیم کردند و قرعه افکندند.

لوقا ۲۳:۳۴

بود، بعمل آورد و زن خویش را گرفت ۲۵ و تا پسر نخستین خود زانزاید، او را نشناخت؛ و او را عیسی نام نهاد.

۱ کتاب نسب نامه عیسی مسیح بن داود بن ابراهیم: ۲ ابراهیم اسحاق را آورد و اسحاق یعقوب را آورد و یعقوب یهودا و برادران او را آورد. ۳ و یهودا، فارص و زارح را از تamar آورد وفارص، حصرون را آورد و حصرون، ارام را آورد. ۴ و ارام، عمیناداب را آورد و عمیناداب، نحشون را آورد و نحشون، شلمون را آورد. ۵ و شلمون، بوغر را از راحاب آورد و بوغر، عوبیدرا از راعوت آورد و عوبید، یسا را آورد. ۶ و یسا داود پادشاه را آورد و داود پادشاه، سلیمان را از زن اوریا آورد. ۷ و سلیمان، رجبعام را آورد و رجبعام، اییا را آورد و اییا، آسا را آورد. ۸ و آسا، یهوشافاط را آورد و یهوشافاط، یورام را آورد و یورام، عزیا را آورد. ۹ و عزیا، یوتام را آورد و یوتام، احاز را آورد و احاز، حزقیا را آورد. ۱۰ و حزقیا، منسی را آورد ومنسی، آمون را آورد و آمون، یوشیا را آورد. ۱۱ و یوشیا، یکنیا و برادرانش را در زمان جلای بابل آورد. ۱۲ و بعد از جلای بابل، یکنیا، سالتیل را آورد و سالتیل، زروبابل را آورد. ۱۳ زروبابل، اییهود را آورد و اییهود، ایلیقایم را آورد و ایلیقایم، عازور را آورد. ۱۴ و عازور، صادوق را آورد و صادوق، یاکین را آورد و یاکین، ایلییهود را آورد. ۱۵ و ایلییهود، ایلعازر را آورد و ایلعازر، متان را آورد و متان، یعقوب را آورد. ۱۶ و یعقوب، یوسف شوهر مریم را آورد که عیسی مسمی به مسیح از او متولدشد. ۱۷ پس تمام طبقات، از ابراهیم تا داود چهارده طبقه است، و از داود تا جلای بابل چهارده طبقه، و از جلای بابل تا مسیح چهارده طبقه. ۱۸ اما ولادت عیسی مسیح چنین بود که چون مادرش مریم به یوسف نامزد شده بود، قبل ازآنکه با هم آیند، او را از روح القدس حامله یافتند. ۱۹ و شوهرش یوسف چونکه مرد صالح بود ونخواست او را عبرت نماید، پس اراده نمود او را به پنهانی رها کند. ۲۰ اما چون او در این چیزها تفکر می کرد، ناگاه فرشته خداوند در خواب بروی ظاهر شده، گفت: «ای یوسف پسر داود، ازگرفتن زن خویش مریم مترس، زیرا که آنچه درو قرار گرفته است، از روح القدس است، و او پسری خواهد زایید و نام او را عیسی خواهی نهاد، زیرا که او امت خویش را از گناهانشان خواهد رهانید.» ۲۲ و این همه برای آن واقع شد تا کلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود، تمام گردد ۲۳ «که اینک باکره آبستن شده پسری خواهدزایید و نام او را عمانوئیل خواهند خواند که تفسیرش این است: خدا با ما.» ۲۴ پس چون یوسف از خواب بیدار شد، چنانکه فرشته خداوند بدو امر کرده

تمام شد: «آوازی درآرامه شنیده شد، گریه و زاری و ماتم عظیم که می‌آیی؟» ۱۵ عیسی در جواب وی گفت: «الان بگذار زیرا که ما راحیل برای فرزندان خود گریه می‌کند و تسلی نمی‌پذیرد زیرا که را همچنین مناسب است تا تمام عدالت را به کمال رسانیم.» نیستند.» ۱۹ اما چون هیروдіس وفات یافت، ناگاه فرشته خداوند ۱۶ اما عیسی چون تعمید یافت، فوراً از آب برآمد که در ساعت در مصر به یوسف در خواب ظاهر شده، گفت: ۲۰ «برخیز و آسمان بروی گشاده شد و روح خدا را دید که مثل کیوتری نزول طفل و مادرش را برداشته، به زمین اسرائیل روانه شو زیرا آنانی که کرده، بر وی می‌آید. ۱۷ آنگاه خطابی از آسمان در رسید که «این قصد جان طفل داشتند فوت شدند.» ۲۱ پس برخاسته، طفل و است پسر حبیب من که از او خشنودم.»

مادر او را برداشت و به زمین اسرائیل آمد. ۲۲ اما چون شنید که ۴ آنگاه عیسی به دست روح به بیابان برده شد تا ابلیس او را ارکلاوس به جای پدر خود هیروдіس بر یهودیه پادشاهی می‌کند، از رفتن بدان سمت ترسید و در خواب وحی یافته، به نواحی جلیل برگشت. ۲۳ و آمده در بلده‌ای مسمی به ناصره ساکن شد، تا آنچه به زبان انبیا گفته شده بود تمام شود که «به ناصری خوانده خواهد شد.»

۳ و در آن ایام، یحیی تعمیددهنده در بیابان یهودیه ظاهر شد و شهر مقدس برد و برکنگره هیکل برپا داشته، ۶ به وی گفت: موعظه کرده، می‌گفت: ۲ «توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک است.» ۳ زیرا همین است آنکه اشعیای نبی از او خبر داده، که فرشتگان خود را درباره تو فرمان دهد تا تو را به دستهای خود می‌گوید: «صدای ندا کننده‌ای در بیابان که راه خداوند را مهیا بگیرند، مبدا پایت به سنگی خورد.» ۷ عیسی وی را گفت: «و سازید و طرق او را راست نمایید.» ۴ و این یحیی لباس از پشم نیزمکتوب است خداوند خدای خود را تجربه مکن.» ۸ پس شترمی داشت، و کمر بند چرمی بر کمر و خوراک او از مملع و ابلیس او را به کوهی بسیار بلند برد و همه ممالک جهان و جلال غسل بری می‌بود. ۵ در این وقت، اورشلیم و تمام یهودیه و جمیع آنها را بدو نشان داده، ۹ به وی گفت: «اگر افتاده مرا سجده حوالی اردن نزد او بیرون می‌آیند، ۶ و به گناهان خود اعتراف کرده، در اردن از وی تعمیدی یافتند. ۷ پس چون بسیاری از را گفت: «دور شوای شیطان، زیرا مکتوب است که خداوند خدای فریسیان و صدوقیان را دید که بجهت تعمید وی می‌آیند، بدیشان خود را سجده کن و او را فقطعبادت نما.» ۱۱ در ساعت ابلیس گفت: «ای افعی زادگان، که شما را اعلام کرد که از غضب او را رها کرد و اینک فرشتگان آمده، او را پرستاری می‌نمودند. آینده بگریزی؟ ۸ اکنون ثمره شایسته توبه بیاورید، ۹ و این سخن ۱۲ و چون عیسی شنید که یحیی گرفتار شده است، به جلیل را به خاطر خود راه مدهید که پدر ما ابراهیم است، زیرا به شما روانه شد، ۱۳ و ناصره را ترک کرده، آمد و به کفرناحوم، به می‌گویم خداقادر است که از این سنگها فرزندان برای ابراهیم کناره دریا در حدود زبولون و نفتالیم ساکن شد. ۱۴ تا تمام گردد برانگیزانند. ۱۰ و الحال تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است، آنچه به زبان اشعیای نبی گفته شده بود ۱۵ که «زمین زبولون و پس هر درختی که ثمره نیکو نیارود، بریده و در آتش افکنده شود. زمین نفتالیم، راه دریا آن طرف اردن، جلیل امت‌ها؛ ۱۶ قومی که ۱۱ من شمارا به آب به جهت توبه تعمید می‌دهم. لکن او که در ظلمت ساکن بودند، نوری عظیم دیدند و برنشینندگان دیار بعد از من می‌آید از من توانا تر است که لایق برداشتن نعلین او موت و سایه آن نوری تابید.» ۱۷ از آن هنگام عیسی به موعظه نیستیم؛ او شما را به روح القدس و آتش تعمید خواهد داد. ۱۲ او شروع کرد و گفت: «توبه کنید زیراملکوت آسمان نزدیک است.» غریبال خود را در دست دارد و خرمن خود را نیکو پاک کرده، گندم ۱۸ و چون عیسی به کناره دریای جلیل می‌خرامید، دو برادر یعنی خویش را در انبار ذخیره خواهد نمود، ولی کاه رادر آتشی که شمعون مسمی به پطرس و برادرش اندریاس را دید که دامی دردريا خاموشی نمی‌پذیرد خواهدسوزانید.» ۱۳ آنگاه عیسی از جلیل به می‌اندازند، زیرا صیاد بودند. ۱۹ بدیشان گفت: «از عقب من آید اردن نزد یحیی آمد تا از او تعمید یابد. ۱۴ اما یحیی او را منع تا شما را صیاد مردم گردانم.» ۲۰ در ساعت دامها را گذارده، از نموده، گفت: «من احتیاج دارم که از تو تعمید یابم و تونزد من عقب او روانه شدند. ۲۱ و چون از آنجا گذشت دو برادر دیگر

یعنی یعقوب، پسر زیدی و برادرش یوحنا را دید که در کشتی با ۱۹ پس هرکه یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و به مردم پدر خویش زیدی، دامهای خود را اصلاح می‌کند؛ ایشان را نیز چنین تعلیم دهد، در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود. اما دعوت نمود. ۲۲ در حال، کشتی و پدر خود را ترک کرده، از هرکه بعمل آورد و تعلیم نماید، او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده عقب او روانه شدند. ۲۳ و عیسی در تمام جلیل می‌گشت و خواهد شد. ۲۰ زیرا به شما می‌گویم، تا عدالت شما بر عدالت درکنای ایشان تعلیم داده، به بشارت ملکوت موعظه همی نمود و کاتبان و فریسیان افزون نشود، به ملکوت آسمان هرگز داخل هر مرض و هر درد قوم راشفا می‌داد. ۲۴ و اسم او در تمام سوریه نخواهید شد. ۲۱ «شنیده‌اید که به اولین گفته شده است» قتل شهرت یافت، و جمیع میزانی که به انواع امراض و دردها مبتلا مکن و هرکه قتل کند سزاوار حکم شود. ۲۲ لیکن من به شما می‌گویم، هرکه به برادر خود بی‌سبب خشم گیرد، مستوجب حکم شفا بخشید. ۲۵ و گروهی بسیار از جلیل و دیکاپولس و اورشلیم و یهودیه و آن طرف اردن در عقب او روانه شدند.

هرکه احمق گوید، مستحق آتش جهنم بود. (Geenna g1067)

۵ خوشبحالها و گروهی بسیار دیده، بر فراز کوه آمد و وقتی که او بنشست شاگردانش نزد او حاضر شدند. ۲ آنگاه دهان خود را گشوده، ایشان را تعلیم داد و گفت: ۳ «خوشبحال مسکینان در روح، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. ۴ خوشبحال ماتمیان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت. ۵ خوشبحال حلیمان، زیرا ایشان وارث زمین خواهند شد. ۶ خوشبحال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا ایشان سیر خواهند شد. ۷ خوشبحال رحم کنندگان، زیرا بر ایشان رحم کرده خواهد شد. ۸ خوشبحال پاک دلان، زیرا ایشان خدا را خواهند دید. ۹ خوشبحال صلح کنندگان، زیرا ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد. ۱۰ خوشبحال زحمت کشان برای عدالت، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. ۱۱ خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند، و بخاطر من هر سخن بدی بر شما کاذبانه گویند. ۱۲ خوش باشید و شادی عظیم نمایید، زیرا اجر شما در آسمان عظیم است زیرا که به همینطور بر انبیای قبل از شما جفای رسانیدند. ۱۳ «شما نمک جهانی! لیکن اگر نمک فاسد گردد، به کدام چیز باز نمکین شود؟ دیگر مصرفی ندارد جز آنکه بیرون افکنده، پایمال مردم شود. ۱۴ شما نور عالمید. شهری که بر کوهی بنا شود، نتوان پنهان کرد. ۱۵ و چراغ را نمی‌افروزند تا آن را زیر پیمانه نهند، بلکه تا بر چراغدان گذارند؛ آنگاه به همه کسانی که در خانه باشند، روشنائی می‌بخشد. ۱۶ همچنین بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا اعمال نیکوی شما را دیده، پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند. ۱۷ «گمان میرید که آمده‌ام تا تورات یا صحف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم بلکه تا تمام کنم. ۱۸ زیرا هر آینه به شما می‌گویم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود.

۲۳ پس هرگاه هدیه خود را به قربانگاه ببری و آنجا به‌خاطرت آید که برادرت بر تو حقی دارد، ۲۴ هدیه خود را پیش قربانگاه واگذار و رفته، اول با برادر خویش صلح نما و بعد آمده، هدیه خود را بگذران. ۲۵ با مدعی خود مادامی که با وی در راه هستی صلح کن، میاد مدعی، تو را به قاضی سپارد و قاضی، تو را به داروغه تسلیم کند و در زندان افکنده شوی. ۲۶ هرآینه به تو می‌گویم، که تا فلس آخر را ادا نکنی، هرگز از آنجا بیرون نخواهی آمد. ۲۷ «شنیده‌اید که به اولین گفته شده است “زنامکن.” ۲۸ لیکن من به شما می‌گویم، هر کس به زنی نظر شهوت اندازد، همان دم در دل خود با او زنا کرده است. ۲۹ پس اگر چشم راست تو را بلغزاند، قلعش کن و از خود دور انداز زیرا تو را بهتر آن است که عضوی از اعضایت تباه گردد، ازآنکه تمام بدنت در جهنم افکنده شود. (Geenna g1067) ۳۰ و اگر دست راست تو را بلغزاند، قطعش کن و از خود دور انداز، زیرا تو را مفیدتر آن است که عضوی از اعضایت تو نابود شود، از آنکه کل جسدت در دوزخ افکنده شود. (Geenna g1067) ۳۱ «و گفته شده است هرکه از زن خودمفارقت جوید، طلاق نامه‌ای بدو بدهد. ۳۲ لیکن من به شما می‌گویم، هر کس بغیر علت زنا، زن خود را از خود جدا کند باعث زنا کردن اومی باشد، و هرکه زن مطلقه را نکاح کند، زنا کرده باشد. ۳۳ «باز شنیده‌اید که به اولین گفته شده است که “قسم دروغ مخور، بلکه قسم های خود را به خداوند وفا کن.” ۳۴ لیکن من به شما می‌گویم، هرگز قسم مخورید، نه به آسمان زیرا که عرش خداست، ۳۵ و نه به زمین زیرا که پای انداز اوست، و نه به اورشلیم زیرا که شهر پادشاه عظیم است، ۳۶ و نه به سر خود قسم یاد کن، زیرا که مویی را سفید یا سیاه نمی‌توانی کرد. ۳۷ بلکه سخن شما بلی بلی و نی نی باشد زیرا که زیاده براین از شیر است. ۳۸ «شنیده‌اید که گفته شده است. “چشمی

به چشمی و دندانی به دندانی “ ۳۹ لیکن من به شمامی گویم، است، بر زمین نیز کرده شود. ۱۱ نان کفاف ما را امروز به ما با شیر مقاومت مکنید بلکه هرکه برخساره راست تو طیانچه زند، بده. ۱۲ و قرض های ما را ببخش چنانکه ما نیز قرضداران خود را دیگری را نیز به سوی او بگردان، ۴۰ و اگر کسی خواهد با تو می بخشیم. ۱۳ و ما را در آزمایش میاور، بلکه از شیر ما راهایی دعوا کند و قبی تو را بگیرد، عباي خود را نیز بدو واگذار، ۴۱ و ۵۵. ۱۴ «زیرا هرگاه تقصیرات مردم را بدیشان بیامزید، پدر آسمانی هرگاه کسی تو را برای یک میل مجبور سازد، دو میل همراه او شما، شما را نیز خواهد آزمید. ۱۵ اما اگر تقصیرهای مردم را برو. ۴۲ هر کس از تو سوال کند، بدو ببخش و از کسی که قرض نیامزید، پدر شما هم تقصیرهای شما را نخواهد آزمید. ۱۶ «اما از تو خواهد، روی خود را مگردان.» ۴۳ «شنیده اید که گفته شده چون روزه دارید، مانند ریاکاران ترشو مابشید زیرا که صورت خویش است “همسایه خورا محبت نما و با دشمن خود عداوت کن.” را تغییر می دهند تا در نظر مردم روزه دار نمایند. هرآینه به شما ۴۴ امامن به شما می گویم که دشمنان خود را محبت نمایید و می گویم اجر خود را یافته اند. ۱۷ لیکن تو چون روزه داری، سر خود برای لعن کنندگان خود برکت بطلبید و به آنانی که از شما نفرت را تدهین کن و روی خود را بشوی ۱۸ تا در نظر مردم روزه دار کنند، احسان کنید و به هرکه به شما فحش دهد و جفا رساند، نمایی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است؛ و پدر نهان بین دعای خیرکنید، ۴۵ تا پدر خود را که در آسمان است پسران تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد. ۱۹ «گنجها برای خود بر زمین شوید، زیرا که آفتاب خود را بر بدن و نیکان طالع می سازد و نیندوید، جایی که بید و زنگ زبان می رساند و جایی که دزدان باران بر عادلان و ظالمان می باراند. ۴۶ زیرا هرگاه آنانی را محبت نماید که شما رامحبت می نمایند، چه اجر دارید؟ آیا باجگیران آسمان بیندوید، جایی که بید و زنگ زبان نمی رساند و جایی که چنین نمی کنند؟ ۴۷ و هرگاه برادران خود را فقط سلام گوید چه دزدان نقب نمی زنند و دزدی نمی کنند. ۲۱ زیرا هرجا گنج فضیلت دارید؟ آیا باجگیران چنین نمی کنند؟ ۴۸ پس شما کامل تو است دل تو نیز در آنجا خواهد بود. ۲۲ «چراغ بدن چشم باشد چنانکه پدر شما که در آسمان است کامل است.

۶ «زنهار عدالت خود را پیش مردم به جامیارید تا شما را ببینند و الا نزد پدر خود که در آسمان است، اجری ندارد. ۲ پس چون صدقه دهی، پیش خود کرنا منواز چنانکه ریاکاران در کنایس و بازارها می کنند، تا نزد مردم اکرام یابند. هرآینه به شما می گویم اجر خود رایافته اند. ۳ بلکه تو چون صدقه دهی، دست چپ تو از آنچه دست راست می کند مطلع نشود، ۴ تاصدقه تو در نهان باشد و پدر نهان بین تو، تو را آشکارا اجر خواهد داد. ۵ «و چون عبادت کنی، مانند ریاکاران مباش زیرا خوش دارند که در کنایس و گوشه های کوچه ها ایستاده، نماز گذارند تا مردم ایشان را ببینند. هرآینه به شما می گویم اجر خود راتحصیل نموده اند. ۶ لیکن تو چون عبادت کنی، به حجره خود داخل شو و در را بسته، پدر خود را که در نهان است عبادت نما؛ و پدر نهان بین تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد. ۷ و چون عبادت کنی، مانند امت ها تکرار باطل مکنید زیرا ایشان گمان می برند که به سبب زیاد گفتن مستجاب می شوند. ۸ پس مثل ایشان مابشید زیرا که پدر شما حاجات شما را می داند پیش از آنکه از او سوال کنی. ۹ «پس شما به اینطور دعا کنید: “ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد. ۱۰ ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان

۲۳ اما اگر چشم تو فاسد است، تمام جسدت تاریک می باشد. پس اگر نوری که در تو است ظلمت باشد، چه ظلمت عظیمی است! ۲۴ «هیچ کس دو آقا را خدمت نمی تواند کرد، زیرا یا از یکی نفرت دارد و با دیگری محبت، و یا به یکی می چسبد و دیگر را حقیر می شمارد. محال است که خدا و ممونا را خدمت کنی. ۲۵ «بنابر این به شما می گویم، از بهر جان خود اندیشه مکنید که چه خورید یا چه آشامید و نه برای بدن خود که چه بپوشید. آیا جان، از خوراک و بدن از پوشاک بهتر نیست؟ ۲۶ مرغان هوا را نظر کنید که نه می کارند و نه می دروند و نه در انبارها ذخیره می کنند و پدر آسمانی شما آنها را می پروراند. آیا شما از آنها بمراتب بهتر نیستید؟ ۲۷ و کیست از شما که به تفکر بتواند ذراعی برقامت خود افزایش دهد؟ ۲۸ و برای لباس چرا می اندیشید؟ در سوسنهای چمن تامل کنید، چگونه نمو می کنند! نه محنت می کشند و نه می ریسند! ۲۹ لیکن به شما می گویم سلیمان هم با همه جلال خود چون یکی از آنها آراسته نشد. ۳۰ پس اگر خدا علف صحرا را که امروز هست وفردا در تنور افکنده می شود چنین بپوشاند، ای کم ایمانان آیا نه شما را از طریق اولی؟ ۳۱ پس اندیشه مکنید و مگویند چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه بپوشیم. ۳۲ زیرا که در طلب جمیع این چیزها امت ها می باشند. اما پدر آسمانی شمامی

داند که بدین همه چیز احتیاج دارید. ۳۳ لیکن اول ملکوت خدا گوید داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آنکه اراده پدر مرا که در عدالت او را بطلبید که این همه برای شما مزید خواهد شد. آسمان است به جا آورد. ۲۲ بسا در آن روز مرا خواهند گفت: ۳۴ پس در اندیشه فردا مبادید زیرا فردا اندیشه خود را خواهد کرد. «خداوند، خداوند، آیا به نام تو نبوت نمودیم و به اسم تو دیوها را اخراج نکردیم و به نام تو معجزات بسیار ظاهر ساختیم؟»

۲۳ آنگاه به ایشان صریح خواهم گفت که «هرگز شما را نشناختم! ای بدکاران از من دور شوید!» ۲۴ «پس هرکه این سخنان مرا بشنود و آنها را به جا آورد، او را به مردی دانا تشبیه می کنم که خانه خود را بر سنگ بنا کرد. ۲۵ و باران باریده، سیلابهاروان گردید و بادهای وزیده، بدان خانه زور آورد و خراب نگردید زیرا که بر سنگ بنا شده بود. ۲۶ و هرکه این سخنان مرا شنیده، به آنها عمل نکرد، به مردی نادان ماند که خانه خود را بر ریگ بنا نهاد. ۲۷ و باران باریده، سیلابها جاری شد و بادهای وزیده، بدان خانه زور آورد و خراب گردید و خرابی آن عظیم بود.» ۲۸ و چون عیسی این سخنان را ختم کرد آن گروه از تعلیم او در حیرت افتادند، ۲۹ زیرا که ایشان را چون صاحب قدرت تعلیم می داد و نه مثل کاتبان.

۷ «حکم مکنید تا بر شما حکم نشود. ۲ زیرآیدان طریقی که حکم کنید بر شما نیز حکم خواهد شد و بدان پیمانهای که پیمائید برای شما خواهند پیمود. ۳ و چون است که خس را در چشم برادر خود می بینی و چوبی را که چشم خود داری نمی بینی؟ ۴ یا چگونه به برادر خود می گویی «اجازت ده تا خس را از چشمت بیرون کنم» و اینک چوب در چشم تو است؟ ۵ ای ریاکار، اول چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیک خواهی دید تا خس را از چشم برادرت بیرون کنی! ۶ «آنچه مقدس است، به سگان مدهید و نه مروریدهای خود را پیش گرازان اندازید، مباد آنها را پایمال کنند و برگشته، شما را بدرند. ۷ «سوال کنید که به شما داده خواهد شد؛ بطلبید که خواهید یافت؛ بگوئید که برای شما باز کرده خواهد شد. ۸ زیرا هرکه سوال کند، یابد و کسی که بطلبید دریافت کند و هرکه بگوید برای اوگشاده خواهد شد. ۹ و کدام آدمی است از شما که پسرش نانی از او خواهد و سنگی بدو دهد؟ ۱۰ یا اگر ماهی خواهد ماری آورده، او را لمس نمود و گفت: «می خواهم؛ طاهر شو!» که بدو بخشد؟ ۱۱ پس هرگاه شما که شیر هستید، دادن بخشش فور برص او طاهرگشت. ۱۲ پس هرگاه شما که می دانید، چقدر زیاده پدر شما که در آسمان است چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می کنند خواهد بخشید! ۱۳ لہذا آنچه خواهد که مردم به شما کنند، شما نیز بدیشان همچنان کنید، زیرا این است تورات و صحف انبیا. ۱۴ «از در تنگ داخل شوید. زیرا فراخ است آن در و وسیع و شدت متالم است.» ۱۵ عیسی بدو گفت: «من آمده، او را است آن طریقی که مودی به هلاکت است و آنانی که بدان داخل می شوند بسیارند. ۱۶ زیرا تنگ است آن در و دشوار است آن آنی نام که زیر سقف من آیی. بلکه فقط سخنی بگو و خادم من طریقی که مودی به حیات است و یابندگان آن کمند. ۱۷ «اما از انبیای کذب احتراز کنید، که به لباس میشها نزد شما می آیند ولی در باطن، گرگان درنده می باشند. ۱۸ ایشان را از میوه های ایشان خواهید شناخت. آیا انگور را از خار و انجیر را از خنس می چینند؟ ۱۹ همچنین هر درخت نیکو، میوه نیکو می آورد و هر درخت بد، میوه بد می آورد. ۲۰ نمی تواند درخت خوب میوه بد نیافتد. ۲۱ و به شما می گویم که بسا از مشرق و مغرب آمده، آورد، و نه درخت بد میوه نیکو آورد. ۲۲ هر درختی که میوه نیکو در ملکوت آسمان با ابراهیم و اسحاق و یعقوب خواهند نشست؛ نیاورد، بریده و در آتش افکنده شود. ۲۳ لہذا از میوه های ایشان، ۲۴ ای پسران ملکوت بیرون افکنده خواهند شد، در ظلمت خارجی ایشان را خواهید شناخت. ۲۵ «نه هرکه مرا» خداوند، خداوند» جایی که گریه و فشار دندان باشد. ۲۶ پس عیسی به یوزباشی

گفت: «برو، بر وفق ایمان تو را عطا شود،» که در ساعت ۹ پس به کشتی سوار شده، عبور کرد و به شهر خویش آمد. خادم او صحت یافت. ۱۴ و چون عیسی به خانه پطرس آمد، ۲ ناگاه مفلوجی را بر بستر خوابانیده، نزد وی آوردند. چون عیسی مادرزن او را دید که تب کرده، خوابیده است. ۱۵ پس دست او ایمان ایشان را دید، مفلوج را گفت: «ای فرزند، خاطر جمع را لمس کرد و تب او را رها کرد. پس برخاسته، به خدمت گذاری دار که گناهانت آمرزیده شد.» ۳ آنگاه بعضی از کاتبان با خود ایشان مشغول گشت. ۱۶ اما چون شام شد، بسیاری از دیوانگان گفتند: «این شخص کفر می گوید.» ۴ عیسی خیالات ایشان را به نزاد آوردند و محض سخنی ارواح را بیرون کرد و همه مریضان رادرک نموده، گفت: «از بهرچه خیالات فاسد به خاطر خود راه را شفا بخشید. ۱۷ تا سخنی که به زبان اشعای نبی گفته شده می دهید؟ ۵ زیرا کدام سهل تراست، گفتن اینکه گناهان تو آمرزیده بود تمام گردد که «او ضعف های ما را گرفت و مرض های ما شد یا گفتن آنکه برخاسته بخرام؟ ۶ لیکن تا بدانید که پسرانسان را برداشت.» ۱۸ چون عیسی جمعی کثیر دور خود دید، فرمان داد را قدرت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست...» آنگاه مفلوج را تا به کناره دیگر روند. ۱۹ آنگاه کاتبی پیش آمده، بدو گفت: گفت: «برخیز و بستر خود را برداشته، به خانه خود روانه شو!» «استادا هرجا روی، تو را متابعت کنم.» ۲۰ عیسی بدو گفت: ۷ درحال برخاسته، به خانه خود رفت! ۸ و آن گروه چون این عمل «روباها را سوراخها و مرغان هوا را آشیانه ها است. لیکن پسر را دیدند، متعجب شده، خدایی را که این نوع قدرت به مردم عطا انسان را جای سر نهادن نیست.» ۲۱ و دیگری از شاگردانش بدو فرموده بود، تمجید نمودند. ۹ چون عیسی از آنجا می گذشت، گفت: «خداوند! اول مرا رخصت ده تا رفته، پدر خود را دفن مردی رامسمی به متی به باج گاه نشسته دید. بدو گفت: «مرا کنم.» ۲۲ عیسی وی را گفت: «مرا متابعت کن و بگذار که متابعت کن.» در حال برخاسته، از عقب وی روانه شد. ۱۰ و مردگان، مردگان خود را دفن کنند.» ۲۳ چون به کشتی سوار واقع شد چون او در خانه به غذا نشسته بود که جمعی از باجگیران شد، شاگردانش از عقب او آمدند. ۲۴ ناگاه اضطراب عظیمی در وگناهکاران آمده، با عیسی و شاگردانش بنشستند. ۱۱ «و فریسیان دریابید آمد، بحدی که امواج، کشتی را فرومی گرفت؛ و او در چون دیدند، به شاگردان او گفتند: «چرا استاد شما با باجگیران خواب بود. ۲۵ پس شاگردان پیش آمده، او را بیدار کرده، گفتند: وگناهکاران غذا می خورد؟» ۱۲ عیسی چون شنید، گفت: «نه خداوند، ما را دریاب که هلاک می شویم!» ۲۶ بدیشان گفت: تندرستان بلکه مریضان احتیاج به طبیب دارند. ۱۳ لکن رفته، این «ای کم ایمانان، چرا ترسان هستید؟» آنگاه برخاسته، با دها و دریا را دریافت کنید که «رحمت می خواهم نه قربانی»، زیرا نیامده ام را نهیب کرد که آرامی کامل پدید آمد. ۲۷ اما آن اشخاص تعجب تا عادلان را بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم.» ۱۴ آنگاه نموده، گفتند: «این چگونه مردی است که با دها و دریا نیاز را شاگردان یحیی نزد وی آمده، گفتند: «چون است که ما و فریسیان اطاعت می کنند!» ۲۸ و چون به آن کناره در زمین جرجسیان روزه بسیاری داریم، لکن شاگردان تو روزه نمی دارند؟» ۱۵ عیسی رسید، دو شخص دیوانه از قبرها بیرون شده، بدو پیرو خوردن و بحدی تندخوی بودند که هیچ کس از آن راه نتوانستی عبور کند. ۲۹ در ایشان است، می توانند ماتم کنند؟ و لکن ایامی می آید که داماد از ساعت فریاد کرده، گفتند: «یا عیسی ابن الله، ما را با تو چه کار ایشان گرفته شود؛ در آن هنگام روزه خواهند داشت. ۱۶ و هیچ کس است؟ مگر در اینجا آمده ای تا ما را قبل از وقت عذاب کنی؟» بر جامه کهنه پاره ای از پارچه نو وصله نمی کند زیرا که آن وصله ۳۰ و گله گراز بسیاری دور از ایشان می چرید. ۳۱ دیوها از وی درمشکهای کهنه نمی ریزند والا مشکها دریده شده، شراب ریخته را بفرست. ۳۲ ایشان را گفت: «بروید!» در حال بیرون شده، و مشکها تباه گردد. بلکه شراب نو را در مشکهای نو می ریزند تا داخل گله گرازان گردیدند که فی الفور همه آن گرازان از بلندی به هر دومحفوظ باشد.» ۱۸ او هنوز این سخنان را بدیشان می گفت دریا جسته، در آب هلاک شدند. ۳۳ اما شبانان گریخته، به که ناگاه رئیسی آمد و او را پرستش نموده، گفت: «اکنون دختر شهر رفتند و تمام آن حادثه و ماجرای دیوانگان را شهرت دادند. من مرده است. لکن بیا و دست خود را بر وی گذار که زیست ۳۴ واینک تمام شهر برای ملاقات عیسی بیرون آمد. چون او را خواهد کرد.» ۱۹ پس عیسی به اتفاق شاگردان خود برخاسته، از دیدند، التماس نمودند که از حدود ایشان بیرون رود. عقب او روان شد. ۲۰ و اینک زنی که مدت دوازده سال به مرض استحاضه مبتلا می بود، از عقب او آمده، دامن ردای او را لمس

نمود، ۲۱ زیرا با خود گفته بود: «اگر محض ردایش را لمس نزدگوسفندان گم شده اسرائیل بروید. ۷ و چون می‌روید، موعظه کنم، هرآینه شفا یابم.» ۲۲ عیسی برگشته، نظر بر وی انداخته، کرده، گویند که ملکوت آسمان نزدیک است. ۸ بیماران را شفا گفت: «ای دختر، خاطر جمع باش زیرا که ایمانت تو را شفا دهد، ابرصان را طاهر سازید، مردگان را زنده کنی، دیوها را بیرون داده است!» در ساعت آن زن رستگار گردید. ۲۳ و چون عیسی نمایند. مفت یافته‌اید، مفت بدهید. ۹ طلا یا نقره یا مس در به خانه رئیس درآمد، نوحه‌گران و گروهی از شورش کنندگان را کمرهای خود ذخیره مکنید، ۱۰ و برای سفر، توشه‌دان یا دو دیده، ۲۴ بدیشان گفت: «راه دهید، زیرا دختر نمرده بلکه در پیرهن یا کفشها یا عصا برنذارید، زیرا که مزدور مستحق خوراک خواب است.» ایشان بر وی سخریه کردند. ۲۵ اما چون آن گروه خوداست. ۱۱ و در هر شهری یا قریه‌ای که داخل شوید، بپرسید بیرون شدند، داخل شده، دست آن دختر را گرفت که در ساعت که در آنجا که لیاقت دارد؛ پس در آنجا بمانید تا بیرون روید. برخاست. ۲۶ و این کار در تمام آن مرز و بوم شهرت یافت. ۲۷ و ۱۲ و چون به خانه‌ای درآید، بر آن سلام ننماید؛ ۱۳ پس اگر چون عیسی از آن مکان می‌رفت، دو کورفیدانکنان در عقب او خانه لایق باشد، سلام شما بر آن واقع خواهد شد و اگر نالایق افتاده، گفتند: «پسر داود، بر ما ترحم کن!» ۲۸ و چون به خانه بود، سلام شما به شما خواهد برگشت. ۱۴ و هر که شما را قبول درآمد، آن دو کور نزد او آمدند. عیسی بدیشان گفت: «آیا ایمان نکند یا به سخن شما گوش ندهد، از آن خانه یا شهر بیرون شده، دارید که این کار را می‌توانم کرد؟» گفتندش: «بلی خداوند.» خاک پایهای خود را برافشانید. ۱۵ هرآینه به شما می‌گویم که در ۲۹ در ساعت چشمشان ایشان را لمس کرده، گفت: «بر وفق روز جزا حالت زمین سدوم و غموره از آن شهر سهل تر خواهد بود. ایمانتان به شما بشود.» ۳۰ در حال چشم‌انداز باز شد و عیسی ۱۶ هان، من شما را مانند گوسفندان در میان گرگان می‌فرستم؛ ایشان را به تاکید فرمود که «زنهار کسی اطلاع نیابد.» ۳۱ اما پس مثل مارها هوشیار و چون کبوتران ساده باشید. ۱۷ اما از مردم ایشان بیرون رفته، او را در تمام آن نواحی شهرت دادند. ۳۲ و بر حذر باشید، زیرا که شما را به مجلسها تسلیم خواهند کرد و در هنگامی که ایشان بیرون می‌رفتند، ناگاه دیوانه‌ای گنگ را نزد او کنایس خود شما را تازیانه خواهند زد، ۱۸ و در حضور حکام و آوردند. ۳۳ و چون دیوی بیرون شد، گنگ، گویا گردید و همه در سلاطین، شما را بخاطر من خواهند برد تا بر ایشان و بر امت‌ها تعجب شده، گفتند: «در اسرائیل چنین امر هرگز دیده نشده شهادتی شود. ۱۹ اما چون شما را تسلیم کنند، اندیشه مکنید که بود.» ۲۴ لیکن فریسیان گفتند: «به واسطه رئیس دیوها، دیوها را چگونه یا چه بگویند زیرا در همان ساعت به شما عطا خواهد شد بیرون می‌کند.» ۳۵ و عیسی در همه شهرها و دهات گشته، در که چه باید گفت، ۲۰ زیرا گوینده شما نیستید بلکه روح پدر کنایس ایشان تعلیم داده، به بشارت ملکوت موعظه می‌نمود و هر شما، در شما گوینده است. ۲۱ و برادر، برادر را و پدر، فرزند مرض و رنج مردم را شفا می‌داد. ۳۶ و چون جمع کثیر دید، را به موت تسلیم خواهند کرد و فرزندان بر والدین خود برخاسته، دلش بر ایشان بسوخت زیرا که مانند گوسفندان بی‌شیان، بریشان ایشان را به قتل خواهند رسانید؛ ۲۲ و به جهت اسم من، جمیع حال و پراکنده بودند. ۳۷ آنگاه به شاگردان خود گفت: «حصاد مردم از شما نفرت خواهند کرد. لیکن هر که تا به آخر صبر کند، فراوان است لیکن عمله کم. پس از صاحب حصاد استدعا نمایید نجات یابد. ۲۳ و وقتی که در یک شهر بر شما جفا کنند، به تا عمله در حصاد خود بفرستند.»

۱۰ و دوازده شاگرد خود را طلبیده، ایشان را بر ارواح پلید قدرت داد که آنها را بیرون کنند و هر بیماری و رنجی را شفا دهند. ۲ و نامهای دوازده رسول این است: اول شمعون معروف به بطرس و برادرش اندریاس؛ یعقوب بن زبدي و برادرش یوحنا؛ ۳ فیلیپس و برتولما؛ توما متای باجگیر؛ یعقوب بن حلفی و لبی معروف به تدي؛ ۴ شمعون قانونی و یهودای اسخريوطی که او را تسليم نمود. ۵ این دوازده را عیسی فرستاده، بدیشان وصیت کرده، گفت: «از راه امت‌ها مروید و در بلدی از سامریان داخل مشوید، ۶ بلکه

همه شهرهای اسرائیل نخواهید پرداخت. ۲۴ شاگرد از معلم خود افضل نیست و نه غلام از آفایش برتر. ۲۵ کافی است شاگرد را که چون استاد خویش گردد و غلام را که چون آقای خود شود. پس اگر صاحب‌خانه را بعزیزول خواندند، چقدر زیادت‌ر اهل خانه‌اش را. ۲۶ لهذا از ایشان مترسید زیرا چیزی مستور نیست که مکشوف نگردد و نه مجهولی که معلوم نشود. ۲۷ آنچه در تاریکی به شما می‌گویم، در روشنایی بگویند، و آنچه در گوش شنوید بر باهما موعظه کنید. ۲۸ و از قاتلان جسم که قادر بر کشتن روح نی‌اند، بیم مکنید بلکه از او بترسید که قادر است بر هلاک کردن روح و

۲۹ آیا دوگنجشک رفتید؟ آیا نبی را؟ بلی به شما می‌گویم ازنبی افضل‌تری را! ۱۰ زیرا به یک فلس فروخته نمی‌شود؟ و حال آنکه یکی از آنها جز به همان است آنکه درباره اومکتوب است: «اینک من رسول خود حکم پدر شما به زمین نمی‌افند. ۳۰ لیکن همه موبهای سر شما را پیش روی تو می‌فرستم تا راه تو را پیش روی تو مهیا سازد.» نیزشمرده شده است. ۳۱ پس ترسان مباشید زیرا شما از گنجشکان ۱۱ هرآینه به شما می‌گویم که از اولاد زنان، بزرگتری از یحیی بسیار افضل هستید. ۳۲ پس هرکه مرا پیش مردم اقرار کند، من تعمیددهنده برنخاست، لیکن کوچکتر در ملکوت آسمان از وی نیزدر حضور پدر خود که در آسمان است، او را اقرار خواهم کرد. بزرگ تر است. ۱۲ و از ایام یحیی تعمیددهنده تا الان، ملکوت ۳۳ اما هرکه مرا پیش مردم انکار نماید، من هم در حضور پدر خود آسمان محبور می‌شود و جباران آن را به زورمی ربایند. ۱۳ زیرا که در آسمان است او را انکار خواهم نمود. ۳۴ گمان مبرید که جمیع انبیا و تورات تا یحیی اخبار می‌نمودند. ۱۴ و اگر خواهید آمده‌ام تا سلامتی بر زمین بگذارم. نیامده‌ام تا سلامتی بگذارم بلکه قبول کنید، همان است الیاس که باید بیاید. ۱۵ هرکه گوش شمشیر را. ۳۵ زیرا که آمده‌ام تا مرد را از پدر خود و دختر را از شو دا رد بشنود. ۱۶ لیکن این طایفه را به چه چیزتشبیه نمایم؟ مادر خویش و عروس را از مادر شوهرش جداسازم. ۳۶ و دشمنان اطفالی را مانند که در کوچه هانشسته، رفیقان خویش را صدا زده، شخص، اهل خانه او خواهند بود. ۳۷ و هرکه پدر یا مادر را بیش ۱۷ می‌گویند: «برای شما نی‌خواهیم، رقص نکردید؛ نوحه گری از من دوست دارد؛ لایق من نباشد و هرکه پسر یا دختر را از من کردیم، سینه نزدید.» ۱۸ زیرا که یحیی آمد، نه می‌خورد و نه زیاده دوست دارد، لایق من نباشد. ۳۸ و هرکه صلیب خود را می‌آشامید، می‌گویند دیو دارد. ۱۹ پسر انسان آمد که می‌خورد برنذاشته، از عقب من نیاید، لایق من نباشد. ۳۹ هرکه جان خود و می‌نوشد، می‌گویند اینک مردی پرخور و میگسار و دوست را دریابد، آن راهلاک سازد و هرکه جان خود را بخاطر من هلاک باجگیران و گناهکاران است. لیکن حکمت افزرنندان خود تصدیق کرد، آن را خواهد دریافت. ۴۰ هرکه شما را قبول کند، مرا قبول کرده شده است.» و عده آرامش درون ۲۰ آنگاه شروع به ملامت کرده و کسی که مرا قبول کرده، فرستنده مرا قبول کرده باشد. ۴۱ و آنکه نبی‌ای را به اسم نبی پذیرد، اجرت نبی یابد و هرکه عادل‌ی را که توبه نکرده بودند: ۲۱ «وای بر توای خورزین! وای بر توای بیت به اسم عادل‌ی پذیرفت، مزد عادل را خواهد یافت. ۴۲ و هرکه یکی از این صغار را کاسه‌ای از آب سرد محض نام شاگرد نوشاند، هرآینه ۲۲ لیکن به شما می‌گویم که در روز جزا حالت صور و صیدون به شما می‌گویم اجر خود را ضایع نخواهد ساخت.»

۱۱ و چون عیسی این وصیت را با دوازده شاگرد خود به اتمام رسانید، از آنجا روانه شد تا در شهرهای ایشان تعلیم دهد و موعظه نماید. ۲ و چون یحیی در زندان، اعمال مسیح راشنید، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۳ بدو گفت: «آیا آن آینده تویی یا منتظر دیگری باشیم؟» ۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «بروید و یحیی را از آنچه شنیده و دیده‌اید، اطلاع دهید ۵ که کوران بینا می‌گردند و لنگان به رفتار می‌آیند و ابرصان طاهر و کران شنوا و مردگان زنده می‌شوند و فقیران بشارت می‌شنوند؛ ۶ و خوشبحال کسی که در من نلغزد.» ۷ و چون ایشان می‌رفتند، عیسی با آن جماعت درباره یحیی آغاز سخن کرد که «بجهت دیدن چه چیز بیرون شدید؟ آیا نی را که از باد درجنبش است؟ ۸ بلکه بجهت دیدن چه چیز بیرون شدید؟ آیا مردی را که لباس فاخر در بر دارد؟ اینک آنانی که رخت فاخر می‌پوشند در خانه های پادشاهان می‌باشند. ۹ لیکن بجهت دیدن چه چیز بیرون ۳۰ زیرا یوغ من خفیف است و بار من سبک.»

۱۲ در آن زمان، عیسی در روز سبت از میان کشتزارها منقسم گردد، ویران شود و هر شهری یا خانه‌ای که برخود منقسم می‌گذاشت و شاگردانش چون گرسنه بودند، به چیدن و خوردن خوشه ها آغاز کردند. ۲ اما فریسیان چون این را دیدند، بدو گفتند: «اینک شاگردان تو عملی می‌کنند که کردن آن در سبت جایز نیست.» ۳ ایشان را گفت: «مگر نخوانده‌اید آنچه داود و رفیقانش کردند، وقتی که گرسنه بودند؟ ۴ چه طور به خانه خدا درآمده، نانهای تقدیمه را خورد که خوردن آن بر او و رفیقانش حلال نبود بلکه بر کاهنان فقط. ۵ یا در تورات نخوانده‌اید که در روزهای سبت، کهنه درهیکل سبت را حرمت نمی‌دارند و بی‌گناه هستند؟ ۶ لیکن به شما می‌گویم که در اینجا شخصی بزرگتر از هیکل است! ۷ و اگر این معنی را درک می‌کردید که رحمت می‌خواهم نه قربانی، بی‌گناهان را مذمت نمی‌نمودید. ۸ زیرا که پسرانسان مالک روز سبت نیز است.» ۹ و از آنجا رفته، به کنیسه ایشان درآمد، ۱۰ که ناگاه شخص دست خشکی حاضر بود. پس از وی پرسیده، گفتند: «آیا در روز سبت شفا دادن جایز است یا نه؟» تا ادعایی بر او وارد آورند. ۱۱ وی به ایشان گفت: «کیست از شما که یک گوسفند داشته باشد و هرگاه آن در روز سبت به حفره‌ای افتد، او را نخواست گرفت و بیرون آورد؟ ۱۲ پس چقدر انسان از گوسفند افضل است. بنابراین در سبت‌ها نیکویی کردن روا است.» ۱۳ آنگاه آن مرد را گفت: «دست خود را دراز کن!» پس دراز کرده، مانند دیگری صحیح گردید. ۱۴ اما فریسیان بیرون رفته، بر او شورا نمودند که چطور او را هلاک کنند. ۱۵ عیسی این را درک نموده، از آنجا روانه شد و گروهی بسیار از عقب او آمدند. پس جمیع ایشان را شفا بخشید، ۱۶ و ایشان را قدغن فرموده که او را شهرت ندهند. ۱۷ تا تمام گردد کلامی که به زبان اشعیا نبی گفته شده بود: ۱۸ «اینک بنده من که او را برگزیدم و حبیب من که خاطر من از وی خرسند است. روح خود را بر وی خواهم نهاد تا انصاف را بر امت‌ها اشتها نماید. ۱۹ نزاع و فغان نخواهد کرد و کسی آواز او را در کوچه‌ها نخواهد شنید. ۲۰ نی خرد شده را نخواهد شکست و فتیله نیم‌سوخته را خاموش نخواهد کرد تا آنکه انصاف را به نصرت برآورد. ۲۱ و به نام او امت‌ها امید خواهند داشت.» ۲۲ آنگاه دیوانه‌ای کور و گنگ را نزد او آوردند و او را شفا داد چنانکه آن کور و گنگ، گویا و بینا شد. ۲۳ و تمام آن گروه در حیرت افتاده، گفتند: «آیا این شخص پسر داود نیست؟» ۲۴ لیکن فریسیان شنیده، گفتند: «این شخص دیوها را بیرون نمی‌کند مگر به یاری بعزبول، رئیس دیوها!» ۲۵ عیسی خیالات ایشان را درک نموده، بدیشان گفت: «هر مملکتی که بر خود

جاروب شده و آراسته می‌بیند. ۴۵ آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر بسا انبیا وعادلان خواستند که آنچه شما می‌بینید، ببینند و ندیدند بدتر از خود را برداشته، می‌آورد و داخل گشته، ساکن آنجامی شوند و آنچه می‌شنوید، بشنوند و نشنیدند. ۱۸ پس شما مثل بزرگر را و انجام آن شخص بدتر از آغازش می‌شود. همچنین به این فرقه بشنوید. ۱۹ کسی که کلمه ملکوت را شنیده، آن را نفهمید، شریر خواهد شد. ۴۶ او با آن جماعت هنوز سخن می‌گفت شریرمی آید و آنچه در دل او کاشته شده است می‌راید، همان که ناگاه مادر و برادرانش در طلب گفتگوی وی بیرون ایستاده بودند. ۴۷ و شخصی وی را گفت: «اینگ مادر تو و برادرانت ریخته شده، اوست که کلام را شنیده، فی الفور به خشنودی قبول بیرون ایستاده، می‌خواهد باتو سخن گویند.» ۴۸ در جواب قایل می‌کند، ۲۱ و لکن ریشه‌ای در خود ندارد، بلکه فانی است و گفت: «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۴۹ و دست خود را هرگاه سختی یا صدمه‌ای به‌سبب کلام بر او وارد آید، در ساعت به سوی شاگردان خود دراز کرده، گفت: «اینانند مادر من و لغزش می‌خورد. ۲۲ و آنکه در میان خارا ریخته شد، آن است برادرانم. ۵۰ زیرا هرکه اراده پدر مرا که در آسمان است به‌جا آورد، کند و بی‌ثمر گردد. (jaion g165) ۲۳ و آنکه درزمین نیکو کاشته شد، آن است که کلام را شنیده، آن را می‌فهمد و بارآور شده، بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی ثمر می‌آورد.» ۲۴ و مثلی دیگر بجهت ایشان آورده، گفت: «ملکوت آسمان مردی را ماند که تخم نیکو درزمین خود کاشت: ۲۵ و چون مردم در خواب بودند دشمنش آمده، در میان گندم، کرکاس ریخته، برفت. ۲۶ و وقتی که گندم روید و خوشه برآورد، کرکاس نیز ظاهر شد. ۲۷ پس نوکران صاحب‌خانه آمده، به وی عرض کردند: “ای آقامگر تخم نیکو در زمین خویش نکاشته‌ای؟ پس ازکجا کرکاس بهم رسانیدی؟” ۲۸ ایشان را فرمود: “این کار دشمن است.” عرض کردند: “آیامی خواهی برویم آنها را جمع کنیم؟” ۲۹ فرمود: “نی، مبادا وقت جمع کردن کرکاس، گندم را با آنها برکنید. ۳۰ بگذارید که هر دو تا وقت حصاد باهم نمو کنند و در موسم حصاد، دروگران راخواهم گفت که اول کرکاسها را جمع کرده، آنها را برای سوختن بافه‌ها ببندید اما گندم را در انبارمن ذخیره کنید.” مثل دانه خردل ۳۱ بار دیگر مثلی برای ایشان زده، گفت: «ملکوت آسمان مثل دانه خردلی است که شخصی گرفته، در مزرعه خویش کاشت. ۳۲ و هرچند از سایر دانه‌ها کوچکتر است، ولی چون نمو کند بزرگترین بقول است و درختی می‌شودچنانکه مرغان هوا آمده در شاخه هایش آشیانه می‌گیرند.» ۳۳ و مثلی دیگر برای ایشان گفت که ملکوت آسمان خمیرمایه‌ای را ماند که زنی آن را گرفته، در سه کیل خمیر پنهان کرد تا تمام، مخمر گشت. ۳۴ همه این معانی را عیسی با آن گروه به مثلها گفت و بدون مثل بدیشان هیچ نگفت، ۳۵ تا تمام گردد کلامی که به زبان نبی گفته شد: «دهان خود را به مثلها باز می‌کنم و به چیزهای مخفی شده ازبنای عالم تنطق خواهم کرد.» ۳۶ آنگاه عیسی آن گروه را مرخص کرده، داخل خانه گشت و شاگردانش نزد وی آمده، گفتند:

۱۳ و در همان روز، عیسی از خانه بیرون آمده، به کناره دریا نشست ۲ و گروهی بسیار بر وی جمع آمدند، بقسمی که او به کشتی سوار شده، قرار گرفت و تمامی آن گروه بر ساحل ایستادند؛ ۳ و معانی بسیار به مثلها برای ایشان گفت: «وقتی بزرگری بجهت پاشیدن تخم بیرون شد. ۴ و چون تخم می‌پاشید، قدری در راه افتاد و مرغان آمده، آن را خوردند. ۵ و بعضی برسنگلاخ جایی که خاک زیاد نداشت افتاده، بزودی سبز شد، چونکه زمین عمق نداشت، ۶ و چون آفتاب برآمد بسوخت و چون ریشه نداشت خشکید. ۷ و بعضی در میان خارا ریخته شد و خاراها نمو کرده، آن را خفه نمود. ۸ و برخی درزمین نیکو کاشته شده، بار آورد، بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی. ۹ هرکه گوش شنوادر بشنود.» ۱۰ آنگاه شاگردانش آمده، به وی گفتند: «ازچه جهت با اینها به مثلها سخن می‌رانی؟» ۱۱ در جواب ایشان گفت: «دانستن اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده است، لیکن بدیشان عطا نشده، ۱۲ زیرا هرکه دارد بدو داده شود و افزونی یابد. اما کسی که ندارد آنچه دارد هم از او گرفته خواهد شد. ۱۳ از این جهت با اینها به مثلها سخن می‌گویم که نگرانند و نمی‌بینند و شنوا هستند و نمی‌شنوند و نمی‌فهمند. ۱۴ و در حق ایشان نبوت اشعیا تمام می‌شود که می‌گوید: “به سمع خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده، خواهید نگریست و نخواهید دید. ۱۵ زیرا قلب این قوم سنگین شده و به گوشها به سنگینی شنیده‌اند و چشمان خود را بر هم نهاده‌اند، مبادابه چشمها ببینند و به گوشها بشنوند و به دلها بفهمند و بازگشت کنند و من ایشان را شفا دهم.” ۱۶ لیکن خوشابه‌حال چشمان شما زیرا که می‌بینند و گوشهای شما زیرا که می‌شنوند ۱۷ زیرا هرآینه به شما می‌گویم

«مثل کرکاس مزرعه را بجهت ما شرح فرما.» ۳۷ در جواب ایشان ۱۴ در آن هنگام هیرودیس تیتراخ چون شهرت عیسی را گفت: «آنکه بذر نیکویی کارد پسر انسان است، ۳۸ و مزرعه، شنید، ۲ به خادمان خود گفت: «این است یحیی تعمیددهنده این جهان است و تخم نیکو انبای ملکوت و کرکاسها، پسران شیرزند. ۳۹ و دشمنی که آنها را کاشت، ابلیس است و موسم حصاد، عاقبت این عالم و دروندگان، فرشتگانند. (aiōn g165) ۴۰ پس همچنان که کرکاسها را جمع کرده، در آتش می سوزانند، همانطور در عاقبت این عالم خواهد شد، (aiōn g165) ۴۱ که پسر انسان ملانکه خود را فرستاده، همه لغزش دهندگان و بدکاران را جمع خواهند کرد، ۴۲ و ایشان را به تنور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان بود. ۴۳ آنگاه عادلان در ملکوت پدر خود مثل آفتاب، درخشان خواهند شد. هرکه گوش شنوا دارد بشنود. ۴۴ «و ملکوت آسمان گنجی را ماند، مخفی شده در زمین که شخصی آن را یافته، پنهان نمود از خوشی آن رفته، آنچه داشت فروخت و آن زمین را خرید. ۴۵ «باز ملکوت آسمان تاجری را ماند که جویای مرواریدهای خوب باشد، ۴۶ و چون یک مروارید گرانبها یافت، رفت و مایملک خود را فروخته، آن را خرید. ۴۷ «ایض ملکوت آسمان مثل دامی است که به دریا افکنده شود و از هر جنسی به آن درآید، ۴۸ و چون پر شود، به کناره اش کشند و نشسته، خونها را در ظروف جمع کنند و بدھا را دور اندازند. ۴۹ بدینطور در آخر این عالم خواهد شد. فرشتگان بیرون آمده، طالحین را از میان صالحین جدا کرده، (aiōn g165) ۵۰ ایشان را در تنور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان می باشد.» ۵۱ عیسی ایشان را گفت: «آیا همه این امور را فهمیده اید؟» گفتندش: «بلی خداوندا.» ۵۲ به ایشان گفت: «بنابراین، هر کاتبی که در ملکوت آسمان تعلیم یافته است، مثل صاحب خانه ای است که از خزانه خویش چیزهای نو و کهنه بیرون می آورد.» ۵۳ و چون عیسی این مثلها را به اتمام رسانید، از آن موضع روانه شد. ۵۴ و چون به وطن خویش آمد، ایشان را در کنیسه ایشان تعلیم داد، بقسمی که متعجب پاره کرده، گفتند: «از کجا این شخص چنین حکمت و معجزات را خورده، سیر شدند و از پاره های باقی مانده دوازده سبد پرکرده، بهم رسانید؟ ۵۵ آیا این پسر نجار نمی باشد؟ و آیا مادرش مریم برداشتن. ۲۱ و خورندگان سوای زنان واطفال قریب به پنج هزار نامی نیست؟ و برادرانش یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا؟ ۵۶ و همه خواهرانش نزد ما نمی باشند؟ پس این همه را از کجا بهم رسانید؟» ۵۷ و درباره او لغزش خوردند. لیکن عیسی بدیشان گفت: «نبی بی حرمت نباشد مگر در وطن و خانه خویش.» ۵۸ و عبادت بر فراز کوهی برآمد. و وقت شام در آنجا تنو بود. ۲۴ اما به سبب بی ایمانی ایشان معجزه بسیار در آنجا ظاهر نساخت. کشتی در آن وقت در میان دریا به سبب بادمخالف که می وزید، به امواج گرفتار بود. ۲۵ و درپاس چهارم از شب، عیسی بر دریا

خرامیده، به سوی ایشان روانه گردید. ۲۶ اما چون شاگردان، او را کور، کور را راهنما شود، هر دو در چاه افتند. ۱۵ پطرس در بر دریا خرامان دیدند، مضطرب شده، گفتند که خیالی است؛ و از جواب او گفت: «این مثل را برای ما شرح فرما.» ۱۶ عیسی خوف فریاد برآوردند. ۲۷ اما عیسی ایشان را بی تامل خطاب کرده، گفت: «آیا شما نیز تا به حال بی ادراک هستید؟ ۱۷ یا هنوز گفت: «خاطر جمع دارید! منم ترسان مباشید!» ۲۸ پطرس در جواب او گفت: «خداوندا، اگر تویی مرا بفرما تا بر روی آب، نزد تو آییم.» ۲۹ گفت: «بیا!» در ساعت پطرس از کشتی فرود شده، بر روی آب روانه شد تا نزد عیسی آید. ۳۰ لیکن چون باد را که از دل برمی آید، خیالات بد و قتلها و زناها و فسقها و دزدیها شدید دید، ترسان گشت و مشرف به غرق شده، فریاد برآورد، و شهادت دروغ و کفرها. ۲۰ اینها است که انسان را نجس گفت: «خداوندا مرادریاب.» ۳۱ عیسی بی درنگ دست آورده، او می سازد، لیکن خوردن به دستهای ناشسته، انسان را نجس نمی رابگرفت و گفت: «ای کم ایمان، چرا شک آوردی؟» ۳۲ و چون گرداند. ۲۱ پس عیسی از آنجا بیرون شده، به دیارصور و صیدون به کشتی سوار شدند، بادساکن گردید. ۳۳ پس اهل کشتی آمده، رفت. ۲۲ ناگاه زن کنعانیهای از آن حدود بیرون آمده، فریادکنان او را پرستش کرده، گفتند: «فی الحقیقه تو پسر خدا هستی!» وی را گفت: «خداوندا، پسر داودا، بر من رحم کن زیرا دختر من ۳۴ آنگاه عبور کرده، به زمین جنسره آمدند، ۳۵ و اهل آن موضع سخت دیوانه است.» ۲۳ لیکن هیچ جوابش نداد تا شاگردان او او را شناخته، به همگی آن نواحی فرستاده، همه بیماران را نزد او پیش آمده، خواهش نمودند که «او را مرخص فرمای زیرا در عقب آوردند، ۳۶ و از او اجازت خواستند که محض دامن ردایش را ما شورش می کند.» ۲۴ او در جواب گفت: «فرستاده نشده ام لمس کنند و هرکه لمس کرد، صحت کامل یافت. مگر بجهت گوسفندان گم شده خاندان اسرائیل.» ۲۵ پس آن زن آمده، او را پرستش کرده، گفت: «خداوندا مرا یاری کن.» ۲۶

۱۵ آنگاه کاتبان و فریسیان اورشلیم نزد عیسی آمده، گفتند: ۲ «چون است که شاگردان تو از تقلید مشایخ تجاوز می نمایند، زیرا هرگاه نان می خورند دست خود رانمی شویند؟» ۳ او در جواب ایشان گفت: «شما نیز به تقلید خویش، از حکم خدا چرا تجاوز می کنید؟ ۴ زیرا خدا حکم داده است که مادر و پدر خود را حرمت دار و هرکه پدر یا مادر را دشنام دهد البته هلاک گردد. ۵ لیکن شما می گوید هرکه پدر یا مادر خود را گوید آنچه از من به تو نفع رسد هدیه ای است، ۶ و پدر یا مادر خود را بعد از آن احترام نمی نماید. پس به تقلید خود، حکم خدا را باطل نموده اید. ۷ ای ریاکاران، اشیاء در باره شما نیکو نبوت نموده است که گفت: ۸ این قوم به زبانهای خود به من تقرب می جویند و به لبهای خویش مرا تمجید می نمایند، لیکن دلشان از من دور است. ۹ پس عبادت مرا عبث می کنند زیرا که احکام مردم را بمنزله فرائض تعلیم می دهند.» ۱۰ و آن جماعت را خوانده، بدیشان گفت: «گوش داده، بفهمید؟ ۱۱ نه آنچه به دهان فرومی رود انسان را نجس می سازد بلکه آنچه از دهان بیرون می آید انسان را نجس می گرداند.» ۱۲ آنگاه شاگردان وی آمده، گفتند: «آیا می دانی که فریسیان چون این سخن را شنیدند، مکرهوش داشتند؟» ۱۳ او در جواب گفت: «هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد، کنده شود. ۱۴ ایشان را واگردانید، کوران را همانمان کورانند و هرگاه شکر نمود و پاره پاره کرده، به شاگردان خود داد و شاگردان به آن

جماعت. ۳۷ و همه خورده، سیر شدند و از خورده های باقی مانده هیچ کس نگویند که او مسیح است. ۲۱ و از آن زمان عیسی به هفت زنبیل پرپر داشتند. ۳۸ و خورندگان، سوای زنان و اطفال شاگردان خودخیردادن آغاز کرد که رفتن او به اورشلیم و زحمت چهار هزار مرد بودند. ۳۹ پس آن گروه را رخصت داد و به کشتی بسیار کشیدن از مشایخ و روسای کهنه و کتابان و کشته شدن و در سوار شده، به حدود مجدل آمد.

۱۶ آنگاه فریسیان و صدوقیان نزد او آمده، از روی امتحان از وی خواستند که آیتی آسمانی برای ایشان ظاهر سازد. ۲ ایشان را جواب داد که «در وقت عصر می گوید هوا خوش خواهد بود زیرا آسمان سرخ است؛ ۳ و صبحگاهان می گوید امروز هوا بد خواهد شد زیرا که آسمان سرخ و گرفته است. ای ریاکاران می دانید صورت آسمان را تمیز دهید، اما علامات زمانها را نمی توانید! ۴ فرقه شریر زناکار، آیتی می طلبند و آیتی بدیشان عطا نخواهد شد جز آیت یونس نبی.» پس ایشان را رها کرده، روانه شد. ۵ و شاگردانش چون بدان طرف می رفتند، فراموش کردند که نان بردارند. ۶ عیسی ایشان را گفت: «آگاه باشید که از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید!» ۷ پس ایشان در خودتفکر نموده، گفتند: «از آن است که نان بر نداشته ایم.» ۸ عیسی این را درک نموده، بدیشان گفت: «ای سست ایمانان، چرا در خود تفکرمی کنید از آنچه که نان نیاورده اید؟ ۹ آیا هنوز نفهمیده و یاد نیاورده اید آن

پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبدی را که برداشتید؟ ۱۰ و نه ۱۷ و بعد از شش روز، عیسی، پطرس و یعقوب و برادرش آن هفت نان و چهار هزار نفر و چند زنبیلی را که برداشتید؟» یوحنا را برداشته، ایشان را در خلوت به کوهی بلند برد. ۲ و ۱۱ پس چرا نفهمیدید که درباره نان شما را نگفتم که از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید؟» ۱۲ آنگاه دریافتند که نه از درخشنده و جامه اش چون نور، سفید گردید. ۳ که ناگاه موسی و خمیرمایه نان بلکه از تعلیم فریسیان و صدوقیان حکم به احتیاط الیاس بر ایشان ظاهر شده، با او گفتگو می کردند. ۴ اما پطرس به فرموده است. ۱۳ و هنگامی که عیسی به نواحی قیصریه فیلیس عیسی متوجه شده، گفت که «خداندا، بودن ما در اینجا نیکو آمد، از شاگردان خود پرسیده، گفت: «مردم مرا که پسر انسانم است! اگر بخواهی، سه سایبان در اینجا بسازیم، یکی برای تو و چه شخص می گویند؟» ۱۴ گفتند: «بعضی یحیی تعمیددهنده و یکی بجهت موسی و دیگری برای الیاس.» ۵ و هنوز سخن بر بعضی الیاس و بعضی ارمیا یا یکی از انبیا.» ۱۵ ایشان را گفت: زبانش بود که ناگاه ابری درخشنده بر ایشان سایه افکند و اینک «شما مرا که می دانید؟» ۱۶ شمعون پطرس در جواب گفت که «آواری از ابر در رسید که «این است پسر حبيب من که از وی «تویی مسیح، پسر خدای زنده!» ۱۷ عیسی در جواب وی گفت: خوشبختان توای شمعون بن یونا! زیرا جسم و خون این را بر تو در افتاده، بینهایت ترسان شدند. ۷ عیسی نزدیک آمده، ایشان را کشف نکرد، بلکه پدر من که در آسمان است. ۱۸ و من نیز لمس نمود و گفت: «برخیزید و ترسان مباشید!» ۸ و چشمان تو را می گویم که تویی پطرس و بر این صخره کلیسای خود را بنا می کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت. **Hadēs** ۱۹ و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می سپارم؛ و آنچه بر زمین گشایی در آسمان گشاده شود. ۲۰ آنگاه شاگردان خود را قدغن فرمود که به می گویند که می باید الیاس اول آید؟» ۱۱ او در جواب گفت:

«البته الیاس می‌آید و تمام چیزها را اصلاح خواهند نمود. ۱۲ لیکن خود را فروتن سازد، همان در ملکوت آسمان بزرگتر است. ۵ و به شما می‌گویم که الحال الیاس آمده است و او را نشانختند کسی که چنین طفلی را به اسم من قبول کند، مرا پذیرفته است. بلکه آنچه خواستند با وی کردند؛ به همانطور پسر انسان نیز از ۶ و هرکه یکی از این صغار را که به من ایمان دارند، لغزش دهد او ایشان زحمت خواهد دید. ۱۳ آنگاه شاگردان دریافتند که درباره رابتر می‌بود که سنگ آسیابی بر گردشش آویخته، در قعر دریا غرق یحیی تعمیددهنده بدیشان سخن می‌گفت. ۱۴ و چون به نزد می‌شد! ۷ وای بر این جهان به سبب لغزشها؛ زیرا که لابد است از جماعت رسیدند، شخصی پیش آمده، نزد وی زانو زده، عرض وقوع لغزشها، لیکن وای بر کسی که سبب لغزش باشد. ۸ پس کرد: ۱۵ «خداوند، بر پسر من رحم کن زیرا مصروع و به شدت اگر دستت یا پایت تو را بلغزاند، آن را قطع کرده، از خود دور متالم است، چنانکه بارها در آتش و مکرر در آب می‌افتد. ۱۶ و او را نزد شاگردان تو آورد، نتوانستند او را شفا دهند.» ۱۷ عیسی در جواب گفت: «ای فرقه بی‌ایمان کج رفتار، تا به کی با شما باشیم g166) ۹ و اگر چشم‌ت تو را لغزش دهد، آن را قلع کرده، از و تا چند متحمل شما گردم؟ او را نزد من آورید.» ۱۸ پس عیسی او را نهیب داده، دیو از وی بیرون شد و در ساعت، آن پسر شفا یافت. ۱۹ اما شاگردان نزد عیسی آمده، در خلوت از او پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم او را بیرون کنیم؟ ۲۰ عیسی ایشان را گفت: را می‌گویم که ملائکه ایشان دائم در آسمان روی پدر مرا که در «به سبب بی‌ایمانی شما. زیرا هرآینه به شما می‌گویم، اگر ایمان به آسمان است می‌بیند. ۱۱ زیرا که پسر انسان آمده است تا گم قدر دانه خردلی می‌داشتید، بدین کوه می‌گفتید از اینجا بدانجا شده رانجات بخشد. ۱۲ شما چه گمان می‌برید، اگر کسی را منتقل شو، البته منتقل می‌شد و هیچ امری بر شما محال نمی‌بود. صد گوسفند باشد و یکی از آنها گم شود، آیا آن نود و نه را به ۲۱ لیکن این جنس جز به دعا و روزه بیرون نمی‌رود.» ۲۲ و چون کوهسار نمی‌گذارد و به جستجوی آن گم شده نمی‌رود؟ ۱۳ و ایشان در جلیل می‌گشتند، عیسی بدیشان گفت: «پسر انسان اگر اتفاق آن را دریابد، هرآینه به شما می‌گویم بر آن یکی بیشتر بدست مردم تسلیم کرده خواهد شد، ۲۳ و او را خواهند کشت و شادی می‌کند از آن نود و نه که گم نشده‌اند. ۱۴ همچنین اراده در روز سوم خواهد برخاست.» پس بسیار محزون شدند. ۲۴ و پدر شما که در آسمان است این نیست که یکی از این کوچکان چون ایشان وارد کنفرانوح شدند، محصلان دو درهم نزد پطرس هلاک گردد. ۱۵ «و اگر برادرت به تو نگاه کرده باشد، برو و او آمده، گفتند: «آیا استاد شما دو درهم را نمی‌دهد؟» ۲۵ گفت: را میان خود و او در خلوت الزام کن. هرگاه سخن تو را گوش «بلی.» و چون به خانه درآمده، عیسی بر او سبقت نموده، گرفت، برادر خود را دریافتی؛ ۱۶ و اگر نشنود، یک یا دو نفر گفت: «ای شمعون، چه گمان داری؟ پادشاهان جهان از چه دیگر با خود برادر تاز زبان دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت شود. کسان عشر و جزیه می‌گیرند؟ از فرزندان خویش یا از بیگانگان؟» ۱۷ و اگر سخن ایشان را رد کند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را ۲۶ پطرس به وی گفت: «از بیگانگان.» عیسی بدو گفت: «پس قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد. ۱۸ هرآینه به یقین پسران آزادند! ۲۷ لیکن مبدا که ایشان را برنجانیم، به کناره شما می‌گویم آنچه بر زمین بندید، در آسمان بسته شده باشد و دریا رفته، قلابی بینداز و اول ماهی که بیرون می‌آید، گرفته و آنچه بر زمین گشایید، در آسمان گشوده شده باشد. ۱۹ باز به دهانش راباز کرده، مبلغ چهار درهم خواهی یافت. آن را برداشته، شما می‌گویم هر گاه دو نفر از شما در زمین درباره هرچه که بخواهند متفق شوند، هرآینه از جانب پدر من که در آسمان است برای من و خود بدیشان بده!»

۱۸ در همان ساعت، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: «چه کس در ملکوت آسمان بزرگتر است؟» ۲ آنگاه عیسی طفلی طلب نموده، در میان ایشان برپا داشت ۳ و گفت: «هرآینه به شما می‌گویم تا بازگشت نکند و مثل طفل کوچک نشوید، هرگز داخل ملکوت آسمان نخواهید شد. ۴ پس هرکه مثل این بچه کوچک

برای ایشان کرده خواهد شد. ۲۰ زیرا جایی که دو یا سه نفر به اسم من جمع شوند، آنجا در میان ایشان حاضریم.» ۲۱ آنگاه پطرس نزد او آمده، گفت: «خداوند، چند مرتبه برادرم به من خطا ورزد، می‌باید او را آمرزید؟ آیا تا هفت مرتبه؟» ۲۲ عیسی بدو گفت: «تو را نمی‌گویم تا هفت مرتبه، بلکه تا هفتاد هفت مرتبه! ۲۳ از آنجهت ملکوت آسمان پادشاهی راماند که با غلامان خود

اراده محاسبه داشت. ۲۴ و چون شروع به حساب نمود، شخصی ۱۱ ایشان را گفت: «تمامی خلق این کلام را نمی پذیرند، مگر به را نزد آوردند که ده هزار قطار به او بدهکار بود. ۲۵ و چون چیزی کسانی که عطا شده است. ۱۲ زیرا که خصی‌ها می‌باشند که نداشت که ادا نماید، آقایش امر کرد که او را با زن و فرزندان و از شکم مادر چنین متولد شدند و خصی‌ها هستند که از مردم تمام مایملک او فروخته، طلب را وصول کنند. ۲۶ پس آن غلام خصی شده‌اند و خصی‌ها می‌باشند که بجهت ملکوت خدا خود روبه زمین نهاده او را پرستش نمود و گفت: «ای آقامرا مهلت را خصی نموده‌اند. آنکه توانایی قبول دارد بپذیرد». ۱۳ آنگاه چند ده تا همه را به تو ادا کنم. ۲۷ آنگاه آقای آن غلام بر وی بچه کوچک را نزد او آوردند تادستهای خود را بر ایشان نهاده، دعا ترحم نموده، او را رها کرد و قرض او را بخشید. ۲۸ لیکن چون کند. اماشاگردان، ایشان را نهیب دادند. ۱۴ عیسی گفت: «بچه آن غلام بیرون رفت، یکی از همقطاران خود را یافت که از او های کوچک را بگذارد و از آمدن نزد من، ایشان را منع مکنید، صدپنار طلب داشت. او را بگرفت و گلویش را فشرده، گفت: زیرا ملکوت آسمان از مثل اینها است. ۱۵ و دستهای خود را بر «طلب مرا ادا کن!» ۲۹ پس آن همقطار بر پایهای او افتاده، ایشان گذارده از آن جا روانه شد. ۱۶ ناگاه شخصی آمده، وی را التماس نموده، گفت: «مرا مهلت ده تا همه را به تو رد کنم.» گفت: «ای استاد نیکو، چه عمل نیکو کنم تا حیات جاودانی ۳۰ اما او قبول نکرد بلکه رفته، او را در زندان انداخت تا قرض را ادا کند. ۳۱ چون همقطاران وی این وقایع را دیدند، بسیار غمگین نیکو گفتمی و حال آنکه کسی نیکو نیست، جز خدا فقط. لیکن شده، رفتند و آنچه شده بود به آقای خود بازگفتند. ۳۲ آنگاه اگر بخواهی داخل حیات شوی، احکام را نگاه دار. ۱۸ بدو مولایش او را طلبیده، گفت: «ای غلام شیر، آیا تمام آن قرض را گفت: «کدام احکام؟» عیسی گفت: «قتل مکن، زنا مکن، محض خواهش تو به تو نبخشیدم؟ ۳۳ پس آیاتو را نیز لازم نبود دزدی مکن، شهادت دروغ مده، ۱۹ و پدر و مادر خود را حرمت که بر همقطار خود رحم کنی چنانکه من بر تو رحم کردم؟» دار و همسایه خود را مثل نفس خود دوست دار. ۲۰ جوان وی ۳۴ پس مولای او در غضب شده، او را به جلا دادن سپرد تا تمام را گفت: «همه اینها را از طفولیت نگاه داشته‌ام. دیگر مرا چه قرض را بدهد. ۳۵ به همینطور پدر آسمانی من نیز با شما عمل خواهد نمود، اگر هر یکی از شما برادر خود را از دل نبخشد.»

۱۹ و چون عیسی این سخنان را به اتمام رسانید، از جلیل روانه شده، به حدود یهودیه از آن طرف اردن آمد. ۲ و گروهی بسیار از عقب او آمدند و ایشان را در آنجا شفا بخشید. ۳ پس فریسیان آمدند تا او را امتحان کنند و گفتند: «آیا جایز است مرد، زن خود را به هر علتی طلاق دهد؟» ۴ او در جواب ایشان گفت: «مگر نخوانده‌اید که خالق در ابتدا ایشان را مرد و زن آفرید، ۵ و گفت از این جهت مرد، پدر و مادر خود را رها کرده، به زن خویش پیوند و هر دو یک تن خواهند شد؟ ۶ بنابراین بعد از آن دوانستند بلکه یک تن هستند. پس آنچه را خدای یوست انسان جدا نسازد. ۷ به وی گفتند: «پس از بهرچه موسی امر فرمود که زن را طلاقنامه دهند و جدا کنند؟» ۸ ایشان را گفت: «موسی به سبب سنگدلی شما، شما را اجازت داد که زنان خود را طلاق دهید. لیکن از ابتدا چنین نبود. ۹ و به شما می‌گویم هر که زن خود را بغیر علت زنا طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، زانی است و هر که زن مطلقه‌ای را نکاح کند، زنا کند. ۱۰ شاگردانش بدو گفتند: «اگر حکم شوهر باز چنین باشد، نکاح نکردن بهتر است!»

می توانید از آن کاسه ای که من می نوشم، بنوشید و تعمیدی را که من می یابم، بیابید؟» بدو گفتند: «می توانیم.» ۲۳ ایشان را گفت: «البته از کاسه من خواهید نوشید و تعمیدی را که من می یابم، خواهید یافت. لیکن نشستن به دست راست و چپ من، از آن من نیست که بدهم، مگر به کسانی که از جانب پدرم برای ایشان مهیا شده است.» ۲۴ اما چون آن ده شاگرد شنیدند، بر آن دوبرادر به دل رنجیدند. ۲۵ عیسی ایشان را پیش طلبیده، گفت: «آگاه هستید که حکام امت ها برایشان سروری می کنند و روسا بر ایشان مسلطند. ۲۶ لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، بلکه هرکه در میان شما می خواهد بزرگ گردد، خادم شما باشد. ۲۷ و هرکه می خواهد در میان شما مقدم بود، غلام شما باشد. ۲۸ چنانکه پسر انسان نیامد تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فدا سازد.» ۲۹ و هنگامی که از اریحا بیرون می رفتند، گروهی بسیار از عقب او می آمدند. ۳۰ که ناگاه دومرد کور کنار راه نشسته، چون شنیدند که عیسی در گذر است، فریاد کرده، گفتند: «خداوند!، پسر داود!، بر ما ترحم کن!» ۳۱ و هرچند خلق ایشان را نهیب می دادند که خاموش شوند، بیشتر فریادکنان می گفتند: «خداوند!، پسر داود!، بر ما ترحم فرما!» ۳۲ پس عیسی ایستاده، به آواز بلند گفت: «چه می خواهید برای شما کنم؟» ۳۳ و وی گفتند: «خداوند!، اینکه چشمان ما بازگرد!» ۳۴ پس عیسی ترحم نموده، چشمان ایشان را لمس نمود که در ساعت بینا گشته، از عقب او روانه شدند.

۲۱ و چون نزدیک به اورشلیم رسیده، وارد بیت فاجی نزد کوه مال خود آنچه خواهم بکنم؟ مگر چشم توید است از آن رو که من نیکو هستم؟» ۱۶ بنابراین اولین آخرین و آخرین اولین خواهند شد، زیرا خوانده شدگان بسیارند و برگزیدگان کم.» ۱۷ و چون عیسی به اورشلیم می رفت، دوازده شاگرد خود را در اثنای راه به خلوت طلبیده بدیشان گفت: ۱۸ «اینک به سوی اورشلیم می رویم و پسر انسان به روسای کهنه و کاتبان تسلیم کرده خواهد شد و این همه واقع شد تا سخنی که نبی گفته است تمام شود ۵ که حکم قتل او را خواهند داد، ۱۹ و او را به امت ها خواهند سپرد تا او را استهزا کنند و تازیانه زنند و مصلوب نمایند و در روز سوم خواهد برخاست.» ۲۰ آنگاه مادر دو پسر زبدي با پسران خود نزدوی بدیشان امر فرمود، بعمل آورند ۷ و الاغ را با کره آورده، رخت آمده و پرستش نموده، از او چیزی درخواست کرد. ۲۱ بدو گفت: خود را بر آنها انداختند و او بر آنها سوار شد. ۸ و گروهی بسیار، «چه خواهش داری؟» گفت: «بفرما تا این دو پسر من در ملکوت رختهای خود را در راه گسترانیدند و جمعی از درختان شاخه ها تو، یکی بر دست راست و دیگری بر دست چپ تو بنشینند.» بریده، در راه می گسترند. ۹ و جمعی از پیش و پس او رفته، ۲۲ عیسی در جواب گفت: «نمی دانید چه می خواهید. آیا فریادکنان می گفتند: «هوشیانا پسر داود!، مبارک باد کسی که به

اسم خداوند می‌آید! هوشیاعانا در اعلیٰ علین!» ۱۰ و چون وارد آمده، گفت: «ای فرزند امروز به تاکستان من رفته، به کار مشغول اورشلیم شد، تمام شهر به آشوب آمده، می‌گفتند: «این کیست؟» شو.» ۲۹ در جواب گفت: «نخواهم رفت.» اما بعد پشیمان ۱۱ آن گروه گفتند: «این است عیسی نبی از ناصره جلیل.» گشته، برفت. ۳۰ و به دومین نیز همچنین گفت. اودر جواب ۱۲ پس عیسی داخل هیکل خدا گشته، جمیع کسانی را که در گفت: «ای آقا من می‌روم.» ولی نرفت. ۳۱ کدام‌یک از این هیکل خرید و فروش می‌کردند، بیرون نمود و تختهای صرافان و دو خواهش پدر را به‌جا آورد؟» گفتند: «اولی.» عیسی بدیشان کرسیهای کبوترفروشان را واژگون ساخت. ۱۳ و ایشان را گفت: گفت: «هرآینه به شما می‌گویم که باجگیران و فاحشه‌ها قبل از «مکتوب است که خانه من خانه دعا نامیده می‌شود. لیکن شما داخل ملکوت خدا می‌گردند، ۳۲ زانرو که یحیی از راه مغاره دزدانش ساخته‌اید.» ۱۴ و کوران و شلان در هیکل، نزد او عدالت نزد شما آمد و بدو ایمان نیاوردید، اما باجگیران و فاحشه‌ها آمدند و ایشان را شفا بخشید. ۱۵ اما روسای کهنه و کاتبان چون بدوایمان آوردند و شما چون دیدید آخر هم پشیمان نشدید تا بدو عجایی که از او صادر می‌گشت و کودکان را که در هیکل ایمان آوردید. ۳۳ و مثلی دیگر بشنوید: صاحب‌خانه‌ای بود که فریاد برآورده، «هوشیاعانا پسر داودا» می‌گفتند دیدند، غضبناک تاکستانی غرس نموده، خطیره‌ای گردش کشید و چرخشی در آن گشته، ۱۶ به وی گفتند: «نمی‌شنوی آنچه اینها می‌گویند؟» کند و برجی بنا نمود. پس آن را به دهقانان سپرده، عازم سفر شد. عیسی بدیشان گفت: «بلی مگر نخوانده‌اید این که از دهان ۳۴ و چون موسم میوه نزدیک شد، غلامان خود را نزد دهقانان فرستاد کودکان و شیرخوارگان حمد را مهیا ساختی؟» ۱۷ پس ایشان را تا میوه‌های او را بردارند. ۳۵ اما دهقانان غلامانش را گرفته، بعضی واگذارده، از شهر بسوی بیت عنبرافته، در آنجا شب را بسر برد. ۱۸ و در غلامان دیگر، بیشتر از اولین فرستاده، بدیشان نیز به همانطور ۱۹ و در کناره راه یک درخت انجیر دیده، نزد آن آمد و جز برگ بر آن هیچ نیافت. پس آن را گفت: «از این به بعد میوه تا به اید بر تونشود!» ۲۰ چون که در ساعت درخت انجیر خشکید! (aiōn g165) ۲۰ چون شاگردان این را دیدند، متعجب شده، گفتند: «چه بسیار زود میراثش را ببریم.» ۳۹ آنگاه او را گرفته، بیرون تاکستان افکنده، درخت انجیر خشک شده است!» ۲۱ عیسی در جواب ایشان گفتند. ۴۰ پس چون مالک تاکستان آید، به آن دهقانان چه گفت: «هرآینه به شما می‌گویم اگر ایمان می‌داشتید و شک نمی‌خواهد کرد؟» ۴۱ گفتند: «البته آن بدکاران را به سختی هلاک نمودید، نه همین را که به درخت انجیر شدمی کردید، بلکه هر خواهد کرد و باغ را به باغبانان دیگر خواهد سپرد که میوه هایش را گاه بدین کوه می‌گفتید «منتقل شده به دریا افکنده شو» چنین در موسم بدو دهند.» ۴۲ عیسی بدیشان گفت: «مگر در کتب می‌شد. ۲۲ و هرآنچه باایمان به دعا طلب کنید، خواهید یافت.» هرگز نخوانده‌اید این که سنگی را که معمارانش رد نمودند، همان ۲۳ و چون به هیکل درآمده، تعلیم می‌داد، روسای کهنه و مشایخ سر زاویه شده است. این از جانب خداوند آمد و در نظر ما قوم نزد او آمده، گفتند: «به چه قدرت این اعمال را می‌نمایی عجیب است. ۴۳ از این جهت شما را می‌گویم که ملکوت و کیست که این قدرت را به تو داده است؟» ۲۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «من نیز از شما سخنی می‌پرسم. اگر آن را به من گوید، من هم به شما گویم که این اعمال را به چه قدرت افتد، نمش سازد.» ۴۵ و چون روسای کهنه و فریسیان مثل هایش می‌نمایم: ۲۵ تعمید یحیی از کجا بود؟ از آسمان یا از انسان؟» راشنیدند، دریافتند که درباره ایشان می‌گوید. ۴۶ و چون خواستند ایشان با خودتفکر کرده، گفتند که «اگر گوئیم از آسمان بود، او را گرفتار کنند، از مردم ترسیدند زیرا که او را نبی می‌دانستند. هرآینه گوید پس چرا به وی ایمان نیاوردید. ۲۶ واگر گوئیم از انسان بود، از مردم می‌ترسیم زیرا هم یحیی را نبی می‌دانند.» ۲۷ پس در جواب عیسی گفتند: «نمی‌دانیم.» بدیشان گفت: «من هم شما را نمی‌گویم که به چه قدرت این کارها را می‌کنم. ۲۸ لیکن چه گمان دارید؟ شخصی را دو پسر بود. نزد نخستین

نموده، فرمود: “دعوت شدگان را بگویند که اینک خوان خود را کتاب و قوت خدا رادر نیافته‌اید، ۳۰ زیرا که در قیامت، نه نکاح حاضر ساختم و گاو و پروارهای من کشته شده و همه چیز می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند بلکه مثل ملائکه خدا در آسمان آماده است، به عروسی بیایید.” ۵ ولی ایشان بی‌اعتنایی نمود، می‌باشند. ۳۱ اما درباره قیامت مردگان، آیا نخوانده‌اید کلامی را راه خود را گرفتند، یکی به مزرعه خود و دیگری به تجارت خویش که خدا به شما گفته است، ۳۲ من هستم خدای ابراهیم و رفت. ۶ و دیگران غلامان او را گرفته، دشنام داده، کشتند. خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ خدا، خدای مردگان نیست بلکه ۷ پادشاه چون شنید، غضب نمود، لشکریان خود را فرستاده، آن خدای زندگان است.» ۳۳ و آن گروه چون شنیدند، از تعلیم وی قاتلان را به قتل رسانید و شهر ایشان را بسوخت. ۸ آنگاه غلامان متحیر شدند. ۳۴ اما چون فریسیان شنیدند که صدوقیان را محاب خود را فرمود: “عروسی حاضر است؛ لیکن دعوت شدگان لیاقت نموده است، با هم جمع شدند. ۳۵ و یکی از ایشان که فقیه نداشتند. ۹ الان به شوارع عامه بروید و هرکه را بیایید به عروسی بود، از وی به طریق امتحان سوال کرده، گفت: ۳۶ «ای استاد، بطلبید.» ۱۰ پس آن غلامان به سر راهها رفته، نیک و بد هرکه را کدام حکم در شریعت بزرگتر است؟» ۳۷ عیسی وی را گفت: یافتند جمع کردند، چنانکه خانه عروسی از مجلسیان مملو گشت. «اینکه خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی ۱۱ آنگاه پادشاه بجهت دیدن اهل مجلس داخل شده، شخصی را فکر خود محبت نما. ۳۸ این است حکم اول و اعظم. ۳۹ و در آنجا دید که جامه عروسی در بر ندارد. ۱۲ بدو گفت: «ای عزیز دوم مثل آن است یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما. چطور در اینجا آمدی و حال آنکه جامه عروسی در بر نداری؟» ۴۰ بدین دو حکم، تمام تورات و صحف انبیاء متعلق است.» ۴۱ و او خاموش شد. ۱۳ آنگاه پادشاه خادمان خود را فرمود: «این چون فریسیان جمع بودند، عیسی از ایشان پرسیده، ۴۲ گفت: شخص را دست و پا بسته بردارید و در ظلمت خارجی اندازید، «درباره مسیح چه گمان می‌برید؟ او پسر کیست؟» بدو گفتند: جایی که گریه و فشار دندان باشد.» ۱۴ زیرا طلبیدگان بسیارند و «پسر داود.» ۴۳ ایشان را گفت: «پس چطور داود در روح، او برگزیدگان کم.» ۱۵ پس فریسیان رفته، شورا نمودند که چطور او را راختاوند می‌خواند؟ چنانکه می‌گوید: ۴۴ «خداوند به خداوند من در گفتگو گرفتار سازند. ۱۶ و شاگردان خود را با هیرودیان نزد وی فرستاده، گفتند: «استادامی دانیم که صادق هستی و طریق خدا را سازم.» ۴۵ پس هرگاه داود او را خداوند می‌خواند، چگونه پسرش به راستی تعلیم می‌نماید و از کسی باک نداری زیرا که به ظاهر می‌باشد؟» ۴۶ و هیچ کس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه خلق نمی‌نگری. ۱۷ پس به ما بگو رای تو چیست. آیا جزیه کسی از آن روز دیگر جرات سوال کردن از او نمود.

دادن به قیصر رواست یا نه؟» ۱۸ عیسی شرارت ایشان را درک کرده، گفت: «ای ریاکاران، چرا مرا تجربه می‌کنید؟ ۱۹ سکه جزیه را به من بنمایید.» ایشان دیناری نزد وی آوردند. ۲۰ بدیشان گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» ۲۱ بدو گفتند: «از آن قیصر.» بدیشان گفت: «مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا رایه خدا!» ۲۲ چون ایشان شنیدند، متعجب شدند و او را واگذارده، رفتند. ۲۳ و در همان روز، صدوقیان که منکر قیامت هستند نزد او آمده، سوال نمود، ۲۴ گفتند: «ای استاد، موسی گفت اگر کسی بی‌اولاد بمیرد، می‌باید برادرش زن او را نکاح کند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید. ۲۵ باری در میان ما هفت برادر بودند که اول زنی گرفته، بمرد و چون اولادی نداشت زن را به برادر خود ترک کرد. ۲۶ و همچنین دومین و سومین تا هفتمین. ۲۷ و آخر از همه آن زن نیز مرد. ۲۸ پس او در قیامت، زن کدام یک از آن هفت خواهد بود زیرا که همه او را داشتند؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «گمراه هستید از این رو که

باشد، خادم شما بود. ۱۲ و هرکه خود را بلند کند، پست گردد و هرکه خود را فروتن سازد سرفراز گردد. ۱۳ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار که در ملکوت آسمان را به روی مردم می‌بندید، زیرا خود داخل آن نمی‌شوید و داخل‌شوندگان را از دخول مانع می‌شوید. ۱۴ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا خانه‌های بیوه‌زنان را می‌بلعید و از روی ریا نماز را طول می‌کشید؛ از آنرو عذاب شدیدتر خواهید یافت. ۱۵ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا که بر و بحر را می‌گردید تا مریدی پیدا کنید و چون پیدا شد او را دو مرتبه پست‌تر از خود، پسر جهنم می‌سازید! **Geenna g1067** ۱۶ وای بر شمای راهنمایان کور که می‌گویید “هرکه به هیكل قسم خورد باکی نیست لیکن هرکه به طلای هیكل قسم خورد باید وفا کند.” ۱۷ ای نادانان و نابینایان، آیا کدام جمع می‌کند و نخواستید! ۳۸ اینک خانه شما برای شما ویران افضل است؟ طلا یا هیکلی که طلا را مقدس می‌سازد؟ ۱۸ “و هرکه به مذهب قسم خورد باکی نیست لیکن هرکه به هدیه‌ای که بر آن است قسم خورد، باید ادا کند.” ۱۹ ای جهال و کوران، کدام افضل است؟ هدیه یا مذهب که هدیه را تقدیس می‌نماید؟ ۲۰ پس هرکه به مذهب قسم خورد، به آن و به هرچه بر آن است قسم خورده است؛ ۲۱ و هرکه به هیكل قسم خورد، به آن و به او که در آن ساکن است، قسم خورده است؛ ۲۲ و هرکه به آسمان قسم خورد، به کرسی خدا و به او که بر آن نشسته است، قسم خورده باشد. ۲۳ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار که نعنای و شبت و زیره را عشر می‌دهید و اعظم احکام شریعت، یعنی عدالت و رحمت و ایمان را ترک کرده‌اید! می‌بایست آنها را به‌جا آورده، اینها را نیز ترک نکرده باشید. ۲۴ ای راهنمایان کور که پشه را صافی می‌کنید و شتر را فرو می‌برید! ۲۵ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار، از آن رو که بیرون پیاله و بشقاب را پاک می‌نمایید و درون آنها مملو از جبر و ظلم است. ۲۶ ای فریسی کور، اول درون پیاله و بشقاب را طاهر ساز تا بیرونش نیز طاهر شود! ۲۷ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار که چون قبور سفید شده می‌باشید که از بیرون، نیکو می‌نمایند لیکن درون آنها از استخوانهای مردگان و سایر نجاسات پر است! ۲۸ همچنین شما نیز طاهر به مردم عادل می‌نمایید، لیکن باطن از ریاکاری و شرارت مملو هستید. ۲۹ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار که قبرهای انبیا را بنا می‌کنید و مدفنه‌های صادقان را زینت می‌دهید، ۳۰ و می‌گویید: “اگر در ایام پدران خود می‌بودیم، در ریختن خون انبیا با ایشان شریک نمی‌شدیم!” ۳۱ پس بر خود شهادت می‌دهید که فرزندان قاتلان انبیا هستید. ۳۲ پس شما پیمان‌ه پدران

۲۴ پس عیسی از هیكل بیرون شده، برفت. و شاگردانش پیش آمدند تا عمارت‌های هیكل را بدو نشان دهند. ۲ عیسی ایشان را گفت: «آیا همه این چیزها را نمی‌بینید؟ هرآینه به شمایی گویم در اینجا سنگی بر سنگی گذارده نخواهد شد که به زیر افکنده نشود!» ۳ و چون به کوه زیتون نشسته بود، شاگردانش در خلوت نزد وی آمده، گفتند: «به ما بگو که این امور کی واقع می‌شود و نشان آمدن تو و انقضای عالم چیست.» **aiōn g165** ۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «زنها کسی شما را گمراه نکند! ۵ زآنرو که بسا به نام من آمده خواهند گفت که من مسیح هستم و بسیاری را گمراه خواهند کرد. ۶ و جنگها و اخبار جنگها را خواهید شنید. زنها مضطرب میشوند زیرا که وقوع این همه لازم است، لیکن انتها هنوز نیست. ۷ زیرا قومی با قومی و مملکتی با مملکتی مقاومت خواهند نمود و قحطیها و وباها و زلزله‌ها در جایها پدید آید. ۸ اما همه اینها آغاز درهای زه است. ۹ آنگاه شما را به مصیبت سپرده، خواهند کشت و جمیع امت‌ها بجهت اسم من از شما نفرت کنند. ۱۰ و در آن زمان، بسیاری لغزش خورده، یکدیگر را تسلیم کنند واز یکدیگر نفرت گیرند. ۱۱ و بسا انبیا کذب ظاهر شده، بسیاری را گمراه کنند. ۱۲ و بجهت افزونی گناه محبت بسیاری سرد خواهد شد. ۱۳ لیکن هرکه تا به انتها صبر کند، نجات یابد. ۱۴ و به این بشارت ملکوت در تمام عالم موعظه خواهد شد تا بر جمیع امت‌ها شهادتی شود؛ آنگاه انتها خواهد رسید. ۱۵ «پس چون مکروه ویرانی را که به زبان دانیال نبی گفته شده است، در مقام مقدس بر پاشده ببینید هرکه

خواند دریافت کند ۱۶ آنگاه هرکه در یهودیه باشد به کوهستان یکی گرفته و دیگری رها شود. ۴۲ پس بیدار باشید زیرا که نمی بگریزد؛ ۱۷ و هرکه بر بام باشد، بجهت برداشتن چیزی از خانه به دانید در کدام ساعت خداوند شما می‌آید. ۴۳ لیکن این را بدانید زیر نیاید؛ ۱۸ و هرکه در مزرعه است، بجهت برداشتن رخت که اگر صاحب‌خانه می‌دانست در چه پاس از شب دزد می‌آید، خود برنگردد. ۱۹ لیکن وای برآستان و شیر دهندگان در آن بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت که به خانه‌اش نقب زند. ۴۴ لهذا ایام! ۲۰ پس دعا کنید تا فرار شما در زمستان یا در سبت نشود، شما نیز حاضر باشید، زیرا در ساعتی که گمان نبرید، پسر انسان ۲۱ زیرا که در آن زمان چنان مصیبت عظیمی ظاهر می‌شود که از ۴۵ «پس آن غلام امین و دانا کیست که آقايش او را بر ابتدا عالم تا کنون نشده و نخواهد شد! ۲۲ و اگر آن ایام کوتاه اهل خانه خود بگمارد تا ایشان را در وقت معین خوراک دهد؟ نشدی، هیچ بشری نجات نیافتی، لیکن بخاطر برگزیدگان، آن ۴۶ خوشبحال آن غلامی که چون آقايش آید، او را در چنین کار روزها کوتاه خواهد شد. ۲۳ آنگاه اگر کسی به شما گوید: مشغول یابد. ۴۷ هرآینه به شما می‌گویم که او را بر تمام مایملک «اینک مسیح در اینجا یا در آنجا است» باور نکنید، ۲۴ زیرا خود خواهد گماشت. ۴۸ لیکن هرگاه آن غلام شیر با خود گوید که مسیحیان کاذب و انبیا کذب ظاهر شده، علامات و معجزات که آقای من درآمدن تاخیر می‌نماید، ۴۹ و شروع کند به زدن عظیمه چنان خواهند نمود که اگر ممکن بودی برگزیدگان را نیز همقطاران خود و خوردن و نوشیدن با میگساران، ۵۰ هرآینه آقای گمراه کردند. ۲۵ اینک شما را پیش خبر دادم. ۲۶ «پس اگر آن غلام آید، در روزی که منتظر نباشد و در ساعتی که نداند، شما را گویند: اینک در صحراست، بیرون مروید یا آنکه در خلوت ۵۱ و او را دو پاره کرده، نصیبش را با ریاکاران قرار دهد در مکانی است، باور نکنید، ۲۷ زیرا همچنان که برق از مشرق ساطع شده، که گریه و فشار دندان خواهد بود.

تا به مغرب ظاهر می‌شود، ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد شد. ۲۵ «در آن زمان ملکوت آسمان مثل ده باکره خواهد بود ۲۸ و هرجا که مرداری باشد، کرکسان در آنجا جمع شوند. ۲۹ و فور بعد از مصیبت آن ایام، آفتاب تاریک گردد و ماه نور خود را ندهد و ستارگان از آسمان فرو ریزند و قوت‌های افلاک متزلزل گردد. ۳۰ آنگاه علامت پسر انسان در آسمان پدید گردد در آن وقت، جميع طوایف زمین سینه زنی کنند و پسر انسان را ببینند که بر ابرهای آسمان، با قوت و جلال عظیم می‌آید؛ ۳۱ و فرشتگان خود را باصور بلند آواز فرستاده، برگزیدگان او را از اздаهای اربعه از کران تا بکران فلک فراهم خواهند آورد. ۳۲ «پس از درخت انجیر مثلش را فراگیرید که چون شاخه‌اش نازک شده، برگها می‌آورد، می فهمید که تابستان نزدیک است. ۳۳ همچنین شما نیز چون این همه را ببینید، بفهمید که نزدیک بلکه بر در است. ۳۴ هرآینه به شما می‌گویم تا این همه واقع نشود، این طایفه نخواهد گذشت. ۳۵ آسمان و زمین زایل خواهد شد، لیکن سخنان من هرگز زایل نخواهد شد. ۳۶ «اما از آن روز و ساعت هیچ‌کس اطلاع ندارد، حتی ملائکه آسمان جز پدر من و بس. ۳۷ لیکن چنانکه ایام نوح بود، ظهور پسر انسان نیز چنان خواهد بود. ۳۸ زیرا همچنان که در ایام قبل از طوفان می‌خوردند و می‌آشامیدند و نکاح می‌کردند و منکوحه می‌شدند تا روزی که نوح داخل کشتی گشت، ۳۹ و نفهمیدند تا طوفان آمده، همه را ببرد، همچنین ظهور پسر انسان نیز خواهد بود. ۴۰ آنگاه دو نفری که در مزرعه‌ای می‌باشند، یکی گرفته و دیگری واگذارده شود. ۴۱ و دو زن که دستاس می‌کنند،

نموده، پنج قطار دیگر سود کرد. ۱۷ و همچنین صاحب دوقطار یا عریان تا پئوشانیم، ۳۹ و کی تو را مریض یا محبوس یافتیم تا نیز دو قطار دیگر سود گرفت. ۱۸ اما آنکه یک قطار گرفته عیادت کنیم؟ ۴۰ پادشاه در جواب ایشان گوید: هرآینه به شما بود، رفته زمین را کند و نقد آقای خود را پنهان نمود. ۱۹ «و می گویم، آنچه به یکی از این برادران کوچکترین من کردید، به من بعد از مدت مدیدی، آقای آن غلامان آمده، از ایشان حساب کرده‌اید. ۴۱ «پس اصحاب طرف چپ را گوید: ای ملعونان، از خواست. ۲۰ پس آنکه پنج قطار یافته بود، پیش آمده، پنج قطار دیگرآورده، گفت: خداوند پنج قطار به من سپردی، اینک پنج قطار دیگر سود کردم. ۲۱ آقای او به وی گفت: آفرین ای غلام نیک متدین! بر چیزهای اندک امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار عریان بودم مرا نپوشانیدید، مریض و محبوس بودم عیادت نمودید. خواهم گماشت. به شادی خداوند خود داخل شو! ۲۲ وصاحب ۴۴ پس ایشان نیز به پاسخ گویند: ای خداوند، کی تو را گرسنه یا دو قطار نیز آمده، گفت: ای آقا دو قطار تسلیم من نمودی، اینک تشنه یا غریب یا برهنه یا مریض یا محبوس دیده، خدمت نکردیم؟ دو قطار دیگر سود یافته‌ام. ۲۳ آقایش وی را گفت: آفرین ای غلام نیک متدین! بر چیزهای کم امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار می گمارم. در خوشی خداوند خود داخل شو! ۲۴ پس آنکه یک قطار گرفته بود، پیش آمده، گفت: ای آقا چون تو رامی شناختم

(jaïōnios g166)

۲۶ و چون عیسی همه این سخنان را به اتمام رسانید، به شاگردان خود گفت: ۲ «می‌دانید که بعد از دو روز عید فصح است که پسر انسان تسلیم کرده می‌شود تا مصلوب گردد.» ۳ آنگاه روسای کهنه و کاتبان و مشایخ قوم در دیوانخانه رئیس کهنه که قیافا نام داشت جمع شده، ۴ شورا نمودند تا عیسی را به حيله گرفتار ساخته، به قتل رسانند. ۵ اما گفتند: «نه در وقت عید مبادا آشوبی در قوم بر پا شود.» ۶ و هنگامی که عیسی در بیت عنیا در خانه شمعون ابرص شد، ۷ زنی با شیشه‌ای عطر گرانبازد او آمده، چون بنشست بر سر وی ریخت. ۸ اما شاگردانش چون این را دیدند، غضب نموده، گفتند: «چرا این اسراف شده است؟ ۹ زیرا ممکن بود این عطر به قیمت گران فروخته و به فقرا داده شود.» ۱۰ عیسی این را درک کرده، بدیشان گفت: «چرا بدین زن زحمت می‌دهید؟ زیرا کار نیکو به من کرده است. ۱۱ زیرا که فقرا را همیشه نزد خود دارید اما مرا همیشه ندارید. ۱۲ و این زن که این عطر را بر بدنم مالید، بجهت دفن من کرده است. ۱۳ هرآینه به شما می‌گویم هر جایی که در تمام عالم بدین بشارت موعظه کرده شود، کار این زن نیز بجهت یادگاری او مذکور خواهد شد.» ۱۴ «آنگاه یکی از آن دوازده که به یهودای اسخریوطی مسمی بود، نزد روسای کهنه رفته، ۱۵ گفت: «مرا چند خواهید داد تا او را به شما تسلیم کنم؟» ایشان سی پاره نقره با وی قراردادند. ۱۶ و از آن وقت در صدد فرصت شد تا او را بدیشان تسلیم کند. ۱۷ پس در روز اول عید فطیر، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: که مرد درشت خویی می‌باشی، ازجایی که نکاشته‌ای می‌دروی و از جایی که نیفشانده‌ای جمع می‌کنی، ۲۵ پس ترسان شده، رفتیم و قطار تو را زیر زمین نهفتم. اینک مال تو موجود است. ۲۶ آقایش در جواب وی گفت: ای غلام شریر بیکاره! دانسته‌ای که از جایی که نکاشته‌ام میدروم و از مکانی که نیاشیده‌ام، جمع می‌کنم. ۲۷ از همین جهت تو را می‌بایست نقد مراه صرافان بدهی تا وقتی که بیایم مال خود را با سود بیایم. ۲۸ الحال آن قطار را از او گرفته، به صاحب ده قطار بدهید. ۲۹ زیرا به هرکه دارد داده شود و افزونی یابد و از آنکه ندارد آنچه دارد نیز گرفته شود. ۳۰ و آن غلام بی‌نفع را در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و فشار ندان خواهد بود. ۳۱ «اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملانکه مقدس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست، ۳۲ و جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدایی کند به قسمی که شبان میشها را از بزها جدایی کند. ۳۳ و میشها را بر دست راست و بزها را بر چپ خود قرار دهد. ۳۴ آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید: بیاید ای برکت یافتگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است، به میراث گیرید. ۳۵ زیرا چون گرسنه بودم مرا طعام دادید، تشنه بودم سیراب نمودید، غریب بودم مرا جا دادید، ۳۶ عریان بودم مرا پوشانیدید، مریض بودم عیادت کردید، در حبس بودم دیدن من آمدید. ۳۷ آنگاه عادلان به پاسخ گویند: ای خداوند، کی گرسنه ات دیدیم تا طعام دهیم، یا تشنه ات یافتیم تا سیرابت نماییم، ۳۸ یا کی تو را غریب یافتیم تا تو را جادهیم

«کجا می‌خواهی فصیح را آماده کنیم تا بخوری؟» ۱۸ گفت: من، اگر ممکن باشد این پیاله از من بگذرد؛ لیکن نه به خواهش «به شهر، نزد فلان کس رفته، بدو گوید: «استاد می‌گوید وقت من، بلکه به اراده تو.» ۴۰ و نزد شاگردان خود آمده، ایشان را در من نزدیک شد و فصیح را در خانه تو با شاگردان خود صرف خواب یافت. و به پطرس گفت: «آیا همچنین نمی‌توانستید یک می‌نمایم.» ۱۹ شاگردان چنانکه عیسی ایشان را امر فرمود کردند ساعت با من بیدار باشید؟ ۴۱ بیدار باشید و دعا کنید تا در معرض و فصیح را مهیا ساختند. ۲۰ چون وقت شام رسید با آن دوازده آزمایش نیتید! روح راغب است، لیکن جسم ناتوان.» ۴۲ و بنشست. ۲۱ و وقتی که ایشان غذا می‌خوردند، او گفت: «هرآینه بار دیگر رفته، باز دعا نموده، گفت: «ای پدر من، اگر ممکن به شما می‌گویم که یکی از شما مرا تسلیم می‌کند!» ۲۲ پس نباشد که این پیاله بدون نوشیدن از من بگذرد، آنچه اراده تو است بغایت غمگین شده، هریک از ایشان به وی سخن آغاز کردند که بشود.» ۴۳ و آمده، باز ایشان را در خواب یافت زیرا که چشمان «خداوند آيا من آم؟» ۲۳ او در جواب گفت: «آنکه دست با ایشان سنگین شده بود. ۴۴ پس ایشان را ترک کرده، رفت و دفعه من در قاب فرو برد، همان کس مرا تسلیم نماید! ۲۴ هرآینه پسر سوم به همان کلام دعا کرد. ۴۵ آنگاه نزد شاگردان آمده، بدیشان انسان به همانطور که درباره او مکتوب است رحلت می‌کند. لیکن گفت: «مابقی را بخواهید و استراحت کنید. الحال ساعت رسیده وای بر آنکسی که پسر انسان بدست او تسلیم شود! آن شخص را است که پسر انسان به دست گناهکاران تسلیم شود. ۴۶ برخیزید بهتر بودی که تولد نیافتی!» ۲۵ و یهو که تسلیم کننده وی بود، به برویم. اینک تسلیم کننده من نزدیک است!» ۴۷ و هنوز سخن جواب گفت: «ای استاد آيا من آم؟» به وی گفت: «تو خود می‌گفت که ناگاه یهودا که یکی از آن دوازده بود با جمعی کثیر با گفتی!» ۲۶ و چون ایشان غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، شمشیرها و چوبها از جانب روستا کهنه و مشایخ قوم آمدند. ۴۸ و برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت: «بگیرید و بخورید، تسلیم کننده او بدیشان نشانی داده، گفته بود: «هر که را بوسه این است بدن من.» ۲۷ و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان زنم، همان است. او را محکم بگیرد.» ۴۹ در ساعت نزد عیسی داده، گفت: «همه شما از این بنوشید، ۲۸ زیرا که این است آمده، گفت: «سلام یا سیدی!» او را بوسید. ۵۰ عیسی وی را خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آموزش گناهان گفت: «ای رفیق، از بهرچه آمدی؟» آنگاه پیش آمده، دست ریخته می‌شود. ۲۹ اما به شمامی گویم که بعد از این از میوه من بر عیسی انداخته، او را گرفتند. ۵۱ و ناگاه یکی از همراهان دیگر نخواهم نوشید تا روزی که آن را با شما در ملکوت پدر خود، عیسی دست آورده، شمشیر خود را از غلاف کشیده، بر غلام تازه آشامم.» ۳۰ پس تسبیح خواندند و به سوی کوه زیتون روانه رئیس کهنه زد و گوشش را از تن جدا کرد. ۵۲ آنگاه عیسی شدند. ۳۱ آنگاه عیسی بدیشان گفت: «همه شما امشب درباره وی را گفت: «شمشیر خود را غلاف کن، زیرا هر که شمشیر من لغزش می‌خورد چنانکه مکتوب است که شبان را می‌زنم و گیرد، به شمشیر هلاک گردد. ۵۳ آیا گمان می‌بری که نمی‌توانم گوسفندان گله پراکنده می‌شوند. ۳۲ لیکن بعد از برخاستن، پیش الحال از پدر خود درخواست کنم که زیاده از دوازده فوج از ملائکه از شما به جلیل خواهم رفت.» ۳۳ پطرس در جواب وی گفت: برای من حاضر سازد؟ ۵۴ لیکن در این صورت کتب چگونه «هر گاه همه درباره تو لغزش خورند، من هرگز نخورم.» ۳۴ عیسی تمام گردد که همچنین می‌بایست بشود؟» ۵۵ در آن ساعت، به به وی گفت: «هرآینه به تو می‌گویم که در همین شب قبل از بانک آن گروه گفت: گویا بر دزد بجهت گرفتن من با تیغها و چوبها زدن خروس، سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد!» ۳۵ پطرس به وی بیرون آمدید! هر روز با شما در هیکل نشسته، تعلیم می‌دادم و مرا گفت: «هرگاه مردنم با تو لازم شود، هرگز تو را انکار نکنم!» و نگرفتید. ۵۶ لیکن این همه شد تا کتب انبیا تمام شود.» در آن سایر شاگردان نیز همچنان گفتند. ۳۶ آنگاه عیسی با ایشان به وقت جمیع شاگردان او را واگذارده، بگریختند. ۵۷ و آنانی که موضعی که مسمی به جتسیمانی بود رسیده، به شاگردان خود عیسی را گرفته بودند، او را نزدیکاً رئیس کهنه جایی که کاتبان و گفت: «در اینجا بنشینید تا من رفته، در آنجا دعا کنم.» ۳۷ و مشایخ جمع بودند، بردند. ۵۸ اما پطرس از دور در عقب او آمده، پطرس و دو پسر زیدی را برداشته، بی‌نهایت غمگین و دردناک به خانه رئیس کهنه درآمد و با خادمان بنشست تا انجام کار را شد. ۳۸ پس بدیشان گفت: «نفس من از غایت الم مشرف به بیند. ۵۹ پس روستای کهنه و مشایخ و تمامی اهل شورا طلب موت شده است. در اینجا مانده با من بیدار باشید.» ۳۹ پس شهادت دروغ بر عیسی می‌کردند تا او را بقتل رسانند، ۶۰ لیکن قدری پیش رفته، به روی درافتاد و دعا کرده، گفت: «ای پدر نیافتند. با آنکه چند شاهد دروغ پیش آمدند، هیچ نیافتند. آخر دو

نفر آمده، ۶۱ گفتند: «این شخص گفت: "می توانم هیكل مقرره غرباء خریدند. ۸ از آن جهت، آن مزرعه تا امروز بحقل الدم خدا را خراب كنم و در سه روز بنا نمایم."» ۶۲ پس رئیس مشهور است. ۹ آنگاه سخنی كه به زبان ارمیای نبی گفته شده كهنه برخاسته، بدو گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟ چیست كه بود تمام گشت كه «سی پاره نقره را برداشتند، بهای آن قیمت اینها بر تو شهادت می دهند؟» ۶۳ اما عیسی خاموش ماند! تا ۱۰ كرده شده‌ای كه بعضی از بنی اسرائیل بر او قیمت گذاردند. آنكه رئیس كهنه روی به وی كرده، گفت: «تو را به خدای حی ۱۱ و آنها را بجهت مزرعه كوزه‌گر دادند، چنانكه خداوند به من قسم می‌دهم ما را بگوی كه تو مسیح پس خدا هستی یا نه؟» گفت: «۱۱ اما عیسی در حضور والی ایستاده بود. پس والی از او ۶۴ عیسی به وی گفت: «تو گفتی! و نیز شما رامی گویم بعد از پرسیده، گفت: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی بدو گفت: این پسر انسان را خواهید دید كه بر دست راست قوت نشسته، بر «تو می‌گویی!» ۱۲ و چون روسای كهنه و مشایخ از او شكایت ابرهای آسمان می‌آید!» ۶۵ در ساعت رئیس كهنه رخت خود می‌كردند، هیچ جواب نمی داد. ۱۳ پس پیلطس وی را گفت: راجاك زده، گفت: «كفر گفت! دیگر ما را چه حاجت به شهود «نمی شنوی چقدر بر تو شهادت می‌دهند؟» ۱۴ اما در جواب است؟ الحال كفرش را شنیدید! ۶۶ چه مصلحت می‌بینید؟» وی، يك سخن هم نگفت، بقسمی كه والی بسیار متعجب ایشان در جواب گفتند: «مستوجب قتل است!» ۶۷ آنگاه آب شد. ۱۵ و در هر عیدی، رسم والی این بود كه يك زندانی، دهان بر رویش انداخته، او را پلانه می‌زدند و بعضی سیلی زده، هر كه را می‌خواستند، برای جماعت آزاد می‌كرد. ۱۶ و در آن ۶۸ می‌گفتند: «ای مسیح، به ما نبوت كن! کیست كه تو را زده وقت، زندانی مشهور، برای نام داشت. ۱۷ پس چون مردم جمع است؟» ۶۹ اما پطرس در ایوان بیرون نشسته بود كه ناگاه كنیزكي شدند، پیلطس ایشان را گفت: «كه را می‌خواهید برای شما آزاد نزد وی آمده، گفت: «تو هم با عیسی جلیلی بودی!» ۷۰ او كنم؟ برای یا عیسی مشهور به مسیح را؟» ۱۸ زیرا كه دانست او روبروی همه انكار نموده، گفت: «نمی دانم چه می‌گویی!» ۷۱ و را از حسد تسلیم كرده بودند. ۱۹ چون بر مسند نشسته بود، چون به دهلیز بیرون رفت، كنیزی دیگر او را دیده، به حاضرین زنش نزد او فرستاده، گفت: «با این مرد عادل تو را کاری نباشد، گفت: «این شخص نیز از رفقای عیسی ناصری است!» ۷۲ باز زیرا كه امروز در خواب درباره او زحمت بسیار بردم.» ۲۰ اما قسم خورده، انكار نمود كه «این مرد را نمی شناسم.» ۷۳ بعد از روسای كهنه و مشایخ، قوم را بر این ترغیب نمودند كه برای او چندی، آنانی كه ایستاده بودند پیش آمده، پطرس را گفتند: «البته بخواهند و عیسی راهلاك سازند. ۲۱ پس والی بدیشان متوجه تو هم از اینها هستی زیرا كه لهجه تو بر تودلالت می‌نماید!» شده، گفت: «كدام يك از این دو نفر را می‌خواهید بجهت شما ۷۴ پس آغاز لعن كردن و قسم خوردن نمود كه «این شخص را رها كنم؟» گفتند: «برایا را.» ۲۲ پیلطس بدیشان گفت: «پس نمی شناسم.» و در ساعت خروس بانگ زد ۷۵ آنگاه پطرس سخن با عیسی مشهور به مسیح چه كنم؟» جمع گفتند: «مصلوب عیسی را به یاد آورد كه گفته بود: قبل از بانگ زدن خروس، سه شود!» ۲۳ والی گفت: «چرا؟ چه بدی كرده است؟» ایشان مرتبه‌مرتا انكار خواهی كرد.» پس بیرون رفته زارزار بگریست.

۲۷ و چون صبح شد، همه روسای كهنه و مشایخ قوم بر عیسی شورا كردند كه او را هلاك سازند. ۲ پس او را بند نهاده، بردند و به پنتیوس پیلطس والی تسلیم نمودند. ۳ در آن هنگام، چون یهودا تسلیم‌كننده او دید كه بر او فتوا دادند، پشیمان شده، سی پاره نقره را به روسای كهنه و مشایخ رد كرده، ۴ گفت: «گناه كردم كه خون بیگانه‌ای را تسلیم نمودم.» گفتند: «ما را چه، خود دانی!» ۵ پس آن نقره را در هیكل انداخته، روانه شد و رفته خود را خفه نمود. ۶ اما روسای كهنه نقره را بر داشته، گفتند: «انداختن این در بیت‌المال جایز نیست زیرا خونها است.» ۷ پس شورا نموده، به آن مبلغ، مزرعه كوزه‌گر را بجهت

خودش را پوشانیدند و او را بجهت مصلوب نمودن بیرون بردند. بود و مریم مادر یعقوب و یوشاء و مادر پسران زیدی. ۵۷ اما چون ۳۲ و چون بیرون می‌رفتند، شخصی قیروانی شمعون نام را یافته، او وقت عصر رسید، شخصی دولمند از اهل رامه، یوسف نام که او را بجهت بردن صلیب مجبور کردند. ۳۳ و چون به موضعی که به نیز از شاگردان عیسی بود آمد، ۵۸ و نزد پیلطس رفته، جسد جلیتایی کاسه سر مسمی بود رسیدند. ۳۴ سرکه ممزوج به عیسی را خواست. آنگاه پیلطس فرمان داد که داده شود. ۵۹ پس مر بجهت نوشیدن بدو دادند. اما چون چشید، نخواست که یوسف جسد را برداشته، آن را در کتان پاک پیچیده، ۶۰ او را در بنوشد. ۳۵ پس او را مصلوب نموده، رخت او را تقسیم نمودند قبری نو که برای خود از سنگ تراشیده بود، گذارد و سنگی بزرگ و بر آنها قرعه انداختند تا آنچه به زبان نبی گفته شده بود تمام بر سر آن غلطانیده، برفت. ۶۱ و مریم مجدلیه و مریم دیگر در شود که «رخت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه آنجا، در مقابل قبرنشسته بودند. ۶۲ و در فردای آن روز که بعد انداختند.» ۳۶ و در آنجا به نگاهبانی او نشستند. ۳۷ و تقصیر از روز تهیه بودروسی کهنه و فریسیان نزد پیلطس جمع شده، نامه او را نوشته، بالای سرش آویختند که «این است عیسی، ۶۳ گفتند: «ای آقا ما را یاد است که آن گمراه‌کننده وقتی که پادشاه یهود!» ۳۸ آنگاه دو دزد یکی بر دست راست و دیگری زنده بود گفت: «بعد از سه روز برمی‌خیزم.» ۶۴ پس بفرما قبر را برچش با وی مصلوب شدند. ۳۹ و راهگزاران سرهای خود را تا سه روز نگاهبانی کنند مبادا شاگردانش در شب آمده، او را بدزدند جنبانیده، کفر گویان ۴۰ می‌گفتند: «ای کسی که هیكل را خراب و به مردم گویند که از مردگان برخاسته است و گمراهی آخر، از می‌کنی و در سه روز آن را می‌سازی، خود را نجات ده. اگر پسر اول بدتر شود.» ۶۵ پیلطس بدیشان فرمود: «شما کشیکچیان خدا هستی، از صلیب فرود بیا!» ۴۱ همچنین نیزروسی کهنه با ۴۲ «دیگران را نجات کاتبان و مشایخ استهزاکنان می‌گفتند: ۴۲ «دیگران را نجات داد، اما نمی‌تواند خود را برهاند. اگر پادشاه اسرائیل است، اکنون از صلیب فرود آید تا بدو ایمان آوریم! ۴۳ بر خدا توکل نمود، اکنون او را نجات دهد، اگر بدو رغبت دارد زیرا گفت پسر خدا هستم!» ۴۴ و همچنین آن دو دزد نیز که با وی مصلوب بودند، او را در دشنام می‌دادند. ۴۵ و از ساعت ششم تا ساعت نهم، تاریکی تمام زمین را فرو گرفت. ۴۶ و نزدیک به ساعت نهم، عیسی به آواز بلند صدا زده گفت: «ایلی ایلی لما سبتی.» یعنی الهی الهی مرا چرا ترک کردی. ۴۷ اما بعضی از حاضرین چون این را شنیدند، گفتند که او الیاس را می‌خواند. ۴۸ در ساعت یکی از آن میان دویده، اسفنجی را گرفت و آن را بر ازرکه کرده، بر سر نی‌گذار و نزد او داشت تابنوشد. ۴۹ و دیگران گفتند: «بگذار تا ببینیم که آیا الیاس می‌آید او را برهاند.» ۵۰ عیسی باز به آواز بلند صیحه زده، روح را تسلیم نمود. ۵۱ که ناگاه پرده هیكل از سر تا پا دو پاره شد و زمین متزلزل و سنگها شکافته گردید، ۵۲ و قبرها گشاده شد و بسیاری از بدنهای مقدسین که آمایده بودند برخاستند، ۵۳ و بعد از برخاستن وی، از قبور برآمده، به شهر مقدس رفتند و بر بسیاری ظاهر شدند. ۵۴ اما یوزپاشی و رفقاییش که عیسی را نگاهبانی می‌کردند، چون زلزله و این وقایع را دیدند، بینهایت ترسان شده، گفتند: «فی الواقع این شخص پسر خدا بود.» ۵۵ و در آنجا زنان بسیاری که از جلیل در عقب عیسی آمده بودند تا او را خدمت کنند، از دور نظاره می‌کردند، ۵۶ که از آن جمله، مریم مجدلیه

۲۸ و بعد از سبت، هنگام فجر، روز اول هفته، مریم مجدلیه و مریم دیگر بجهت دیدن قبر آمدند. ۲ که ناگاه زلزله‌ای عظیم حادث شد از آترو که فرشته خداوند از آسمان نزول کرده، آمد و سنگ را از در قبر غلطانیده، برآن بنشست. ۳ و صورت او مثل برق و لباسش چون برف سفید بود. ۴ و از ترس او کشیکچیان به لرزه درآمد، مثل مرده گردیدند. ۵ اما فرشته به زنان متوجه شده، گفت: شما ترسان مباشید! ۶ در اینجا نیست زیرا چنانکه گفته بود برخاسته است. بیایید جایی که خداوند خفته بود ملاحظه کنید، ۷ و به زودی رفته شاگردانش را خبر دهید که از مردگان برخاسته است. اینک پیش از شما به جلیل می‌رود. در آنجا او را خواهید دید. اینک شما را گفتم.» ۸ پس، از قبر با ترس و خوشی عظیم به زودی روانه شده، رفتند تا شاگردان او را اطلاع دهند. ۹ و در هنگامی که بجهت اخبار شاگردان او می‌رفتند، ناگاه عیسی بدیشان برخورد، گفت: «سلام بر شما باد!» پس پیش آمده، به قدمهای او چسبیده، او را پرستش کردند. ۱۰ آنگاه عیسی بدیشان گفت: «مترسید!» رفته، برادرانم را بگویند که به جلیل بروند که در آنجا مرا خواهند دید.» ۱۱ و چون ایشان می‌رفتند، ناگاه بعضی از کشیکچیان به شهر شده، روسای کهنه را از همه این وقایع مطلع ساختند. ۱۲ ایشان با مشایخ جمع شده، شورا نمودند و نقره بسیار به سپاهیان داده، ۱۳ گفتند: «بگویند که شبانگاه

شاگردانش آمده، وقتی که ما در خواب بودیم او را دزدیدند. ۱۴ وهرگاه این سخن گوش زد والی شود، همانا ما او را برگردانیم و شما را مطمئن سازیم.» ۱۵ ایشان پول را گرفته، چنانکه تعلیم یافتند کردند و این سخن تا امروز در میان یهود منتشر است. ۱۶ اما یازده رسول به جلیل، بر کوهی که عیسی ایشان را نشان داده بود رفتند. ۱۷ و چون او را دیدند، پرستش نمودند. لیکن بعضی شک کردند. ۱۸ پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. ۱۹ پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید. ۲۰ وایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک من هرروزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم.» آمین. (aiōn g165)

است؟ آیا برای هلاک کردن ما آمدی؟ تو را می‌شناسم کیستی،

ای قدوس خدا!» ۲۵ عیسی به وی نهیب داده، گفت: «خاموش

۱ ابتدا انجیل عیسی مسیح پسر خدا. ۲ چنانکه در اشعیا نبی شو و از او درآی!» ۲۶ در ساعت آن روح خبیث او را مصروع مکتوب است، «اینک رسول خود را پیش روی تو می‌فرستم تاراه تو را پیش تو مهیا سازد. ۳ صدای ندا کننده‌ای در بیابان که شدند، بحدی که از همدیگر سوال کرده، گفتند: «این چیست و راه خداوند را مهیا سازید و طرق او راراست نمایید.» ۴ یحیی این چه تعلیم تازه است که ارواح پلید رانیز با قدرت امر می‌کند و تعمیددهنده در بیابان ظاهر شد و بجهت آموزش گناهان به تعمید اطاعتش می‌نمایند؟» ۲۸ و اسم او فور در تمامی مرز و بوم جلیل توبه موعظه می‌نمود. ۵ و تمامی مرز و بوم یهودیه و جمیع سکنه شهرت یافت. ۲۹ و از کنیسه بیرون آمده، فور با یعقوب و یوحنا به اورشلیم نزد وی بیرون شدند و به گناهان خود معترف گردیده، در خانه شمعون و اندریاس درآمدند. ۳۰ و مادرزن شمعون تب کرده، رود اردون از او تعمیدی یافتند. ۶ و یحیی را لباس از پشم شتر خوابیده بود. در ساعت وی را از حالت او خبر دادند. ۳۱ پس و کمربند چرمی بر کمر می‌بود و خوراک وی ازملخ و غسل بری. نزدیک شده، دست او را گرفته، برخیزانیدش که همان وقت ۷ و موعظه می‌کرد و می‌گفت که «بعد از من کسی تواناتر از من تب از او زایل شد و به خدمت گذاری ایشان مشغول گشت. می‌آید که لایق آن نیستم که خم شده، دوال نعلین او را باز کنم. ۳۲ شامگاه چون آفتاب به مغرب شد، جمیع مرضیان و مجانین ۸ من شما را به آب تعمید دادم. لیکن او شما را به روح‌القدس را پیش او آوردند. ۳۳ و تمام شهر بر در خانه ازدحام نمودند. تعمید خواهد داد.» ۹ و واقع شد در آن ایام که عیسی از ناصره ۳۴ و بسا کسانی را که به انواع امراض مبتلا بودند، شفا داد جلیل آمده در اردن از یحیی تعمید یافت. ۱۰ و چون از آب برآمد، و دیوهای بسیاری بیرون کرده، نگذازد که دیوها حرف زنند زیرا که او در ساعت آسمان را شکافته دید و روح را که مانند کبوتری بروی را شناختند. ۳۵ بامدادان قبل از صبح برخاسته، بیرون رفت و به نازل می‌شود. ۱۱ و آوازی از آسمان در رسید که «توپسر حبیب و پیرانه‌ای رسیده، در آنجا به دعا مشغول شد. ۳۶ و شمعون و من هستی که از تو خوشنودم.» ۱۲ پس بی‌درنگ روح وی را به رفقاییش دربی او شناختند. ۳۷ چون او را دریافتند، گفتند: «همه تو بیابان می‌برد. ۱۳ و مدت چهل روز در صحرا بود و شیطان او را می‌طلبند. ۳۸ بدیشان گفت: «به دهات مجاورهم برتویم تا در راتجربه می‌کرد و با وحوش بسر می‌برد و فرشتگان او را پرستاری آنها نیز موعظه کنم، زیرا که بجهت این کار بیرون آمدم.» ۳۹ پس می‌نمودند. ۱۴ و بعد از گرفتاری یحیی، عیسی به جلیل آمده، به در تمام جلیل درکنایس ایشان وعظ می‌نمود و دیوها را اخراج بشارت ملکوت خدا موعظه کرده، ۱۵ می‌گفت: «وقت تمام شد می‌کرد. ۴۰ و ابرصی پیش وی آمده، استدعا کرد وزانو زده، و ملکوت خدا نزدیک است. پس توبه کنید و به انجیل ایمان بدو گفت: «اگر بخواهی، می‌توانی مرا ظاهر سازی!» ۴۱ عیسی بیاورید.» ۱۶ و چون به کناره دریای جلیل می‌گشت، شمعون و ترحم نموده، دست خود را دراز کرد و او را لمس نموده، گفت: برادرش اندریاس را دید که دامی در دریا می‌اندازند زیرا که صیاد «می‌خواهم. طاهر شو!» ۴۲ و چون سخن گفت، فی الفور برص بودند. ۱۷ عیسی ایشان را گفت: «از عقب من آید که شما از او زایل شده، پاک گشت. ۴۳ و او را قدغن کرد و فور مرخص را صیاد مردم گردانم.» ۱۸ بی‌تامل دامهای خود را گذارده، از فرموده، ۴۴ گفت: «زهار کسی را خبر مده، بلکه رفته خود را به بی او روانه شدند. ۱۹ و از آنجا قدری پیشتر رفته، یعقوب بن کاهن بنما و آنچه موسی فرموده، بجهت تطهیر خودبگزارن تا برای زیدی و برادرش یوحنا را دید که در کشتی دامهای خود را اصلاح ایشان شهادتی بشود.» ۴۵ لیکن او بیرون رفته، به موعظه نمودن و می‌کنند. ۲۰ درحال ایشان را دعوت نمود. پس پدر خود زیدی را شهرت دادن این امر شروع کرد، بقسمی که بعد از آن او نتوانست با مزدوران در کشتی گذارده، از عقب وی روانه شدند. ۲۱ و آشکارا به شهر درآید بلکه در ویرانه های بیرون بسر می‌برد و مردم چون وارد کفرناحوم شدند، بی‌تامل درروز سبت به کنیسه درآمد، از همه اطراف نزد وی می‌آمدند.

۲ به تعلیم دادن شروع کرد، ۲۲ به قسمی که از تعلیم وی حیران شدند، زیرا که ایشان را مقتدرانه تعلیم می‌داد نه مانند کاتبان. و بعد از چندی، باز وارد کفرناحوم شده، چون شهرت یافت که در خانه است، ۲ بی‌درنگ جمعی ازدحام نمودند و در کنیسه ایشان شخصی بود که روح پلیدداشت. ناگاه ۲۳ صیحه زده، ۲۴ گفت: «ای عیسی ناصری ما را با تو چه کار

بیان می‌کرد. ۳ که ناگاه بعضی نزد وی آمده مفلوجی را به دست ریزد و گرنه آن شراب نو مشکها را بدر و شراب ریخته، مشکها تلف چهار نفر برداشته، آوردند. ۴ و چون به سبب جمعیت نتوانستند نزد می‌گردند. بلکه شراب نو را در مشکهای نو باید ریخت. ۲۳ و او برسد، طاق جایی را که او بود باز کرده و شکافته، تختی را که چنان افتاد که روز سبتی از میان مزرعه‌ها می‌گذشت و شاگردانش مفلوج بر آن خوابیده بود، به زیر هشتند. ۵ عیسی چون ایمان هنگامی که می‌رفتند، به چیدن خوشه‌ها شروع کردند. ۲۴ فریسیان ایشان را دید، مفلوج را گفت: «ای فرزند، گناهان تو آمرزیده بدو گفتند: «اینک چرا در روز سبت مرتکب عملی می‌باشند که شد.» ۶ لیکن بعضی از کاتبان که در آنجا نشستند بودند، در دل روا نیست؟» ۲۵ و بدیشان گفت: «مگر هرگز نخوانده اید که خود تفکر نمودند ۷ که «چرا این شخص چنین کفر می‌گوید؟ داود چه کرد چون او و رفقایش محتاج و گرسنه بودند؟ ۲۶ چگونه غیر از خدای واحد، کیست که بتواند گناهان را ببامرزد؟» ۸ در ایام ایبتار رئیس کهنه به خانه خدا درآمده، نان تقدیمه را خورد ساعت عیسی در روح خود ادراک نموده که با خود چنین فکر که خوردن آن جز به کاهنان روا نیست و به رفقای خود نیز داد؟» می‌کنند، بدیشان گفت: «از بهرچه این خیالات را به‌خاطر خود ۲۷ و بدیشان گفت: «سبت بجهت انسان مقرر شد نه انسان راه می‌دهید؟ ۹ کدام سهل تر است؟ مفلوج را گفتن گناهان تو برای سبت. ۲۸ بنابراین پسر انسان مالک سبت نیز هست.»

آمرزیده شد؟ یا گفتن بر خیز و بستر خود را برداشته بخرام؟ ۱۰ لیکن تا بداند که پسر انسان را استطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست... مفلوج را گفت: ۱۱ «تو را می‌گویم برخیز و بستر خود را برداشته، به خانه خود برو!» ۱۲ او برخاست و بی‌تامل بستر خود را برداشته، پیش روی همه روانه شد بطوری که همه حیران شده، خدا را تمجید نموده، گفتند: «مثل این امر هرگز ندیده بودیم!» ۱۳ و باز به کناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او آمدند و ایشان را تعلیم می‌داد. ۱۴ و هنگامی که می‌رفت لاوی این حلفی را بر باجگاه نشسته دید. بدو گفت: «از عقب من بیا!» پس برخاسته، در عقب وی شتافت. ۱۵ و وقتی که او در خانه وی نشسته بود، بسیاری از باجگیران و گناهکاران با عیسی و شاگردانش نشستند زیرا بسیار بودند و پیروی او می‌کردند. ۱۶ و چون کاتبان و فریسیان او را دیدند که با باجگیران و گناهکاران می‌خورد، به شاگردان او گفتند: «چرا با باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می‌نمایند؟» ۱۷ عیسی چون این را شنید، بدیشان گفت: «تندرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان. و من نیامدم تا عادلان را بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم.» ۱۸ و شاگردان یحیی و فریسیان روزه می‌داشتند. پس آمده، بدو گفتند: «چون است که شاگردان یحیی و فریسیان روزه می‌دارند و شاگردان تو روزه نمی‌دارند؟» ۱۹ عیسی بدیشان گفت: «آیا ممکن است پسران خانه عروسی مادامی که داماد با ایشان است روزه بدارند؟ زمانی که داماد را با خود دارند، نمی‌توانند روزه‌دارند. ۲۰ لیکن ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود. در آن ایام روزه خواهند داشت. ۲۱ و هیچ‌کس بر جامه کهنه، پاره‌ای از پارچه نو وصله نمی‌کند، والا آن وصله نو از آن کهنه جدایی گردد و دریدگی بدتر می‌شود. ۲۲ و کسی شراب نو را در مشکهای کهنه نمی

۱۸ و اندریاس و فیلیس و برتولما و متی و توما و یعقوب بن حلفی و آن را خفه نمود که ثمری نیاورد. ۸ و مابقی در زمین نیکو افتاد و تدی وشمعون قانونی، ۱۹ و یهودای اسخریوطی که او را تسلیم حاصل پیدا نمود که روید و نمو کرد و بارآورد، بعضی سی و بعضی کرد. ۲۰ و چون به خانه درآمدند، باز جمعی فراهم آمدند بطوری شصت و بعضی صد. ۹ پس گفت: «هرکه گوش شنوا دارد، که ایشان فرصت نان خوردن هم نکردند. ۲۱ و خویشان او چون بشنود!» ۱۰ و چون به خلوت شد، رفقای او با آن دوازده شرح شنیدند، بیرون آمدند تا او را بردارند زیرا گفتند بی خود شده است. این مثل را از او پرسیدند. ۱۱ به ایشان گفت: «به شما دانستن ۲۲ و کاتبانی که از اورشلیم آمده بودند، گفتند که بعزیزل دارد و سر ملکوت خدا عطا شده، اما به آنانی که بیروند، همه چیز به به یاری رئیس دیوها، دیوها را اخراج می کند. ۲۳ پس ایشان را مثلها می شود، ۱۲ تا نگران شده بنگردند و نبینند و شنوا شده بشنوند پیش طلبیده، مثلها زده، بدیشان گفت: «چطور می تواند شیطان، و نفهمند، مبدا بازگشت کرده گناهان ایشان آرمیده شود.» ۱۳ و شیطان را بیرون کند؟ ۲۴ و اگر مملکتی برخلاف خود منقسم بدیشان گفت: «آیا این مثل را نفهمیده اید؟ پس چگونه سایر مثلها شود، آن مملکت نتواند پایدار بماند. ۲۵ و هرگاه خانه ای به ضد را خواهید فهمید؟ ۱۴ بزرگ کلام را می کارد. ۱۵ و ایانند به کناره خویش منقسم شد، آن خانه نمی تواند استقامت داشته باشد. راه، جایی که کلام کاشته می شود؛ و چون شنیدند فور شیطان ۲۶ و اگر شیطان با نفس خود مقاومت نمایند منقسم شود، او نمی آمده کلام کاشته شده درقوب ایشان را می رباید. ۱۶ و ایض تواند قائم ماند بلکه هلاک می گردد. ۲۷ و هیچ کس نمی تواند به خانه مردزورآور درآمده، اسباب او را غارت نماید، جزآنکه اول آن در حال آن را به خوشی قبول کنند، ۱۷ و لکن ریشه ای در خود زورآور را ببندد و بعد از آن خانه او را تاراج می کند. ۲۸ هرآینه به ندارند بلکه فانی می باشند؛ و چون صدمه ای یا زحمتی به سبب شما می گیریم که همه گناهان از بنی آدم آرمیده می شود و هر قسم کفر که گفته باشند، ۲۹ لیکن هرکه به روح القدس کفر گوید، تا به ابد آرمیده نشود بلکه مستحق عذاب جاودانی بود.» (aiōn) ۳۰ زیرا که می گفتند روحی پلید دارد. jg165, aiōnios g166) خفه می کند و بی ثمر می گردد. (aiōn g165) ۲۰ و کاشته شده ۳۱ پس برادران و مادر او آمدند و بیرون ایستاده، فرستادند تا او را طلب کنند. ۳۲ آنگاه جماعت گرد او نشسته بودند و به وی گفتند: «اینگ مادر و برادرانت بیرون تو را می طلبند.» ۳۳ در جواب ایشان گفت: «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۳۴ بر چراغان گذارند؟ ۲۲ زیرا که چیزی پنهان نیست که آشکارا بر آنانی که گرد وی نشسته بودند، نظر افکنده، گفت: «اینانند نگرند و هیچ چیز مخفی نشود، مگر تا به ظهور آید. ۲۳ هرکه مادر و برادرانم، ۳۵ زیرا هرکه اراده خدا را به جا آرده مان برادر و گوش شنوا دارد بشنود.» ۲۴ و بدیشان گفت: «باحذر باشید که چه می شنوید، زیرا به هر میزانی که وزن کنید به شما پیموده شود، بلکه از برای شما که می شنوید افزون خواهد گشت. ۲۵ زیرا هرکه دارد بدو داده شود و از هرکه ندارد آنچه نیز دارد گرفته خواهد شد.» ۲۶ و گفت: «همچنین ملکوت خدا مانند کسی است که تخم بر زمین بیفشاند، ۲۷ و شب و روز بخواهد و برخیزد و تخم بروید و نمو کند. چگونه؟ او نداند. ۲۸ زیرا که زمین به ذات خود ثمر می آورد، اول علف، بعد خوشه، پس از آن دانه کامل در خوشه. ۲۹ و چون ثمر رسید، فور داس را بکار می برد زیرا که وقت حصاد رسیده است.» ۳۰ و گفت: «به چه چیز ملکوت خدا را تشبیه کنیم و برای آن چه مثل بزنیم؟ ۳۱ مثل دانه خردلی است که وقتی که آن را بر زمین کارند، کوچکترین تخمهای زمینی باشد. ۳۲ لیکن چون کاشته شد، می روید و بزرگتر از جمیع بقول

می‌گردد و شاخه‌های بزرگ می‌آورد، چنانکه مرغان هوا زیر سایه‌اش می‌دادند و مردم بجهت دیدن آن ماجرا بیرون شتافتند. ۱۵ و چون می‌توانند آشیانه گیرند.» ۳۳ و به مثل‌های بسیار مانند اینها بقدری نزد عیسی رسیده، آن دیوانه را که لجئون داشته بود دیدند که که استطاعت شنیدن داشتند، کلام رابدیشان بیان می‌فرمود، ۳۴ و نشسته و لباس پوشیده و عاقل گشته است، برسیدند. ۱۶ و آنانی بدون مثل بدیشان سخن نگفت. لیکن در خلوت، تمام معانی را که دیده بودند، سرگذشت دیوانه و گزازان را بدیشان بازگفتند. برای شاگردان خود شرح می‌نمود. ۳۵ و در همان روز وقت شام، ۱۷ پس شروع به التماس نمودند که از حدود ایشان روانه شود. بدیشان گفت: «به کناره دیگر عبور کنیم.» ۳۶ پس چون آن ۱۸ و چون به کشتی سوار شد، آنکه دیوانه بود از وی استدعا نمود گروه رارخصت دادند، او را همانطوری که در کشتی بود برداشتند و که با وی باشد. ۱۹ اما عیسی وی را اجازت نداد بلکه بدو گفت: چند زورق دیگر نیز همراه او بود. ۳۷ که ناگاه طوفانی عظیم از «به خانه نزدخویشان خود برو و ایشان را خبر ده از آنچه خداوند با باد پدید آمد و امواج بر کشتی می‌خورد بقسمی که برمی‌گشت. تو کرده است و چگونه به تو رحم نموده است.» ۲۰ پس روانه ۳۸ و او در موخر کشتی بر بالشی خفته بود. پس او را بیدار کرده شده، در دیکاپولس به آنچه عیسی با وی کرده، موعظه کردن گفتند: «ای استاد، آیا تو را باکی نیست که هلاک شویم؟» آغاز نمود که همه مردم متعجب شدند. ۲۱ و چون عیسی باز به ۳۹ در ساعت او برخواست، باد را نهیب داد و به دریا گفت: «ساکن آنطرف، در کشتی عبور نمود، مردم بسیار بر وی جمع گشتند و شو و خاموش باش!» که باد ساکن شده، آرامی کامل پدید آمد. برکناره دریا بود. ۲۲ که ناگاه یکی از روسای کنیسه، یایرس نام ۴۰ و ایشان را گفت: «از بهرچه چنین ترسانید و چون است که آمد و چون او را بدید بر پایهایش افتاده، ۲۳ بدو التماس بسیار ایمان ندارید؟» ۴۱ پس بی‌نهایت ترسان شده، به یکدیگر گفتند: نموده، گفت: «نفس دخترک من به آخر رسیده. بیا و بر او دست بگذار تا شفا یافته، زیست کند.» ۲۴ پس با او روانه شده، خلق «این کیست که باد و دریا هم او را اطاعت می‌کنند؟»

۵ پس به آن کناره دریا تا به سرزمین جدریان آمدند. ۲ و چون از کشتی بیرون آمد، فی الفور شخصی که روحی پلید داشت از قبوی بیرون شده، بدو برخورد. ۳ که در قبور ساکن می‌بود و هیچ‌کس به زنجیرها هم نمی‌توانست او را بند نماید، ۴ زیرا که بارها او را به کنده‌ها و زنجیرها بسته بودند و زنجیرها را گسیخته و کنده‌ها را شکسته بود و احدی نمی‌توانست او را رام نماید، ۵ و پیوسته شب و روز در کوهها و قبرها فریاد می‌زد و خود را به سنگها مجروح می‌ساخت. ۶ چون عیسی را از دور دید، دوان دوان آمده، او را سجد کرد، ۷ و به آواز بلند صیحه زده، گفت: «ای عیسی، پسر خدای تعالی، مرا با تو چه کار است؟ تو را به خدا قسم می‌دهم که مرا معذب نسازی.» ۸ زیرا بدو گفته بود: «ای روح پلید از این شخص بیرون بیا!» ۹ پس از او پرسید: «اسم تو چیست؟» «به وی گفت: «نام من لجئون است زیرا که بسیاریم.» ۱۰ پس بدو التماس بسیار نمود که ایشان را از آن سرزمین بیرون نکنند. ۱۱ و در حوالی آن کوهها، گله گراز بسیاری می‌چرید. ۱۲ و همه دیوها از وی خواهش نموده، گفتند: «ما را به گرازها بفرست تا در آنها داخل شویم.» ۱۳ فور عیسی ایشان را اجازت داد. پس آن ارواح خبیث بیرون شده، به گزازان داخل گشتند و آن گله از بلندی به دریا جست و قریب بدو هزار بودند که در آب خفه شدند. ۱۴ و خوک با نان فرار کرده، در شهر و مزرعه‌ها خبر

بسیاری نیز از پی او افتاده، بر وی ازدحام می‌نمودند. ۲۵ آنگاه زنی که مدت دوازده سال به استحاضه مبتلا می‌بود، ۲۶ و زحمت بسیار از اطبای متعدد دیده و آنچه داشت صرف نموده، فایده‌ای نیافت بلکه بدتر می‌شد، ۲۷ چون خبر عیسی را بشنید، میان آن گروه از عقب وی آمده ردای او را لمس نمود، ۲۸ زیرا گفته بود: «اگر لباس وی را هم لمس کنم، هراینه شفا یابم.» ۲۹ در ساعت چشمه خون او خشک شده، در تن خود فهمید که از آن بلا صحت یافته است. ۳۰ فی الفور عیسی از خود دانست که قوتی از اوصار گرفته. پس در آن جماعت روی برگردانیده، گفت: «کیست که لباس مرا لمس نمود؟» ۳۱ شاگردانش بدو گفتند: «می‌بینی که مردم بر تو ازدحام می‌نمایند! و می‌گویند کیست که مرا لمس نمود؟!» ۳۲ پس به اطراف خود می‌نگریست تا آن زن را که این کار کرده، ببیند. ۳۳ آن زن چون دانست که به وی چه واقع شده، ترسان و لرزان آمد و نزد او به روی درافتاده، حقیقت امر را بالتمام به وی بازگفت. ۳۴ او وی را گفت: «ای دختر، ایمانت تو را شفا داده است. به سلامتی برو و از بالای خویش رستگار باش.» ۳۵ او هنوز سخن می‌گفت که بعضی از خانه رئیس کنیسه آمده، گفتند: «دختر فوت شده؛ دیگر برای چه استاد را زحمت می‌دهی؟» ۳۶ عیسی چون سخنی را که گفته بودند شنید، در ساعت به رئیس کنیسه گفت: «مترس ایمان آور و پس!» ۳۷ و جز پطرس و یعقوب و یوحنا برادر یعقوب،

هیچ کس را اجازت نداد که از عقب او بپایند. ۳۸ پس چون به ۱۵ اما بعضی گفتند که الیاس است و بعضی گفتند که نبی ای خانه رئیس کنیسه رسیدند، جمعی شوریده دید که گریه و نوحه است یا چون یکی از انبیا. ۱۶ اما هیروдіس چون شنید گفت: بسیار می نمودند. ۳۹ پس داخل شده، بدیشان گفت: «چرا غوغا» این همان یحیی است که من سرش را از تن جدا کردم که از و گریه می کنید؟ دختر نمرده بلکه در خواب است. ۴۰ ایشان بر مردگان برخاسته است. ۱۷ زیرا که هیروдіس فرستاده، یحیی را وی سخریه کردند لیکن او همه را بیرون کرده، پدر و مادر دختر را گرفتار نموده، او را در زندان بست بخاطر هیروдіا، زن برادر او با رفیقان خویش برداشته، به جایی که دختر خوابیده بود، داخل فیلیس که او را در نکاح خویش آورده بود. ۱۸ از آن جهت که شد. ۴۱ پس دست دختر را گرفته، به وی گفت: «طلیقا قومی.» یحیی به هیروдіس گفته بود: «نگاه داشتن زن برادرت بر تو روا که معنی آن این است: «ای دختر، تو را می گیرم برخیز.» ۴۲ در نیست. ۱۹ پس هیروдіا از او کینه داشته، می خواست او را ساعت دختر برخاسته، خرامید زیرا که دوازده ساله بود. ایشان به قتل رساند اما نمی توانست، ۲۰ زیرا که هیروдіس از یحیی بینهایت متعجب شدند. ۴۳ پس ایشان را به تاکید بسیار فرمود: «کسی از این امر مطلع نشود.» و گفت تا خوراکی بدو دهند.

می نمود و هرگاه از اومی شنید بسیار به عمل می آورد و به خوشی سخن او را اصفا می نمود. ۲۱ اما چون هنگام فرصت رسید که هیروдіس در روز میلاد خودامرای خود و سرتیبان و روسای جلیل را ضیافت نمود؛ ۲۲ و دختر هیروдіا به مجلس درآمده، رقص کرد و هیروдіس و اهل مجلس را شاد نمود. پادشاه بدان دختر گفت: «آنچه خواهی از من بطلب تا به تو دهم.» ۲۳ و از برای او قسم خورد که آنچه از من خواهی حتی نصف ملک مرا هرآینه به تو عطا کنم. ۲۴ او بیرون رفته، به مادر خود گفت: «چه بطلبم؟» گفت: «سر یحیی تعمیددهنده را.» ۲۵ در ساعت به حضور پادشاه درآمده، خواهش نموده، گفت: «می خواهم که الان سر یحیی تعمیددهنده را در طبقی به من عنایت فرمایی.» ۲۶ پادشاه به شدت محزون گشت، لیکن بجهت پاس قسم و خاطر اهل مجلس نخواست او را محروم نماید. ۲۷ بی درنگ پادشاه جلادی فرستاده، فرمود تا سرش را بیاورد. ۲۸ و او به زندان رفته سر او را از تن جدا ساخته و بر طبقی آورده، بدان دختر داد و دختر آن را به مادر خود سپرد. ۲۹ چون شاگردانش شنیدند، آمدند و بدن او را برداشته، دفن کردند. ۳۰ و رسولان نزد عیسی جمع شده، از آنچه کرده و تعلیم داده بودند او را خبر دادند. ۳۱ بدیشان گفت شما به خلوت، به جای ویران بیایید و اندکی استراحت نمایید زیرا آمد و رفت چنان بود که فرصت نان خوردن نیز نکردند. ۳۲ پس به تنهایی در کشتی به موضعی ویران رفتند. ۳۳ و مردم ایشان را روانه دیده، بسیاری او را شناختند و از جمیع شهرها بر خشکی بدان سوشتاftند و از ایشان سبقت جست، نزد وی جمع شدند. ۳۴ عیسی بیرون آمده، گروهی بسیار دیده، بر ایشان ترحم فرمود زیرا که چون گوسفندان بی شبان بودند و بسیار به ایشان تعلیم دادن گرفت. ۳۵ و چون بیشتری از روز سپری گشت، شاگردانش نزد وی آمده، گفتند: «این مکان ویرانه است و وقت منقضی شده.

۳۶ اینها را رخصت ده تا به اراضی و دهات این نواحی رفته، نان فریسیان و همه یهود تمسک به تقلید مشایخ نموده، تا دستها بجهت خود بخرند که هیچ خوراکی ندارند.» ۳۷ در جواب ایشان را بدقت نشویند غذا نمی خوردند، ۴ و چون از بازارها آیند تا گفت: «شما ایشان را غذا دهید!» وی را گفتند: «مگر رفته، نشویند چیزی نمی خوردند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه دوست دینار نان بخریم تا اینها را طعام دهیم!» ۳۸ بدیشان می دارند چون شستن پیاله ها و آفتابه ها و ظروف مس و کرسیها. گفت: «چند نان دارید؟ رفته، تحقیق کنید.» پس دریافت کرده، ۵ پس فریسیان و کاتبان از او پرسیدند: «چون است که شاگردان تو گفتند: «پنج نان و دو ماهی.» ۳۹ آنگاه ایشان را فرمود که «همه به تقلید مشایخ سلوک نمی نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان را دسته دسته بر سبزه بنشانید.» ۴۰ پس صف صف، صد صد و می خوردند» ۶ در جواب ایشان گفت: «نیکو اخبار نموداشعیا پنجاه پنجاه نشستند. ۴۱ و آن پنج نان و دو ماهی را گرفته، به دربار شمای ریاکاران، چنانکه مکتوب است: این قوم به لبهای سوی آسمان نگرسته، برکت داد و نان را پاره نموده، به شاگردان خود مرا حرمت می دارند لیکن دلشان از من دور است. ۷ پس مرا خود بسپرد تا پیش آنها بگذارند و آن دو ماهی را بر همه آنها تقسیم عبت عبادت می نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعلیم نمود. ۴۲ پس جمیع خورده، سیر شدند. ۴۳ و از خرده های نان و می دهند، ۸ زیرا حکم خدا را ترک کرده، تقلید انسان را نگاه ماهی، دوازه سبد پر کرده، برداشتند. ۴۴ و خورندگان نان، قریب می دارند، چون شستن آفتابه ها و پیاله ها و چنین رسوم دیگر بسیار به پنج هزار مرد بودند. ۴۵ فی الفور شاگردان خود را الحاح فرمود بعمل می آورید.» ۹ پس بدیشان گفت که «حکم خدا را نیکو که به کشتی سوار شده، پیش از او به بیت صیدا عبور کنند تا خود باطل ساختن خود را تقلید خود را محکم بدارید. ۱۰ از اینجهت که آن جماعت را مرخص فرماید. ۴۶ و چون ایشان را مرخص نمود، موسی گفت پدر و مادر خود را حرمت دار و هرکه پدر یا مادر را بجهت عبادت به فراز کوهی برآمد. ۴۷ و چون شام شد، کشتی دشنام دهد، البته هلاک گردد. ۱۱ لیکن شما می گوید که هرگاه در میان دریا رسید و او تنها بر خشکی بود. ۴۸ و ایشان را در راندن شخصی به پدر یا مادر خود گوید: “آنچه از من نفع یابی قربان کشتی خسته دید زیرا که بادمخالف بر ایشان می وزید. پس نزدیک یعنی هدیه برای خداست “ ۱۲ و بعد از این او را اجازت نمی پاس چهارم از شب بر دریا خرامان شده، به نزد ایشان آمد و هدیه که پدر یا مادر خود را هیچ خدمت کند. ۱۳ پس کلام خواست از ایشان بگذرد. ۴۹ اما چون او را بر دریا خرامان دیدند، خدا را به تقلیدی که خود جاری ساخته اید، باطل می سازید و تصور نمودند که این خیالی است. پس فریاد برآوردند، ۵۰ زیرا که کارهای مثل این بسیار به جامی آورید.» ۱۴ پس آن جماعت را همه او را دیده، مضطرب شدند. پس بی درنگ بدیشان خطاب پیش خوانده، بدیشان گفت: «همه شما به من گوش دهید و کرده، گفت: «خاطر جمع دارید! من هستم، ترسان مباشید!» فهم کنید. ۱۵ هیچ چیز نیست که از بیرون آدم داخل او گشته، ۵۱ و تا نزد ایشان به کشتی سوار شد، باد ساکن گردید چنانکه بتواند او را نجس سازد بلکه آنچه از درونش صادر شود آن است بینهایت درخود متحیر و متعجب شدند، ۵۲ زیرا که معجزه نان را که آدم را ناپاک می سازد. ۱۶ هرکه گوش شنوا دارد بشنود.» درک نکرده بودند زیرا دل ایشان سخت بود. ۵۳ پس از دریا ۱۷ و چون از نزد جماعت به خانه درآمد، شاگردانش معنی مثل گذشته، به سرزمین جنیسارت آمده، لنگر انداختند. ۵۴ و چون از را از او پرسیدند. ۱۸ بدیشان گفت: «مگر شما نیز همچنین کشتی بیرون شدند، مردم در حال او را شناختند، ۵۵ و در همه بی فهم هستی و نمی دانید که آنچه از بیرون داخل آدم می شود، آن نواحی بشتاب می گشتند و بیماران را بر تختها نهاده، هر جا نمی تواند او را ناپاک سازد، ۱۹ زیرا که داخل دلش نمی شود که می شنیدند که او در آنجا است، می آوردند. ۵۶ و هر جایی بلکه به شکم می رود و خارج می شود به مزبله ای که این همه که به دهات یا شهرها یا اراضی می رفت، مریضان را بر راهها خوراک را پاک می کند.» ۲۰ و گفت: «آنچه از آدم بیرون آید، آن می گذارند و از او خواهش می نمودند که محض دامن ردای او را است که انسان را ناپاک می سازد، ۲۱ زیرا که از درون دل انسان صادر می کند و هرکه آن را لمس می کرد شقامی یافت. ۲۲ و طمع

۷ و فریسیان و بعضی کاتبان از اورشلیم آمده، نزد او جمع و خیالت و مکر و شهوت پرستی و چشم بد و کفر و غرور و جهالت. ۲۳ تمامی این چیزهای بد از درون صادر می گردد و آدم را ناپاک می گرداند.» ۲۴ پس از آنجا برخاسته به حوالی صور ناپاک یعنی ناشسته نان می خوردند، ملامت نمودند، ۳ زیرا که

لیکن نتوانست مخفی بماند، ۲۵ از آنرو که زنی که دخترک وی فریسان بیرون آمده، با وی به مباحثه شروع کردند. و از راه امتحان روح پلیدداشت، چون خبر او را بشنید، فور آمده برپایهای او افتاد. آیتی آسمانی از او خواستند. ۱۲ او از دل آهی کشیده، گفت: ۲۶ و از آن یونانی از اهل فینیقیه صوریه بود. پس از وی استدعا «از برای چه این فرقه آیتی می‌خواهند؟ هرآینه به شما می‌گویم آیتی نمود که دیو را ازدخترش بیرون کند. ۲۷ عیسی وی را گفت: بدین فرقه عطا نخواهد شد.» ۱۳ پس ایشان را گذارد و باز به «بگذار اول فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان را گرفتن و پیش کشتی سوارشده، به کناره دیگر عبور نمود. ۱۴ و فراموش کردند سگان انداختن نیکو نیست.» ۲۸ آن زن در جواب وی گفت: که نان بردارند و با خود در کشتی جز یک نان نداشتند. ۱۵ آنگاه «بلی خداوند، زیرا سگان نیز پس خرده های فرزندان را از زیر ایشان را قدغن فرمود که «باخبر باشید و از خمیر مایه فریسان و سفره می‌خورند.» ۲۹ وی را گفت: «بجهت این سخن برو که خمیرمایه هیرودیس احتیاط کنید!» ۱۶ ایشان با خوداندیشیده، دیو از دخترت بیرون شد.» ۳۰ پس چون به خانه خود رفت، گفتند: «از آن است که نان نداریم.» ۱۷ عیسی فهم کرده، دیو را بیرون شده و دختر را بر بستر خوابیده یافت. ۳۱ و باز از بدیشان گفت: «چرا فکرمی کنید از آنجهت که نان ندارید؟ آیا نواحی صور روانه شده، از راه صیدون در میان حدود دیکاپولس به هنوزنفهمیده و درک نکرده‌اید و تا حال دل شما سخت است؟ دریای جلیل آمد. ۳۲ آنگاه کری را که لکنت زبان داشت نزد وی ۱۸ آیا چشم داشته نمی بینید و گوش داشته نمی شنوید و به یاد آورده، التماس کردند که دست بر او گذارد. ۳۳ پس او را از ندارید؟ ۱۹ وقتی که پنج نان را برای پنج هزار نفر پاره کردم، میان جماعت به خلوت برده، انگشتان خود را در گوشهای او چند سبدبر از پاره‌ها برداشتید؟» بدو گفتند: «دوازده.» ۲۰ «و گذاشت و آب دهان انداخته، زبانش را لمس نمود؛ ۳۴ و به سوی وقتی که هفت نان را بجهت چهار هزار کس؛ پس زنبیل پر از آسمان نگریسته، آهی کشید و بدو گفت: «افتح!» یعنی باز شو ریزه‌ها برداشتید؟» گفتندش: «هفت.» ۲۱ پس بدیشان گفت: ۳۵ در ساعت گوشهای او گشاده وعقد زبانش حل شده، به «چرا نمی فهمید؟» ۲۲ چون به بیت صیدا آمد، شخصی کور را درستی تکلم نمود. ۳۶ پس ایشان را قدغن فرمود که هیچ کس را نزد او آوردند و التماس نمودند که او را لمس نماید. ۲۳ پس خبردهند؛ لیکن چندانکه بیشتر ایشان را قدغن نمود، زیادت او را دست آن کور را گرفته، او را از قریه بیرون برد و آب دهان بر شهرت دادند. ۳۷ و بینهایت متحیر گشته می گفتند: «همه کارها چشمان او افکنده، و دست بر او گذارده از او پرسید که «چیزی را نیکوکرده است؛ کران را شنوا و گنگان را گوپامی گرداند!» می‌بینی؟» ۲۴ اوپالا نگریسته، گفت: «مردمان را خرامان، چون درختها می‌بینم.» ۲۵ پس بار دیگر دستهای خود را بر چشمان او گذارده، او را فرمود تا بالانگریست و صحیح گشته، همه چیز را به خوبی دید. ۲۶ پس او را به خانه‌اش فرستاده، گفت: «داخل ده مشو و هیچ کس را در آن جا خبر مده.» ۲۷ و عیسی با شاگردان خود به دهات قیصریه فیلیس رفت. و در راه از شاگردانش پرسیده، گفت که «مردم مرا که می‌دانند؟» ۲۸ ایشان جواب دادند که «یحیی تعمیددهنده و بعضی الیاس و بعضی یکی از انبیا.» ۲۹ او از ایشان پرسید: «شمارا که می‌دانید؟» پطرس در جواب او گفت: «تومسیح هستی.» ۳۰ پس ایشان را فرمود که «هیچ کس را از او خبر ندهند.» ۳۱ آنگاه ایشان را تعلیم دادن آغاز کرد که «لازم است پسر انسان بسیار زحمت کشد و ازمشایخ و روسای کهنه و کاتبان رد شود و کشته شده، بعد از سه روز برخیزد.» ۳۲ و چون این کلام را علانیه فرمود، پطرس او را گرفته، به منع کردن شروع نمود. ۳۳ اما او برگشته، به شاگردان خودنگریسته، پطرس را نهیب داد و گفت: «ای شیطان از من دور شو، زیرا امور الهی را اندیشه نمی کنی بلکه چیزهای انسانی را.» ۳۴ پس مردم

را با شاگردان خود خوانده، گفت: «هرکه خواهد از عقب من دوان دوان آمده، او را سلام دادند. ۱۶ آنگاه از کاتبان پرسید که آید، خویشتن را انکار کند و صلیب خود را برداشته، مرا متابعت «با اینها چه مباحثه دارید؟» ۱۷ یکی از آن میان در جواب گفت: نماید. ۳۵ زیرا هرکه خواهد جان خود را نجات دهد، آن را هلاک «ای استاد، پسر خود رانزد تو آوردم که روحی گنگ دارد، ۱۸ و سازد؛ و هرکه جان خود را بجهت من وانجیل بر باد دهد آن را برهاند. ۳۶ زیرا که شخص را چه سود دارد هر گاه تمام دنیا را ببرد و نفس خود را ببازد؟ ۳۷ یا آنکه آدمی چه چیز را به عوض جان بیرون کند، نتوانستند.» ۱۹ او ایشان را جواب داد، گفت: خود بدهد؟ ۳۸ زیرا هرکه در این فرقه زناکار و خطاکار از من و «ای فرقه بی‌ایمان تا کی با شما باشم و تا چه خدمت‌محتمل شما سخنان من شرمنده شود، پسر انسان نیز وقتی که با فرشتگان شوم! او را نزد من آویزد.» ۲۰ پس او را نزد وی آوردند. چون او را مقدس در جلال پدر خویش آید، از او شرمنده خواهد گردید.»

۹ و بدیشان گفت: «هرآینه به شما می‌گویم بعضی از استادگان در اینجا می‌باشند که تاملکوت خدا را که به قوت می‌آید نبینند، ذائقه موت را نخواهند چشید.» ۲ و بعد از شش روز، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشته، ایشان را تنها بر فراز کوهی به خلوت برد و هیاتش در نظر ایشان متغیر گشت. ۳ و لباس او درخشان و چون برف بغایت سفید گردید، چنانکه هیچ گازی روی زمین نمی‌تواند چنان سفید نماید. ۴ و الیاس با موسی بر ایشان ظاهر شده، با عیسی گفتگو می‌کردند. ۵ پس پطرس ملتفت شده، به عیسی گفت: «ای استاد، بودن ما در اینجا نیکو است! پس سه سایبان می‌سازیم، یکی برای تو و دیگری برای موسی و سومی برای الیاس!» ۶ از آنرو که نمی‌دانست چه بگوید، چونکه هراسان بودند. ۷ ناگاه ابری بر ایشان سایه انداخت و آوازی از ابردر رسید که «این است پسر حبیب من، از او بشنوید.» ۸ در ساعت گرداگرد خود نگرسته، جز عیسی تنها با خود هیچ‌کس را ندیدند. ۹ و چون از کوه به زیر می‌آمدند، ایشان راقدن فرمود که تا پسر انسان از مردگان برنخیزد، از آنچه دیده‌اند کسی را خبر ندهند. ۱۰ و این سخن را در خاطر خود نگاه داشته، از یکدیگر سوال می‌کردند که برخاستن از مردگان چه باشد. ۱۱ پس از او استفسار کرده، گفتند: «چرا کاتبان می‌گویند که الیاس باید اول بیاید؟» ۱۲ او در جواب ایشان گفت که «الیاس البته اول می‌آید و همه چیز را اصلاح می‌نماید و چگونه درباره پسرانسان مکتوب است که می‌باید زحمت بسیار کشد و حقیر شمرده شود. ۱۳ لیکن به شما می‌گویم که الیاس هم آمد و با وی آنچه خواستند کردند، چنانچه در حق وی نوشته شده است.» ۱۴ پس چون نزد شاگردان خود رسید، جمعی کثیر گرد ایشان دید و بعضی از کاتبان را که با ایشان مباحثه می‌کردند. ۱۵ در ساعت، تمامی خلق چون او را بدیدند در حیرت افتادند و کرده است و هرکه مرا پذیرفت نه مرا بلکه فرستنده مرا پذیرفته

باشد. ۳۸ آنگاه یوحنا ملتفت شده، بدو گفت: «ای استاد، ۹ پس آنچه خدا پیوست، انسان آن را جدا نکند.» ۱۰ و در خانه شخصی را دیدیم که به نام تو دیوها بیرون می‌کرد و متابعت ما و متابعت ما نمی‌نمود؛ و چون متابعت مانمی‌کرد، او را ممانعت نمودیم.» گفت: «هرکه زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، ۳۹ عیسی گفت: «او را منع نکنید، زیرا هیچ‌کس نیست که برحق وی زنا کرده باشد. ۱۲ و اگر زن از شوهر خود جدا شود و معجزه‌ای به نام من بنماید و بتواند به زودی در حق من بدگوید. منکوحه دیگری گردد، مرتکب زنا شود.» ۱۳ و بچه‌های کوچک ۴۰ زیرا هرکه ضد ما نیست باماست. ۴۱ و هرکه شما را از این‌رو را نزد او آوردند تایشان را لمس نماید؛ اما شاگردان آورندگان که از آن مسیح هستید، کاسه‌ای آب به اسم من بنوشاند، هرآینه رامنع کردند. ۱۴ چون عیسی این را بدید، خشم نموده، بدیشان به شما می‌گویم اجر خود را ضایع نخواهد کرد. ۴۲ و هرکه یکی از این کودکان را که به من ایمان آورند، لغزش دهد، او را بهتر است که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته، در دریا افکنده شود. ۴۳ پس هرگاه دست تو را بلغزاند، آن را ببریز تو را بهتر است که شل داخل حیات شوی، ازاینکه با دو دست وارد جهنم گردی، در آتشی که خاموشی نپذیرد؛ (Geenna g1067) ۴۴ جایی که کرم ایشان نمیرد و آتش، خاموشی نپذیرد. ۴۵ و هرگاه پایت تو را بلغزاند، قطعه‌کن زیر تو را مفیدتر است که لنگ داخل حیات شوی از آنکه با دو پا به جهنم افکنده شوی، در آتشی که خاموشی نپذیرد؛ (Geenna g1067) ۴۶ آنجایی که کرم ایشان نمیرد و آتش، خاموش نشود. ۴۷ و هرگاه چشم تو تو را لغزش دهد، قلعه‌کن زیر تو را بهتر است که با یک چشم داخل ملکوت خدا شوی، از آنکه با دو چشم درآتش جهنم انداخته شوی، (Geenna g1067) ۴۸ جایی که کرم ایشان نمیرد و آتش خاموشی نیابد. ۴۹ زیرا هرکس به آتش، نمکین خواهد شد و هر قربانی به نمک، نمکین می‌گردد. ۵۰ نمک نیکو است، لیکن هر گاه نمک فاسد گردد به چه چیز آن را اصلاح می‌کنید؟ پس در خود نمک بدارید و با یکدیگر صلح نمایید.»

۱۰ و از آنجا برخاسته، از آن طرف اردن به نواحی یهودیه آمد. و گروهی باز نزد وی جمع شدند و او برحسب عادت خود، باز بدیشان تعلیم می‌داد. ۲ آنگاه فریسیان پیش آمده، از روی امتحان از او سوال نمودند که «آیا مرد را طلاق دادن زن خویش جایز است.» ۳ در جواب ایشان گفت: «موسی شما را چه فرموده است؟» ۴ گفتند: «موسی اجازت داد که طلاق نامه بنویسند و رهاکنند.» ۵ عیسی در جواب ایشان گفت: «به سبب سنگدلی شما این حکم را برای شما نوشت. ۶ لیکن از ابتدای خلقت، خدا ایشان را مرد و زن آفرید. ۷ از آن جهت باید مرد پدر و مادر خود را ترک کرده، با زن خویش بپیوندد، ۸ و این دو یک تن خواهند بود چنانکه از آن پس دو نیستند بلکه یک جسد. ۳۰ جزاینکه الحال در این

زمان صد چندان یابد ازخانه‌ها و برادران و خواهران و مادران و فرزندان و املاک با زحمات، و در عالم آینده حیات جاودانی را. (aiōn g165, aiōnios g166) ۳۱ اما بسا اولین که آخرین می‌گردند و آخرین اولین. ۳۲ و چون در راه به سوی اورشلیم می‌رفتند و عیسی در جلو ایشان می‌خرامید، در حیرت افتادند و چون از عقب او می‌رفتند، ترس بر ایشان مستولی شد. آنگاه آن دوازده را باز به کنارکشیده، شروع کرد به اطلاع دادن به ایشان از آنچه بر وی وارد می‌شد، ۳۳ که «اینک به اورشلیم می‌رویم و پسر انسان به‌دست روسای کهنه و کتابان تسلیم شود و بر وی فتوای قتل دهند و او را به امتهای سپارند، ۳۴ و بر وی سخریه نموده، تازیانه‌اش زنند و آب دهان بر وی افکنند، او را خواهند کشت و روز سوم خواهد برخاست. ۳۵ آنگاه یعقوب و یوحنا دو پسر زبدي نزدی آمده، گفتند: «ای استاد، می‌خواهیم آنچه از تو سوال کنیم برای ما بکنی.» ۳۶ ایشان را گفت: «چه می‌خواهید برای شما بکنم؟» ۳۷ گفتند: «به ما عطا فرما که یکی به طرف راست و دیگری برچپ تو در جلال تو بنشینیم.» ۳۸ عیسی ایشان را گفت: «نمی‌فهمید آنچه می‌خواهید. آیا می‌توانید آن پالاهای را که من می‌نوشم، بنوشید و تعمیدی را که من می‌پذیرم، بپذیرید؟» ۳۹ وی را گفتند: «می‌توانیم.» عیسی بدیشان گفت: «پالاهای را که من می‌نوشم خواهید آشامید و تعمیدی را که من می‌پذیرم خواهید پذیرفت. ۴۰ لیکن نشستن به‌دست راست و چپ من از آن من نیست که بدهم جز آنانی را که از بهر ایشان مهیا شده است.» ۴۱ و آن ده نفر چون شنیدند بر یعقوب و یوحنا خشم گرفتند. ۴۲ عیسی ایشان را خوانده، به ایشان گفت: «می‌دانید آنانی که حکام امتهای شمرده می‌شوند برایشان ریاست می‌کنند و بزرگانشان بر ایشان مسلطند. ۴۳ لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، بلکه هرکه خواهد در میان شما بزرگ شود، خادم شما باشد. ۴۴ و هرکه خواهد مقدم بر شما شود، غلام همه باشد. ۴۵ زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند.» ۴۶ و وارد اریحا شدند. و وقتی که او باشاگردان خود و جمعی کثیر از اریحا بیرون می‌رفت، بارتیمائوس کور، پسر تیمائوس بر کناره راه نشسته، گدایی می‌کرد. ۴۷ چون شنید که عیسی ناصری است، فریاد کردن گرفت و گفت: «ای عیسی ابن داود بر من ترحم کن.» ۴۸ و چندان که بسیاری او را نهیب می‌دادند که خاموش شود، زیاده‌تر فریاد برمی‌آورد که پسر داودا بر من ترحم فرما. ۴۹ پس عیسی ایستاده، فرمود تا او را بخوانند. آنگاه آن کور را خوانده، بدو گفتند: «خاطر جمع دار برخیز که

او را چطور هلاک سازند زیرا که از وی ترسیدند چون که همه او را نزد ایشان فرستاده، گفت: پسر مرا حرمت خواهند داشت. مردم از تعلیم وی متحیر می بودند. ۱۹ چون شام شد، از شهر ۷ لیکن دهقانان با خود گفتند: این وارث است؛ بیاید او را بکشیم بیرون رفت. ۲۰ صبحگاهان، در انائی راه، درخت انجیر را از تاملیرات از آن ما گردد. ۸ پس او را گرفته، مقتول ساختند و او را ریشه خشک یافتند. ۲۱ پطرس به خاطر آورده، وی را گفت: «ای بیرون از تاکستان افکندند. ۹ پس صاحب تاکستان چه خواهد استاد، اینک درخت انجیری که نفرینش کردی خشک شده!» کرد؟ او خواهد آمد و آن باغبان را هلاک ساخته، باغ را به دیگران عیسی در جواب ایشان گفت: «به خدا ایمان آورید، ۲۳ زیرا خواهد سپرد. ۱۰ آیا این نوشته را نخوانده اید: سنگی که معمارانش که هرآینه به شما می گویم هرکه بدین کوه گوید منتقل شده، به دریا رد کردند، همان سر زاویه گردید؟ ۱۱ این از جانب خداوند افکنده شو و در دل خود شک نداشته باشد بلکه یقین دارد که شد و در نظر ما عجیب است. ۱۲ آنگاه خواستند او را گرفتار آنچه گوید می شود، هرآینه هرآنچه گوید بدو عطا شود. ۲۴ بنابراین سازند، اما از خلق می ترسیدند، زیرا می دانستند که این مثل برای به شما می گویم آنچه در عبادت سوال می کنید، یقین بدانید که ایشان آورد. پس او را واگذارده، برفتند. ۱۳ و چند نفر از فریسیان آن را یافته اید و به شما عطا خواهد شد. ۲۵ و وقتی که به دعا و هیرودیان را نزدی فرستادند تا او را به سخنی به دام آورند. بایستید، هرگاه کسی به شما خطا کرده باشد، او را ببخشید ۱۴ ایشان آمده، بدو گفتند: «ای استاد، ما را یقین است که تو تا آنکه پدر شما نیز که در آسمان است، خطایای شما را معاف راستگو هستی و از کسی باک نداری، چون که به ظاهر مردم دارد. ۲۶ اما هرگاه شما نبخشید، پدر شما نیز که در آسمان است نمی نگری بلکه طریق خدا را به راستی تعلیم می نمای. جزیه دادن تقصیرهای شما را نخواهد بخشید.» ۲۷ و باز به اورشلیم آمدند. به قیصر جایز است یا نه؟ بدهیم یا ندهیم؟ ۱۵ اما اوریاکاری ایشان و هنگامی که او درهیکل می خرامید، روسای کهنه و کاتبان و را درک کرده، بدیشان گفت: «چراما امتحان می کنید؟ دیناری مشایخ نزد وی آمده، ۲۸ گفتندش: «به چه قدرت این کارها را نزد من آید تا آن را ببینم.» ۱۶ چون آن را حاضر کردند، بدیشان می کنی و کیست که این قدرت را به توداده است تا این اعمال را گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» وی را گفتند: «از آن به جا آری؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «من از شما نیز قیصر.» ۱۷ عیسی در جواب ایشان گفت: «آنچه از قیصر است، سخنی می پرسم، مرا جواب دهید تا من هم به شما گویم به چه به قیصر رد کنید و آنچه از خداست، به خدا.» و از او متعجب قدرت این کارها را می کنم. ۳۰ تعمید یحیی از آسمان بود یا از شدند. ۱۸ و صدوقیان که منکر هستند نزد وی آمده، از او سوال انسان؟ مرا جواب دهید. ۳۱ ایشان در دلهای خود تفکر نموده، نموده، گفتند: ۱۹ «ای استاد، موسی به ما نوشت که هرگاه برادر گفتند: «اگر گویم از آسمان بود، هرآینه گوید پس چرا بدو ایمان کسی بمیرد و زنی باز گذاشته، اولادی نداشته باشد، برادر زن او نیارودید. ۳۲ و اگر گویم از انسان بود، از خلق بیم داشتند از را بگیرد تا از بهر برادر خود نسلی پیدا نماید. ۲۰ پس هفت برادر آنجا که همه یحیی را نبی ای برحق می دانستند. ۳۳ پس در جواب بودند که نخستین، زنی گرفته، بمرد اولادی نگذاشت. ۲۱ پس عیسی گفتند: «نمی دانیم.» عیسی بدیشان جواب داد: «من هم ثانی او را گرفته، هم بی اولاد فوت شد و همچنین سومی. ۲۲ تا شما را نمی گویم که به کدام قدرت این کارها را به جا می آورم.» آنکه آن هفت او را گرفتند و اولادی نگذاشتند و بعد از همه، زن فوت شد. ۲۳ پس در قیامت چون برخیزند، زن کدام یک از ایشان خواهد بود از آنجهت که هر هفت، او را به زنی گرفته بودند؟» ۲۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا گمراه نیستید از آترو که کتب و قوت خدا را نمی دانید؟ ۲۵ زیرا هنگامی که از مردگان برخیزند، نه نکاح می کنند و نه منکوحه می گردند، بلکه مانند فرشتگان، در آسمان می باشند. ۲۶ اما در باب مردگان که برمی خیزند، در کتاب موسی در ذکر پوتنه نخوانده اید چگونه خدا او را خطاب کرده، گفت که منم خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب. ۲۷ و او خدای مردگان نیست بلکه خدای زندگان است. پس شما بسیار گمراه شده اید.» ۲۸ و

یکی از کاتبان، چون مباحثه ایشان را شنیده، دید که ایشان را می‌نگری؟ بدان که سنگی بر سنگی گذارده نخواهد جواب نیکو داد، پیش آمده، از او پرسید که «اول همه احکام شد، مگر آنکه به زیرافکنده شود!» ۳ و چون او بر کوه زیتون، کدام است؟» ۲۹ عیسی او را جواب داد که «اول همه احکام مقابل هیکل نشسته بود، پطرس و یعقوب و یوحنا و اندریاس سر این است که بشنوی اسرائیل، خداوندخداى ما خداوند واحد ازوی پرسیدند: ۴ «ما را خبر بده که این امور کی واقع می‌شود است. ۳۰ و خداوندخداى خود را به تمامی دل و تمامی جان و علامت نزدیک شدن این امور چیست؟» ۵ آنگاه عیسی در تمامی خاطر و تمامی قوت خود محبت نما، که اول از احکام جواب ایشان سخن آغاز کرد که «زهار کسی شما را گمراه نکند! این است. ۳۱ و دوم مثل اول است که همسایه خود را چون نفس ۶ زیرا که بسیاری بر نام من آمده، خواهند گفت که من هستم خود محبت نما. بزرگتر از این دو، حکمی نیست.» ۳۲ کاتب و بسیاری را گمراه خواهند نمود. ۷ اما چون جنگها و اخبار وی راگفت: «آفرین ای استاد، نیکو گفتی، زیرا خداواحد است و جنگها را بشنوید، مضطرب مشوید زیرا که وقوع این حوادث سواى او دیگری نیست، ۳۳ و او رابه تمامی دل و تمامی فهم و ضروری است لیکن انتها هنوز نیست. ۸ زیرا که امتی بر امتی تمامی نفس و تمامی قوت محبت نمودن و همسایه خود را مثل ومملکتی بر مملکتی خواهند برخاست و زلزله هادر جایها حادث خودمحبت نمودن، از همه قربانی های سوختنی وهادایا افضل خواهد شد و حقیقی‌ها واغتشاش‌ها پدید می‌آید؛ و اینها ابتدای است.» ۳۴ چون عیسی بدید که عاقلانه جواب داد، به وی دردهای زه می‌باشد. ۹ «لیکن شما از برای خود احتیاط کنید زیرا گفت: «از ملکوت خدا دور نیستی.» و بعد از آن، هیچ‌کس جرات که شما را به شوراها خواهند سپرد و در کنایس تازیانه‌ها خواهند نکرد که از او سوالی کند. ۳۵ و هنگامی که عیسی در هیکل زد و شما را پیش حکام و پادشاهان بخاطر من حاضر خواهند تعلیم می‌داد، متوجه شده، گفت: «چگونه کاتبان می‌گویند که کرد تا برایشان شهادتی شود. ۱۰ و لازم است که انجیل اول مسیح پسر داود است؟ ۳۶ و حال آنکه خود داود در روح‌القدس بر تمامی امتها موعظه شود. ۱۱ و چون شما را گرفته، تسلیم می‌گوید که خداوند به خداوند من گفت برطرف راست من بنشین کنند، میندیشید که چه بگویند ومتفکر م باشید بلکه آنچه در آن تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟ ۳۷ خودداود او را خداوند ساعت به شما عطا شود، آن را گویند زیرا گوینده شما نیستید بلکه می‌خواند؛ پس چگونه او را پسر می‌باشد؟» و عوام الناس کلام او را روح‌القدس است. ۱۲ آنگاه برادر، برادر را و پدر، فرزند را به به خشنودی می‌شنیدند. ۳۸ پس در تعلیم خود گفت: «از کاتبان هلاکت خواهند سپرد و فرزندان بروالدین خود برخاسته، ایشان را به احتیاطکنید که خرامیدن در لباس دراز و تعظیم های دربارها قتل خواهند رسانید. ۱۳ و تمام خلق بجعت اسم من شما رادشمن ۳۹ و کرسی های اول در کنایس و جایهای صدر در ضیافت‌ها را خواهند داشت. اما هرکه تا به آخر صبر کند، همان نجات یابد. دوست می‌دارند. ۴۰ اینان که خانه های بیهو زنان را می‌بلعند ۱۴ «پس چون مکروه ویرانی را که به زبان دانیال نبی گفته شده و نماز را به ریاطول می‌دهند، عقوبت شدیدتر خواهند یافت.» است، در جایی که نمی باید برپا بینید - آنکه می‌خواند بفهمد - ۴۱ و عیسی در مقابل بیت‌المال نشسته، نظاره می‌کرد که مردم به آنگاه آنانی که در یهودیه می‌باشند، به کوهستان فرار کنند، ۱۵ و چه وضع پول به بیت‌المال می‌اندازند؟ و بسیاری از دولتمندان، هرکه بر بام باشد، به زیر نیاید و به خانه داخل نشود تا چیزی بسیاری انداختند. ۴۲ آنگاه بیهو زنی فقیر آمده، دوفلس که یک از آن ببرد، ۱۶ و آنکه در مزرعه است، برنگردد تا رخت خود ربع باشد انداخت. ۴۳ پس شاگردان خود را پیش خوانده، به را بردارد. ۱۷ اما وای بر آبهستان و شیر دهندگان در آن ایام. ایشان گفت: «هرآینه به شما می‌گویم این بیهو زن مسکین از همه ۱۸ و دعا کنید که فرار شما در زمستان نشود، ۱۹ زیرا که در آن آنانی که در خانه انداختند، بیشتر داد. ۴۴ زیرا که همه ایشان از ایام، چنان مصیبتی خواهد شد که از ابتدای خلقتی که خدا زیادتی خود دادند، لیکن این زن از حاجتمندی خود، آنچه داشت آفرید تاکنون نشده و نخواهد شد. ۲۰ و اگر خداوند آن روزها را انداخت، یعنی تمام معیشت خود را.»

۱۳ و چون او از هیکل بیرون می‌رفت، یکی از شاگردانش بدو
گفت: «ای استاد ملاحظه فرما چه نوع سنگها و چه عمارت ها
است!» ۲ عیسی در جواب وی گفت: «آیا این عمارت های
که انتخاب نموده است، آن ایام را کوتاه ساخت. ۲۱ «پس
هرگاه کسی به شما گوید اینک مسیح در اینجاست یا اینک در
آنجا، باور مکنید. ۲۲ زانو که مسیحان دروغ و انبیای کذبه
ظاهر شده، آیات و معجزات از ایشان صادر خواهد شد، بقسمی که

اگر ممکن بودی، برگزیدگان را هم گمراه نمودندی. ۲۳ لیکن مذکور خواهد شد.» ۱۰ پس یهودای اسخیریوطی که یکی از شما برحذر باشید! ۲۴ و در آن روزهای بعد از آن مصیبت خورشید آن دوازده بود، به نزد روسای کهنه رفت تا او را بدیشان تسلیم تاریک گردد و ماه نور خود را بازگیرد، ۲۵ و ستارگان آسمان فرو کند. ۱۱ ایشان سخن او را شنیده، شاد شدند و بدو وعده ریزند و قوای افلاک متزلزل خواهد گشت. ۲۶ آنگاه پسر انسان دادند که نقدی بدو بدهند. و او در صدد فرصت موافق برای را بیند که با قوت وجلال عظیم بر ابرها می آید. ۲۷ در آن گرفتاری وی برآمد. ۱۲ و روز اول از عید فطیر که در آن فصیح وقت، فرشتگان خود را از جهات اربعه از انتهای زمین تا به اقصای راذیح می کردند، شاگردانش به وی گفتند: «کجامی خواهی برویم فلک فراهم خواهد آورد. ۲۸ «الحال از درخت انجیر مثلش را تدارک بینیم تا فصیح را بخوری؟» ۱۳ پس دو نفر از شاگردان خود فراگیرید که چون شاخه اش نازک شده، برگ می آورد می دانید که رافرناده، بدیشان گفت: «به شهر بروید و شخصی با سبوی آب تابستان نزدیک است. ۲۹ همچنین شما نیز چون این چیزها را به شما خواهد برخورد. از عقب وی بروید، ۱۴ و به هرجایی که واقع بینید، بدانید که نزدیک بلکه بر در است. ۳۰ هرآینه به درآید صاحب خانه را گوید: استاد می گوید مهمانخانه کجا است شمایی گویم تا جمیع این حوادث واقع نشود، این فرقه نخواهند تافصح را با شاگردان خود آنجا صرف کنم؟ ۱۵ و اوبالاخانه گذشت. ۳۱ آسمان و زمین زایل می شود، لیکن کلمات من هرگز بزرگ مفروش و آماده به شما نشان می دهد. آنجا از بهر ما تدارک زایل نشود. ۳۲ ولی از آن روز و ساعت غیر از پدر هیچ کس اطلاع ندارد، نه فرشتگان در آسمان و نه پسر هم. ۳۳ «پس برحذر و فرموده بود، یافتند و فصیح را آماده ساختند. ۱۷ شامگاهان با آن بیدار شده، دعا کنیز را نمی دانید که آن وقت کی می شود. دوازده آمد. ۱۸ و چون نشسته غذا می خوردند، عیسی گفت: ۳۴ مثل کسی که عازم سفر شده، خانه خود را واگذارد و خادمان «هرآینه به شما می گویم که، یکی از شما که با من غذای خورد، خود را قدرت داده، هر یکی را به شغلی خاص مقرر نماید و دربان مرا تسلیم خواهد کرد.» ۱۹ ایشان غمگین گشته، یک یک گفتن را امر فرمایند که بیدار بمانند. ۳۵ پس بیدار باشید زیرا نمی دانید که گرفتند که آیا من آمم و دیگری که آیا من هستم. ۲۰ او در در چه وقت صاحب خانه می آید، در شام یا نصف شب یا بانگ جواب ایشان گفت: «یکی از دوازده که با من دست در قاب خروس یا صبح. ۳۶ مبدا ناگهان آمده شما را خفته یابد. ۳۷ اما فرورود! ۲۱ به درستی که پسر انسان بطوری که درباره او مکتوب آنچه به شما می گویم، به همه می گویم: بیدار باشید!»

۱۴ و بعد از دو روز، عید فصیح و فطیر بود که روسای کهنه و کاتبان مترصد بودند که به چه حيله او را دستگیر کرده، به قتل رسانند. ۲ لیکن می گفتند: «نه در عید مبدا در قوم اغتشاشی پدید آید.» ۳ و هنگامی که او در بیت عنیا در خانه شمعون ابرص به غذا نشسته بود، زنی با شیشه ای از عطر گرانبها از سنبلیله خالص آمده، شیشه را شکسته، بر سر وی ریخت. ۴ و بعضی در خود خشم نموده، گفتند: «چرا این عطر تلف شد؟ ۵ زیرا ممکن بود این عطر زیادت از سیصد دینار فروخته، به فقرا داده شود.» و آن زن را سرزنش نمودند. ۶ اما عیسی گفت: «او را واگذارید! از برای چه او را زحمت می دهید؟ زیرا که با من کاری نیکو کرده است، ۷ زیرا که فقرا را همیشه با خود دارید و هرگاه بخواهید می توانید با ایشان احسان کنید، لیکن مرا با خود دائم ندارید. ۸ آنچه در قوه او بود کرد، زیرا که جسد مرا بجهت دفن، پیش تدهین کرد. ۹ هرآینه به شما می گویم در هر جایی از تمام عالم که به این انجیل موعظه شود، آنچه این زن کرد نیز بجهت یادگاری وی تاکید زیادت می گویم: «هرگاه مردنم با تو لازم افتد، تو را هرگز

انکار نکنم.» و دیگران نیز همچنان گفتند. ۳۲ و چون به موضعی برعسی بودند تا او را بکشند و هیچ نیافتند، ۵۶ زیرا که هر چند که جستیمانی نام داشت رسیدند، به شاگردان خود گفت: «در بسیاری بر وی شهادت دروغ می‌دادند، اما شهادت های ایشان اینجا بنشینید تا دعا کنم.» ۳۳ و پطرس و یعقوب و یوحنا را همراه موافق نشد. ۵۷ بعضی برخاسته شهادت دروغ داده، گفتند: برداشته، مضطرب و دلتنگ گردید ۳۴ و بدیشان گفت: «نفس ۵۸ «ما شنیدیم که او می‌گفت: من این هیکل ساخته شده به دست من از حزن، مشرف بر موت شد. اینجا بمانید و بیدار باشید.» را خراب می‌کنم و در سه روز، دیگری راناساخته شده به دست، ۳۵ و قدری پیشتر رفته، به روی بر زمین افتاد و دعا کرد تا اگر بنا می‌کنم.» ۵۹ و در این هم باز شهادت های ایشان موافق ممکن باشد آن ساعت از او بگذرد. ۳۶ پس گفت: «یا ابا پدر، نشد. ۶۰ پس رئیس کهنه از آن میان برخاسته، از عیسی پرسیده، همه چیز نزد تو ممکن است. این پیاله را از من بگذران، لیکن نه گفت: «هیچ جواب نمی‌دهی؟ چه چیز است که اینها در حق تو به خواهش من بلکه به اراده تو.» ۳۷ پس چون آمد، ایشان را در شهادت می‌دهند؟» ۶۱ اما او ساکت مانده، هیچ جواب نداد. خواب دیده، پطرس را گفت: «ای شمعون، در خواب هستی؟ آیا باز رئیس کهنه از او سوال نموده، گفت: «آیا تو مسیح پسر خدای نمی‌توانستی یک ساعت بیدار باشی؟ ۳۸ بیدار باشید و دعا کنید متبرک هستی؟» ۶۲ عیسی گفت: «من هستم؛ و پسر انسان را تادر آزمایش نیفتید. روح البته راغب است لیکن جسم ناتوان.» خواهید دید که بر طرف راست قوت نشسته، در ابرهای آسمان ۳۹ و باز رفته، به همان کلام دعانمود. ۴۰ و نیز برگشته، ایشان را می‌آید.» ۶۳ آنگاه رئیس کهنه جامه خود را چاک زده، گفت: در خواب یافت زیرا که چشمان ایشان سنگین شده بودند و ندانستند «دیگر چه حاجت به شاهدان داریم؟ ۶۴ کفر او را شنیدید! چه او را چه جواب دهند. ۴۱ و مرتبه سوم آمده، بدیشان گفت: مصلحت می‌دانید؟» پس همه بر او حکم کردند که مستوجب «باقی را بخوابید و استراحت کنید. کافی است! ساعت رسیده قتل است. ۶۵ و بعضی شروع نمودند به آب دهان بروی انداختن است. اینک پسر انسان به دستهای گناهکاران تسلیم می‌شود. و روی او را پوشانیده، او را می‌زدند و می‌گفتند نبوت کن. ملازمان ۴۲ برخیزید برویم که اکنون تسلیم کننده من نزدیک شد.» ۴۳ در او را می‌زدند. ۶۶ و در وقتی که پطرس در ایوان پایین بود، یکی ساعت وقتی که او هنوز سخن می‌گفت، یهودا که یکی از آن از کنیزان رئیس کهنه آمد ۶۷ و پطرس را چون دید که خود را دوازده بود، با گروهی بسیار باشمشیرها و چوبها از جانب روسای گرم می‌کند، بر او نگرسته، گفت: «تو نیز با عیسی ناصری کهنه و کاتبان و مشایخ آمدند. ۴۴ و تسلیم کننده او بدیشان می‌بودی؟ ۶۸ او انکار نموده، گفت: «نمی‌دانم و نمی‌فهمم که نشانی داده، گفته بود: «هر که را ببوسم، همان است. او را بگیرد توچه می‌گویی!» و چون بیرون به دهلیز خانه رفت، ناگاه خروس و با حفظ تمام برید. ۴۵ و در ساعت نزد وی شده، گفت: «یا بانگ زد. ۶۹ و بار دیگر آن کنیزک او را دیده، به حاضرین گفتن سیدی، یا سیدی.» و وی را بوسید. ۴۶ ناگاه دستهای خود گرفت که «این شخص از آنها است!» ۷۰ او باز انکار کرد. و را بر وی انداخته، گرفتندش. ۴۷ و یکی از حاضرین شمشیر بعد از زمانی حاضرین بار دیگر به پطرس گفتند: «در حقیقت تو خود را کشیده، بر یکی از غلامان رئیس کهنه زده، گوشش را از آنها می‌بازی زیرا که جلیلی نیز هستی و لجه تو چنان است.» برید. ۴۸ عیسی روی بدیشان کرده، گفت: «گویا بر دزد با ۷۱ پس به لعن کردن و قسم خوردن شروع نمود که «آن شخص را شمشیرها و چوبها بجهت گرفتن من بیرون آمدید! ۴۹ هر روز در که می‌گویید نمی‌شناسم.» ۷۲ ناگاه خروس مرتبه دیگر بانگ زد. نزد شما در هیکل تعلیم می‌دادم و مرا نگرفتید. لیکن لازم است پس پطرس را به خاطر آمد آنچه عیسی بدو گفته بود که «قبل از که کتب تمام گردد.» ۵۰ آنگاه همه او را واگذارده بگریختند. آنکه خروس دومرتبه بانگ زند، سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود.» ۵۱ و یک جوانی با چادری بر بدن برهنه خود پیچیده، از عقب و چون این را به خاطر آورد، بگریست.

اوروانه شد. چون جوانان او را گرفتند، ۵۲ چادر را گذارده، برهنه از دست ایشان گریخت. ۵۳ و عیسی را نزد رئیس کهنه بردند و جمیع روسای کاهنان و مشایخ و کاتبان بر او جمع گردیدند. ۵۴ و پطرس از دور در عقب او می‌آمد تا به خانه رئیس کهنه درآمده، با ملازمان بنشست و نزدیک آتش خود را گرم می‌نمود. ۵۵ و روسای کهنه و جمیع اهل شورا در جستجوی شهادت

سوال کرده، گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟» بین که چقدر بر و نمی تواند خود را نجات دهد. ۳۲ مسیح، پادشاه اسرائیل، توشه‌ها را می‌دهند! ۵ اما عیسی باز هیچ جواب نداد، چنانکه الان از صلیب نزول کند تا ببینیم و ایمان آوریم.» و آنانی که با پیلطس متعجب شد. ۶ و در هر عید یک زندانی، هرکه رومی وی مصلوب شدند او را دشنام می‌دادند. ۳۳ و چون ساعت خواستند، بجهت ایشان آزاد می‌کرد. ۷ و برای نامی با شرکای فتنه ششم رسید تا ساعت نهم تاریکی تمام زمین را فرو گرفت. ۳۴ و او که در فتنه خونریزی کرده بودند، در حبس بود. ۸ آنگاه مردم در ساعت نهم، عیسی به آواز بلند ندا کرده، گفت: «ایلوئی صدادزه، شروع کردند به‌خواستن که برحسب عادت با ایشان ایلوئی، لما سبقتنی؟» یعنی «الهی الهی چرا مراواگذاری؟» ۳۵ و عمل نماید. ۹ پیلطس در جواب ایشان گفت: «آیا می‌خواهید بعضی از حاضرین چون شنیدند گفتند: «الباس را می‌خواند.» پادشاه یهود را برای شما آزاد کنیم؟» ۱۰ زیرا یافته بود که روسای ۳۶ پس شخصی دویده، اسفنجی را از سرکه پر کرد و بر سر نی کهنه او را از راه حسد تسلیم کرده بودند. ۱۱ اما روسای کهنه نهاده، بدو نوشتند و گفت: «بگذارید ببینیم مگر الباس بیاید تا او مردم را تحریض کرده بودند که بلکه ربابا را برای ایشان رها کند. را پایین آورد.» ۳۷ پس عیسی آوازی بلند برآورد، جان بداد. ۱۲ پیلطس باز ایشان را در جواب گفت: «پس چه می‌خواهید ۳۸ آنگاه پرده هیکل از سر تا پا دوپاره شد. ۳۹ و چون یوزباشی بکنم با آن کس که پادشاه یهودش می‌گوید؟» ۱۳ ایشان بار که مقابل وی ایستاده بود، دید که بدینطور صدا زده، روح را دیگر فریاد کردند که «او را مصلوب کن!» ۱۴ پیلطس بدیشان سپرد، گفت: «فی الواقع این مرد، پسر خدا بود.» ۴۰ و زنی گفت: «چرا؟ چه بدی کرده است؟» ایشان بیشتر فریاد برآوردند چند از دور نظر می‌کردند که از آنجمله مریم مجدلیه بود و مریم که «او را مصلوب کن.» ۱۵ پس پیلطس چون خواست که مردم مادر یعقوب کوچک و مادر یوشا و سالومه، ۴۱ که هنگام بودن راخشند گرداند، ربابا را برای ایشان آزاد کرد و عیسی را تازیانه زده، او در جلیل پیروی و خدمت او می‌کردند. و دیگران بسیاری تسلیم نمود تا مصلوب شود. ۱۶ آنگاه سپاهیان او را به‌سرای که که به اورشلیم آمده بودند. ۴۲ و چون شام شد، از آن جهت دارالولایه است برده، تمام فوج را فراهم آوردند ۱۷ و جامه‌ای قرمز بر روز تهیه یعنی روز قبل از سبت بود، ۴۳ یوسف نامی از اهل رومه او پوشانیدند و تاجی از خارافته، بر سرش گذاردند ۱۸ و او را که مرد شریف از اعضای شورا و نیزمنتظر ملکوت خدا بود آمد سلام کردن گرفتند که «سلامای پادشاه یهود!» ۱۹ و نی بر سراو و جرات کرده نزد پیلطس رفت و جسد عیسی را طلب نمود. زدند و آب دهان بر وی انداخته و زانو زده، بدو تعظیم می‌نمودند. ۴۴ پیلطس تعجب کرد که بدین زودی فوت شده باشد، پس ۲۰ و چون او را استهزا کرده بودند، لباس قرمز را از وی کنده جامه یوزباشی را طلبیده، از او پرسید که «آیا چندی گذشته وفات نموده خودش را پوشانیدند و او را بیرون بردند تا مصلوبش سازند. ۲۱ و است؟» ۴۵ چون از یوزباشی دریافت کرد، بدن را به یوسف ارزانی راه‌گداری را شمعون نام، از اهل قیروان که از بلوکات می‌آمد، و داشت. ۴۶ پس کتانی خریده، آن را از صلیب به زیر آورد و به آن پدر اسکندر و رفس بود، مجبور ساختند که صلیب او را بردارد. کتان کفن کرده، در قبری که از سنگ تراشیده بود نهاد و سنگی بر ۲۲ پس او را به موضعی که جلجتا نام داشت یعنی محل کاسه سر سر قبر غلطانید. ۴۷ و مریم مجدلیه و مریم مادر یوشادیدند که کجا بردند ۲۳ و شراب مخلوط به مر به وی دادند تا بنوشد لیکن قبول گذاشته شد.

۱۶ پس چون سبت گذشته بود، مریم مجدلیه و مریم مادر یعقوب و سالومه حنوط خریده، آمدند تا او را تدهین کنند. ۲ و صبح روز یکشنبه را بسیار زود وقت طلوع آفتاب بر سر قبر آمدند. ۳ و با یکدیگر می‌گفتند: «کیست که سنگ را برای ما از سر قبر بغلطاناد؟» ۴ چون نگریستند، دیدند که سنگ غلطانیده شده است زیرا بسیار بزرگ بود. ۵ و چون به قبر درآمدند، جوانی را که جامه‌ای سفید دربرداشت بر جانب راست نشسته دیدند. پس متحیر شدند. ۶ او بدیشان گفت: «ترسان مباشید! عیسی ناصری مصلوب را می‌طلبید؟ او برخاسته است! در اینجا نیست. کاتبان استهزاکنان با یکدیگر می‌گفتند: «دیگران را نجات داد

آن موضعی را که او را نهاده بودند، ملاحظه کنید. ۷ لیکن رفته، شاگردان او و پطرس را اطلاع دهید که پیش از شما به جلیل می‌رود. او را در آنجا خواهید دید، چنانکه به شما فرموده بود.»

۸ پس بزودی بیرون شده از قبر گریختند زیرا لرزه و حیرت ایشان را فرو گرفته بود و به کسی هیچ نگفتند زیرا می‌ترسیدند. ۹ (note: **The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.**) و صبحگاهان، روز اول هفته چون برخاسته بود، نخستین به مریم مجدلیه که از او هفت دیویرون کرده بود ظاهر شد. ۱۰ و او رفته اصحاب او را که گریه و ماتم می‌کردند خبر داد. ۱۱ و ایشان چون شنیدند که زنده گشته و بدو ظاهر شده بود، باور نکردند. ۱۲ و بعد از آن به صورت دیگر به دو نفر از ایشان در هنگامی که به دهات می‌رفتند، هویدا گردید.

۱۳ ایشان رفته، دیگران را خبر دادند، لیکن ایشان را نیز تصدیق نمودند. ۱۴ و بعد از آن بدان یازده هنگامی که به غذانشسته بودند ظاهر شد و ایشان را به سبب بی‌ایمانی و سخت دلی ایشان توبیخ نمود زیرا به آنانی که او را برخاسته دیده بودند، تصدیق نمودند. ۱۵ پس بدیشان گفت: «در تمام عالم بروید و جمیع خلایق را به انجیل موعظه کنید. ۱۶ هرکه ایمان آورده، تعمید یابد نجات یابد و اما هرکه ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد. ۱۷ و این آیات همراه ایمانداران خواهد بود که به نام من دیوها را بیرون کنند و به زبانهای تازه حرف زنند ۱۸ و مارها را بردارند و اگر زهر قاتلی بخورند ضرری بدیشان نرساند و هرگاه دستها بر مریضان گذارند شفا خواهند یافت.» ۱۹ و خداوند بعد از آنکه به ایشان سخن گفته بود، به سوی آسمان مرتفع شده، به دست راست خدا بنشست. ۲۰ و ایشان بیرون رفته، در هر جاموعظه می‌کردند و خداوند با ایشان کار می‌کرد و به آیاتی که همراه ایشان می‌بود، کلام را ثابت می‌گردانید.

ایشان اشاره می‌کرد و ساکت ماند. ۲۳ و چون ایام خدمت او

به اتمام رسید، به خانه خود رفت. ۲۴ و بعد از آن روزها، زن

۱ از آنجهت که بسیاری دست خود را دراز کردند به سوی او ایصابات حامله شده، مدت پنج ماه خود را پنهان نمود و

تالیف حکایت آن اموری که نزد ما به اتمام رسید، ۲ چنانچه گفت: ۲۵ «به اینطور خداوند به من عمل نمود در روزهایی که

آنانی که از ابتدائظرگان و خادمان کلام بودند به ما رسانیدند، مرا منظور داشت، تا ننگ مرا از نظر مردم بردارد.» ۲۶ و در ماه

۳ من نیز مصلحت چنان دیدم که همه را من البادیه به تدقیق ششم جبرائیل فرشته از جانب خدا به بلدی از جلیل که ناصره

دربی رفته، به ترتیب به تو بنویسم ای تیوفلس عزیز، ۴ تا صحت آن نام داشت، فرستاده شد. ۲۷ نزد باکره‌ای نامزدی مسمی به

کلامی که در آن تعلیم یافته‌ای دریایی. ۵ در ایام هیرودیس پادشاه یوسف از خاندان داود و نام آن باکره مریم بود. ۲۸ پس فرشته نزد

یهودیه، کاهنی زکریا نام از فرقه ایبا بود که زن او از دختران هارون او داخل شده، گفت: «سلام برتوای نعمت رسیده، خداوند با

بود و ایصابات نام داشت. ۶ و هر دو در حضور خدا صالح و توسست و تو در میان زنان مبارک هستی.» ۲۹ چون او را دید،

به جمیع احکام و فرایض خداوند، بی‌عیب سالک بودند. ۷ و از سخن او مضطرب شده، متفکر شد که این چه نوع تحیت

ایشان را فرزندی نبود زیرا که ایصابات نازاد بود و هر دو دیرینه سال است. ۳۰ فرشته بدو گفت: «ای مریم ترسان مباش زیرا که نزد

بودند. ۸ و واقع شد که چون به نوبت فرقه خود در حضور خدا خدا نعمت یافته‌ای. ۳۱ و اینک حامله شده، پسری خواهی زایید

کهانت می‌کرد، ۹ حسب عادت کهانت، نوبت او شد که به او و راعیسی خواهی نامید. ۳۲ او بزرگ خواهد بود و به پسر

قدس خداوند درآمده، بخور بسوزاند. ۱۰ و در وقت بخور، تمام حضرت اعلی، مسمی شود، و خداوند خدایتخت پدرش داود

جماعت قوم بیرون عبادت می‌کردند. ۱۱ ناگاه فرشته خداوند به او بدو عطا خواهد فرمود. ۳۳ و او بر خاندان یعقوب تا به ابد

طرف راست مذهب بخور ایستاده، بر وی ظاهر گشت. ۱۲ چون پادشاهی خواهد کردو سلطنت او را نهایت نخواهد بود.» **aiōn**

زکریا را دید، در حیرت افتاده، ترس بر او مستولی شد. ۱۳ فرشته **165g** ۳۴ مریم به فرشته گفت: «این چگونه می‌شود و حال آنکه

بدو گفت: «ای زکریا ترسان مباش، زیرا که دعای تو مستجاب مردی را نشانخته‌ام؟» ۳۵ فرشته در جواب وی گفت: «روح‌القدس

گرذیده است و زوجه ات ایصابات برای تو پسری خواهد زاییدو او بر تو خواهد آمد و قوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکند، از

را یحیی خواهی نامید. ۱۴ و تو را خوشی و شادی رخ خواهد آنجهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد. ۳۶ و

نمود و بسیاری از ولادت او مسرور خواهند شد. ۱۵ زیرا که در اینک ایصابات از خویشان تو نیز درپیری به پسری حامله شده

حضور خداوند بزرگ خواهد بود و شراب و مسکری نخواهد نوشید و این ماه ششم است، مر او را که نازاد می‌خواندند. ۳۷ زیرا

و از شکم مادر خود، پر از روح‌القدس خواهد بود. ۱۶ و بسیاری نزد خدا هیچ امری محال نیست.» ۳۸ مریم گفت: «اینک کنیز

از بنی اسرائیل را، به سوی خداوند خدای ایشان خواهد برگردانید. خداوند. مرا بر حسب سخن تو واقع شود.» پس فرشته از نزد او

۱۷ و او به روح و قوت الیاس پیش روی وی خواهد خرامید، تا یهودیه بشتاب رفت. ۴۰ و به خانه زکریا درآمده، به ایصابات سلام

بگرداند تا قومی مستعد برای خدا مهیا سازد.» ۱۸ زکریا به فرشته کرد. ۴۱ و چون ایصابات سلام مریم را شنید، بچه در رحم او به

گفت: «این را چگونه بدانم و حال آنکه من پیر هستم و زوجه‌ام حرکت آمد و ایصابات به روح‌القدس پر شده، ۴۲ به آواز بلند

دیرینه سال است؟» ۱۹ فرشته در جواب وی گفت: «من جبرائیل صدا زده گفت: «تو در میان زنان مبارک هستی و مبارک است

هستم که در حضور خدا می‌ایستم و فرستاده شدم تا به تو سخن ثمره رحم تو. ۴۳ و از کجا این به من رسید که مادر خداوند من،

گویم و از این امور تو را مژده دهم. ۲۰ و الحال تا این امور واقع به نزد من آید؟ ۴۴ زیرا اینک چون آواز سلام تو گوش زدمن شد،

نگردد، گنگ شده یارای حرف زدن نخواهی داشت، زیر سخن بچه از خوشی در رحم من به حرکت آمد. ۴۵ و خوشایحال

های مرا که در وقت خود به وقوع خواهد پیوست، باور نکردی.» او که ایمان آورد، زیرا که آنچه از جانب خداوند به وی گفته

۲۱ و جماعت منتظر زکریایی بودند و از طول توقف او در قدس شد، به انجام خواهد رسید.» ۴۶ پس مریم گفت: «جان من

متعجب شدند. ۲۲ اما چون بیرون آمده نتوانست با ایشان حرف خداوند را تمجید می‌کند، ۴۷ و روح من به رهاننده من خدا بوجد

زند، پس فهمیدند که در قدس روایی دیده است، پس به سوی آمد، ۴۸ زیرا برحقارت کنیز خود نظر افکند. زیرا هان از کنون

تمامی طبقات مراخوشحال خواهند خواند، ۴۹ زیرا آن قادر، به من کارهای عظیم کرده و نام او قدوس است، ۵۰ ورحمت او نسلا بعد نسل است. بر آتانی که از او می ترسند. ۵۱ به بازوی خود، قدرت را ظاهر فرمود و متکبران را به خیال دل ایشان پراکنده ساخت. ۵۲ جباران را از تختها به زیر افکند. و فروتنان را سرفراز گردانید. ۵۳ گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر فرمود و دولتمندان را تهیدست رد نمود. ۵۴ بنده خود اسرائیل را یاری کرد، به یادگاری رحمانیت خویش، ۵۵ چنانکه به اجداد ما گفته بود، به ابراهیم و به ذریه او تا ابدالاباد. (aiōn g165) ۵۶ و مریم قریب به سه ماه نزد وی ماند. پس به خانه خود مراجعت کرد. ۵۷ اما چون ایصابات را وقت وضع حمل رسید، پسری بزاد. ۵۸ و همسایگان و خویشان او چون شنیدند که خداوند رحمت عظیمی بر وی کرده، با او شادی کردند. ۵۹ و واقع شد در روز هشتم چون برای ختنه طفل آمدند، که نام پدرش زکریا را بر او می نهادند. ۶۰ اما مادرش ملفت شده، گفت: «نی بلکه به یحیی نامیده می شود.» ۶۱ به وی گفتند: «از قبیله تو هیچ کس این اسم را ندارد.» ۶۲ پس به پدرش اشاره کردند که «او را چه نام خواهی نهاد؟» ۶۳ او تخته ای خواسته بنوشت که «نام او یحیی است» و همه متعجب شدند. ۶۴ در ساعت، دهان و زبان او باز گشته، به حمد خدا متکلم شد. ۶۵ پس بر تمامی همسایگان ایشان، خوف مستولی گشت و جمیع این وقایع در همه کوهستان یهودیه شهرت یافت. ۶۶ و هرکه شنید، در خاطر خود تفکر نموده، گفت: «این چه نوع طفل خواهد بود؟» و دست خداوند با وی می بود. ۶۷ و پدرش زکریا از روح القدس پر شده نبوت نموده، گفت: ۶۸ «خداوند خدای اسرائیل متبارک باد، زیرا از قوم خود تنفد نموده، برای ایشان فدایی قرار داد. ۶۹ و شاخ نجاتی برای ما برافراشت، در خانه بنده خود داود. ۷۰ چنانچه به زبان مقدسین گفت که از بدو عالم انبیای اومی بودند، (aiōn g165) ۷۱ رهایی از دشمنان ما و از دست آتانی که از ما نفرت دارند، ۷۲ تا رحمت را بر پدران ما به جا آرد و عهد مقدس خود را تذکر فرماید. ۷۳ سوگندی که برای پدر ما ابراهیم یاد کرد، ۷۴ که ما را فیض عطا فرماید، تا از دست دشمنان خود رهایی یافته، او را بی خوف عبادت کنیم. ۷۵ در حضور او به قدوسیت و عدالت، در تمامی روزهای عمر خود. ۷۶ و توای طفل نبی حضرت اعلی خوانده خواهی شد، زیرا پیش روی خداوند خواهی خرامید، تا طرق او را مهیاسازی، ۷۷ تا قوم او را معرفت نجات دهی، در آرمزش گناهان ایشان. ۷۸ به احشای رحمت خدای ما که به آن سپیده از عالم اعلی از ما تفقد نمود، ۷۹ تا

به خداوند بگذرانند. ۲۳ چنانکه در شریعت خداوند مکتوب است کرد. ۴۷ و هرکه سخن او رامی شنید، از فهم و جوابهای او که هر ذکوری که رحم را گشاید، مقدس خداوند خوانده شود. متحریمی گشت. ۴۸ چون ایشان او را دیدند، مضطرب شدند. ۲۴ و تا قربانی گذرانند، چنانکه در شریعت خداوند مقرر است، پس مادرش به وی گفت: «ای فرزند چرا با ما چنین کردی؟» اینک یعنی جفت فاخته‌ای یا دو جوجه کبوتر. ۲۵ و اینک شخصی پدرت و من غمناک گشته تو را جستجو می‌کردیم. ۴۹ او شمعون نام در اورشلیم بود که مرد صالح و متقی و منتظر تسلی به ایشان گفت: «از بهرچه مرا طلب می‌کردید، مگر ندانسته‌اید اسرائیل بود و روح‌القدس بر وی بود. ۲۶ و از روح‌القدس بدو که باید من در امور پدر خود باشم؟» ۵۰ ولی آن سخنی را که وحی رسیده بود که، تا مسیح خداوند را نبینی موت را نخواهی بدیشان گفت، نفهمیدند. ۵۱ پس با ایشان روانه شده، به ناصره دید. ۲۷ پس به راهنمایی روح، به هیکل درآمد و چون والدینش آن آمد و مطیع ایشان می‌بود و مادر او تمامی این امور را در خاطر خود طفل یعنی عیسی را آوردند تا رسوم شریعت را بجهت او بعمل آورند، ۲۸ او را در آغوش خود کشیده و خدا را متبارک خوانده، خدا و مردم ترقی می‌کرد.

گفت: ۲۹ «الحال‌ای خداوند بنده خود را رخصت می‌دهی، به سلامتی بر حسب کلام خود. ۳۰ زیرا که چشمان من نجات تو را دیده است، ۳۱ که آن را پیش روی جمیع امت‌ها مهیا ساختی. ۳۲ نوری که کشف حجاب برای امت‌ها کند و قوم تو اسرائیل را جلال بود.» ۳۳ و یوسف و مادرش از آنچه درباره او گفته شد، تعجب نمودند. ۳۴ پس شمعون ایشان را برکت داده، به مادرش مریم گفت: «اینک این طفل قرار داده شد، برای افتادن و برخاستن بسیاری از آل اسرائیل و برای آیتی که به خلاف آن خواهند گفت. ۳۵ و در قلب تو نیز شمشیری فرو خواهد رفت، تا افکار قلوب بسیاری مکشوف شود.» ۳۶ و زنی نبیه بود، حنا نام، دختر فنوئیل از بسط اشیر بسیار سالخورده، که از زمان بکارت هفت سال با شوهر بسر برده بود. ۳۷ و قریب به هشتاد و چهار سال بود که او بیوه گشته از هیکل جدا نمی‌شد، بلکه شبانه‌روز به روزه و مناجات در عبادت مشغول می‌بود. ۳۸ او در همان ساعت درآمد، خدا را شکر نمود و درباره او به همه منتظرین نجات در اورشلیم، تکلم نمود. ۳۹ و چون تمامی رسوم شریعت خداوند را به پایان برده بودند، به شهر خود ناصره جلیل مراجعت کردند. ۴۰ و طفل نمو کرده، به روح قوی می‌گشت و از حکمت پر شده، فیض خدا بروی می‌بود. ۴۱ و والدین او هر ساله بجهت عید فصح، به اورشلیم می‌رفتند. ۴۲ و چون دوازده ساله شد، موافق رسم عید، به اورشلیم آمدند. ۴۳ و چون روزها را تمام کرده مراجعت می‌نمودند، آن طفل یعنی عیسی، در اورشلیم توقف نمود و یوسف و مادرش نمی‌دانستند. ۴۴ بلکه چون گمان می‌بردند که او در قافله است، سفریکروزه کردند و او را در میان خویشان و آشنایان خود می‌جستند. ۴۵ و چون او را نیافتند، در طلب او به اورشلیم برگشتند. ۴۶ و بعد از سه روز، او را در هیکل یافتند که در میان معلمان نشسته، سخنان ایشان را می‌شنود و از ایشان سوال می‌

۳ و در سال پانزدهم از سلطنت طیباریوس قیصر، در وقتی که پنطیوس پیلاطس، والی یهودیه بود و هیرودیس، تیتارک جلیل و برادرش فیلیس تیتارک ایطوریه تراخونیتس و لیسانیوس تیتارک آبلیه ۲ و حنا و قیفا روسای کهنه بودند، کلام خدا به یحیی ابن زکریا در بیابان نازل شده، ۳ به تمامی حوالی اردن آمده، به تعمیدتوبه بجهت آموزش گناهان موعظه می‌کرد. ۴ چنانچه مکتوب است در صحیفه کلمات اشعیای نبی که می‌گوید: «صدای ندا کننده‌ای در بیابان که راه خداوند را مهیا سازید و طرق او راراست نمایید. ۵ هر وادی انباشته و هر کوه و تلی پست و هر کجی راست و هر راه ناهموار صاف خواهد شد ۶ و تمامی بشر نجات خدا را خواهند دید.» ۷ آنگاه به آن جماعتی که برای تعمید وی بیرون می‌آمدند، گفت: «ای افعی‌زادگان، که شمارا نشان داد که از غضب آینده بگریزد؟» ۸ پس ثمرات مناسب توبه بیاورید و در خاطر خود این سخن را راه مدهید که ابراهیم پدر ماست، زیرا به شما می‌گویم خدا قادر است که از این سنگها، فرزندان برای ابراهیم برانگیزاند. ۹ و الان نیز تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است، پس هر درختی که میوه نیکو نیاورد، بریده و در آتش افکنده می‌شود.» ۱۰ پس مردم از وی سوال نمودند گفتند: «چه کنیم؟» ۱۱ او در جواب ایشان گفت: «هرکه دوجامه دارد، به آنکه ندارد بدهد. و هرکه خوراک دارد نیز چنین کند.» ۱۲ و باجگیران نیز برای تعمید آمده، بدو گفتند: «ای استاد چه کنیم؟» ۱۳ بدیشان گفت: «زیادتر از آنچه مقرر است، مگیرید.» ۱۴ سپاهیان نیز از او پرسیده، گفتند: «ما چه کنیم؟» به ایشان گفت: «بر کسی ظلم نکنید و بر هیچ‌کس افزا مزیند و به موجب خود اکتفا کنید.» ۱۵ و هنگامی که قوم مترصد می‌بودند و همه در خاطر خود درباره یحیی تفکر می‌نمودند که این مسیح است یا نه، ۱۶ یحیی به همه

متوجه شده گفت: «من شما را به آب تعمید می دهم، لیکن حشمت آنها را به تو می دهم، زیرا که به من سپرده شده است و شخصی توانا تر از من می آید که لیاقت آن ندارم که بند نعلین او را به هرکه می خواهم می بخشم. ۷ پس اگر تو پیش من سجده کنی، باز کنم. اوشما را به روح القدس و آتش تعمید خواهد داد. ۱۷ او همه از آن تو خواهد شد.» ۸ عیسی در جواب او گفت: «ای غریبال خود را به دست خود دارد و خرمن خویش را پاک کرده، گندم، شیطان، مکتوب است، خداوند خدای خود را پرستش کن و غیره در انبارخود ذخیره خواهد نمود و گاه را در آتشی که خاموشی او را عبادت منما.» ۹ پس او را به اورشلیم برده، برکنگره هیکل قرار نمی پذیرد خواهد سوزانید.» ۱۸ و به نصایح بسیار دیگر، قوم را داد و بدو گفت: «اگر پسر خدا هستی، خود را از اینجا به زیر بشارت می داد. ۱۹ اما هیروдіس تیتراک چون به سبب هیروдіا، زن انداز. ۱۰ زیرا مکتوب است که فرشتگان خود را درباره تو حکم برادر او فیلیپس و سایر بدیهایی که هیروдіس کرده بود از وی توبیخ فرماید تا تو را محافظت کنند. ۱۱ و تو را به دستهای خود بردارند، یافت، ۲۰ این رانیز بر همه افزود که یحیی را در زندان حبس مبادا پایت به سنگی خورد.» ۱۲ عیسی در جواب وی گفت که نمود. ۲۱ اما چون تمامی قوم تعمید یافته بودند و عیسی هم تعمید «گفته شده است، خداوند خدای خود را تجربه مکن.» ۱۳ و گرفته دعا می کرد، آسمان شکافته شد. ۲۲ و روح القدس به هیات چون ابلیس جمیع تجربه را به اتمام رسانید، تا مدتی از او جدا جسمانی، مانند کبوتری بر او نازل شد. و آوازی از آسمان در رسید شد. ۱۴ و عیسی به قوت روح، به جلیل برگشت و خبر او در که تو پسر حبیب من هستی که به تو خوشنودم. ۲۳ و خود عیسی تمامی آن نواحی شهرت یافت. ۱۵ و او در کنایس ایشان تعلیم وقتی که شروع کرد، قریب به سی ساله بود. و حسب گمان خلق، می داد و همه او را تعظیم می کردند. ۱۶ و به ناصره جایی که پسر یوسف ابن هالی ۲۴ ابن ممتا، بن لاری، بن ملکی، بن ینا، پرورش یافته بود، رسید و بحسب دستور خود در روز سبت به بن یوسف، ۲۵ ابن متاتیا، بن آموس، بن ناحوم، بن حسلی، کنیسه درآمده، برای تلاوت برخاست. ۱۷ آنگاه صحیفه اشعیا بن نجی، ۲۶ ابن مات، بن متاتیا، بن شمعی، بن یوسف، بن نبی را بدو دادند و چون کتاب راگشود، موضعی را یافت که یهوذا، ۲۷ ابن یوحنا، بن ریسا، بن زروبابل، بن سالتیئیل، بن مکتوب است ۱۸ «روح خداوند بر من است، زیرا که مرا مسح نیری، ۲۸ ابن ملکی، بن ادی، بن قوسام، بن ایلمودام، بن غیر، کرد تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاد، تا شکسته دلان را شفا ۲۹ ابن یوسی، بن ابیلعازر، بن یوریم، بن ممتا، بن لاری، ۳۰ ابن بخشم و اسیران را به رستگاری و کوران را به بینایی، موعظه کنم و شمعون، بن یهوذا، بن یوسف، بن یونان، بن ایلیاقیم، ۳۱ ابن تاکویدگان را، آزاد سازم، ۱۹ و از سال پسندیده خداوند موعظه ملیا، بن مینان، بن متاتا بن ناتان، بن داود، ۳۲ ابن یسی، بن کنم.» ۲۰ کتاب را به هم پیچیده، به خادم سپرد و بنشست و عوید، بن یوعز، بن شلمون، بن نحشون، ۳۳ ابن عمیناداب، بن چشمان همه اهل کنیسه بر وی دوخته می بود. ۲۱ آنگاه بدیشان ارام، بن حصرون، بن فارص، بن یهوذا، ۳۴ ابن یعقوب، بن شروع به گفتن کرد که «امروز این نوشته در گوشهای شما تمام اسحق، بن ابراهیم، بن تارح، بن ناحور، ۳۵ ابن سروج، بن رعور، شد.» ۲۲ و همه بر وی شهادت دادند و از سخنان فیض آمیزی بن فالج، بن عابر، بن صالح، ۳۶ ابن قینان، بن ارفکشاد، بن که از دهانش صادر می شد، تعجب نموده، گفتند: «مگر این پسر سام، بن نوح، بن لامک، ۳۷ ابن متوشالح، بن خنوخ، بن یارد، یوسف نیست؟» ۲۳ بدیشان گفت: «هرآینه این مثل را به من بن مهلتیل، بن قینان، ۳۸ ابن انوش، بن شیت، بن آدم، بن الله. خواهید گفت، ای طبیب خود را شفا بده. آنچه شنیده ایم که در کفرناحوم از تو صادر شد، اینجا نیز در وطن خویش منما.» ۴ اما عیسی پر از روح القدس بوده، از اردن مراجعت کرد و روح او را به بیابان برد. ۲ و مدت چهل روز ابلیس او را تجربه می نمود و در آن ایام چیزی نخورد. چون تمام شد، آخر گرسنه گردید. ۳ و ابلیس بدو گفت: «اگر پسر خدا هستی، این سنگ را بگو تا نان گردد.» ۴ عیسی در جواب وی گفت: «مکتوب است که انسان به نان فقط زیست نمی کند، بلکه به هر کلمه خدا.» ۵ پس ابلیس او را به کوهی بلند برده، تمامی ممالک جهان را در لحظه ای بدو نشان داد. ۶ و ابلیس بدو گفت: «جمیع این قدرت و

از خشم گشتند. ۲۹ و برخاسته او را از شهر بیرون کردند و بر قله یران و دامهای خود را برای شکار بیندازید. ۵ شمعون در جواب کوهی که قریه ایشان بر آن بنا شده بود برآمد، تا او را به زیر افکنند. وی گفت: «ای استاد، تمام شب را رنج برده چیزی نگرفتم، ۳۰ ولی از میان ایشان گذشته، پرفت. ۳۱ و به کفرناحوم شهری لیکن به حکم تو، دام را خواهیم انداخت.» ۶ و چون چنین از جلیل فرود شده، در روزهای سبت، ایشان را تعلیم می‌داد. کردند، مقداری کثیر از ماهی صید کردند، چنانکه نزدیک بود دام ۳۲ و از تعلیم او در حیرت افتادند، زیرا که کلام او با قدرت می‌بود. ایشان گسسته شود. ۷ و به رفقای خود که در زورق دیگر بودند ۳۳ و در کنیسه مردی بود، که روح دیو خبیث داشت و به آواز اشاره کردند که آمده ایشان را امداد کند. پس آمده هر دو زورق بلند فریادکنان می‌گفت: ۳۴ «آه‌ای عیسی ناصری، ما را با تو را پر کردند بقسمی که نزدیک بود غرق شوند. ۸ شمعون پطرس چه کار است، آیا آمده‌ای تا ما را هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم چون این را بدید، بر پایهای عیسی افتاده، گفت: «ای خداوند از کیستی، ای قدوس خدا.» ۳۵ پس عیسی او را نهیب داده، من دور شو زیرا مردی گناهکارم. ۹ چونکه به سبب صید ماهی فرمود: «خاموش باش و از وی بیرون آی.» در ساعت دیو او را در که کرده بودند، دهشت بر او و همه رفقای وی مستولی شده بود. میان انداخته، از او بیرون شد و هیچ آسیبی بدو نرسانید. ۳۶ پس ۱۰ و هم چنین نیز بر یعقوب و یوحنا پسران زبیدی که شریک شمعون حیرت بر همه ایشان مستولی گشت و یکدیگر را مخاطب ساخته، بودند. عیسی به شمعون گفت: «مترس. پس از این مردم را صید گفتند: «این چه سخن است که این شخص با قدرت و قوت، خواهی کرد.» ۱۱ پس چون زورقها را به کنار آوردند همه را ترک ارواح پلید را امر می‌کند و بیرون می‌آیند! ۳۷ و شهرت او در کرده، از عقب اوروانه شدند. ۱۲ و چون او در شهری از شهرها بود هر موضعی از آن حوالی، پهن شد. ۳۸ و از کنیسه برخاسته، ناگاه مردی پر از برص آمده، چون عیسی را بدید، به روی درافتاد به خانه شمعون درآمد. و مادرزن شمعون را تب شدیدی عارض و از او درخواست کرده، گفت: «خداوند، اگر خواهی می‌توانی شده بود، برای او از وی التماس کردند. ۳۹ پس برسر وی آمده، مرا طاهر سازی.» ۱۳ پس او دست آورده، وی را لمس نمود و تب را نهیب داده، تب از او زایل شد. در ساعت برخاسته، به گفت: «می‌خواهم. طاهر شو.» که فور برص از او زایل شد. خدمتگذاری ایشان مشغول شد. ۴۰ و چون آفتاب غروب می‌کرد، ۱۴ و او را قدغن کرد که «هیچ‌کس را خبر مده، بلکه رفته خود را همه آنانی که اشخاص مبتلا به انواع مرضها داشتند، ایشان را نزد به کاهن بنما و هدیه‌ای بجهت طهارت خود، بطوری که موسی وی آوردند و به هر یکی از ایشان دست گذارده، شفا داد. ۴۱ و فرموده است، بگذاران تا بجهت ایشان شهادتی شود.» ۱۵ لیکن دیوها نیز از بسیاری بیرون می‌رفتند و صحیبه زنان می‌گفتند که «تو خبر او بیشتر شهرت یافت و گروهی بسیار جمع شدند تا کلام او مسیح پسر خدا هستی.» ولی ایشان را قدغن کرده، نگذاشت که رابشوند و از مرضهای خود شفا یابند، ۱۶ و او به ویرانه‌ها عزلت حرف زدن، زیرا که دانستند او مسیح است. ۴۲ و چون روز شد، بسته، به عبادت مشغول شد. ۱۷ روزی از روزها واقع شد که او روانه شده به مکانی ویران رفت و گروهی کثیر در جستجوی او تعلیم می‌داد و فریسیان و فقها که از همه بلدان جلیل و یهودیه و آمده، نزدش رسیدند و او را باز می‌داشتند که از نزد ایشان نرود. اورشلیم آمده، نشسته بودند و قوت خداوند برای شفای ایشان صادر ۴۳ به ایشان گفت: «مرا لازم است که به شهرهای دیگر نیز می‌شود، ۱۸ که ناگاه چند نفر شخصی مفلوج را بر بستر آوردند به ملکوت خدا بشارت دهم، زیرا که برای همین کار فرستاده و می‌خواستند او را داخل کنند تا پیش روی وی بگذارند. ۱۹ و شده‌ام.» ۴۴ پس در کنایس جلیل موعظه می‌نمود.

۵ و هنگامی که گروهی بر وی ازدحام می‌نمودند تا کلام خدا را بشنوند، او به کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود. ۲ و دو زورق رادر کنار دریاچه ایستاده دید که صیادان از آنها بیرون آمده، دامهای خود را شست و شومی نمودند. ۳ پس به یکی از آن دو زورق که مال شمعون بود سوار شده، از او درخواست نمود که از خشکی اندکی دور ببرد. پس در زورق نشسته، مردم را تعلیم می‌داد. ۴ و چون از سخن گفتن فارغ شد، به شمعون گفت: «به میانه دریاچه

بدانیکه که پسر انسان را استطاعت آموزد گناهان بر روی زمین سبت نیز هست.» ۶ و در سبت دیگر به کنیسه درآمدہ تعلیم هست، مفلوج را گفت، تو را می گویم برخیز و بستر خود را برداشته، می داد و در آنجا مردی بود که دست راستش خشک بود. ۷ و به خانه خود برو.» ۲۵ در ساعت برخاسته، پیش ایشان آنچه بر کاتبان و فریسیان چشم بر اومی داشتند که شاید در سبت شفا آن خوابیده بود برداشت و به خانه خود خدا را حمدکنان روانه شد. دهد تا شکایتی بر او یابند. ۸ او خیالات ایشان را درک نموده، ۲۶ و حیرت همه را فرو گرفت و خدا را تمجید می نمودند و خوف بدان مرد دست خشک گفت: «برخیز و در میان بایست.» در بر ایشان مستولی شده، گفتند: «امروز چیزهای عجیب دیدیم.» حال برخاسته بایستاد. ۹ عیسی بدیشان گفت: «از شما چیزی ۲۷ از آن پس بیرون رفته، باجگیری را که لاوی نام داشت، بر می پرسم که در روز سبت کدام رواست، نیکویی کردن یا بدی، باجگاه نشسته دید. او را گفت: «از عقب من بیا.» ۲۸ در حال رهانیدن جان یا هلاک کردن؟» ۱۰ پس چشم خود را بر جمیع همه چیز را ترک کرده، برخاست و در عقب وی روانه شد. ۲۹ و ایشان گردانیده، بدو گفت: «دست خود را دراز کن.» او چنان لاوی ضیافتی بزرگ در خانه خود برای او کرد و جمعی بسیار کرد و فور دستش مثل دست دیگر صحیح گشت. ۱۱ اما ایشان از باجگیران و دیگران با ایشان نشستند. ۳۰ اما کاتبان ایشان از حماقت پر گشته به یکدیگر می گفتند که «باعیسی چه کنیم؟» و فریسیان همه هم نموده، به شاگردان او گفتند: «برای چه با ۱۲ و در آن روزها بر فراز کوه برآمد تا عبادت کند و آن شب را در باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می کنید؟» ۳۱ عیسی در جواب عبادت خدا به صبح آورد. ۱۳ و چون روز شد، شاگردان خود ایشان گفت: «تندروستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان. را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده، ایشان را ۳۲ و نیامده ام تا عادلان بلکه تا عاصیان را به توبه بخوانم.» نیز رسول خواند. ۱۴ یعنی شمعون که او را بطرس نیز نام نهاد و ۳۳ پس به وی گفتند: «از چه سبب شاگردان یحیی روزه بسیار برادرش اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلیپس و برتولما، ۱۵ متی و می دارند و نماز می خوانند و همچنین شاگردان فریسیان نیز، لیکن توما، یعقوب ابن حلفی و شمعون معروف به غیور. ۱۶ یهوذا شاگردان تو اکل و شرب می کنند.» ۳۴ بدیشان گفت: «آیامی برادر یعقوب و یهوذا اسخریوطی که تسلیم کننده وی بود. ۱۷ و با توانید پسران خانه عروسی را مادامی که داماد با ایشان است روزه دار ایشان به زیر آمده، بر جای هموار بایستاد. و جمعی از شاگردان وی سازید؟ ۳۵ بلکه ایامی می آید که داماد از ایشان گرفته شود، آنگاه و گروهی بسیار از قوم، از تمام یهودیه و اورشلیم و کناره دریای صور در آن روزها روزه خواهند داشت.» ۳۶ و مثلی برای ایشان آورد که و صیدون آمدند تا کلام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند. «هیچ کس پارچه ای از جامه نو را بر جامه کهنه وصله نمی کند ۱۸ و کسانی که از ارواح پلید معذب بودند، شفا یافتند. ۱۹ و والا آن نو را پاره کند و وصله ای که از نو گرفته شد نیز در خور آن تمام آن گروه می خواستند او را لمس کنند. زیرا قوتی از وی صادر کهنه نبود. ۳۷ و هیچ کس شراب نو را در مشکهای کهنه نمی شده، همه را صحت می بخشید. ۲۰ پس نظر خود را به شاگردان ریزد و الا شراب نو، مشکها را پاره می کند و خودش ریخته و مشکها خویش افکنده، گفت: «خوشابحال شما ای مساکین زیرالملکوت تباه می گردد. ۳۸ بلکه شراب نو را در مشکهای نو باید ریخت تا خدا از آن شما است. ۲۱ خوشابحال شما که اکنون گرسنه اید، هر دو محفوظ بماند. ۳۹ و کسی نیست که چون شراب کهنه را زیرا که سیر خواهید شد. خوشابحال شما که الحال گریانید، نوشیده فی الفور نو را طلب کند، زیرا می گوید کهنه بهتر است.» ۲۲ خوشابحال شما وقتی که مردم بخاطر پسر انسان ۶ و واقع شد در سبت دوم اولین که او از میان کشت زارها می گذشت و شاگردانش خوشه ها می چیدند و به کف مالیده می خوردند. ۲ و بعضی از فریسیان بدیشان گفتند: «چرا کاری می کنید که کردن آن در سبت جایز نیست.» ۳ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا نخوانده اید آنچه داود و رفقایش کردند در وقتی که گرسنه بودند، ۴ که چگونه به خانه خدا درآمدہ نان تقدیمه را گرفته بخورد و به رفقای خود نیز داد که خوردن آن جز به کهنه روا نیست.» ۵ پس بدیشان گفت: «پسر انسان مالک روز

دشمنان خود را دوست دارید و با کسانی که از شما نفرت کنند، ۴۷ هرکه نزد من آید و سخنان مرا شنود و آنها را به جا آورد، شما را احسان کنید. ۲۸ و هرکه شما را لعن کند، برای او برکت بطلبید و نشان می‌دهم که به چه کس مشابحت دارد. ۴۸ مثل شخصی برای هرکه با شما کینه دارد، دعای خیر کنید. ۲۹ و هرکه بر است که خانه‌ای می‌ساخت و زمین را کنده گود نمود و بنیادش رخسارتو زند، دیگری را نیز به سوی او بگردان و کسی که ردای تو را بر سنگ نهاد. پس چون سیلاب آمده، سیل بر آن خانه زور آورد، را بگیرد، قبا را نیز از او مضایقه مکن. ۳۰ هرکه از تو سوال کند نتوانست آن را جنبش دهد زیرا که بر سنگ بنا شده بود. ۴۹ لیکن بدو بده و هرکه مال تو را بگیرد از وی باز میخواه. ۳۱ و چنانکه هرکه شنید و عمل نیاورد مانند شخصی است که خانه‌ای بر روی می‌خواهد مردم با شما عمل کنند، شما نیز به همانطور با ایشان زمین بی‌بنیاد بنا کرد که چون سیل بر آن صدمه زد، فور افتاد و سلوک نمایند. ۳۲ «زیرا اگر محبان خود را محبت نمایند، شما خرابی آن خانه عظیم بود.»

۷ و چون همه سخنان خود را به سمع خلق به اتمام رسانید، می‌نماید. ۳۳ و اگر احسان کنید با هرکه به شما احسان کند، چه فضیلت دارید؟ چونکه گناهکاران نیز چنین می‌کنند. ۳۴ و اگر قرض دهید به آنانی که امید بازگرفتن از ایشان دارید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران نیز به گناهکاران قرض می‌دهند تا از ایشان عوض گیرند. ۳۵ بلکه دشمنان خود را محبت نمایند و احسان کنید و بدون امید عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عظیم خواهد بود و پسران حضرت اعلیٰ خواهید بود چونکه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است. ۳۶ پس رحیم باشید چنانکه پدر شما نیز رحیم است. ۳۷ «داوری مکنید تا بر شما داوری نشود و حکم مکنید تا بر شما حکم نشود و عفو کنید تا آمرزیده شوید. ۳۸ بدهید تا به شما داده شود. زیرا پیمانۀ نیکو افشرد و جنبانیده و لبریز شده را در دامن شما خواهند گذارد. زیرا که به همان پیمانۀ ای که می‌پیماید برای شما پیموده خواهد شد.» ۳۹ پس برای ایشان مثلی زد که «آیا می‌تواند کور، کور را راهنمایی کند؟ آیا هر دو در حفرةای نمی‌افتند؟ ۴۰ شاگرد از معلم خویش بهتر نیست لیکن هرکه کامل شده باشد، مثل استاد خود بود. ۴۱ و چرا کسی را که در چشم برادر تو است می‌بینی و چوبی را که در چشم خود داری نمی‌یابی؟ ۴۲ و چگونه بتوانی برادر خود را گویی ای برادر اجازت ده تا خس را از چشم تو برآورم و چوبی را که در چشم خود داری نمی‌بینی. ای ریاکار اول چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیکو خواهی دید تا خس را از چشم برادر خود برآوری. ۴۳ «زیرا هیچ درخت نیکو میوه بد بار نمی‌آورد و نه درخت بد، میوه نیکو آورد. ۴۴ زیرا که هر درخت از میوه‌اش شناخته می‌شود از خار انجیر را نمی‌یابند و از بوته، انگور را نمی‌چینند. ۴۵ آدم نیکو از خزینه خوب دل خود چیز نیکو برمی‌آورد و شخص شریر از خزینه بد دل خویش چیز بد بیرون می‌آورد. زیرا که از زیادتی دل زبان سخن می‌گوید. ۴۶ «و چون است که مرا خداوند خداوندی گویند و آنچه می‌گویم بعمل نمی‌آورند.

تمام یهودیه و جمیع آن مرز و بوم منتشر شد. ۱۸ و شاگردان یحیی سر او نزد پایپایش گریان بایستاد و شروع کرد به شستن پایهای او و از جمیع این وقایع مطلع ساختند. ۱۹ پس یحیی دو نفر از به اشک خود و خشکانیدن آنها به موی سر خود و پایهای وی را شاگردان خود را طلبیده، نزد عیسی فرستاده، عرض نمود که «آیا تو بوسیله آنها را به عطرتدهین کرد. ۳۹ چون فریسی‌ای که از او آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم؟» ۲۰ آن دو نفر نزد وی وعده خواسته بوداین را بدید، با خود می‌گفت که «این شخص آمده، گفتند: «یحیی تعمیددهنده ما را نزد تو فرستاده، می‌گوید آیا اگرینی بودی هرآینه دانستی که این کدام و چگونه زن است که او تو آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم.» ۲۱ در همان ساعت، را لمس می‌کند، زیرا گناهکاری است.» ۴۰ عیسی جواب داده به بسیاری را از مرضها و بلایا و ارواح پلید شفا داد و کوران بسیاری وی گفت: «ای شمعون چیزی دارم که به تو گویم.» گفت: «ای رابینایی بخشید. ۲۲ عیسی در جواب ایشان گفت: «بروید و استاد بگو.» ۴۱ گفت: «طلبکاری را دو بدهکار بود که از یکی یحیی را از آنچه دیده و شنیده‌اید خبردهید که کوران، بینا و لنگان پانصد و از دیگری پنجاه دینار طلب داشتی. ۴۲ چون چیزی خرامان و ابرصان طاهر و کران، شنوا و مردگان، زنده می‌گردند و نداشتند که ادا کنند، هر دو را بخشید. بگو کدام‌یک از آن دو به فقرا بشارت داده می‌شود. ۲۳ و خوشابحال کسی که در من او را زیادت‌رمحبت خواهد نمود.» ۴۳ شمعون در جواب گفت: لعزش نخورد.» ۲۴ و چون فرستادگان یحیی رفته بودند، درباره «گمان می‌کنم آنکه او را زیادت‌ر بخشید.» به وی گفت: «نیکو یحیی بدان جماعت آغاز سخن نهاد که «برای دیدن چه چیز به گفتمی.» ۴۴ پس به سوی آن زن اشاره نموده به شمعون گفت: صحرا بیرون رفته بودید، آیا نی را که از باد در جنبش است؟ «این زن را نمی‌بینی، به خانه تو آدم آب بجهت پایهای من ۲۵ بلکه بجهت دیدن چه بیرون رفتید، آیا کسی را که به لباس نیاوردی، ولی این زن پایهای مرا به اشکها شست و به مویهای سر نرم ملمس باشد؟ اینک آنانی که لباس فاخر می‌پوشند و عیاشی خود آنها را خشک کرد. ۴۵ مرا نبوسیدی، لیکن این زن از اوقتی که می‌کنند، در قصرهای سلاطین هستند. ۲۶ پس برای دیدن چه داخل شدم از بوسیدن پایهای من باز نایستاد. ۴۶ سر مرا به روغن رفته بودید، آیا نی‌ای را؟ بلی به شما می‌گویم کسی را که از نبی مسح نکردی، لیکن او پایهای مرا به عطرتدهین کرد. ۴۷ از این هم بزرگتر است. ۲۷ زیرا این است آنکه درباره وی مکتوب است، جهت به تو می‌گویم، گناهان او که بسیار است آمرزیده شد، زیرا اینک من رسول خود را پیش روی تومی فرستم تا راه تو را پیش که محبت بسیار نموده است. لیکن آنکه آمرزش کمتر یافت، تو مهیا سازد. ۲۸ زیرا که شما را می‌گویم از اولاد زنان نبی‌ای محبت کمتر می‌نماید.» ۴۸ پس به آن زن گفت: «گناهان تو بزرگتر از یحیی تعمیددهنده نیست، لیکن آنکه در ملکوت خدا آمرزیده شد.» ۴۹ و اهل مجلس در خاطر خود تفکر آغاز کردند که کوچکتر است از وی بزرگتر است.» ۲۹ و تمام قوم و باجگیران این کیست که گناهان را هم می‌آمرزد. ۵۰ پس به آن زن گفت: چون شنیدند، خدا را تمجید کردند زیرا که تعمید از یحیی یافته «ایمانت تو را نجات داده است به سلامتی روانه شو.»

بودند. ۳۰ لیکن فریسیان و فقها اراده خدا را از خود رند نمودند زیرا **۸** و بعد از آن واقع شد که او در هر شهری و دهی گشته، که از وی تعمید نیافته بودند. ۳۱ آنگاه خداوند گفت: «مردمان این طبقه را به چه تشبیه کنم و مانند چه می‌باشند؟ ۳۲ اطفالی را می‌مانند که در بازارها نشسته، یکدیگر را صدا زده می‌گویند، برای شما نواختیم رقص نکردید و نوحه گری کردیم گریه ننمودید. ۳۳ زیرا که یحیی تعمیددهنده آمد که نه نان می‌خورد و نه شراب می‌آشامد، می‌گوید دیو دارد. ۳۴ پسر انسان آمد که می‌خورد و می‌آشامد، می‌گوید اینک مردی است پرخور و باده پرست و دوست باجگیران و گناهکاران. ۳۵ اما حکمت از جمیع فرزندان خود مصدق می‌شود. ۳۶ و یکی از فریسیان از او وعده خواست که با او غذا خورد پس به خانه فریسی درآمد بنشست. ۳۷ که ناگاه زنی که در آن شهر گناهکار بود، چون شنید که در خانه فریسی به غذا نشسته است شیشه‌ای از عطر آورده، ۳۸ در پشت

را خفه نمود. ۸ و بعضی در زمین نیکو پاشیده شده روید و که مقابل جلیل است، رسیدند. ۲۷ چون به خشکی فرو آمد، صد چندان ثمر آورد.» چون این بگفت ندا درداد «هرکه گوش ناگاه شخصی از آن شهرکه از مدت مدیدی دیوها داشتی و رخت شنوا دارد بشنود.» ۹ پس شاگردانش از او سوال نموده، گفتند نپوشیدی و در خانه نماندی بلکه در قهرها منزل داشتی دچار وی که «معنی این مثل چیست؟» ۱۰ گفت: «شما رادانستن اسرار گردید. ۲۸ چون عیسی را دید، نعره زد و پیش او افتاده به آواز ملکوت خدا عطا شده است و لیکن دیگران را به واسطه مثلها، تا بلندگفت: «ای عیسی پسر خدای تعالی، مرا با تو چه کار است؟ نگرسته نبیند و شنیده درک نکنند. ۱۱ اما مثل این است که از تو التماس دارم که مرا عذاب ندهی.» ۲۹ زیرا که روح خبیث تخم کلام خداست. ۱۲ و آنانی که در کنار راه هستند کسانی را امر فرموده بود که از آن شخص بیرون آید. چونکه بارها او را گرفته می‌باشند که چون می‌شنوند، فور ابلیس آمده کلام را از دلهای بود، چنانکه هرچند او را به زنجیرها و کنده‌ها بسته نگاه می‌داشتند، ایشان می‌ریاید، مبدا ایمان آورده نجات یابند. ۱۳ و آنانی که بر بندها را می‌گسیخت و دیو او را به صحرا می‌راند. ۳۰ عیسی از سنگلاخ هستند کسانی می‌باشند که چون کلام رامی‌شنوند آن را اویرسیده، گفت: «نام تو چیست؟» گفت: «لجئون.» زیرا که به شادی می‌پذیرند و اینها ریشه ندارند پس تا مدتی ایمان می‌دارند دیوهای بسیار داخل او شده بودند. ۳۱ و از او استدعا کردند که و در وقت آزمایش، مرتد می‌شوند. ۱۴ اما آنچه در خارها افتاد ایشان را نفرماید که به هاپویه روند. 12) **Abyssos g12** ۳۲ و در آن اشخاصی می‌باشند که چون شنوند می‌روند و اندیشه‌های روزگار نزدیکی گله گراز بسیاری بودند که در کوه می‌چریدند. پس از او و دولت و لذات آن ایشان را خفه می‌کند و هیچ میوه به کمال نمی‌خواهش نمودند که بدیشان اجازت دهد تا در آنها داخل شوند. رسانند. ۱۵ اما آنچه در زمین نیکو واقع گشت کسانی می‌باشند پس ایشان را اجازت داد. ۳۳ ناگاه دیوها از آن آدم بیرون شده، که کلام را به دل راست و نیکو شنیده، آن را نگاه می‌دارند و داخل گرازان گشتند که آن گله از بلندی به دریاچه جسته، خفه با صبر، ثمر می‌آورند. ۱۶ «و هیچ‌کس چراغ را افروخته، آن شدند. ۳۴ چون گرازبانان ماجرا را دیدند فرار کردند و در شهر را زیر ظرفی یا تختی پنهان نمی‌کند بلکه بر چراغدان می‌گذارد و اراضی آن شهرت دادند. ۳۵ پس مردم بیرون آمده تا آن واقعه را تا هرکه داخل شود روشنی را ببیند. ۱۷ زیرا چیزی نهان نیست ببینند نزد عیسی رسیدند و چون آدمی را که از او دیوها بیرون رفته که ظاهر نگردد و نه مستور که معلوم و هویدا نشود. ۱۸ پس بودند، دیدند که نزد پایهای عیسی رخت پوشیده و عاقل گشته احتیاط‌نمایید که به چه طور می‌شنوید، زیرا هرکه دارد بدو داده نشسته است ترسیدند. ۳۶ و آنانی که این را دیده بودند ایشان خواهد شد و از آنکه ندارد آنچه گمان هم می‌برد که دارد، از او را خبر دادند که آن دیوانه چطور شفا یافته بود. ۳۷ پس تمام خلق گرفته خواهد شد.» ۱۹ و مادر و برادران او نزد وی آمده به سبب مزویم جدریان از او خواهش نمودند که از نزد ایشان روانه شود، ازدحام خلق نتوانستند او را ملاقات کنند. ۲۰ پس او را خبر زیرا خوفی شدید بر ایشان مستولی شده بود. پس او به کشتی سوار داده گفتند: «مادر و برادران بیرون ایستاده می‌خواهند تو را شده مراجعت نمود. ۳۸ اما آن شخصی که دیوها از وی بیرون رفته ببیند.» ۲۱ در جواب ایشان گفت: «مادر و برادران من اینانند بودند از او درخواست کرد که با وی باشد. لیکن عیسی او را روانه که کلام خدا را شنیده آن را به‌جا می‌آورند.» ۲۲ روزی از روزها فرموده، گفت: ۳۹ «به خانه خود برگرد و آنچه خدا با تو کرده او با شاگردان خود به کشتی سوار شده، به ایشان گفت: «به است حکایت کن.» پس رفته در تمام شهر از آنچه عیسی بدو سوی آن کنار دریاچه عبور بکنیم.» پس کشتی را حرکت دادند. نموده بود موعظه کرد. ۴۰ و چون عیسی مراجعت کرد خلق او ۲۳ و چون می‌رفتند، خواب او را در ربود که ناگاه طوفان باد بر راپذیرفتند زیرا جمیع مردم چشم به راه اومی داشتند. ۴۱ که ناگاه دریاچه فرود آمد، بحدی که کشتی از آب پر می‌شد و ایشان مردی، یایرس نام که رئیس کنیسه بود به پایهای عیسی افتاده، به در خطر افتادند. ۲۴ پس نزد او آمده او را بیدار کرده، گفتند: «اوالتماس نمود که به خانه او بیاید. ۴۲ زیرا که او رادختر یگانه‌ای «استادا، استاد، هلاک می‌شویم.» پس برخاسته باد و تلاطم آب را قریب به دوازده ساله بود که مشرف بر موت بود. و چون می‌رفت نهیب داد تا ساکن گشت و آرامی پدید آمد. ۲۵ پس به ایشان خلق بر اوازدهام می‌نمودند. ۴۳ ناگاه زنی که مدت دوازده سال گفت: «ایمان شما کجاست؟» ایشان ترسان و متعجب شده با به استحضار مبتلا بود و تمام مایملک خود را صرف اطبانموده و یکدیگر می‌گفتند که «این چطور آدمی است که بادها و آب را هیچ‌کس نمی‌توانست او را شفا دهد، ۴۴ از پشت سر وی آمده، هم امر می‌فرماید و اطاعت او می‌کنند.» ۲۶ و به زمین جدریان دامن ردای او را لمس نمود که در ساعت جریان خوش ایستاد.

۴۵ پس عیسی گفت: «کیست که مرا لمس نمود.» چون همه چون رسولان مراجعت کردند، آنچه کرده بودند بدو بازگفتند. انکار کردند، پطرس و رفقاییش گفتند: «ای استاد مردم هجوم آورده پس ایشان را برداشته به ویرانه‌ای نزدیک شهری که بیت صیدا نام بر تو ازدحام می‌کنند و می‌گویند کیست که مرا لمس نمود؟» داشت به خلوت رفت. ۱۱ اما گروهی بسیار اطلاع یافته در عقب عیسی گفت: «البته کسی مرا لمس نموده است، زیرا که من وی شتافتند. پس ایشان را پذیرفته، ایشان را از ملکوت خدا اعلام درک کردم که قوتی از من بیرون شد.» ۴۷ چون آن زن دید که می‌نمود و هرکه احتیاج به معالجه می‌داشت صحت می‌بخشید. نمی‌تواند پنهان ماند، لرزان شده، آمد و نزد وی افتاده پیش همه ۱۲ و چون روز رو به زوال نهاد، آن دوازده نزدی آمده، گفتند: مردم گفت که به چه سبب او را لمس نمود و چگونه فور شفا «مردم را مرخص فرما تا به دهات و اراضی این حوالی رفته منزل یافت. ۴۸ وی را گفت: «ای دختر خاطرجمع دار، ایمانت تو را و خوراک برای خویشتن پیدا نمایند، زیرا که در اینجا درصعرا شفا داده است، به سلامتی برو.» ۴۹ و این سخن هنوز بر زبان او می‌باشیم.» ۱۳ او بدیشان گفت: «شماایشان را غذا دهید.» بود که یکی ازخانه رئیس کنیسه آمده به وی گفت: «دخترت گفتند: «ما را جز پنج نان و دوماهی نیست مگر برویم و بجهت مرد. دیگر استاد را زحمت مده.» ۵۰ چون عیسی این را شنید جمیع این گروه غذا بخریم.» ۱۴ زیرا قریب به پنجهزار مرد بودند. توجه نموده به وی گفت: «ترسان مباش، ایمان آور و پس که شفا پس به شاگردان خود گفت که ایشان را پنجاه پنجاه، دسته دسته، خواهد یافت.» ۵۱ و چون داخل خانه شد، جز پطرس و یوحنا بنشانند.» ۱۵ ایشان همچنین کرده همه را نشانیدند. ۱۶ پس آن ویعقوب و پدر و مادر دختر هیچ‌کس را نگذاشت که به اندرون پنج نان و دوماهی را گرفته، به سوی آسمان نگرست و آنها را برکت آید. ۵۲ و چون همه برای او گریه وزاری می‌کردند او گفت: داده، پاره نمود و به شاگردان خود داد تا پیش مردم گذارند. ۱۷ پس «گریان مباشید نمرده بلکه خفته است.» ۵۳ پس به او استهزا همه خورده سیرشدند. و دوازده سبد پر از پاره های باقی‌مانده کردندچونکه می‌دانستند که مرده است. ۵۴ پس او همه را بیرون برداشتند. ۱۸ و هنگامی که او به تنهایی دعا می‌کرد و شاگردانش کرد و دست دختر را گرفته صدا زد وگفت: «ای دختر برخیز.» همراه او بودند، از ایشان پرسیده، گفت: «مردم مرا که می‌دانند؟» ۵۵ و روح او برگشت و فور برخاست. پس عیسی فرمود تا به وی ۱۹ در جواب گفتند: «یحیی تعمیددهنده و بعضی الیاس و دیگران خوراک دهند. ۵۶ و پدر و مادر او حیران شدند. پس ایشان را می‌گویند که یکی از انبیای پیشین برخاسته است.» ۲۰ بدیشان فرمود که هیچ‌کس را از این ماجرا خبر ندهند.

۹ پس دوازده شاگرد خود را طلبیده، به ایشان قوت و قدرت بر جمیع دیوها و شفا دادن امراض عطا فرمود. ۲ و ایشان را فرستاد تا به ملکوت خدا موعظه کنند و مریضان را صحت بخشند. ۳ و بدیشان گفت: «هیچ‌چیز بجهت راه برمدارید نه عصا و نه توشه‌دان و نه نان و نه پول و نه برای یک نفر دو جامه. ۴ و به هرخانه‌ای که داخل شوید همان جا بمانید تا از آن موضع روانه شوید. ۵ و هرکه شما را نپذیرد، وقتی که از آن شهر بیرون شوید خاک پایهای خود را نیزبپاشانید تا بر ایشان شهادتی شود.» ۶ پس بیرون شده در دهات می‌گشتند و بشارت می‌دادند و درهرجا صحت می‌بخشیدند. ۷ اما هیروдіس تیتراک، چون خبر تمام این وقایع را شنید مضطرب شد، زیرا بعضی می‌گفتند که یحیی از مردگان برخاسته است، ۸ و بعضی که الیاس ظاهر شده و دیگران، که یکی از انبیای پیشین برخاسته است. ۹ اما هیروдіس گفت «سریحی را از تنش من جدا کردم ولی این کیست که درباره او چنین خبر می‌شنوم» و طالب ملاقات وی می‌بود. ۱۰ و ۲۹ و چون دعای کرد هیات چهره او متبدل گشت و لباس

اوسفید و درخشان شد. ۳۰ که ناگاه دو مرد یعنی موسی و الیاس هرکه ضد شما نیست با شماست. ۵۱ و چون روزهای صعود او با وی ملاقات کردند. ۳۱ و به هیات جلالی ظاهر شده درباره نزدیک می‌شدروی خود را به عزم ثابت به سوی اورشلیم نهاد. رحلت او که می‌بایست به زودی در اورشلیم واقع شود گفتگومی ۵۲ پس رسولان پیش از خود فرستاده، ایشان رفته به بلدی از بلاد کردند. ۳۲ اما پطرس و رفقاییش را خواب در ربود. پس بیدار شده سامریان وارد گشتند تا برای اوتدارک بینند. ۵۳ اما او را جای جلال او و آن دو مرد را که با وی بودند، دیدند. ۳۳ و چون آن دو ندادند از آن رو که عازم اورشلیم می‌بود. ۵۴ و چون شاگردان او، نفر از او جدایی شدند، پطرس به عیسی گفت که «ای استاد، یعقوب و یوحنا این را دیدند گفتند: «ای خداوند آیا می‌خواهی بودن ما در اینجا خوب است. پس سه سایبان بسازیم یکی برای تو بگویم که آتش از آسمان باریده اینها را فروگیرد چنانکه الیاس نیز و یکی برای موسی و دیگری برای الیاس.» زیرا که نمی‌دانست چه کرد؟ ۵۵ آنگاه روی گردانیده بدیشان گفت: «نمی‌دانید که شما می‌گفت. ۳۴ و این سخن هنوز بر زبان‌شان می‌بود که ناگاه ابری ازکدام نوع روح هستید. ۵۶ زیرا که پسر انسان نیامده است تا پدیدار شده بر ایشان سایه افکند و چون داخل ابر می‌شدند، ترسان جان مردم را هلاک سازد بلکه تانجات دهد.» پس به قریه‌ای دیگر گردیدند. ۳۵ آنگاه صدایی از ابر برآمد که «این است پسر حبيب رفتند. ۵۷ و هنگامی که ایشان می‌رفتند در اثنای راه شخصی بدو من، او را بشنوید.» ۳۶ و چون این آوازسید عیسی را تنها یافتند و گفت: «خداوند را هر جا روی تو رامتابعت کنم.» ۵۸ عیسی به ایشان ساکت ماندند و از آنچه دیده بودند هیچ‌کس را در آن ایام وی گفت: «روباها را رسوراخها است و مرغان هوا را آشیانه‌ها، خبرندادند. ۳۷ و در روز بعد چون ایشان از کوه به زیرآمدند، لیکن پسر انسان را جای سر نهادن نیست.» ۵۹ و به دیگری گروهی بسیار او را استقبال نمودند. ۳۸ که ناگاه مردی از آن میان فریادکنان گفت: «ای استادبه تو التماس می‌کنم که بر پسر من ده تا بروم پدر خود را دفن کنم.» ۶۰ عیسی وی را گفت: لطف فرمایی زیرا یگانه من است. ۳۹ که ناگاه روحی او رامی گیرد و دفعه صحیح می‌زند و کف کرده مصروع می‌شود و او را خداموعظه کن.» ۶۱ و کسی دیگر گفت: «خداوند! تو را پیروی فشرده به دشواری رها می‌کند. ۴۰ و از شاگردان درخواست کردم که او را بیرون کنند نتوانستند.» ۴۱ عیسی در جواب گفت: «ای فرقه بی‌ایمان کج روش، تا کی با شما باشم و متحمل شما گردم. کرده از پشت سر نظر کند، شایسته ملکوت خدا نمی‌باشد.» پسر خود را اینجا بیاور.» ۴۲ و چون او می‌آمدیو او را دریده مصروع نمود. اما عیسی آن روح خبیث را نهیب داده طفل را شفا بخشید و به پدرش سپرد. ۴۳ و همه از بزرگی خدامتعیر شدند و وقتی که همه از تمام اعمال عیسی متعجب شدند به شاگردان خودگفت: ۴۴ «این سخنان را در گوشهای خود فراگیرید زیرا که پسر انسان به‌دستهای مردم تسلیم خواهدشد.» ۴۵ ولی این سخن را درک نکردند و از ایشان مخفی داشته شد که آن را نفهمند و ترسیدند که آن را از وی پرسند. ۴۶ و در میان ایشان مباحثه شد که کدام‌یک ازما بزرگتر است. ۴۷ عیسی خیال دل ایشان راملتفت شده طفلی بگرفت و او را نزد خود برپاداشت. ۴۸ و به ایشان گفت: «هرکه این طفل را به نام من قبول کند، مرا قبول کرده باشد و هرکه مرا پذیرد، فرستنده مرا پذیرفته باشد. زیرا هرکه ازجمیع شما کوچکتر باشد، همان بزرگ خواهدبود.» ۴۹ یوحنا جواب داده گفت: «ای استادشخصی را دیدیم که به نام تو دیوها را اخراج می‌کند و او را منع نمودیم، از آن رو که پیروی مانمی‌کند.» ۵۰ عیسی بدو گفت: «او را ممانعت نکنید. زیرا

کوچه های آن شهر بیرون شده بگویند، ۱۱ حتی خاکی که از نماید، به عیسی گفت: «و همسایه من کیست؟» ۳۰ عیسی در شهر شما بر ما نشسته است، بر شما می افشانیم. لیکن این را جواب وی گفت: «مردی که از اورشلیم به سوی اریحا می رفت، بدانید که ملکوت خدا به شما نزدیک شده است. ۱۲ و به شما به دستهای دزدان افتاد و او را برهنه کرده مجروح ساختند و او را نیم می گویم که حالت سدوم در آن روز، از حالت آن شهر سهل تر مرده و اگذارده رفتند. ۳۱ اتفاق کاهنی آزان راه می آمد، چون او خواهد بود. ۱۳ وای بر توای خورزین؛ وای بر توای بیت صیدا، را بدید از کناره دیگر رفت. ۳۲ همچنین شخصی لاوی نیز از زیر اگر معجزاتی که در شما ظاهر شد در صور و صیدون ظاهر آنجا عبور کرده نزدیک آمد و بر او نگریسته از کناره دیگر رفت. می شد، هرآینه مدتی درپلاس و خاکستر نشسته، توبه می کردند. ۳۳ «لیکن شخصی سامری که مسافر بود نزدی آمده چون او را ۱۴ لیکن حالت صور و صیدون در روز جزا، از حال شما آسانتر بدید، دلش بر وی بسوخت. ۳۴ پس پیش آمده بر زخمهای او خواهد بود. ۱۵ و توای کفرناحوم که سر به آسمان افراشته ای، تا روغن و شراب ریخته آنها را بست و او را بر مرکب خود سوار کرده به هینم سرنگون خواهی شد. **Hadēs g86**) ۱۶ آنکه شما را به کاروانسرای رسانید و خدمت او کرد. ۳۵ بامدادان چون روانه شتود، مرا شنیده و کسی که شما را حقیر شمارد مرا حقیر شمرده و می شد، دو دینار درآورده به سارپار داد و بدو گفت این شخص را هرکه مرا حقیر شمارد فرستنده مرا حقیر شمرده باشد.» ۱۷ پس آن متوجه باش و آنچه بیش از این خرج کنی، در حین مراجعت به تو هفتاد نفر با خرمی برگشته گفتند: «ای خداوند، دیوها هم به دهم. ۳۶ «پس به نظر تو کدام یک از این سه نفر همسایه بود با اسم تو اطاعت مامی کنند.» ۱۸ بدیشان گفت: «من شیطان آن شخص که به دست دزدان افتاد؟» ۳۷ گفت: «آنکه بر او را دیدم که چون برق از آسمان می افتد. ۱۹ اینک شما راقوت رحمت کرد.» عیسی وی را گفت: «برو و تو نیز همچنان کن.» می بخشم که ماران و عقربها و تمامی قوت دشمن را پایمال کنید ۳۸ و هنگامی که می رفتند او وارد بلدی شد و زنی که مرثاه نام و چیزی به شما ضرر هرگز نخواهد رسانید. ۲۰ ولی از این شادی داشت، او را به خانه خود پذیرفت. ۳۹ و او را خواهری مریم نام مکند که ارواح اطاعت شما می کنند بلکه بیشتر شاد باشید که بود که نزد پایهای عیسی نشسته کلام او را می شنید. ۴۰ امامرتاه نامه ای شما در آسمان مرقوم است.» ۲۱ در همان ساعت، عیسی بجهت زبانی خدمت مضطرب می بود. پس نزدیک آمده، گفت: در روح وجد نموده گفت: «ای پدر مالک آسمان و زمین، تو «ای خداوند آیا تو را بایکی نیست که خواهر مرا و گذارد که راسپاس می کنم که این امور را از دانا یان و خردمندان مخفی داشتی تنها خدمت کنم، او را بر ما یاری کند.» ۴۱ عیسی در و بر کودکان مکشوف ساختی. بلی ای پدر، چونکه همچنین جواب وی گفت: «ای مرثاه، ای مرثاه تو در چیزهای بسیار منظور نظرتو افتاد.» ۲۲ و به سوی شاگردان خود توجه نموده اندیشه و اضطراب داری. ۴۲ لیکن یک چیز لازم است و مریم آن گفت: «همه چیز را پدر به من سپرده است. و هیچ کس نمی نصیب خوب را اختیار کرده است که از او گرفته نخواهد شد.» شناسد که پسر کیست، جز پدر و نه که پدر کیست، غیر از پسر و هرکه پسر بخواهد برای او مکشوف سازد.» ۲۳ و در خلوت به شاگردان خود التفات فرموده گفت: «خوشابحال چشمانی که آنچه شما می بینید، می بینند. ۲۴ زیرا به شما می گویم بسا انبیا و پادشاهان می خواستند آنچه شما می بینید، بنگرند و ندیدند و آنچه شما می شنوید، بشنوند و نشنیدند.» ۲۵ ناگاه یکی از فقها برخاسته از روی امتحان به وی گفت: «ای استاد چه کنم تا وارث حیات جاودانی گردم؟» **aiōnios g166**) ۲۶ به وی گفت: «در تورات چه نوشته شده است و چگونه می خوانی؟» ۲۷ جواب داده، گفت: «اینکه خداوند خدای خود را به تمام دل و تمام نفس و تمام توانایی و تمام فکر خود محبت نما و همسایه خود را مثل نفس خود.» ۲۸ گفت: «نیکی جواب گفتی. چنین بکن که خواهی زیست.» ۲۹ لیکن او چون خواست خود را عادل

مده، زیرا که الان درپسته است و بچه های من در رختخواب با آواز بلند وی را گفت «خوشابحال آن رحمی که تو را حمل کرد و من خفته‌اند نمی توانم برخاست تا به تو دهم. ۸ به شمامی پستانهایی که مکیدی.» ۲۸ لیکن او گفت: «بلکه خوشابحال گویم هرچند به علت دوستی برنخیزد تا بدودهد، لیکن بجهت آنانی که کلام خدا را می شنوند و آن را حفظ می کنند.» ۲۹ و لجاجت خواهد برخاست و هرآنچه حاجت دارد، بدو خواهد داد. هنگامی که مردم بر او ازدحام می نمودند، سخن گفتن آغاز کرد ۹ «و من به شما می گویم سوال کنید که به شما داده خواهد شد. که «اینان فرقه ای شریند که آیتی طلب می کنند و آیتی بدیشان بتلبید که خواهید یافت. بگویند که برای شما باز کرده خواهد شد. عطا نخواهد شد، جز آیت یونس نبی. ۳۰ زیرا چنانکه یونس برای ۱۰ زیرا هرکه سوال کند، یابد و هرکه بتلبید، خواهد یافت وهرکه اهل نینوا آیت شد، همچنین پسر انسان نیز برای این فرقه خواهد کوید، برای او باز کرده خواهد شد. ۱۱ وکیست از شما که پدر بود. ۳۱ ملکه جنوب در روزداوری با مردم این فرقه برخاسته، بر باشد و پسرش از او نان خواهد، سنگی بدو دهد یا اگر ماهی ایشان حکم خواهد کرد زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت خواهد، به عوض ماهی ماری بدو بخشد، ۱۲ یا اگر تخم مرغی سلیمان را بشنود و اینک در اینجا کسی بزرگتر از سلیمان است. بخواهد، عقربی بدو عطا کند. ۱۳ پس اگر شما با آنکه شیر ۳۲ مردم نینوا در روز داوری با این طبقه برخاسته بر ایشان حکم هستید می دانید چیزهای نیکو را به اولاد خود باید داد، چند مرتبه خواهند کرد زیرا که به موعظه یونس توبه کردند و اینک در اینجا زیادتیردر آسمانی شما روح القدس را خواهد داد به هرکه از او سوال کسی بزرگتر از یونس است. ۳۳ و هیچ کس چراغی نمی افروزد کند.» ۱۴ و دیوی را که گنگ بود بیرون می کرد و چون دیو بیرون تا آن را درپنهانی یا زیر پیمانه ای بگذارد، بلکه بر چراغدان، تا شد، گنگ گویا گردید و مردم تعجب نمودند. ۱۵ لیکن بعضی هرکه داخل شود روشنی را بیند. ۳۴ چراغ بدن چشم است، پس از ایشان گفتند که «دیوها را به یاری بعزبول رئیس دیوها بیرون مادامی که چشم تو بسط است تمامی جسدت نیز روشن است و می کند.» ۱۶ و دیگران از روی امتحان آیتی آسمانی از او طلب لیکن اگر فاسد باشد، جسد تو نیز تاریک بود. ۳۵ پس باحذر نمودند. ۱۷ پس او خیالات ایشان را درک کرده بدیشان گفت: باش مبدا نوری که در تو است، ظلمت باشد. ۳۶ بنابراین هرگاه «هر مملکتی که برخلاف خود منقسم شود، تباه گردد و خانه ای تمامی جسم تو روشن باشد و ذروای ظلمت نداشته باشد همه اش که بر خانه منقسم شود، منهدم گردد. ۱۸ پس شیطان نیز اگر به روشن خواهد بود، مثل وقتی که چراغ به تابش خود، تور را روشنایی ضد خود منقسم شود سلطنت او چگونه پایدار بماند. زیرا می گویند می دهد.» ۳۷ و هنگامی که سخن می گفت یکی از فریسیان از که من به اعانت بعزبول دیوها را بیرون می کنم. ۱۹ پس اگر من او وعده خواست که در خانه او چاشت بخورد. پس داخل شده دیوها را به وساطت بعزبول بیرون می کنم، پسران شما به وساطت بنشست. ۳۸ اما فریسی چون دید که پیش از چاشت دست که آنها را بیرون می کنند؟ از اینجهت ایشان داوران بر شما خواهند نشست، تعجب نمود. ۳۹ خداوند وی را گفت: «همانا شما می بود. ۲۰ لیکن هرگاه به انگشت خدا دیوها را بیرون می کنم، هرآینه فریسیان بیرون پیاله و بشقاب راطاهر می سازید ولی درون شما پر از ملکوت خدا ناگهان بر شما آمده است. ۲۱ وقتی که مرد زورآور حرص و خبث است. ۴۰ ای احمقان آیا او که بیرون را آفرید، سلاح پوشیده خانه خود را نگاه دارد، اموال او محفوظ می باشد. اندرون را نیز نیافرید؟ ۴۱ بلکه از آنچه دارید، صدقه دهید که ۲۲ اما چون شخصی زورآورتر از او آید بر او غلبه یافته همه اسلحه اینک همه چیز برای شما ظاهر خواهد گشت. ۴۲ وای بر شما می او را که بدان اعتماد می داشت، از او می گیرد و اموال او را تقسیم فریسیان که دیک از نعان و سداب و هر قسم سبزی رامی دهید می کند. ۲۳ کسی که با من نیست، برخلاف من است و آنکه با و از ددرسی و محبت خدا تجاوز می نماید، اینها را می باید بهجا من جمع نمی کند، پراکنده می سازد. ۲۴ چون روح پلید از انسان آوید و آنها را نیز ترک نکنید. ۴۳ وای بر شما می فریسیان که صدر بیرون آید به مکانهای بی آب بتلب آرمی گردش می کند و چون کنایس و سلام در بازارها را دوست می دارید. ۴۴ وای بر شما می نیافت می گوید به خانه خود که از آن بیرون آمدم برمی گردم. کاتبان و فریسیان ریاکار زیرا که مانند قبرهای پنهان شده هستید که ۲۵ پس چون آید، آن را جاروب کرده شده و آراسته می بیند. مردم بر آنها راه می روند و نمی دانند.» ۴۵ آنگاه یکی از فقها ۲۶ آنگاه می رود و هفت روح دیگر، شریتر از خود برداشته داخل جواب داده گفت: «ای معلم، بدین سخنان ما را نیز سرزنش شده در آنجا ساکن می گردد و اواخر آن شخص از او تالش بدتر می کنی؟» ۴۶ گفت «وای بر شما نیازی فقها زیرا که بارهای می شود.» ۲۷ چون او این سخنان را می گفت، زنی از آن میان به گران را بر مردم می نهید و خود بر آن بارها، یک انگشت خود را

نمی گذارید. ۴۷ وای بر شما زیرا که مقابر انبیا را بنا می کنید و گفت. ۱۳ و شخصی از آن جماعت به وی گفت: «ای استاد، پدران شما ایشان را کشتند. ۴۸ پس به کارهای پدران خود شهادت برادر مرا بفرما تا ارث پدر را با من تقسیم کند.» ۱۴ به وی گفت: می دهید و از آنها راضی هستید، زیرا آنها ایشان را کشتند و شما «ای مرد که مرا بر شما داوریا مقسم قرار داده است؟» ۱۵ پس قبرهای ایشان را می سازید. ۴۹ از این رو حکمت خدا نیز فرموده بدیشان گفت: «زنهار از طمع بهره یزید زیرا اگرچه اموال کسی زیاد است که به سوی ایشان انبیا و رسولان می فرستم و بعضی از شود، حیات او از اموالش نیست.» ۱۶ و مثلی برای ایشان آورده، ایشان را خواهند کشت و بر بعضی جفا کرد، ۵۰ تا انتقام خون گفت: «شخصی دولت مند را از املاکش محصول وافر پیدا شد. جمیع انبیا که از بنای عالم ریخته شد از این طبقه گرفته شود. ۱۷ پس با خود اندیشیده، گفت چه کنم؟ زیرا جایی که محصول ۵۱ از خون هابیل تا خون زکریا که در میان مذبح و هیكل کشته خود را انبار کنم، ندارم. ۱۸ پس گفت چنین می کنم انبارهای شد. بلی به شما می گویم که از این فرقه بازخواست خواهد شد. خود را خراب کرده، بزرگتر بنا می کنم و در آن تمامی حاصل و ۵۲ وای بر شما ی فقها، زیرا کلید معرفت را برداشته اید که خود اموال خود را جمع خواهیم کرد. ۱۹ و نفس خود را خواهم گفت داخل نمی شوید و داخل شوندگان را هم مانع می شوید.» ۵۳ و که ای جان اموال فراوان اندوخته شده بجهت چندین سال داری. چون او این سخنان را بدیشان می گفت، کاتبان و فریسیان با او الحال بیارام و به اکل و شرب و شادی پیرداز. ۲۰ خدا وی را بشدت درآویختند و درمطالب بسیار سوالها از او می کردند. ۵۴ و گفت ای احمق در همین شب جان تو را از تو خواهند گرفت، در کمین او می بودند تا نکته ای از زبان او گرفته مدعی او بشوند. آنگاه آنچه اندوخته ای، از آن که خواهد بود؟ ۲۱ همچنین است هر کسی که برای خود ذخیره کند و برای خدا دولت مند نباشد. ۱۲ و در آن میان، وقتی که هزاران از خلق جمع شدند، به نوعی که یکدیگر را پیمال می کردند، به شاگردان خود به سخن گفتن شروع کرد. «اول آنکه از خمیرمایه فریسیان که ریاکاری است احتیاط کنید. ۲ زیرا چیزی نهفته نیست که آشکار نشود و نه مستوری که معلوم نگردد. ۳ بنابراین آنچه در تاریکی گفته اید، در روشنائی شنیده خواهد شد و آنچه در خلوتخانه در گوش گفته اید بر پشت ما بماند ندا شود. ۴ لیکن ای دوستان من، به شما می گویم از قاتلان جسم که قدرت ندارند بیشتر از این بکنند، ترسان مباشید. ۵ بلکه به شما نشان می دهم که از که باید ترسید، از او بترسید که بعد از کشتن، قدرت دارد که به جهنم بیفکند. بلی به شما می گویم از او بترسید. (Geenna g1067) ۶ آیا پنج گنجشک به دو فلس فروخته نمی شود و حال آنکه یکی از آنها نزد خدا فراموش نمی شود؟ ۷ بلکه مویهای سر شما همه شمرده شده است. پس بیم مکنید، زیرا که از چندان گنجشک بهتر هستید. ۸ «لیکن به شما می گویم هر که نزد مردم به من اقرار کند، پسر انسان نیز پیش فرشتگان خدا و اقرار خواهد کرد. ۹ اما هر که مرا پیش مردم انکار کند، نزد فرشتگان خدا انکار کرده خواهد شد. ۱۰ و هر که سخنی برخلاف پسر انسان گوید، آرمزیده شود. اما هر که به روح القدس کفر گوید آرمزیده نخواهد شد. ۱۱ و چون شما را در کنایس و به نزد حکام و دیوانیان برند، اندیشه مکنید که چگونه و به چه نوع حجت آورید یا چه بگویید. ۱۲ زیرا که در همان ساعت روح القدس شما را خواهد آموخت که چه باید

۳۵ کمرهای خود را بسته چراغهای خود را فروخته بدارید. ۳۶ و گرما خواهد شد و می شود. ۵۶ ای ریاکاران، می توانید صورت شما مانند کسانی باشید که انتظار آقای خود را می کشند که چه زمین و آسمان را تمیز دهید، پس چگونه این زمان رانمی شناسید؟ وقت از غروب مراجعت کند تا هروقت آید و در رابکوبید، بی درنگ ۵۷ و چرا از خود به انصاف حکم نمی کنید؟ ۵۸ و هنگامی برای او بازکنند. ۳۷ خوشایحال آن غلامان که آقای ایشان چون آید ایشان را بیدار یابد. هر آینه به شما می گویم که کمر خود را برهی، مبادا تو رانزد قاضی بکشد و قاضی تو را به سرهنگ سپاردو بسته ایشان را خواهد نشانید و پیش آمده، ایشان را خدمت خواهد کرد. ۳۸ و اگر در پاس دوم یا سوم از شب بیاید و ایشان را نکنی، از آنجا هرگز بیرون نخواهی آمد.»

چنین یابد، خوشا بحال آن غلامان. ۳۹ اما این را بدانید که اگر صاحب خانه می دانست که دزد در چه ساعت می آید، بیداری ماند و نمی گذاشت که به خانه اش نقب زنند. ۴۰ پس شما نیز مستعد باشید، زیرا در ساعتی که گمان نمی برید پسر انسان می آید. ۴۱ پطرس به وی گفت: «ای خداوند، آیا این مثل را برای ما زدی یا بجهت همه.» ۴۲ خداوند گفت: «پس کیست آن ناظر امین و دانا که مولای اووی را بر سایر خدام خود گماشته باشد تا آذوقه را در وقتش به ایشان تقسیم کند. ۴۳ خوشایحال آن غلام که آقایش چون آید، او را در چنین کار مشغول یابد. ۴۴ هر آینه به شما می گویم که او را بر همه مایملک خود خواهد گماشت. ۴۵ لیکن اگر آن غلام در خاطر خود گوید، آمدن آقایم به طول می انجامد و به زدن غلامان و کنیزان و به خوردن و نوشیدن و میگساریدن شروع کند، ۴۶ هر آینه مولای آن غلام آید، در روزی که منتظر او نباشد و در ساعتی که او نداند و او را دوباره کرده نصیبش را با خیانتکاران قرار دهد. ۴۷ «اما آن غلامی که اراده مولای خویش را دانست و خود را مهیا نساخت تا به اراده او عمل نماید، تازیانه بسیار خواهد خورد. ۴۸ اما آنکه نادانسته کارهای شایسته ضرب کند، تازیانه کم خواهد خورد. و به هر کسی که عطا زیاده شود از وی مطالبه زیادتیر گردد و نزد هرکه امانت بپوشانند از او بازخواست زیادتیر خواهند کرد. ۴۹ من آمدم تا آتشی در زمین افروزم، پس چه می خواهم اگر الان در گرفته است. ۵۰ اما مرا تعمیدی است که بیابم و چه بسیار در تنگی هستم، تا وقتی که آن بسراید. ۵۱ آیا گمان می برید که من آمده ام تا سلامتی بر زمین بخشم؟ نی بلکه به شما می گویم تفریق را. ۵۲ زیرا بعد از این پنج نفر که در یک خانه باشند دو از سه و سه ازدو جدا خواهند شد، ۵۳ پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از دختر و دختر از مادر و خارسو از عروس و عروس از خارسو مفارقت خواهند نمود.» ۵۴ آنگاه باز به آن جماعت گفت: «هنگامی که ابری ببینید که از مغرب پدید آید، بی تامل می گوید باران می آید و چنین می شود. ۵۵ و چون دیدید که باد جنوبی می وزد، می گوید

۱۳ در آن وقت بعضی آمده او را از جلیلیانی خبر دادند که پیلطس خون ایشان را با قربانی های ایشان آمیخته بود. ۲ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا گمان می برید که این جلیلیان گناه کارتر بودند از سایر سکنه جلیل از این رو که چنین زحمات دیدند؟ ۳ نی، بلکه به شما می گویم اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاک خواهید شد. ۴ یا آن هجده نفری که برج در سلوام بر ایشان افتاده ایشان را هلاک کرد، گمان می برید که از جمیع مردمان ساکن اورشلیم، خطا کارتر بودند؟ ۵ حاشا، بلکه شما رامی گویم که اگر توبه نکنید همگی شما همچنین هلاک خواهید شد.» ۶ پس این مثل را آورد که «شخصی درخت انجیری در تاختستان خود غرس نمود و چون آمدتا میوه از آن بجوید، چیزی نیافت. ۷ پس به باغبان گفت اینک سه سال است می آیم که از این درخت انجیر میوه بطلبم و نمی یابم، آن را ببر چرا زمین را نیز باطل سازد. ۸ در جواب وی گفت، ای آقا امسال هم آن را مهلت ده تا گردش را کنده کود بپرم، ۹ پس اگر ثمر آورد والا بعد از آن، آن را ببر.» ۱۰ و روز سبت در یکی از کنایس تعلیم می داد. ۱۱ و اینک زنی که مدت هجده سال روح ضعیف می داشت و منحی شده اید نمی توانست راست بایستد، در آنجا بود. ۱۲ چون عیسی او را دید وی را خوانده گفت: «ای زن از ضعف خود خلاص شو.» ۱۳ و دست های خود را بر وی گذارد که در ساعت راست شده، خدا را تمجید نمود. ۱۴ آنگاه رئیس کنیسه غضب نمود، از آنرو که عیسی او را در سبت شفا داد. پس به مردم توجه نموده، گفت: «شش روز است که باید کار بکنید در آنها آمده شفا یابید، نه در روز سبت.» ۱۵ خداوند در جواب او گفت: «ای ریاکار، آیا هر یکی از شما در روز سبت گاو یا الاغ خود را از آخور باز کرده بیرون نمی برد تا سیرایش کند؟ ۱۶ و این زنی که دختر ابراهیم است و شیطان او را مدت هجده سال تا به حال بسته بود، نمی بایست او را در روز سبت از این بند رها نمود؟» ۱۷ و چون این را بگفت همه

مخالفان او خجل گردیدند و جمیع آن گروه شاد شدند، بسبب ۱۴ و واقع شد که در روز سبت، به خانه یکی از روسای همه کارهای بزرگ که از وی صادر می‌گشت. ۱۸ پس گفت: فریسیان برای غذا خوردن درآمد و ایشان مراقب او می‌بودند، «ملکوت خدا چه چیز را می‌ماندو آن را به کدام شی تشبیه نمایم. ۲ و اینک شخصی مستسقی پیش او بود، ۳ آنگاه عیسی ملثفت ۱۹ دانه خردلی را ماند که شخصی گرفته در باغ خود کاشت، شده فقها و فریسیان را خطاب کرده، گفت: «آیا در روز سبت پس روئید و درخت بزرگ گردید، یحدی که مرغان هوا آمده در شفا دادن جایز است؟» ۴ ایشان ساکت ماندند. پس آن مرد شاخه هایش آشیانه گرفتند.» ۲۰ بازگفت: «برای ملکوت خدا را گرفته، شفا داد و رها کرد. ۵ و به ایشان روی آورده، گفت: چه مثل آورم؟ ۲۱ خمیرمایه‌ای را می‌ماند که زنی گرفته در سه «کیست از شما که الاغ یا گاوش روزسبت در چاهی افتد و فور پیمانه آرد پنهان ساخت تا همه مخمرشد.» ۲۲ و در شهرها و آن را بیرون نیاورد؟» ۶ پس در این امر از جواب وی عاجز ماندند. دهات گشته، تعلیم می‌داد و به سوی اورشلیم سفر می‌کرد، ۲۳ که ۷ و برای مهمانان مثلی زد، چون ملاحظه فرمود که چگونه صدر شخصی به وی گفت: «ای خداوند آیا کم هستند که نجات یابند؟» او به ایشان گفت: ۲۴ «جد و جهد کنی تا در تنگ تو راه عروسی دعوت کند، در صدر مجلس منشین، مبادا کسی داخل شوید. زیرا که به شما می‌گویم بسیاری طلب دخول خواهند بزرگتر از تو را هم وعده خواسته باشد. ۹ پس آن کسی که تو و او کرد و نخواهند توانست. ۲۵ بعد از آنکه صاحب‌خانه برخیزد و در را وعده خواسته بود بیاید و تو را گوید این کس را جای بده و تو را ببندد و شما بیرون ایستاده در را کوبیدن آغاز کنید و گویند باخجالت روی به صف نعال خواهی نهاد. ۱۰ بلکه چون مهمان خداوند خداوند را برای ما بازکن. آنگاه وی در جواب خواهد گفت کسی باشی، رفته در پایین بنشین تا وقتی که میزبانان آید به تو شما رانمی شناسم که از کجا هستید. ۲۶ در آن وقت خواهید گفت که در حضور تو خوردیم و آشامیدیم و در کوچه های ما تعلیم دادی. ۲۷ بازخواهد گفت، به شما می‌گویم که شما رانمی خویشتن را فرود آرد، سرفراز گردد.» ۱۲ پس به آن کسی که از او شناسم از کجا هستید؟ ای همه بدکاران از من دور شوید. ۲۸ و وعده خواسته بود نیز گفت: «وقتی که چاشت یا شام دهی دوستان آنجا گریه و فشار دندان خواهند بود، چون ابراهیم واسحق و یعقوب یا برادران یا خویشان یا همسایگان دولتمند خود را دعوت مکن و جمیع انبیارا در ملکوت خدا بنیند و خود را بیرون افکنده یابید و از مشرق و مغرب و شمال و جنوب آمده در ملکوت خدا چون ضیافت کنی، فقیران و لنگان و شلان و کوران را دعوت کن. ۲۹ خواهند نشست. ۳۰ و اینک آخرین هستند که اولین خواهند بود و اولین که آخرین خواهند بود.» ۳۱ در همان روز چند نفر قیامت عادلان، به توجزا عطا خواهد شد.» ۱۵ آنگاه یکی از فریسیان آمده به وی گفتند: «دور شو و از اینجا برو زیرا که مجلسیان چون این سخن را شنید گفت: «خوشایحال کسی که در هیرودیس می‌خواهد تو را به قتل رساند.» ۳۲ ایشان را گفت: ملکوت خدا غذا خورد.» ۱۶ به وی گفت: «شخصی ضیافتی «بروید و به آن روباه گویند اینک امروز و فردا دیوها را بیرون می‌کنم عظیم نمود و بسیاری را دعوت نمود. ۱۷ پس چون وقت شام و میزبانان را صحت می‌بخشم و در روز سوم کامل خواهم شد. رسید، غلام خود را فرستاد تا دعوت شدگان را گوید، بیاید زیرا ۳۳ لیکن می‌باید امروز و فردا و پس فردا راه روم، زیرا که محال که الحال همه چیز حاضر است. ۱۸ لیکن همه به یک رای است نبی بیرون از اورشلیم کشته شود. ۳۴ ای اورشلیم، ای اورشلیم عذرخواهی آغاز کردند. اولی گفت: مزرعای خریدم و ناچار باید که قاتل انبیا و سنگسار کننده مرسلین خود هستی، چند کرت بروم آن را ببینم، از توخواهش دارم مرا معذور داری. ۱۹ و دیگری خواستم اطفال تو را جمع کنم، چنانکه مرغ جوجه های خویش را گفت: پنج جفت گاو خریده‌ام، می‌روم تا آنها را ببازم، به تو زیر بالهای خود می‌گیرد و نخواستید. ۳۵ اینک خانه شما برای شما التماس دارم مرا عفو نمایی. ۲۰ سومی گفت: زنی گرفته‌ام و از خراب گذاشته می‌شود و به شما می‌گویم که مرا دیگر نخواهید دید این سبب نمی توانم بیایم. ۲۱ پس آن غلام آمده مولای خود را از تا وقتی آید که گویند مبارک است او که به نام خداوند می‌آید.» این امر مطلع ساخت. آنگاه صاحب‌خانه غضب نموده به غلام خود فرمود: به بازارها و کوچه های شهر بشتاب و فقیران و لنگان و شلان و کوران را در اینجا بیاور. ۲۲ پس غلام گفت: ای آقا آنچه

فرمودی شد و هنوز جای باقی است. ۲۳ پس آقا به غلام گفت: کرده‌ام. ۱۰ همچنین به شمامی گویم شادی برای فرشتگان خدا به راهها و مرزهای بیرون رفته، مردم را به الحاح بیاور تا خانه من روی می‌دهد به سبب یک خطاکار که توبه کند.» ۱۱ بازگفت: پرسود. ۲۴ زیرا به شما می‌گویم هیچ‌یک از آنانی که دعوت شده «شخصی را دو پسر بود. ۱۲ روزی پسر کوچک به پدر خود بودند، شام مرا نخواهد چشید.» ۲۵ و هنگامی که جمعی کثیر گفت: ای پدر، رصدا مالی که باید به من رسد، به من بده. پس همراه اومی رفتند، روی گردانیده بدیشان گفت: ۲۶ «اگر کسی نزد اوما ملک خود را بر این دو تقسیم کرد. ۱۳ و چندی نگذشت من آید و پدر، مادر و زن و اولاد و برادران و خواهران، حتی جان که آن پسر کهر، آنچه داشت جمع کرده، به ملکی بعید کوچ خود را نیز دشمن ندارد، شاگرد من نمی‌تواند بود. ۲۷ و هر که کرد و به عیاشی ناهنجار، سرمایه خود را تلف نمود. ۱۴ و چون صلیب خود را بر ندارد و از عقب من نیاید، نمی‌تواند شاگرد من تمام راصرف نموده بود، فحطی سخت در آن دیار حادث گشت و گردد. ۲۸ «زیرا کیست از شما که قصد بنای برجی داشته باشد و او به محتاج شدن شروع کرد. ۱۵ پس رفته خود را به یکی از اول نشیند تا برآورد خرج آن را بکند که آیا قوت تمام کردن آن دارد اهل آن ملک پیوست. وی او را به املاک خود فرستاد تا گزارشانی یا نه؟ ۲۹ که مبدا چون بنیادش نهاد و قادر بر تمام کردنش نشد، کند. ۱۶ و آرزو می‌داشت که شکم خود را از خرنوبی که خوکان هر که ببند تمسخرکنان گوید، ۳۰ این شخص عمارتی شروع کرده می‌خوردند سیر کند و هیچ کس او را چیزی نمی‌داد. ۱۷ «آخر به نتوانست به انجامش رساند. ۳۱ یا کدام پادشاه است که برای خود آمده، گفت چقدر از مزدوران پدرم نان فراوان دارند و من از مقاتله با پادشاه دیگر بروم، جز اینکه اول نشسته تامل نماید که آیا گرسنگی هلاک می‌شوم، ۱۸ برخاسته نزد پدر خود می‌روم و با ده هزار سپاه، قدرت مقاومت کسی را دارد که با بیست هزار بدو خواهم گفت ای پدر به آسمان و به حضور تو گناه کرده‌ام، لشکر بر وی می‌آید؟ ۳۲ والا چون او هنوز دور است ایلچی‌ای ۱۹ و دیگر شایسته آن نیستم که پسر تو خوانده شوم، مرا چون فرستاده شروط صلح را از او درخواست کند. ۳۳ «پس همچنین یکی از مزدوران خود بگیر. ۲۰ در ساعت برخاسته به سوی پدر هر یکی از شما که تمام مایملک خود را ترک نکند، نمی‌تواند خود متوجه شد. اما هنوز دور بود که پدرش او را دیده، ترحم نمود و شاگرد من شود. ۳۴ «نمک نیکو است ولی هرگاه نمک فاسد شد دوان دوان آمده او را در آغوش خود کشیده، بوسید. ۲۱ پسر وی به چه چیز اصلاح پذیرد؟ ۳۵ نه برای زمین مصرفی دارد و نه برای را گفت، ای پدر به آسمان و به حضور تو گناه کرده‌ام و بعد از این مزبله، بلکه بیرونش می‌ریزند. آنکه گوش شنوا دارد بشنود.»

۱۵ و چون همه باجگیران و گناهکاران به نزدش می‌آمدند تا کلام او را بشنوند، ۲ فریسیان و کاتبان، همه کتان می‌گفتند: «این شخص، گناهکاران را می‌پذیرد و با ایشان می‌خورد.» ۳ پس برای ایشان این مثل را زده، گفت: ۴ «کیست از شما که صد گوسفند داشته باشد و یکی از آنها گم شود که آن نود و نه را درصحرانگذار و از عقب آن گمشده نرود تا آن را بیابد؟ ۵ پس چون آن را یافت به شادی بر دوش خود می‌گذارد، ۶ و به خانه آمده، دوستان و همسایگان را می‌طلبد و بدیشان می‌گوید با من شادی کنید زیرا گوسفند گمشده خود را یافته‌ام. ۷ به شما می‌گویم که بر این منوال خوشی درآسمان رخ می‌نماید به سبب توبه یک گناهکاری بیشتر از برای نود و نه عادل که احتیاج به توبه ندارند. ۸ یا کدام زن است که ده درهم داشته باشد هرگاه یک درهم گم شود، چراغی افروخته، خانه را جاروب نکند و به دقت تفحص ننماید تا آن را بیابد؟ ۹ و چون یافت دوستان و همسایگان خود را جمع کرده می‌گوید با من شادی کنید زیرا درهم گمشده را پیدا

مسرور شد زیرا که این برادر تو مرده بود، زنده گشت و گم شده بود که ارغوان و کتان می‌پوشید و هر روزه در عیاشی با جلال بود، یافت گردید.»

۱۶ و به شاگردان خود نیز گفت: «شخصی دولتمند را ناظری بود که از او نزد وی شکایت بردند که اموال او را تلف می‌کرد. ۲ پس او را طلب نموده، وی را گفت، این چیست که درباره تو شنیده‌ام؟ حساب نظارت خود را باز بده زیرا ممکن نیست که بعد از این نظارت کنی. ۳ ناظر با خود گفت چکنم؟ زیرا مولایم نظارت را از من می‌گیرد. طاقت زمین‌کندن ندارم و از گدایی نیز عار دارم. ۴ دانستم چکنم تا وقتی که از نظارت معزول شوم، مرا به خانه خود بپذیرند. ۵ پس هریکی از بدهکاران آقای خود را طلبیده، به یکی گفت آقایم از تو چند طلب دارد؟ ۶ گفت صدرطل روغن. بدو گفت سیاهه خود را بگیر و نشسته

پنجاه رطل بزودی بنویس. ۷ باز دیگری را گفت از تو چقدر طلب دارد؟ گفت صد کیل گندم. وی را گفت سیاهه خود را بگیر و هشتاد بنویس. ۸ «پس آقایم، ناظر خائن را آفرین گفت، زیرا اعلان کار کرد. زیرا ابناي این جهان در طبقه خویش از ابناي نور عاقل تر هستند. ۹) aiōn g165 و من شمارا می‌گویم دوستان از مال بی‌انصافی برای خود پیدا کنید تا چون فانی گردید شما را به خیمه های جاودانی بپذیرند. ۱۰) aiōnios g166 آنکه در اندک امین باشد درامر بزرگ نیز امین بود و آنکه در قلیل خائن بود در کثیر هم خائن باشد. ۱۱ و هرگاه در مال بی‌انصافی امین نبودید، کیست که مال حقیقی را به شما بسپارد؟ ۱۲ و اگر در مال دیگری دیانت نکردید، کیست که مال خاص شما را به شما دهد؟ ۱۳ هیچ خادم نمی‌تواند دو آقا را خدمت کند. زیرا یا از یکی نفرت می‌کند و با دیگری محبت، یا با یکی می‌پیوندد و

دیگری را حقیر می‌شمارد. خدا و مامونا را نمی‌توانید خدمت نمایید. ۱۴ و فریسانی که زر دوست بودند همه این سخنان را شنیده، او را استهزا نمودند. ۱۵ به ایشان گفت، شما هستید که خود را پیش مردم عادل می‌نمایید، لیکن خدا عارف دل‌های شماست. زیرا که آنچه نزد انسان مرغوب است، نزد خدا مکروه است. ۱۶ تورات و انبیا تا به یحیی بود و از آن وقت بشارت می‌گردد. ۱۷ لیکن آسانتر است که آسمان و زمین زایل شود، از آنکه یک نقطه از تورات ساقط گردد. ۱۸ هرکه زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح کند زانی بود و هرکه زن مطلقه مردی را به نکاح خویش درآورد، زنا کرده باشد. ۱۹ شخصی دولتمند بدو نمی‌گوید چیزی درست کن تا شام بخورم و کمر خود را بسته

دهد؟ ۱۳ هیچ خادم نمی‌تواند دو آقا را خدمت کند. زیرا یا از یکی نفرت می‌کند و با دیگری محبت، یا با یکی می‌پیوندد و دیگری را حقیر می‌شمارد. خدا و مامونا را نمی‌توانید خدمت نمایید. ۱۴ و فریسانی که زر دوست بودند همه این سخنان را شنیده، او را استهزا نمودند. ۱۵ به ایشان گفت، شما هستید که خود را پیش مردم عادل می‌نمایید، لیکن خدا عارف دل‌های شماست. زیرا که آنچه نزد انسان مرغوب است، نزد خدا مکروه است. ۱۶ تورات و انبیا تا به یحیی بود و از آن وقت بشارت می‌گردد. ۱۷ لیکن آسانتر است که آسمان و زمین زایل شود، از آنکه یک نقطه از تورات ساقط گردد. ۱۸ هرکه زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح کند زانی بود و هرکه زن مطلقه مردی را به نکاح خویش درآورد، زنا کرده باشد. ۱۹ شخصی دولتمند بدو نمی‌گوید چیزی درست کن تا شام بخورم و کمر خود را بسته

مرا خدمت کن تا بخورم و بنوشم وبعد از آن تو بخور و بیاشام؟ کرد و هرکه آن را هلاک کند آن را زنده نگاه خواهد داشت. ۹ آیا از آن غلام منت می کشد از آنکه حکمهای او را به جا آورد؟ ۳۴ به شما می گویم در آن شب دو نفر بر یک تخت خواهند بود، گمان ندارم. ۱۰ همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مامور شده اید عمل کردید، گوید که غلامان بی منفعت هستیم زیرا که یک جا دستاس کنند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. آنچه بر ما واجب بود به جا آوردیم. ۱۱ و هنگامی که سفر به سوی اورشلیم می کرد از میانه سامره و جلیل می رفت. ۱۲ و چون به قریه ای داخل می شد ناگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و گفت: «در هر جایی که لاش باشد در آنجا کرکسان جمع خواهند از دور ایستاده، ۱۳ به آواز بلند گفتند: «ای عیسی خداوند بر ما

ترحم فرما.» ۱۴ او به ایشان نظر کرده گفت: «بروید و خود را به کاهن بنمایید.» ایشان چون می رفتند، طاهر گشتند. ۱۵ و یکی از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا را تمجید می کرد. ۱۶ و پیش قدم او به روی درافاده وی را شکر کرد. و او از اهل سامره بود. ۱۷ عیسی ملتفت شده گفت «آیا ده نفر طاهر نشدند، پس آن نه کجا شدند؟ ۱۸ آیا هیچ کس یافت نمی شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غریب؟» ۱۹ و بدو گفت: «برخاسته برو که ایمانت تو را نجات داده است.» ۲۰ و چون فریسیان از او پرسیدند که ملکوت خدا کی می آید، او در جواب ایشان گفت: «ملکوت خدا با مراقبت نمی آید. ۲۱ و نخواهند گفت که در فلان یا فلان جاست. زیرا اینک ملکوت خدا در میان شما است.» ۲۲ و به شاگردان خود گفت: «ایامی می آید که آرزو خواهید داشت که روزی از روزهای پسر انسان را بینید و نخواهید دید. ۲۳ و به شما خواهند گفت، اینک در فلان یا فلان جاست، مروید و تعاقب آن مکنید. ۲۴ زیرا چون برق که از یک جانب زیر آسمان لامع شده تا جانب دیگر زیر آسمان درخشان می شود، پسر انسان در یوم خود همچنین خواهد بود. ۲۵ لیکن اول لازم است که اوزحمات بسیار بیند و از این فرقه مطرود شود. ۲۶ و چنانکه در ایام نوح واقع شد، همانطور در زمان پسر انسان نیز خواهد بود، ۲۷ که می خوردند و می نوشیدند و زن و شوهر می گرفتند تا روزی که چون نوح داخل کشتی شد، طوفان آمده همه را هلاک ساخت. ۲۸ و همچنان که در ایام لوط شد که به خوردن و آشامیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارت مشغول می بودند، ۲۹ تا روزی که چون لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه را هلاک ساخت. ۳۰ بر همین منوال خواهد بود در روزی که پسر انسان ظاهر شود. ۳۱ در آن روز هرکه بر پشت بام باشد و اسباب او در خانه نزول نکند تا آنها را بردارد و کسی که در صحرا باشد همچنین برنگردد. ۳۲ زن لوط را بیاد آورد. ۳۳ هرکه خواهد جان خود را برهاند آن را هلاک خواهد

۱۸ و برای ایشان نیز مثلی آورد در اینکه می باید همیشه دعا کرد و کاهلی نورزید. ۲ پس گفت که «در شهری داوری بود که نه ترس از خدا و نه باکی از انسان می داشت. ۳ و در همان شهر بیهوشی بود که پیش وی آمده می گفت، داد مرا از دشمنم بگیر. ۴ و تا مدتی به وی اعتنائ نمود و لکن بعد از آن با خود گفت هر چند از خدا نمی ترسم و از مردم باکی ندارم، ۵ لیکن چون این بیهوش مرا زحمت می دهد، به داد او می رسم، مباد پیوسته آمده مرا به رنج آورد. ۶ خداوند گفت بشنوید که این داوری انصاف چه می گوید؟ ۷ و آیا خدا برگزیدگان خود را که شبانه روز بدو استغاثه می کنند، دادرسی نخواهد کرد، اگر چه برای ایشان دیر غضب باشد؟ ۸ به شما می گویم که به زودی دادرسی ایشان را خواهد کرد. لیکن چون پسر انسان آید، آیا ایمان را بر زمین خواهد یافت؟ ۹ و این مثل را آورد برای بعضی که بر خود اعتماد می داشتند که عادل بودند و دیگران را حقیر می شمردند. ۱۰ که «دو نفر یکی فریسی و دیگری باجگیر به هیکل رفتند تا عبادت کنند. ۱۱ آن فریسی ایستاده بدینطور با خود دعا کرد که خدایا تو را شکر می کنم که مثل سایر مردم حریص و ظالم و زناکار نیستم و نه مثل این باجگیر، ۱۲ هر هفته دو مرتبه روزه می دارم و از آنچه پیدا می کنم ده یک می دهم. ۱۳ اما آن باجگیر دور ایستاده نخواست چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند بلکه به سینه خود زده گفت، خدایا بر من گناهکار ترحم فرما. ۱۴ به شما می گویم که این شخص، عادل کرده شده به خانه خود رفت به خلاف آن دیگر، زیرا هرکه خود را برافرازد، پست گردد و هرکس خویش را فروتن سازد، سرافرازی یابد.» ۱۵ پس اطفال را نیز نزد وی آوردند تا دست برایشان گذارد. اما شاگردانش چون دیدند، ایشان را نهیب دادند. ۱۶ ولی عیسی ایشان را خوانده، گفت: «بچه ها را واگذارید تا نزد من آیند و ایشان را ممانعت مکنید، زیرا ملکوت خدا برای مثل اینها است. ۱۷ هر آینه به شما

می گویم هرکه ملکوت خدا را مثل طفل نپذیرد داخل آن نگردد.» «بینا شو که ایمانت تو راشفا داده است.» ۴۳ در ساعت بینایی ۱۸ و یکی از روسا از وی سوال نموده، گفت: «ای استاد نیکو چه کنم تا حیات جاودانی راوارث گردم؟» (jaīōnios g166) دیدند، خدا را تسبیح خواندند.

۱۹ عیسی وی را گفت: «از بهرچه مرا نیکو می گویی و حال آنکه هیچ کس نیکو نیست جز یکی که خدا باشد. ۲۰ احکام رامی دانی زنا مکن، قتل مکن، دزدی نمما، شهادت دروغ مده و پدر و مادر خود را محترم دار.» ۲۱ گفت: «جمع اینها را از طفولیت خود نگاه داشته ام.» ۲۲ عیسی چون این را شنید بدو گفت: «هنوز تو را یک چیز باقی است. آنچه داری بفروش و به فقرا بده که در آسمان گنجی خواهی داشت، پس آمده مرا متابعت کن.» ۲۳ چون این راشنید محزون گشت، زیرا که دولت فراوان داشت. ۲۴ اما عیسی چون او را محزون دید گفت: «چه دشوار است که دولتمندان داخل ملکوت خدا شوند. ۲۵ زیرا گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از دخول دولتمندی در ملکوت خدا.» ۲۶ اما شنوندگان گفتند: «پس که می توانی نجات یابد؟» ۲۷ او گفت: «آنچه نزد مردم محال است، نزد خدا ممکن است.» ۲۸ پطرس گفت: «ایک ما همه چیز را ترک کرده پیروی تو می کنیم.» ۲۹ به ایشان گفت: «هرآینه به شما می گویم، کسی نیست که خانه یا والدین یا زن یا برادران یا اولاد را بجهت ملکوت خدا ترک کند، ۳۰ جز اینکه در این عالم چند برابر یابد و در عالم آینده حیات جاودانی را.» (aiōn g165, aiōnios g166) ۳۱ پس آن دوازده را برداشته، به ایشان گفت: «ایک به اورشلیم می رویم و آنچه به زبان انبیادباره پسر انسان نوشته شده است، به انجام خواهد رسید. ۳۲ زیرا که او را به امت ها تسلیم می کنند و استهزا و بی حرمتی کرده آب دهان بروی انداخته ۳۳ و تازیانه زده او را خواهند کشت و در روز سوم خواهد برخاست.» ۳۴ اما ایشان چیزی از این امور نفهمیدند و این سخن از ایشان مخفی داشته شد و آنچه می گفت، درک نکردند. ۳۵ و چون نزدیک اریحا رسید، کوری بجهت گدایی بر سر راه نشسته بود. ۳۶ و چون صدای گروهی را که می گذشتند شنید، پرسید چه چیز است؟ ۳۷ گفتند عیسی ناصری در گذر است. ۳۸ در حال فریاد برآورده گفت: «ای عیسی، ای پسر داود، بر من ترجم فرما.» ۳۹ و هر چند آثانی که پیش می رفتند او را نهیب می دادند تا خاموش شود، او بلندتر فریاد می زد که پسر داودا بر من ترجم فرما. ۴۰ آنگاه عیسی ایستاده فرمود تا او رانزد وی یاورند. و چون نزدیک شد از وی پرسیده، ۴۱ گفت: «چه می خواهی برای تو بکنم؟» عرض کرد: «ای خداوند، تا بینا شوم.» ۴۲ عیسی به وی گفت:

تندخویی هستم که بر میدارم آنچه را نگذاشته‌ام و درو می‌کنم آنچه ۴۷ و هر روز در هیکل تعلیم می‌داد، اما روسای کهنه و کاتبان را نپاشیده‌ام. ۲۳ پس برای چه نقد مرا نزد صرافان نگذاردی تاجون و اکابر قوم قصدهلاک نمودن او می‌کردند. ۴۸ و نیافتند چه آیم آن را با سود دریافت کنم؟ ۲۴ پس به حاضرین فرمود قطار را

از این شخص بگیرد و به صاحب ده قطار بدهد. ۲۵ به او گفتند ای خداوند، وی ده قطار دارد. ۲۶ زیرا به شمامی گویم به هرکه دارد داده شود و هرکه ندارد آنچه دارد نیز از او گرفته خواهد شد. ۲۷ اما آن دشمنان من که نخواستند من بر ایشان حکمرانی نمایم، در اینجا حاضر ساخته پیش من به قتل رسانید. ۲۸ و چون این را گفت، پیش رفته متوجه اورشلیم گردید. ۲۹ و چون نزدیک بیت‌فاجی و بیت عنیا بر کوه مسمی به زیتون رسید، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۳۰ گفت: «به آن قریه‌ای که پیش روی شما است بروید و چون داخل آن شدید، کره الاغی بسته خواهید یافت که هیچ‌کس بر آن هرگز سوار نشده. آن را باز کرده بیاورید. ۳۱ و اگر کسی به شما گوید، چرا این را باز می‌کنید، به وی گویند خداوند او را لازم دارد.» ۳۲ پس فرستادگان رفته آن چنانکه بدیشان گفته بود یافتند. ۳۳ و چون کره را باز می‌کردند، مالکانش به ایشان گفتند چرا کره را باز می‌کنید؟ ۳۴ گفتند خداوند او را لازم دارد. ۳۵ پس او را به نزد عیسی آوردند و رخت خود را بر کره افکنده، عیسی را سوار کردند. ۳۶ و هنگامی که او می‌رفت جامه های خود را در راه می‌گسترند. ۳۷ و چون نزدیک به سرازیری کوه زیتون رسید، تمامی شاگردانش شادی کرده، به آواز بلند خدا را حمد گفتن شروع کردند، به سبب همه قوایی که از او دیده بودند. ۳۸ و می‌گفتند مبارک باد آن پادشاهی که می‌آید، به نام خداوند سلامتی در آسمان و جلال در اعلیٰ علین باد. ۳۹ آنگاه بعضی از فریسیان از آن میان بدو گفتند: «ای استاد شاگردان خود را نهیب نما.» ۴۰ او در جواب ایشان گفت: «به شما می‌گویم اگر اینها ساکت شوند، هرآینه سنگها به صدا آیند.» ۴۱ و چون نزدیک شده، شهر را نظاره کرد بر آن گریان گشته، ۴۲ گفت: «اگر تو نیز می‌دانستی هم در این زمان خود آنچه باعث سلامتی تومیشد، لاکن الحال از چشمان تو پنهان گشته است. ۴۳ زیرا ایامی بر تو می‌آید که دشمنانت گرد تو سنگرها سازند و تو را احاطه کرده از هر جانب محاصره خواهند نمود. ۴۴ و تو را و فرزندان را در اندرون تو بر خاک خواهند افکند در تو سنگی بر سنگی نخواهند گذاشت زیرا که ایام تفقد خود را ندانستی.» ۴۵ و چون داخل هیکل شد، کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، به بیرون نمودن آغاز کرد. ۴۶ و به ایشان گفت: «مکتوب است که خانه من خانه عبادت است لیکن شما آن را مغاره دزدان ساخته‌اید.»

۲۰ روزی از آن روزها واقع شد هنگامی که او قوم را در هیکل تعلیم و بشارت می‌داد که روسا کهنه و کاتبان با مشایخ آمده، ۲ به وی گفتند: «به ما بگو که به چه قدرت این کارها را می‌کنی و کیست که این قدرت را به تو داده است؟» ۳ در جواب ایشان گفت: «من نیز از شما چیزی می‌پرسم. به من بگویند. ۴ تعمید یحیی از آسمان بود یا از مردم؟» ۵ ایشان با خود اندیشیده، گفتند که اگر گوئیم از آسمان، هرآینه گویند چرا به او ایمان نیاوردید؟ ۶ و اگر گوئیم از انسان، تمامی قوم ما را سنگسار کنند زیرا یقین می‌دارند که یحیی نبی است.» ۷ پس جواب دادند که «نمی‌دانیم از کجا بود.» ۸ عیسی به ایشان گفت: «من نیز شما را نمی‌گویم که این کارها را به چه قدرت به‌جا می‌آورم.» ۹ و این مثل را به مردم گفتن گرفت که «شخصی تاکستانی غرس کرد و به باغبانش سپرده مدت مدیدی سفر کرد. ۱۰ و در موسم غلامی نزد باغبانان فرستاد تا از میوه باغ بدو سپارند. اما باغبانان او را زده، تهی‌دست بازگردانیدند. ۱۱ پس غلامی دیگر روانه نمود. او را نیز تازیانه زده بی‌حرمت کرده، تهی‌دست بازگردانیدند. ۱۲ و باز سومی فرستاد. او را نیز مجروح ساخته بیرون افکندند. ۱۳ آنگاه صاحب باغ گفت چه کنم؟ پسر حبیب خود را می‌فرستم شاید چون او را ببیند احترام خواهند نمود. ۱۴ اما چون باغبانان او را دیدند، با خود تفکرکنان گفتند، این وارث می‌باشد، بیاید او را بکشیم تا میراث از آن ما گردد. ۱۵ در حال او را از باغ بیرون افکنده کشتند. پس صاحب باغ بدیشان چه خواهد کرد؟ ۱۶ او خواهد آمد و باغبانان را هلاک کرده باغ را به دیگران خواهد سپرد.» پس چون شنیدند گفتند حاشا. ۱۷ به ایشان نظر افکنده گفت: «پس معنی این نوشته چیست، سنگی را که معماران رد کردند، همان سر زاویه شده است. ۱۸ و هرکه بر آن سنگ افتد خرد شود، اما اگر آن بر کسی بیفتد او را نرم خواهد ساخت؟» ۱۹ آنگاه روسای کهنه و کاتبان خواستند که در همان ساعت او را گرفتار کنند. لیکن از قوم ترسیدند زیرا که دانستند که این مثل را درباره ایشان زده بود. ۲۰ و مراقب او بوده جاسوسان فرستادند که خود را صالح می‌نمودند تا سخنی از او گرفته، او را به حکم و قدرت والی بسپارند. ۲۱ پس از اوسوال نموده گفتند: «ای استاد می‌دانیم که تو به راستی سخن می‌رانی و تعلیم می‌دهی و از کسی روداری نمی‌کنی، بلکه طریق

خدا را به صدق می‌آموزی، ۲۲ آیا بر ما جایز هست که جزیه به و نماز را به ریاکاری طول می‌دهند. اینها عذاب شدیدتر خواهند قیصر بدهیم یا نه؟» ۲۳ او چون مکر ایشان را درک کرد، بدیشان یافت.

گفت: «مرا برای چه امتحان می‌کنید؟ ۲۴ دیناری به من نشان دهید. صورت ورقمش از کیست؟» ایشان در جواب گفتند: «از قیصر است.» ۲۵ او به ایشان گفت: «پس مال قیصر را به قیصر رد کنید و مال خدا را به خدا.» ۲۶ پس چون نتوانستند او را به سختی در نظر مردم ملزم سازند، از جواب او در عجب شده ساکت ماندند. ۲۷ و بعضی از صدوقیان که منکر قیامت هستند، پیش آمده از وی سوال کرده، ۲۸ گفتند: «ای استاد، موسی برای ما نوشته است که اگر کسی را برادری که زن داشته باشد بمیرد وی اولاد فوت شود، باید برادرش آن زن را بگیرد تا برای برادر خود نسلی آورد. ۲۹ پس هفت برادر بودند که اولی زن گرفته اولاد نآورد، فوت شد. ۳۰ بعد دومین آن زن را گرفته، او نیز بی‌اولاد بمرد. ۳۱ پس سومین او را گرفت و همچنین تا هفتمین و همه فرزند نآورد، مردند. ۳۲ و بعد از همه، آن زن نیز وفات یافت. ۳۳ پس در قیامت، زن کدامیک از ایشان خواهد بود، زیرا که هر هفت او را داشتند؟» ۳۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «اینای این عالم نکاح می‌کنند و نکاح کرده می‌شوند. (jaiōn g165) ۳۵ لیکن آنانی که مستحق رسیدن به آن عالم و به قیامت از مردگان شوند، نه نکاح می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند. (aiōn g165) ۳۶ زیرا ممکن نیست که دیگر بمیرند از آن جهت که مثل فرشتگان و پسران خدای باشند، چونکه پسران قیامت هستند. ۳۷ و اما اینکه مردگان برمی‌خیزند، موسی نیز در ذکر بوته نشان داد، چنانکه خداوند را خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب خواند. ۳۸ و حال آنکه خدای مردگان نیست بلکه خدای زندگان است. زیرا همه نزد او زنده هستند.» ۳۹ پس بعضی از کاتبان در جواب گفتند: «ای استاد. نیکوگفتی.» ۴۰ و بعد از آن هیچ‌کس جرأت آن نداشت که از وی سوالی کند. ۴۱ پس به ایشان گفت: «چگونه می‌گویند که مسیح پسر داود است ۴۲ و خود داود در کتاب زبور می‌گوید، خداوند به خداوند من گفت به‌دست راست من بنشین ۴۳ تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟ ۴۴ پس چون داود او را خداوند می‌خواند چگونه پسر او می‌باشد؟» ۴۵ و چون تمامی قوم می‌شنیدند، به شاگردان خود گفت: ۴۶ «پرهیزید از کاتبانی که خرامیدن در لباس دراز را می‌پسندند و سلام در بازارها و صدر کنایس و بالا نشستن در ضیافتها را دوست می‌دارند. ۴۷ و خانه های بیوه‌زان را می‌بلعند

این قوم حادث خواهد شد. ۲۴ و به دم شمشیر خواهند افتاد و در «اینک هنگامی که داخل شهر شوید، شخصی با سبوی آب به میان جمع امت‌ها به اسیری خواهند رفت و اورشلیم پایمال امت‌ها شمارمی خورد. به خانه‌ای که او درآید، از عقب وی بروید، ۱۱ و خواهد شد تا زمانهای امت‌ها به انجام رسد. ۲۵ و در آفتاب و ماه به صاحب‌خانه گوید، استاد تو را می گوید مهمانخانه کجا است و ستارگان علامات خواهد بود و بر زمین تنگی و حیرت از برای تا در آن فصیح را باشاگردان خود بخورم. ۱۲ او بالاخانه‌ای بزرگ امت‌ها روی خواهد نمود به سبب شوریدن دریا و امواجش. ۲۶ و مفروش به شما نشان خواهد داد در آنجا مهیاسازید.» ۱۳ پس دلهای مردم ضعف خواهد کرد از خوف و انتظار آن وقایعی که رفته چنانکه به ایشان گفته بودیافتند و فصیح را آماده کردند. ۱۴ و بربریع مسکون ظاهر می شود، زیرا قوات آسمان متزلزل خواهد شد. چون وقت رسید با دوازده رسول بنشست. ۱۵ و به ایشان گفت: ۲۷ و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ابری سوار شده با قوت «اشتیاق بی نهایت داشتم که پیش از زحمت دیدنم، این فصیح را و جلال عظیم می‌آید. ۲۸ «و چون ابتدای این چیزها بشود راست باشما بخورم. ۱۶ زیرا به شما می‌گویم از این دیگر نمی‌خورم تا شده، سرهای خود را بلند کنید از آن جهت که خلاصی شما وقتی که در ملکوت خدا تمام شود.» ۱۷ پس پیاله‌ای گرفته، شکر نزدیک است.» ۲۹ و برای ایشان مثلی گفت که «درخت انجیر نمود و گفت: «این را بگیرد و در میان خود تقسیم کنید. ۱۸ زیرا و سایر درختان را ملاحظه نمایید، ۳۰ که چون می‌بینید شکوفه به شما می‌گویم که تا ملکوت خدا نیاید، از میوه مودیگر نخواهم می‌کند خود می‌دانید که تابستان نزدیک است. ۳۱ و همچنین نوشید.» ۱۹ و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد شما نیز چون ببینید که این امور واقع می‌شود، بدانید که ملکوت و گفت: «این است جسد من که برای شما داده می‌شود، این را خدا نزدیک شده است. ۳۲ هرآینه به شما می‌گویم که تا جمیع به یادمن به‌جا آرید.» ۲۰ و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و این امور واقع نشود، این فرقه نخواهد گذشت. ۳۳ آسمان و زمین گفت: «این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما زایل می‌شود لیکن سخنان من زایل نخواهد شد. ۳۴ پس خود را ریخته می‌شود. ۲۱ لیکن اینک دست آن کسی که مرا تسلیم حفظ کنید مبادا دلهای شما از پرخوری و مستی و اندیشه‌های می‌کند با من در سفره است. ۲۲ زیرا که پسر انسان برحسب دنیوی، سنگین گردد و آن روز ناگهان بر شما آید. ۳۵ زیرا که مثل آنچه مقداراست، می‌رود لیکن وای بر آن کسی که او را تسلیم دمی بر جمیع سکنه تمام روی زمین خواهد آمد. ۳۶ پس در هر کند.» ۲۳ آنگاه از یکدیگر شروع کردند به پرسیدن که کدام یک وقت دعا کرده، بیدار باشید تا شایسته آن شوید که از جمیع این از ایشان باشد که این کار بکنند؟ ۲۴ و در میان ایشان نزاعی نیز چیزهایی که به وقوع خواهد پیوست نجات یابید و در حضور پسر افتاد که کدام یک از ایشان بزرگتر می‌باشد؟ ۲۵ آنگاه به ایشان انسان بایستید.» ۳۷ و روزها را در هیکل تعلیم می‌داد و شبها بیرون رفته، در کوه معروف به زیتون به سر می‌برد. ۳۸ و هر بامداد ولی نعمت می‌خوانند. ۲۶ لیکن شما چنین مباحثید، بلکه بزرگتر از شما مثل کوچکتر باشد و پیشوا چون خادم. ۲۷ زیرا کدام یک بزرگتر است آنکه به غذا نشیند یا آنکه خدمت کند آیانست آنکه نشسته است؟ لیکن من در میان شما چون خادم هستم. ۲۸ و شما کسانی می‌باشید که در امتحانهای من با من به سر بردید. ۲۹ و من ملکوتی برای شما قرار می‌دهم چنانکه پدرم برای من مقرر فرمود. ۳۰ تا در ملکوت من از خوان من بخورید و بنوشید و بر کرسیها نشسته بردوازه سبط اسرائیل داوری کنید.» ۳۱ پس خداوند گفت: «ای شمعون، ای شمعون، اینک شیطان خواست شما را چون گندم غریبال کند، ۳۲ لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.» ۳۳ به وی گفت: «ای خداوند حاضر که با تو بروم حتی در زندان و در موت.» ۳۴ گفت: «تو را می‌گویم ای پطرس امروز خروس بانگ زده باشد که سه مرتبه انکار خواهی کرد که

مرا نمی شناسی.» ۳۵ و به ایشان گفت: «هنگامی که شما را من نیستم.» ۵۹ و چون تخمین یک ساعت گذشت یکی دیگر با بی کیسه و توشه‌دان و کفش فرستادم به هیچ چیز محتاج شدید؟» تاکید گفت: «بلاشک این شخص از رفقای او است زیرا که جلیلی گفتند هیچ. ۳۶ پس به ایشان گفت: «لیکن الان هرکه کیسه هم هست.» ۶۰ پطرس گفت: «ای مردمنی دانم چه می گویی؟» دارد، آن را بردارد و همچنین توشه‌دان را و کسی که شمشیر ندارد در همان ساعت که این رامی گفت خروس بانگ زد. ۶۱ آنگاه جامه خود را فروخته آن را بخرد. ۳۷ زیرا به شما می گویم که این خداوند و برگردانیده به پطرس نظر افکند پس پطرس آن کلامی را که نوشته در من می باید به انجام رسید، یعنی با گناهکاران محسوب خداوند به وی گفته بود به خاطر آورد که قبل از بانگ زدن خروس شد زیرا هرچه در خصوص من است، انقضای دارد. ۳۸ گفتند: سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد. ۶۲ پس پطرس بیرون رفته زارزار «ای خداوند اینک دوشمشیر.» به ایشان گفت: «کافی است.» بگریست. ۶۳ و کسانی که عیسی را گرفته بودند، او را تازیانه زده ۳۹ و برحسب عادت بیرون شده به کوه زیتون رفت و شاگردانش استهزا نمودند. ۶۴ و چشم او را بسته طپانچه بر رویش زدند و از از عقب او رفتند. ۴۰ و چون به آن موضع رسید، به ایشان وی سوال کرده، گفتند: «نبوت کن که تو را زده است؟» ۶۵ و گفت: «دعا کنید تا در امتحان نیفتید.» ۴۱ و او از ایشان به بسیار کفر دیگر به وی گفتند. ۶۶ و چون روز شد اهل شورای مسافت پرتاب سنگی دور شده، به زانو درآمد و دعا کرده، گفت: قوم یعنی روسای کهنه و کاتبان فراهم آمده در مجلس خود را ۴۲ «ای پدر اگر بخواهی این پیاله را از من بگردان، لیکن نه به آورده، ۶۷ گفتند: «اگر تو مسیح هستی به ما بگو: «او به ایشان خواهش من بلکه به اراده تو.» ۴۳ و فرشته‌ای از آسمان بر او ظاهر گفت: «اگر به شما گویم مرا تصدیق نخواهید کرد. ۶۸ و اگر از شده او را تقویت می نمود. ۴۴ پس به مجاهده افتاده به سعی شما سوال کنم جواب نمی دهید و مرا رها نمی کنید. ۶۹ لیکن بلیغتر دعا کرد، چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین بعد از این پسر انسان به طرف راست قوت خدا خواهد نشست.» می ریخت. ۴۵ پس از دعا برخاسته نزد شاگردان خود آمده ایشان ۷۰ همه گفتند: «پس تو پسر خدا هستی؟» او به ایشان گفت: را از حزن در خواب یافت. ۴۶ به ایشان گفت: «برای چه در «شما می گوید که من هستم.» ۷۱ گفتند: «دیگر ما را چه خواب هستید؟ برخاسته دعا کنید تا در امتحان نیفتید.» ۴۷ و حاجت به شهادت است، زیرا خود از زبانش شنیدیم.»

سخن هنوز بر زبانش بود که ناگاه جمعی آمدند و یکی از آن دوازده که یهودا نام داشت بر دیگران سبقت جسته نزد عیسی آمد تا او را ببوسد. ۴۸ و عیسی بدو گفت: «ای یهودا آیا به بوسه پسر انسان را تسلیم می کنی؟» ۴۹ رفقاییش چون دیدند که چه می شود عرض کردند خداوند بیه شمشیر بزنی. ۵۰ و یکی از ایشان، غلام رئیس کهنه را زده، گوش راست او را از تن جدا کرد. ۵۱ عیسی متوجه شده گفت: «تا به این بگذارید.» و گوش او را لمس نموده، شفا داد. ۵۲ پس عیسی به روسای کهنه و سرداران سپاه هیکل و مشایخی که نزد او آمده بودند گفت: «گویا بر دزد با شمشیرها و چوبها بیرون آمدید. ۵۳ وقتی که هر روزه در هیکل با شما می بودم دست بر من دراز نکردید، لیکن این است ساعت شما و قدرت ظلمت.» ۵۴ پس او را گرفته بردند و به سرای رئیس کهنه آوردند و پطرس از دور از عقب می آمد. ۵۵ و چون در میان ایوان آتش افروخته گردش نشسته بودند، پطرس در میان ایشان بنشست. ۵۶ آنگاه کنیزیکی چون او را در روشنی آتش نشسته دید بر او چشم دوخته گفت: «این شخص هم با او می بود.» ۵۷ او وی را انکار کرده گفت: «ای زن او را نمی شناسم.» ۵۸ بعد از زمانی دیگری او را دیده گفت: «تو از اینها هستی.» پطرس گفت: «ای مرد،

افتضاح نموده و استهزا کرده لباس فاخر بر او پوشانید و نزد پیلطس تمسخرکنان با ایشان می گفتند: «دیگران را نجات داد. پس اگر او را باز فرستاد. ۱۲ و در همان روز پیلطس و هیروдіس با یکدیگر و مسیح و برگزیده خدا می باشد خود را برهانند.» ۳۶ و سپاهیان مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میان نشان عداوتی بود. ۱۳ پس نیز او را استهزا می کردند و آمده او را سرکه می دادند، ۳۷ و پیلطس روسای کهنه و سرداران وقوم را خوانده، ۱۴ به ایشان می گفتند: «اگر تو پادشاه یهود هستی خود را نجات ده.» ۳۸ و بر گفت: «این مرد را نزد من آوردید که قوم را می شوراند. الحال من سراو تقصیرنامه ای نوشتند به خط یونانی و رومی و عبرانی که «این او را در حضور شما امتحان کردم و از آنچه بر او ادعای کنید اثری است پادشاه یهود.» ۳۹ و یکی از آن دو خطاکار مصلوب بر نیافتم. ۱۵ و نه هیروдіس هم زیرا که شما را نزد او فرستادم و اینک وی کفر گفت که «اگر تو مسیح هستی خود را و ما را برهان.» هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر نشده است. ۱۶ پس او را ۴۰ اما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت: «مگر تو تنبیه نموده رها خواهم کرد.» ۱۷ زیرا او را لازم بود که هر عیدی از خدا نمی ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی. ۴۱ و اما کسی را برای ایشان آزاد کند. ۱۸ آنگاه همه فریاد کرده، گفتند: ما به انصاف، چونکه جزای اعمال خود را یافته ایم، لیکن این «او را هلاک کن و ربا را برای ما رها فرما.» ۱۹ و او شخصی بود شخص هیچ کار بی جا نکرده است.» ۴۲ پس به عیسی گفت: که به سبب شورش و قتلی که در شهر واقع شده بود، در زندان «ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آیی.» افکنده شده بود. ۲۰ باز پیلطس نداد کرده خواست که عیسی را ۴۳ عیسی به وی گفت: «هرآینه به تو می گویم امروز ما من در رها کند. ۲۱ لیکن ایشان فریاد زده گفتند: «او را مصلوب کن، فردوس خواهی بود.» ۴۴ و تخمین از ساعت ششم تا ساعت مصلوب کن.» ۲۲ بار سوم به ایشان گفت: «چرا؟ چه بدی کرده نهیم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت. ۴۵ و خورشید تاریک است؟ من در او هیچ علت قتل نیافتم. پس او را تادیب کرده رها گشت و پرده قدس از میان بشکافت. ۴۶ و عیسی به آواز بلند می گفت.» ۲۳ اما ایشان به صداهای بلند مبالغه نموده خواستند که صدا زده گفت: «ای پدر به دستهای تو روح خود را می سپارم.» مصلوب شود و آوازهای ایشان و روسای کهنه غالب آمد. ۲۴ پس این را بگفت و جان را تسلیم نمود. ۴۷ اما یوزباشی چون این ماجرا پیلطس فرمود که برحسب خواهش ایشان بشود. ۲۵ و آن کس را را دید، خدا را تمجید کرده، گفت: «در حقیقت، این مرد صالح که به سبب شورش و قتل در زندان حبس بود که خواستند رها کرد بود.» ۴۸ و تمامی گروه که برای این تماشای جمع شده بودند چون و عیسی را به خواهش ایشان سپرد. ۲۶ و چون او را می بردند این وقایع را دیدند، سینه زنان برگشتند. ۴۹ و جمیع آشنایان او از شمعون قیروانی را که از صحرا می آمد مجبور ساخته صلیب را بر دور ایستاده بودند، با زنانی که از جلیل او را متابعت کرده بودند تا او گذارند تا از عقب عیسی ببرد. ۲۷ و گروهی بسیار از قوم و زنانی این امور را بینند. ۵۰ و اینک یوسف نامی از اهل شورا که مردنیکو که سینه می زدند و برای او ماتم می گرفتند، در عقب او افتادند. و صالح بود، ۵۱ که در رای و عمل ایشان مشارکت نداشت و از ۲۸ آنگاه عیسی به سوی آن زنان روی گردانیده، گفت: «ای اهل رهامه بدی از بلاد یهود بود و انتظار ملکوت خدا را می کشید، دختران اورشلیم برای من گریه مکنید، بلکه بجهت خود و اولاد خود نزدیک پیلطس آمده جسد عیسی را طلب نمود. ۵۳ پس آن خود ماتم کنید. ۲۹ زیرا اینک ایامی می آید که در آنها خواهند را پایین آورده در کتان پیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و گفت، خوشبحال نازادگان و رحمهایی که بار نیاروند و پستانهایی هیچ کس ابد در آن دفن نشده بود سپرد. ۵۴ و آن روز تهیه بود و که شیرندادند. ۳۰ و در آن هنگام به کوهها خواهند گفت که بر سبت نزدیک می شد. ۵۵ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده ما بیفتید و به تلها که ما را پنهان کنید. ۳۱ زیرا اگر این کارها را به بودند از پی او رفتند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدن او را چوب تر کردند به چوب خشک چه خواهد شد؟» ۳۲ و دو نفر دیدند. ۵۶ پس برگشته، حنوط و عطریات مهیا ساختند و روز دیگر را که خطاکار بودند نیز آوردند تا ایشان را با او بکشند. ۳۳ و سبت را به حسب حکم آرام گرفتند.

۲۴ پس در روز اول هفته هنگام سپیده صبح، حنوطی را چون به موضعی که آن را کاسه سر می گویند رسیدند، او را در آنجا با آن دو خطاکار، یکی بر طرف راست و دیگری بر چپ او مصلوب کردند. ۳۴ عیسی گفت: «ای پدر اینها را بیامرز، زیرا که نمی دانند چه می کنند.» پس جامه های او را تقسیم کردند و قرعه افکندند. ۳۵ و گروهی به تماشای ایستاده بودند. و بزرگان نیز

شد هنگامی که ایشان از این امر متحیر بودند که ناگاه دو مرد بودند رسیدند، او قصد نمود که دورتر رود. ۲۹ و ایشان الحاح در لباس درخشنده نزد ایشان بایستادند. ۵ و چون ترسان شده کرده، گفتند که «با ما باش. چونکه شب نزدیک است و روز سرهای خود را به سوی زمین افکنده بودند، به ایشان گفتند: به آخر رسیده.» پس داخل گشته با ایشان توقف نمود. ۳۰ و «چرا زنده را از میان مردگان می طلبید؟ ۶ در اینجا نیست، بلکه چون با ایشان نشسته بود نان را گرفته برکت داد و پاره کرده به برخاسته است. به یاد آورید که چگونه وقتی که در جلیل بود شمارا ایشان داد. ۳۱ که ناگاه چشمانشان باز شده، او را شناختند و در خبر داده، ۷ گفت ضروری است که پسر انسان به دست مردم ساعت از ایشان غایب شد. ۳۲ پس با یکدیگر گفتند: «آیا دل گناهکار تسلیم شده مصلوب گردد و روز سوم برخیزد.» ۸ پس در درون مانی سوخت، وقتی که در راه با ما تکلم می نمود و کتب سخنان او را به خاطر آوردند. ۹ و از سر قبر برگشته، آن یازده و را بجهت ما تفسیر می کرد؟» ۳۳ و در آن ساعت برخاسته به دیگران از ارهمه این امور مطلع ساختند. ۱۰ و مریم مجدلیه و یونا و اورشلیم مراجعت کردند و آن یازده را یافتند که با رفقای خود جمع مریم مادر یعقوب و دیگر رفقای ایشان بودند که رسولان را از این شده ۳۴ می گفتند: «خداوند در حقیقت برخاسته و به شمعون چیزها مطلع ساختند. ۱۱ لیکن سخنان زنان را هذیان پنداشته ظاهر شده است.» ۳۵ و آن دو نفر نیز از سرگذشت راه و کیفیت باور نکردند. ۱۲ اما پطرس برخاسته، دوان دوان به سوی قبر رفت شناختن او هنگام پاره کردن نان خبر دادند. ۳۶ و ایشان در این و خم شده کفن را تنها گذاشته دیدو از این ماجرا در عجب گفتگو می بودند که ناگاه عیسی خود در میان ایشان ایستاده، به شده به خانه خود رفت. ۱۳ و اینک در همان روز دو نفر از ایشان گفت: «سلام بر شما باد.» ۳۷ اما ایشان لرزان و ترسان ایشان می رفتند به سوی قریه ای که از اورشلیم به مسافت، شصت شده گمان بردند که روحی می بینند. ۳۸ به ایشان گفت: «چرا تیر پرتاب دور بود و عمواس نام داشت. ۱۴ و با یک دیگر از مضطرب شدید و برای چه دردل های شما شبهات روی می دهد؟ تمام این وقایع گفتگویی کردند. ۱۵ و چون ایشان در مکالمه و ۳۹ دستها و پایهایم را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر مباحثه می بودند، ناگاه خود عیسی نزدیک شده، با ایشان همراه من گذارده ببینید، زیرا که روح گوشت و استخوان ندارد، چنانکه شد. ۱۶ ولی چشمان ایشان بسته شد تا او را نشانند. ۱۷ او به می نگرید که در من است.» ۴۰ این را گفت و دستها و پایهای ایشان گفت: «چه حرفها است که با یکدیگر می زنید و راه را به خود رابدیشان نشان داد. ۴۱ و چون ایشان هنوز از خوشی تصدیق کدورت می پیمایید؟» ۱۸ یکی که کلیوپاس نام داشت در جواب نکرده، در عجب مانده بودند، به ایشان گفت: «چیز خوراکی در وی گفت: «مگر تو در اورشلیم غریب و تنها هستی و از آنچه در اینجا دارید؟» ۴۲ پس قدری از ماهی بریان و از شانه عسل به وی این ایام در اینجا واقع شدواقف نیستی؟» ۱۹ به ایشان گفت: دادند. ۴۳ پس آن را گرفته پیش ایشان بخورد. ۴۴ و به ایشان «چه چیز است؟» گفتندش: «درباره عیسی ناصری که مردی بود گفت: «همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری نبی و قادر در فعل و قول در حضور خدا و تمام قوم، ۲۰ و چگونه است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور درباره من روای کهنه و حکام ما او را به فتوی قتل سپردند و او را مصلوب مکتوب است به انجام رسد.» ۴۵ و در آن وقت ذهن ایشان را ساختند. ۲۱ اما ما امیدوار بودیم که همین است آنکه می باید روشن کرد تا کتب را بفهمند. ۴۶ و به ایشان گفت: «بر همین اسرائیل را نجات دهد و علاوه بر این همه، امروز از وقوع این منوال مکتوب است و بدینطور سزاوار بود که مسیح زحمت کشد و امور روز سوم است، ۲۲ و بعضی از زنان ما هم ما را به حیرت روز سوم از مردگان برخیزد. ۴۷ و از اورشلیم شروع کرده، موعظه به انداختند که بامدادان نزد قبر رفتند، ۲۳ و جسد او را نیافته آمدند و توبه و آموزش گناهان در همه امت ها به نام او کرده شود. ۴۸ و گفتند که فرشتگان را در رویا دیدیم که گفتند او زنده شده است. شما شاهد بر این امور هستید. ۴۹ و اینک، من موعود پدر خود را ۲۴ و جمعی از رفقای ما به سر قبر رفتند، آن چنانکه زنان گفته بودند بر شما می فرستم. پس شما در شهر اورشلیم بمانید تا وقتی که به یافتند لیکن او را ندیدند.» ۲۵ او به ایشان گفت: «ای بی فهمان قوت از اعلی آراسته شوید.» ۵۰ پس ایشان را بیرون از شهر تا وسست دلاں از ایمان آوردن به آنچه انبیا گفته اند. ۲۶ آیا نمی بیت عنیا بر دو دستهای خود را بلند کرده، ایشان را برکت داد. بایست که مسیح این زحمات را بیند تا به جلال خود برسد؟» ۵۱ و چنین شد که در حین برکت دادن ایشان، از ایشان جدا ۲۷ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام گشته، به سوی آسمان بالا برده شد. ۵۲ پس او را پرستش کرده، کتب برای ایشان شرح فرمود. ۲۸ و چون به آن دهی که عازم آن

با خوشی عظیم به سوی اورشلیم برگشتند. ۵۳ و پیوسته درهیکل
مانده، خدا را حمد و سپاس می گفتند. آمین.

نعلینش را باز کنم.» ۲۸ و این درپست عبره که آن طرف اردن است، در جایی که یحیی تعمید می‌داد واقع گشت. ۲۹ و در

۱ در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود. فردای آن روز یحیی عیسی را دید که به‌جانب او می‌آید. پس همان در ابتدا نزد خدا بود. ۳ همه‌چیز به واسطه او آفریده شد گفت: «اینک بره خدا که گناه جهان را برمی‌دارد! ۳۰ این است و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت. ۴ در او حیات آنکه من درباره او گفتم که مردی بعد از من می‌آید که پیش از من بود و حیات نور انسان بود. ۵ و نور در تاریکی می‌درخشد و شده است زیرا که بر من مقدم بود. ۳۱ و من او را نشناختم، لیکن تاریکی آن را درنیافت. ۶ شخصی از جانب خدا فرستاده شد که تا او به اسرائیل ظاهر گردد، برای همین من آمده به آب تعمید اسمش یحیی بود؛ ۷ و برای شهادت آمد تا بر نورشهادت دهد می‌دادم.» ۳۲ پس یحیی شهادت داده، گفت: «روح را دیدم که تا همه به وسیله او ایمان آورند. ۸ او آن نور نبود بلکه آمد تا بر مثل کبوتری از آسمان نازل شده، بر او قرار گرفت. ۳۳ و من او را نور شهادت دهم. ۹ آن نور حقیقی بود که هر انسان را منور نشانختم، لیکن او که مرا فرستاد تا به آب تعمید دهم، همان به من می‌گرداند و در جهان آمدنی بود. ۱۰ او در جهان بود و جهان به گفت برهر کس بینی که روح نازل شده، بر او قرار گرفت، همان واسطه او آفریده شد و جهان او را شناخت. ۱۱ به نزد خاصان است او که به روح‌القدس تعمید می‌دهد. ۳۴ و من دیده شهادت خود آمد و خاصانش او را نپذیرفتند؛ ۱۲ و اما به آن کسانی که او می‌دهم که این است پسر خدا.» ۳۵ و در روز بعد نیز یحیی با دو را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هرکه به اسم اوایمان آورد، ۱۳ که نه از خون و نه از خواهش جسد و می‌رود؛ و گفت: «اینک بره خدا.» ۳۷ و چون آن دو شاگرد نه از خواهش مردم، بلکه از خدا تولدیافتند. ۱۴ و کلمه جسم کلام او را شنیدند، از پی عیسی روانه شدند. ۳۸ پس عیسی روی گردید و میان ما ساکن شد، پراز فیض و راستی و جلال او را گردانیده، آن دو نفر رادید که از عقب می‌آیند. بدیشان گفت: دیدیم، جلالی شایسته پسر یگانه پدر. ۱۵ و یحیی بر او شهادت ۳۹ «چه می‌خواهید؟» بدو گفتند: «ربی (یعنی ای معلم) در کجا داد و ندا کرده، می‌گفت: «این است آنکه درباره اوگفتم آنکه منزل می‌نماید؟» ۴۰ بدیشان گفت: «بیاید و ببینید.» آنگاه بعد از من می‌آید، پیش از من شده است زیرا که بر من مقدم آمده، دیدند که کجا منزل دارد، و آن روز را نزد او بماندند و بود.» ۱۶ و از پری او جمیع ما بهره یافتیم و فیض به عوض فیض، قریب به ساعت دهم بود. ۴۱ و یکی از آن دو که سخن یحیی را ۱۷ زیراشریعت به وسیله موسی عطا شد، اما فیض و راستی به وسیله شنیده، پیروی او نمودند، اندریاس برادر شمعون پطرس بود. ۴۲ او عیسی مسیح رسید. ۱۸ خدا راه‌گر کسی ندیده است؛ پسر اول برادر خود شمعون را یافته، به اوگفت: «مسیح را (که ترجمه یگانه‌ای که درآغوش پدر است، همان او را ظاهر کرد. ۱۹ و آن کرستس است) یافتیم.» و چون او را نزد عیسی آورد، عیسی این است شهادت یحیی در وقتی که یهودیان از اورشلیم کاهنان بدونگرسته، گفت: «تو شمعون پسر یونا هستی؛ و اکنون کیفا و لاویان را فرستادند تا از او سوال کنند که تو کیستی، ۲۰ که خوانده خواهی شد (که ترجمه آن پطرس است).» ۴۳ بامدادان معترف شدو انکار نمود، بلکه اقرار کرد که من مسیح نیستم. چون عیسی خواست به سوی جلیل روانه شود، فیلیس را یافته، ۲۱ آنگاه از او سوال کردند: «پس چه؟ آیا توایاس هستی؟ گفت: بدو گفت: «ازعقب من بیا.» ۴۴ و فیلیس از بیت صیدا از «نیستم.» ۲۲ آنگاه بدو گفتند: «پس کیستی تا به آن کسانی که شهراندریاس و پطرس بود. ۴۵ فیلیس نتائیل را یافته، بدو گفت: ما را فرستادند جواب پریم؟ درباره خود چه می‌گویی؟» ۲۳ گفت: «آن کسی را که موسی در تورات و انبیامذکور داشته‌اند، یافته‌ایم «من صدای ندا کننده‌ای دریابانم که راه خداوند را راست کنید، که عیسی پسر یوسف ناصری است.» ۴۶ نتائیل بدو گفت: چنانکه اشعایی گفت.» ۲۴ و فرستادگان از فریسیان بودند. «مگر می‌شود که از ناصره چیزی خوب پیدا شود؟» فیلیس بدو ۲۵ پس از او سوال کرده، گفتند: «اگر تو مسیح و ایاس و آن نبی گفت: «بیا و ببین.» ۴۷ و عیسی چون دید که نتائیل به سوی او نیستی، پس برای چه تعمید می‌دهی؟» ۲۶ یحیی در جواب ایشان می‌آید، درباره اوگفت: «اینک اسرائیلی حقیقی که در او مکرری گفت: «من به آب تعمیدمی دهم و در میان شما کسی ایستاده نیست.» ۴۸ نتائیل بدو گفت: «مرا از کجای می‌شناسی؟» عیسی است که شما را نمی‌شناسید. ۲۷ و او آن است که بعد از من در جواب وی گفت: «قبل ازآنکه فیلیس تو را دعوت کند، در می‌آید، اما پیش از من شده است، که من لایق آن نیستم که بند

او گفت: «ای استاد تو پسر خدایی! تو پادشاه اسرائیل هستی!» می‌کنی؟» ۲۱ لیکن او درباره قدس جسد خود سخن می‌گفت. ۵۰ عیسی در جواب او گفت: «آیا از اینکه به تو گفتم که تو را زیر ۲۲ پس وقتی که از مردگان برخاست شاگردانش را به‌خاطر آمد که درخت انجیر دیدم، ایمان آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر از این این را بدیشان گفته بود. آنگاه به کتاب و به کلامی که عیسی خواهی دید.» ۵۱ پس بدو گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم گفته بود، ایمان آوردند. ۲۳ و هنگامی که در عید فصح در که از کنون آسمان را گشاده، و فرشتگان خدا را که بر پسر انسان اورشلیم بود بسیاری چون معجزاتی را که از او صادر می‌گشت دیدند، به اسم او ایمان آوردند. ۲۴ لیکن عیسی خویشتن را صعودو نزول می‌کنند خواهید دید.»

۲ و در روز سوم، در قانای جلیل عروسی بودو مادر عیسی در آنجا بود. ۲ و عیسی وشاگردانش را نیز به عروسی دعوت کردند. ۳ و چون شراب تمام شد، مادر عیسی بدو گفت: «شراب

ندارند.» ۴ عیسی به وی گفت: «ای زن مرا با تو چه کار است؟» ۳ و شخصی از فریسیان نيقوديموس نام از روسای يهود بود. ساعت من هنوز نرسیده است.» ۵ مادرش به نوکران گفت: ۲ او در شب نزد عیسی آمده، به وی گفت: «ای استاد می‌دانم «هرچه به شما گوید بکنید.» ۶ و در آنجا شش قدح سنگی که تو معلم هستی که از جانب خدا آمده‌ای زیرا هیچ‌کس نمی برحسب تطهیر يهود نهاده بودند که هر یک گنجایش دو یا سه کیل تواند معجزاتی را که تو می‌نمایی بنماید، جزاینکه خدا با وی داشت. ۷ عیسی بدیشان گفت: «قدحها را از آب پر کنید.» و باشد. ۳ عیسی در جواب او گفت: «آمین آمین به تو می‌گویم آنها را لبریز کردند. ۸ پس بدیشان گفت: «الان بردارید و به نزد اگر کسی از سر نومولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.» رئیس مجلس بپرید.» پس بردند؛ ۹ و چون رئیس مجلس آن آب را ۴ نيقوديموس بدو گفت: «چگونه ممکن است که انسانی که پیر که شراب گردیده بود، بجشید و ندانست که از کجاست، لیکن شده باشد، مولود گردد؟ آیا می‌شود که بار دیگر داخل شکم مادر نوکرانی که آب را کشیده بودند، می‌دانستند، رئیس مجلس داماد گشته، مولود شود؟» ۵ عیسی در جواب گفت: «آمین، آمین به را مخاطب ساخته، بدو گفت: ۱۰ «هرکسی شراب خوب را اول تومی گویم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست می‌آورد و چون مست شدند، بدتر از آن. لیکن تو شراب خوب را که داخل ملکوت خدا شود. ۶ آنچه از جسم مولود شد، جسم تا حال نگاه داشتی؟» ۱۱ و این ابتدای معجزاتی است که از است و آنچه از روح مولود گشت روح است. ۷ عجب مدار عیسی در قانای جلیل صادر گشت و جلال خود را ظاهر کرد و که به تو گفتم باید شما از سر نو مولود گردید. ۸ باد هرجاکه شاگردانش به او ایمان آوردند. ۱۲ و بعد از آن با مادر و برادران می‌خواهد می‌وزد و صدای آن را می‌شنوی لیکن نمی‌دانی از و شاگردان خود به کفر ناحوم آمد و در آنجا ایامی کم ماندند. کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هرکه از روح مولود ۱۳ و چون عید فصح نزدیک بود، عیسی به اورشلیم رفت، ۱۴ و گردد.» ۹ نيقوديموس در جواب وی گفت: «چگونه ممکن است در هیکل، فروشندگان گاو و گوسفند و کبوتر و صرافان را نشسته که چنین شود؟» ۱۰ عیسی در جواب وی گفت: «آیا تو معلم یافت. ۱۵ پس تازیانه‌ای از ریسمان ساخته، همه را از هیکل اسرائیل هستی و این رانمی‌دانی؟ ۱۱ آمین، آمین به تو می‌گویم بیرون نمود، هم گوسفندان و گاو را، و نقود صرافان را ریخت و آنچه می‌دانیم، می‌گویم و به آنچه دیده‌ایم، شهادت می‌دهیم و تختهای ایشان را واژگون ساخت، ۱۶ و به کبوتر فروشان گفت: شهادت ما را قبول نمی‌کنید. ۱۲ چون شما را از امور زمینی «اینها را از اینجا بیرون برید و خانه پدر مرا خانه تجارت مسازید.» سخن گفتم، باور نکردید. پس هرگاه به امور آسمانی با شما سخن ۱۷ آنگاه شاگردان او را یاد آمد که مکتوب است: «غیر خانه تو رانم چگونه تصدیق خواهید نمود؟ ۱۳ و کسی به آسمان بالا مرا خورده است.» ۱۸ پس يهودیان روی به او آورده، گفتند: «به زلفت مگر آن کس که از آسمان پایین آمد یعنی پسر انسان که در ما چه علامت می‌نماید که این کارها را می‌کنی؟» ۱۹ عیسی در آسمان است. ۱۴ وهمچنان که موسی مار را در بیابان بلند نمود، جواب ایشان گفت: «این قدس را خراب کنید که در سه روز آن را همچنین پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، ۱۵ تاهرکه به او برپا خواهم نمود.» ۲۰ آنگاه يهودیان گفتند: «در عرصه چهل و ایمان آرد هلاک نگردد، بلکه حیات جاودانی یابد. (aionios) شش سال این قدس را بنا نموده‌اند؛ آیا تو درسه روز آن را برپا ۱۶) g166 زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه

خود را داد تا هرکه بر او ایمان آورد هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد. (jaīōnios g166) ۱۷ زیرا خدا پسر خود را در بیشتر از یحیی شاگرد پیدا کرده، تعمید می‌دهد، ۲ یا اینکه خود جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان عیسی تعمید نمی‌داد بلکه شاگردانش، ۳ یهودیه را گذارده، نجات یابد. ۱۸ آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هرکه باز به جانب جلیل رفت. ۴ و لازم بود که از سامره عبور کند ایمان نیارورد الان بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم ۵ پس به شهری از سامره که سوخار نام داشت، نزدیک به آن پسر یگانه خدا ایمان نیارورده. ۱۹ و حکم این است که نور در موضعی که یعقوب به پسر خود یوسف داده بود رسید. ۶ و در جهان آمدو مردم ظلمت را بیشتر از نور دوست داشتند، از آنجا که آنجا چاه یعقوب بود. پس عیسی از سفر خسته شده، همچنین اعمال ایشان بد است. ۲۰ زیرا هرکه عمل بد می‌کند، روشنی را بر سر چاه نشسته بود و قریب به ساعت ششم بود. ۷ که زنی دشمن دارد و پیش روشنی نمی‌آید، مبدا اعمال او تبیخ شود. سامری بجهت آب کشیدن آمد. عیسی بدو گفت: «جرعه‌ای ۲۱ و لیکن کسی که به راستی عمل می‌کند پیش روشنی می‌آید تا آب به من بنوشان.» ۸ زیرا شاگردانش بجهت خریدن خوراک به آنکه اعمال او هویدا گردد که در خدا کرده شده است. ۲۲ و شهر رفته بودند. ۹ زن سامری بدو گفت: «چگونه تو که یهود بعد از آن عیسی با شاگردان خود به زمین یهودیه آمد و با ایشان هستی ازمن آب می‌خواهی و حال آنکه زن سامری می‌باشم؟» در آنجا به سر برده، تعمیدی داد. ۲۳ و یحیی نیز در عینون، زیرا که یهود با سامریان معاشرت ندارند. ۱۰ عیسی در جواب نزدیک سلیم تعمید می‌داد زیرا که در آنجا آب بسیار بود و مردم او گفت: «اگر بخشش خدا را می‌دانستی و کیست که به تو می‌آمده و تعمید می‌گرفتند، ۲۴ چونکه یحیی هنوز در زندان می‌گوید آب به من بده، هرآینه تو از او خواهش می‌کردی و به تو حبس نشده بود. ۲۵ آنگاه در خصوص تطهیر، در میان شاگردان آب زنده عطا می‌کرد. ۱۱ زن بدو گفت: «ای آقادلو نداری و یحیی و یهودیان مباحثه شد. ۲۶ پس به نزد یحیی آمده، به او چاه عمیق است. پس از کجا آب زنده داری؟ ۱۲ آیا تو از پدر ما گفتند: «ای استاد، آن شخصی که با تو در آنطرف اردن بود و تو یعقوب بزرگتر هستی که چاه را به ما داد و خود و پسران و مواشی برای او شهادت دادی، اکنون او تعمید می‌دهد و همه نزد او می‌آیند از آن می‌آشامیدند؟» ۱۳ عیسی در جواب او گفت: «هرکه از آید.» ۲۷ یحیی در جواب گفت: «هیچ کس چیزی نمی‌تواند این آب بنوشد باز تشنه گردد، ۱۴ لیکن کسی که از آبی که یافت، مگر آنکه از آسمان بدو داده شود. ۲۸ شما خود بر من من به او می‌دهم بنوشد، اید تشنه نخواهد شد، بلکه آن آبی شاهد هستید که گفتم من مسیح نیستم بلکه پیش روی او فرستاده که به او می‌دهم در او چشمه آبی گردد که تا حیات جاودانی شدم. ۲۹ کسی که عروس دارد داماد است، اما دوست داماد که می‌جوشد.» (jaīōn g165, aiōnios g166) ۱۵ زن بدو گفت: «ای آقا آن آب را به من بده تا دیگر تشنه نگردم و به اینجا بجهت این خوشی من کامل گردید. ۳۰ می‌باید که او افزوده شود و من آب کشیدن نیایم.» ۱۶ عیسی به او گفت: «برو و شوهر خود ناقص گردم. ۳۱ او که از بالا می‌آید، بالای همه است و آنکه از رابخوان و در اینجا بیا.» ۱۷ زن در جواب گفت: «شوهر ندارم.» زمین است زمینی است و از زمین تکلم می‌کند؛ اما او که از آسمان می‌آید، بالای همه است. ۳۲ و آنچه را دید و شنید، به آن شهادت می‌دهد و هیچ کس شهادت او را قبول نمی‌کند. گفתי!» ۱۹ زن بدو گفت: «ای آقا می‌بینم که تو نبی هستی! ۳۳ و کسی که شهادت او را قبول کرد، مهر کرده است بر اینکه ۲۰ پدران ما در این کوه پرستش می‌کردند و شما می‌گویید که در خدا راست است. ۳۴ زیرا آن کسی را که خدا فرستاد، به کلام اورشلیم جایی است که در آن عبادت باید نمود.» ۲۱ عیسی خدا تکلم می‌نماید، چونکه خدا روح را به میزان عطا نمی‌کند. بدو گفت: «ای زن مرا تصدیق کن که ساعتی می‌آید که نه در این کوه و نه در اورشلیم پدر را پرستش خواهید کرد. ۲۲ شما آنچه را که نمی‌دانید می‌پرستید اما ما آنچه را که می‌دانیم عبادت می‌کنیم زیرا نجات از یهود است. ۲۳ لیکن ساعتی می‌آید بلکه الان است که در آن پرستندگان حقیقی پدر را به روح و راستی پرستش خواهند کرد زیرا که پدر مثل این پرستندگان خود را طالب است.

jaīōnios g166) ماند.»

۲۴ خدا روح است و هرکه او را پرستش کند می‌باید به روح و آمده، خواهش کرد که فرود بیاید و پسر او را شفا دهد، زیرا که راستی پیرستند.» ۲۵ زن بدو گفت: «می‌دانم که مسیح یعنی مشرف به موت بود. ۴۸ عیسی بدو گفت: «اگر آیات و معجزات کرستس می‌آید. پس هنگامی که او آید از هر چیزه ما خبرخواهد بینید، همانا ایمان نیاورید.» ۴۹ سرهنگ بدو گفت: «ای آقا قبل داد.» ۲۶ عیسی بدو گفت: «من که با تو سخن می‌گویم از آنکه پسرم بمیرد فرود بیا.» ۵۰ عیسی بدو گفت: «برو که همانم.» ۲۷ و در همان وقت شاگردانش آمده، تعجب کردند که پسر زنده است.» آن شخص به سخنی که عیسی بدو گفت، با زنی سخن می‌گوید و لکن هیچ‌کس نگفت که چه می‌طلبی یا ایمان آورده، روانه شد. ۵۱ و در وقتی که او می‌رفت، غلامانش او برای چه با او حرف می‌زنی. ۲۸ آنگاه زن سبوی خود را گذارد، راستقبال نموده، مژه دادند و گفتند که پسر تو زنده است. ۵۲ پس به شهر رفت و مردم را گفت: ۲۹ «بیابید و کسی را ببینید که از ایشان پرسید که در چه ساعت عافیت یافت. گفتند: «دیروز، هرآنچه کرده بودم به من گفت. آیا این مسیح نیست؟» ۳۰ پس از در ساعت هفتم تب از او زایل گشت.» ۵۳ آنگاه پدر فهمید که شهر بیرون شده، نزد اومی آمدند. ۳۱ و در اثنا آن شاگردان او در همان ساعت عیسی گفته بود: «پسر تو زنده است.» پس او و خواهش نموده، گفتند: «ای استاد بخور.» ۳۲ بدیشان گفت: تمام اهل خانه او ایمان آوردند. ۵۴ و این نیز معجزه دوم بود که از «من غذایی دارم که بخورم و شما آن را نمی‌دانید.» ۳۳ شاگردان به یکدیگر گفتند: «مگر کسی برای او خوراکی آورده باشد!»

۳۴ عیسی بدیشان گفت: «خوراک من آن است که خواهش فرستنده خود را به عمل آورم و کار او را به انجام رسانم. ۳۵ آيا شما نمی‌گویید که چهار ماه دیگر موسم درواست؟ اینک به شما می‌گویم چشمان خود را بالاافکنید و مزرعه‌ها را ببینید زیرا که الان بجهت درو سفید شده است. ۳۶ و دروگر اجرت می‌گیرد و ثمری بجهت حیات جاودانی جمع می‌کند تا کارنده و دروکننده هر دو با هم خشنود گردند. (jaĩnĩos g166) ۳۷ زیرا این کلام در اینجا راست است که یکی می‌کارد و دیگری درو می‌کند. ۳۸ من شما را فرستادم تا چیزی را که در آن رنج نبرده‌اید درو کنید. دیگران محنت کشیدند و شما در محنت ایشان داخل شده‌اید.» ۳۹ پس در آن شهر بسیاری از سامریان بواسطه سخن آن زن که شهادت داد که هرآنچه کرده بودم به من بازگفت بدو ایمان آوردند. ۴۰ و چون سامریان نزد او آمدند، از او خواهش کردند که نزد ایشان بماند و دو روز در آنجا بماند. ۴۱ و بسیاری دیگر بواسطه کلام او ایمان آوردند. ۴۲ و به زن گفتند که «بعد از این بواسطه سخن تو ایمان نمی‌آوریم زیرا خود شنیده و دانسته‌ایم که او درحقیقت مسیح و نجات‌دهنده عالم است.» ۴۳ اما بعد از دو روز از آنجا بیرون آمده، به سوی جلیل روانه شد. ۴۴ زیرا خود عیسی شهادت داد که هیچ نبی را در وطن خود حرمت نیست. ۴۵ پس چون به جلیل آمد، جلیلیان او را پذیرفتند زیرا هرچه در اورشلیم در عید کرده بود، دیدند، چونکه ایشان نیز در عید رفته بودند. ۴۶ پس عیسی به قانای جلیل آنجایی که آب را شراب ساخته بود، بازآمد. و یکی از سرهنگان ملک بود که پسر او در کفرناحوم مریض بود. ۴۷ و چون شنید که عیسی از یهودیه به جلیل آمده است، نزد او

از این سبب، یهودیان بیشتر قصد قتل او کردند زیرا که نه تنها سبب آواز او را نشنیده و صورت او را ندیده‌اید، ۳۸ و کلام او را در خود را می‌شکست بلکه خدا را نیز پدر خود گفته، خود را مساوی خدا ثابت ندادید زیرا کسی را که پدر فرستاد شما بدو ایمان نیاوردید. می‌ساخت. ۱۹ آنگاه عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین ۳۹ کتب را تفتیش کنید زیرا شما گمان می‌برید که در آنها حیات به شما می‌گویم که پسر از خود هیچ نمی‌تواند کرد مگر آنچه جلودانی دارید و آنها است که به من شهادت می‌دهد. aiōnios g166) ۴۰ و نمی‌خواهید نزد من آید تا حیات یابید. ۴۱ جلال نیز می‌کند. ۲۰ زیرا که پدر پسر را دوست می‌دارد و هرآنچه خود را از مردم نمی‌پذیرم. ۴۲ و لکن شما را می‌شناسم که در نفس می‌کند بدو می‌نماید و اعمال بزرگتر از این بدو نشان خواهد داد تا خود محبت خدا را ندانید. ۴۳ من به اسم پدر خود آمده‌ام و مرا شما تعجب نمایند. ۲۱ زیرا همچنان که پدر مردگان را برمی‌خیزاند قبول نمی‌کنید، ولی هرگاه دیگری به اسم خود آید، او را قبول و زنده می‌کنید، همچنین پسر نیز هرکه رامی‌خواهد زنده می‌کند. ۴۴ شما چگونه می‌توانید ایمان آید و حال آنکه ۲۲ زیرا که پدر برهیچ کس داوری نمی‌کند بلکه تمام داوری را جلال از یکدیگر می‌طلبید و جلالی را که از خدای واحد است به پسر سپرده است. ۲۳ تا آنکه همه پسر را حرمت بدارند، طالب نیستید؟ ۴۵ گمان مبرید که من نزد پدر بر شما ادعا خواهم همچنان که پدر را حرمت می‌دارند؛ و کسی که به پسر حرمت نکند، کرد. کسی هست که مدعی شما می‌باشد و آن موسی است که به پدری که او را فرستاد احترام نکرده است. ۲۴ آمین آمین به شما می‌گویم هرکه کلام مرا بشنود و به فرستنده من ایمان آورد، شمامی‌گویم حیات جلودانی دارد و در داوری نمی‌آید، بلکه از موت تا به حیات منتقل گشته است. aiōnios g166) ۲۵ آمین آمین به شما می‌خواهید کرد.»

۶ و بعد از آن عیسی به آن طرف دریای جلیل که دریای طبریه پسر خدا را می‌شنوند و هرکه بشنود زنده گردد. ۲۶ زیرا همچنان که پدر در خود حیات دارد، همچنین پسر را نیز عطا کرده است که در خود حیات داشته باشد. ۲۷ و بدو قدرت بخشیده است که داوری هم بکنند زیرا که پسر انسان است. ۲۸ و از این تعجب مکنید زیرا ساعتی می‌آید که در آن جمیع کسانی که در قبور می‌باشند، آواز او را خواهند شنید، ۲۹ و بیرون خواهند آمد؛ هرکه اعمال نیکوکرد، برای قیامت حیات و هرکه اعمال بد کرد، بجهت قیامت داوری. ۳۰ من از خود هیچ نمی‌توانم کرد بلکه چنانکه شنیده‌ام داوری می‌کنم و داوری من عادل است زیرا که اراده خود را طالب نیستم بلکه اراده پدری که مرا فرستاده است. ۳۱ اگر من بر خود شهادت دهم شهادت من راست نیست. ۳۲ دیگری هست که بر من شهادت می‌دهد و می‌دانم که شهادتی که او بر من می‌دهد راست است. ۳۳ شما نزد یحیی فرستادید و او به راستی شهادت داد. ۳۴ اما من شهادت انسان را قبول نمی‌کنم ولیکن این سخنان را می‌گویم تا شما نجات یابید. ۳۵ او چراغ افروخته و درخشنده‌ای بود و شما خواستید که ساعتی به نور او شادی کنید. ۳۶ و اما من شهادت بزرگتر از یحیی دارم زیرا آن کارهایی که پدر به من عطا کرد تا کامل کنم، یعنی این کارهایی که من می‌کنم، بر من شهادت می‌دهد که پدر مرا فرستاده است. ۳۷ و خود پدر که مرا فرستاد، به من شهادت داده است که هرگز

بود دیدند، گفتند که «این البته همان نبی است که باید در جهان به شما گفتم که مرا هم دیدید و ایمان نیاوردید. ۳۷ هرآنچه پدر به بیاید!» ۱۵ و اما عیسی چون دانست که می‌خواهند بیایند و او را من عطا کند، به‌جانب من آید و هرکه به‌جانب من آید، او را به زور برده پادشاه سازند، باز تنها به کوه برآمد. ۱۶ و چون شام بیرون نخواهم نمود. ۳۸ زیرا از آسمان نزول کردم تا به اراده شد، شاگردانش به‌جانب دریای پلین رفتند، ۱۷ و به کشتی سوار خودعمل کنم، بلکه به اراده فرستاده خود. ۳۹ و اراده پدری که شده به آن طرف دریا به کفرناحوم روانه شدند. و چون تاریک مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد چیزی تلف نکنم شدعیسی هنوز نزد ایشان نیامده بود. ۱۸ و دریایواسطه وزیدن باد شدید به تلاطم آمد. ۱۹ پس وقتی که قریب به بیست و پنج یا سی تیر پرتاپ رانده بودند، عیسی را دیدند که بر روی دریاخرامان شده، نزدیک کشتی می‌آید. پس ترسیدند. ۲۰ او بدیشان گفت: «من هستم، مترسید!» ۲۱ و چون می‌خواستند او را در کشتی بیاورند، در ساعت کشتی به آن زمینی که عازم آن بودند رسید. ۲۲ بامدادان گروهی که به آن طرف دریا ایستاده بودند، دیدند که هیچ زورقی نبود غیر از آن که شاگردان او داخل آن شده بودند و عیسی باشاگردان خود داخل آن زورق نشده، بلکه شاگردانش تنها رفته بودند. ۲۳ لیکن زورقهای دیگر از طبریه آمد، نزدیک به آنجایی که نان خورده بودند بعد از آنکه خداوند شکر گفته بود. ۲۴ پس همه از خدا تعلیم خواهندیافت. پس هرکه از پدر شنید و تعلیم چون آن گروه دیدند که عیسی وشاگردانش در آنجا نیستند، ایشان نیز به کشتیهاسوار شده، در طلب عیسی به کفرناحوم آمدند. ۲۵ و چون او را در آن طرف دریا یافتند، بدوگفتند: «ای استاد کی به اینجا آمدی؟» ۲۶ عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که مرا می‌طلبید نه بسبب معجزاتی که دیدید، بلکه بسبب آن نان که خوردید و سیرشدید. ۲۷ کار بکنید نه برای خوراک فانی بلکه برای خوراکی که تا حیات جاودانی باقی است که پسر انسان آن را به شما عطا خواهد کرد، زیراخدای پدر بر او مهر زده است.» ۲۸ **aiōnios g166** بدو گفتند: «چه کنیم تا اعمال خدا را به‌جا آورده باشیم؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «عمل خدا این است که به آن کسی که او فرستاد، ایمان بیاورید.» ۳۰ بدو گفتند: «چه معجزه می‌نمایی تا آن را دیده به تو ایمان آوریم؟ چکار می‌کنی؟ ۳۱ پدران ما دریابان من را خوردند، چنانکه مکتوب است که ازآسمان بدیشان نان عطا کرد تا بخورند.» ۳۲ عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که موسی نان را از آسمان به شما نداد، بلکه پدر من نان حقیقی را از آسمان به شما می‌دهد. ۳۳ زیرا که نان خدا آن است که از آسمان نازل شده، به جهان حیات می‌بخشد.» ۳۴ آنگاه بدو گفتند: «ای خداوند این نان را پیوسته به ما بده.» ۳۵ عیسی بدیشان گفت: «من نان حیات هستم. کسی که نزد من آید، هرگز گرسنه نشود و هرکه به من ایمان آورد هرگز تشنه نگردد. ۳۶ لیکن

بود دیدند. ۳۷ هرآنچه پدر به بیاید!» ۱۵ و اما عیسی چون دانست که می‌خواهند بیایند و او را من عطا کند، به‌جانب من آید و هرکه به‌جانب من آید، او را به زور برده پادشاه سازند، باز تنها به کوه برآمد. ۱۶ و چون شام بیرون نخواهم نمود. ۳۸ زیرا از آسمان نزول کردم تا به اراده شد، شاگردانش به‌جانب دریای پلین رفتند، ۱۷ و به کشتی سوار خودعمل کنم، بلکه به اراده فرستاده خود. ۳۹ و اراده پدری که شده به آن طرف دریا به کفرناحوم روانه شدند. و چون تاریک مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد چیزی تلف نکنم شدعیسی هنوز نزد ایشان نیامده بود. ۱۸ و دریایواسطه وزیدن باد شدید به تلاطم آمد. ۱۹ پس وقتی که قریب به بیست و پنج یا سی تیر پرتاپ رانده بودند، عیسی را دیدند که بر روی دریاخرامان شده، نزدیک کشتی می‌آید. پس ترسیدند. ۲۰ او بدیشان گفت: «من هستم، مترسید!» ۲۱ و چون می‌خواستند او را در کشتی بیاورند، در ساعت کشتی به آن زمینی که عازم آن بودند رسید. ۲۲ بامدادان گروهی که به آن طرف دریا ایستاده بودند، دیدند که هیچ زورقی نبود غیر از آن که شاگردان او داخل آن شده بودند و عیسی باشاگردان خود داخل آن زورق نشده، بلکه شاگردانش تنها رفته بودند. ۲۳ لیکن زورقهای دیگر از طبریه آمد، نزدیک به آنجایی که نان خورده بودند بعد از آنکه خداوند شکر گفته بود. ۲۴ پس همه از خدا تعلیم خواهندیافت. پس هرکه از پدر شنید و تعلیم چون آن گروه دیدند که عیسی وشاگردانش در آنجا نیستند، ایشان نیز به کشتیهاسوار شده، در طلب عیسی به کفرناحوم آمدند. ۲۵ و چون او را در آن طرف دریا یافتند، بدوگفتند: «ای استاد کی به اینجا آمدی؟» ۲۶ عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که مرا می‌طلبید نه بسبب معجزاتی که دیدید، بلکه بسبب آن نان که خوردید و سیرشدید. ۲۷ کار بکنید نه برای خوراک فانی بلکه برای خوراکی که تا حیات جاودانی باقی است که پسر انسان آن را به شما عطا خواهد کرد، زیراخدای پدر بر او مهر زده است.» ۲۸ **aiōnios g166** بدو گفتند: «چه کنیم تا اعمال خدا را به‌جا آورده باشیم؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «عمل خدا این است که به آن کسی که او فرستاد، ایمان بیاورید.» ۳۰ بدو گفتند: «چه معجزه می‌نمایی تا آن را دیده به تو ایمان آوریم؟ چکار می‌کنی؟ ۳۱ پدران ما دریابان من را خوردند، چنانکه مکتوب است که ازآسمان بدیشان نان عطا کرد تا بخورند.» ۳۲ عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که موسی نان را از آسمان به شما نداد، بلکه پدر من نان حقیقی را از آسمان به شما می‌دهد. ۳۳ زیرا که نان خدا آن است که از آسمان نازل شده، به جهان حیات می‌بخشد.» ۳۴ آنگاه بدو گفتند: «ای خداوند این نان را پیوسته به ما بده.» ۳۵ عیسی بدیشان گفت: «من نان حیات هستم. کسی که نزد من آید، هرگز گرسنه نشود و هرکه به من ایمان آورد هرگز تشنه نگردد. ۳۶ لیکن

بود دیدند. ۳۷ هرآنچه پدر به بیاید!» ۱۵ و اما عیسی چون دانست که می‌خواهند بیایند و او را من عطا کند، به‌جانب من آید و هرکه به‌جانب من آید، او را به زور برده پادشاه سازند، باز تنها به کوه برآمد. ۱۶ و چون شام بیرون نخواهم نمود. ۳۸ زیرا از آسمان نزول کردم تا به اراده شد، شاگردانش به‌جانب دریای پلین رفتند، ۱۷ و به کشتی سوار خودعمل کنم، بلکه به اراده فرستاده خود. ۳۹ و اراده پدری که شده به آن طرف دریا به کفرناحوم روانه شدند. و چون تاریک مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد چیزی تلف نکنم شدعیسی هنوز نزد ایشان نیامده بود. ۱۸ و دریایواسطه وزیدن باد شدید به تلاطم آمد. ۱۹ پس وقتی که قریب به بیست و پنج یا سی تیر پرتاپ رانده بودند، عیسی را دیدند که بر روی دریاخرامان شده، نزدیک کشتی می‌آید. پس ترسیدند. ۲۰ او بدیشان گفت: «من هستم، مترسید!» ۲۱ و چون می‌خواستند او را در کشتی بیاورند، در ساعت کشتی به آن زمینی که عازم آن بودند رسید. ۲۲ بامدادان گروهی که به آن طرف دریا ایستاده بودند، دیدند که هیچ زورقی نبود غیر از آن که شاگردان او داخل آن شده بودند و عیسی باشاگردان خود داخل آن زورق نشده، بلکه شاگردانش تنها رفته بودند. ۲۳ لیکن زورقهای دیگر از طبریه آمد، نزدیک به آنجایی که نان خورده بودند بعد از آنکه خداوند شکر گفته بود. ۲۴ پس همه از خدا تعلیم خواهندیافت. پس هرکه از پدر شنید و تعلیم چون آن گروه دیدند که عیسی وشاگردانش در آنجا نیستند، ایشان نیز به کشتیهاسوار شده، در طلب عیسی به کفرناحوم آمدند. ۲۵ و چون او را در آن طرف دریا یافتند، بدوگفتند: «ای استاد کی به اینجا آمدی؟» ۲۶ عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که مرا می‌طلبید نه بسبب معجزاتی که دیدید، بلکه بسبب آن نان که خوردید و سیرشدید. ۲۷ کار بکنید نه برای خوراک فانی بلکه برای خوراکی که تا حیات جاودانی باقی است که پسر انسان آن را به شما عطا خواهد کرد، زیراخدای پدر بر او مهر زده است.» ۲۸ **aiōnios g166** بدو گفتند: «چه کنیم تا اعمال خدا را به‌جا آورده باشیم؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «عمل خدا این است که به آن کسی که او فرستاد، ایمان بیاورید.» ۳۰ بدو گفتند: «چه معجزه می‌نمایی تا آن را دیده به تو ایمان آوریم؟ چکار می‌کنی؟ ۳۱ پدران ما دریابان من را خوردند، چنانکه مکتوب است که ازآسمان بدیشان نان عطا کرد تا بخورند.» ۳۲ عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که موسی نان را از آسمان به شما نداد، بلکه پدر من نان حقیقی را از آسمان به شما می‌دهد. ۳۳ زیرا که نان خدا آن است که از آسمان نازل شده، به جهان حیات می‌بخشد.» ۳۴ آنگاه بدو گفتند: «ای خداوند این نان را پیوسته به ما بده.» ۳۵ عیسی بدیشان گفت: «من نان حیات هستم. کسی که نزد من آید، هرگز گرسنه نشود و هرکه به من ایمان آورد هرگز تشنه نگردد. ۳۶ لیکن

۵۹ این سخن را وقتی که در کفرناحوم تعلیم می‌داد، در او کجاست. ۱۲ و در میان مردم درباره او همه‌همه بسیار بود.

کنیسه گفت. ۶۰ آنگاه بسیاری از شاگردان او چون این را شنیدند بعضی می‌گفتند که مردی نیکو است و دیگران می‌گفتند نی بلکه گفتند: «این کلام سخت است! که می‌تواند آن را بشنود؟» همراه‌کننده قوم است. ۱۳ و لیکن بسبب ترس از یهود، هیچ‌کس

۶۱ چون عیسی در خود دانست که شاگردانش در این امر همه‌همه درباره اوضاع حرف نمی‌زد. ۱۴ و چون نصف عید گذشته بود، می‌کنند، بدیشان گفت: «آیا این شما را لغزش می‌دهد؟ ۶۲ پس عیسی به هیکل آمده، تعلیم می‌داد. ۱۵ و یهودیان تعجب نموده،

اگرپرس انسان را ببیند که به‌جایی که اول بود صعود می‌کند چه؟ گفتند: «این شخص هرگز تعلیم نیافته، چگونه کتب را می‌داند؟» ۶۳ روح است که زنده می‌کند و اما ازجسد فایده‌ای نیست. ۱۶ عیسی در جواب ایشان گفت: «تعلیم من از من نیست، بلکه

کلامی را که من به شما می‌گویم روح و حیات است. ۶۴ ولیکن ازفرستنده من. ۱۷ اگر کسی بخواهد اراده او را به عمل آرد، درباره بعضی از شما هستند که ایمان نمی‌آورند.» زیرا که عیسی از تعلیم خواهد دانست که از خدا است یا آنکه من از خود سخن

ابتدا می‌دانست کیانند که ایمان نمی‌آورند و کیست که او را می‌راند. ۱۸ هرکه ازخود سخن گوید، جلال خود را طالب بود و تسلیم خواهد کرد. ۶۵ پس گفت: «از این سبب به شما گفتم اما هرکه طالب جلال فرستنده خود باشد، او صادق است و در

که کسی نزد من نمی‌تواند آمد مگر آنکه پدر من، آن را بدو او ناراستی نیست. ۱۹ آیا موسی تورات را به شما نداده است؟ عطا کند.» ۶۶ در همان وقت بسیاری از شاگردان او برگشته، دیگر و حال آنکه کسی از شما نیست که به تورات عمل کند. از

با او همراهی نکردند. ۶۷ آنگاه عیسی به آن دوازده گفت: «آیا برای چه می‌خواهید مرا به قتل رسانید؟» ۲۰ آنگاه همه در جواب شما نیز می‌خواهید بروید؟» ۶۸ شمعون پطرس به او جواب داد: گفتند: «تو دیو داری. که اراده دارد تو را بکشد؟» ۲۱ عیسی در

«خداوند نزد که برویم؟ کلمات حیات جاودانی نزد تو است. ۶۹ و ما ایمان آورده و شناخته‌ایم که تو مسیح ۱aiōnios g166) شیدید. ۲۲ موسی ختنه را به شما داد نه آنکه از موسی باشد بلکه

پسر خدای حی هستی. ۷۰ عیسی بدیشان جواب داد: «آیا من از اجداد و در روز سبت مردم را ختنه می‌کنید. ۲۳ پس اگر کسی شما دوازده را برنگزیدم و حال آنکه یکی از شما ابلیسی است.» در روز سبت مختون شود تا شریعت موسی شکسته نشود، چرا بر

۷۱ و این را درباره یهودا پسر شمعون اسخریوطی گفت، زیرا او بود من خشم می‌آورید از آن سبب که در روز سبت شخصی را شغای کامل دادم؟ ۲۴ بحسب ظاهر داوری می‌کنید بلکه به راستی داوری

نمایید. ۲۵ پس بعضی از اهل اورشلیم گفتند: «آیا این آن نیست که قصد قتل او دارند؟ ۲۶ و اینک آشکارا حرف می‌زند و بدو هیچ نمی‌گویند. آیا روسا یقین می‌دانند که او در حقیقت مسیح

است؟ ۲۷ لیکن این شخص را می‌دانیم از کجا است، امامسیح چون آید هیچ‌کس نمی‌شناسد که از کجاست.» ۲۸ و عیسی چون در هیکل تعلیم می‌داد، ندا کرده، گفت: «مرا می‌شناسید و نیز می‌دانید از کجا هستم و از خود نیامده‌ام بلکه فرستنده من حق

است که شما او را نمی‌شناسید. ۲۹ اما من اورا می‌شناسم زیرا که از او هستم و او مرا فرستاده است.» ۳۰ آنگاه خواستند او را گرفتار کنند ولیکن کسی بر او دست نینداخت زیرا که ساعت او

هنوز نرسیده بود. ۳۱ آنگاه بسیاری از آن گروه بدو ایمان آوردند و گفتند: «آیا چون مسیح آید، معجزات بیشتر از اینها که این شخص می‌نماید، خواهد نمود؟» ۳۲ چون فریسیان شنیدند که

خلق درباره او این همه‌همه می‌کنند، فریسیان و روسای کهنه خادمان فرستادند تا او را بگیرند. ۳۳ آنگاه عیسی گفت: «اندک زمانی دیگر با شما هستم، بعد زدن فرستنده خود می‌روم. ۳۴ و مرا طلب

۷ و بعد از آن عیسی در جلیل می‌گشت زیرانی خواست در یهودیه راه رود چونکه یهودیان قصد قتل او می‌داشتند. ۲ و عید یهود که عید خیمه‌ها باشد نزدیک بود. ۳ پس برادرانش بدو

گفتند: «از اینجا روانه شده، به یهودیه برو تا شاگردانت نیز آن اعمالی را که تو می‌کنی ببینند، ۴ زیرا هرکه می‌خواهد آشکار شود در پنهانی کار نمی‌کند. پس اگر این کارها را می‌کنی خود

را به جهان بنما.» ۵ زیرا که برادرانش نیز به او ایمان نیاورده بودند. ۶ آنگاه عیسی بدیشان گفت: «وقت من هنوز نرسیده، اما وقت شما همیشه حاضراست. ۷ جهان نمی‌تواند شما را دشمن دارد ولیکن مرا دشمن می‌دارد زیرا که من بر آن شهادت می‌دهم

که اعمالش بد است. ۸ شما برای این عید بروید. من حال به این عید نمی‌آیم زیرا که وقت من هنوز تمام نشده است.» ۹ چون این را بدیشان گفت، در جلیل توقف نمود. ۱۰ لیکن چون برادرانش برای عید رفته بودند، او نیز آمد، نه آشکار بلکه در خفا. ۱۱ اما یهودیان در عید او را جستجو نموده، می‌گفتند که

خواهید کرد و نخواهید یافت و آنجایی که من هستم شمانمی توانید عیسی سر به زیرافکنده، به انگشت خود بر روی زمین می‌نوشت. آمد.» ۳۵ پس یهودیان با یکدیگر گفتند: «او کجا می‌خواهد برود و چون در سوال کردن الحاح می‌نمودند، راست شده، بدیشان که ما او رانمی یابیم؟ آیا اراده دارد به سوی پراکندگان یونانیان رود گفت: «هرکه از شما گناه ندارد اول بر او سنگ اندازد.» ۸ و باز یونانیان را تعلیم دهد؟ ۳۶ این چه کلامی است که گفت مرا سر به زیرافکنده، بر زمین می‌نوشت. ۹ پس چون شنیدند، از طلب خواهید کرد و نخواهید یافت و جایی که من هستم شمانمی ضمیرخود ملزم شده، از مشایخ شروع کرده تا به آخر، یک یک توانید آمد؟» ۳۷ و در روز آخر که روز بزرگ عید بود، عیسی بیرون رفتند و عیسی تنها باقی ماند با آن زن که در میان ایستاده ایستاده، ندا کرد و گفت: «هرکه تشنه باشند من آید و بنوشد. بود. ۱۰ پس عیسی چون راست شد و غیر از زن کسی را ندید، ۳۸ کسی که به من ایمان آورد، چنانکه کتاب می‌گوید، از بطن او بدو گفت: «ای زن آن مدعیان تو کجا شدند؟ آیا هیچ کس بر تو نه‌های آب زنده جاری خواهد شد.» ۳۹ اما این را گفت درباره فتوا نداد؟» ۱۱ گفت: «هیچ کس ای آقا.» عیسی گفت: «من روح که هرکه به او ایمان آرد او را خواهد یافت زیرا که روح القدس هم بر تو فتوا نمی‌دهم. برو دیگر گناه مکن.» ۱۲ پس عیسی باز هنوز عطا نشده بود، چونکه عیسی تا به حال جلال نیافته بود. بدیشان خطاب کرده، گفت: «من نور عالم هستم. کسی که مرا ۴۰ آنگاه بسیاری از آن گروه، چون این کلام را شنیدند، گفتند: متابعت کند، درظلمت سالک نشود بلکه نور حیات را یابد.» «در حقیقت این شخص همان نبی است.» ۴۱ و بعضی گفتند: ۱۳ آنگاه فریسیان بدو گفتند: «تو بر خود شهادت می‌دهی، پس «او مسیح است.» و بعضی گفتند: «مگر مسیح از جلیل خواهد شهادت تو راست نیست.» ۱۴ عیسی در جواب ایشان گفت: آمد؟ ۴۲ آیا کتاب نگفته است که از نسل داود و از بیت لحم، «هرچند من برخود شهادت می‌دهم، شهادت من راست است زیرا دهی که داود در آن بود، مسیح ظاهر خواهد شد؟» ۴۳ پس درباره که می‌دانم از کجا آمده‌ام و به کجا خواهم رفت، لیکن شما نمی‌او در میان مردم اختلاف افتاد. ۴۴ و بعضی از ایشان خواستند او دانید از کجا آمده‌ام و به کجایم روم. ۱۵ شما بحسب جسم را بگیرند و لکن هیچ کس بر او دست نینداخت. ۴۵ پس خادمان حکم می‌کنید اما من بر هیچ کس حکم نمی‌کنم. ۱۶ و اگر نزد روسای کهنه و فریسیان آمدند. آنها بدیشان گفتند: «برای چه من حکم دهم، حکم من راست است، از آنرو که تنها نیستم او را نیاوردید؟» ۴۶ خادمان در جواب گفتند: «هرگز کسی مثل این بلکه من و پدری که مرا فرستاد. ۱۷ و نیز در شریعت شما مکتوب شخص سخن نگفته است!» ۴۷ آنگاه فریسیان در جواب ایشان است که شهادت دو کس حق است. ۱۸ من بر خود شهادت گفتند: «آیاشما نیز همراه شده‌اید؟ ۴۸ مگر کسی از سرداران یا از می‌دهم و پدری که مرا فرستاد نیز برای من شهادت می‌دهد.» فریسیان به او ایمان آورده است؟ ۴۹ ولیکن این گروه که شریعت را ۱۹ بدو گفتند: «پدر تو کجا است؟» عیسی جواب داد که «نه نمی‌دانند، ملعون می‌باشند.» ۵۰ نیقودیموس، آنکه در شب نزد مرا می‌شناسید و نه پدر مرا. هرگاه مرا می‌شناختید پدر مرا نیز آورده و یکی از ایشان بود بدیشان گفت: ۵۱ «آیاشریعت ما بر می‌شناختید.» ۲۰ و این کلام را عیسی در بیت‌المال گفت، وقتی کسی فتوی می‌دهد، جز آنکه اول سخن او را بشنوند و کار او که درهیکل تعلیم می‌داد و هیچ کس او را ننگرفت بجهت آنکه را دریافت کنند؟» ۵۲ ایشان در جواب وی گفتند: «مگر تو ساعت او هنوز نرسیده بود. ۲۱ باز عیسی بدیشان گفت: «من نیز جلیلی هستی؟ تفحص کن و ببین زیرا که هیچ نبی از جلیل می‌روم و مراطلب خواهید کرد و در گناهان خود خواهید مرد و جایی برخاسته است.» پس هر یک به خانه خود رفتند.

۸ اما عیسی به کوه زیتون رفت. ۲ و بامدادان باز به هیکل آمد و چون جمیع قوم نزد او آمدند نشست، ایشان را تعلیم می‌داد. ۳ که ناگاه کاتبان و فریسیان زنی را که در زنا گرفته شده بود، پیش او آوردند و او را در میان برپا داشته، ۴ بدو گفتند: «ای استاد، این زن در عین عمل زنا گرفته شد؛ ۵ و موسی در تورات به ما حکم کرده است که چنین زنان سنگسار شوند. اما تو چه می‌گویی؟» ۶ و این را از روی امتحان بدو گفتند تا ادعایی بر او پیدا کنند. اما

اراده قتل خود دارد که می‌گوید به جایی خواهم رفت که شما نمی‌توانید آمد؟» ۲۳ ایشان را گفت: «شما از پایین می‌باشید اما من از بالا. شما از این جهان هستید، لیکن من از این جهان نیستم. ۲۴ از این جهت به شما گفتم که در گناهان خود خواهید مرد، زیرا اگر باور نکنید که من هستم در گناهان خود خواهید مرد.» ۲۵ بدو گفتند: «تو کیستی؟» عیسی بدیشان گفت: «همان که از اول نیز به شما گفتم. ۲۶ من چیزهای بسیار دارم که درباره شما بگویم و حکم کنم؛ لکن آنکه مرا فرستاد حق است و من

آنچه از او شنیده‌ام به جهان می‌گویم.» ۲۷ ایشان نفهمیدند که جواب داد که «من دیو ندارم، لکن پدر خود را حرمت می‌دارم و بدیشان درباره پدر سخن می‌گوید. ۲۸ عیسی بدیشان گفت: شما مرا بی‌حرمت می‌سازید. ۵۰ من جلال خود را طالب نیستم، «وقتی که پسر انسان را بلند کردید، آن وقت خواهید دانست که کسی هست که می‌طلبد و داوری می‌کند. ۵۱ آمین آمین به شما من هستم و از خود کاری نمی‌کنم بلکه به آنچه پدرم مرا تعلیم داد تکلم می‌کنم. ۲۹ و او که مرا فرستاد، با من است و پدر مرا تنها نگذاشته است زیرا که من همیشه کارهای پسندیده او را به‌جا می‌آورم.» ۳۰ چون این را گفت، بسیاری بدو ایمان آوردند. ۳۱ پس عیسی به یهودیانی که بدو ایمان آوردند گفت: «اگر شما ۵۲ آیا تو از پدر ما ابراهیم که مرد و انبیایی که مردند بزرگتر هستی؟ در کلام من بماندنی الحقیقه شاگرد من خواهید شد، ۳۲ و حق خود را که می‌دانی؟» ۵۴ عیسی در جواب داد: «اگر خود را راخواهید شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد.» ۳۳ بدو جواب جلال دهم، جلال من چیزی نباشد. پدر من آن است که مرا دادند که «اولاد ابراهیم می‌باشیم و هرگز هیچ‌کس را غلام نبوده‌ایم. جلال می‌بخشد، آنکه شما می‌گویید خدای ما است. ۵۵ و او را پس چگونه تومی گویی که آزاد خواهید شد؟» ۳۴ عیسی در جواب نمی شناسید، اما من او را می شناسم و اگر گویم او را نمی شناسم ایشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم هرکه گناه می‌کند مثل شماروغگو می‌باشم. لیکن او را می‌شناسم و قول او را نگاه غلام گناه است. ۳۵ و غلام همیشه در خانه نمی‌ماند، اما پسر همیشه می‌ماند. ۳۶ jaiōn g165 پس اگر پسر شما را آزاد کند، دید و شادمان گردید.» ۵۷ یهودیان بدو گفتند: «هنوز پنجاه سال در حقیقت آزادخواهید بود. ۳۷ می‌دانم که اولاد ابراهیم هستید، نداری و ابراهیم را دیده‌ای؟» ۵۸ عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین لیکن می‌خواهید مرا بکشید زیرا کلام من در شما جای ندارد. به شما می‌گویم که پیش از آنکه ابراهیم پیدا شود من هستم.» ۳۸ من آنچه نزد پدر خود دیده‌ام می‌گویم و شما آنچه نزد پدر خود ۵۹ آنگاه سنگها برداشتن تا او را سنگسار کنند. اما عیسی خود دیده‌اید می‌کنید.» ۳۹ در جواب او گفتند که «پدر ما ابراهیم رامخفی ساخت و از میان گذشته، از هیکل بیرون شد و همچنین است.» عیسی بدیشان گفت: «اگر اولاد ابراهیم می‌بودید، اعمال برفت.

۹ ابراهیم را به‌جامی آوردید. ۴۰ ولیکن الان می‌خواهید مرا بکشید و من شخصی هستم که با شما به راستی که از خدا شنیده‌ام تکلم می‌کنم. ابراهیم چنین نکرد. ۴۱ شما اعمال پدر خود را به‌جا می‌آوردید.» ۴۲ عیسی به ایشان گفت: «اگر خدا پدر شما می‌بود، مرا دوست می‌داشتید، زیرا که من از جانب خدا صادر شده و آمده‌ام، زیرا که من از پیش خود نیامده‌ام بلکه او مرا فرستاده است. ۴۳ برای چه سخن مرا نمی‌فهمید؟ از آنچه که کلام مرا نمی‌توانید بشنوید. ۴۴ شما از پدر خود ابلیس می‌باشید و خواهشهای پدر خود را می‌خواهید به عمل آرید. او از اول قاتل بود و در راستی ثابت نمی‌باشد، از آنچه که در او راستی نیست. هرگاه به دروغ سخن می‌گوید، از ذات خود می‌گوید زیرا دروغگو و پدر دروغگوهاست. ۴۵ و اما من از این سبب که راست می‌گویم، مرا باور نمی‌کنید. ۴۶ کیست از شما که مرا به گناه ملزم سازد؟ پس اگر راست می‌گویم، چرا مرا باور نمی‌کنید؟ ۴۷ کسی که از خدا است، کلام خدا را می‌شنود و از این سبب شما نمی‌شنوید که از خدا نیستید.» ۴۸ پس یهودیان در جواب او گفتند: «آیا ما خوب نگفتیم که تو سامری هستی و دیو داری؟» ۴۹ عیسی

من مالیده، به من گفت به حوض سیلوحا برو و بشوی. آنگاه رفتم باز کرده باشد. (jaiōn g165) ۳۳ اگر این شخص از خدا نبودی، و شسته بینا گشتم. ۱۲ به وی گفتند: «آن شخص کجا است؟» هیچ کار نتوانستی کرد. ۳۴ در جواب وی گفتند: «تو به کلی با گفت: «نمی دانم.» ۱۳ پس او را که پیشتر کور بود، نزد فریسیان گناه متولد شده ای. آیا تو ما را تعلیم می دهی؟» پس او را بیرون آوردند. ۱۴ و آن روزی که عیسی گل ساخته، چشمان او را و رانند. ۳۵ عیسی چون شنید که او را بیرون کرده اند، وی را رسته باز کرد روز سبت بود. ۱۵ آنگاه فریسیان نیز از او سوال کردند گفت: «آیا تو به پسر خدا ایمان داری؟» ۳۶ او در جواب گفت: که «چگونه بینا شدی؟» بدیشان گفت: «گل به چشمهای من» ای آقا کیست تا به او ایمان آورم؟ ۳۷ عیسی بدو گفت: گذارد. پس شستم و بینا شدم. ۱۶ بعضی از فریسیان گفتند: «تو نیز او رانیده ای و آنکه با تو تکلم می کند همان است.» «آن شخص از جانب خدا نیست، زیرا که سبت را نگاه نمی ۳۸ گفت: «ای خداوند ایمان آوردم.» پس او را پرستش نمود. دارد.» دیگران گفتند: «چگونه شخص گناهکاری می تواند مثل این ۳۹ آنگاه عیسی گفت: «من در این جهان بجهت داوری آمدم تا معجزات ظاهر سازد.» و در میان ایشان اختلاف افتاد. ۱۷ باز بدان کور گفتند: «تو درباره او چه می گویی که چشمان تو را بینا ساخت؟» گفت: «نمی است.» ۱۸ لیکن یهودیان سرگذشت او را باور نکردند که کور بوده و بینا شده است، تا آنکه پدر و مادر آن و لکن الان می گوید بینا هستیم. پس گناه شما می ماند.

۱۰ «آمین آمین به شما می گویم هر که از دربه آغل گوسفند داخل نشود، بلکه از راه دیگر بالا رود، او دزد و راهزن است. ۲ و اما آنکه از در داخل شود، شبان گوسفندان است. ۳ دربان بجهت او می گشاید و گوسفندان آواز او را می شنوند و گوسفندان خود را نام بنام می خواند و ایشان را بیرون می برد. ۴ و وقتی که گوسفندان خود را بیرون برد، پیش روی ایشان می خرامد و گوسفندان از عقب او می روند، زیرا که آواز او را می شناسند. ۵ لیکن غریب را متابعت نمی کنند، بلکه از او می گریزند زیرا که آواز غریبان او مسیح است، از کنیسه بیرونش کنند. ۲۳ و از اینجهت والدین او گفتند: «او بالغ است از خودش بپرسید.» ۲۴ پس آن شخص را که کور بود، باز خوانده، بدو گفتند: «خدا را تمجید کن. ما می دانیم که این شخص گناهکار است.» ۲۵ او جواب داد اگر گناهکار است نمی دانم. یک چیز می دانم که کور بودم و الان بینا شده ام.» ۲۶ باز بدو گفتند: «با توجه کرد و چگونه چشمهای تو را باز کرد؟» ۲۷ ایشان را جواب داد که «الان به شما گفتم. نشنیدید؟ و برای چه باز می خواهید بشنوید؟ آیا شما نیز اراده دارید شاگرد او بشوید؟» ۲۸ پس او را دشنام داد، گفتند: «تو شاگرد او هستی. ماشاگرد موسی می باشیم. ۲۹ ما می دانیم که خدا باموسی تکلم کرد. اما این شخص را نمی دانیم از کجا است.» ۳۰ آن مرد جواب داد، بدیشان گفت: «این عجب است که شما نمی دانید از کجا است و حال آنکه چشمهای مرا باز کرد. ۳۱ و می دانیم که خدا دعای گناهکاران را نمی شنود؛ و لیکن اگر کسی خداپرست باشد و اراده او را به جا آرد، او را می شنود. ۳۲ از ابتدای عالم شنیده نشده است که کسی چشمان کور مادر زاد را

رادر راه گوسفندان می‌نهم. ۱۶ و مرا گوسفندان دیگر هست که از ۴۰ و باز به آن طرف اردن، جایی که اول یحیی تعمید می‌داد، این آغل نیستند. باید آنها را نیز یاورم و آواز مرا خواهند شنید و یک گله و یک شبان خواهند شد. ۱۷ و از این سبب پدر مرادوست می‌دارد که من جان خود را می‌نهم تا آن راباز گیرم. ۱۸ کسی آن را از من نمی‌گیرد، بلکه من خود آن را می‌نهم. قدرت دارم که آن را بنهم و قدرت دارم آن را باز گیرم. این حکم را از پدر خود یافتم. ۱۹ باز به سبب این کلام، در میان یهودیان اختلاف افتاد. ۲۰ بسیاری از ایشان گفتند که «دیدار و دیوانه است. برای چه بدو گوش می‌دهید؟» ۲۱ دیگران گفتند که «این سخنان دیوانه نیست. آیا دیو می‌تواند چشم کوران را باز کند؟» ۲۲ پس در اورشلیم، عید تجدید شد و زمستان بود. ۲۳ و عیسی در هیکل، در رواق سلیمان می‌خرامید. ۲۴ پس یهودیان دور او را گرفته، بدو گفتند: «تا کی ما را متردد داری؟ اگر تو مسیح هستی، آشکارا به ما بگو. ۲۵ عیسی بدیشان جواب داد: «من به شما گفتم و ایمان نیاوردید. اعمالی را که به اسم پدر خود به‌جا می‌آورم، آنها برای من شهادت می‌دهد. ۲۶ لیکن شما ایمان نمی‌آوردید زیرا از گوسفندان من نیستید، چنانکه به شما گفتم. ۲۷ گوسفندان من آواز مرا می‌شنوند و آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند. ۲۸ و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ‌کس آنها را از دست من نخواهد گرفت. (aiōn g165, aiōnios g166) ۲۹ پدری که به من داد از همه بزرگتر است و کسی نمی‌تواند از دست پدر من بگیرد. ۳۰ من و پدر یک هستیم. ۳۱ آنگاه یهودیان باز سنگها برداشتند تا او را سنگسار کنند. ۳۲ عیسی بدیشان جواب داد: «از جانب پدر خود بسیار کارهای نیک به شما نمودم. به سبب کدامیک از آنها مرا سنگسار می‌کنید؟» ۳۳ یهودیان در جواب گفتند: «به سبب عمل نیک، تو را سنگسار نمی‌کنیم، بلکه به سبب کفر، زیرا توانسان هستی و خود را خدا می‌خوانی.» ۳۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا در تورات شما نوشته نشده است که من گفتم شما خداایان هستید؟ ۳۵ پس اگر آثانی را که کلام خدا بدیشان نازل شد، خداایان خواند و ممکن نیست که کتاب محو گردد، ۳۶ آیا کسی را که پدر تقدیس کرده، به جهان فرستاد، بدو می‌گویید کفر می‌گویی، از آن سبب که گفتم پسر خدا هستم؟ ۳۷ اگر اعمال پدر خود را به‌جا نمی‌آورم، به من ایمان می‌آورید. ۳۸ و لیکن چنانچه به‌جا می‌آورم، هرگاه به من ایمان نمی‌آوردید، به اعمال ایمان آوريد تا بدانید و یقین کنید که پدر در من است و من در او.» ۳۹ پس دیگر باره خواستند او را بگیرند، اما از دستهای ایشان بیرون رفت.

۲۵ عیسی بدو گفت: «من قیامت و حیات هستم. هرکه به من «چه کنیم زیرا که این مرد، معجزات بسیاری نماید؟ ۴۸ اگر او را ایمان آورد، اگر مرده باشد، زنده گردد. ۲۶ و هرکه زنده بود و به چنین واگذاریم، همه به او ایمان خواهند آورد و رومیان آمده، جا و من ایمان آورد، تا به ابد نخواهد مرد. آیا این را باور می‌کنی؟» **g165 jaion** ۲۷ او گفت: «بلی‌ای آقا، من ایمان دارم که سال رئیس کهنه بود، بدیشان گفت: «شما هیچ نمی‌دانید ۵۰ و تویی مسیح پسر خدا که در جهان آینده است.» ۲۸ و چون این فکر نمی‌کنید که بجهت مامفید است که یک شخص در راه قوم را گفت، رفت و خواهر خودمریم را در پنهانی خوانده، گفت: «بمیرد و تمامی طائفه هلاک نگردند.» ۵۱ و این را از خودنگفت «استاد آمده است و تو را می‌خواند.» ۲۹ و چون این را بشنید، بلکه چون در آن سال رئیس کهنه بود، نبوت کرد که می‌بایست بزودی برخاسته، نزد او آمد. ۳۰ و عیسی هنوز وارد ده نشده بود، عیسی در راه آن طایفه بمیرد؛ ۵۲ و نه در راه آن طایفه تنها بلکه بلکه در جایی بود که مرتا او را ملاقات کرد. ۳۱ و یهودیانی که تا فرزندان خدا را که متفرقت در یکی جمع کند. ۵۳ و از همان در خانه با او بودند او را تسلی می‌دادند، چون دیدند که مریم روز شورا کردند که او را بکشند. ۵۴ پس بعد از آن عیسی در میان برخاسته، به تعجیل بیرون می‌رود، از عقب او آمده، گفتند: «به‌سر یهود آشکارا راه نمی‌رفت بلکه از آنجا روانه شد به موضعی نزدیک قبر می‌رود تا در آنجا گریه کند.» ۳۲ و مریم چون به جایی که بیابان به شهری که افرایم نام داشت و با شاگردان خود در آنجا عیسی بود رسید، او را دیده، بر قدمهای او افتاد و بدو گفت: «ای آقا اگر در اینجا می‌بودی، برادر من نمی‌مرد.» ۳۳ عیسی چون او قبل از فصیح به اورشلیم آمدند تا خود را ظاهر سازند ۵۶ و در طلب را گریان دید و یهودیان را هم که با او آمده بودند گریان یافت، در عیسی می‌پودند و درهیکل ایستاده، به یکدیگر می‌گفتند: «چه روح خودبشدت مکدر شده، مضطرب گشت. ۳۴ و گفت: «او گمان می‌برد؟ آیا برای عید نمی‌آید؟» ۵۷ اما روسای کهنه و را کجا گذارده‌اید؟» به او گفتند: «ای آقا بیا ببین.» ۳۵ عیسی فریسیان حکم کرده بودند که اگر کسی بداند که کجا است بگریست. ۳۶ آنگاه یهودیان گفتند: «بنگرید چقدر او را دوست اطلاع دهد تا او را گرفتار سازند.

۱۲ پس شش روز قبل از عید فصیح، عیسی به بیت عنیا آمد، جایی که ایلعازز مرده را از مردگان برخیزانیده بود. ۲ و برای او در آنجا شام حاضر کردند و مرتا خدمت می‌کرد و ایلعازز یکی از مجلسیان با او بود. ۳ آنگاه مریم رطلی از عطر سنبل خالص گرانها گرفته، پایهای عیسی را دهین کرد و پایهای او را از مویهای خود خشکانید، چنانکه خانه از بوی عطر پر شد. ۴ پس یکی از شاگردان او یعنی یهودای اسخریوطی، پسر شمعون که تسلیم‌کننده وی بود، گفت: ۵ «برای چه این عطر به سبب دینار فروخته نشد تا به فقرا داده شود؟» ۶ و این را نه از آنرو گفت که پروای فقرا می‌داشت، بلکه از آنرو که دزد بود و خریطه در حواله او و از آنچه در آن انداخته می‌شد برمی‌داشت. ۷ عیسی گفت: «او را واگذار زیرا که بجهت روز تکفین من این را نگاه داشته است. ۸ زیرا که فقرا همیشه با شما می‌باشند و اما من همه وقت با شما نیستم.» ۹ پس جمعی کثیر از یهود چون دانستند که عیسی در آنجا است آمدند نه برای عیسی و بس بلکه تا ایلعازز را نیز که از مردگانش برخیزانیده بود ببینند. ۱۰ آنگاه روسای کهنه شورا کردند که ایلعازز را نیز بکشند. ۱۱ زیرا که بسیاری از یهود به سبب او می‌رفتند و به عیسی ایمان می‌آوردند. ۱۲ فردای آن ساختند. ۴۷ پس روسای کهنه و فریسیان شورا نموده، گفتند:

روز چون گروه بسیاری که برای عید آمده بودند شنیدند که عیسی به اورشلیم می‌آید، ۱۳ شاخه‌های نخل را گرفته به استقبال او بیرون پسر انسان؟» **jaiōn g165** ۳۵ آنگاه عیسی بدیشان گفت: آمدند و ندا می‌کردند هوشیاعنا مبارک بادپادشاه اسرائیل که به اسم «اندک زمانی نور با شماست. پس مادامی که نور با شماست، خداوند می‌آید. ۱۴ وعیسی کره الاغی یافته، بر آن سوار شد راه بروید تا ظلمت شما را فرو نگیرد؛ و کسی که در تاریکی راه چنانکه مکتوب است ۱۵ که «ای دختر صهیون مترس، اینک می‌رود نمی‌داند به کجا می‌رود. ۳۶ مادامی که نور با شماست به پادشاه تو سوار بر کره الاغی می‌آید.» ۱۶ و شاگردانش اولاً این نور ایمان آوردند تا پسران نور گردیدند. عیسی چون این را بگفت، چیزها را نفهمیدند، لکن چون عیسی جلال یافت، آنگاه به‌خاطر رفته خود را از ایشان مخفی ساخت. ۳۷ و با اینکه پیش روی آوردند که این چیزها درباره او مکتوب است و همچنان با او کرده ایشان چنین معجزات بسیار نموده بود، بدو ایمان نیاوردند. ۳۸ تا بودند. ۱۷ و گروهی که با او بودند شهادت دادند که ایلعازر کلامی که اشعیا نبی گفت به اتمام رسد: «ای خداوند کیست را از قبر خوانده، او را از مردگان برخیزانیده است. ۱۸ و بجهت که خبر ما را باور کرد و بازوی خداوند به که آشکار گردید؟» همین نیز آن گروه او را استقبال کردند، زیرا شنیده بودند که آن ۳۹ و از آنجهت نتوانستند ایمان آورد، زیرا که اشعیا نیز گفت: معجزه را نموده بود. ۱۹ پس فریسیان به یکدیگر گفتند: «نمی ۴۰ «چشمان ایشان را کور کرد و دل‌های ایشان را سخت ساخت بینید که هیچ نفع نمی‌برد؟ اینک تمام عالم از پی او رفته‌اند!» تا به چشمان خود نبینند و به دل‌های خود نفهمند و برنگردند تا ۲۰ و از آن کسانی که در عید بجهت عبادت آمده بودند، بعضی ایشان را شفا دهم.» ۴۱ این کلام را اشعیا گفت وقتی که جلال یونانی بودند. ۲۱ ایشان نزد فیلیپس که از بیت صیدای جلیل بود او را دید و درباره او تکلم کرد. ۴۲ لکن با وجود این، بسیاری آمدند و سوال کرده، گفتند: «ای آقا می‌خواهیم عیسی را ببینیم.» از سرداران نیز بدو ایمان آوردند، اما به‌سبب فریسیان اقرار نکردند که ۲۲ فیلیپس آمد و به اندریاس گفت و اندریاس و فیلیپس به عیسی مبدا از کنیسه بیرون شوند. ۴۳ زیرا که جلال خلق را بیشتر از گفتند. ۲۳ عیسی در جواب ایشان گفت: «ساعتی رسیده است جلال خدا دوست می‌داشتند. ۴۴ آنگاه عیسی ندا کرده، گفت: که پسر انسان جلال یابد. ۲۴ آمین آمین به شما می‌گویم اگر دانه «آنکه به من ایمان آورد، نه به من بلکه به آنکه مرا فرستاده است، گندم که در زمین می‌افتد نمیرد، تنها ماند لیکن اگر بمیرد ثمر ایمان آورده است. ۴۵ و کسی که مرا دید فرستاده مرا دیده است. بسیار آورد. ۲۵ کسی که جان خود را دوست دارد آن را هلاک کند و هرکه در این جهان جان خود را دشمن دارد تا حیات جاودانی آن را نگاه خواهد داشت. **aiōnios g166** ۲۶ اگر کسی مرا خدمت کند، مرا پیروی بکند و جایی که من می‌باشم آنجا خادم جهان را نجات بخشم. ۴۸ هرکه مرا حقیر شمارد و کلام مرا قبول من نیز خواهد بود؛ و هرکه مرا خدمت کند پدر او را حرمت خواهد نكند، کسی هست که در حق او داوری کند، همان کلامی که داشت. ۲۷ الان جان من مضطرب است و چه بگویم؟ ای پدر گفتم در روز بازپسین بر او داوری خواهد کرد. ۴۹ زآنرو که من مرا از این ساعت رستگار کن. لکن بجهت همین امر تا این از خود نگفتم، لکن پدری که مرا فرستاد، به من فرمان داد که ساعت رسیده‌ام. ۲۸ ای پدر اسم خود را جلال بده!» ناگاه صدایی از آسمان در رسید که جلال دادم و باز جلال خواهم داد. ۲۹ پس گروهی که حاضر بودند این را شنیده، گفتند: «رعد شد!» و دیگران گفتند: «فرشته‌ای با او تکلم کرد!» ۳۰ عیسی در جواب گفت: «این صدا از برای من نیامد، بلکه بجهت شما. ۳۱ الحال داوری این جهان است و الان رئیس این جهان بیرون افکنده می‌شود. ۳۲ و من اگر از زمین بلند کرده شوم، همه را به سوی خود خواهم کشید.» ۳۳ و این را گفت کنایه از آن قسم موت که می‌بایست بمیرد. ۳۴ پس همه به او جواب دادند: «ما از تورات شنیده‌ایم که مسیح تا به ابد باقی می‌ماند. پس چگونه

خدا آمده و به جانب خدا می‌رود، ۴ از شام برخاست و جامه خود پسر شمعون داد. ۲۷ بعد از لقمه، شیطان در او داخل گشت. را بیرون کرد و دستمالی گرفته، به کمر بست. ۵ پس آب در لگن آنگاه عیسی وی را گشت، «آنچه می‌کنی، به زودی بکن.» ۲۸ اما ریخته، شروع کرد به شستن پاییهای شاگردان و خشک‌نایدن آنها با این سخن را احدی از مجلسیان نفهمید که برای چه بدو گفت. دستمالی که بر کمر داشت. ۶ پس چون به شمعون پطرس رسید، ۲۹ زیرا که بعضی گمان بردند که چون خریظه نزد یهویدا بود، او به وی گفت: «ای آقا تو پاییهای مرا می‌شویی؟» ۷ عیسی در عیسی وی را فرمود تا مایحتاج عید را بخرد یا آنکه چیزی به فقرا جواب وی گفت: «آنچه من می‌کنم الان تو نمی‌دانی، لکن بعد بدهد. ۳۰ پس او لقمه را گرفته، در ساعت بیرون رفت و شب خواهی فهمید.» ۸ پطرس به او گفت: «پاییهای مرا هرگز نخواهی شست.» عیسی او را جواب داد: «اگر تو را نشویم تو را با من نصیبی نیست.» ۹ **jaīōn g165** شمعون پطرس بدو گفت: «ای هرآینه خدا او را در خود جلال خواهد داد و به زودی او را جلال آقا نه پاییهای مرا و پس، بلکه دستها و سر مرا نیز.» ۱۰ عیسی بدو خواهد داد. ۳۳ ای فرزندان، اندک زمانی دیگر با شما هستم و گفت: «کسی که غسل یافت محتاج نیست مگر به شستن پاییها، مرا طلب خواهید کرد؛ و همچنان که به یهود گفتم جایی که می‌روم بلکه تمام او پاک است. و شما پاک هستید لکن نه همه.» ۱۱ شمانمی توانید آمد، الان نیز به شما می‌گویم. ۳۴ به شما حکمی ۱۱ زیرا که تسلیم‌کننده خود را می‌دانست و از این جهت گفت: تازه می‌دهم که یکدیگر را محبت نمایید، چنانکه من شما را «همگی شما پاک نیستید.» ۱۲ و چون پاییهای ایشان را شست، محبت نمودم تا شمانیز یکدیگر را محبت نمایید. ۳۵ به همین رخت خود را گرفته، باز بنشست و بدیشان گفت: «آیافهمیدید همه خواهند فهمید که شاگرد من هستید اگر محبت یکدیگر را آنچه به شما کردم؟ ۱۳ شما مرا استاد و آقا می‌خوانید و خوب داشته باشید.» ۳۶ شمعون پطرس به وی گفت: «ای آقا کجا می‌گویند زیرا که چنین هستم. ۱۴ پس اگر من که آقا و معلم می‌روی؟» عیسی جواب داد: «جایی که می‌روم، الان نمی‌توانی هستم، پاییهای شما را شستم، بر شما نیز واجب است که پاییهای از عقب من بیایی و لکن در آخر از عقب من خواهی آمد.» یکدیگر را بشوید. ۱۵ زیرا به شما نمونه‌ای دادم تا چنانکه من با ۳۷ پطرس بدو گفت: «ای آقا برای چه الان نتوانم از عقب تو شما کردم، شما نیز بکنید. ۱۶ آمین آمین به شما می‌گویم غلام بیایم؟ جان خود را در راه تو خواهم نهاد.» ۳۸ عیسی به او جواب بزرگتر از آقای خود نیست و نه رسول از فرستنده خود. ۱۷ هرگاه داد: «آیا جان خود را در راه من می‌دهی؟ آمین آمین به تو می‌گویم این را دانستید، خوشبحال شما اگر آن را به عمل آرید. ۱۸ درباره تا سه مرتبه مرا انکار نکرده باشی، خروس بانگ نخواهد زد.

۱۴ **۱۴** «دل شما مضطرب نشود! به خدا ایمان آورید به من نیز ایمان آورید. ۲ در خانه پدر من منزل بسیار است والا به شما می‌گفتم. می‌روم تا برای شما مکانی حاضر کنم، ۳ و اگر بروم و از برای شما مکانی حاضر کنم، باز می‌آیم و شما را برداشته با خود خواهم برد تا جایی که من می‌باشم شما نیز باشید. ۴ و جایی که من می‌روم می‌دانید و راه را می‌دانید.» ۵ شما بدو گفت: «ای آقا نمی‌دانیم کجا می‌روی. پس چگونه راه را توانیم دانست؟» ۶ عیسی بدو گفت: «من راه و راستی و حیات هستم. هیچ‌کس نزد پدر جز به وسیله من نمی‌آید. ۷ اگر مرا می‌شناختید، پدر مرا نیز می‌شناختید و بعد از این او را می‌شناسید و او را دیده‌اید.» ۸ فیلیپس به وی گفت: «ای آقا پدر را به ما نشان ده که ما را کافی است.» ۹ عیسی بدو گفت: «ای فیلیپس در این مدت با شما بوده‌ام، آیا مرا نشناخته‌ای؟ کسی که مرا دید، پدر را دیده است. پس چگونه تو می‌گویی پدر را به ما نشان ده؟ ۱۰ آیا باور نمی‌

کنتی که من در پدر هستم و پدر در من است؟ سخنهایی که من به شما می‌گویم از خود نمی‌گویم، لکن پدری که در من ساکن است، او این اعمال را می‌کند. ۱۱ مرا تصدیق کنید که من در پدر هستم و پدر در من است، والا مرا به سبب آن اعمال تصدیق کنید. ۱۲ آمین آمین به شما می‌گویم هر که به من ایمان آورد، کارهایی را که من می‌کنم او نیز خواهد کرد و بزرگتر از اینها نیز خواهد کرد، زیرا که من نزد پدر می‌روم. ۱۳ «و هر چیزی را که به اسم من سوال کنید به جا خواهم آورد تا پدر در پسر جلال یابد. ۱۴ اگر چیزی به اسم من طلب کنید من آن را به جا خواهم آورد. ۱۵ اگر مرا دوست دارید، احکام مرا نگاه دارید. ۱۶ و من از پدر سوال می‌کنم و تسلی دهنده‌ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه باشما بماند، jaiōn g165) یعنی روح راستی که جهان نمی‌تواند او را قبول کند زیرا که او را نمی‌بیند و نمی‌شناسد و اما شما او را می‌شناسید، زیرا که باشما می‌ماند و در شما خواهد بود. ۱۸ «شما را یتیم نمی‌گذارم نزد شما می‌آیم. ۱۹ بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نمی‌بیند و اما شما مرا می‌بینید و از این جهت که من زنده‌ام، شما هم خواهید زیست. ۲۰ و در آن روز شما خواهید دانست که من در پدر هستم و شما در من و من در شما. ۲۱ هر که احکام مرا دارد و آنها را حفظ کند، آن است که مرا محبت می‌نماید؛ و آنکه مرا محبت می‌نماید، پدر من او را محبت خواهد نمود و من او را محبت خواهم نمود و خود را به او ظاهر خواهم ساخت.» ۲۲ یهودا، نه آن اسخریوطی، به وی گفت: «ای آقا چگونه می‌خواهی خود را بما بنمایی و نه بر جهان؟» ۲۳ عیسی در جواب او گفت: «اگر کسی مرا محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت و پدرم او را محبت خواهد نمود و به سوی او آمده، نزد وی مسکن خواهیم گرفت. ۲۴ و آنکه مرا محبت نماید، کلام مرا حفظ نمی‌کند؛ و کلامی که می‌شنوید از من نیست بلکه از پدری است که مرا فرستاد. ۲۵ این سخنان را به شما گفتم وقتی که باشما بودم. ۲۶ لیکن تسلی دهنده یعنی روح‌القدس که پدر او را به اسم من می‌فرستد، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد. ۲۷ سلامتی برای شما می‌گذارم، سلامتی خود را به شما می‌دهم. نه چنانکه جهان می‌دهد، من به شما می‌دهم. دل شما مضطرب و هراسان نباشد. ۲۸ شنیده‌اید که من به شما گفتم می‌روم و نزد شما می‌آیم. اگر مرا محبت می‌نمودید، خوشحال می‌گشتید که گفتم نزد پدر می‌روم، زیرا که پدر بزرگتر از من است. ۲۹ و الان قبل از وقوع به شما گفتم تا وقتی که واقع

۱۵ «من تا که حقیقی هستم و پدر من باغبان است. ۲ هر شاخه‌ای در من که میوه نیاورد، آن را دور می‌سازد و هر چه میوه آورد آن را پاک می‌کند تا بیشتر میوه آورد. ۳ الحال شما به سبب کلامی که به شما گفتم پاک هستید. ۴ در من بمانید و من در شما. همچنانکه شاخه از خود نمی‌تواند میوه آورد اگر در تا که نماند، همچنین شما نیز اگر در من نمانید. ۵ من تا که هستم و شما شاخه‌ها. آنکه در من می‌ماند و من در او، میوه بسیار می‌آورد زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد. ۶ اگر کسی در من نماند، مثل شاخه بیرون انداخته می‌شود و می‌خشکد و آنها را جمع کرده، در آتش می‌اندازند و سوخته می‌شود. ۷ اگر در من بمانید و کلام من در شما بماند، آنچه خواهید بطلید که برای شما خواهد شد. ۸ جلال پدر من آشکارا می‌شود به اینکه میوه بسیار بیاورید و شاگرد من بشوید. ۹ همچنان که پدر مرا محبت نمود، من نیز شما را محبت نمودم؛ در محبت من بمانید. ۱۰ اگر احکام مرا نگاه دارید، در محبت من خواهید ماند، چنانکه من احکام پدر خود را نگاه داشته‌ام و در محبت او می‌مانم. ۱۱ این را به شما گفتم تا خوشی من در شما باشد و شادی شما کامل گردد. ۱۲ «این است حکم من که یکدیگر را محبت نمایید، همچنان که شما را محبت نمودم. ۱۳ کسی محبت بزرگتر از این ندارد که جان خود را بجهت دوستان خود بدهد. ۱۴ شما دوست من هستید اگر آنچه به شما حکم می‌کنم به جا آرید. ۱۵ دیگر شما را بنده نمی‌خوانم زیرا که بنده آنچه آقا می‌کند نمی‌داند؛ لکن شما را دوست خوانده‌ام زیرا که هر چه از پدر شنیده‌ام به شما بیان کردم. ۱۶ شما مرا برنگزیدید، بلکه من شما را برگزیدم و شما را مقرر کردم تا شما بروید و میوه آورید و میوه شما بماند تا هر چه از پدر به اسم من طلب کنید به شما عطا کند. ۱۷ به این چیزها شما را حکم می‌کنم تا یکدیگر را محبت نمایید. ۱۸ «اگر جهان شما را دشمن دارد، بدانید که پیشتر از شما مرا دشمن داشته است. ۱۹ اگر از جهان می‌بودید، جهان خاصان خود را دوست می‌داشت. لکن چونکه از جهان نیستید بلکه من شما را از جهان برگزیده‌ام، از این سبب جهان با شما دشمنی می‌کند. ۲۰ به خاطر آرید کلامی را که به شما گفتم: غلام بزرگتر از آقای خود نیست.

اگر مرا زحمت دادند، شما رانیز زحمت خواهند داد، اگر کلام مرا مرانخواهید دید و بعد از اندکی باز مرا خواهید دید. زیرا که نزد پدر نگاه داشتند، کلام شما را هم نگاه خواهند داشت. ۲۱ لکن می‌روم.» ۱۷ آنگاه بعضی از شاگردانش به یکدیگر گفتند: «چه بجهت اسم من جمیع این کارها را به شما خواهند کرد زیرا که چیز است اینکه به ما می‌گوید که اندکی مرا نخواهید دید و بعد فرستنده مرا نمی‌شناسند. ۲۲ اگر نیامده بودم و به ایشان تکلم از اندکی باز مراخواهید دید و زیرا که نزد پدر می‌روم؟» ۱۸ پس نکرده، گناه نمی‌داشتند؛ و اما الان عذری برای گناه خود ندارند. گفتند: «چه چیز است این اندکی که می‌گوید؟ نمی‌دانیم چه ۲۳ هرکه مرا دشمن دارد پدر مرا نیز دشمن دارد. ۲۴ و اگر در میان می‌گوید.» ۱۹ عیسی چون دانست که می‌خواهند از او سوال ایشان کارهایی نکرده بودم که غیر از من کسی هرگز نکرده بود، کنند، بدیشان گفت: «آیا در میان خود از این سوال می‌کنید گناه نمی‌داشتند. ولیکن اکنون دیدند و دشمن داشتند مرا و پدر مرا نیز. ۲۵ بلکه تا تمام شود کلامی که در شریعت ایشان مکتوب خواهد دید. ۲۰ آمین به شما می‌گویم که شما گریه و زاری است که «مرا بی سبب دشمن داشتند.» ۲۶ لیکن چون تسلی دهنده که او را از جانب پدر نزد شما می‌فرستم آید، یعنی روح راستی که از پدر صادر می‌گردد، او بر من شهادت خواهد داد. زایلیدن محزون می‌شود، زیرا که ساعت او رسیده است. و لیکن ۲۷ و شما نیز شهادت خواهید داد زیرا که از ابتدا با من بوده‌اید. از اینکه انسانی در جهان تولد یافت. ۲۲ پس شما همچنین الان محزون می‌باشید، لکن باز شما را خواهم دید و دل شما خوش خواهد گشت و هیچ‌کس آن خوشی را از شما نخواهد گرفت. ۲۳ و در آن روز چیزی از من سوال نخواهید کرد. آمین به شما می‌گویم که هرآنچه از پدر به اسم من طلب کنید به شما عطا خواهد کرد. ۲۴ تا کنون به اسم من چیزی طلب نکردید، بطلبید تا بیایید و خوشی شما کامل گردد. ۲۵ این چیزها را به مثلها به شما گفتم، لکن ساعتی می‌آید که دیگر به مثلها به شما حرف نمی‌زنم بلکه از پدر به شما آشکارا خبر خواهم داد. ۲۶ «در آن روز به اسم من طلب خواهید کرد و به شما نمی‌گویم که من بجهت شما از پدر سوال می‌کنم، ۲۷ زیرا خود پدر شما را دوست می‌دارد، چونکه شما مرا دوست داشتید و ایمان آوردید که من از نزد خدا بیرون آمدم. ۲۸ از نزد پدر بیرون آمدم و در جهان وارد شدم، و باز جهان را گذارده، نزد پدر می‌روم.» ۲۹ شاگردانش بدو گفتند: «هان اکنون علانیه سخن می‌گویی و هیچ مثل نمی‌گویی. ۳۰ الان دانستیم که همه چیز رامی دانی و لازم نیست که کسی از تو بپرسد. بدین جهت باور می‌کنیم که از خدا بیرون آمدی.» ۳۱ عیسی به ایشان جواب داد: «آیا الان باور می‌کنید؟ ۳۲ اینک ساعتی می‌آید بلکه الان آمده است که متفرق خواهید شد هر یکی به نزد خاصان خود و مرا تنها خواهید گذارد. لیکن تنها نیستم زیرا که پدر با من است. ۳۳ بدین چیزها به شما تکلم کردم تا در من سلامتی داشته باشید. در جهان برای شما زحمت خواهد شد. و لکن خاطر جمع دارید زیرا که من بر جهان غالب شده‌ام.»

۱۷ عیسی چون این را گفت، چشمان خود را به طرف آسمان ۲۲ و من جلالی را که به من دادی به ایشان دادم تا یک باشند بلند کرده، گفت: «ای پدر ساعت رسیده است. پسر خود را چنانکه ما یک هستیم. ۲۳ من در ایشان و تو در من، تا در یکی جلال بده تاپسرت نیز تو را جلال دهد. ۲۴ همچنان که او را برهر بشری قدرت داده‌ای تا هرچه بدو داده‌ای به آنها حیات جاودانی بخشد. ۲۵) aiōnios g166 و حیات جاودانی این است که تو را خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند. ۲۶) aiōnios g166 من بر روی زمین تو را جلال دادم و کاری را که به من سپردی تابکنم، به کمال رسانیدم. ۲۷ و الان توای پدر مرا نزدخود جلال ده، به همان جلالی که قبل از آفرینش جهان نزد تو داشتم. ۲۸ «اسم تو را به آن مردمانی که از جهان به من عطا کردی ظاهر ساختم. از آن تو بودند و ایشان را به من دادی و کلام تو را نگاه داشتند. ۲۹ و الان دانستند آنچه به من داده‌ای از نزد تو می باشد. ۳۰ زیرا کلامی را که به من سپردی، بدیشان سپردم و ایشان قبول کردند و از روی یقین دانستند که از نزد تو بیرون آمدم و ایمان آوردند که تو مافرستادی. ۳۱ من بجهت اینها سوال می کنم و برای جهان سوال نمی کنم، بلکه از برای کسانی که به من داده‌ای، زیرا که از آن تو می باشند. ۳۲ و آنچه از آن من است و در آنها جلال یافته‌ام. ۳۳ بعد از این در جهان نیستم اما اینها در جهان هستند و من نزد تو می آمم. ای پدر قدوس اینها را که به من داده‌ای، به اسم خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم. ۳۴ مادامی که با ایشان در جهان بودم، من ایشان را به اسم تو نگاه داشتم، و هر کس را که به من داده‌ای حفظ نمودم که یکی از ایشان هلاک نشد، مگر پسر هلاکت تا کتاب تمام شود. ۳۵ و اما الان نزد تو می آمم. و این را در جهان می گیرم تا خوشی مرا در خود کامل داشته باشند. ۳۶ من کلام تو را به ایشان دادم و جهان ایشان را دشمن داشت زیرا که از جهان نیستند، همچنان که من نیز از جهان نیستم. ۳۷ خواهش نمی کنم که ایشان را از جهان ببری، بلکه تا ایشان را از شیرینگاه داری. ۳۸ ایشان از جهان نیستند چنانکه من از جهان نمی باشم. ۳۹ ایشان را به راستی خودتقدیس نما. کلام تو راستی است. ۴۰ همچنان که مرا در جهان فرستادی، من نیز ایشان را در جهان فرستادم. ۴۱ و بجهت ایشان من خود را تقدیس می کنم تا ایشان نیز در راستی، تقدیس کرده شوند. ۴۲ «و نه برای اینها فقط سوال می کنم، بلکه برای آنها نیز که به وسیله کلام ایشان به من ایمان خواهند آورد. ۴۳ تا همه یک گردند چنانکه توای پدر، در من هستی و من در تو، تا ایشان نیز در مایک باشند تا جهان ایمان آرد که تو مرا فرستادی.»

۱۸ چون عیسی این را گفت، با شاگردان خود به آن طرف وادی قدرون رفت و در آنجا باغی بود که با شاگردان خود به آن درآمد. ۱۹ و یهودا که تسلیم کننده وی بود، آن موضع را می دانست، چونکه عیسی در آنجا با شاگردان خود بارها انجمن می نمود. ۲۰ پس یهودا لشکریان و خادمان از نزد روسای کهنه و فریسیان برداشته، با چراغها و مشعلها و اسلحه به آنجا آمد. ۲۱ آنگاه عیسی با اینکه آگاه بود از آنچه می باید بر او واقع شود، بیرون آمده، به ایشان گفت: «که رami طلبید؟» ۲۲ به او جواب دادند: «عیسی ناصری را!» عیسی بدیشان گفت: «من هستم!» و یهودا که تسلیم کننده او بود نیز با ایشان ایستاده بود. ۲۳ پس چون بدیشان گفت: «من هستم،» برگشته، بر زمین افتادند. ۲۴ او باز از ایشان سوال کرد: «که را می طلبید؟» گفتند: «عیسی ناصری را!» عیسی جواب داد: «به شما گفتم من هستم. پس اگر مرا می خواهید، اینها را بگذارید بروند.» ۲۵ تا آن سخنی که گفته بود تمام گردد که «از آنانی که به من داده‌ای یکی را گم نکرده‌ام.» ۲۶ آنگاه شمعون پطرس شمشیری که داشت کشیده، به غلام رئیس کهنه که ملوک نام داشت زده، گوش راستش را برید. ۲۷ عیسی به پطرس گفت: «شمشیر خود را غلاف کن. آیا جامی را که پدر به من داده است نوشم؟» ۲۸ آنگاه سربازان و سرتیبان و خادمان یهود، عیسی را گرفته، او را بستند. ۲۹ و اول او را نزدحننا، پدر زن قیفا که در همان سال رئیس کهنه بود، آوردند. ۳۰ و قیفا همان بود که به یهود اشاره کرده بود که «بهتر است یک شخص در راه قوم بمیرد.» ۳۱ اما شمعون پطرس و شاگردی دیگر ازعقب عیسی روانه شدند، و چون آن شاگرد نزد رئیس کهنه معروف بود، با عیسی داخل خانه رئیس کهنه شد. ۳۲ اما پطرس بیرون در ایستاده بود. پس آن شاگرد دیگر که آشنای رئیس کهنه

بود، بیرون آمده، با دربان گفتگو کرد و پطرس را به اندرون برد. گفت: «مگر تو پادشاه هستی؟» عیسی جواب داد: «تو می‌گویی ۱۷ آنگاه آن کنیزی که دربان بود، به پطرس گفت: «آیا تو نیز از شاگردان این شخص نیستی؟» گفت: «نیستم.» ۱۸ و غلامان و خدام آتش افروخته، ایستاده بودند و خود را گرم می‌کردند چونکه هوا سرد بود؛ و پطرس نیز بالیشان خود را گرم می‌کرد. ۱۹ پس و چون این را بگفت، باز به نزد یهودیان بیرون شده، به ایشان رئیس کهنه از عیسی درباره شاگردان و تعلیم او پرسید. ۲۰ عیسی گفت: «من در این شخص هیچ عیبی نیافتم. ۳۹ و قانون شما به او جواب داد که» «من به جهان آشکارا سخن گفته‌ام. من هر وقت در کنیسه و در هیكل، جایی که همه یهودیان پیوسته جمع می‌شدند، تعلیم می‌دادم و در خفا چیزی نگفتم. ۲۱ چرا از من می‌پرسی؟ از کسانی که شنیده‌اند پطرس که چه چیز بدیشان گفتم. اینک ایشان می‌دانند آنچه من گفتم.» ۲۲ و چون این را گفت، یکی از خادمان که در آنجا ایستاده بود، طپانچه بر عیسی زده، گفت: «آیا به رئیس کهنه چنین جواب می‌دهی؟» ۲۳ عیسی بدو جواب داد: «اگر بد گفتم، به بدی شهادت ده؛ و اگر خوب، برای چه مرا می‌زنی؟» ۲۴ پس حنا او را بسته، به نزد قیافا رئیس کهنه فرستاد. ۲۵ و شمعون پطرس ایستاده، خود را گرم می‌کرد. بعضی بدو گفتند: «آیا تو نیز از شاگردان او نیستی؟» او انکار کرده، گفت: «نیستم!» ۲۶ پس یکی از غلامان رئیس کهنه که از خویشان آن کس بود که پطرس گوشش را بریده بود، گفت: «مگر من تو را با او در باغ ندیدم؟» ۲۷ پطرس باز انکار کرد که در حال خروس بانگ زد. ۲۸ بعد عیسی را از نزد قیافا به دیوانخانه آوردند و صبح بود و ایشان داخل دیوانخانه نشدند مبادا نجس بشوند بلکه تا فصح را بخورند. ۲۹ پس پیلطس به نزد ایشان بیرون آمده، گفت: «چه دعوی بر این شخص دارید؟» ۳۰ در جواب او گفتند: «اگر او بدکار نمی‌بود، به تو تسلیم نمی‌کردیم.» ۳۱ پیلطس بدیشان گفت: «شما او را بگیرید و موافق شریعت خود بر او حکم نمایید.» یهودیان به وی گفتند: «بر ما جایز نیست که کسی را بکشیم.» ۳۲ تا قول عیسی تمام گردد که گفته بود، اشاره به آن قسم موت که باید بمیرد. ۳۳ پس پیلطس باز داخل دیوانخانه شد و عیسی را طلبیده، به او گفت: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» ۳۴ عیسی به او جواب داد: «آیا تو این راز خود می‌گویی یا دیگران درباره من به تو گفتند؟» ۳۵ پیلطس جواب داد: «مگر من یهود هستم؟ امت تو و روسای کهنه تو را به من تسلیم کردند. چه کرده‌ای؟» ۳۶ عیسی جواب داد که «پادشاهی من از این جهان نیست. اگر پادشاهی من از این جهان می‌بود، خدام من جنگ می‌کردند تا به یهود تسلیم نشوم. لیکن اکنون پادشاهی من از این جهان نیست.» ۳۷ پیلطس به او

۱۹ پس پیلطس عیسی را گرفته، تازیانه زد. ۲ و لشکریان تاجی از خار بافته بر سرش گذارند و جامه ارغوانی بدو پوشانیدند. ۳ وی گفتند: «سلام ای پادشاه یهود!» و طپانچه بدومی زدند. ۴ باز پیلطس بیرون آمده، به ایشان گفت: «اینک او را نزد شما بیرون آوردم تا بداند که در او هیچ عیبی نیافتم.» ۵ آنگاه عیسی با تاجی از خار و لباس ارغوانی بیرون آمد. پیلطس بدیشان گفت: «اینک آن انسان.» ۶ و چون روسای کهنه و خدام او را دیدند، فریاد برآورد، گفتند: «صلیبش کن! صلیبش کن!» پیلطس بدیشان گفت: «شما او را گرفته، مصلوبش سازید زیرا که من در او عیبی نیافتم.» ۷ یهودیان بدو جواب دادند که «ما شریعتی داریم و موافق شریعت ما واجب است که بمیرد زیرا خود را پسر خدا ساخته است.» ۸ پس چون پیلطس این را شنید، خوف بر او زیاده مستولی گشت. ۹ باز داخل دیوانخانه شده، به عیسی گفت: «تو از کجایی؟» اما عیسی بدو هیچ جواب نداد. ۱۰ پیلطس بدو گفت: «آیا به من سخن نمی‌گویی؟ نمی‌دانی که قدرت دارم تو را صلیب کنم و قدرت دارم آزادت نمایم؟» ۱۱ عیسی جواب داد: «هیچ قدرت بر من نمی‌داشتی اگر از بالا به تو داده نمی‌شد. و از این جهت آن کس که مرا به تو تسلیم کرد، گناه بزرگتر دارد.» ۱۲ و از آن وقت پیلطس خواست او را آزاد نماید، لیکن یهودیان فریاد برآورد، می‌گفتند که «اگر این شخص را رها کنی، دوست قیصر نیستی. هرکه خود را پادشاه سازد، برخلاف قیصر سخن گوید.» ۱۳ پس چون پیلطس این را شنید، عیسی را بریرون آورد، بر مسند حکومت، در موضعی که به بلاط و به عبرانی جباتا گفته می‌شد، نشست. ۱۴ و وقت تهیه فصح و قریب به ساعت ششم بود. پس به یهودیان گفت: «اینک پادشاه شما.» ۱۵ ایشان فریاد زدند: «او را بر دار، بر دار! صلیبش کن!» پیلطس به ایشان گفت: «آیا پادشاه شما

رامصلوب کتم؟» روسای کهنه جواب دادند که «غیر از قیصر شما نیز ایمان آورید. ۳۶ زیرا که این واقع شد تا کتاب تمام شود که پادشاهی نداریم.» ۱۶ آنگاه او را بدیشان تسلیم کرد تا مصلوب می‌گوید: «استخوانی از او شکسته نخواهد شد.» ۳۷ و باز کتاب شود. پس عیسی را گرفته بردند ۱۷ و صلیب خود را برداشته، دیگر می‌گوید: «آن کسی را که نیزه زدند خواهند نگریست.» بیرون رفت به موضعی که به جمجمه مسمی بود و به عبرانی آن ۳۸ و بعد از این، یوسف که از اهل رame و شاگرد عیسی بود، را جلجتا می‌گفتند. ۱۸ او را در آنجا صلیب نمودند و دو نفر لیکن مخفی به سبب ترس یهود، از پیلطس خواهش کرد که دیگر را از این طرف و آن طرف و عیسی را در میان. ۱۹ و پیلطس جسد عیسی را بردارد. پیلطس اذن داد. پس آمده، بدن عیسی تقصیرنامه‌ای نوشته، بر صلیب گذارد؛ و نوشته این بود: «عیسی را برداشت. ۳۹ و نیکودیموس نیز که اول در شب نزد عیسی آمده ناصری پادشاه یهود.» ۲۰ و این تقصیر نامه را بسیاری از یهود بود، مر مخلوط با عود قریب به صدرطل با خود آورد. ۴۰ آنگاه خواندند، زیرا آن مکانی که عیسی را صلیب کردند، نزدیک شهر بود بدن عیسی را برداشته، در کفن با حنوط به رسم تکفین یهود و آن را به زبان عبرانی و یونانی و لاتینی نوشته بودند. ۲۱ پس پیچیدند. ۴۱ و در موضعی که مصلوب شد باغی بود و در باغ، قبر روسای کهنه یهود به پیلطس گفتند: «منویس پادشاه یهود، بلکه تازه‌ای که هرگز هیچ کس در آن دفن نشده بود. ۴۲ پس به سبب که او گفت منم پادشاه یهود.» ۲۲ پیلطس جواب داد: «آنچه تهیه یهود، عیسی را در آنجا گذاردند، چونکه آن قبر نزدیک بود.

نوشتم، نوشتم.» ۲۳ پس لشکریان چون عیسی را صلیب کردند، جامه های او را برداشته، چهار قسمت کردند، هرسپاهی را یک قسمت؛ و پیراهن را نیز، اما پیراهن درز نداشت، بلکه تمام از بالا بافته شده بود. ۲۴ پس به یکدیگر گفتند: «این را پاره نکنیم، بلکه قرعه بر آن بیندازیم تا از آن که شود.» تا تمام گردد کتاب که می‌گوید: «در میان خود جامه های مرا تقسیم کردند و بر لباس من قرعه افکندند.» پس لشکریان چنین کردند. ۲۵ و پای صلیب عیسی، مادر او و خواهر مادرش مریم زن، کلویا و مریم مجدلیه ایستاده بودند. ۲۶ چون عیسی مادر خود را با آن شاگردی که دوست می‌داشت ایستاده دید، به مادر خود گفت: «ای زن، اینک پسر تو.» ۲۷ و به آن شاگرد گفت: «اینک مادر تو.» و در همان ساعت آن شاگرد او را به خانه خودبرد. ۲۸ و بعد چون عیسی دید که همه چیز به انجام رسیده است تا کتاب تمام شود، گفت: «تشنه‌ام.» ۲۹ و در آنجا ظرفی پر از سرکه گذارده بود. پس اسفنجی را از سرکه پر ساخته، و بر زوفا گذارده، نزدیک دهان او بردند. ۳۰ چون عیسی سرکه را گرفت، گفت: «تمام شد.» و سر خود را پایین آورد، جان بداد. ۳۱ پس یهودیان تا بدن‌ها در روز سبت بر صلیب نماند، چونکه روز تهیه بود و آن سبت، روز بزرگ بود، از پیلطس درخواست کردند که ساق پایهای ایشان را بشکنند و پایین بیاورند. ۳۲ آنگاه لشکریان آمدند و ساقهای آن اول دیگری را که با او صلیب شده بودند، شکستند. ۳۳ اما چون نزد عیسی آمدند و دیدند که پیش از آن مرده است، ساقهای او را نشکستند. ۳۴ لکن یکی از لشکریان به پهلوی او نیزه‌ای زد که در آن ساعت خون و آب بیرون آمد. ۳۵ و آن کسی که دید شهادت داد و شهادت او راست است و اومی داند که راست می‌گوید تا

«یونانی (یعنی ای معلم)». ۱۷ عیسی بدو گفت: «مرا لمس مکن بود لیکن شاگردان ندانستند که عیسی است. ۵ عیسی بدیشان زیرا که هنوز نزد پدر خود بالا نرفته‌ام. و لیکن نزد برادران من رفته، گفت: «ای بچه‌ها نزد شما خوراکی هست؟» به او جواب دادند به ایشان بگو که نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای که «نی». ۶ بدیشان گفت: «دام را به طرف راست کشتی شما می‌روم.» ۱۸ مریم مجدلیه آمده، شاگردان را خبر داد که بیندازید که خواهید یافت.» پس انداختند و از کثرت ماهی نتوانستند «خداوند را دیدم و به من چنین گفت.» ۱۹ و در شام همان روز آن را بکشند. ۷ پس آن شاگردی که عیسی او را محبت می‌نمود که یکشنبه بود، هنگامی که درها بسته بود، جایی که شاگردان به پطرس گفت: «خداوند است.» چون شمعون پطرس شنید که به سبب ترس یهود جمع بودند، ناگاه عیسی آمده، در میان ایستاد خداوند است، جامه خود را به خویشتن پیچید چونکه برهنه بود و بدیشان گفت: «سلام بر شما باد!» ۲۰ و چون این را گفت، خود را در دریا انداخت. ۸ اما شاگردان دیگر در زورق آمدند زیرا از دستها و پهلوی خود را به ایشان نشان داد و شاگردان چون خداوند خشکی دور نبودند، مگر قریب به دویست ذراع و دام ماهی را رادیدند، شاد گشتند. ۲۱ باز عیسی به ایشان گفت: «سلام بر می‌کشیدند. ۹ پس چون به خشکی آمدند، آتشی افروخته و شما باد. چنانکه پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم.» ۲۲ و ماهی بر آن گذارده و نان دیدند. ۱۰ عیسی بدیشان گفت: «از چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت: «روح‌القدس را بیایید. ماهی‌ای که الان گرفته‌اید، بیاورید.» ۱۱ پس شمعون پطرس رفت ۲۳ گناهان آنانی را که آزمودید، برای ایشان آزموده شد و آنانی را و دام را بر زمین کشید، پر از صد و پنجاه و سه ماهی بزرگ و با که بستید، بسته شد.» ۲۴ اما توما که یکی از آن دوازده بود و او وجودی که اینقدر بود، دام پاره نشد. ۱۲ عیسی بدیشان گفت: را توام می‌گفتند، وقتی که عیسی آمد با ایشان نبود. ۲۵ پس «بیایید بخورید.» ولی احدی از شاگردان جرأت نکرد که از او شاگردان دیگر بدو گفتند: «خداوند را دیده‌ایم.» بدیشان گفت: «پیرسد «تو کیستی»، زیرا می‌دانستند که خداوند است. ۱۳ آنگاه «تا در دو دستش جای می‌خیزد و انگشت خود را در جای عیسی آمد و نان را گرفته، بدیشان داد و همچنین ماهی را. ۱۴ و می‌خیزانگذارم و دست خود را بر پهلوی منم، ایمان نخواهم این مرتبه سوم بود که عیسی بعد از برخاستن از مردگان، خود را به آورد.» ۲۶ و بعد از هشت روز باز شاگردان با توما در خانه‌ای جمع شاگردان ظاهر کرد. ۱۵ و بعد از غذا خوردن، عیسی به شمعون بودند و درها بسته بود که ناگاه عیسی آمد و در میان ایستاده، پطرس گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا مرا بیشتر از اینها محبت گفت: «سلام بر شما باد.» ۲۷ پس به توما گفت: «انگشت خود می‌نمایی؟» بدو گفت: «بلی خداوند، تو می‌دانی که تو را دوست را به اینجا بیاور و دستهای ما بین و دست خود را بیاور و بر پهلوی می‌دارم.» بدو گفت: «بره‌های مرا خوراک بده.» ۱۶ باز در آنانی من بگذار و بی‌ایمان مباش بلکه ایمان دار.» ۲۸ توما در جواب به او گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا مرا محبت می‌نمایی؟» به وی گفت: «ای خداوند من وای خدای من.» ۲۹ عیسی گفت: او گفت: «بلی خداوند، تومی دانی که تو را دوست می‌دارم.» «ای توما، بعد از دیدن ایمان آوردی؟ خوشحال آنانی که ندیده بدو گفت: «گوسفندان مرا شبانی کن.» ۱۷ مرتبه سوم بدو گفت: ایمان آورد.» ۳۰ و عیسی معجزات دیگر بسیار نزد شاگردان نمود «ای شمعون، پسر یونا، مرا دوست می‌داری؟» پطرس محزون که در این کتاب نوشته نشد. ۳۱ لیکن این قدر نوشته شد تا ایمان گشت، زیرا مرتبه سوم بدو گفت «مرا دوست می‌داری؟» پس به آورد که عیسی، مسیح و پسر خدا است و تا ایمان آورده به اسم او او گفت: «خداوند، تو بر همه چیز واقف هستی. تومی دانی که تو را دوست می‌دارم.» عیسی بدو گفت: «گوسفندان مرا خوراک ده. حیات یابید.

۲۱ بعد از آن عیسی باز خود را در کناره دریای طبریه، به شاگردان ظاهر ساخت و بر اینطور نمودار گشت: ۲ شمعون پطرس و توما معروف به توام و نتنائیل که از قانای جلیل بود و دو پسر زبدي و دو نفر دیگر از شاگردان اوجم بودند. ۳ شمعون پطرس به ایشان گفت: «می‌روم تا صید ماهی کنم.» به او گفتند: «مانیز باتو می‌آیم.» پس بیرون آمده، به کشتی سوار شدند و در آن شب چیزی نگرفتند. ۴ و چون صبح شد، عیسی بر ساحل ایستاده بود که بر سینه وی، وقت عشا تکیه می‌زد و گفت: «خداوند!

کیست آن که تو را تسلیم می‌کند.» ۲۱ پس چون پطرس او را دید، به عیسی گفت: «ای خداوند و او چه شود؟» ۲۲ عیسی بدو گفت: «اگر بخواهم که او بماند تا باز آیم تو را چه؟ تو از عقب من بیا.» ۲۳ پس این سخن در میان برادران شهرت یافت که آن شاگرد نخواهد مرد. لیکن عیسی بدو نگفت که نمی‌میرد، بلکه «اگر بخواهم که او بماند تا باز آیم تو را چه.» ۲۴ و این شاگردی است که به این چیزها شهادت داد و اینها را نوشت و می‌دانیم که شهادت او راست است. ۲۵ و دیگر کارهای بسیار عیسی به‌جا آورد که اگر فرد نوشته شود گمان ندارم که جهان هم گنجایش نوشته‌ها را داشته باشد.

امعایش ریخته گشت. ۱۹ ویر تمام سکنه اورشلیم معلوم گردید چنانکه آن زمین در لغت ایشان به حقل دما، یعنی زمین خون نامیده شد. ۲۰ زیرا در کتاب زبور مکتوب است که خانه او خراب شود و هیچ کس در آن مسکن نگیرد و نظارتش را دیگری ضبط نماید. ۲۱ الحال می باید از آن مردمانی که همراهان ما بودند، در تمام آن مدتی که عیسی خداوند با ما آمد و رفت می کرد، را زنده ظاهر کرد به دلایل بسیار که در مدت چهل روز بر ایشان ظاهر می شد و درباره امور ملکوت خدا سخن می گفت. از ایشان با ما شاهد برخاستن او بشود. ۲۳ آنگاه دو نفر یعنی ۴ و چون با ایشان جمع شد، ایشان را قدغن فرمود که «از اورشلیم جدا مشوید، بلکه منتظر آن وعده پدر باشید که از من شنیده اید. ۲۴ و دعا کرده، گفتند: «توای خداوند که عارف قلوب ۵ زیرا که یحیی به آب تعمید می داد، لیکن شما بعد از اندک ایامی، به روح القدس تعمید خواهید یافت.» ۶ پس آنانی که جمع بودند، از او سوال نموده، گفتند: «خداوند آیا در این وقت ملکوت را بر اسرائیل باز برقرار خواهی داشت؟» ۷ بدیشان گفت: «از شما نیست که زمانها و اوقاتی را که پدر در قدرت خود نگاه داشته است بدانید. ۸ لیکن چون روح القدس بر شما می آید، قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا اقصای جهان.» ۹ و چون این را گفت، وقتی که ایشان همی نگریستند، بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود. ۱۰ و چون به سوی آسمان چشم دوخته می بودند، هنگامی که او می رفت، ناگاه دومرد سفیدپوش نزد ایشان ایستاده، ۱۱ گفتند: «ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید.» ۱۲ آنگاه به اورشلیم مراجعت کردند، از کوه مسمی به زیتون که نزدیک به اورشلیم به مسافت سفر یک روز سبت است. ۱۳ و چون داخل شدند، به بالاخانه ای برآمدند که در آنجا پطرس و یوحنا یعقوب و اندریاس و فیلیس و توما و برتولما و متی و یعقوب بن حلفی و شمعون غیور و یهودای برادر یعقوب مقیم بودند. ۱۴ و جمیع اینها با زنان و مریم مادر عیسی و برادران او به یکدل در عبادت و دعا مواظب می بودند. ۱۵ و در آن ایام، پطرس در میان برادران که عدد اسامی ایشان جمله قریب به صد و بیست بود برخاسته، گفت: ۱۶ «ای برادران، می بایست آن نوشته تمام شود که روح القدس از زبان داود پیش گفت درباره یهودا که راهنما شد برای آنانی که عیسی را گرفتند. ۱۷ که او با ما محسوب شده، نصیبی در این خدمت یافت. ۱۸ پس او از اجرت ظلم خود، زمینی خریده، به روی در افتاده، از میان پاره شد و تمامی

۲ و چون روز پنطیکاست رسید، به یک دل در یکجا بودند. ۲ که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را که در آنجا نشست بودند پر ساخت. ۳ و زبانهای منقسم شده، مثل زبانه های آتش بدیشان ظاهر گشته، بر هر یکی از ایشان قرار گرفت. ۴ و همه از روح القدس پر گشته، به زبانهای مختلف، به نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید، به سخن گفتن شروع کردند. ۵ و مردم یهود دین دار از هر طایفه زیر فلک در اورشلیم منزل می داشتند. ۶ پس چون این صدا بلند شد گروهی فراهم شده در حیرت افتادند زیرا هر کس لغت خود را از ایشان شنید. ۷ و همه مهیوت و متعجب شده به یکدیگر می گفتند: «مگر همه اینها که حرف می زنند جلیلی نیستند؟» ۸ پس چون است که هر یکی از ما لغت خود را که در آن تولد یافته ایم می شنویم؟ ۹ پارتیان و مدایان و عیلامیان و ساکنان جزیره و یهودیه و کبدکیا و پنطس و آسیا و فریجیه و پمقلیه و مصر و نواحی لبیا که متصل به قیروان است و غربا از روم یعنی یهودیان و جدیدان ۱۱ و اهل کیریت و عرب اینها را می شنویم که به زبانهای ما ذکر کبریا می کنند.» ۱۲ پس همه در حیرت و شک افتاده، به یکدیگر گفتند: «این به کجا خواهد انجامید؟» ۱۳ اما بعضی استهزاکنان گفتند که «ازخمر تازه مست شده اند!» ۱۴ پس پطرس با آن یازده برخاسته، آواز خود را بلند کرده، بدیشان گفت: «ای مردان یهود و جمیع سکنه اورشلیم، این را بدانید و سخنان مرا فراگیرید. ۱۵ زیرا که اینها مست نیستند چنانکه شما گمان

می‌پريد، زیرا که ساعت سوم از روزاست. ۱۶ بلکه این همان شنیدند دلریش گشته، به پطرس وسایر رسولان گفتند: «ای برادران است که یوئیل نبی گفت ۱۷ که «خدا می‌گوید در ایام آخر چنین چه کنیم؟» ۳۸ پطرس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک خواهدبود که از روح خود بر تمام بشر خواهم ریخت و پسران و از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آموزش گناهان تعمید گیرید و دختران شما نبوت کنند و جوانان شما رویاها و پیران شما خوابها عطای روح‌القدس را خواهید یافت. ۳۹ زیرا که این وعده است خواهند دید؛ ۱۸ و برغلامان و کنیزان خود در آن ایام از روح برای شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورند یعنی هرکه خداوند خودخواهم ریخت و ایشان نبوت خواهند نمود. ۱۹ و از بالا در خدای ما او را بخواند. ۴۰ و به سخنان بسیار دیگر، بدیشان افلاک، عجایب و از پایین در زمین، آیات را از خون و آتش و شهادت داد و موعظه نموده، گفت که «خود را از این فرقه کجرو بخار دود به ظهور آورم. ۲۰ خورشید به ظلمت و ماه به خون مبدل رستگارسازید.» ۴۱ پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعمید گرفتند گرددقیل از وقوع روز عظیم مشهور خداوند. ۲۱ و چنین خواهد بود و در همان روز تخمین سه هزار نفر بدیشان پیوستند ۴۲ و در که هرکه نام خداوند را بخواند، نجات یابد.» ۲۲ «ای مردان تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت اسرائیلی این سخنان را بشنوید. عیسی ناصری مردی که نزد شما می‌نمودند. ۴۳ و همه خلق ترسیدند و معجزات و علامات بسیار از جانب خدا مبرهن گشت به قوت و عجایب و آیاتی که خدا در از دست رسولان صادر می‌گشت. ۴۴ و همه ایمانداران با هم میان شما از او صادر گردانید، چنانکه خود می‌دانید، ۲۳ این می‌زیستند و درهمه چیز شریک می‌بودند ۴۵ و املاک و اموال خود شخص چون برحسب اراده مستحکم و پیشدانی خدا تسلیم شد، را فروخته، آنها را به هر کس به قدر احتیاجش تقسیم می‌کردند. شما به دست گناهکاران بر صلیب کشیده، کشتید، ۲۴ که خدا ۴۶ و هر روزه درهیکل به یکدل پیوسته می‌بودند و در خانه‌ها نان را دردهای موت را گسسته، او را برخیزانید زیرا محال بود که موت او پاره می‌کردند و خوراک را به خوشی وساده دلی می‌خوردند. ۴۷ و را در بند نگاه دارد، ۲۵ زیرا که داود درباره وی می‌گوید: «خداوند خدا را حمد می‌گفتند و نزد تمامی خلق عزیز می‌گردیدند و خداوند راهمواره پیش روی خود دیده‌ام که به دست راست من است تا هرروزه ناجیان را بر کلیسا می‌افروم.

جنبش نخورم؟ ۲۶ از این سبب دلم شاد گردید و زبانم به وجد آمد بلکه جسد من نیز در امیدساکن خواهد بود؛ ۲۷ زیرا که نفس مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت و اجازت نخواهی داد که قدوس تو فساد را ببیند. (Hadēs 886) ۲۸ طریقه‌های حیات را به من آموختی و مرا از روی خود به خرمی سیرگردانیدی.» ۲۹ «ای برادران، می‌توانم درباره داود پطریارخ با شما بی‌محبا سخن گویم که او وفات نموده، دفن شد و مقبره او تا امروز در میان ماست. ۳۰ پس چون نبی بود و دانست که خدا برای او قسم خورد که از ذریت صلب او بحسب جسد، مسیح را برخیزاند تا بر تخت او بنشیند، ۳۱ درباره قیامت مسیح پیش دیده، گفت که نفس او در عالم اموات گذاشته نشود و جسد او فساد را نبیند. (Hadēs 886) ۳۲ پس همان عیسی را خدا برخیزانید و همه ما شاهد بر آن هستیم. ۳۳ پس چون به دست راست خدا بالا برده شد، روح‌القدس موعود از او پدر یافته، این را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید ریخته است. ۳۴ زیرا که داود به آسمان صعود نکرد لیکن خود می‌گوید «خداوند به خداوند من گفت بر دست راست من بنشین. ۳۵ تا دشمنان را پای انداز توسازم.» ۳۶ پس جمیع خاندان اسرائیل یقین بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید خداوند و مسیح ساخته است.» ۳۷ چون

خطاب کرد که «ای مردان اسرائیلی، چرا از این کار تعجب دارید فراهم آمدند، ۶ با حنای رئیس کهنه وقیافا و یوحنا و اسکندر و و چرا بر ما چشم دوخته‌اید که گویا به قوت و تقوای خود این همه کسانی که از قبیله رئیس کهنه بودند. ۷ و ایشان را در شخص را خرامان ساختیم؟ ۱۳ خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب، میان بداشتند و از ایشان پرسیدند که «شما به کدام قوت و به چه خدای اجداد ما، بنده خود عیسی را جلال داد که شما تسلیم نام این کار را کرده‌اید؟» ۸ آنگاه پطرس از روح القدس پر شده، نموده، او را در حضور پیلاتس انکار کردید، هنگامی که او حکم بدیشان گفت: «ای روسای قوم و مشایخ اسرائیل، ۹ اگر امروز از به رهانیدنش داد. ۱۴ اما شما آن قدوس و عادل را منکر شده، ما باز پرس می‌شود درباره احسانی که بدین مرد ضعیف شده، خواستید که مردی خون ریز به شما بخشیده شود. ۱۵ و رئیس یعنی به چه سبب او صحت یافته است، ۱۰ جمیع شما و تمام حیات را کشتید که خدا او را از مردگان برخیزانید و ما شاهد بر او قوم اسرائیل را معلوم باد که به نام عیسی مسیح ناصری که شما هستیم. ۱۶ و به سبب ایمان به اسم او، اسم او این شخص را که مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزانید، در او این کس به می‌بینید و می‌شناسید قوت بخشیده است. بلی آن ایمانی که به حضور شما تندرست ایستاده است. ۱۱ این است آن سنگی وسیله اوست این کس را پیش روی همه شما این صحت کامل که شما معماران آن را رد کردید و الحال سر زاویه شده است. داده است. ۱۷ «و الحال ای برادران، می‌دانم که شما و چنین ۱۲ و در هیچ کس غیاز او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر حکام شما این را به سبب ناشناسی کردید. ۱۸ و لیکن خدا آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.» ۱۳ پس آن اخباری را که به زبان جمیع انبیای خود، پیش گفته بود که چون دلیری پطرس و یوحنا را دیدند و دانستند که مردم بی‌علم و مسیح باید زحمت بیند، همینطور به انجام رسانید. ۱۹ پس توبه امی هستند، تعجب کردند و ایشان را شناختند که از همراهان و بازگشت کنید تا گناهان شما محو گردد و تا اوقات استراحت از عیسی بودند. ۱۴ و چون آن شخص را که شفا یافته بود با ایشان حضور خداوند برسد. ۲۰ و عیسی مسیح را که از اول برای شما ایستاده دیدند، نتوانستند به ضد ایشان چیزی گویند. ۱۵ پس اعلام شده بود بر سرست، ۲۱ که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان معاد همه چیز که خدا از بدو عالم به زبان جمیع انبیای مقدس خود، از آن اخبار نمود. (aiōn g165) ۲۲ زیراموسی به اجداد گفت که خداوند خدای شما نبی مثل من، از میان برادران شما برای شما برخواهدانگیخت. کلام او را در هر چه به شما تکلم شیوع نیاید، ایشان را سخت تهدید کنیم که دیگر با هیچ کس این کذبشود؛ ۲۳ و هر نفسی که آن نبی را نشنود، از قوم منقطع اسم را به زبان نیاورند.» ۱۸ پس ایشان را خواسته قدغن کردند که گردد. ۲۴ و جمیع انبیای نیز از سموئیل و آنانی که بعد از او تکلم هرگز نام عیسی را بر زبان نیاورند و تعلیم ندهند. ۱۹ اما پطرس کردند از این ایام اخبار نمودند. ۲۵ شما هستید اولاد پیغمبران و آن و یوحنا در جواب ایشان گفتند: «اگر نزد خدا صواب است که عهدی که خدا با اجداد ما بست، وقتی که به ابراهیم گفت از اطاعت شما را بر اطاعت خدا ترجیح دهیم حکم کنید. ۲۰ زیرا ذریت تو جمیع قبایل زمین، برکت خواهند یافت ۲۶ برای شما اولاد خدا بنده خود عیسی را برخیزانیده، فرستاد تا شما را برکت دهد به برگردانیدن هر یکی از شما از گناهانش.»

۴ و چون ایشان با قوم سخن می‌گفتند، کهنه و سردار سپاه هیکل و صدوقیان بر سر ایشان تاختند، ۲ چونکه مضطرب بودند از اینکه ایشان قوم را تعلیم می‌دادند و در عیسی به قیامت از مردگان اعلام می‌نمودند. ۳ پس دست بر ایشان انداخته، تا فردا محبوس نمودند زیرا که آن، وقت عصر بود. ۴ اما بسیاری از آنانی که کلام را شنیدند ایمان آوردند و عدد ایشان قریب به پنج هزار رسید. ۵ بامدادان روسا و مشایخ و کاتبان ایشان در اورشلیم خود داد گفتی “چرا امت‌ها هنگامه می‌کنند و قومها به باطل

می‌اندیشند؛ ۲۶ سلاطین زمین برخاستند و حکام با هم مشورت ۱۰ در ساعت پیش قدمهای او افتاده، جان بداد و جوانان داخل کردند، برخلاف خداوند و برخلاف مسیحش. ۲۷ زیرا که فی شده، او را مرده یافتند. پس بیرون برده، به پهلوی شوهرش دفن الواقع بر بنده قدوس تو عیسی که او را مسح کردی، هیرودیس و کردند. ۱۱ و خوفی شدید تمامی کلیسا و همه آنانی را که این را بنظیوس پیلاطس با امت‌ها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند، شنیدند، فرو گرفت. ۱۲ و آیات و معجزات عظیمه از دستهای ۲۸ تا آنچه را که دست و رای تو از قبل مقدر فرموده بود، به‌جا رسولان در میان قوم به ظهور می‌رسید و همه به یکدل در رواق آوردند. ۲۹ و الان ای خداوند، به تهدیدات ایشان نظر کن و سلیمان می‌بوند. ۱۳ اما احدی از دیگران جرات نمی‌کرد که غلامان خود را عطا فرما تا به دلیری تمام به کلام تو سخن گویند، بدیشان ملحق شود، لیکن خلق، ایشان را محترم می‌داشتند. ۳۰ به دراز کردن دست خود، بجهت شفاعت و جاری کردن آیات ۱۴ و بیشتر ایمانداران به خداوند متحد می‌شدند، انبوهی از مردان و معجزات به نام بنده قدوس خود عیسی. ۳۱ و چون ایشان دعا زنان، ۱۵ بقسمی که مریضان رادر کوجه‌ها بیرون آوردند و بر کرده بودند، مکانی که در آن جمع بودند به حرکت آمد و همه به بسترها و تختها خوابانیدند تا وقتی که پطرس آید، اقلا سایه او روح‌القدس پر شده، کلام خدا را به دلیری می‌گفتند. ۳۲ و جمله بر بعضی از ایشان بیفتد. ۱۶ و گروهی از بلدان اطراف اورشلیم، مومنین را یک دل و یک جان بود، بحدی که هیچ‌کس چیزی از بیماران و رنج دیدگان ارواح پلیده را آورده، جمع شدند و جمیع اموال خود را از آن خود نمی‌دانست، بلکه همه چیز را مشترک ایشان شفا یافتند. ۱۷ اما رئیس کهنه و همه رفقاییش که از طایفه می‌داشتند. ۳۳ و رسولان به قوت عظیم به قیامت عیسی خداوند صدوقیان بودند، برخاسته، به غیرت پر گشتند ۱۸ و بر رسولان شهادت می‌دادند و فیضی عظیم برهمگی ایشان بود. ۳۴ زیرا دست انداخته، ایشان را در زندان عام انداختند. ۱۹ شبانگاه هیچ‌کس از آن گروه محتاج نبود زیرا هرکه صاحب زمین یا خانه فرشته خداوند درهای زندان را باز کرده و ایشان را بیرون آورده، بود، آنها را فروختند و قیمت مبیعات را آورده، ۳۵ به قدمهای گفت: ۲۰ «بروید و در هیکل ایستاده، تمام سخنهای این حیات رسولان می‌نهادند و به هر یک بقدر احتیاجش تقسیم می‌نمودند. را به مردم بگویند. ۲۱ چون این را شنیدند، وقت فجر به هیکل ۳۶ و یوسف که رسولان او را برنابا یعنی ابن الوعظ لقب دادند، درآمده، تعلیم دادند. ۲۲ پس خادمان رفته، ایشان را در زندان مردی از سبط لای و از طایفه قیرسی، ۳۷ زمینی را که داشت نیافتند و برگشته، خبر داده، ۲۳ گفتند که «زندان را به احتیاط فروخته، قیمت آن را آورد و پیش قدمهای رسولان گذارد. تمام بسته یافتیم و پاسبانان را بیرون درها ایستاده، لیکن چون باز کردیم، هیچ‌کس را در آن نیافتیم.» ۲۴ چون کاهن و سردار

۵ اما شخصی حنانیا نام، با زوجه‌اش سفیره ملکی فروخته، ۲ قدری از قیمت آن را به اطلاع زن خود نگاه داشت و قدری از آن را آورده، نزد قدمهای رسولان نهاد. ۳ آنگاه پطرس گفت: «ای حنانیا چرا شیطان دل تو را پر ساخته است تا روح‌القدس را فریب دهی و مقداری از قیمت زمین را نگاه داری؟ ۴ آیا چون داشتی از آن تو نبود و چون فروخته شد در اختیار تو نبود؟ چرا این را در دل خود نهادی؟ به انسان دروغ نگفتی بلکه به خدا.» ۵ حنانیا چون این سخنان را شنید افتاده، جان بداد و خوفی شدید بر همه شنوندگان این چیزها مستولی گشت. ۶ آنگاه جوانان برخاسته، او را کفن کردند و بیرون برده، دفن نمودند. ۷ و تخمین سه ساعت گذشت که زوجه‌اش از ماجرا مطلع نشده درآمد. ۸ پطرس بدو گفت: «مرا بگو که آیا زمین را به همین قیمت فروختی؟» گفت: «بلی، به همین.» ۹ پطرس به وی گفت: «برای چه متفق شدید تا روح خداوند را امتحان کنید؟ اینک پایهای آنانی که شوهر تو را دفن کردند، بر آستانه است و تو را هم بیرون خواهند برد.»

باز کردیم، هیچ‌کس را در آن نیافتیم.» ۲۴ چون کاهن و سردار سپاه هیکل و روسای کهنه این سخنان را شنیدند، درباره ایشان در حیرت افتادند که «این چه خواهد شد؟» ۲۵ آنگاه کسی آمده ایشان را آگاهانید که اینک آن کسانی که محبوس نمودید، در هیکل ایستاده، مردم را تعلیم می‌دهند. ۲۶ پس سردار سپاه با خادمان رفته ایشان را آوردند، لیکن نه به زور زیرا که از قوم ترسیدند که مبادا ایشان را سنگسار کنند. ۲۷ و چون ایشان را به مجلس حاضر کرده، برپاداشتند، رئیس کهنه از ایشان پرسیده، گفت: ۲۸ «مگر شما را قدغن بلیغ نفرمودیم که بدین اسم تعلیم مدهید؟ همانا اورشلیم را به تعلیم خود پراخته‌اید و می‌خواهید خون این مرد را به گردن ما فرود آرید.» ۲۹ پطرس و رسولان در جواب گفتند: «خدا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود. ۳۰ خدای پدران ما، آن عیسی را بریزانید که شما به صلیب کشیده، کشتید. ۳۱ او را خدا بردست راست خود بالا برده، سرور و نجات‌دهنده ساخت تا اسرائیل را توبه و آموزش گناهان بدهد. ۳۲ و ما هستیم شاهدان او بر این امور، چنانکه روح‌القدس

نیز است که خدا او را به همه مطیعان او عطا فرموده است.» آسیا برخاسته، با استیفا ن مباحثه می کردند، ۱۰ و با آن حکمت و ۳۳ چون شنیدند دلریش گشته، مشورت کردند که ایشان را به قتل روحی که او سخن می گفت، یاری مکالمه نداشتند. ۱۱ پس رسانند. ۳۴ اما شخصی فریسی، غمالائیل نام که مفتی و نزد چند نفر را بر این داشتند که بگویند: «این شخص را شنیدیم که به تمامی خلق محترم بود، در مجلس برخاسته، فرمود تارسلان را موسی و خدا سخن کفرآمیزی گفت.» ۱۲ پس قوم و مشایخ و ساعتی بیرون برزد. ۳۵ پس ایشان را گفت: «ای مردان اسرائیلی، کاتبان را شورانیده، بر سر وی تاختند و او را گرفتار کرده، به مجلس برحذر باشید از آنچه می خواهید با این اشخاص بکنید. ۳۶ زیرا حاضر ساختند. ۱۳ و شهود کذب برپا داشته، گفتند که «این قبل از این ایام، تپودا نامی برخاسته، خود را شخصی می پنداشت شخص از گفتن سخن کفرآمیز بر این مکان مقدس و تورات دست و گروهی قریب به چهار صد نفر بدویوستند. او کشته شد و برنمی دارد. ۱۴ زیرا او را شنیدیم که می گفت این عیسی ناصری متابعانش نیز پراکنده و نیست گردیدند. ۳۷ و بعد از او یهودای این مکان را تپاه سازد و رسومی را که موسی به ما سپرد، تغییر جلیلی در ایام اسم نویسی خروج کرد و جمعی را در عقب خود خواهد داد.» ۱۵ و همه کسانی که در مجلس حاضر بودند، بر کشید. او نیز هلاک شد و همه تابعان او پراکنده شدند. ۳۸ الان او چشم دوخته، صورت وی را مثل صورت فرشته دیدند.

به شما می گویم از این مردم دست بردارید و ایشان را واگذارید زیرا اگر این رای و عمل از انسان باشد، خود تپاه خواهد شد. ۳۹ ولی اگر از خدا باشد، نمی توانید آن را برطرف نمود مبدا معلوم شود که با خدا منازعه می کنید.» ۴۰ پس به سخن او رضا دادند و رسولان را حاضر ساخته، تازیانه زدند و قدغن نمودند که دیگر به نام عیسی حرف نزنند پس ایشان را مریخص کردند. ۴۱ و ایشان از حضور اهل شورشادخاطر رفتند از آنرو که شایسته آن شمرده شدند که بجهت اسم او رسوایی کشند ۴۲ و هرروزه در هیکل و خانه ها از تعلیم و مژده دادن که عیسی مسیح است دست نکشیدند.

۶ و در آن ایام چون شاگردان زیاد شدند، هلیستیان از عبرانیان شکایت بردند که بیوه زنان ایشان در خدمت یومیه بی بهره می ماندند. ۲ پس آن دوازده، جماعت شاگردان را طلبید، گفتند: کشیده، معذب خواهند داشت. ۷ و خدا گفت: “من بر آن «شایسته نیست که ما کلام خدا را ترک کرده، مائدها را خدمت طایفه ای که ایشان را مملوک سازند دآوری خواهم نمود و بعد از آن کنیم. ۳ لهدای برادران هفت نفر نیک نام و پر از روح القدس بیرون آمده، در این مکان مرا عبادت خواهند نمود.» ۸ و عهد و حکمت را از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را بر این مهم ختنه را به وی داد که بنابراین چون اسحاق را آورد، در روز هشتم بگماریم. ۴ اما ما خود را به عبادت و خدمت کلام خواهیم سپرد.» او را مختون ساخت و اسحاق یعقوب را و یعقوب دوازده پطریارخ ۵ پس تمام جماعت بدین سخن رضا دادند و استیفا ن مردی پر از را. ۹ «و پطریارخان به یوسف حسد برده، او را به مصر فروختند. ایمان و روح القدس و فیلیس و پروخس و نیکانور و تیمون و پرمیناس اما خدا با وی می بود. ۱۰ و او را از تمامی زحمت او رستگار نموده، و نیکولائوس جدید، از اهل انطاکیه را انتخاب کرده، ۶ ایشان را در حضور فرعون، پادشاه مصر توفیق و حکمت عطا فرمود تا او را بر را در حضور رسولان برپا بداشتند و دعا کرده، دست بر ایشان گذاشتند. ۷ و کلام خدا ترقی نمود و عدد شاگردان در اورشلیم ضیقی شدید بر همه ولایت مصر و کنعان رخ نمود، بحدی که بغایت می افزود و گروهی عظیم از کهنه مطیع ایمان شدند. ۸ اما اجداد ما قوتی نیافتند. ۱۲ اما چون یعقوب شنید که در مصر غله استیفا ن پر از فیض و قوت شده، آیات و معجزات عظیمه در میان مردم از او ظاهر می شد. ۹ و تنی چند از کنیسه ای که مشهور یوسف خود را به برادران خود شناسانید و قبیله یوسف به نظر فرعون است به کنیسه لیبرتیان و قیروانیان و اسکندریان و ازاله قلبیقا و رسیدند. ۱۴ پس یوسف فرستاده، پدر خود یعقوب و سایر عیالش را

که هفتاد و پنج نفر بودند، طلبید. ۱۵ پس یعقوب به مصر فرود صحرا به ظهور می آورد، ایشان را بیرون آورد. ۳۷ این همان موسی آمده، او و اجداد ما وفات یافتند. ۱۶ و ایشان را به شکیم برده، است که به بنی اسرائیل گفت: “خدا نبی ای را مثل من از میان در مقبره ای که ابراهیم از بنی حمور، پدر شکیم به مبلغی خریده برادران شما برای شما مبعوث خواهد کرد. سخن او را بشنوید.” بود، دفن کردند. ۱۷ «و چون هنگام وعده ای که خدا با ابراهیم ۳۸ همین است آنکه در جماعت در صحرا بآن فرشته ای که در قسم خورده بود نزدیک شد، قوم در مصر نمود، کثیر می گشتند. کوه سینا بدو سخن می گفت وبا پدران ما بود و کلمات زنده ۱۸ تا وقتی که پادشاه دیگر که یوسف را نمی شناخت برخاست. را یافت تا به مارساند، ۳۹ که پدران ما نخواستند او را مطیع ۱۹ او با قوم ما حيله نموده، اجداد ما را ذلیل ساخت تا اولاد خود شوند بلکه او را رد کرده، دل های خود را به سوی مصر گردانیدند، را بیرون انداختند تا زیست نکنند. ۲۰ در آن وقت موسی تولد ۴۰ و به هارون گفتند: “برای ما خدایان ساز که در پیش ما بخرامند یافت و بیغایت جمیل بوده، مدت سه ماه در خانه پدر خود پرورش زیرا این موسی که ما راز زمین مصر برآورد، نمی دانیم او را چه یافت. ۲۱ و چون او را بیرون افکندند، دختر فرعون او را برداشته، شده است.” ۴۱ پس در آن ایام گوساله ای ساختند و بدان بت برای خود به فرزندی تربیت نمود. ۲۲ و موسی در تمامی حکمت قربانی گذرانیده به اعمال دستهای خودشادی کردند. ۴۲ از این اهل مصر تربیت یافته، در قول و فعل قوی گشت. ۲۳ چون چهل جهت خدا رو گردانیده، ایشان را وا گذاشت تا جنود آسمان را سال از عمر وی سپری گشت، به خاطرش رسید که از برادران خود، پرستش نمایند، چنانکه در صحف انبیا نوشته شده است که “ای خاندان اسرائیل تفقد نماید. ۲۴ و چون یکی را مظلوم دید او را خاندان اسرائیل، آیا مدت چهل سال در بیابان برای من قربانی ها و حمایت نمود و انتقام آن عاجز را کشیده، آن مصری را بکشت. هدایا گذرانید؟ ۴۳ و خیمه ملوک و کوکب، خدای خود رمغان ۲۵ پس گمان برد که بردارش خواهند فهمید که خدا به دست او را برداشتی یعنی اصنامی را که ساختی تا آنها را عبادت کنید. پس ایشان را نجات خواهد داد. امانفهمیدند. ۲۶ و در فردای آن روز شما را بدان طرف بابل منتقل سازم.” ۴۴ و خیمه شهادت با خود را به دو نفر از ایشان که منازعه می نمودند، ظاهر کرد و خواست پدران ما در صحرا بود چنانکه امر فرموده، به موسی گفت: “آن مابین ایشان مصالحه دهد. پس گفت: “ای مردان، شما برادر را مطابق نمونه ای که دیده ای بساز.” ۴۵ و آن را اجداد ما یافته، می باشید. به یکدیگر چرا ظلم می کنید؟” ۲۷ آنگاه آنکه بر همراه یوشع درآوردند به ملک امت هایی که خدا آنها را از پیش همسایه خود تعدی می نمود، او را رد کرده، گفت: “که تو را بر روی پدران ما بیرون افکند تا ایام داود. ۴۶ که او در حضور خدا ماحاکم و داور ساخت؟ ۲۸ آیا می خواهی مرا بکشی چنانکه آن مستفیض گشت و درخواست نمود که خود مسکنی برای خدای مصری را دیروز کشتی؟” ۲۹ پس موسی از این سخن فرار کرده، یعقوب پیدانماید. ۴۷ اما سلیمان برای او خانه ای بساخت. ۴۸ و در زمین مدیان غربت اختیار کرد و در آنجا دو پسر آورد. ۳۰ و لیکن حضرت اعلی در خانه های مصنوع دستها ساکن نمی شود چون چهل سال گذشت، در بیابان کوه سینا، فرشته خداوند در چنانکه نبی گفته است ۴۹ که “خداوند می گوید آسمان کرسی شعله آتش از بوته به وی ظاهر شد. ۳۱ موسی چون این را دید از من است و زمین پای انداز من. چه خانه ای برای من بنامی کنید و آن رویا در عجب شد و چون نزدیک می آمد تا نظر کند، خطاب از محل آرامیدن من کجاست؟ ۵۰ مگردست من جمیع این چیزها خداوند به وی رسید ۳۲ که “منم خدای پدرانت، خدای ابراهیم و را نیافرید.” ۵۱ ای گردنکشان که به دل و گوش نامختونید، خدای اسحاق و خدای یعقوب.” آنگاه موسی به لرزه درآمده، شما پیوسته با روح القدس مقاومت می کنید، چنانکه پدران شما جسارت نکرد که نظر کند. ۳۳ خداوند به وی گفت: “تعلین از همچنین شما. ۵۲ کیست از انبیا که پدران شما بدو جفا نکردند؟ پایبایت بیرون کن زیرا جایی که در آن ایستاده ای، زمین مقدس و آنانی را کشتند که از آمدن آن عادل که شما بالفعل تسلیم است. ۳۴ همانا مشقت قوم خود را که در مصرند دیدم و ناله کنندگان و قاتلان او شدید، پیش اخبار نمودند. ۵۳ شما که به ایشان را شنیدم و برای رهانیدن ایشان نزول فرمودم. الحال بیا تا تو را توسط فرشتگان شریعت رایافته، آن را حفظ نکردی!” ۵۴ چون این به مصر فرستم.” ۳۵ همان موسی را که رد کرده، گفتند: “که تو را شنیدند دلریش شده، بر وی دندانهای خود را فرسودند. ۵۵ اما او را حاکم و داور ساخت؟” خدا حاکم و نجات دهنده مقرر فرموده، از روح القدس پر بوده، به سوی آسمان نگریست و جلال خدا را دید به دست فرشته ای که در بوته بر وی ظاهر شد، فرستاد. ۳۶ او با و عیسی را بدست راست خدا ایستاده و گفت: ۵۶ «اینگ آسمان معجزات و آیاتی که مدت چهل سال در زمین مصر و بحر قلزم و را گشاده، و پسر انسان را به دست راست خدا ایستاده می بینم.»

۵۷ آنگاه به آواز بلند فریاد برکشیدند و گوشه‌های خود را گرفته، به و بهره‌ای نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی باشد. یکدل بر او حمله کردند، ۵۸ و از شه‌ی‌یون کشیده، سنگسار ۲۲ پس از این شرارت خود توبه کن و از خدا درخواست کن کردند. و شاه‌دان، جامه‌های خود را نزد پایهای جوانی که سولس تا شاید این فکر دلت آ‌زم‌زیده شود، ۲۳ زیرا که تو رامی بینم در نام داشت گذاردند. ۵۹ و چون استیفان را سنگساری کردند، زهره تلخ و قید شرارت گرفتاری. ۲۴ شمعون در جواب گفت: او دعا نموده، گفت: «ای عیسی خداوند، روح مرا بپذیر.» «شما برای من به خداوند دعا کنید تا چیزی از آنچه گفتید بر من ۶۰ پس زانو زده، به آواز بلند ندا درداد که «خداوند! این گناه را بر عارض نشود.» ۲۵ پس ارشاد نموده و به کلام خداوند تکلم کرده، به اورشلیم برگشتند و در بسیاری از بلدان اهل سامره بشارت

دادند. ۲۶ اما فرشته خداوند به فیلیس خطاب کرده، گفت: «برخیز و به جانب جنوب، به راهی که از اورشلیم به سوی غزه می‌رود که صحراست، روانه شو.» ۲۷ پس برخاسته، روانه شد که ناگاه شخصی حبشی که خواجه‌سرا و مقتدر نزدیک‌داکه، ملکه حبش، و بر تمام خزانه او مختار بود، به اورشلیم بجهت عبادت آمده بود. ۲۸ و در مراجعت بر اراهه خود نشسته، صحیفه اشعای نبی را مطالعه می‌کند. ۲۹ آنگاه روح به فیلیس گفت: «پیش برو و با آن اراهه همراه باش.» ۳۰ فیلیس پیش دویده، شنید که اشعای نبی را مطالعه می‌کند. گفت: «آیا می‌فهمی آنچه رامی خوانی؟» ۳۱ گفت: «چگونه می‌توانم؟ مگر آنکه کسی مرا هدایت کند.» و از فیلیس خواهش نمود که سوار شده، با او بنشیند. ۳۲ و فقره‌ای از کتاب که می‌خواند این بود که «مثل گوسفندی که به مذبح برند و چون بره‌ای خاموش نزد پشم برنده خود، همچنین دهان خود را نمی‌گشاید. ۳۳ در فروتنی او انصاف از او منقطع شد و نسب او را که می‌تواند تقریر کرد؟ زیرا که حیات او از زمین برداشته می‌شود.» ۳۴ پس خواجه‌سرا به فیلیس ملتفت شده، گفت: «از تو سوال می‌کنم که نبی این را درباره که می‌گوید؟ درباره خود یا درباره کسی دیگر؟» ۳۵ آنگاه فیلیس زبان خود را گشود و از آن نوشته شروع کرده، وی را به عیسی بشارت داد. ۳۶ و چون در عرض راه به آبی رسیدند، خواجه گفت: «اینک آب است! از تعمید یافتن چه چیز مانع می‌باشد؟» ۳۷ فیلیس گفت: «هر گاه به تمام دل ایمان آوری، جایز است.» او در جواب گفت: «ایمان آوردم که عیسی مسیح پسر خداست.» ۳۸ پس حکم کرد تا اراهه را نگاه دارند و فیلیس با خواجه‌سرا هر دو به آب فرود شدند. پس او را تعمید داد. ۳۹ و چون از آب بالا آمدند، روح خداوند فیلیس را برداشته، خواجه‌سرا دیگر او را نیافت زیرا که راه خود را به خوشی پیش گرفت. ۴۰ اما فیلیس در اشدود پیدا شد و در همه شهرها گشته بشارت می‌داد تا به قیصریه رسید.

۸ می بود. ۲ و مردان صالح استیفان را دفن کرده، برای وی ماتم عظیمی برپا داشتند. ۳ اما سولس کلیسا را معذب می‌ساخت و خانه به خانه گشته، مردان و زنان را برکشیده، به زندان می‌افکند. ۴ پس آنانی که متفرق شدند، به هر جایی که می‌رسیدند به کلام بشارت می‌دادند. ۵ اما فیلیس به بلدی از سامره درآمده، ایشان را به مسیح موعظه می‌نمود. ۶ و مردم به یکدل به سخنان فیلیس گوش دادند، چون معجزاتی را که از اوصاد می‌گشت، می‌شنیدند و می‌دیدند، ۷ زیرا که ارواح پلید از بسیاری که داشتند نعره زده، بیرون می‌شدند و مفلوجان و لنگان بسیار شفا می‌یافتند. ۸ و شادی عظیم در آن شهر روی نمود. ۹ اما مردی شمعون نام قبل از آن در آن قریه بود که جادوگری می‌نمود و اهل سامره را متحیر می‌ساخت و خود را شخصی بزرگ می‌نمود، ۱۰ بحدی که خرد و بزرگ گوش داده، می‌گفتند: «این است قوت عظیم خدا.» ۱۱ و بدو گوش داند از آنرو که مدت مدیدی بود از جادوگری اومتحیر می‌شدند. ۱۲ لیکن چون به بشارت فیلیس که به ملکوت خدا و نام عیسی مسیح می‌داد، ایمان آوردند، مردان و زنان تعمید یافتند. ۱۳ و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعمید یافت همواره با فیلیس می‌بود و از دیدن آیات و قوت عظیمه که از او ظاهر می‌شد، در حیرت افتاد. ۱۴ اما رسولان که در اورشلیم بودند، چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفته‌اند، پطرس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند. ۱۵ و ایشان آمده، بجهت ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند، ۱۶ زیرا که هنوز بر هیچ‌کس از ایشان نازل نشده بود که به نام خداوند عیسی تعمید یافته بودند و بس. ۱۷ پس دستها بر ایشان گذارده، روح القدس را یافتند. ۱۸ اما شمعون چون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روح القدس عطا می‌شود، مبلغی پیش ایشان آورده، ۱۹ گفت: «مرا نیز این قدرت دهید که به هر کس دست گذارم، روح القدس را بیابد.» ۲۰ پطرس بدو گفت: «زرت با تو هلاک باد، چونکه پنداشتی که عطای خدا به زر حاصل می‌شود. ۲۱ تو را در این امر، قسمت

۹ اما سولس هنوز تهدید و قتل بر شاگردان خداوند همی دمید و نزد رئیس کهنه آمد، ۲ و از او نامه‌ها خواست به سوی کنایسی که در دمشق بود تا اگر کسی را از اهل طریقت خواه مردو خواه زن بیابد، ایشان را بند برنهاد، به اورشلیم بیاورد. ۳ و در اثنای راه، چون نزدیک به دمشق رسید، ناگاه نوری از آسمان دور او درخشید ۴ و به زمین افتاد، آوازی شنید که بدو گفت: «ای شاول، شاول، برای چه بر من جفا می‌کنی؟» ۵ گفت: «خداوند! تو کیستی؟» خداوند گفت: «من آن عیسی هستم که تو بدو جفا می‌کنی. ۶ لیکن برخاسته، به شهر برو که آنجا به تو گفته می‌شود چه باید کرد.» ۷ اما آتانی که همسفر او بودند، خاموش ایستادند چونکه آن صدا را شنیدند، لیکن هیچ‌کس را ندیدند. ۸ پس سولس از زمین برخاسته، چون چشمان خود را گشود، هیچ‌کس را ندید و دستش را گرفته، او را به دمشق بردند، ۹ و سه روز نابینا بود، چیزی نخورد و نیاشامید. ۱۰ و در دمشق، شاگردی حنania نام بود که خداوند در رویا بدو گفت: «ای حنania!» عرض کرد: «خداوند! لیبک!» ۱۱ خداوند وی را گفت: «برخیز و به کوچه‌ای که آن را راست می‌نامند بشتاب و در خانه یهودا، سولس نام طرسوسی را طلب کن زیرا که اینک دعا می‌کند، ۱۲ و شخصی حنania نام را در خواب دیده است که آمده، بر اودست گذارد تا بینا گردد.» ۱۳ حنania جواب داد که «ای خداوند، درباره این شخص از بسیاری شنیده‌ام که به مقدسین تو در اورشلیم چه مشتقارسانید، ۱۴ و در اینجا نیز از روسای کهنه قدرت دارد که هرکه نام تو را بخواند، او را حبس کند.» ۱۵ خداوند وی را گفت: «برو زیرا که او ظرف برگزیده من است تا نام مرا پیش امت‌ها و سلاطین و بنی اسرائیل ببرد. ۱۶ زیرا که من او را نشان خواهم داد که چقدر زحمتهای برای نام من باید بکشد.» ۱۷ پس حنania رفته، بدان خانه درآمد و دستهای وی گذارده، گفت: «ای برادر شاول، خداوند یعنی عیسی که در راهی که می‌آمدی بر تو ظاهرگشت، مرا فرستاد تا بینایی بیایی و از روح القدس پر شوی.» ۱۸ در ساعت از چشمان او چیزی مثل فلس افتاد، بینایی یافت و برخاسته، تعمید گرفت. ۱۹ و غذا خورده، قوت گرفت و روزی چند با شاگردان در دمشق توقف نمود. ۲۰ و بی درنگ، در کنایس به عیسی موعظه می‌نمود که او پسر خداست. ۲۱ و آتانی که شنیدند تعجب نموده، گفتند: «مگر این آن کسی نیست که خوانندگان این اسم را در اورشلیم پریشان می‌نمود و در اینجا محض این آمده است تا ایشان را بند نهاده، نزد روسای کهنه برد؟» ۲۲ اما سولس بیشتر تقویت یافته، یهودیان ساکن دمشق

۱۰ و در قیصریه مردی کرنیلیوس نام بود، یوزباشی فوجی که به ایتالیائی مشهور است. ۲ و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می داد و پیوسته نزد خدا دعا می کرد. ۳ روزی نزدیک ساعت نهم، فرشته خدا را در عالم رویا آشکارا دید که نزد او آمده، گفت: «ای کرنیلیوس!» ۴ آنگاه او بر وی نیک نگرسته و ترسان گشته، گفت: «چیست ای خداوند؟» به وی گفت: «دعاها و صدقات تو بجهت یادگاری به نزد خدا برآمد. ۵ اکنون کسانی به یافا بفروست و شمعون ملقب به پطرس را طلب کن ۶ که نزد دباغی شمعون نام که خانه اش به کناره دریا است، مهمان است. او به تو خواهد گفت که تو را چه باید کرد. ۷ و چون فرشته ای که به وی سخن می گفت غایب شد، دو نفر از نوکران خود و یک سپاهی متقی از ملازمان خاص خویشانش را خوانده، ۸ تمامی ماجرا را بدیشان بازگفته، ایشان را به یافا فرستاد. ۹ روز دیگر چون از سفر نزدیک به شهر می رسیدند، قریب به ساعت ششم، پطرس به بام خانه برآمد تا دعا کند. ۱۰ و واقع شد که گرسنه شده، خواست چیزی بخورد. اما چون برای اوحاضر می کردند، بی خودی او را رخ نمود. ۱۱ پس آسمان را گشاده دید و ظرفی را چون چادری بزرگ به چهار گوشه بسته، به سوی زمین آویخته بر او نازل می شود، ۱۲ که در آن هر قسمی از دواب و وحوش و حشرات زمین و مرغان هوا بودند. ۱۳ و خطایی به وی رسید که «ای پطرس برخاسته، ذبح کن و بخور.» ۱۴ پطرس گفت: «حاشا خداوند! زیرا چیزی ناپاک یا حرام هرگز نخورده ام.» ۱۵ بار دیگر خطاب به وی رسید که «آنچه خدا پاک کرده است، تو حرام نمخوان.» ۱۶ و این سه مرتبه واقع شد که در ساعت آن ظرف به آسمان بالا برده شد. ۱۷ و چون پطرس در خود بسیار متحیر بود که این رویایی که دید چه باشد، ناگاه فرستادگان کرنیلیوس خانه شمعون را تفحص کرده، بر درگاه رسیدند، ۱۸ و ندا کرده، می پرسیدند که «شمعون معروف به پطرس در اینجا منزل دارد؟» ۱۹ و چون پطرس در رویا تفکر می کرد، روح وی را گفت: «اینک سه مرد تو را می طلبند. ۲۰ پس برخاسته، پائین شو و همراه ایشان برو و هیچ شک مبر زیرا که من ایشان را فرستادم.» ۲۱ پس پطرس نزد آنان که کرنیلیوس نزد وی فرستاده بود، پائین آمده، گفت: «اینک منم آن کس که می طلبید. سبب آمدن شما چیست؟» ۲۲ گفتند: «کرنیلیوس یوزباشی، مرد صالح و خداترس و نزد تمامی طایفه یهود نیکام، از فرشته مقدس الهام یافت که تو را به خانه خود بطلبد و سخنان از تو بشنود.» ۲۳ پس ایشان را به خانه برده، مهمانی نمود. و فردای آن روز پطرس برخاسته، همراه

آمزش گناهان را خواهد یافت.» ۴۴ این سخنان هنوز بر زبان را تمجیدکنان گفتند: «فی الحقیقت، خدا به امت‌ها نیز توبه پطرس بود که روح‌القدس بر همه آنانی که کلام را شنیدند، نازل حیات‌بخش را عطا کرده است!» ۱۹ و آنانی که به سبب اذیتی که شد. ۴۵ و مومنان از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند، در مقدمه استیفاں برپا شد متفرق شدند، تا فینقیقا و قیرس وانطاکیه در حیرت افتادند از آنکه بر امت هانیز عطای روح‌القدس افاضه می‌گشتند و به هیچ‌کس به غیر از یهود و یس کلام را نگفتند. شد، ۴۶ زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متکلم شده، خدا ۲۰ لیکن بعضی از ایشان که از اهل قیرس و قیروان بودند، چون به راتمجد می‌کردند. ۴۷ آنگاه پطرس گفت: «آیا کسی می‌تواند آب انطاکیه رسیدند با یونانیان نیز تکلم کردند و به خداوند عیسی را منع کند، برای تعمید دادن ایثانی که روح‌القدس را چون ما نیز بشارت می‌دادند، ۲۱ و دست خداوند با ایشان می‌بود و جمعی یافته‌اند.» ۴۸ پس فرمود تا ایشان را به نام عیسی مسیح تعمید کثیر ایمان آورده، به سوی خداوند بازگشت کردند. ۲۲ اما چون دهند. آنگاه از او خواهش نمودند که روزی چند توقف نماید.

۱۱ پس رسولان و برادرانی که در یهودیه بودند، شنیدند که امت‌ها نیز کلام خدا را پذیرفته‌اند. ۲ و چون پطرس به اورشلیم آمد، اهل ختنه با وی معارضه کرده، ۳ گفتند که «بامردم نامختون برآمده، با ایشان غذا خوردی!» ۴ پطرس از اول مفصلا بدیشان بیان کرده، گفت: ۵ «من در شهر یافا دعا می‌کردم که ناگاه درعالم رویا ظرفی را دیدم که نازل می‌شود مثل چادری بزرگ به چهار گوشه از آسمان آویخته که بر من می‌رسد. ۶ چون بر آن نیک نگریسته، تامل کردم، دواب زمین و وحوش و حشرات و مرغان هوا را دیدم. ۷ و آوازی را شنیدم که به من می‌گوید: "ای پطرس برخاسته، ذبح کن و بخور." ۸ گفتم: "حاشا خداوندا، زیرا هرگز چیزی حرام یا ناپاک به دهانم نرفته است." ۹ بار دیگر خطاب از آسمان در رسید که "آنچه خدا پاک نموده، تو حرام مخوان." ۱۰ این سه کثرت واقع شد که همه باز به سوی آسمان بالا برده شد. ۱۱ و اینک در همان ساعت سه مرد از قیصریه نزد من فرستاده شده، به خانه‌ای که در آن بودم، رسیدند. ۱۲ و روح مرا گفت که «با ایشان بدون شک برو.» و این شش برادر نیز همراه من آمدند تا به خانه آن شخص داخل شدیم. ۱۳ و ما را آگاهانید که چطور فرشته‌ای را در خانه خود دید که ایستاده به وی گفت "کسان به یافا بفرست و شمعون معروف به پطرس را بطلب ۱۴ که با توسختنای خواهد گفت که بدانها تو و تمامی اهل خانه تو نجات خواهید یافت." ۱۵ و چون شروع به سخن گفتن می‌کردم، روح‌القدس بر ایشان نازل شد، همچنانکه نخست بر ما. ۱۶ آنگاه بخاطر آوردم سخن خداوند را که گفت: "یحیی به آب تعمید داد، لیکن شما به روح‌القدس تعمیدخواهید یافت." ۱۷ پس چون خدا

۱۲ و در آن زمان هیرودیس پادشاه، دست تظاول بر بعضی از کلیسا دراز کرد ۲ و یعقوب برادر یوحنا را به شمشیر کشت. ۳ و چون دید که یهود را پسند افتاد، بر آن افزوده، پطرس رانیز گرفتار کرد و ایام فطیر بود. ۴ پس او را گرفته، در زندان انداخت و به چهار دسته رباعی سپاهیان سپرد که او را نگاهبانی کنند و اراده داشت که بعد از فصح او را برای قوم بیرون آورد. ۵ پس پطرس را در زندان نگاه می‌داشتند. ۶ و در شبی که هیرودیس قصد بیرون آوردن وی داشت، پطرس به دو زنجیر بسته، در میان دو سپاهی خفته بود و کشیکچیان نزد زندان را نگاهبانی می‌کردند. ۷ ناگاه فرشته خداوند نزد وی حاضر شد و روشنی در آن خانه درخشید. پس به پهلوی پطرس زده، او را بیدار نمود و گفت: «بزودی برخیز.» که در ساعت زنجیرها از دستش فرو ریخت. ۸ و فرشته وی را گفت: «کمر خود را ببند و نعلین برپا کن.» پس ممانعت نمایم؟» ۱۸ چون این را شنیدند، ساکت شدند و خدا چنین کرد و به وی گفت: «ردای خود را بپوش و از عقب من

۹ پس بیرون شده، از عقب او روانه گردید و ندانست که خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح‌القدس گفت: «برنابا و سولس آنچه از فرشته روی نمودحقیقی است بلکه گمان برد که خواب را برای من جداسازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن می‌بیند. ۱۰ پس از قراولان اول و دوم گذشته، به دروازه آهنی که خوانده‌ام.» ۳ آنگاه روزه گرفته و دعا کرده دستها بر ایشان به سوی شهر می‌رود رسیدند و آن خودبخود پیش روی ایشان باز گذارده، روانه نمودند. ۴ پس ایشان از جانب روح‌القدس فرستاده شد؛ و از آن بیرون رفته، تا آخر یک کوچه برفتند که در ساعت شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قیصر آمدند. ۵ و فرشته از او غایب شد. ۱۱ آنگاه بطرس به خودآمده گفت: وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و «اکنون به تحقیق دانستم که خداوندفرشته خود را فرستاده، مرا از یوحنا ملازم ایشان بود. ۶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس دست هیروдіس واز تمامی انتظار قوم یهود رهانید.» ۱۲ چون گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر ونبی کاذب بود این را دریافت، به خانه مریم مادر یوحناى ملقب به مرقس آمد یافتند که نام او باریشوع بود. ۷ اوریق سرجیوس پولس والی بود که و در آنجا بسیاری جمع شده، دعا می‌کردند. ۱۳ چون او در مردی فهمید بود. همان برنابا و سولس را طلب نموده، خواست خانه را کوید، کنیزی رودا نام آمد تا بفهمد. ۱۴ چون آواز بطرس کلام خدا را بشنود. ۸ اما علیما یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه را شناخت، از خوشی در را باز نکرده، به اندرون شتافته، خبر اسمش همچنین می‌باشد، ایشان را مخالفت نموده، خواست والی داد که «بطرس به درگاه ایستاده است.» ۱۵ وی را گفتند: را از ایمان برگرداند. ۹ ولی سولس که پولس باشد، پر از روح‌القدس «دیوانه‌ای.» وچون تاکید کرد که چنین است، گفتند که فرشته شده، بر او نیک نگریسته، ۱۰ گفت: «ای پر از هر نوع مکر و اوباشد.» ۱۶ اما بطرس پیوسته در را می‌کوید. پس در را گشوده، خیانت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از او را دیدند و در حیرت افتادند. ۱۷ اما او به‌دست خود به سوی منحرف ساختن طرق راست خداوند؟ ۱۱ الحال دست خداوند بر ایشان اشاره کرده‌کد خاموش باشند و بیان نمود که چگونه خدا او توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید.» که در همان راز زندان خلاصی داد و گفت: «یعقوب و سایرادران را از این ساعت، غشاه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب امور مطلع سازید.» پس بیرون شده، به‌جای دیگر رفت ۱۸ و می‌کرد. ۱۲ پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند چون روز شداضطرابی عظیم در سپاهیان افتاد که بطرس را چه متحیر شده، ایمان آورد. ۱۳ آنگاه پولس و رفقاییش از پافس به شد. ۱۹ و هیروдіس چون او را طلبیده نیافت، کشیکچیان را کشتی سوار شده، به پرچه پمفلیه آمدند. اما یوحنا ازایشان جدا بازخواست نموده، فرمود تا ایشان را به قتل رسانند؛ و خود از یهودیه شده، به اورشلیم برگشت. ۱۴ و ایشان از پرچه عبور نموده، به قیصریه کوچ کرده، در آنجا اقامت نمود. ۲۰ اما هیروдіس انطاکیه پسییده آمدند ودر روز سبت به کنیسه درآمده، بنشستند. با اهل صور و صیدون خشمناک شد. پس ایشان به یکدل نزد ۱۵ وبعد از تلاوت تورات و صحف انبیا، روسای کنیسه نزد ایشان او حاضرشدند و بلاستس ناظر خوابگاه پادشاه را با خودمتحد فرستاده، گفتند: «ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت‌آمیز برای ساخته، طلب مصالحه کردند زیرا که دیارایشان از ملک پادشاه قوم دارید، بگویید.» ۱۶ پس پولس برپا ایستاده، به‌دست خوداشاره معیشت می‌یافت. ۲۱ و درروزی معین، هیروдіس لباس ملوکانه در کرده، گفت: «ای مردان اسرائیلی و خدا ترسان، گوش دهید! بر کرد ویر مسند حکومت نشسته، ایشان را خطاب می‌کرد. ۲۲ و ۱۷ خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگزیده، قوم را در غربت خلق ندا می‌کردند که آواز خداست نه آواز انسان. ۲۳ که در ایشان در زمین مصر سرفراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا ساعت فرشته خداوند او را زد زیرا که خدا را تمجید نمود و کرم او بیرون آورد؛ ۱۸ و قریب به چهل سال در بیابان متحمل حرکات راخورد که بمرد. ۲۴ اما کلام خدا نمو کرده، ترقی یافت. ۲۵ و ایشان می‌بود. ۱۹ و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرده، برنابا و سولس چون آن خدمت را به انجام رسانیدند، از اورشلیم زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه مراجعت کردند و یوحناى ملقب به مرقس را همراه خود بردند. ۲۰ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل نبی. ۲۱ و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاول بن قیس را ازسبط بنیامین تا چهل سال به ایشان داد. ۲۲ پس او را از میان برداشته، داود را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد که «داود بن یسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده

من عمل خواهد کرد.” ۲۳ و از ذریت او خدایرحسب وعده، سخن گفته، ترغیب می نمودند که به فیض خدائاثبت باشید. برای اسرائیل نجات دهنده ای یعنی عیسی را آورد، ۲۴ چون یحیی ۴۴ اما در سبت دیگر قریب به تمامی شهر فراهم شدند تا کلام پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه موعظه نموده بود. ۲۵ پس چون یحیی دوره خود را به پایان برد، گفت: “مرا که می پندارید؟ من اونیستم، لکن اینک بعد از من کسی می آید که لایق گشادن نعلین او نیم.” ۲۶ «ای برادران عزیز و ابنای آل ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مر شما را کلام این نجات فرستاده شد. ۲۷ زیرا سکنه اورشلیم و روسای ایشان، چونکه نه او را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبت خوانده می شود، بروی فتوی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند. ۲۸ و هرچند هیچ علت قتل در وی نیافتند، از پیلطس خواهش کردند که او کشته شود. ۲۹ پس چون آنچه درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از صلیب پایین آورده، به قبر سپردند. ۳۰ لکن خدا او را از مردگان برخیزانید. ۳۱ و روزهای بسیار ظاهر شد بر آتانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می باشند. تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند. ۵۱ و ایشان ۳۲ پس ما به شما بشارت می دهیم، بدان وعده ای که به پدران ما داده شد، ۳۳ که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می باشیم وفا

کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که “تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم.” ۳۴ و در آنکه او را از مردگان برخیزانید تادیکر هرگز راجع به فساد نشود چنین گفت که “به برکات قدوس و امین داود برای شما وفا خواهم کرد.” ۳۵ بنابراین در جایی دیگر نیز می گوید: “توقدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببند.” ۳۶ زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، به خفت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید. ۳۷ لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید. ۳۸ «پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آمرزش گناهان اعلام می شود. ۳۹ و به وسیله او هرکه ایمان آورد، عادل شمرده می شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید. ۴۰ پس احتیاط کنید، مبدا آنچه در صحف انبیامکتوب است، بر شما واقع شود، ۴۱ که “ای حقیر شمارندگان، ملاحظه کنید و تعجب نمایند و هلاک شوید زیرا که من عملی را در ایام شما پدید آم، عملی که هرچند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق نخواهید کرد.» ۴۲ پس چون از کنیسه بیرون می رفتند، خواهش نمودند که در سبت آینده هم این سخنان را بدیشان بازگویند. ۴۳ و چون اهل کنیسه متفرق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدان خداپرست از عقب پولس و برنابا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان

مقدم بود. ۱۳ پس کاهن مشتری که پیش شهر ایشان بود، گاوان کرده، ایمان آوردن امت‌ها را بیان کردند و همه برادران را شادی و تاج‌ها با گروه‌هایی از خلق به دروازه‌ها آورده، خواست که عظیم دادند. ۴ و چون وارد اورشلیم شدند، کلیسا و رسولان و قربانی گذراند. ۱۴ اما چون آن دو رسول یعنی برنابا و پولس کشیشان ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود، شنیدند، جامه‌های خود را دریده، در میان مردم افتادند و ندا خبر دادند. ۵ آنگاه بعضی از فرقه‌فریسیان که ایمان آورده بودند، کرده، ۱۵ گفتند: «ای مردمان، چرا چنین می‌کنید؟ ما نیز انسان و برخاسته، گفتند: «اینها را باید ختنه نمایند و امر کنند که سنن صاحبان علت‌ها مانند شما هستیم و به شما بشارت می‌دهیم که از موسی را نگاه دارند.» ۶ پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا این اباطیل رجوع کنید به سوی خدای حی که آسمان و زمین در این امر مصلحت بینند. ۷ و چون مباحثه سخت شد، بطرس و دریا و آنچه را که در آنها است آفرید، ۱۶ که در طبقات برخاسته، بدیشان گفت: «ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایام سلف همه امت‌ها را وا گذاشت که در طرق خود رفتار کنند، ۱۷ با اول، خدا از میان شما اختیار کرد که امت‌ها از زبان من کلام وجودی که خود را بی‌شهادت نگذاشت، چون احسان می‌نمود بشارت رابشوند و ایمان آورند. ۸ و خدای عارف‌القلوب بر ایشان و از آسمان باران بارانیده و فصول بارآور بخشیده، دل‌های ما را شهادت داد بدین که روح‌القدس رابدیشان داد، چنانکه به ما نیز. از خوراک و شادی پر می‌ساخت.» ۱۸ و بدین سخنان خلق را ۹ و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان از گذرانیدن قربانی برای ایشان به دشواری باز داشتند. ۱۹ اما دل‌های ایشان را طاهر نمود. ۱۰ پس اکنون چرا خدا را امتحان یهودیان از انطاکیه و ایقونیه آمده، مردم را با خود متحد ساختند و می‌کنید که یوغی بر گردن شاگردان می‌نهد که پدران ما و ما نیز پولس را سنگسار کرده، از شهر بیرون کشیدند و پنداشتند که مرده طاقت تحمل آن رانداشتیم، ۱۱ بلکه اعتقاد داریم که محض فیض است. ۲۰ اما چون شاگردان گرد او ایستادند برخاسته، به شهر خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنانکه ایشان درآمد و فردای آن روز با برنابا به سوی دره روانه شد. ۲۱ و در نیز.» ۱۲ پس تمام جماعت ساکت شده، به برنابا و پولس گوش آن شهر بشارت داده، بسیاری را شاگرد ساختند. پس به لستره رفتند چون آیات و معجزات را بیان می‌کردند که خدا در میان و ایقونیه و انطاکیه مراجعت کردند. ۲۲ و دل‌های شاگردان را تقویت امت‌ها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود. ۱۳ پس چون ایشان داده، پند می‌دادند که در ایمان ثابت بمانند و اینکه با مصیبت‌های ساکت شدند، یعقوب رو آورده، گفت: «ای برادران عزیز، مرا بسیار می‌پایدا داخل ملکوت خدا گردیم. ۲۳ و در هر کلیسای جهت گوش گیرید. ۱۴ شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اول ایشان کشیشان معین نمودند و دعا و روزه داشته، ایشان را به امت‌ها را تفقد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. ۱۵ و کلام خداوندی که بدو ایمان آورده بودند، سپردند. ۲۴ و از پیسیدیه انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است ۱۶ که «بعد از گذشته به پمفلیه آمدند. ۲۵ و در پرجه به کلام موعظه نمودند این رجوع نموده، خیمه داود را که افتاده است باز بنا می‌کنم و به اتالیه فرود آمدند. ۲۶ و از آنجا به کشتی سوار شده، به خرابیه‌های آن را باز بنامی کنم و آن را برپا خواهم کرد، ۱۷ تا بقیه انطاکیه آمدند که از همان جا ایشان را به فیض خدا سپرده بودند مردم طالب خداوند شوند و جمیع امت‌هایی که بر آنها نام من برای آن کاری که به انجام رسانیده بودند. ۲۷ و چون وارد شهر نهاده شده است.» ۱۸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را شدند کلیسا را جمع کرده، ایشان را مطلع ساختند از آنچه خدا با از بدو عالم معلوم کرده است. (aiōn g165) ۱۹ پس رای من ایشان کرده بود و چگونه دروازه ایمان را برای امت‌ها باز کرده بود. این است: کسانی که از امت‌ها به سوی خدا بازگشت می‌کنند زحمت نرسانیم، ۲۰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از نجاسات

۱۵ و تنی چند از یهودیه آمده، برادران را تعلیم می‌دادند که «اگر برحسب آیین موسی مختون نشوید، ممکن نیست که نجات یابید.» ۲ چون پولس و برنابا را منازعه و مباحثه بسیار با ایشان واقع شد، قرار بر این شد که پولس و برنابا و چند نفر دیگر از ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشلیم برای این مسأله بروند. ۳ پس کلیسا ایشان را مشایعت نموده از فنیقیه و سامره عبور بودند. ۲۳ و بدست ایشان نوشتند که «رسولان و کشیشان و

برادران، به برادران از امت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قلیقیه کشیشان در اورشلیم حکم فرموده بودند، بدیشان می‌سپردند تا می‌باشند، سلام می‌رسانند. ۲۴ چون شنیده شد که بعضی از میان حفظ نمایند. ۵ پس کلیساها در ایمان استوار می‌شدند و روزبروز ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دل‌های شما در شماره افزوده می‌گشتند. ۶ و چون از فریجه و دیار غلاطیه رانقلاب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شریعت را عبور کردند، روح‌القدس ایشان را از رسانیدن کلام به آسیا منع نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. ۲۵ لهذا ما به یک نمود. ۷ پس به میسیا آمده، سعی نمودند که به بطینیا بروند، دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان لیکن روح عیسی ایشان را اجازت نداد. ۸ و از میسیا گذشته به خود برنابا و پولس به نزد شما فرستیم، ۲۶ اشخاصی که جانهای ترواس رسیدند. ۹ شبی پولس را رویایی رخ نمود که شخصی خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده‌اند. ۲۷ پس از اهل مکادونیه ایستاده بود التماس نموده گفت: «به مکادونیه یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شمارا از این امور زبانی خواهند آمده، ما را امداد فرما.» ۱۰ چون این رویا را دید، بی‌درنگ عازم آگاهانید. ۲۸ زیرا که روح‌القدس و ما صواب دیدیم که باری بر سفر مکادونیه شدیم، زیرا به یقین دانستیم که خداوند ما را خوانده شما را به این ضروریات ۲۹ که از قربانی‌های بتها و خون و است تا بشارت بدیشان رسانیم. ۱۱ پس از ترواس به کشتی حیوانات خفه شده و زنا بهره‌زید که هرگاه از این امور خود را نداشت، به راه مستقیم به ساموترکی رفتیم و روز دیگر به نیاپولیس. محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام.» ۳۰ پس ایشان ۱۲ و از آنجا به فیلیپ رفتیم که شهر اول از سرحد مکادونیه و کلونیه مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را است و در آن شهر چند روز توقف نمودیم. ۱۳ و در روز سبت از رسانیدند. ۳۱ چون مطالعه کردند، از این تسلی شاد خاطر گشتند. شهر بیرون شده و به کنار رودخانه جایی که نماز می‌گذاشتند، ۳۲ و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی بودند، برادران را به نشست با زنانی که در آنجا جمع می‌شدند سخن راندیم. ۱۴ و سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند. ۳۳ پس چون مدتی زنی لیدی نام، ارغوان فروش، که از شهر طیاتیرا و خداپرست بود، در آنجا بسرپرند به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی می‌شنید که خداوند دل او را گشود تا سخنان پولس را بشنود. فرستندگان خود توجه نمودند. ۳۴ اما پولس و برنابا در انطاکیه ۱۵ و چون او و اهل خانه‌اش تعمید یافتند، خواهش نموده، گفت: توقف نموده، ۳۵ بابساری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدای «اگر شما راقین است که به خداوند ایمان آوردم، به خانه من دادند. ۳۶ و بعد از ایام چند پولس به برنابا گفت: «برگردیم و درآمد، بمانید.» و ما را الحاح نمود. ۱۶ و واقع شد که چون ما برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، به محل نمازی رفتیم، کنیزی که روح تفال داشت و از غیب‌گویی دیدن کنیم که چگونه می‌باشند.» ۳۷ اما برنابا چنان مصلحت منافع بسیار برای آقایان خود پیدای نمود، به ما برخورد. ۱۷ و دید که یوحنا ملقب به مرقس را همراه نیز بردارد. ۳۸ لیکن پولس از عقب پولس و مآئمه، ندا کرده، می‌گفت که «این مردمان چنین صلاح دانست که شخصی را که از پمفلیه از ایشان جدا خدام خدای تعالی می‌باشند که شما را از طریق نجات اعلام شده بود و با ایشان درکار همراهی نکرده بود، با خود نبرد. ۳۹ پس می‌نمایند.» ۱۸ و چون این کار را روزهای بسیار می‌کرد، پولس نزاعی سخت شد بحدی که از یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را دلتنگ شده، برگشت و به روح گفت: «تو را می‌فرمایم به نام برداشته، به قبرس از راه دریا رفت. ۴۰ اما پولس سیلاس را اختیار عیسی مسیح از این دختر بیرون بیا.» که در ساعت از او بیرون شد. کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد. ۱۹ اما چون آقایانش دیدند که از کسب خود مایوس شدند، پولس و ۴۱ و از سوریه و قلیقیه عبور کرده، کلیساها را استوار می‌نمود.

۱۶ و به دربه و لستره آمد که اینک شاگردی تیموتاوس نام آنجا بود، پسر زن یهودیه مومنه لیکن پدرش یونانی بود. ۲ که برادران در لستره و ایقونیه بر او شهادت می‌دادند. ۳ چون پولس خواست او همراه وی بیاید، او را گرفته مختون ساخت، به سبب یهودیانی که در آن نواحی بودند زیرا که همه پدرش را می‌شناختند که یونانی بود. ۴ و در هر شهری که می‌گشتند، قانونها را که رسولان و

را به زندان درونی انداخت و پاپهای ایشان را در کنده مضبوط کرد. چند نفر اشرار از بازارها را برداشته، خلق را جمع کرده، شهر را به ۲۵ اما قریب به نصف شب، پولس و سیلاس دعا کرده، خدا را شورش آوردند و به خانه یاسون تاخته، خواستند ایشان را در میان تسبیح می خواندند و زندانیان ایشان را می شنیدند. ۲۶ که ناگاه مردم بیرند. ۶ و چون ایشان را یافتند، یاسون و چند برادر را نزد زلزله ای عظیم حادث گشت بحدی که بنیاد زندان به جنبش درآمد حکام شهرکشیدند و ندا می کردند که «آنانی که ربع مسکون را و دفعه همه درها باز شد و زنجیرها از همه فرو ریخت. ۲۷ اما شورانیده اند، حال بدینجا نیزآمده اند. ۷ و یاسون ایشان را پذیرفته داروغه بیدار شده، چون درهای زندان را گشوده دید، شمشیر خود است و همه اینها برخلاف احکام قصص عمل می کنند و قایل بر این را کشیده، خواست خود را بکشد زیرا گمان برد که زندانیان فرار هستند که پادشاهی دیگر هست یعنی عیسی.» ۸ پس خلق و کرده اند. ۲۸ اما پولس به آواز بلند صدا زده، گفت: «خود را حکام شهر را از شنیدن این سخنان مضطرب ساختند. ۹ و از یاسون و ضرری مرسان زیرا که ما همه در اینجا هستیم.» ۲۹ پس چراغ دیگران کفالت گرفته، ایشان را رها کردند. ۱۰ اما برادران بی درنگ طلب نموده، به اندرون جست و لزان شده، نزد پولس و سیلاس در شب پولس و سیلاس را به سوی بیریه روانه کردند و ایشان بدانجا افتاد. ۳۰ و ایشان را بیرون آورده، گفت: «ای آقایان، مرا چه باید رسیده، به کنیسه یهود درآمدند. ۱۱ و اینها از اهل تسالونیکی کرد تا نجات یابم؟» ۳۱ گفتند: «به خداوند عیسی مسیح ایمان نجیب تر بودند، چونکه درکمال رضامندی کلام را پذیرفتند و آور که تو و اهل خانه ات نجات خواهید یافت.» ۳۲ آنگاه کلام هر روز کتب را تفتیش می نمودند که آیا این همچنین است. خداوند را برای او و تمامی اهل بیتش بیان کردند. ۳۳ پس ایشان را ۱۲ پس بسیاری از ایشان ایمان آوردند و از زنان شریف یونانیه و از برداشته، در همان ساعت شب زخمهای ایشان را شست و خود و مردان، جمعی عظیم. ۱۳ لیکن چون یهودیان تسالونیکی فهمیدند همه کسانش فی الفور تعمید یافتند. ۳۴ و ایشان را به خانه خود که پولس در بیریه نیز به کلام خدا موعظه می کند، در آنجا هم درآورده، خوانی پیش ایشان نهاد و باتمامی عیال خود به خدا ایمان رفته، خلق را شورانیدند. ۱۴ در ساعت برادران پولس را به سوی آورده، شادگردیدند. ۳۵ اما چون روز شد، والیان فراشان فرستاده، دریا روانه کردند ولی سیلاس با تیموتاوس در آنجا توقف نمودند. گفتند: «آن دو شخص را رها نما.» ۳۶ آنگاه داروغه پولس را از ۱۵ ورهنمایان پولس او را به اطینا آوردند و حکم برای سیلاس و این سخنان آگاهانید که «والیان فرستاده اند تا رستگار شوید. پس تیموتاوس گرفته که به زودی هرچه تمام تر به نزد او آید، روانه الان بیرون آمده، به سلامتی روانه شوید.» ۳۷ لیکن پولس بدیشان شدند. ۱۶ اما چون پولس در اطینا انتظار ایشان رامی کشید، گفت: «ما را که مردمان رومی می باشیم، آشکارا و بی حجت زده، روح او در اندرونش مضطرب گشت چون دید که شهر از بتها پر به زندان انداختند. آیا الان ما را به پنهانی بیرون می نمایند؟ نی است. ۱۷ پس درکنیسه با یهودیان و خداپرستان و در بازار، هرروزه بلکه خود آمده، ما را بیرون بیاورند. ۳۸ پس فراشان این سخنان را با هرکه ملاقات می کرد، مباحثه می نمود. ۱۸ اما بعضی از فلاسفه به والیان گفتند و چون شنیدند که رومی هستند برتسیدند ۳۹ و اپیکوریین و رواقیین با او روبرو شده، بعضی می گفتند: «این یاهوگو آمده، بدیشان التماس نموده، بیرون آوردند و خواهش کردند که از چه می خواهد بگویند؟» و دیگران گفتند: «ظاهر واعظ به خدایان شهر بروند. ۴۰ آنگاه از زندان بیرون آمده، به خانه لیدی شتافتند و غریب است.» زیرا که ایشان را به عیسی و قیامت بشارت می داد. با برادران ملاقات نموده و ایشان را نصیحت کرده، روانه شدند. ۱۹ پس او را گرفته، به کوه مریخ بردند و گفتند: «آیا می توانیم یافت که این تعلیم تازه ای که تو می گویی چیست؟ ۲۰ چونکه سخنان غریب به گوش مامی رسانی. پس می خواهیم بدانیم از اینها چه مقصود است.» ۲۱ اما جمیع اهل اطینا و غربای ساکن آنجا جز برای گفت و شنید درباره چیزهای تازه فراغتی نمی داشتند. ۲۲ پس پولس در وسط کوه مریخ ایستاده، گفت: «ای مردان اطینا، شما را از هر جهت بسیار دیندار یافته ام، ۲۳ زیرا چون سیر کرده، معابد شما را نظاره می نمودم، مذبحی یافتم که بر آن، نام خدای ناشناخته نوشته بود. پس آنچه را شما ناشناخته می پرستید، من به شما اعلام می نمایم. ۲۴ خدایی که جهان و آنچه در آن است

آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، درهیکلهای ساخته «ترسان مباحث، بلکه سخن بگو و خاموش مباحث ۱۰ زیرا که من با شده به دستها ساکن نمی باشد ۲۵ و از دست مردم خدمت کرده تو هستم و هیچ کس تو را اذیت نخواهد رسانید زیرا که مرا در این نمی شود که گویامحتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات شهر خلق بسیار است.» ۱۱ پس مدت یک سال و شش ماه ونفس و جمیع چیزها می بخشد. ۲۶ و هر امت انسان را از یک توقف نموده، ایشان را به کلام خدا تعلیم می داد. ۱۲ اما چون خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین غالیون والی اخائیه بود، یهودیان یکدل شده، بر سر پولس تاخته، و حدود مسکنهای ایشان را مقرر فرمود ۲۷ تا خدا را طلب کنند او را پیش مسند حاکم بردند ۱۳ و گفتند: «این شخص مردم را که شاید او را تفحص کرده، بیابند، با آنکه از هیچ یکی از ما دور اغوامی کند که خدا را برخلاف شریعت عبادت کند.» ۱۴ چون نیست. ۲۸ زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود داریم چنانکه پولس خواست حرف زند، غالیون گفت: «ای یهودیان اگر ظلمی بعضی از شعرای شما نیز گفته اند که از نسل او می باشیم. ۲۹ پس یا فسقی فاحش می بود، هر آینه شرط عقل می بود که متحمل چون از نسل خدا می باشیم، نشاید گمان برد که الوهیت شباهت شما بشوم. ۱۵ ولی چون مساله ای است درباره سخنان ونامها و دارد به طلا یا نقره یا سنگ منقوش به صنعت یا مهارت انسان. شریعت شما، پس خود بفهمید. من در چنین امور نمی خواهم ۳۰ پس خدا از زمانهای جهالت چشم پوشیده، الان تمام خلق را در داوری کنم.» ۱۶ پس ایشان را از پیش مسند براند. ۱۷ و همه هر جا حکم می فرماید که توبه کنند. ۳۱ زیرا روزی را مقرر فرمود سوستانیس رئیس کنسیه را گرفته او را در مقابل مسند والی بردند و که در آن ربع مسکون را به انصاف داوری خواهد نمود به آن غالیون را از این امور هیچ پروانید. ۱۸ اما پولس بعد از آن روزهای مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه او را از مردگان بسیار در آنجا توقف نمود پس برادران را وداع نموده، به سوریه از برخیزانید.» ۳۲ چون ذکر قیامت مردگان شنیدند، بعضی استهزا راه دریا رفت و پرسکله و اکیلا همراه او رفتند. و درکنخیره موی نمودند و بعضی گفتند مرتبه دیگر در این امر از تو خواهیم شنید. خود را چید چونکه نذر کرده بود. ۱۹ و چون به افسس رسید آن ۳۳ و همچنین پولس از میان ایشان بیرون رفت. ۳۴ لیکن چند نفر دو نفر را در آنجا رها کرده، خود به کنسیه درآمده، با یهودیان بدویوسته ایمان آوردند که از جمله ایشان دیونیسیوس آریوپاگی بود و مباحثه نمود. ۲۰ و چون ایشان خواهش نمودند که مدتی با ایشان زنی که دامرس نام داشت و بعضی دیگر با ایشان.

۱۸ و بعد از آن پولس از اطمینان روانه شده، به قرتس آمد. ۲ و مرد یهودی اکیلا نام را که مولدش پطس بود و از ایتالیا تازه رسیده بود و زنش پرسکله را یافت زیرا کلودیوس فرمان داده بود که همه یهودیان از روم بروند. پس نزد ایشان آمد. ۳ و چونکه با ایشان همیشه بود، نزد ایشان مانده، به کار مشغول شد و کسب ایشان خیمه دوزی بود. ۴ و هر سبت در کنسیه مکالمه کرده، یهودیان و یونانیان را مجاب می ساخت. ۵ اما چون سیلاس و تیموتاوس از مکادونیه آمدند، پولس در روح مجبور شده، برای یهودیان شهادت می داد که عیسی، مسیح است. ۶ ولی چون ایشان مخالفت نموده، کفر می گفتند، دامن خود را بر ایشان افشانده، گفت: «خون شما بر سر شما است. من بری هستم. بعد از این به نزد امت هامی روم.» ۷ پس از آنجا نقل کرده، به خانه شخصی یوستس نام خداپرست آمد که خانه او متصل به کنسیه بود. ۸ اما کرسپس، رئیس کنسیه با تمامی اهل بیتش به خداوند ایمان آوردند و بسیاری از اهل قرتس چون شنیدند، ایمان آورد، تعمید یافتند. ۹ شبی خداوند در رویا به پولس گفت: که عیسی، مسیح است.

۱۹ و چون اپلس در قرن‌تس بود، پولس درنواحی بالا گردش کرده، به افسس رسید. و در آنجا شاگرد چند یافته، ۲ بدیشان گفت: «آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح‌القدس را یافتید؟» به وی گفتند: «بلکه نشنیدیم که روح‌القدس هست!» ۳ بدیشان گفت: «پس به چه چیز تعمید یافتید؟» گفتند: «به تعمید یحیی.» ۴ پولس گفت: «یحیی البته تعمید توبه می‌داد و به قوم می‌گفت به آن کسی که بعد از من می‌آید ایمان بیاورید یعنی به مسیح عیسی.» ۵ چون این راشینند به نام خداوند عیسی تعمید گرفتند، ۶ و چون پولس دست بر ایشان نهاد، روح‌القدس برایشان نازل شد و به زبانها متکلم گشته، نبوت کردند. ۷ و جمله آن مردمان تخمین دوازده نفر بودند. ۸ پس به کنیسه درآمده، مدت سه ماه به دلیری سخن می‌راند و در امور ملکوت خدا مباحثه می‌نمود و برهان قاطع می‌آورد. ۹ اما چون بعضی سخت دل گشته، ایمان نیاوردند و پیش روی خلق، طریقت را بد می‌گفتند، از ایشان کناره‌گزیده، شاگردان را جدا ساخت و هر روزه در مدرسه شخصی طیرانس نام مباحثه می‌نمود. ۱۰ و بدینطور دو سال گذشت بقسمی که تمامی اهل آسیا چه یهود و چه یونانی کلام خداوند عیسی را شنیدند. ۱۱ و خداوند از دست پولس معجزات غیرمعتاد به ظهور می‌رسانید، ۱۲ بطوری که از بدن او دستمالها و فوطه‌ها برده، بر مریضان می‌گذاشتند و امراض از ایشان زایل می‌شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می‌شدند. ۱۳ لیکن تتی چند از یهودیان سیاح عزمیه خوان بر آنانی که ارواح پلید داشتند، نام خداوند عیسی را خواندن گرفتند و می‌گفتند: «شما را به آن عیسی که پولس به او موعظه می‌کند قسم می‌دهیم!» ۱۴ و هفت نفر پسران اسکوارئیس کهنه یهود این کار می‌کردند. ۱۵ اما روح خبیث در جواب ایشان گفت: «عیسی رامی شناسم و پولس را می‌دانم. لیکن شما کیستید؟» ۱۶ و آن مرد که روح پلید داشت برایشان جست و بر ایشان زورآورد شده، غلبه یافت بحدی که از آن خانه عریان و مجروح فرار کردند. ۱۷ چون این واقعه بر جمیع یهودیان و یونانیان ساکن افسس مشهور گردید، خوف بر همه ایشان طاری گشته، نام خداوند عیسی را مکرم می‌داشتند. ۱۸ و بسیاری از آنانی که ایمان آورده بودند آمدند و به اعمال خود اعتراف کرده، آنها را فاش می‌نمودند. ۱۹ و جمعی از شعبده‌بازان کتب خویش را آورده، در حضور خلق سوزانیدند و چون قیمت آنها را حساب کردند، پنجاه هزار درهم بود. ۲۰ بدینطور کلام خداوند ترقی کرده قوت می‌گرفت. ۲۱ و بعد از تمام شدن این مقدمات، پولس در روح عزیمت کرد که از مکادونیه و اخائیه گذشته، به اورشلیم برود و گفت: «بعد از رفتن به آنجا روم را نیز باید دید.» ۲۲ پس دو نفر از ملازمان خود یعنی تیموتاوس و ارسطوس را به مکادونیه روانه کرد و خود در آسیا چندی توقف نمود. ۲۳ در آن زمان هنگامه‌ای عظیم درباره طریقت بر پا شد. ۲۴ زیرا شخصی دیمتریوس نام زرگر که تصاویر بت‌های ارطامیس از نقره می‌ساخت و بجهت صنعتگران نفع خطیر پیدا می‌نمود، ایشان را و دیگرانی که در چنین پیشه اشتغال می‌داشتند، ۲۵ فراهم آورده، گفت: «ای مردمان شما آگاه هستید که از این شغل، فراخی رزق ما است. ۲۶ و دیده و شنیده‌اید که نه تنها در افسس، بلکه تقریب در تمام آسیا این پولس خلق بسیاری را اغوانموده، منحرف ساخته است و می‌گوید اینهایی که به دستها ساخته می‌شوند، خدایان نیستند. ۲۷ پس خطر است که نه فقط کسب ما از میان رود بلکه این هیکل خدای عظیم ارطامیس نیز حقیرشمرده شود و عظمت وی که تمام آسیا و ربع مسکون او را می‌پرستند برطرف شود.» ۲۸ چون این را شنیدند، از خشم پر گشته، فریاد کرده، می‌گفتند که «بزرگ است ارطامیس افسسیان.» ۲۹ و تمامی شهر به شورش آمده، همه متفق به تماشاخانه تاختند و غایوس و ارسترخس را که از اهل مکادونیه و همراهان پولس بودند با خود می‌کشیدند. ۳۰ اما چون پولس اراده نمود که به میان مردم درآید، شاگردان او را نگذاشتند. ۳۱ و بعضی از روسای آسیا که او را دوست می‌داشتند، نزد او فرستاده، خواهش نمودند که خود را به تماشاخانه نسپارد. ۳۲ و هر یکی صدایی علیحده می‌کردند زیرا که جماعت آشفته بود و اکثر نمی‌دانستند که برای چه جمع شده‌اند. ۳۳ پس اسکندر را از میان خلق کشیدند که یهودیان او را پیش انداختند و اسکندر به‌دست خود اشاره کرده، خواست برای خود پیش مردم حجت بیاورد. ۳۴ لیکن چون دانستند که یهودی است همه به یک آواز قریب به دو ساعت ندا می‌کردند که «بزرگ است ارطامیس افسسیان.» ۳۵ پس از آن مستوفی شهر خلق را ساکت گردانیده، گفت: «ای مردان افسسی، کیست که نمی‌داند که شهر افسسیان ارطامیس خدای عظیم و آن صنمی را که از مشتری نازل شد پرستش می‌کند؟ ۳۶ پس چون این امور را نتوان انکار کرد، شما می‌باید آرام باشید و هیچ کاری به تعجیل نکنید. ۳۷ زیرا که این اشخاص را آوردید که نه تاراج کنندگان هیکل‌اند و نه به خدای شما بدگفته‌اند. ۳۸ پس هر گاه دیمتریوس و همکاران وی ادعایی بر کسی دارند، ایام قضا مقرر است و داوران معین هستند. با همدیگر مرافعه باید کرد. ۳۹ و اگر در امری دیگر طالب چیزی باشید، در محکمه شرعی فیصل خواهد پذیرفت.

۴۰. زیادهار خطریم که در خصوص فتنه امروز از مابازخواست شود ۱۹ که با کمال فروتنی و اشکهای بسیار و امتحانهایی که از مکاید چونکه هیچ علتی نیست که درباره آن عذری برای این ازدحام یهود بر من عارض می‌شد، به خدمت خداوند مشغول می‌بودم. توانیم آورد.» ۴۱ این را گفته، جماعت را متفرق ساخت.

۲۰. و بعد از تمام شدن این هنگامه، پولس شاگردان را طلبیده، ایشان را وداع نمود و به سمت مکادونیه روانه شد. ۲ و در آن نواحی سیر کرده، اهل آنجا را نصیحت بسیار نمود و به یونانستان آمد. ۳ و سه ماه توقف نمود و چون عزم سفر سوریه کرد و یهودیان در کمین وی بودند، اراده نمود که از راه مکادونیه مراجعت کند. ۴ و سوپاترس از اهل بیریه و ارسترخس و سکندس از اهل تسالونیک و غایوس از دربه و تیموتائوس و از مردم آسیا تیخیس و تروفیمس تا به آسیا همراه او رفتند. ۵ و ایشان پیش رفته، دترواس منتظر ما شدند. ۶ و اما ما بعد از ایام فطیراز فیلیپی به کشتی سوار شدیم و بعد از پنج روز به ترواس نزد ایشان رسیده، در آنجا هفت روزماندیم. ۷ و در اول هفته چون شاگردان بجهت شکستن نان جمع شدند و پولس در فردای آن روز عازم سفر بود، برای ایشان موعظه می‌کرد و سخن او تا نصف شب طول کشید. ۸ و در بالاخانه‌ای که جمع بودیم چراغ بسیار بود. ۹ ناگاه جوانی که افتیخس نام داشت، نزد دریچه نشسته بود که خواب سنگین او را دربرود و چون پولس کلام را طول می‌داد، خواب بر او مستولی گشته، از طبقه سوم به زیر افتاد و او را مرده برداشتند. ۱۰ آنگاه پولس به زیر آمده، بر او افتاد و وی را در آغوش کشیده، گفت: «مضطرب مباشید زیرا که جان اودر اوست.» ۱۱ پس بالا رفته و نان را شکسته، خورد و تا طلوع فجر گفتگوی بسیار کرده، همچنین روانه شد. ۱۲ و آن جوان را زنده بردند و تسلی عظیم پذیرفتند. ۱۳ اما ما به کشتی سوار شده، به اسوس پیش رفتیم که از آنجا می‌بایست پولس را برداریم که بدینطور قرار داد زیرا خواست تا آنجا پیاده رود. ۱۴ پس چون در اسوس او را ملاقات کردیم، او را برداشته، به متیلینی آمدیم. ۱۵ و از آنجا به دریا کوچ کرده، روز دیگر به مقابل خیوس رسیدیم و روز سوم به ساموس وارد شدیم و در تروجیلیون توقف نموده، روز دیگر وارد میلیتس شدیم. ۱۶ زیرا که پولس عزیمت داشت که از محاذی افسس بگذرد، مبادا او را در آسیا درنگی پیدا شود، چونکه تعجیل می‌کرد که اگر ممکن شود تاروز پنطیکاست به اورشلیم برسد. ۱۷ پس از میلیتس به افسس فرستاده، کشیشان کلیسا را طلبید. ۱۸ و چون به نزدش حاضر شدند، ایشان را گفت: «بر شما معلوم است که از روز اول که وارد آسیا شدم، چطور هر وقت با شما بسرمی‌بردم؛

۲۱ و چون از ایشان هجرت نمودیم، سفر دریا کردیم و به راه نمود. ۲۲ پس چه باید کرد؟ البته جماعت جمع خواهند شد راست به کوس آمدیم و روز دیگر به رودس و از آنجا به پاترا. زیرا خواهند شنید که تو آمده‌ای. ۲۳ پس آنچه به تو گویم به عمل ۲ و چون کشتی‌ای یافتیم که عازم فینیقیه بود، بر آن سوار شده، کوچ کردیم. ۳ و قیصر را به نظر آورده، آن را به طرف چپ رها کرده، به سوی سوریه رفتیم و در صور فرود آمدیم زیرا که در آنجا می‌بایست بار کشتی را فرود آورند. ۴ پس شاگردی چند پیدا کرده، هفت روز در آنجا ماندیم و ایشان به الهام روح به پولس گفتند که به اورشلیم نرود. ۵ و چون آن روزها را بسر بردیم، روانه گشتیم و همه با زنان و اطفال تا بیرون شهر مارا مشایعت نمودند و به کناره دریا زانو زده، دعا کردند. ۶ پس یکدیگر را وداع کرده، به کشتی سوار شدیم و ایشان به خانه های خود برگشتند. ۷ و ما سفر دریا را به انجام رسانیده، از صور به پتولامیس رسیدیم و برادران را سلام کرده، بایشان یک روز ماندیم. ۸ در فردای آن روز، از آنجا روانه شده، به قیصریه آمدیم و به خانه فیلیس مبشر که یکی از آن هفت بود درآمده، نزد او ماندیم. ۹ و او را چهار دختر باکره بود که نبوت می‌کردند. ۱۰ و چون روز چند در آنجا ماندیم، نبی‌ای آغابوس نام از یهودیه رسید، ۱۱ و نزد ما آمده، کمر بند پولس را گرفته و دستها و پایهای خود را بسته، گفت: «روح القدس می‌گوید که یهودیان در اورشلیم صاحب این کمر بند را به همینطور بسته، او را به دستهای امت‌ها خواهند سپرد.» ۱۲ پس چون این را شنیدیم، ما و اهل آنجا التماس نمودیم که به اورشلیم نرود. ۱۳ پولس جواب داد: «چه می‌کنید که گریان شده، دل مرا می‌شکند زیرا من مستعدم که نه فقط قید شوم بلکه تا در اورشلیم بمیرم به‌خاطر نام خداوند عیسی.» ۱۴ چون او نشنید خاموش شده، گفتیم: «آنچه اراده خداوند است بشود.» ۱۵ و بعد از آن ایام تدارک سفر دیده، متوجه اورشلیم شدیم. ۱۶ و تنی چند از شاگردان قیصریه همراه آمده، ما را نزد شخصی مناسب نام که از اهل قیصر و شاگرد قدیمی بود، آوردند تا نزد او منزل نماییم. ۱۷ و چون وارد اورشلیم گشتیم، برادران ما را به خشنودی پذیرفتند. ۱۸ و در روز دیگر، پولس ما را برداشته، نزد یعقوب رفت و همه کشیشان حاضر شدند. ۱۹ پس ایشان را سلام کرده، آنچه خدا بوسیله خدمت او در میان امت‌ها به عمل آورده بود، مفصلاً گفت. ۲۰ ایشان چون این را شنیدند، خدا را تمجید نموده، به وی گفتند: «ای برادر، آگاه هستی که چند هزاره از یهودیان ایمان آورده‌اند و جمیع در شریعت غیورند: ۲۱ و درباره تو شنیده‌اند که همه یهودیان را که در میان امت‌ها می‌باشند، تعلیم می‌دهی که از موسی انحراف نمایند و می‌گویند نباید اولاد خود را مخون ساخت و به سن رفتار طرسوس قلیقیه، شهری که بی‌نام و نشان نیست و خواهش آن دارم

که مرا اذن فرمایی تا به مردم سخن گویم.» ۴۰ چون اذن یافت، من در هرکنیسه مومنین تو را حبس کرده، می‌زدم؛ ۲۰ و هنگامی بر زینۀ ایستاده، به‌دست خود به مردم اشاره کرد؛ و چون آرامی که خون شهید تو استفان را می‌ریختند، من نیز ایستاده، رضا بدان کامل پیدا شد، ایشان را به زبان عبرانی مخاطب ساخته، گفت.

گفت: «روانه شو زیرا که من تو را به سوی امت های بعیدی فرستم.» ۲۲ پس تا این سخن بدو گوش گرفتند؛ آنگاه آواز خود را بلند کرده، گفتند: «چنین شخص را از روی زمین بردار که زنده ماندن او جایز نیست!» ۲۳ و چون غوغا نموده و جامه های خود را افشاند، خاک به هوا می‌ریختند، ۲۴ مین باشی فرمان داد تا او را به قلعه درآوردند و فرمود که او را به تازیانۀ امتحان کند تا بفهمد که به چه سبب اینقدر بر او فریاد می‌کردند. ۲۵ وقتی که او را به ریسمانها می‌بستند، پولس به یوزباشی ای که حاضر بود گفت: «آیا بر شما جایز است که مردی رومی را بی حجت هم تازیانه زنید؟» ۲۶ چون یوزباشی این را شنید، نزد مین باشی رفته، او را خبر داده، گفت: «چه می‌خواهی بکنی زیرا این شخص رومی است؟» ۲۷ پس مین باشی آمده، به وی گفت: «مرا بگو که تو رومی هستی؟» گفت: «بلی!» ۲۸ مین باشی جواب داد: «من این حقوق را به مبلغی خطیری تحصیل کردم!» پولس گفت: «امامن در آن مولود شدم.» ۲۹ در ساعت آنانی که قصد تفتیش او داشتند، دست از او برداشتند و مین باشی ترسان گشت چون فهمید که رومی است از آن سبب که او را بسته بود. ۳۰ بامدادان چون خواست درست بفهمد که یهودیان به چه علت مدعی او می‌باشند، او را از زندان بیرون آورده، فرمود تا روسای کهنه و تمامی اهل شورا حاضر شوند و پولس را پایین آورده، در میان ایشان برپا داشت.

۲۳ پس پولس به اهل شورا نیک نگریسته، گفت: «ای برادران، من تا امروز با کمال ضمیر صالح در خدمت خدا رفتار کرده‌ام.» ۲ آنگاه حنانیا، رئیس کهنه، حاضران را فرمود تا به دهانش زنند. ۳ پولس بدو گفت: «خدا تو را خواهد زد، ای دیوار سفیدشده! تو نشستهای تانرا برحسب شریعت داوری کنی و به ضدشریعت حکم به زدنم می‌کنی؟» ۴ حاضران گفتند: «آیا رئیس کهنه خدا را دشنام می‌دهی؟» ۵ پولس گفت: «ای برادران، ندانستم که رئیس کهنه است، زیرا مکتوب است حاکم قوم خود را بد مگوی.» ۶ چون پولس فهمید که بعضی از صدوقیان و بعضی از فریسیانند، در مجلس ندا درداد که «ای برادران، من فریسی، پسر فریسی هستم و برای امید و قیامت مردگان از من بازپرس می‌شود.» ۷ چون این را گفت، در میان فریسیان و صدوقیان ۱۲ آنگاه شخصی متقی بحسب شریعت، حنانیا نام که نزد همه یهودیان ساکن آنجا نیکنام بود، ۱۳ به نزد من آمده و ایستاده، به من گفت: «ای برادر شاول، بینا شو» که در همان ساعت بر وی نگریستم. ۱۴ او گفت: «خدای پدران ما تو را برگزید تا اراده او را بدانی و آن عادل را ببینی و از زبانش سخنی بشنوی. ۱۵ زیرا از آنچه دیده و شنیده‌ای نزد جمیع مردم شاهد براو خواهی شد. ۱۶ و حال چرا تاخیر می‌نمایی؟ برخیز و تعمیم بگیر و نام خداوند را خوانده، خود را از گناهانت غسل ده.» ۱۷ و چون به اورشلیم برگشته، در هیكل دعا می‌کردم، ییخودشدم. ۱۸ پس او را دیدم که به من می‌گوید: «بشتاب و از اورشلیم به زودی روانه شو زیرا که شهادت تو را در حق من نخواهند پذیرفت.» ۱۹ من گفتم: «خداوند، ایشان می‌دانند که

منازعه برپا شد و جماعت دو فرقه شدند، ۸ زیرا که صدوقیان منکر بدین مضمون نوشت: ۲۶ «کلودیوس لیسپاس، به والی گرامی قیامت و ملائکه و ارواح هستند لیکن فریسیان قائل به هر دو. فیلکس سلام می‌رساند. ۲۷ یهودیان این شخص را گرفته، قصد ۹ پس غوغای عظیم برپا شد و کاتبان از فرقه فریسیان برخاسته قتل او داشتند. پس با سپاه رفته، او را ازایشان گرفتم، چون دریافت مخاصمه نموده، می‌گفتند که «در این شخص هیچ بدی نیافته‌ایم کرده بودم که رومی است. ۲۸ و چون خواستم بفهمم که به چه و اگر روحی یا فرشته‌ای با او سخن گفته باشد با خدا جنگ سبب بروی شکایت می‌کنند، او را به مجلس ایشان درآوردم. نباید نمود.» ۱۰ و چون منازعه زیادتر می‌شد، مین باشی رسید ۲۹ پس یافتیم که در مسائل شریعت خود از او شکایت می‌دارند، که مبادا پولس را بدرند. پس فرمود تاسپاهیان پایین آمده، او را ولی هیچ شکوه‌ای مستوجب قتل یا بند نمی‌دارند. ۳۰ و چون از میانشان برداشته، به قلعه درآوردند. ۱۱ و در شب همان روز خیر یافتیم که یهودیان قصد کمین سازی برای او دارند، بی‌درنگ خداوند نزد او آمده، گفت: «ای پولس خاطر جمع باش زیرا او را نزد تو فرستادم و مدعیان او را نیز فرمودم تا در حضور تو بر چنانکه دراورشلم در حق من شهادت دادی، همچنین باید در او ادعا نمایند و السلام.» ۳۱ پس سپاهیان چنانکه مامور شدند، روم نیز شهادت دهی.» ۱۲ و چون روز شد، یهودیان با یکدیگر پولس را در شب برداشته، به انتیپاتریس رسانیدند. ۳۲ و بامدادان عهد بسته، بر خویشان لعن کردند که تا پولس رانکشند، نخورند و سواران را گذاشته که با او بروند، خود به قلعه برگشتند. ۳۳ و ننوشتند. ۱۳ و آنانی که درباره این، همقسم شدند، زیاده از چهل چون ایشان وارد قیصریه شدند، نامه را به والی سپردند و پولس را نفر بودند. ۱۴ اینها نزد روسای کهنه و مشایخ رفته، گفتند: «بر نیز نزد او حاضر ساختند. ۳۴ پس والی نامه را ملاحظه فرموده، خویشان لعنت سخت کردیم که تا پولس رانکشیم چیزی نجشیم. پرسید که از کدام ولایت است. چون دانست که از قلیقیه است، ۱۵ پس الان شما با اهل شورا، مین باشی را اعلام کنید که او ۳۵ گفت: «چون مدعیان تو حاضر شوند، سخن تو را خواهم را نزد شما بیاورد که گویا اراده دارید در احوال او نیکوتر تحقیق کنید.» و فرمود تا او را در سرای هیروдіس نگاه دارند.

۲۴ و بعد از پنج روز، حنائیای رئیس کهنه با مشایخ و خطیبی ۱۶ اما خواهرزاده پولس از کمین ایشان اطلاع یافته، رفت و به قلعه درآمده، پولس را آگاهانید. ۱۷ پولس یکی از یوزباشیان را طلبیده، گفت: «این جوان را نزد مین باشی ببر زیرا خبری دارد که به او بگوید.» ۱۸ پس او را برداشته، به حضور مین باشی رسانیده، گفت: «پولس زندانی مرا طلبیده، خواهش کرد که این جوان را به خدمت تو بیاورم، زیرا چیزی دارد که به تو عرض کند.» ۱۹ پس مین باشی دستش را گرفته، به خلوت برد و پرسید: «چه چیز است که می‌خواهی به من خبر دهی؟» ۲۰ عرض کرد: «یهودیان متفق شده‌اند که از تو خواهش کنند تا پولس را فردا به مجلس شورا درآوری که گویا اراده دارند در حق او زیادتر تفتیش نمایند. ۲۱ پس خواهش ایشان را اجابت مفرما زیرا که بیشتر از چهل نفر از ایشان در کمین وی‌اند و به سوگند عهد بسته‌اند که تا او را نکشند چیزی نخورند و نیاشامند و الان مستعد و منتظر وعده تو می‌باشند.» ۲۲ مین باشی آن جوان را مرخص فرموده، قدغن نمود که «به هیچ کس مگو که مرا از این راز مطلع ساختی.» ۲۳ پس دو نفر از یوزباشیان را طلبیده، فرمود که «دوستان سپاهی و هفتاد سوار و دوستان نیزه‌دار در ساعت سوم از شب حاضر سازید تا به قیصریه بروند؛ ۲۴ و مرکبی حاضر کنید تا پولس را سوار کرده، او را به سلامتی به نزد فیلکس والی برسانند.» ۲۵ و نامه‌ای

اورشليم رفت، ۱۲ و مرا نيافتند که در هيکل با کسی مباحثه کنم شود، بر او ادعا نمايند.» ۶ و چون بيشتر از ده روز در ميان ونه در کنایس يا شهرکه خلق را به شورش آورم. ۱۳ و هم آنچه ايشان توقف کرده بود، به قيصریه آمد و بامدادان بر مسندحکومت الان بر من ادعا می‌کنند، نمی‌توانند اثبات نمايند. ۱۴ ليکن اين برآمده، فرمود تا پولس را حاضر سازند. ۷ چون او حاضر شد، را نزد تو اقرار می‌کنم که به طريقتی که بدعت می‌گویند، خدای يهودیانی که از اورشليم آمده بودند، به گرد او ايستاده، شکايتهای پدران را عبادت می‌کنم و به آنچه در تورات و انبيا مکتوب است بسيار وگران بر پولس آوردند ولی اثبات نتوانستند کرد. ۸ او جواب معتقدم، ۱۵ و به خدا اميدوارم چنانکه ايشان نيز قبول دارند که داد که «نه به شريعت يهود و نه به هيکل و نه به قيصر هيچ گناه قيامت مردگان ازعادلان و ظالمان نيز خواهد شد. ۱۶ و خود را کرده‌ام. ۹ اما چون فستوس خواست بر يهود منت نهد، در در اين امر رياضت می‌دهم تا پيوسته ضمير خود را به سوی خدا جواب پولس گفت: «آيا می‌خواهی به اورشليم آبی تا در آنجا در اين و مردم بی‌لغزش نگاه دارم. ۱۷ و بعد از سالهای بسيار آمدم تا امور به حضور من حکم شود؟» ۱۰ پولس گفت: «در محکمه صدقات و هدايا برای قوم خود بياورم. ۱۸ و در اين امور چند نفر قيصر ايستاده‌ام که در آنجا می‌بايد محاکمه من بشود. به يهود هيچ از يهوديان آسيا مرا در هيکل مطهر يافتند بدون هنگامه يا شورش. ظلمي نکرده‌ام، چنانکه تو نيز نيکو می‌دانی. ۱۱ پس هر گاه ۱۹ و ايشان می‌بايست نيز در اينجا نزد تو حاضر شوند تا اگر حرفی ظلمي يا عملی مستوجب قتل کرده باشم، از مردن دريغ ندارم. بر من دارند ادعا کنند. ۲۰ يا اينان خود بگویند اگر گناهی از من ليکن اگر هيچ‌یک از اين شکايتهايی که اينها بر من می‌آورند اصلی يافتند وقتی که در حضور اهل شورا ايستاده بودم، ۲۱ مگر آن یک ندارد، کسی نمی‌تواند مرا به ايشان سپارد. به قيصر رفع دعوی سخن که در ميان ايشان ايستاده، بدان ندا کردم که درباره قيامت می‌کنم.» ۱۲ آنگاه فستوس بعد از مکالمه با اهل شورا جواب داد: «مردگان از من امروز پيش شما باز پرس می‌شود.» ۲۲ آنگاه فيلکس «آيا به قيصر رفع دعوی کردی؟ به حضور قيصر خواهی رفت.» چون از طريقت نيکو تراگاهی داشت، امر ايشان را تاخير انداخته، ۱۳ و بعد از مرور ايام چند، اغريپاس پادشاه و برنيکی برای تاحيت گفت: «چون ليسياس مين باشی آيد، حقيقت امر شما را در يافت فستوس به قيصریه آمدند. ۱۴ و چون روزی بسيار در آنجا توقف خواهم کرد.» ۲۳ پس يوزباشی را فرمان داد تا پولس را نگاه دارد و نمودند، فستوس برای پادشاه، مقدمه پولس را بيان کرده، گفت: او را آزادی دهد واحدی از خويشانش را از خدمت و ملاقات اومنع «مردی است که فيلکس او را در بند گذاشته است، ۱۵ که درباره نکند. ۲۴ و بعد از روزی چند فيلکس با زوجه خود درسلا که او وقتی که به اورشليم آمدم، روسای کهنه و مشايخ يهود مرا خبر زنی يهودی بود، آمده پولس را طليبد، سخن او را درباره ايمان دادند و خواهش نمودند که بر او داوری شود. ۱۶ در جواب ايشان مسيح شنيد. ۲۵ و چون او درباره عدالت و پرهيزکاری و داوری آينده گفتم که روميان را رسم نيست که احدی را بيسپارند قبل از آنکه خطاب می‌کرد، فيلکس ترسان گشته، جواب داد که «الحال برو مدعی عليه مدعيان خود را روبرو شود و او را فرصت دهند که چون فرصت کنم تو را باز خواهم خواند.» ۲۶ و نيز اميد می‌داشت ادعای ايشان را جواب گوید. ۱۷ پس چون ايشان در اينجا جمع که پولس او را نقدی بدهد تا او را آزاد سازد و از اين جهت مکرر شدند، بی‌درنگ در روز دوم بر مسندنشسته، فرمودم تا آن شخص وی را خواسته، با او گفتگو می‌کرد. ۲۷ اما بعد از انقضای دو را حاضر کردند. ۱۸ و مدعيانش برپا ايستاده، از آنچه من گمان سال، پورکيوس فستوس، خليفه ولايت فيلکس شد و فيلکس چون می‌بردم هيچ ادعا بر وی نياوردند. ۱۹ بلکه مسالهای چند بر او خواست بر يهود منت نهد، پولس را در زندان گذاشت. ايراد کردند درباره مذهب خود و در حق عيسی نامی که مرده است و پولس می‌گويد که او زنده است. ۲۰ و چون من در اين گونه مسايل شک داشتم، از او پرسيدم که «آيا می‌خواهی به اورشليم بروی تا در آنجا اين مقدمه فيصل پذيرد؟» ۲۱ ولی چون پولس رفع دعوی کرد که برای محاکمه اوغسطس محفوظ ماند، فرمان دادم که او را نگاه بدارند تا او را به حضور قيصر روانه نمايم.» ۲۲ اغريپاس به فستوس گفت: «من نيز می‌خواهم اين شخص را بشنوم.» گفت: «فردا او را خواهی شنيد.» ۲۳ پس بامدادان چون اغريپاس و برنيکی با حشمتی عظيم آمدند و به دارالاستماع

بامین باشیان و بزرگان شهر داخل شدند، به فرمان فستوس پولس را عبرانی مخاطب ساخته، گفت: «ای شاول، شاول، چرا بر من حاضر ساختند. ۲۴ آنگاه فستوس گفت: «ای اغریپاس پادشاه، جفا می‌کنی؟ تو را بر میخها لگد زدن دشوار است.» ۱۵ من وای همه مردمانی که نزد ما حضور دارید، این شخص رامی بینید گفت: «خداوند! تو کیستی؟» گفت: «من عیسی هستم که تو بر که درباره او تمامی جماعت یهود چه در اورشلیم و چه در اینجا من جفا می‌کنی. ۱۶ و لیکن برخاسته، بر پایبست زیرا که بر تو فریاد کرده، از من خواهش نمودند که دیگر نباید زیست کند. ظاهر شدم تا تو را خادم و شاهد مقرر گردانم بر آن چیزهایی که مرا ۲۵ ولیکن چون من دریافتیم که او هیچ عملی مستوجب قتل نکرده در آنهادیده‌ای و بر آنچه به تو در آن ظاهر خواهم شد. ۱۷ و تو را است و خود به اوغسطس رفع دعوی کرد، اراده کردم که او را رهایی خواهم داد از قوم و از امت‌هایی که تو را به نزد آنها خواهم بفرستم. ۲۶ و چون چیزی درست ندارم که درباره او به خداوندگار فرستاد، ۱۸ تا چشمان ایشان را باز کنی تا از ظلمت به سوی مرقوم دارم، از این جهت او را نزد شما و علی‌الخصوص در حضور نور و از قدرت شیطان به‌جانب خدا برگردند تا آموزش گناهان و توای اغریپاس پادشاه آوردن تا بعد از تفحص شاید چیزی یافته میراثی در میان مقدسین بوسیله ایمانی که بر من است بیابند.» بنگارم. ۲۷ زیرا مراخلاف عقل می‌نماید که اسیری را بفرستم ۱۹ آن وقت‌ای اغریپاس پادشاه، رویای آسمانی را نافرومانی نورزیدم. ۲۰ بلکه نخست آنانی را که در دمشق بودند و در اورشلیم و و شکایت‌هایی که بر اوست معروض ندارم.»

۲۶ اغریپاس به پولس گفت: «مرخصی که کیفیت خود را بگویی.» ۲ که «ای اغریپاس پادشاه، سعادت خود را در این می‌دانم که امروز درحضور تو حجت بیآورم، درباره همه شکایت‌هایی که یهود از من می‌دارند. ۳ خصوص چون تو درهمه رسوم و مسایل یهود عالم هستی، پس از تومستدعی آنم که تحمل فرموده، مرا بشنوی. ۴ رفتار مرا از جوانی چونکه از ابتدا در میان قوم خود در اورشلیم بسر می‌بردم، تمامی یهودمی دانند ۵ و مرا از اول می‌شناسند هر گاه بخواهند شهادت دهند که به قانون پارساترین فرقه دین خود فریسی می‌بودم. ۶ و الحال به‌سبب آمدن آن وعده‌ای که خدا به اجداد ما داد، بر من ادعا می‌کنند. ۷ و حال آنکه دوازده سبط ماشیانه‌روز بجد و جهد عبادت می‌کنند محض امید تحصیل همین وعده که بجهت همین امید، ای اغریپاس پادشاه، یهود بر من ادعا می‌کنند. ۸ «شما چرا محال می‌پندارید که خدا مردگان را بریزاند؟ ۹ من هم در خاطر خود می‌پنداشتم که به نام عیسی ناصری مخالفت بسیار کردن واجب است، ۱۰ چنانکه در اورشلیم هم کردم واز روسای کهنه قدرت یافته، بسیاری از مقدسین را در زندان حبس می‌کردم و چون ایشان را می‌کشتم، در فتوا شریک می‌بودم. ۱۱ و در همه کنایس بارها ایشان را زحمت رسانیده، مجبورمی ساختم که کفر گویند و بر ایشان به شدت دیوانه گشته تا شهرهای بعید تعاقب می‌کردم. ۱۲ در این میان هنگامی که با قدرت و اجازت ازروسای کهنه به دمشق می‌رفتم، ۱۳ در راه، ای پادشاه، در وقت ظهر نوری را از آسمان دیدم، درخشنده تر از خورشید که در دور من و رفقایم تابید. ۱۴ و چون همه بر زمین افتادیم، هائقی راشنیدم که مرا به زبان

۲۷ چون مقرر شد که به ایتالیا برویم، پولس و چند زندانی «ای مردمان، نخست می‌بایست سخن مرا پذیرفته، از کثرت نقل دیگر را به یوزباشی از سپاه اغسطس که یولیوس نام داشت، سپردند. ۲ و به کشتی ادرامیتی که عازم بنادر آسیا بود، سوار شده، کوچ کردیم و ارسترخس ازاهل مکادونی از تسالونیکی همراه ما بود. ۳ روز دیگر به صیدون فرود آمدیم و یولیوس با پولس ملاطفت نموده، او را اجازت داد که نزد دوستان خود رفته، از ایشان نوازش یابد. ۴ و از آنجا روانه شده، زیر قهرس گذشتیم زیرا که باد مخالف بود. ۵ و از دریای کنار قلیقیه و پمفلیه گذشته، به میرای لیکیه رسیدیم. ۶ در آنجا یوزباشی کشتی اسکندریه را یافت که به ایتالیا می‌رفت و ما را برآن سوار کرد. ۷ و چند روز به آهستگی رفته، به قنیدس به مشقت رسیدیم و چون باد مخالف مامی بود، در زیر کثرت نزدیک سلمونی راندم، ۸ و به دشواری از آنجا گذشته، به موضعی که به بنادر حسنه مسمی و قریب به شهر لسائیه است رسیدیم. ۹ و چون زمان منقضی شد و در این وقت سفردریا خطرناک بود، زیرا که ایام روزه گذشته بود، ۱۰ پولس ایشان را نصیحت کرده، گفت: «ای مردمان، می‌بینم که در این سفر ضرر و خسران بسیار پیدا خواهد شد، نه فقط بار و کشتی را بلکه جانهای ما را نیز». ۱۱ ولی یوزباشی ناخدا و صاحب کشتی را بیشتر از قول پولس اعتنا نمود. ۱۲ و چون آن بندر نیکو نبود که زمستان را در آن بسر برند، اکثر چنان مصلحت دانستند که از آنجا نقل کنند تا اگر ممکن شود خود را به فینیکسس رسانیده، زمستان را در آنجا بسر برند که آن بندری است از کثرت مواجه مغرب جنوبی و مغرب شمالی. ۱۳ و چون نسیم جنوبی وزیدن گرفت، گمان بردند که به مقصد خویش رسیدند. پس لنگر برداشتیم و از کناره کثرت گذشتیم. ۱۴ لیکن چیزی نگذشت که بادی شدید که آن را اورکلیدون می‌نامند از بالای آن زدن گرفت. ۱۵ در ساعت کشتی روده شده، رو به سوی باد نتوانست نهاد. پس آن را از دست داده، بی‌اختیار رانده شدیم. ۱۶ پس در زیر جزیره‌ای که کلودی نام داشت، دوان دوان رفتیم و به دشواری زورق را در قبض خود آوردیم. ۱۷ و آن را برداشته و معونات را استعمال نموده، کمر کشتی را بستند و چون ترسیدند که به ریگزار سیرتس فرو روند، حبال کشتی را فرو کشیدند و همچنان رانده شدند. ۱۸ و چون طوفان بر ما غلبه می‌نمود، روز دیگر، بارکشتی را بیرون انداختند. ۱۹ و روز سوم به دستهای خود آلات کشتی را به دریا انداختیم. ۲۰ و چون روزهای بسیار آفتاب و ستارگان رانیدند و طوفانی شدید بر ما می‌افتاد، دیگر هیچ امید نجات برای ما نماند. ۲۱ و بعد از گرسنگی بسیار، پولس در میان ایشان ایستاده، گفت:

هرکه شناوری داند، نخست خویش را به دریا انداخته به ساحل رساند. ۴۴ و بعضی بر تختها و بعضی بر چیزهای کشتی و همچنین همه به سلامتی به خشکی رسیدند.

۲۸ و چون رستگار شدند، یافتند که جزیره ملیطه نام دارد. «ما هیچ نوشته در حق تو از یهودیه نیافته‌ایم و نه کسی از برادرانی که از آنجا آمدند، خبری یا سخن بدی درباره تو گفته است. ۲۲ لیکن مصلحت دانستیم از تو مقصود تو را بشنویم زیرا ما معلوم است که این فرقه را در هر جا بدمی گویند.» ۲۳ پس چون روزی برای وی معین کردند، بسیاری نزد او به منزلش آمدند که برای ایشان به ملکوت خدا شهادت داده، شرح می‌نمود و از تورات موسی و انبیا از صبح تا شام درباره عیسی اقامه حجت می‌کرد. ۲۴ پس بعضی به سخنان او ایمان آوردند و بعضی ایمان نیاوردند. ۲۵ و چون با یکدیگر معارضه می‌کردند، از او جدا شدند بعد از آنکه پولس این یک سخن را گفته بود که «روح القدس به وساطت اشعای نبی به اجداد مانیکو خطاب کرده، ۲۶ گفته است که «نزد این قوم رفته بدیشان بگو به گوش خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده خواهید نگریست و نخواهید دید؛ ۲۷ زیرا دل این قوم غلیظ شده و به گوشهای سنگین می‌شنوند و چشمان خود را برهم نهاده‌اند، مبدا به چشمان ببینند و به گوشه‌باشنوند و به دل بفهمند و بازگشت کنند تا ایشان راشفا بخشم.» ۲۸ پس بر شما معلوم باد که نجات خدا نزد امت‌ها فرستاده می‌شود و ایشان خواهند شنید.» ۲۹ چون این را گفت یهودیان رفتند و بایکدیگر مباحثه بسیار می‌کردند. ۳۰ اما پولس دوسال تمام در خانه اجاره‌ای خود ساکن بود و هرکه به نزد وی می‌آمد، می‌پذیرفت. ۳۱ و به ملکوت خدا موعظه می‌نمود و با کمال دلیری در امور عیسی مسیح خداوند بدون ممانعت تعلیم می‌داد.

دل بی فهم ایشان تارک گشت. ۲۲ ادعای حکمت می کردند و احق گردیدند. ۲۳ و جلال خدای غیرفانی را به شبیه صورت انسان فانی و طیور و بهایم وحشرات تبدیل نمودند. ۲۴ لَهذا خدا نیز ایشان را در شهوات دل خودشان به ناپاکی تسلیم فرمود تادر میان خود بدنهای خویش را خوار سازند، ۲۵ که ایشان حق خدا را به دروغ مبدل کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را به عوض خالقی که تا ابدالاباد متبارک است. آمین. **aiōn g165** مسیح، ۵ که به او فیض و رسالت را یافتیم برای اطاعت ایمان در ۲۶ از این سبب خدا ایشان را به هوسهای خبثت تسلیم نمود، به جمیع امت‌ها به‌خاطر اسم او، ۶ که در میان ایشان شما نیز خوانده شده عیسی مسیح هستید ۷ به همه که در روم محبوب خدا و تبدیل نمودند. ۲۷ و همچنین مردان هم استعمال طبیعی زنان را خوانده شده و مقدسید، فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و ترک کرده، از شهوات خود با یکدیگرسوختند. مرد با مرد مرتکب عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۸ اول شکر می‌کنم خدای خود را به وساطت عیسی مسیح درباره همگی شما که ایمان شما در تمام عالم شهرت یافته است؛ ۹ زیرا خدایی که او را به روح خود در انجیل پسرش خدمت می‌کنم، مرا شاهد است که چگونه پیوسته شما را یاد می‌کنم، ۱۰ و دائم در دعاهای خود مسالت می‌کنم که شاید الان آخر به اراده خدا سعادت یافته، نزد شما بیایم. ۱۱ زیرا بسیار اشتیاق دارم که شما را ببینم تا نعمتی روحانی به شما برسانم که شما استوار بگردید، ۱۲ یعنی تا در میان شما تسلی بیایم از ایمان یکدیگر، ایمان من و ایمان شما. ۱۳ لکن ای برادران، نمی‌خواهم که شما خبر باشید از اینکه مکرر اراده آمدن نزد شما کردم و تا به حال ممنوع شدم تا ثمری حاصل کنم در میان شما نیز چنانکه در سایر امت‌ها. ۱۴ زیرا که یونانیان و بربریان و حکما و جهلا را هم مدیونم. ۱۵ پس همچنین بقدر طاقت خود مستعدم که شما را نیز که در روم هستید بشارت دهم. ۱۶ زیرا که از انجیل مسیح عار ندارم چونکه قوت خداست، برای نجات هر کس که ایمان آورد، اول یهود و پس یونانی، ۱۷ که در آن عدالت خدا مکشوف می‌شود، از ایمان تا ایمان، چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود. ۱۸ زیرا غضب خدا از آسمان مکشوف می‌شود بر هر بی‌دینی و ناراستی مردمانی که راستی را در ناراستی باز می‌دارند. ۱۹ چونکه آنچه از خدا می‌توان شناخت، در ایشان ظاهراست زیرا خدا آن را بر ایشان ظاهر کرده است. ۲۰ زیرا که چیزهای نادیده او یعنی قوت سرمدی و الهیتش از حین آفرینش عالم بوسیله کارهای او فهمیده و دیده می‌شود تا ایشان را عذری نباشد. **aiōnios g166** جلال و اکرام و بقایند، حیات جاودانی را؛ ۸ و اما به اهل تعصب که اطاعت راستی نمی‌کنند بلکه مطیع ناراستی می‌باشند، خشم و غضب ۹ و عذاب و ضیق بر هر نفس بشری که مرتکب بدی می‌شود، اول بر یهود و پس بر یونانی؛

۲ لَهذا ای آدمی که حکم می‌کنی، هرکه باشی عذری نداری زیرا که به آنچه بر دیگری حکم می‌کنی، فتوا بر خود می‌دهی، زیرا تو که حکم می‌کنی، همان کارها را به عمل می‌آوری. ۲ و می‌دانیم که حکم خدا بر کنندگان چنین اعمال برحق است. ۳ پس ای آدمی که بر کنندگان چنین اعمال حکم می‌کنی و خود همان را می‌کنی، آیا گمان می‌بری که تو از حکم خدا خواهی رست؟ ۴ یا آنکه دولت مهربانی و صبر و حلم او را ناچیز می‌شماری و نمی‌دانی که مهربانی خدا تو را به توبه می‌کشد؟ ۵ و به سبب قساوت و دل ناتوبه‌کار خود، غضب را ذخیره می‌کنی برای خود در روز غضب و ظهور داوری عادل خدا ۶ که به هر کس برحسب اعمالش جزا خواهد داد: ۷ اما به آنانی که با صبر در اعمال نیکوطلب جلال و اکرام و بقایند، حیات جاودانی را؛ **aiōnios g166** ۸ و اما به اهل تعصب که اطاعت راستی نمی‌کنند بلکه مطیع ناراستی می‌باشند، خشم و غضب ۹ و عذاب و ضیق بر هر نفس بشری که مرتکب بدی می‌شود، اول بر یهود و پس بر یونانی؛

۱ پولس، غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده شده برای انجیل خدا، ۲ که سابق وعده آن را داده بود به وساطت انبیای خود در کتب مقدسه، ۳ درباره پسر خود که بحسب جسم از نسل داود متولد شد، ۴ و بحسب روح قدوسیت پسر خدا به قوت معروف گردید از قیامت مردگان یعنی خداوند ما عیسی مسیح، ۵ که به او فیض و رسالت را یافتیم برای اطاعت ایمان در ۲۶ از این سبب خدا ایشان را به هوسهای خبثت تسلیم نمود، به جمیع امت‌ها به‌خاطر اسم او، ۶ که در میان ایشان شما نیز خوانده شده عیسی مسیح هستید ۷ به همه که در روم محبوب خدا و تبدیل نمودند. ۲۷ و همچنین مردان هم استعمال طبیعی زنان را خوانده شده و مقدسید، فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و ترک کرده، از شهوات خود با یکدیگرسوختند. مرد با مرد مرتکب عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۸ اول شکر می‌کنم خدای خود را به وساطت عیسی مسیح درباره همگی شما که ایمان شما در تمام عالم شهرت یافته است؛ ۹ زیرا خدایی که او را به روح خود در انجیل پسرش خدمت می‌کنم، مرا شاهد است که چگونه پیوسته شما را یاد می‌کنم، ۱۰ و دائم در دعاهای خود مسالت می‌کنم که شاید الان آخر به اراده خدا سعادت یافته، نزد شما بیایم. ۱۱ زیرا بسیار اشتیاق دارم که شما را ببینم تا نعمتی روحانی به شما برسانم که شما استوار بگردید، ۱۲ یعنی تا در میان شما تسلی بیایم از ایمان یکدیگر، ایمان من و ایمان شما. ۱۳ لکن ای برادران، نمی‌خواهم که شما خبر باشید از اینکه مکرر اراده آمدن نزد شما کردم و تا به حال ممنوع شدم تا ثمری حاصل کنم در میان شما نیز چنانکه در سایر امت‌ها. ۱۴ زیرا که یونانیان و بربریان و حکما و جهلا را هم مدیونم. ۱۵ پس همچنین بقدر طاقت خود مستعدم که شما را نیز که در روم هستید بشارت دهم. ۱۶ زیرا که از انجیل مسیح عار ندارم چونکه قوت خداست، برای نجات هر کس که ایمان آورد، اول یهود و پس یونانی، ۱۷ که در آن عدالت خدا مکشوف می‌شود، از ایمان تا ایمان، چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود. ۱۸ زیرا غضب خدا از آسمان مکشوف می‌شود بر هر بی‌دینی و ناراستی مردمانی که راستی را در ناراستی باز می‌دارند. ۱۹ چونکه آنچه از خدا می‌توان شناخت، در ایشان ظاهراست زیرا خدا آن را بر ایشان ظاهر کرده است. ۲۰ زیرا که چیزهای نادیده او یعنی قوت سرمدی و الهیتش از حین آفرینش عالم بوسیله کارهای او فهمیده و دیده می‌شود تا ایشان را عذری نباشد. **aiōnios g166** جلال و اکرام و بقایند، حیات جاودانی را؛ ۸ و اما به اهل تعصب که اطاعت راستی نمی‌کنند بلکه مطیع ناراستی می‌باشند، خشم و غضب ۹ و عذاب و ضیق بر هر نفس بشری که مرتکب بدی می‌شود، اول بر یهود و پس بر یونانی؛

۱۰. لکن جلال و اکرام و سلامتی بر هر نیکوکار، نخست بریهد و هر انسان دروغگو، چنانکه مکتوب است: «تا اینکه درسخنان بر یونانی نیز. ۱۱ زیرا نزد خدا طرفداری نیست، ۱۲ زیرا آنانی که خود مصدق شوی و در داوری خود غالب آیی.» ۵ لکن اگر بدون شریعت گناه کنند، بی شریعت نیز هلاک شوند و آنانی که با ناراستی ما عدالت خدا را ثابت می‌کند، چه گوئیم؟ آیا خدا ظالم شریعت گناه کند، از شریعت بر ایشان حکم خواهد شد. ۱۳ از است وقتی که غضب می‌نماید؟ بطور انسان سخن می‌گویم. آن جهت که شنندگان شریعت در حضور خدا عادل نیستند بلکه ۶ حاشا! در این صورت خدا چگونه عالم رادآوری خواهد کرد؟ کنندگان شریعت عادل شمرده خواهند شد. ۱۴ زیرا هرگاه امت ۷ زیرا اگر به دروغ من، راستی خدا برای جلال او افزون شود، هایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت به‌جا آرند، پس چرا بر من نیز چون گناهکار حکم شود؟ ۸ و چرا نگوئیم، اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند، ۱۵ چونکه چنانکه بعضی بر ما افترا می‌زنند و گمان می‌برند که ما چنین از ایشان ظاهر می‌شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است می‌گوئیم، بدی بکنیم تا نیکویی حاصل شود؟ که قصاص ایشان و ضمیرایشان نیز گواهی می‌دهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مذمت به انصاف است. ۹ پس چه گوئیم؟ آیا برتری داریم؟ نه به هیچ می‌کنند یا عذر می‌آورند، ۱۶ در روزی که خدا رازهای مردم را وجه! زیرا پیش ادعا وارد آوردیم که یهود و یونانیان هر دو به گناه داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح برحسب بشارت من. گرفتارند. ۱۰ چنانکه مکتوب است که «کسی عادل نیست، ۱۷ پس اگر تو مسمی به یهود هستی و بر شریعت تکیه می‌کنی و به یکی هم نی. ۱۱ کسی فهم نیست، کسی طالب خدا نیست. خدا فخر می‌نماید، ۱۸ و اراده او را می‌دانی و از شریعت تربیت ۱۲ همه گمراه و جمیع باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست یکی یافته، چیزهای افضل را می‌گزینی، ۱۹ و یقین داری که خود هم نی. ۱۳ گلولی ایشان گور گشاده است و به زبانهای خود هادی کوزان و نور ظلمتین ۲۰ و مودب جاهلان و معلم اطفال فریب می‌دهند. زهر مار در زیر لب ایشان است، ۱۴ و دهان ایشان هستی و در شریعت صورت معرفت و راستی را داری، ۲۱ پس ای پر از لعنت و تلخی است. ۱۵ پایهای ایشان برای خون ریختن کسی که دیگران را تعلیم می‌دهی، چرا خود رانمی‌آموزی؟ و وعظ شبانان است. ۱۶ هلاکت و پریشانی در طریقهای ایشان است، می‌کنی که دزدی نباید کرد، آیا خود دزدی می‌کنی؟ ۲۲ و از زنا ۱۷ و طریق سلامتی را ندانسته‌اند. ۱۸ خدا ترسی درچشمانشان کردن نهی می‌کنی، آیا خود زانی نیستی؟ و از پتیا نفرت داری، آیا نیست.» ۱۹ الان آگاه هستیم که آنچه شریعت می‌گوید، به اهل خود معبد را غارت نمی‌کنی؟ ۲۳ و به شریعت فخر می‌کنی، شریعت خطاب می‌کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر آیا به تجاوز از شریعت خدا را اهانت نمی‌کنی؟ ۲۴ زیرا که قصاص خدا آیند. ۲۰ از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در به‌سبب شمارد میان امت‌ها اسم خدا را کفر می‌گویند، چنانکه حضور او عادل شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه مکتوب است. ۲۵ زیرا ختنه سودمند است هرگاه به شریعت است. ۲۱ لکن الحال بدون شریعت، عدالت خدا ظاهر شده عمل نمایی. اما اگر از شریعت تجاوزنمایی، ختنه تو نامختونی است، چنانکه تورات و انبیا بر آن شهادت می‌دهند؛ ۲۲ یعنی گشته است. ۲۶ پس اگر نامختونی، احکام شریعت را نگاه دارد، عدالت خدا که بوسیله ایمان به عیسی مسیح است، به همه و آیانامختونی او ختنه شمرده نمی‌شود؟ ۲۷ و نامختونی طبیعی هرگاه کل آنانی که ایمان آورند. زیرا که هیچ تفاوتی نیست، ۲۳ زیرا همه شریعت را به‌جا آرد، حکم خواهد کرد بر تو که با وجود کتب و گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند، ۲۴ و به فیض او ختنه از شریعت تجاوز می‌کنی. ۲۸ زیرا آنکه در ظاهر است، یهودی مجان عادل شمرده می‌شوند به وساطت آن فدیهای که در عیسی نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی. ۲۹ بلکه یهود مسیح است. ۲۵ که خدا او را از قبل معین کرد تا کفار باشد به آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی باشد، در روح نه در واسطه ایمان به وسیله خون او تا آنکه عدالت خود را ظاهر سازد، به‌سبب فرو گذاشتن خطایای سابق در حین تحمل خدا، ۲۶ برای اظهار عدالت خود در زمان حاضر، تا او عادل شود و عادل شمارد

۳ پس برتری یهود چیست؟ و یا از ختنه چه فایده؟ ۲ بسیار از هر جهت؛ اول آنکه بدیشان کلام خدا امانت داده شده است. ۳ زیرا که چه بگوئیم اگر بعضی ایمان نداشتند؟ آایای ایمانی ایشان امانت خدا را باطل می‌سازد؟ ۴ حاشا! بلکه خدا راستگو باشد و اعمال شریعت، محض ایمان عادل شمرده می‌شود. ۲۹ آیا او

خدای یهود است فقط؟ مگر خدای امت‌ها هم نیست؟ البته آنچه گفته شد که «ذریّت تو چنین خواهند بود.» ۱۹ و در ایمان خدای امت‌ها نیز است. ۳۰ زیرا واحد است خدایی که اهل ختنه کم قوت نشده، نظر کرد به بدن خود که در آن وقت مرده بود، را از ایمان، و نامختونان را به ایمان عادل خواهد شمرد. ۳۱ پس چونکه قریب به صد ساله بود و به رحم مرده ساره. ۲۰ و در آیا شریعت را به ایمان باطل می‌سازیم؟ حاشا! بلکه شریعت راستوار وعده خدا از بی‌ایمانی شک ننمود، بلکه قوی‌الایمان گشته، خدا را تمجید نمود، ۲۱ و یقین دانست که به وفای وعده خود می‌داریم.

۴ پس چه چیز را بگوئیم که پدر ما ابراهیم بحسب جسم یافت؟ ۲ زیرا اگر ابراهیم به اعمال عادل شمرده شد، جای فخر دارد اما نه در نزد خدا. ۳ زیرا کتاب چه می‌گوید؟ «ابراهیم به خدا ایمان آورد و آن برای او عدالت محسوب شد.» ۴ لکن برای کسی که عمل می‌کند، مزدش نه از راه فیض بلکه از راه طلب محسوب می‌شود. ۵ و اما کسی که عمل نکند، بلکه ایمان آورد به او که بی‌دینان را عادل می‌شمارد، ایمان او عدالت محسوب می‌شود. ۶ چنانکه داود نیز خوش حالی آن کس را ذکر می‌کند که خدا برای او عدالت محسوب می‌دارد، بدون اعمال: ۷ «خوشابحال کسانی که خطایای ایشان آموخته شد و گناهانشان مستور گردید؛ ۸ خوشابحال کسی که خداوند گناه را به وی محسوب نفرماید.» ۹ پس آیا این خوشحالی بر اهل ختنه گفته شد یا برای نامختونان نیز؟ زیرا می‌گوئیم ایمان ابراهیم به عدالت محسوب گشت. ۱۰ پس در چه حالت محسوب شد، وقتی که او در ختنه بود یا در نامختونی؟ در ختنه نی، بلکه در نامختونی؛ ۱۱ و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آوردند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛ ۱۲ و پدر اهل ختنه نیز یعنی آتانی را که نه فقط مختونند بلکه سالک هم می‌باشند بر آثار ایمانی که پدر ما ابراهیم در نامختونی داشت.

۵ پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح، ۲ که به وساطت او دخول نیز یافته‌ایم بوسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم. ۳ و نه این تنها بلکه در مصیبت‌ها هم فخر می‌کنیم، چونکه می‌دانیم که مصیبت صبر را پیدا می‌کند، ۴ و صبر امتحان را و امتحان امید را. ۵ و امید باعث شرمساری نمی‌شود زیرا که محبت خدا در دل‌های ما به روح‌القدس که به ما عطا شد ریخته شده است. ۶ زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف بودیم، در زمان معین، مسیح برای بیدینان وفات یافت. ۷ زیرا بعید است که برای شخص عادل کسی بمیرد، هرچند در راه مرد نیکو ممکن است کسی نیز جرات کند که بمیرد. ۸ لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد. ۹ پس چقدر بیشتر الان که به خون او عادل شمرده شدیم، بوسیله او از غضب نجات خواهیم یافت. ۱۰ زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدر بیشتر بعد از صلح یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت. ۱۱ و نه همین فقط بلکه در خدا هم فخر می‌کنیم بوسیله خداوند ما عیسی مسیح که بوساطت او الان صلح یافته‌ایم. ۱۲ لهذا همچنان که بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه کردند. ۱۳ زیرا قبل از شریعت، گناه در جهان می‌بود، لکن گناه محسوب نمی‌شود در جایی که شریعت نیست. ۱۴ بلکه از آدم تا موسی موت تسلط می‌داشت بر آتانی نیز که بر مثال تجاوز آدم زنده می‌کند و ناموجودات را به وجود می‌خواند؛ ۱۸ که او در نامیدی به امید ایمان آورد تا پدرامت‌های بسیار شود، برحسب

بسیاری مردند، چقدر زیاد فیض خدا و آن بخششی که به فیض خدا باشند. ۱۴ زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر یک انسان، یعنی عیسی مسیح است، برای بسیاری افزون گردید. شریعت نیستید بلکه زیر فیض. ۱۵ پس چه گوئیم؟ آیا گناه بکنیم از ۱۶ و نه اینکه مثل آنچه از یک گناهکار سر زد، همچنان بخشش آئرو که زیر شریعت نیستیم بلکه زیر فیض؟ حاشا! ۱۶ آیانی دانید باشد؛ زیرا حکم شد از یک برای قصاص لکن نعمت از خطایای که اگر خویش را به بندگی کسی تسلیم کرده، او را اطاعت بسیار برای عدالت رسید. ۱۷ زیرا اگر به سبب خطای یک نفر و نمایید، شما آنکس را که او را اطاعت می کنید بنده هستید، خواه بواسطه آن یک موت سلطنت کرد، چقدر بیشتر آنانی که افزونی گناه را برای مرگ، خواه اطاعت را برای عدالت. ۱۷ اما شرک خدا فیض و بخشش عدالت را می پذیرند، در حیات سلطنت خواهند را که هر چند غلامان گناه می بودید، لیکن الان از دل، مطیع آن کرد بوسیله یک یعنی عیسی مسیح. ۱۸ پس همچنان که به یک صورت تعلیم گردیده اید که به آن سپرده شده اید. ۱۸ و از گناه آزاد خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین به یک شده، غلامان عدالت گشته اید. ۱۹ بطور انسان، به سبب ضعف عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات. ۱۹ زیرا به همین قسمی که از انفرمانی یک شخص بسیاری گناهکار نجاست و گناه برای گناه سپردید، همچنین الان نیز اعضای خود شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند را به بندگی عدالت برای قدوسیت بسپارید. ۲۰ زیرا هنگامی که گردید. ۲۰ اما شریعت در میان آمد تا خطا زیاد شود. لکن جایی که گناه زیاد گشت، فیض بینهایت افزون گردید. ۲۱ تا آنکه چنانکه گناه در موت سلطنت کرد، همچنین فیض نیز سلطنت نماید به عدالت برای حیات جاودانی بواسطه خداوند ما عیسی مسیح. (aiōnios g166)

۶ پس چه گوئیم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افزون گردد؟ حاشا! مایانی که از گناه مردیم، چگونه دیگر در آن زیست کنیم؟

۳ یانمی دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در موت او تعمید یافتیم؟ ۴ پس چونکه در موت او تعمید یافتیم، با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست، ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم. ۵ زیرا اگر بسته است، اما هرگاه شوهرش بمیرد، از شریعت شوهرش آزاد شود. بر مثال موت او متحد گشتیم، هرآینه وی نیز چنین ۳ پس مادامی که شوهرش حیات دارد، اگر به مرد دیگر پیوندد، خواهیم شد. ۶ زیرا این رامی دانیم که انسانیت کهنه ما با او زانیه خوانده می شود. لکن هرگاه شوهرش بمیرد، از آن شریعت آزاد مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گشته، دیگر گناه را بندگی نکشیم. ۷ زیرا هرکه مرد، از گناه مبرا شده است. ۸ پس هرگاه با ای برادران من، شما نیز بواسطه جسد مسیح برای شریعت مسیح مردیم، یقین می دانیم که با اوزیست هم خواهیم کرد. ۹ زیرا مرده شدید تا خود رابه دیگری پیوندد، یعنی با او که از مردگان می دانیم که چون مسیح از مردگان برخاست، دیگر نمی میرد و برخاست، تا بجهت خدا ثمر آوریم. ۵ زیرا وقتی که در جسم بعد از این موت بر او تسلطی ندارد. ۱۰ زیرا به آنچه مرد یک مرتبه بودیم، هوسهای گناهانی که از شریعت بود، در اعضای ما عمل برای گناه مرد و به آنچه زندگی می کند، برای خدا زیست می کند. می کرد تا بجهت موت ثمر آوریم. ۶ اما الحال چون برای آن چیزی ۱۱ همچنین شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید، اما برای خدا که در آن بسته بودیم مردیم، از شریعت آزاد شدیم، بحدی که در تازگی روح بندگی می کنیم نه در کهنگی حرف. ۷ پس چه نکند تا هوسهای آن را اطاعت نمایید، ۱۳ و اعضای خود را به گناه مسپارید تا آلات ناراستی شوند، بلکه خود را از مردگان زنده شده به خداتسلیم کنید و اعضای خود را تا آلات عدالت برای که طمع موز. ۸ لکن گناه از حکم فرصت جسته، هر قسم طمع

مسیح. (aiōnios g166)

را در من پدید آورد، زیرا بدون شریعت گناه مرده است. ۹ و من از روح حیات و سلامتی است. ۷ زائرو که تفکر جسم دشمنی قبل بدون شریعت زنده می‌بودم؛ لکن چون حکم آمد، گناه زنده خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌گشت و من مردم. ۱۰ و آن حکمی که برای حیات بود، همان تواند هم بکند. ۸ و کسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا را باعث موت گردید. ۱۱ زیرا گناه از حکم فرصت یافته، مرا فریب را خشنود سازند. ۹ لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، داد و به آن مرا کشت. ۱۲ خلاصه شریعت مقدس است و حکم هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد؛ و هرگاه کسی روح مسیح را مقدس و عادل و نیکو. ۱۳ پس آیا نیکویی برای من موت گردید؟ ندارد وی از آن اونیست. ۱۰ و اگر مسیح در شما است، جسم حاشا! بلکه گناه، تا گناه بودنش ظاهر شود. بوسیله نیکویی برای به سبب گناه مرده است و اما روح، به سبب عدالت، حیات است. من باعث مرگ شد تا آنکه گناه به سبب حکم بغایت خبیث شود. ۱۱ و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن ۱۴ زیرا می‌دانیم که شریعت روحانی است، لکن من جسمانی و زیر باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدنهای فانی شمارا گناه فروخته شده هستم، ۱۵ که آنچه می‌کنم نمی‌دانم زیرا آنچه نیز زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است. می‌خواهم نمی‌کنم بلکه کاری را که از آن نفرت دارم بجای ۱۲ بنابراین ای برادران، مدیون جسم نیستیم تا برحسب جسم زیست آورم. ۱۶ پس هرگاه کاری را که نمی‌خواهم به‌جا می‌آورم، شریعت نمایم. ۱۳ زیرا اگر برحسب جسم زیست کنید، هراینه خواهید را تصدیق می‌کنم که نیکوست. ۱۷ و الحال من دیگر فاعل آن مرد. لکن اگر افعال بدن را بوسیله روح بکشید، همانا خواهید نیست بلکه آن گناهی که در من ساکن است. ۱۸ زیرای دانم که زیست. ۱۴ زیرا همه کسانی که از روح خدا هدایت می‌شوند، در من یعنی در جسم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده در ایشان پسران خدایند. ۱۵ از آترو که روح بندگی را نیافته‌اید تا باز من حاضر است اما صورت نیکو کردن نی. ۱۹ زیرا آن نیکویی را ترسان شوید بلکه روح پسرخواندگی را یافته‌اید که به آن ابا یعنی ای که می‌خواهم نمی‌کنم، بلکه بدی را که نمی‌خواهم می‌کنم. پدر ندا می‌کنیم. ۱۶ همان روح بروجهای ما شهادت می‌دهد که ۲۰ پس چون آنچه را نمی‌خواهم می‌کنم، من دیگر فاعل آن فرزندان خدا هستیم. ۱۷ و هرگاه فرزندانیم، وارثان هم هستیم یعنی نیستیم بلکه گناه که در من ساکن است. ۲۱ لهذا این شریعت را ورثه خدا و هم‌ارث با مسیح، اگر شریک مصیبتهای او هستیم تا می‌یابم که وقتی که می‌خواهم نیکویی کنم بدی نزد من حاضر در جلال وی نیز شریک باشیم. ۱۸ زیرا یقین می‌دانم که دردهای است. ۲۲ زیرا برحسب انسانیت باطنی به شریعت خدا خشنودم. زمان حاضر نسبت به آن جلالتی که در ما ظاهر خواهد شد هیچ ۲۳ لکن شریعتی دیگر در اعضای خودمی بینم که با شریعت ذهن است. ۱۹ زیرا که انتظار خلقت، منتظر ظهور پسران خدا می‌باشد، من منازعه می‌کند و مرا اسیر می‌سازد به آن شریعت گناه که در ۲۰ زیرا خلقت، مطیع بطالت شد، نه به اراده خود، بلکه بخاطر او اعضای من است. ۲۴ وای بر من که مرد شقی‌ای هستم! کیست که آن را مطیع گردانید، ۲۱ در امید که خود خلقت نیز از قید فساد که مرا از جسم این موت رهایی بخشد؟ ۲۵ خدا را شکر می‌کنم خلاصی خواهد یافت تا در آزادی جلال فرزندان خدا شریک شود. بوساطت خداوند ما عیسی مسیح. خلاصه اینکه من به ذهن خود ۲۲ زیرا می‌دانیم که تمام خلقت تا الان با هم در آه کشیدن و شریعت خدا را بندگی می‌کنم و اما به جسم خود شریعت گناه را. درد زه می‌باشند. ۲۳ و نه این فقط، بلکه ما نیز که نویر روح را یافته‌ایم، در خود آه می‌کشیم در انتظار پسرخواندگی یعنی خلاصی جسم خود. ۲۴ زیرا که به امید نجات یافتیم، لکن چون امید دیده شد، دیگر امید نیست، زیرا آنچه کسی بیند چرا دیگر در امید آن باشد؟ ۲۵ اما اگر امید چیزی را داریم که نمی‌بینیم، با صبر انتظار آن می‌کشیم. ۲۶ و همچنین روح نیز ضعف ما را مدد می‌کند، زیرا که آنچه دعا کنیم بطوری که می‌باید نمی‌دانیم، لکن خود روح برای ما شفاعت می‌کند به ناله‌هایی که نمی‌شود بیان کرد. ۲۷ و او که تفحص کننده دلهاست، فکر روح را می‌داند زیرا که او برای مقدسین برحسب اراده خدا شفاعت می‌کند. ۲۸ و می‌دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و بحسب

اراده او خوانده شده‌اند، همه‌چیزها برای خیریت (ایشان) با هم در تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا بر حسب کار می‌باشد. ۲۹ زیرا آنانی را که از قبل شناخت، ایشان را نیز اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده ۱۲ بدو گفته پیش معین فرمود تا به صورت پسرش متشکل شوند تا او نخست شد که «بزرگتر کوچکتر را بندگی خواهد نمود». ۱۳ چنانکه زاده از برادران بسیار باشد. ۳۰ و آنانی را که از قبل معین فرمود، مکتوب است: «بعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن». ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید ۱۴ پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا! ۱۵ زیرا به و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد. ۳۱ پس موسی می‌گوید: «رحم خواهم فرمود بر هرکه رحم کنم و رفت به این چیزها چه گوئیم؟ هرگاه خدا باما است کیست به ضد خواهم نمود بر هرکه رفت نمایم». ۱۶ لاجرم نه از خواهش کننده ما؟ ۳۲ او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه جمیع و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده. ۱۷ زیرا کتاب به ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه‌چیز را به ما نخواهد بخشید؟ فرعون می‌گوید: «برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو ۳۳ کیست که بر برگزیدگان خدا مدعی شود؟ آیا خدا که عادل ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود». ۱۸ بنابراین هرکه کننده است؟ ۳۴ کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که را می‌خواهد رحم می‌کند و هرکه را می‌خواهد سنگدل می‌سازد. مرد بلکه نیز برخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را ۱۹ پس مرا می‌گویی: «دیگر چرا ملامت می‌کنی؟ زیرا کیست نیز شفاعت می‌کند؟ ۳۵ کیست که ما را از محبت مسیح جدا که با اراده او مقاومت نموده باشد؟» ۲۰ نی بلکه تو کیستی ای سازد؟ آیا مصیبت یا دلتنگی یا جفا یا قحط یا عیرانی یا خطر یا انسان که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید شمشیر؟ ۳۶ چنانکه مکتوب است که «بخاطر تو تمام روزگشته و که چرا مراجعین ساختی؟ ۲۱ یا کوزه‌گر اختیار بر گل ندارد که مثل گوسفندان ذبحی شمرده می‌شویم». ۳۷ بلکه در همه این از یک خمیره ظرفی عزیز و ظرفی ذلیل بسازد؟ ۲۲ و اگر خدا امور از حد زیاده نصرت یافتیم، بوسیله او که ما را محبت نمود. چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را ۳۸ زیرآیین می‌داند که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه روسا بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده ۳۹ و نه بلندی حلم بسیار متحمل گردید، ۲۳ و تا دولت جلال خود را بشناساند و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت که ما را بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود، ۲۴ و از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد. آنها را نیز دعوت فرمود یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امت‌ها نیز. ۲۵ چنانکه در هوش هم می‌گوید: «آنانی را که قوم من نبودند، قوم خود خواهم خواند و او را که دوست نداشتم محبوبه خود. ۲۶ و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم من نیستید، در آنجا پسران خدای حی خوانده خواهند شد». ۲۷ و اشعیا نیز در حق اسرائیل ندای کند که «هرچند عدد بنی اسرائیل مانند ریگ دریا باشد، لکن بقیه نجات خواهند یافت» ۲۸ زیرا خداوند کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بزمین به عمل خواهد آورد». ۲۹ و چنانکه اشعیا پیش اخبار نمود که «اگر رب الجنود برای ما نسلی نمی‌گذارد، هرآینه مثل سدوم می‌شدیم و مانند غموره می‌گشتیم». ۳۰ پس چه گوئیم؟ امت‌هایی که در پی عدالت نرفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است. ۳۱ لکن اسرائیل که در پی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت عدالت نرسیدند. ۳۲ از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ مصادم لغزش خوردند. ۳۳ چنانکه مکتوب است که «اینک در

صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نهم و هرکه براو ایمان گردیدم.» ۲۱ اما در حق اسرائیل می‌گوید: «تمام روز دستهای خود را دراز کردم به سوی قومی نامطیع و مخالف.»

۱۰ ای برادران خوشی دل من و دعای من نزد خدا بجهت ۱۱ پس می‌گویم آیا خدا قوم خود را رد کرد؟ حاشا! زیرا که اسرائیل برای نجات ایشان است. ۲ زیرا بجهت ایشان شهادت من نیز اسرائیلی ازاولاد ابراهیم از سبط بنیامین هستم. ۳ خدا می‌دهم که برای خدا غیرت دارند لکن نه از روی معرفت. ۴ زیرا قوم خود را که از قبل شناخته بود، رد نفرموده است. آیا نمی‌که چون عدالت خدا را نشناخته، می‌خواستند عدالت خود را ثابت دانید که کتاب در الیاس چه می‌گوید، چگونه بر اسرائیل از خدا کنند، مطیع عدالت خدا نگشتند. ۴ زیرا که مسیح است انجام استغاثه می‌کند ۳ که «خداوند انبیای تو را کشته و مذبحهای شریعت بجهت عدالت برای هر کس که ایمان آورد. ۵ زیرا موسی تو را کنده‌اند و من به تنهایی مانده‌ام و در قصد جان من نیز عدالت شریعت را بیان می‌کنم که «هرکه به این عمل کند، در این می‌باشند؟» ۴ لکن وحی بدو چه می‌گوید؟ اینکه «هفت هزار مرد خواهدزیست.» ۶ لکن عدالت ایمان بدینطور سخن می‌گوید که بجهت خود نگاه داشتم که به نزد بعل زانو نزده‌اند. ۵ پس «در خاطر خود مگو کیست که به آسمان صعود کند یعنی تا همچنین در زمان حاضر نیز بقتی بحسب اختیار فیض مانده مسیح را فرود آورد، ۷ یا کیست که به هاویه نزول کند یعنی تا مسیح را از مردگان برآورد.» **Abyssos g12** ۸ لکن چه فیض دیگر فیض نیست. اما اگر از اعمال است دیگر از فیض می‌گوید؟ اینکه «کلام نزد تو در دهانت و در قلب تو است نیست والا عمل دیگر عمل نیست. ۷ پس مقصود چیست؟ اینکه یعنی این کلام ایمان که به آن وعظ می‌کنیم.» ۹ زیرا اگر به زبان اسرائیل آنچه را که می‌طلبید نیافته است، لکن برگزیدگان یافتند خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و دردل خود ایمان آوری که و باقی ماندگان سختدل گردیدند؛ ۸ چنانکه مکتوب است که خدا او را از مردگان بریزانید، نجات خواهی یافت. ۱۰ چونکه «خدا بدیشان روح خواب‌آلود دادچشمائی که نبیند و گوشهایی که به دل ایمان آورده می‌شود برای عدالت و به زبان اعتراف می‌شود نشوند تا امروز.» ۹ و داود می‌گوید که «مائدۀ ایشان برای ایشان بجهت نجات. ۱۱ و کتاب می‌گوید «هرکه به او ایمان آورد تله و دام و سنگ مصادم و عقوبت باد؛ ۱۰ چشمان ایشان تار خجل نخواهدشد.» ۱۲ زیرا که در یهود و یونانی تفاوتی نیست شود تا نبیند و پشت ایشان را دامن خم گردان.» ۱۱ پس می‌گویم که همان خداوند، خداوند همه است و دولتمند است برای همه آیا لغزش خوردند تا بیفتند؟ حاشا! بلکه از لغزش ایشان نجات به که نام او را می‌خوانند. ۱۳ زیرا هرکه نام خداوند را بخواند نجات امت‌ها رسیدند در ایشان غیرت پدید آورد. ۱۲ پس چون لغزش خواهد یافت. ۱۴ پس چگونه بخواند کسی را که به او ایمان ایشان دولتمندی جهان گردید و نقصان ایشان دولتمندی امت‌ها، نیارده‌اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیده‌اند؟ و به چند مرتبه زیادتیری ایشان خواهد بود. ۱۳ زیرا به شمائی چگونه بشنوند بدون واعظ؟ ۱۵ و چگونه وعظ کنند جز اینکه امت هاسخن می‌گویم پس از این روی که رسول امت هاسخن باشند فرستاده شوند؟ چنانکه مکتوب است که «چه زیبا است پایهای خدمت خود را تمجید می‌نمایم، ۱۴ تا شاید انبای جنس خود را به آنانی که به سلامتی بشارت می‌دهند و به چیزهای نیکو مژده غیرت آورم و بعضی از ایشان را برهانم. ۱۵ زیرا اگر رد شدن می‌دهند.» ۱۶ لکن همه بشارت را گوش نگرفتند زیرا اشعیا ایشان مصالحت عالم شد، باز یافتن ایشان چه خواهدشد؟ جز می‌گوید «خداوند کیست که اخبار ما را بآورد کرد؟» ۱۷ لهذا حیات از مردگان! ۱۶ و چون نوبت مقدس است، همچنان خمیره و ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا. ۱۸ لکن می‌گویم هرگاه ریشه مقدس است، همچنان شاخه‌ها. ۱۷ و چون بعضی از آیانشنیدند؟ البته شنیدند: «صوت ایشان در تمام جهان منتشر شاخه‌ها بریده شدند و تو که زیتون بری بودی در آنها پیوند گشتی گردید و کلام ایشان تا اقصای ربع مسکون رسید.» ۱۹ و می‌گویم و در ریشه وچربی زیتون شریک شدی، ۱۸ بر شاخه‌ها فخرمکن و آیا اسرائیل ندانسته‌اند؟ اول موسی می‌گوید: «من شما را به غیرت اگر فخر کنی تو حامل ریشه نیستی بلکه ریشه حامل تو است. می‌آورم به آن که امتی نیست و بر قوم بی‌فهم شما را خشمگین ۱۹ پس می‌گویی که «شاخه‌ها بریده شدند تا من پیوند شوم؟» خواهم ساخت.» ۲۰ و اشعیا نیز جرات کرده، می‌گوید: آنانی ۲۰ آفرین بجهت بی‌ایمانی بریده شدند و تومحض ایمان پایدار که طالب من نبودند مرا یافتند و به کسانی که مرا نطلبیدند ظاهر هستی. مغرور مباش بلکه برتر! ۲۱ زیرا اگر خدا بر شاخه‌های

طبیعی شفقت نفرومود، بر تو نیز شفقت نخواهد کرد. ۲۲ پس بسیاریم، یک جسدهستیم در مسیح، اما فرد اعضای یکدیگر. مهربانی و سختی خدا را ملاحظه نما؛ اما سختی بر آنانی که ۶ پس چون نعمتهای مختلف داریم بحسب فیضی که به ما داده افتادند، اما مهربانی بر تو اگر در مهربانی ثابت باشی والا تو نیز شد، خواه نبوت برحسب موافقت ایمان، ۷ یا خدمت در خدمت بریده خواهی شد. ۲۳ و اگر ایشان نیز در بی‌ایمانی نمانند باز گذاری، یا معلم در تعلیم، ۸ یا واعظ در موعظه، یا بخشنده به پیوند خواهند شد، زیرا خدا قادر است که ایشان را باردیگر پیوندند. سخاوت، یاپیشوا به اجتهاد، یا رحم کننده به سرور. ۹ محبت ۲۴ زیرا اگر تو از زیتون طبیعی بری بریده شده، برخلاف طبع به بی‌ریا باشد. از بدی نفرت کنی و به نیکویی پیوندی. ۱۰ با زیتون نیکو پیوندگشتی، به چند مرتبه زیادت بر آنانی که طبیعی اند محبت برادرانه یکدیگر را دوست دارند و هر یک دیگری را بیشتر از درزیتون خویش پیوند خواهند شد. ۲۵ زیرا ای برادران نمی خواهم خوداکرام بنمایم. ۱۱ در اجتهاد کاهلی نورزید و در روح سرگرم شما از این سربى خبر باشید که مبدا خود را دانا انگارید که شده، خداوند را خدمت نمایند. ۱۲ در امید مسرور و در مصیبت مادامی که پری امت‌ها درنیاید، سختدلی بر بعضی از اسرائیل صابر و در دعامواظب باشید. ۱۳ مشارکت در احتیاجات مقدسین طاری گشته است. ۲۶ وهمچنین همگی اسرائیل نجات خواهند کنی و در مهمانداری ساعی باشید. ۱۴ برکت بطلیبید بر آنانی که یافت، چنانکه مکتوب است که «از صهیون نجات‌دهنده‌ای ظاهر بر شما جفا کنند؛ برکت بطلیبید و لعن مکنید. ۱۵ خوشی کنی خواهد شد و بی‌دینی را از یعقوب خواهد برداشت؛ ۲۷ و این است باخوشحالات و ماتم نمایند با ماتمیان. ۱۶ برای یکدیگر همان عهد من بالیشان در زمانی که گناهانشان را بردارم.» ۲۸ نظر به فکر داشته باشید و در چیزهای بلند فکر مکنید بلکه با ذلیلان انجیل بجهت شما دشمنان اند، لکن نظر به اختیار به خاطر اجداد مدارا نمایند و خود را دانا بشمارید. ۱۷ هیچ‌کس را به عوض محبوبند. ۲۹ زیرا که در نعمتهاودعوت خدا بازگشتن نیست. بدی بدی مرسانید. پیش جمیع مردم تدارک کارهای نیکو بینید. ۳۰ زیرا همچنان که شما در سابق مطیع خدا نبودید و الان به سبب ۱۸ اگر ممکن است بقدر قوه خود با جمیع خلق به صلح بکوشید. نافرمانی ایشان رحمت یافتید، ۳۱ همچنین ایشان نیز الان نافرمان ۱۹ ای محبوبان انتقام خود را مکشید بلکه خشم را مهلت دهید، شدند تا بجهت رحمتی که بر شما است بر ایشان نیز رحم شود زیرا مکتوب است «خداوند می‌گوید که انتقام از آن من است من ۳۲ زیرا خدا همه را در نافرمانی بسته است تا بر همه رحم فرماید. جزا خواهم داد.» ۲۰ پس «اگر دشمن تو گرسنه باشد، او را سیر

(eleēsē g1653) زهی عمق دولتمندی و حکمت و علم

خدا! چقدر بعید از غوررسی است احکام او و فوق از کاوش است طریقه‌های وی! ۳۴ زیرا کیست که رای خداوند را دانسته باشد؟ یا به نیکویی مغلوب ساز.

۱۳ هر شخص مطیع قدرتهای برتر نباشد، زیرا که قدرتی جز از خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. خدا نیست و آنهایی که هست از جانب خدا مرتب شده است. ۲ حتی هرکه با قدرت مقاومت نماید، مقاومت با ترتیب خدا نموده

را تا ابدالباد جلال باد، آمین. (aiōn g1653)

۱۲ زندگی مسیحی لهذای برادران شما را به رحمت‌های خدا استدعا می‌کنم که بدنهای خود را قربانی زنده مقدس پسندیده خدا بگذارید که عبادت معقول شما است. ۲ و همشکل این جهان مشوید بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست. (aiōn

g1653) زیرا به آن فیضی که به من عطا شده است، هریکی از

شما را می‌گویم که فکرهای بلندتر از آنچه شایسته است مکنید بلکه به اعتدال فکر ننمایید، به اندازه آن بهره ایمان که خدا به هر کس قسمت فرموده است. ۴ زیرا همچنان که در یک بدن اعضای بسیار داریم و هر عضوی را یک کار نیست، ۵ همچنین ما که رابه او ادا کنید: باج را به مستحق باج و جزیه را به مستحق

جزیه و ترس را به مستحق ترس و عزت را به مستحق عزت. بر یکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید به اینکه کسی سنگی ۸ مدیون احدی به چیزی مشوید جز به محبت نمودن با یکدیگر، مصادم یا لغزشی در راه برادر خود ننهد. ۱۴ می دانم و در عیسی زیرا کسی که دیگری رامحبت نماید شریعت را بهجا آورده باشد. خداوندیقین می دارم که هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز ۹ زیرا که زنا مکن، قتل مکن، دزدی مکن، شهادت دروغ مده، برای آن کسی که آن را نجس پندارد؛ برای او نجس است. ۱۵ زیرا طمع موز و هر حکمی دیگر که هست، همه شامل است در این هرگاه برادرت به خوراک آورده شود، دیگر به محبت رفتار نمی کلام که همسایه خود را چون خود محبت نما. ۱۰ محبت به کنی. به خوراک خود هلاک مساز کسی را که مسیح در راه او همسایه خودبیدی نمی کند پس محبت تکمیل شریعت است. بمرم. ۱۶ پس مگذارید که نیکویی شما را بد گویند. ۱۷ زیرا ۱۱ و خصوص چون وقت را می دانید که الحال ساعت رسیده ملکوت خدا اکل و شرب نیست بلکه عدالت و سلامتی و خوشی است که ما را باید از خواب بیدارشویم زیرا که الان نجات ما درروح القدس. ۱۸ زیرا هرکه در این امور خدمت مسیح را کند، نزدیک تر است از آن وقتی که ایمان آوردیم. ۱۲ شب منقضی شد پسندیده خدا و مقبول مردم است. ۱۹ پس آن اموری را که منشا و روز نزدیک آمد. پس اعمال تاریکی را بیرون کرده، اسلحه نور را سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایید. ۲۰ بجهت خوراک بیوشیم. ۱۳ و با شایستگی رفتار کنیم چنانکه در روز، نه در بزمها کار خدا را خراب مساز. البته همه چیز پاک است، لیکن بد است و سرکه و فسق و فجور و نزاع و حسد؛ ۱۴ بلکه عیسی مسیح برای آن شخص که برای لغزش می خورد. ۲۱ گوشت نخوردن و خداوند را ببوشید و برای شهوات جسمانی تدارک نبینید. شراب نوشیدن و کاری نکردن که باعث ایذا یا لغزش یا ضعف

برادرت باشد نیکوست. ۲۲ آیا تو ایمان داری؟ پس برای خود درحضور خدا آن را بدار، زیرا خوشایحال کسی که بر خود حکم نکند در آنچه نیکو می شمارد. ۲۳ لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می شود، زیرا به ایمان نمی خورد؛ و هرچه از ایمان نیست خداوند را بپوشید و برای شهوات جسمانی تدارک نبینید. ۱۴ و کسی را که در ایمان ضعیف باشدپذیرد، لکن نه برای محاجه درمباحثات. ۲ یکی ایمان دارد که همه چیز را بایدخورد اما آنکه ضعیف است بقول می خورد. ۳ پس خورنده ناخورنده را حقیر نشمارد وناخورنده بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است. ۴ تو کیستی که بر بنده کسی دیگرحکم می کنی؟ او نزد

آقای خود ثابت یا ساقطمی شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا ۱۵ و ما که توانا هستیم، ضعفهای ناتوانان رامتحمل بشویم و قادراست که او را ثابت نماید. ۵ یکی یک روز را از دیگری بهتر خوشی خود را طالب نباشیم. ۲ هر یکی از ما همسایه خود را می داند و دیگری هر روز را برابر می شمارد. پس هر کس درذهن خوش بسازد در آنچه برای بنای نیکو است. ۳ زیرا مسیح نیز خوشی خود متیقن بشود. ۶ آنکه روز را عزیز می داندبیخاطر خداوند عزیزش خود را طالب نمی بود، بلکه چنانکه مکتوب است «ملامتهای می دارد و آنکه روز را عزیز نمی دارد هم برای خداوند نمی دارد؛ و ملامت کنندگان تو برمن طاری گردید». ۴ زیرا همه چیزهایی که هرکه می خورد برای خداوند می خورد زیرا خدا را شکر می گوید، و از قبل مکتوب شد، برای تعلیم ما نوشته شد تا به صبر و تسلی آنکه نمی خورد برای خداوند نمی خورد و خدا را شکر می گوید. کتاب امیدوار باشیم. ۵ الان خدای صبر و تسلی شما را فیض ۷ زیرا احدی از ما به خود زیست نمی کند و هیچ کس به خودنمی عطاکناد تا موافق مسیح عیسی با یکدیگر یکرای باشیم. ۶ تا میرد. ۸ زیرا اگر زیست کنیم برای خداوندزیست می کنیم و اگر یکدل و یکزبان شده، خدا و پدرخداوند ما عیسی مسیح را تمجید بمریم برای خداوند می مریم. پس خواه زنده باشیم، خواه بمیریم، نمایم. ۷ پس یکدیگر را ببیزید، چنانکه مسیح نیز ما را پذیرفت ازان خداوندیم. ۹ زیرا برای همین مسیح مرد وزنده گشت تا بر برای جلال خدا. ۸ زیرا می گویم عیسی مسیح خادم ختنه گردید زندگان و مردگان سلطنت کند. ۱۰ لکن تو چرا بر برادر خود بجهت راستی خدا تا وعده های اجداد را ثابت گرداند، ۹ و حکم می کنی؟ یا تونیز چرا برادر خود را حقیر می شماری؟ زانرو تاامت ها خدا را تمجید نمایند به سبب رحمت اوچنانکه مکتوب که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد. ۱۱ زیرا مکتوب است که «از این جهت تو را در میان امت ها اقرار خواهم کرد و به است «خداوند می گوید به حیات خودم قسم که هر زانویی نزد من نام تو تسبیح خواهم خواند». ۱۰ و نیز می گوید «ای امت ها باقوم خم خواهد شد وهر زبانی به خدا اقرار خواهد نمود». ۱۲ پس او شادمان شوید». ۱۱ و ایض «ای جمیع امت ها خداوند را حمد هریکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد. ۱۳ بنابراین گوید وای تمامی قومهاو را مدح نمایم». ۱۲ و اشعیا نیز می گوید

که «ریشه یسا خواهد بود و آنکه برای حکمرانی امت‌ها مبعوث ۱۶ و خواهر ما فیبی را که خادمه کلیسای در کنخیا است، شود، امید امت‌ها بر وی خواهد بود.» ۱۳ الان خدای امید، شما به شما می‌سپارم ۲ تا او را در خداوند بطور شایسته مقدسین پذیرید را از کمال خوشی و سلامتی در ایمان پر سازد تا به قوت روح‌القدس و در هر چیزی که به شما محتاج باشد او را اعانت کنید، زیرا که در امید افزوده گردید. ۱۴ لکن‌ای برادران من، خود نیز درباره او بسیاری را و خود مرا نیز معاونت می‌نمود. ۳ سلام برسانید به شما یقین می‌دانم که خود از نیکویی مملو و پر از کمال معرفت و پرسکالا و اکیلا، همکاران من در مسیح عیسی ۴ که در راه قادر بر نصیحت نمودن یکدیگر هستید. ۱۵ لکن‌ای برادران جان من گردنهای خود را نهاده و نه من به تنهایی ممنون ایشان بسیار جسارت ورزیده، من خود نیز به شما جزئی نوشتم تا شما را هستم، بلکه همه کلیساهای امت‌ها. ۵ کلیسا را که در خانه یادآوری نمایم به سبب آن فیضی که خدا به من بخشیده است، ایشان است و حبیب من اینطس را که برای مسیح نوبر آسیاست ۱۶ تا خادم عیسی مسیح شوم برای امت هاو کهانت انجیل خدا را سلام رسانید. ۶ و مریم را که برای شما زحمت بسیار کشید، به‌جا آورم تا هدیه امت هامقبول افتد، مقدس شده به روح‌القدس. سلام گوید. ۷ و اندرونیوکوس و یونیاخس خویشان مرا که با من ۱۷ پس به مسیح عیسی در کارهای خدا فخر دارم. ۱۸ زیراجرات اسیر می‌بودند سلام نمایند که مشهور در میان رسولان هستند و نمی‌کنم که سختی بگویم جز در آن اموری که مسیح بواسطه من قبل از من در مسیح شدند. ۸ وامپلیاس را که در خداوند حبیب به عمل آورد، برای اطاعت امت‌ها در قول و فعل، ۱۹ به قوت من است، سلام رسانید. ۹ و اورپانس که با ما در کار مسیح رفیق آیات و معجزات و به قوت روح خدا. بحدی که از اورشلیم دور زده است و استاخیس حبیب مرا سلام نماید. ۱۰ و اپلیس آزموده شده تا به الیرکون بشارت مسیح رانکامل نمودم. ۲۰ اما حریص بودم که بشارت چنان بدهم، نه در جایی که اسم مسیح شهرت یافته بود، مبدا بر بنیاد غیری بنا نمایم. ۲۱ بلکه چنانکه مکتوب است «آنانی که خبر او را نیافتند، خواهند دید و کسانی که نشنیدند، خواهند فهمید.» ۲۲ بنابراین بارها از آمدن نزد شما ممنوع شدم. ۲۳ لکن چون الان مرا در این ممالک دیگر جایی نیست و ساهای بسیار است که مشتاق آمدن نزد شما بوده‌ام، ۲۴ هرگاه به اسپانیا سفرکنم، به نزد شما خواهم آمد زیرا امیدوار هستم که شما را در نمایند. ۱۵ فیلوکس را و جولی و نیرپاس و خواهرش و اولمپاس و عبور ملاقات کنم و شما مرا به آن سوی مشایعت نمایید، بعد از همه مقدسانی که با ایشانند سلام رسانید. ۱۶ و یکدیگر را به آنکه از ملاقات شما اندکی سیر شوم. ۲۵ لکن الان عازم اورشلیم بوسه مقدسانه سلام نمایند. و جمیع کلیساهای مسیح شما را هستم تا مقدسین را خدمت کنم. ۲۶ زیرا که اهل مکادونیه و سلام می‌فرستند. ۱۷ لکن‌ای برادران از شما استعدا می‌کنم آن اخائیه مصلحت دیدند که زکاتی برای مفلسین مقدسین اورشلیم بفرستند، ۲۷ بدین رضادادند و بدرستی که مدیون ایشان هستند زیرا که چون امت‌ها از روحانیات ایشان بهره‌مند گردیدند، لازم شد که در جسمانیات نیز خدمت ایشان را بکنند. ۲۸ پس چون این را انجام دهم و این ثمر را نزد ایشان ختم کنم، از راه شما به اسپانیا خواهم آمد. ۲۹ و می‌دانم وقتی که به نزد شما آمیم، در کمال برکت انجیل مسیح خواهم آمد. ۳۰ لکن‌ای برادران، از شما التماس دارم که بخاطر خداوند ما عیسی مسیح و به محبت روح (القدس)، خدای سلامتی بزودی شیطان را زیر پایهای شما خواهد سایید. برای من نزد خدا در دعاها جد وجهد کنید، ۳۱ تا از نافرمانان فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما باد. ۲۱ تیموتاوس همکار یهودیه رستگار شوم و خدمت من در اورشلیم مقبول مقدسین افتد، ۳۲ تا بحسب اراده خدا با خوشی نزد شما برسم و باشما استراحت یابم. ۳۳ و خدای سلامتی با همه شما باد، آمین.

سلام می‌فرستد. و ارسطس خزینه دار شهر و کوارطس برادر به شما سلام می‌فرستند. ۲۵ الان او را که قادر است که شما را استوار سازد، برحسب بشارت من و موعظه عیسی مسیح، مطابق کشف آن سری که از زمانهای ازلی مخفی بود، (aiōnios g166) ۲۶ لکن درحال مکشوف شد و بوسیله کتب انبیا برحسب فرموده خدای سرمدی به جمیع امت‌ها بجهت اطاعت ایمان آشکارا گردید، (aiōnios g166) ۲۷ خدای حکیم وحید را بوسیله عیسی مسیح تا ابدالابد جلال باد، آمین. (aiōn g165)

حکمت هستند. ۲۳ لکن ما به مسیح مصلوب وعظ می‌کنیم که یهود را لغزش و امت هارا جهالت است. ۲۴ لکن دعوت‌شدگان

۱ پولس به اراده خدا رسول خوانده شده عیسی مسیح را خواه یهود و خواه یونانی مسیح قوت خدا و حکمت خدا است. و سوسانیس برادر، ۲ به کلیسای خدا که در قرنتس است، از مقدسین در مسیح عیسی که برای تقدس خوانده شده‌اند، با همه کسانی که در هر جا نام خداوند ماعیسی مسیح را می‌خوانند (خداوند) و ما (خداوند) ایشان است. ۳ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۴ خدای خود را پیوسته شکر می‌کنم درباره شما برای آن فیض خدا که در مسیح عیسی به شما عطا شده است، ۵ زیرا شما از هر چیز دروی دولتمند شده‌اید، در هر کلام و در هر معرفت. ۶ چنانکه شهادت مسیح در شما استوار گردید، ۷ بحدی که در هیچ بخشش ناقص نیستید و منتظر مکاشفه خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. ۸ که او نیز شما را تا آخر استوار خواهد فرمود تا در روز خداوند ما عیسی مسیح بی‌ملامت باشید. ۹ امین است خدایی که شما را به شراکت پسر خود عیسی مسیح خداوند مآخونده است. ۱۰ لکن‌ای برادران از شما استدعا دارم به نام خداوند ما عیسی مسیح که همه یک سخن گویند و شقاق در میان شما نباشد، بلکه در یک فکر و یک رای کامل شوید. ۱۱ زیرا که‌ای برادران من، از اهل خانه خلویی درباره شما خبر به من رسید که نزاعها در میان شما پیدا شده است. ۱۲ غرض اینکه هریکی از شما می‌گوید که من از پولس هستم، و من از اپلس، و من از کیفا، و من از مسیح. ۱۳ آیا مسیح منقسم شد؟ یا پولس در راه شما مصلوب گردید؟ یا به نام پولس تعمید یافتید؟ ۱۴ خدا را شکر می‌کنم که هیچ‌یکی از شما را تعمید ندادم جز کرسپس و قایوس، ۱۵ که مبادا کسی گوید که به نام خود تعمید دادم. ۱۶ و خاندان استیفان را نیز تعمید دادم و دیگر یادندارم که کسی را تعمید داده باشم. ۱۷ زیرا که مسیح مرا فرستاد، نه تا تعمید دهم بلکه تا بشارت رسانم، نه به حکمت کلام مبادا صلیب مسیح باطل شود. ۱۸ زیرا ذکر صلیب برای هالکان حماقت است، لکن نزد ما که ناجیان هستیم قوت خداست. ۱۹ زیرا مکتوب است: «حکمت حکما را باطل سازم و فهم فهمیان را نابود گردانم.» ۲۰ کجا است حکیم؟ کجا کاتب؟ کجا مباحث این دنیا؟ مگر خدا حکمت جهان را جهالت نگردانیده است؟ ۲۱ **gaiōn g165** زیرا که چون برحسب حکمت خدا، جهان از حکمت خود به معرفت خدا نرسید، خدا بدین رضا داد که بوسیله جهالت موعظه، ایمانداران رانجات بخشد. ۲۲ چونکه یهود آیتی می‌خواهند و یونانیان طالب

۲ و من‌ای برادران، چون به نزد شما آمدم، با فضیلت کلام یا حکمت نیامدم چون شما را به سر خدا اعلام می‌نمودم. ۲ زیرا عزیمت نکردم که چیزی در میان شما دانسته باشم جز عیسی مسیح و او را مصلوب. ۳ و من در ضعف و ترس و لرزش بسیار نزد شما شدم، ۴ و کلام و وعظ من به سخنان مقنع حکمت نبود، بلکه به برهان روح و قوت، ۵ تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوت خدا. ۶ لکن حکمتی بیان می‌کنیم نزد کاملین، اما حکمتی که از این عالم نیست و نه از روسای این عالم که زایل می‌گردند. ۷ **gaiōn g165** بلکه حکمت خدا را در سری بیان می‌کنیم، یعنی آن حکمت مخفی را که خدا پیش از دهرها برای جلال ما مقدر فرمود، ۸ **gaiōn g165** که احدی از روسای این عالم آن را ندانست زیرا اگر می‌دانستند خداوند جلال را مصلوب نمی‌کردند. ۹ **gaiōn g165** بلکه چنانکه مکتوب است: «چیزهایی را که چشمی ندید و گوش نشنید و به‌خاطر انسانی خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیا کرده است.» ۱۰ اما خدا آنها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه‌چیز حتی عمقهای خدا را نیز تفحص می‌کند. ۱۱ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بداند جز روح انسان که در وی می‌باشد. همچنین نیز امور خدا را هیچ‌کس ندانسته است، جز روح خدا. ۱۲ لیکن ما روح جهان را نیافته‌ایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم. ۱۳ که آنها را نیز بیان می‌کنیم نه به سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به آنچه روح‌القدس

می‌آموزد و روحانیها را باروحانیهها جمع می‌نمایم. ۱۴ اما انسان است، چنانکه مکتوب است: «حکما را به مکر خودشان گرفتار نفسانی امور روح خدا را نمی‌پذیرد زیرا که نزد او جهالت است و می‌سازد.» ۲۰ و ایضاً: «خداوند افکار حکما را می‌داند که باطل آنها را نمی‌تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می‌شود. ۱۵ لکن است.» ۲۱ پس هیچ‌کس در انسان فخر نکند، زیرا همه چیز از شخص روحانی در همه چیز حکم می‌کند و کسی را در او حکم آن شما است: ۲۲ خواه پولس، خواه اپلس، خواه کیفا، خواه نیست. ۱۶ «زیرا کیست که فکر خداوند را دانسته باشد تا او را آینده، همه از آن شما است، ۲۳ و شما از مسیح و مسیح از خدا تعلیم دهد؟» لکن ما فکر مسیح را داریم.

۳ و من‌ای برادران نتوانستم به شما سخن گویم چون روحانیان، می‌باشد.

بلکه چون جسمانیان و چون اطفال در مسیح. ۲ و شما را به شیر ۴ هرکس ما را چون خدام مسیح و وکلای اسرار خدا خوراکی دادم نه به گوشت زیرا که هنوز استطاعت آن نداشتید بلکه بشمارد. ۲ و دیگر در وکلا باز پرس می‌شود که هر یکی امین باشد. الحال نیز ندارید، ۳ زیرا که تا به حال جسمانی هستید، چون در ۳ اما بجهت من کمتر چیزی است که از شما یا از یوم بشر حکم میان شما حسد و نزاع و جدایی‌ها است. آیا جسمانی نیستید و کرده شوم، بلکه برخود نیز حکم نمی‌کنم. ۴ زیرا که در خود به طریق انسان رفتار نمی‌نمایید؟ ۴ زیرا چون یکی گوید من از عیبی نمی‌بینم، لکن از این عادل شمرده نمی‌شوم، بلکه حکم پولس و دیگری من از اپلس هستم، آیا انسان نیستید؟ ۵ پس کننده من خداوند است. ۵ لہذا پیش از وقت به چیزی حکم کیست پولس و کیست اپلس؟ جز خدامانی که بواسطه ایشان ایمان میکنند تا خداوند بیاید که خفایای ظلمت را روشن خواهد کرد و آوردید و به اندازه‌ای که خداوند به هرکس داد. ۶ من کاشتم نیت‌های دل‌ها را به ظهور خواهد آورد؛ آنگاه هرکس را مدح از خدا واپس آبیاری کرد لکن خدا نمو می‌بخشید. ۷ لہذا نه کارنده خواهد بود. ۶ اما ای برادران، این چیزها را بطور مثل به خود و چیزی است و نه آب دهنده بلکه خدای رویاننده. ۸ و کارنده و اپلس نسبت دادم به‌خاطر شما تا درباره مآموخته شوید که از آنچه سیرآب کننده یک هستند، لکن هر یک اجرت خود را بحسب مکتوب است تجاوز نکنید و تا هیچ یکی از شما تکبر نکند برای مشقت خود خواهند یافت. ۹ زیرا با خدا همکاران هستیم و شما یکی بر دیگری. ۷ زیرا کیست که تو را برتری داد وجه چیز داری زراعت خدا و عمارت خدا هستید. ۱۰ بحسب فیض خدا که به که نیافتی؟ پس چون یافتی، چرافخر می‌کنی که گویا نیافتی. من عطا شد، چون معمار دانا بنیاد نهادم و دیگری بر آن عمارت ۸ الحال سیر شده و دولتمند گشته‌اید و بدون ما سلطنت می‌کنید؛ می‌سازد؛ لکن هرکس باخبر باشد که چگونه عمارت می‌کند. و کاشکه سلطنت می‌کردید تا ما نیز با شما سلطنت می‌کردیم. ۱۱ زیرا بنیادی دیگر هیچ‌کس نمی‌تواند نهاد جز آنکه نهاده شده ۹ زیرا گمان می‌برم که خدا ما رسولان را آخر همه عرضه داشت است، یعنی عیسی مسیح. ۱۲ لکن اگر کسی بر آن بنیاد، مثل آنانی که فتوی موت بر ایشان شده است، زیرا که جهان و عمارتی از طلا یا نقره یا جواهر یا چوب یا گیاه یا کاه بنا کند، فرشتگان و مردم را تماشاگاه شده‌ایم. ۱۰ ما به‌خاطر مسیح جاهل ۱۳ کار هرکس آشکار خواهد شد، زیرا که آن روز آن را ظاهر خواهد هستیم، لکن شما در مسیح دانا هستید؛ ما ضعیف لکن شما نمود، چونکه آن به آتش به ظهور خواهد رسید و خود آتش، عمل توانا؛ شما عزیز اما ما ذلیل. ۱۱ تا به همین ساعت گرسنه و هرکس را خواهد آزمود که چگونه است. ۱۴ اگر کاری که کسی تشنه و عریان و کوبیده وآواره هستیم، ۱۲ و به‌دست‌های خود کار بر آن گذارده باشد بماند، اجر خواهد یافت. ۱۵ و اگر عمل کرده، مشقت می‌کشیم و دشمن شنیده، برکت می‌طلبیم و مظلوم کسی سوخته شود، زیان بدو وارد آید، هرچند خود نجات یابد اما گردیده، صبر می‌کنیم. ۱۳ چون افترا بر مامی زند، نصیحت چنانکه از میان آتش. ۱۶ آیا نمی‌دانید که هیکل خدا هستید می‌کنیم و مثل قاذورات دنیا و فضلات همه چیز شده‌ایم تا به حال. و روح خدا در شما ساکن است؟ ۱۷ اگر کسی هیکل خدا را ۱۴ و این را نمی‌نویسم تا شما را شرم‌نده سازم بلکه چون فرزندان خراب کند، خدا او را هلاک سازد زیرا هیکل خدا مقدس است و محبوب خود تنبیه می‌کنم. ۱۵ زیرا هرچند هزاران استاد در مسیح شما آن هستید. ۱۸ زنه‌ارکسی خود را فریب ندهد! اگر کسی از شما خود را در این جهان حکیم پندارد، جاهل بشود تا حکیم عیسی به انجیل تولید نمودم، ۱۶ پس از شما التماس می‌کنم که به گردد. 165 gñaiōn) ۱۹ زیرا حکمت این جهان نزد خدا جهالت من اقتدا نمایید. ۱۷ برای همین تیموتائوس را نزد شما فرستادم

که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تا راههای مرا در را داوری خواهیم کرد تاچه رسد به امور روزگار؟ ۴ پس چون در مسیح به یاد شما بیاورد، چنانکه در هرجاو در هرکلیسا تعلیم مقدمات روزگار مرافعه دارید، آیا آنانی را که در کلیساحقیر شمرده می‌دهم. ۱۸ اما بعضی تکبر می‌کنند به گمان آنکه من نزد شما می‌شوند، می‌نشانید؟ ۵ بجهت انفعال شما می‌گویم، آیا در میان نمی‌آیم. ۱۹ لکن به زودی نزد شما خواهم آمد، اگر خداوند شما یک نفر دانا نیست که بتواند در میان برادران خود حکم کند؟ بخواهد و خواهم دانست نه سخن متکبران را بلکه قوت ایشان را. ۶ بلکه برادر با برادر به محاکمه می‌رود و آن هم نزد بی‌ایمانان! ۲۰ زیرا ملکوت خدا به زبان نیست بلکه در قوت است. ۲۱ چه ۷ بلکه الان شما را بالکلیه قصوری است که بایکدیگر مرافعه دارید. چرا بیشتر مظلوم نمی‌شوید و چرا بیشتر مغبون نمی‌شوید؟ ۸ بلکه شما ظلم می‌کنید و مغبون می‌سازید و این را نیز به برادران خود! ۹ آیا نمی‌دانید که ظالمان وارث ملکوت خدا نمی‌شوند؟ فریب مخورید، زیرا فاسقان و بت‌پرستان و زانیان و متنعمان و لواط و دزدان و طمعکاران و میگساران و فحاشان و ستمگران وارث ملکوت خدا نخواهند شد. ۱۱ و بعضی از شما چنین می‌بودید لکن غسل یافته و مقدس گردیده و عادل کرده شده‌اید به نام عیسی خداوند و به روح خدای ما. ۱۲ همه چیز برای من جایز است لکن هرچیز مفید نیست. همه چیز برای من رواست، لیکن نمی‌گذارم که چیزی بر من تسلط یابد. ۱۳ خوراک برای شکم است و شکم برای خوراک، لکن خدایان و آن را فانی خواهد ساخت. اما جسم برای زنانیت، بلکه برای خداوند است و خداوند برای جسم. ۱۴ و خدا خداوند را بر خیزانید و ما را نیز به قوت خود خواهد بر خیزانید. ۱۵ آیا نمی‌دانید که بدنهای شما اعضای مسیح است؟ پس آیا اعضای مسیح را برداشته، اعضای فاحشه گردانم؟ حاشا! ۱۶ آیا نمی‌دانید که هر که با فاحشه پیوندد، با وی یکتا باشد؟ زیرا می‌گوید «هر دویک تن خواهند بود». ۱۷ لکن کسی که با خداوند پیوندد یکروح است. ۱۸ از زنا بگریزید. هر گناهی که آدمی می‌کند بیرون از بدن است، لکن زانی بر بدن خود گناه می‌ورزد. ۱۹ یا نمی‌دانید که بدن شما هیكل روح القدس است که در شما است که از خدا یافته‌اید و از آن خود نیستید؟ ۲۰ زیرا که به قیمتی خریده شدید، پس خدا را به بدن خود تمجید نمایید.

۷ اما درباره آنچه به من نوشته بودید: مرد رانیکو آن است که زن را لمس نکند. ۲ لکن بسبب زنا، هر مرد زوجه خود را بدارد و هر زن شوهر خود را بدارد. ۳ و شوهر حق زن را ادا نماید و همچنین زن حق شوهر را. ۴ زن بر بدن خود مختار نیست بلکه شوهرش، و همچنین مرد نیز اختیار بدن خود ندارد بلکه زنش، ۵ از یکدیگر جدایی مگزینید مگر مدتی به رضای طرفین تا برای روزه و عبادت فارغ باشید؛ و باز با هم پیوندید مبدا شیطان شما را به سبب ناپرهیزی شما در تجربه اندازد، ۶ لکن این را

۵ فی الحقیقه شنیده می‌شود که در میان شما زنا پیدا شده است، و چنان زانی که در میان امت‌ها هم نیست؛ که شخصی زن پدر خود را داشته باشد. ۲ و شما فخر می‌کنید بلکه ماتم هم ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کرد از میان شما بیرون شود. ۳ زیرا که من هر چند درجسم غایبم، اما در روح حاضرم؛ و الان چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را چنین کرده است. ۴ به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی که شما با روح من با قوت خداوند ما عیسی مسیح جمع شوید، ۵ که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد. ۶ فخر شما نیکو نیست. آیا آگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر می‌سازد؟ ۷ پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه باشید، چنانکه بی‌خمیرمایه هستید زیرا که فصیح ما مسیح در راه ما ذبح شده است. ۸ پس عید را نگاه داریم نه به خمیرمایه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده دلی و راستی. ۹ در آن رساله به شما نوشتم که با زانیان معاشرت نکنید. ۱۰ لکن نه مطلق با زانیان این جهان یا طمعکاران و یا ستمکاران یا بت‌پرستان، که در این صورت می‌باید از دنیا بیرون شوید. ۱۱ لکن الان به شما می‌نویسم که اگر کسی که به برادر نامیده می‌شود، زانی یا طماع یا بت‌پرست یا فحاش یا میگسار یا ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت نکنید بلکه غذا هم مخورید. ۱۲ زیرا مرا چه کار است که بر آنانی که خارج انداوری کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی‌کنید؟ ۱۳ لکن آنانی را که خارج اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان خود برانید.

۶ آیا کسی از شما چون بر دیگری مدعی باشد، جرات دارد که مرافعه برد پیش ظالمان نه نزد مقدسان؟ ۲ یا نمی‌دانید که مقدسان، دنیا را داوری خواهند کرد؛ و اگر دنیا از شما حکم یابد، آیا قابل مقدمات کمتر نیستید؟ ۳ آیا نمی‌دانید که فرشتگان

می‌گویم به طریق اجازه نه به طریق حکم. ۷ اما می‌خواهم که بر شما شفقت دارم. ۲۹ اما ای برادران، این را می‌گویم وقت همه مردم مثل خودم باشند. لکن هرکس نعمتی خاص از خدا تنگ است تا بعد از این آنانی که زن دارند مثل بی‌زن باشند دارد، یکی چنین و دیگری چنان. ۸ لکن به مجردین و بیوه‌زان ۳۰ و گریبانان چون ناگریبانان و خوشحلالان مثل ناخوشحلالان و می‌گویم که ایشان را نیکو است که مثل من بمانند. ۹ لکن اگر خریدارن چون غیرمالکان باشند، ۳۱ و استعمال کنندگان این پرهیزدارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است. جهان مثل استعمال کنندگان نباشند، زیرا که صورت این جهان ۱۰ اما منکوحان را حکم می‌کنم و نه من بلکه خداوند که زن از درگذر است. ۳۲ اما خواهش این دارم که شما بی‌اندیشه باشید. شوهر خود جدا نشود؛ ۱۱ و اگر جدا شود، مجرد بماند یا با شخص مجرد در امور خداوند می‌اندیشد که چگونه رضامندی شوهر خود صلح کند؛ و مرد نیز زن خود را جدا نسازد. ۱۲ و خداوند را بجوید؛ ۳۳ و صاحب زن در امور دنیا می‌اندیشد که دیگران را من می‌گویم نه خداوند که اگر کسی از برادران زنی چگونه زن خود را خوش بسازد. ۳۴ در میان زن منکوحه و بارگه نیز بی‌ایمان داشته باشد و آن زن راضی باشد که با وی بماند، او را تفاوتی است، زیرا بارگه در امور خداوندی اندیشد تا هم در تن و جدا نسازد. ۱۳ وزنی که شوهر بی‌ایمان داشته باشد و او راضی هم در روح مقدس باشد؛ اما منکوحه در امور دنیا می‌اندیشد تا باشد که با وی بماند، از شوهر خود جدا نشود. ۱۴ زیرا که شوهر خود را خوش سازد. ۳۵ اما این را برای نفع شمامی گویم شوهر بی‌ایمان از زن خود مقدس می‌شود و زن بی‌ایمان از برادر نه آنکه دامی بر شما بنهم بلکه نظر به شایستگی و ملازمت مقدس می‌گردد و اگر نه اولاد شما ناپاک می‌بودند، لکن الحال خداوند، بی‌تشویش. ۳۶ لکن هرگاه کسی گمان برد که با بارگه مقدسند. ۱۵ اما اگر بی‌ایمان جدایی نماید، بگذارش که بشود خودناشایستگی می‌کند، اگر به حد بلوغ رسید و ناچار است از زیرا برادر یا خواهر در این صورت مقید نیست و خدا ما را به چنین شدن، آنچه خواهد بکند؛ گناهی نیست؛ بگذار که نکاح سلامتی خوانده است. ۱۶ زیرا که تو چه دانی‌ای زن که شوهرت کنند. ۳۷ اما کسی که در دل خود پایدار است و احتیاج ندارد را نجات خواهی داد؟ یا چه دانی‌ای مرد که زن خود را نجات بلکه در اراده خود مختار است و در دل خود جازم است که بارگه خواهی داد؟ ۱۷ مگر اینکه به هرطور که خداوند به هرکس قسمت خود را نگاه دارد، نیکو می‌کند. ۳۸ پس هم کسی که به نکاح فرموده و به همان حالت که خدا هرکس را خوانده باشد، بدینطور دهد، نیکو می‌کند و کسی که به نکاح ندهد، نیکوتر می‌نماید. رفتار بکند؛ و همچنین درهمه کلیساها امر می‌کنم. ۱۸ اگر کسی ۳۹ زن مادامی که شوهرش زنده است، بسته است. اما هرگاه در مختونی خوانده شود، نامختون نگردد و اگر کسی درنامختونی شوهرش مرد آزاد گردید تا به هرکه بخواید منکوحه شود، لیکن در خوانده شود، مختون نشود. ۱۹ ختنه چیزی نیست و نامختونی خداوند فقط. ۴۰ اما بحسب رای من خوشحال تر است، اگر هیچ، بلکه نگاه داشتن امرهای خدا. ۲۰ هرکس در هر حالتی که چنین بماند و من نیز گمان می‌برم که روح خدا را دارم.

خوانده شده باشد، در همان بماند. ۲۱ اگر در غلامی خوانده شدی تو را باکی نباشد، بلکه اگر هم می‌توانی آزاد شوی، آن را اولی تر استعمال کن. ۲۲ زیرا غلامی که در خداوند خوانده شده باشد، آزاد خداوند است؛ و همچنین شخصی آزاد که خوانده شد، غلام مسیح است. ۲۳ به قیمتی خریده شدیدی، غلام انسان نشوید. ۲۴ ای برادران هرکس در حالتی که خوانده شده باشد، در آن نزد خدا بماند. ۲۵ اما درباره بارگه‌ها حکمی از خداوند ندارم. لکن چون از خداوند رحمت یافتیم که امین باشیم، رای می‌دهم. ۲۶ پس گمان می‌کنم که بجهت تنگی این زمان، انسان را نیکو آن است که همچنان بماند. ۲۷ اگر با زن بسته شدی، جدایی مجوی و اگر از زن جدا هستی دیگر زن نخواه. ۲۸ لکن هرگاه نکاح کردی، گناه نوزیدی و هرگاه بارگه منکوحه گردید، گناه نکرد. ولی چنین در جسم زحمت خواهند کشید، لیکن من

می‌خورند و ضمیر ایشان چون ضعیف است نجس می‌شود. ۸ اما آنکه کسی فخر مرا باطل گرداند. ۱۶ زیرا هرگاه بشارت دهم، مرا خوراک، ما رامقبول خدا نمی‌سازد زیرا که نه به خوردن بهتریم و فخر نیست چونکه مرا ضرورت افتاده است، بلکه وای بر من اگر نه به ناخوردن بدتر. ۹ لکن احتیاط کنید مباداختیار شما باعث بشارت دهم. ۱۷ زیرا هرگاه این را طوع کنم اجرت دارم، لکن اگر لغزش ضعفا گردد. ۱۰ زیرا اگر کسی تو را که صاحب علم هستی کره باشد وکالتی به من سپرده شد. ۱۸ در این صورت، مرا چه بیند که در بتکده نشسته‌ای، آیا ضمیر آن کس که ضعیف است اجرت است تا آنکه چون بشارت می‌دهم، انجیل مسیح را بی‌خرج به خوردن قربانی‌های بتهنا بنا نمی‌شود؟ ۱۱ و از علم تو آن سازم و اختیار خود را در انجیل استعمال نکنم؟ ۱۹ زیرا با اینکه از برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک خواهد شد. ۱۲ و همه کسی آزاد بودم، خود را غلام همه گردانیدم تا بسیاری را سود همچنین چون به برادران گناه ورزیدید و ضمایر ضعیفشان را صدمه برم. ۲۰ و یهود را چون یهود گشتم تا یهود را سود برم و اهل شریعت رسانیدید، همانا به مسیح خطا نمودید. ۱۳ بنابراین، اگر خوراک باعث لغزش برادر من باشد، تا به ابدگوشتم نخواهم خورد تا برادر خود را لغزش دهم. (aiōn g165)

۹ آیا رسول نیستم؟ آیا آزاد نیستم؟ آیا عیسی مسیح خداوند ما را ندیدم؟ آیا شماعمل من در خداوند نیستید؟ ۲ هرگاه دیگران را رسول نباشم، البته شما را هستم زیرا که مهرسالت من در خداوند شما هستید. ۳ حجت من بجهت آنانی که مرا امتحان می‌کنند این است ۴ که آیا اختیار خوردن و آشامیدن نداریم؟ ۵ آیا اختیار نداریم که خواهر دینی را به زنی گرفته، همراه خود ببریم، مثل سایر رسولان و برادران خداوند و کیف؟ ۶ یا من و برنابا به تنهایی مختار نیستیم که کار نکنیم؟ ۷ کیست که هرگز از خرجی خود جنگ کند؟ یا کیست که تاختستانی غرس نموده، از میوه‌اش نخورد؟ یا کیست که گله‌ای بچراند و از شیر گله ننوشد؟ ۸ آیا

این را بطور انسان می‌گویم یا شریعت نیز این را نمی‌گوید؟ ۹ زیرا که در تورات موسی مکتوب است که «گاو را هنگامی که خرمن را خرد می‌کند، دهان میند». آیا خدا در فکر گاوان می‌باشد؟ ۱۰ آیا محض خاطر ما این را نمی‌گوید؟ بلی برای ما مکتوب است که شخم کننده می‌باید به امید، شخم نماید و خردکننده خرمن در امید یافتن قسمت خود باشد. ۱۱ چون ما روحانیها را برای آن صخره مسیح بود. ۵ لیکن از اکثر ایشان خداری نبود، شما کاشتیم، آیا امریزگی است که ما جسمانیهای شما را درو زیرا که در بیابان انداخته شدند. ۶ و این امور نمونه‌ها برای ما کنیم؟ ۱۲ اگر دیگران در این اختیار بر شما شریکند آیانه ماه شد تا ما خواهشمند بدی نباشیم، چنانکه ایشان بودند؟ ۷ و نه بیشتر؟ لیکن این اختیار را استعمال نکردیم، بلکه هرچیز را متحمل بت‌پرست شوید، مثل بعضی از ایشان، چنانکه مکتوب است: می‌شویم، مبادا انجیل مسیح را تعویق اندازیم. ۱۳ آیا نمی‌دانید «قوم به اکل و شرب نشستند و برای لهو و لعب برپا شدند». ۸ و که هرکه در امور مقدس مشغول باشد، از هیکل می‌خورد و هرکه نه زنا کنیم چنانکه بعضی از ایشان کردند و در یک روزیست خدمت مذهب کند، از مذهب نصیبی می‌دارد. ۱۴ و همچنین و سه هزار نفر هلاک گشتند. ۹ و نه مسیح راتجربه کنیم، خداوند فرمود که «هرکه به انجیل اعلام نماید، از انجیل معیشت چنانکه بعضی از ایشان کردند و از ما را هلاک گردیدند. ۱۰ و نه یابد». ۱۵ لیکن من هیچیک از اینها را استعمال نکردم و این را به همه‌همه کنید، چنانکه بعضی از ایشان کردند و هلاک کننده این قصد نوشتن تا بامن چنین شود، زیرا که مرا مردن بهتر است از ایشان را هلاک کرد. ۱۱ و این همه بطور مثل بدیشان واقع شد

و برای تنبیه ما مکتوب گردید که اواخر عالم به ما رسیده است. هرچیز مرا یاد می‌دارد و اخبار را بطوری که به شما سپردم، حفظ

(aiōn g165) ۱۲ پس آنکه گمان برد که قائم است، باخبر باشد می‌نماید. ۳ اما می‌خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح که نیفتد. ۱۳ هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد، شما را است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. ۴ هومردی که سرپوشیده فرو نگرفت. اما خدامین است که نمی‌گذارد شما فوق طاقت دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌نماید. ۵ اما هر زنی که سر خودآموده شوید، بلکه با تجربه مفری نیز می‌سازد تا یارای تحمل آن برهنه دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌سازد، زیرا این چنان را داشته باشید. ۱۴ لهندای عزیزان من از بت پرستی بگریزید. است که تراشیده شود. ۶ زیرا اگر زن نمی‌پوشد، موی را نیز ۱۵ به خردمندان سخن می‌گویم: خود حکم کنید بر آنچه می‌گویم. ببرد؛ و اگر زن را موی پریدن یا تراشیدن قبیح است، باید بپوشد. ۱۶ پیاله برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون ۷ زیرا که مرد را نباید سر خود بپوشد چونکه او صورت و جلال مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن خداست، اما زن جلال مرد است. ۸ زیرا که مرد از زن نیست مسیح نی؟ ۱۷ زیرا ما که بسیاریم، یک نان و یکتن می‌باشیم بلکه زن از مرد است. ۹ و نیز مرد بجهت زن آفریده نشد، بلکه چونکه همه از یک نان قسمت می‌یابیم. ۱۸ اسرائیل جسمانی زن برای مرد. ۱۰ از این جهت زن می‌باید عزتی بر سر داشته را ملاحظه کنید! آیا خورندگان قربانی‌ها شریک قربانگاه نیستند؟ باشد به سبب فرشتگان. ۱۱ لیکن زن از مرد جدا نیست و مرد هم ۱۹ پس چه گویم؟ آیا بت چیزی می‌باشد؟ یا که قربانی بت چیزی جدا از زن نیست در خداوند. ۱۲ زیرا چنانکه زن از مرد است، است؟ ۲۰ نی! بلکه آنچه امت هاقربانی می‌کند، برای دیوها همچنین مرد نیز بوسیله زن، لیکن همه چیز از خدا. ۱۳ در دل خود می‌گذرانند نه برای خدا؛ و نمی‌خواهم شما شریک دیوها باشید. انصاف دهید: آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند؟ ۲۱ محال است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بنوشید؛ ۱۴ آیا خود طبیعت شما را نمی‌آموزد که اگر مرد موی دراز دارد، او و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت را عار می‌باشد؟ ۱۵ و اگر زن موی دراز دارد، او را فخر است، زیرا برد. ۲۲ آیا خداوند را به غیرت می‌آوریم یا از او تواناتر می‌باشیم؟ که موی بجهت پرده بدو داده شد؟ ۱۶ و اگر کسی ستیزه گر ۲۳ همه چیز جایز است، لیکن همه مفید نیست؛ همه رواست، باشد، ما و کلیساهای خدا را چنین عادت نیست. ۱۷ لیکن چون لیکن همه بنا نمی‌کند. ۲۴ هرکس نفع خود را نجوید، بلکه این حکم را به شما می‌کنم، شمارا تحسین نمی‌کنم، زیرا که نفع دیگری را. ۲۵ هر آنچه را در قصاصخانه می‌فروشد، بخورید و پری آن از آن اولاهنگامی که شما در کلیسا جمع می‌شوید، می‌شنوم که در هیچ می‌رسید به خاطر ضمیر. ۲۶ زیرا که جهان و پری آن از آن اولاهنگامی که شما در کلیسا جمع می‌شوید، می‌شنوم که در خداوند است. ۲۷ هرگاه کسی از پی ایمانان از شما وعده خواهد میان شما شفافا روی می‌دهد و قدری از آن را باور می‌کنم. ۱۹ از و می‌خواهید بروید، آنچه نزد شما گذارند بخورید و هیچ می‌رسید آن جهت که لازم است در میان شما بدعتها نیز باشد تا که بجهت ضمیر. ۲۸ اما اگر کسی به شما گوید «این قربانی بت مقبولان از شما ظاهر گردند. ۲۰ پس چون شما در یک جا جمع است»، مخورید به خاطر آن کس که خبر داد و بجهت ضمیر، زیرا می‌شوید، ممکن نیست که شام خداوند خورده شود، ۲۱ زیرا در که جهان و پری آن از آن خداوند است. ۲۹ اما ضمیری گویم نه وقت خوردن هرکس شام خود را پیشتر می‌گیرد و یکی گرسنه و از خودت بلکه ضمیر آن دیگر؛ زیرا چرا ضمیر دیگری بر آزادی من دیگری مست می‌شود. ۲۲ مگر خانه‌ها برای خوردن و آشامیدن حکم کند؟ ۳۰ و اگر من به شکر بخورم، چرا بر من افترا زنند ندارید؟ یا کلیسای خدا را تحقیر می‌نماید و آنانی را که ندارند به سبب آن چیزی که من برای آن شکر می‌کنم؟ ۳۱ پس خواه شرمند می‌سازید؟ به شما چه بگویم؟ آیا در این امر شمارا تحسین بخورید، خواه بنوشید، خواه هر چه کنید، همه را برای جلال خدا نامیم؟ تحسین نمی‌نمایم! ۲۳ زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به بکنید. ۳۲ یهودیان و یونانیان و کلیسای خدا را لغزش مدهید. شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، ۳۳ چنانکه من نیز در هرکاری همه را خوش می‌سازم و نفع خود را نان را گرفت ۲۴ و شکر نموده، پاره کرد و گفت: «بگیرید بخورید. طالب نیستم، بلکه نفع بسیاری را تا نجات یابند.

۱۱ پس اقتدا به من نمایند چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم. «این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به ۲ اما ای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید. کجایمی بود شنیدن و اگر همه شنیدن بودی کجا می‌بودید؟ ۲۷ پس هرکه بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، ۱۸ لکن الحال خدا هریک از اعضا را در بدن نهاد برحسب اراده مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. ۲۸ اما هر شخص خود خود. ۱۹ و اگر همه یک عضو بودی بدن کجا می‌بود؟ ۲۰ اما را امتحان کند و بدینطرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. الان اعضا بسیار است لیکن بدن یک. ۲۱ و چشم دست رانمی ۲۹ زیرا هرکه می‌خورد و می‌نوشد، فتوی خود را می‌خورد و می‌نوشد تواند گفت که محتاج تو نیستم یا سر پایها رانیز که احتیاج به اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند. ۳۰ از این سبب بسیاری از شما ندارم. ۲۲ بلکه علاوه بر این، آن اعضای بدن که ضعیفتر شما ضعیف و مریض‌اند و بسیاری خوابیده‌اند. ۳۱ اما اگر برخورد می‌نمایند، لازم ترمی باشند. ۲۳ و آنها را که پست‌تر اجزای بدن حکم می‌کردیم، حکم بر مانمی شد. ۳۲ لکن هنگامی که بر ما می‌پندارم، عزیزتر می‌داریم و اجزای قبیح ما جمال افضل دارد. حکم می‌شود، از خداوند تادیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا بر ۲۴ لکن اعضای جمیله ما را احتیاجی نیست، بلکه خدا بدن را ماحکم شود. ۳۳ لهدای برادران من، چون بجهت خوردن جمع مرتب ساخت بقسمی که ناقص را بیشتر حرمت داد، ۲۵ تا که می‌شوید، منتظر یکدیگر باشید. ۳۴ و اگر کسی گرسنه باشد، در جدایی در بدن نیفتد، بلکه اعضا به برابری در فکریکدیگر باشند. خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون بیایم، ۲۶ و اگر یک عضو دردمند گردد، سایر اعضا با آن همدرد باشند و باقی را منتظم خواهم نمود.

۱۲ اما درباره عطایای روحانی، ای برادران نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید. ۲ می‌دانید هنگامی که امت‌ها می‌بودید، به سوی بتهای گنگ برده می‌شدید بطوری که شما رامی‌بردند. ۳ پس شما را خبر می‌دهم که هرکه متکلم به روح خدا باشد، عیسی را اناتیمانمی‌گوید و احدی جزیه روح‌القدس عیسی را خداوند نمی‌تواند گفت. ۴ و نعمتها انواع است ولی روح همان. ۵ و خدمتها انواع است اما خداوند همان. ۶ و عملها انواع است لکن همان خدا همه را در همه عمل می‌کند. ۷ ولی هرکس را ظهور روح بجهت منفعت عطا می‌شود. ۸ زیرا یکی را بواسطت روح، کلام حکمت داده می‌شود و دیگری را کلام علم، بحسب همان روح. ۹ و یکی را ایمان به همان روح و دیگری را نعمتهای شفا دادن به همان روح. ۱۰ و یکی را قوت معجزات و دیگری را نبوت و یکی را تمییز ارواح و دیگری را اقسام زبانها و دیگری را ترجمه زبانها. ۱۱ لکن در جمیع اینها همان یک روح فاعل است که هرکس را فرد بحسب اراده خود تقسیم می‌کند. ۱۲ زیرا چنانکه بدن یک است و اعضای متعددارد و تمامی اعضای بدن اگرچه بسیار است یکن می‌باشد، همچنین مسیح نیز می‌باشد. ۱۳ زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم. ۱۴ زیرا بدن یک عضو نیست بلکه بسیار است. ۱۵ اگر پاگوید چونکه دست نیستم از بدن نمی‌باشم، آیدین سبب از بدن نیست؟ ۱۶ و اگر گوش گوید چونکه چشم نیم از بدن نیستم، آیا بدین سبب از بدن نیست؟ ۱۷ اگر تمام بدن چشم بودی،

۱۳ اگر به زبانهای مردم و فرشتگان سخن گویم و محبت نداشته باشم، مثل نحاس صدا دهنده و سنج فغان کننده شده‌ام. ۲ و اگر نبوت داشته باشم و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان کامل داشته باشم بحدی که کوهها را نقل کنم و محبت نداشته باشم، هیچ هستم. ۳ و اگر جمیع اموال خود را صدقه دهم و بدن خود را بسپارم تا سوخته شود و محبت نداشته باشم، هیچ سود نمی‌برم. ۴ محبت حلیم و مهربان است؛ محبت حسد نمی‌برد؛ محبت کبر و غرور ندارد؛ ۵ اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی‌شود؛ خشم نمی‌گیرد و سوءظن ندارد؛ ۶ ازنازاستی خوشوقت نمی‌گردد، ولی با راستی شادی می‌کند؛ ۷ در همه چیز صبر می‌کند و همه را باور می‌نماید؛ در همه حال امیدوار می‌باشد و هر چیز را متحمل می‌باشد. ۸ محبت هرگز ساقط نمی‌شود و اما اگر نوتها باشد، نیست خواهد شد و اگر زبانها، انتها خواهد پذیرفت و اگر علم، زایل خواهد گردید. ۹ زیرا جزئی علمی داریم و جزئی نبوت می‌نمایم، ۱۰ لکن هنگامی که کامل آید، جزئی نیست خواهد گردید. ۱۱ زمانی که طفل بودم، چون طفل حرف

می‌زد و چون طفل فکر می‌کردم و مانند طفل تعقل می‌نمودم. اما کلیسای بیشتر می‌پسندم که پنج کلمه به عقل خود گویم تادیکران را چون مرد شدم، کارهای طفلانه را ترک کردم. ۱۲ زیرا که الحال نیز تعلیم دهم از آنکه هزاران کلمه به زبان بگویم. ۲۰ ای برادران، در آینه بطور معما می‌بینم، لکن آن وقت روبرو؛ الان جزئی معرفتی در فهم اطفال مباحثید بلکه در بدخوبی اطفال باشید و در فهم دارم، لکن آن وقت خواهم شناخت، چنانکه نیز شناخته شدم. ۲۱ درتورات مکتوب است که «خداوند می‌گوید به زبانهای ۱۳ و الحال این سه چیز باقی است: یعنی ایمان و امید و محبت. بیگانه و لپهای غیر به این قوم سخن خواهم گفت و با این همه مرا بزرگتر از اینها محبت است. ۲۲ پس زبانها نشانی است نه برای ایمان

داران بلکه برای بی‌ایمانان؛ اما نبوت برای بی‌ایمان نیست بلکه برای ایمانداران است. ۲۳ پس اگر تمام کلیسادر جایی جمع شوند و همه به زبانها حرف زند و امیان یا بی‌ایمانان داخل شوند، آیا نمی‌گویند که دیوانه‌اید؟ ۲۴ ولی اگر همه نبوت کنند و کسی از بی‌ایمانان یا امیان درآید، از همه توبیخ می‌یابد واز همه ملزم می‌گردد، ۲۵ و خفایای قلب او ظاهر می‌شود و همچنین به روی درافتاده، خدا راعبادت خواهد کرد و ندا خواهد داد که «فی الحقیقه خدا در میان شما است.» ۲۶ پس ای برادران مقصود این است که وقتی که جمع شوید، هر یکی از شما سرودی دارد، تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکاشفه‌ای دارد، ترجمه‌ای دارد، باید همه بجهت بنا بشود. ۲۷ اگر کسی به زبانی سخن گوید، دو دو یا نهایت سه سه باشند، به ترتیب و کسی ترجمه کند. ۲۸ اما اگر مترجمی نباشد، در کلیسا خاموش باشد و با خودو با خدا سخن گوید. ۲۹ و از انبیا دو یا سه سخن بگویند و دیگران تمیز دهند. ۳۰ و اگر چیزی به دیگری از اهل مجلس مکشوف شود، آن اول ساکت شود. ۳۱ زیرا که همه می‌توانید یک یک نبوت کنید تا همه تعلیم یابند و همه نصیحت‌پذیرند. ۳۲ و ارواح انبیا مطیع انبیا می‌باشند. ۳۳ زیرا که او خدای تشویش نیست بلکه خدای سلامتی، چنانکه در همه کلیساهای مقدسان. ۳۴ و زنان شما در کلیساها خاموش باشند زیرا که ایشان را حرف زدن جایز نیست بلکه اطاعت نمودن، چنانکه تورات نیز می‌گوید. ۳۵ اما اگر می‌خواهند چیزی بیاموزند، در خانه از شوهران خود بپرسند، چون زنان را در کلیسا حرف زدن قبیح است. ۳۶ آیا کلام خدا از شما صادر شد یا به شما به تنهایی رسید؟ ۳۷ اگر کسی خود را نبی یا روحانی پندارد، اقرار بکند که آنچه به شما می‌نویسم، احکام خداوند است. ۳۸ اما اگر کسی جاهل است، جاهل باشد. ۳۹ پس ای برادران، نبوت را به غیرت بطلبید و از تکلم نمودن به زبانها منع نکنید. ۴۰ لکن همه چیز به شایستگی و انتظام باشد.

۱۵ الان ای برادران، شما را از انجیلی که به شما بشارت دادم می‌کنم که زیادت از همه شما به زبانها حرف می‌زنم. ۱۹ لکن در

۲ وپوسيله آن نيز نجات می‌یابد، به شرطی که آن کلامی را که به انداخت مستثنی است. ۲۸ اما زمانی که همه مطیع وی شده شما بشارت دادم، محکم نگاه دارید والا عیب ایمان آوردید. باشند، آنگاه خود پسر هم مطیع خواهد شد او را که همه چیز را ۳ زیرا که اول به شما سپردم، آنچه نیز یافتم که مسیح برحسب مطیع وی گردانید، تا آنکه خدا کل در کل باشد. ۲۹ والا آنانی کتب در راه گناهان ما مرد، ۴ و اینکه مدفون شد و در روز سوم که برای مردگان تعمید می‌یابند چکنند؟ هرگاه مردگان مطلق بر نمی برحسب کتب برخاست؛ ۵ و اینکه به کیفا ظاهر شد و بعد از آن خیزند، پس چرا برای ایشان تعمید می‌گیرند؟ ۳۰ و ما نیز چرا هر به آن دوازده، ۶ و پس از آن به زیاده از پانصد برادر یک بار ظاهر ساعت خود را در خطر می‌اندازیم؟ ۳۱ به آن فخری درباره شما که شد که بیشتر از ایشان تا امروز باقی هستند اما بعضی خوابیده‌اند. مرا در خداوند ما مسیح عیسی هست قسم، که هرروزه مرا مردنی ۷ از آن پس به یعقوب ظاهر شد و بعد به جمیع رسولان. ۸ و آخر است. ۳۲ چون بطور انسان در افسس با وحوش جنگ کردم، مرا همه بر من مثل طفل سقطشده ظاهر گردید. ۹ زیرا من کهنترین چه سود است؟ اگر مردگان بر نمی خیزند، بخوریم و بیاشامیم رسولان هستیم و لایق نیستیم که به رسول خوانده شوم، چونکه چون فردامی میریم. ۳۳ گرفته مشوید معاشرات بد، اخلاق حسنه بر کلیسای خدا جفا می‌رسانیدم. ۱۰ لیکن به فیض خدا آنچه را فاسد می‌سازد. ۳۴ برای عدالت بیدار شده، گناه مکنید زیرا هشتم هستیم و فیض او که بر من بود باطل نگشت، بلکه بیش از بعضی معرفت خدا رانداوند. برای انفعال شما می‌گویم. ۳۵ اما همه ایشان مشقت کشیدم، اما نه من بلکه فیض خدا که با من اگر کسی گوید: «مردگان چگونه برمی خیزند و به کدام بدن بود. ۱۱ پس خواه من و خواه ایشان بدین طریق وعظمی کنیم می‌آیند؟»، ۳۶ ای احمق آنچه تو می‌کاری زنده نمی‌گردد جز و به اینطور ایمان آوردید. ۱۲ لیکن اگر به مسیح وعظ می‌شود آنکه بمیرد. ۳۷ و آنچه می‌کاری، نه آن جسمی را که خواهد شد که از مردگان برخاست، چون است که بعضی از شما می‌گویند می‌کاری، بلکه دانه‌ای مجرد خواه از گندم و یا از دانه های دیگر. که قیامت مردگان نیست؟ ۱۳ اما اگر مردگان را قیامت نیست، ۳۸ لیکن خدا برحسب اراده خود، آن را جسمی می‌دهد و به هر مسیح نیز برنخاسته است. ۱۴ و اگر مسیح برنخاست، باطل یکی از تخمها جسم خودش را. ۳۹ هر گوشت از یک نوع گوشت است وعظما و باطل است نیز ایمان شما. ۱۵ و شهود کذب نیست، بلکه گوشت انسان، دیگر است وگوشت بهایم، دیگر و نیز برای خدا شدیم، زیرا درباره خدا شهادت دادیم که مسیح را گوشت مرغان، دیگر وگوشت ماهیان، دیگر. ۴۰ و جسمهای برخیزانید، و حال آنکه او را برخیزانید در صورتی که مردگان بر نمی آسمانی هست و جسمهای زمینی نیز، لیکن‌شان آسمانی‌ها، دیگر خیزند. ۱۶ زیرا هرگاه مردگان بر نمی خیزند، مسیح نیز برنخاسته و شان زمینی‌ها، دیگر است، ۴۱ و شان آفتاب دیگر و شان ماه دیگر است. ۱۷ اما هرگاه مسیح برنخاسته است، ایمان شما باطل و شان ستارگان، دیگر، زیرا که ستاره از ستاره در شان، فرق دارد. است و شما تاکنون در گناهان خود هستید، ۱۸ بلکه آنانی هم که ۴۲ به همین نهج است نیز قیامت مردگان. در فساد کاشته می‌شود، در مسیح خوابیده‌اند هلاک شدند. ۱۹ اگر فقط در این جهان در و در بی‌فسادی برمی‌خیزد؛ ۴۳ در ذلت کاشته می‌گردد و در مسیح امیدواریم، از جمیع مردم بدبخت تریم. ۲۰ لیکن بالفعل جلال برمی‌خیزد؛ در ضعف کاشته می‌شود و در قوت برمی‌خیزد؛ مسیح از مردگان برخاسته و نوبت خوابیدگان شده است. ۲۱ زیرا ۴۴ جسم نفسانی کاشته می‌شود و جسم روحانی برمی‌خیزد. اگر چنانکه به انسان موت آمد، به انسان نیز قیامت مردگان شد. جسم نفسانی هست، هرآینه روحانی نیز هست. ۴۵ و همچنین ۲۲ و چنانکه در آدم همه می‌میرند در مسیح نیز همه زنده خواهند نیز مکتوب است که انسان اول یعنی آدم نفس زنده گشت، گشت. ۲۳ لیکن هرکس به رتبه خود؛ مسیح نوبت است و بعد اما آدم آخر روح حیات بخش شد. ۴۶ لیکن روحانی مقدم نبود آنانی که در وقت آمدن او از آن مسیح می‌باشند. ۲۴ و بعد از آن بلکه نفسانی و بعد از آن روحانی. ۴۷ انسان اول از زمین است انتها است وقتی که ملکوت را به خدا و پدر سپارد. و در آن زمان خاکی؛ انسان دوم خداوند است از آسمان. ۴۸ چنانکه خاکی تمام ریاست و تمام قدرت و قوت را نابود خواهد گردانید. ۲۵ زیرا است، خاکیان نیز چنان هستند و چنانکه آسمانی است آسمانی‌ها مادامی که همه دشمنان را زیر پایهای خود نهد، می‌باید اوسلطنت همچنان می‌باشند. ۴۹ و چنانکه صورت خاکی را گرفتیم، صورت بنماید. ۲۶ دشمن آخر که نابود می‌شود، موت است. ۲۷ زیرا آسمانی را نیز خواهیم گرفت. ۵۰ لیکن ای برادران این را می‌گویم «همه چیز را زیر پایهای وی انداخته است». اما چون می‌گوید که گوشت و خون نمی‌تواند وارث ملکوت خدا شود و فسادوارث «همه چیز را زیر انداخته است»، واضح است که او که همه را زیر او بی‌فسادی نیز نمی‌شود. ۵۱ همانا به شما سری می‌گویم که همه

نخواهیم خوابید، لیکن همه متبدل خواهیم شد. ۵۲ در لحظه‌ای، نور اخائییه هستند و خویشتن را به خدمت مقدسین سپرده اند)، در طرفه العینی، به مجرد نواختن صور اخیر، زیرا کرنا صدا خواهد داد، و مردگان، بی‌فساد خواهند برخاست و ما متبدل خواهیم شد. کار و زحمت شریک باشد. ۱۷ و از آمدن استفان و فرتونتس ۵۳ زیرا که می‌باید این فاسد بی‌فسادی را پیوسته و این فانی به بقا و اخائیکوس مرا شادی رخ نمود زیرا که آنچه از جانب شما ناتمام آراسته گردد. ۵۴ اما چون این فاسد بی‌فسادی را پوشید و این بود، ایشان تمام کردند. ۱۸ چونکه روح من و شما را تازه کردند. فانی به بقا آراسته شد، آنگاه این کلامی که مکتوب است به پس چنین اشخاص را بشناسید. ۱۹ کلیساهای آسیا به شما سلام انجام خواهد رسید که «مرگ در ظفر بلعیده شده است. ۵۵ ای می‌رسانند واکایلا و پرسکالا با کلیسایی که در خانه ایشانند، به موت نیش تو کجا است وای گور ظفر تو کجا؟» (Hadēs g86) شما سلام بسیار در خداوند می‌رسانند. ۲۰ همه برادران شما ۵۶ نیش موت گناه است و قوت گناه، شریعت. ۵۷ لیکن شکر را سلام می‌رسانند. یکدیگر را به بوسه مقدسانه سلام رسانید. خدا راست که ما را بواسطه خداوند ماعیسی مسیح ظفر می‌دهد. ۲۱ من پولس از دست خود سلام می‌رسانم. ۲۲ اگر کسی عیسی ۵۸ بنابر این‌ای برادران حبیب من پایدار وی تشویش شده، پیوسته مسیح خداوند را دوست ندارد، اناتیما باد. ماران اتا. ۲۳ فیض در عمل خداوند بیفزاید، چون می‌دانید که زحمت شما در خداوند عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۲۴ محبت من با همه شما در باطل نیست.

۱۶ اما درباره جمع کردن زکات برای مقدسین، چنانکه به کلیساهای غلاطیه فرمودم، شما نیز همچنین کنید. ۲ در روز اول هفته، هر یکی از شما بحسب نعمتی که یافته باشد، نزد خود ذخیره کرده، بگذارد تا در وقت آمدن من زحمت جمع کردن نباشد. ۳ و چون برسم، آنانی را که اختیار کنید با مکتوبها خواهم فرستاد تا احسان شما را به اورشلیم ببرند. ۴ و اگر مصلحت باشد که من نیز بروم، همراه من خواهند آمد. ۵ و چون از مکادونیه عبور کنم، به نزد شما خواهم آمد، زیرا که از مکادونیه عبور می‌کنم، ۶ و احتمال دارد که نزد شما بمانم بلکه زمستان را نیز پسر برم تا هرجایی که بروم، شما مرا مشایعت کنید. ۷ زیرا که الان اراده ندارم در بین راه شما راملقات کنم، چونکه امیدوارم مدتی با شما توقف نمایم، اگر خداوند اجازت دهد. ۸ لیکن من تاپنطیکاست در افسس خواهم ماند، ۹ زیرا که دروازه بزرگ و کارساز برای من باز شد و معاندین، بسیارند. ۱۰ لیکن اگر تیموتاوس آید، آگاه باشید که نزد شما بی‌ترس باشد، زیرا که در کار خداوند مشغول است چنانکه من نیز هستم. ۱۱ لهندهیچ کس او را حقیر نشمارد، بلکه او را به سلامتی مشایعت کنید تا نزد من آید زیرا که او را با برادران انتظار می‌کشم. ۱۲ اما درباره اپلس برادر، از او بسیار درخواست نمودم که با برادران به نزد شما بیاید، لیکن هرگز رضا نداد که الحال بیاید ولی چون فرصت یابد خواهد آمد. ۱۳ بیدار شوید، در ایمان استوار باشید و مردان باشید و زورآور شوید. ۱۴ جمیع کارهای شما با محبت باشد. ۱۵ وای برادران به شما التماس دارم (شما خانواده استیفان را می‌شناسید که

دوم قرن تیان

یعنی من و سلوانس و تیموتاوس در میان شما به وی موعظه کردیم، بلی و نی نشد بلکه در او بلی شده است. ۲۰ زیرا چندان که وعده بلی و نی نشد بلکه در او بلی شده است، همه در او بلی واز این جهت در او امین است کلیسای خدا که در قرنتس می باشد با همه مقدسینی که در تمام اثنائیه هستند، ۲ فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح استوار می گرداند و ما را مسح نموده است، خداست. ۲۲ که او خداوند به شما باد. ۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلیات است، ۴ که ما را ۲۳ لیکن من خدا را بر جان خود شاهده می خوانم که برای شفقت در هر تنگی ما تسلی می دهد تا ما بتوانیم دیگران را در هر مصیبتی که باشد تسلی نمایم، به آن تسلی که خود از خدا یافته ایم. کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان ۵ زیرا به اندازهای که دردهای مسیح در ما زیاده شود، به همین قایم هستید.

قسم تسلی ما نیز بوسیله مسیح می افزاید. ۶ اما خواه زحمت کشیم، این است برای تسلی و نجات شما، و خواه تسلی پذیریم این هم بجهت تسلی و نجات شما است که میسر می شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم می بینیم. ۷ و امید ما برای شما استوار می شود زیرا می دانیم که چنانکه شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلی نیز خواهید بود. ۸ زیرا ای برادران نمی خواهیم شما بی خبر باشید از تنگی ای که در آسیا به ما عارض گردید که بینهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، بحدی که از جان هم مایوس شدیم. ۹ لکن در خود فتوی موت داشتیم تا بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدایه مردگان را برمی خیزانند، ۱۰ که ما را از چنین موت رهانید و می رهند و به او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رهانید. ۱۱ و شما نیز به دعا در حق ما اعانت می کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری به جا آورده شود. ۱۲ زیرا که فخر ما این است یعنی شهادت ضمیر ما که به قلوبیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوص نسبت به شما. ۱۳ زیرا چیزی به شما نمی نویسیم مگر آنچه می خوانید و به آن اعتراف می کنید و امیدوارم که تا به آخر اعتراف هم خواهید کرد. ۱۴ چنانکه به مافی الجملة اعتراف گردید که محل فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می باشید در روز عیسی خداوند. ۱۵ و بدین اعتماد قبل از این خواستیم به نزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیابید، ۱۶ و از راه شما به مکادونی بروم و باز از مکادونی نزد شما بیایم و شما مرا به سوی یهودیه مشایعت کنید. ۱۷ پس چون این را خواستیم، آیا سهل انگاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من بلی بلی و نی نی باشد. ۱۸ لیکن خدا امین است که سخن ما با شما بلی و نی نیست. ۱۹ زیرا که پسر خدا عیسی مسیح که ما

۲ اما در دل خود عزیمت داشتم که دیگر با حزن به نزد شما نیایم، ۲ زیرا اگر من شما را محزون سازم، کیست که مرا شادی دهد جز او که از من محزون گشت؟ ۳ و همین را نوشتم که مبادا وقتی که بیایم محزون شوم از آنانی که می بایست سبب خوشی من بشوند، چونکه بر همه شما اعتماد می دارم که شادی من، شادی جمیع شماست. ۴ زیرا که از حزن و دلنگی سخت و با اشکهای بسیار به شما نوشتم، نه تا محزون شوید بلکه تا بفهمید چه محبت بینهایتی با شما دارم. ۵ و اگر کسی باعث غم شد، مرا محزون نساخت بلکه فی الجملة جمیع شما را تا بار زیاده ننهاده باشم. ۶ کافی است آن کس را این سیاستی که از اکثر شما بدو رسیده است. ۷ پس برعکس شما باید او را عفو نموده، تسلی دهید که مبادا افزونی غم چنین شخص را فرو برد. ۸ بنابراین، به شما التماس می دارم که با او محبت خود را استوار نمایید. ۹ زیرا که برای همین نیز نوشتم تا دلیل شما را بدانم که در همه چیز مطیع می باشید. ۱۰ اما هر که را چیزی عفو نمایید، من نیز می کنم زیرا که آنچه من عفو کرده ام، هرگاه چیزی را عفو کرده باشم، به خاطر شما به حضور مسیح کرده ام، ۱۱ تا شیطان بر ما برتری نیابد، زیرا که از مکاید او بی خبر نیستیم. ۱۲ اما چون به تروآس بجهت بشارت مسیح آمدم و دروازه ای برای من در خداوند باز شد، ۱۳ در روح خود آرامی نداشتم، از آن رو که برادر خود تیطس را نیافتم، بلکه ایشان را وداع نموده، به مکادونی آمدم. ۱۴ لیکن شکر خدا راست که ما را در مسیح، دائم در موکب ظفر خود می برد و عطر معرفت خود را در هر جا بوسیله ما ظاهر می کند. ۱۵ زیرا خدا را عطر خوشبوی مسیح می باشیم هم در ناجیان و هم در هالکان. ۱۶ اما اینها را عطر موت، الی موت و آنها را عطر حیات الی حیات. و برای این امور کیست که کافی باشد؟ ۱۷ زیرا

مثل بسیاری نیستیم که کلام خدا را مغشوش سازیم، بلکه از ساده می‌سازیم. ۳ لیکن اگر بشارت ما مخفی است، بر هالکان مخفی دلی و از جانب خدا در حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم.

۳ آیا باز به سفارش خود شروع می‌کنیم؟ و آیا مثل بعضی احتیاج به سفارش نامه جات به شما یا از شما داشته باشیم؟ ۲ شما رساله ماهستید، نوشته شده در دل‌های ما، معروف و خوانده شده جمیع آدمیان. ۳ چونکه ظاهر شده‌اید که رساله مسیح می‌باشید، خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه به مرکب بلکه به روح خدای حی، نه بر الواح سنگ، بلکه بر الواح گوشتی دل. ۴ اما بوسیله مسیح چنین اعتماد به خدا داریم. ۵ نه آنکه کافی باشیم که چیزی را به خود تفکر کنیم که گویا از ما باشد، بلکه کفایت ما از خداست. ۶ که او ما را هم کفایت داد تا عهدجدید را خادم شویم، نه حرف را بلکه روح را زیرا که حرف می‌کشد لیکن روح زنده می‌کند. ۷ اما اگر خدمت موت که در حرف بود و برسنگها تراشیده شده با جلال می‌بود، بجای که بنی اسرائیل نمی‌توانستند صورت موسی را نظاره کنند به سبب جلال چهره او که فانی بود، چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد بود؟ ۹ زیرا هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیاده‌تر خدمت عدالت در جلال خواهد افزود. ۱۰ زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز بدین نسبت جلالی نداشت به سبب این جلال فایق. ۱۱ زیرا اگر آن فانی با جلال بودی، هرآینه این باقی از طریق اولی در جلال خواهد بود. ۱۲ پس چون چنین امید داریم، با کمال دلیری سخن می‌گوییم. ۱۳ و نه مانند موسی که نقابی بر چهره خود کشید تا بنی اسرائیل، تمام شدن این فانی را نظر نکنند، ۱۴ بلکه ذهن ایشان غلیظ شد زیرا که تا امروز همان نقاب در خواندن عهد عتیق باقی است و کشف نشده است، زیرا که فقط در مسیح باطل می‌گردد. ۱۵ بلکه تا امروز وقتی که موسی را می‌خوانند، نقاب بر دل ایشان برقراری ماند. ۱۶ لیکن هرگاه به سوی خداوند رجوع کند، نقاب برداشته می‌شود. ۱۷ اما خداوند روح است و جایی که روح خداوند است، آنجا آزادی است. ۱۸ لیکن همه ما چون با چهره بی نقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تاجلال به همان صورت متبدل می‌شویم، چنانکه از خداوند که روح است.

۴ بنابراین چون این خدمت را داریم، چنانکه رحمت یافته‌ایم، خسته خاطر نمی‌شویم. ۲ بلکه خفایای رسوایی را ترک کرده، به مکر رفتار نمی‌کنیم و کلام خدا را مغشوش نمی‌سازیم، بلکه به اظهار راستی، خود را به ضمیر هرکس در حضور خدا مقبول

۵ زیرا می‌دانیم که هرگاه این خانه زمینی خیمه ما ریخته شود، عمارتی از خداداریم، خانه‌ای ناساخته شده به دست‌ها و جاودانی در آسمانها. (aiōnios g166) ۲ زیرا که در این هم آه می‌کشیم، چونکه مشتاق هستیم که خانه خود را که از آسمان است بپوشیم، ۳ اگر فی الواقع پوشیده و نه عریان یافت شویم. ۴ از آترو که ما نیز که در این خیمه هستیم، گرانبار شده، آه می‌کشیم، از آن جهت که نمی‌خواهیم این را بیرون کنیم، بلکه آن را بپوشیم تا فانی در

حیات غرق شود. ۵ اما او که ما را برای این درست ساخت خدا درصبر بسیار، در زحمات، در حاجات در تنگیها، ۵ در تازیانه‌ها، است که بیعانه روح را به ما می‌دهد. ۶ پس دائم خاطرجمع در زندانها، در فتنه‌ها، در محنتها، در بی‌خوابیها، در گرسنگیها، هستیم و می‌دانیم که مادامی که در بدن متوطنیم، از خداوند ۶ در طهارت، در معرفت، در حلم، در مهربانی، در روح‌القدس، غریب می‌باشیم. ۷ (زیرا که به ایمان رفتار می‌کنیم نه به دیدار) در محبت بی‌ریا، ۷ در کلام حق، در قوت خدا با اسلحه عدالت بر ۸ پس خاطرجمع هستیم و این را بیشتر می‌پسندیم که از بدن طرف راست و چپ، ۸ به عزت و ذلت و بدنامی و نیکنامی. چون غریب کنیم و به نزد خداوند متوطن شویم. ۹ لهذا حریص هستیم بر گمراه کنندگان و اینک راستگو هستیم؛ ۹ چون مجهول و اینک اینکه خواه متوطن و خواه غریب، پسندیده او باشیم. ۱۰ زیرا لازم معروف؛ چون در حالت موت و اینک زنده هستیم؛ چون سیاست است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا هرکس اعمال کرده شده، اما مقتول نی؛ ۱۰ چون محزون، ولی دائم شادمان؛ بدنی خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد. چون فقیر و اینک بسیاری را دولتمند می‌سازیم؛ چون بی‌چیز، اما ۱۱ پس چون ترس خدا را دانسته‌ایم، مردم را دعوت می‌کنیم. اما به مالک همه چیز. ۱۱ ای قرتیان، دهان ما به سوی شما گشاده خدا ظاهر شده‌ایم و امیدوارم به ضمایر شما هم ظاهر خواهیم شد. ودل ما وسیع شده است. ۱۲ در ما تنگ نیستید لیکن در احشای ۱۲ زیرا بار دیگر برای خود به شما سفارش نمی‌کنیم، بلکه سبب خود تنگ هستید. ۱۳ پس در جزای این، زیرا که به فرزندان افتخار درباره خود به شما می‌دهیم تا شما را جوابی باشد برای آثانی خود سخن می‌گویم، شما نیز گشاده شوید. ۱۴ زیر یوغ ناموافق که در ظاهر نه در دل فخر می‌کنند. ۱۳ زیرا اگر بی‌خود هستیم برای با بی‌ایمانان مشوید، زیرا عدالت را با گناه چه رفاقت و نور را خداست و اگر هشیاریم برای شما است. ۱۴ زیرا محبت مسیح ما با ظلمت چه شراکت است؟ ۱۵ و مسیح را با بلیعال چه مناسبت را فرو گرفته است، چونکه این را دریافتیم که یک نفر برای همه و مومن را با کافر چه نصیب است؟ ۱۶ و هیکل خدا را با بتها مردپس همه مردند. ۱۵ و برای همه مرد تا آثانی که زنده‌اند، از چه موافقت؟ زیرا شما هیکل خدای حی می‌باشید، چنانکه خدا این به بعد برای خویشتن زیست نکنند بلکه برای او که برای ایشان گفت که «در ایشان ساکن خواهیم بود و در ایشان راه خواهیم مرد و برخاست. ۱۶ بنابراین، ما بعد از این هیچ‌کس را بحسب رفت و خدای ایشان خواهیم بود، و ایشان قوم من خواهند بود.» جسم نمی‌شناسیم، بلکه هرگاه مسیح را هم بحسب جسم ۱۷ پس خداوند می‌گوید: «از میان ایشان بیرون آید و جدا شوید و شناخته بودیم، الان دیگر او رانمی‌شناسیم. ۱۷ پس اگر کسی در چیز ناپاک را لمس مکنید تا من شما را مقبول بدارم، ۱۸ و شما را مسیح باشد، خلقت تازه‌ای است؛ چیزهای کهنه درگذشت، پدر خواهیم بود و شما مرا پسران و دختران خواهید بود؛ خداوند قادر اینک همه چیز تازه شده است. ۱۸ و همه چیز از خدا که ما را مطلق می‌گوید.»

بواسطه عیسی مسیح با خود مصالحه داده و خدمت مصالحه را به ما سپرده است. ۱۹ یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه می‌داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را به ما سپرد. ۲۰ پس برای مسیح ایلچی هستیم که گویا خدا به زبان ما وعظ می‌کند. پس بخاطر مسیح استدعای کنیم که با خدا مصالحه کنید. ۲۱ زیرا او را که گناه شناخت در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

۶ پس چون همکاران او هستیم، التماس می‌نمایم که فیض گشته‌ام و در هر زحمتی که بر مامی آید، شادی وافر می‌کنم. خدا را بی‌فایده نیافته باشید. ۲ زیرا می‌گوید: «در وقت مقبول تو ۵ زیرا چون به مکادونی هم رسیدیم، جسم ما آرامی نیافت، بلکه را مستجاب فرمودم و در روز نجات تو را اعانت کردم.» اینک الحال زمان مقبول است؛ اینک الان روز نجات است. ۳ در هیچ چیز لغزش نمی‌دهیم که مبادا خدمت ما ملامت کرده شود، آمدن تپلس تسلی بخشید. ۷ و نه از آمدن او تنهابلکه به آن ۴ بلکه در هر امری خود را ثابت می‌کنیم که خدام خدا هستیم: تسلی نیز که او در شما یافته بود، چون ما را مطلع ساخت از

شوق شما و نوحه گری شما و غیرتی که درباره من داشتید، به فقر اودولتمند شوید. ۱۰ و در این، رای می‌دهم زیرا که این نوعی که بیشتر شادمان گردیدم. ۸ زیرا که هرچند شما را به آن شما را شایسته است، چونکه شما در سال گذشته، نه در عمل رساله محزون ساختم، پشیمان نیستم، اگرچه پشیمان هم بودم زیرا فقط بلکه در اراده نیز اول از همه شروع کردید. ۱۱ اما الحال یافتن که آن رساله شما را اگر هم به ساعتی، غمگین ساخت. عمل را به انجام رسانید تا چنانکه دلگرمی در اراده بود، انجام ۹ الحال شادمانم، نه از آنکه غم خوردید بلکه از اینکه غم شما به عمل نیز برحسب آنچه دارید بشود. ۱۲ زیرا هرگاه دلگرمی باشد، توبه انجامید، زیرا که غم شما برای خدا بود تا به هیچ وجه زیانی مقبول می‌افتد، بحسب آنچه کسی دارد نه بحسب آنچه ندارد. از ما به شما نرسد. ۱۰ زیرا غمی که برای خداست منشا توبه ۱۳ و نه اینکه دیگران را راحت و شما را زحمت باشد، بلکه به می‌باشد به جهت نجات که از آن پشیمانی نیست؛ اما غم دنیوی طریق مساوات تا در حال، زیادتی شما برای کمی ایشان بکار منشا موت است. ۱۱ زیرا اینک همین که غم شما برای خدا بود، آید؛ ۱۴ و تا زیادتی ایشان بجهت کمی شما باشد و مساوات چگونه کوشش، بل احتجاج، بل خشم، بل ترس، بل اشتیاق، بل بشود. ۱۵ چنانکه مکتوب است: «آنکه بسیار جمع کرد، زیادتی غیرت، بل انتقام را در شما پدید آورد. در هر چیز خود را ثابت نداشت و آنکه اندکی جمع کرد، کمی نداشت. ۱۶ اما شکر کردید که در این امر مبرا هستید. ۱۲ باری هرگاه به شما نوشتم، خدا راست که این اجتهاد را برای شما در دل تپس نهاد. ۱۷ زیرا بجهت آن ظالم یا مظلوم نبود، بلکه تا غیرت ما درباره شما به او خواهش ما را اجابت نمود، بلکه بیشتر با اجتهاد بوده، به شمدادر حضور خدا ظاهر شود. ۱۳ و از این جهت تسلی یافتیم رضامندی تمام به سوی شما روانه شد. ۱۸ و باوی آن برادری را لیکن در تسلی خود شادی ما از خوشی تپس پنهانیت زیاده گردید فرستادیم که مدح او در انجیل در تمامی کلیساها است. ۱۹ و نه چونکه روح او از جمیع شما آرامی یافته بود. ۱۴ زیرا اگر درباره همین فقط بلکه کلیساها نیز او را اختیار کردند تا در این نعمتی شما بدو فخر کردم، خجل نشدم بلکه چنانکه همه سخنان را به که خدمت آن را برای تمجید خداوند و دلگرمی شما می‌کنیم، شما به راستی گفتیم، همچنین فخر ما به تپس راست شد. هم‌سفر مابشود. ۲۰ چونکه اجتناب می‌کنیم که مبدا کسی ما را ۱۵ و خاطرات به سوی شما زیادتیر مایل گردید، چونکه اطاعت ملامت کند درباره این سخاوتی که خادمان آن هستیم. ۲۱ زیرا جمیع شما را به یاد می‌آورد که چگونه به ترس و لرز او را پذیرفتید. که نه در حضور خداوند فقط، بلکه در نظر مردم نیز چیزهای نیکو را ۱۶ شادمانم که در هر چیز بر شما اعتماد دارم.

۸ لیکن ای برادران شما را مطلع می‌سازیم از فیض خدا که به کلیساهای مکادونیه عطا شده است. ۲ زیرا در امتحان شدیدی زحمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید و از زیادتی فقر ایشان، دولت سخاوت ایشان افزوده شد. ۳ زیرا که شاهد هستم که بحسب طاقت بلکه فوق از طاقت خویش به رضامندی تمام، ۴ التماس بسیار نموده، این نعمت و شراکت در خدمت مقدسین را از ما طلبیدند. ۵ و نه چنانکه امید داشتیم، بلکه اول خویش را ۹ زیرا که در خصوص این خدمت مقدسین، زیادتی می‌باشد به خداوند و به ما برحسب اراده خدا دادند. ۶ و از این سبب از که به شما بنویسم. ۲ چونکه دلگرمی شما را می‌دانم که درباره تپس استدعا نمودیم که همچنانکه شروع این نعمت را در میان آن بجهت شما به اهل مکادونیه فخر می‌کنم که از سال گذشته شما کرد، آن را به انجام هم برساند. ۷ بلکه چنانکه در هر چیز اهل اخائیة مستعد شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض افزونی دارید، در ایمان و کلام و معرفت و کمال اجتهاد و محبتی نموده است. ۳ اما برادران را فرستادم که مبدا فخر ما درباره شما که با ما می‌دارید، در این نعمت نیز بیفزاید. ۸ این را به طریق در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته‌ام، مستعد شوید. ۴ مبدا حکم نمی‌گویم بلکه به سبب اجتهاد دیگران و تا اخلاص محبت اگر اهل مکادونیه با من آیند و شما را نامستعد یابند، نمی‌گویم شما را بیازمایم. ۹ زیرا که فیض خداوند ما عیسی مسیح را شما بلکه ما از این اعتمادی که به آن فخر کردیم، خجل شویم، می‌دانید که هرچند دولتمند بود، برای شما فقیر شد تا شما از ۵ پس لازم دانستم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ما نزد شما

آیند و برکت موعود شما را مهیاسازند تا حاضر باشد، از راه برکت می‌ترسانم. ۱۰ زیرامی گویند: «رساله‌های او گران و زوَرآور است، نه از راه طمع. ۶ اما خلاصه این است، هرکه با بخیلی کارد، لیکن حضور جسمی او ضعیف و سخنش حقیر.» ۱۱ چنین بابخیلی هم درو کند و هرکه با برکت کارد، با برکت نیز درو کند. شخص بدانند که چنانکه در کلام به رساله‌ها در غیاب هستیم، ۷ اما هرکس بطوری که در دل خوداراده نموده است بکند، نه به همچنین نیز در فعل درحضور خواهیم بود. ۱۲ زیرا جرات نداریم حزن و اضطراب، زیراخدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد. ۸ ولی که خود را از کسانی که خویشتر را مدح می‌کنند بشماریم، یا خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در خود را باایشان مقابله نماییم؛ بلکه ایشان چون خود را باخود هر امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شوید. می‌پیمایند و خود را به خود مقابله می‌نمایند، دانا نیستند. ۱۳ اما ۹ چنانکه مکتوب است که «باشید و به فقرا داد و عدالتش تا به ابدباقی می‌ماند.» (jailōn g165) ۱۰ اما او که برای بزرگ پدر و خدا برای ما پیمود، و آن اندازهای است که به شما نیز می‌رسد. برای خورنده نان را آماده می‌کند، پدر شما را آماده کرده، خواهد ۱۴ زیرا از حد خود تجاوز نمی‌کنیم که گویا به شما نرسیده باشیم، افزود و ثمرات عدالت شما را مزید خواهد کرد. ۱۱ تا آنکه در چونکه در انجیل مسیح به شما هم رسیده‌ایم. ۱۵ و از اندازه هرچیز دولت‌مند شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشا شکر خودنگذشته در محتضای دیگران فخر نمی‌نماییم، ولی امید داریم خداوسیله ما می‌باشد. ۱۲ زیرا که به‌جا آوردن این خدمت، نه که چون ایمان شما افزون شود، در میان شما بحسب قانون خود فقط حاجات مقدسین را رفع می‌کند، بلکه سپاس خدا را نیز بغایت افزوده خواهیم شد. ۱۶ تا اینکه در مکانهای دورتر از شما بسیار می‌افزاید. ۱۳ و از دلیل این خدمت، خدا را تمجید می‌کنند هم بشارت دهیم و در امور مهیا شده به قانون دیگران فخر نکنیم. به سبب اطاعت شما در اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش ۱۷ اما هرکه فخر نماید، به خداوند فخر بنماید. ۱۸ زیرا نه آنکه شما برای ایشان و همگان. ۱۴ و ایشان به سبب افزونی فیض خود را مدح کند مقبول افتد بلکه آن را که خداوند مدح نماید. خدایی که بر شماست، دردعای خود مشتاق شما می‌باشند.

۱۱ کاشکه مرا در اندک جهالتی متحمل شوید و متحمل من ۱۵ خدا را برای عطای ما لاکلام او شکر باد.

هم می‌باشید. ۲ زیرا که من بر شما غیور هستم به غیرت الهی؛

۱۰ اما من خود، پولس، که چون در میان شما حاضر بودم، زیرا که شما را به یک شوهر نامزد ساختم تا باکره‌ای عقیقه به فروتن بودم، لیکن وقتی که غایب هستم، با شما جسارت می‌کنم، مسیح سپارم. ۳ لیکن می‌ترسم که چنانکه مار به مکر خود حوا از شما به حلم و رافت مسیح استدعا دارم ۲ و التماس می‌کنم را فریفت، همچنین خاطر شما هم از سادگی‌ای که در مسیح که چون حاضر شوم، جسارت نکنم بدان اعتمادی که گمان است، فاسد گردد. ۴ زیرا هرگاه آنکه آمد، وعظ می‌کرد به عیسی می‌برم که جرات خواهم کرد با آنانی که می‌پندارند که ما به طریق دیگر، غیر از آنکه ما بدو موعظه کردیم، یا شما روحی دیگر را جز جسم رفتار می‌کنیم. ۳ زیرا هرچند در جسم رفتار می‌کنیم، ولی آنکه یافته بودید، یا انجیلی دیگر را سوا آنچه قبول کرده بودیدمی به قانون جسمی جنگ نمی‌نماییم. ۴ زیرا اسلحه جنگ ما پذیرفتید، نیکو می‌کردید که متحمل می‌شدید. ۵ زیرا مرا یقین جسمانی نیست بلکه نزد خدا قادر است برای انهدام قلعه‌ها، است که از بزرگترین رسولان هرگز کمتر نیستیم. ۶ اما هرچند در ۵ که خیالات و هر بلندی را که خود را به خلاف معرفت خدا کلام نیز امی باشم، لیکن در معرفت نی. بلکه در امری زنده‌ای می‌افزاید، به زیر می‌افکنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسیر کس به شما آشکار گردیدیم. ۷ آیا گناه کردم که خود را ذلیل می‌سازیم. ۶ و مستعد هستیم که از هر معصیت انتقام جوییم وقتی ساختن تا شما سرفراز شوید دراینکه به انجیل خدا شما را مفت که اطاعت شما کامل شود. ۷ آیا به صورت ظاهری نظر می‌کنید؟ بشارت دادم؟ ۸ کلیساهای دیگر را غارت نموده، اجرت گرفتم تا اگر کسی بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است، این را نیز از شما را خدمت نمایم و چون به نزد شما حاضر بوده، محتاج شدم، خود بدانند که چنانکه او از آن مسیح است، ما نیز همچنان از آن بر هیچ کس بار ننهاده‌ام. ۹ زیرا برادرانی که از مکادونیه آمدند، رفع مسیح هستیم. ۸ زیرا هرچند زیاده هم فخر بکنم درباره اقتدار خود حاجت مرا نمودند و در هرچیز از بار نهادن بر شما خود رانگاه که خداوند آن را برای بنا نه برای خرابی شما به ماداده است، داشته و خواهم داشت. ۱۰ به راستی مسیح که در من است قسم خجل نخواهم شد، ۹ که مبدا معلوم شود که شما را به رساله‌ها که این فخر در نواحی اخائییه از من گرفته نخواهد شد. ۱۱ از

چه سبب؟ آیا ازاینکه شما را دوست نمی دارم؟ خدا می داند! ۱۲ لابد است که فخر کنم، هرچند شایسته من نیست. لیکن ۱۲ لیکن آنچه می کنم هم خواهم کرد تا از جویندگان فرصت، به رویاها و مکاشفات خداوند می آیم. ۲ شخصی را در مسیح فرصت را منقطع سازم تا درآنچه فخر می کند، مثل ما نیز یافت می شناسم، چهارده سال قبل از این. آیا در جسم؟ نمی دانم! و آیا شوند. ۱۳ زیرا که چنین اشخاص رسولان کذب و عمله مکار بیرون از جسم؟ نمی دانم! خدامی داند. چنین شخصی که تا هستند که خویشتر را به رسولان مسیح مشابه می سازند. ۱۴ و آسمان سوم ربوده شد. ۳ و چنین شخص را می شناسم، خواه عجب نیست، چونکه خودشیطان هم خویشتر را به فرشته نور درجسم و خواه جدا از جسم، نمی دانم، خدامی داند، ۴ که به مشابه می سازد. ۱۵ پس امر بزرگ نیست که خدام وی خویشتر را فردوس ربوده شد و سخنان ناگفتنی شنید که انسان را جایز نیست به خدام عدالت مشابه سازند که عاقبت ایشان برحسب اعمالشان به آنها تکلم کند. ۵ از چنین شخص فخر خواهم کرد، لیکن خواهد بود. ۱۶ باز می گویم، کسی مرا بی فهم نداند والا مرا چون ازخود جز از ضعفهای خویش فخر نمی کنم. ۶ زیرا اگر بخواهم بی فهمی بپذیرد تا من نیز اندکی افتخارکنم. ۱۷ آنچه می گویم از فخر بکنم، بی فهم نمی باشم چونکه راست می گویم. لیکن جانب خداوند نمی گویم، بلکه از راه بی فهمی در این اعتمادی که اجتناب می کنم مبدا کسی در حق من گمانی برد فوق از آنچه در فخر ما است. ۱۸ چونکه بسیاری از طریق جسمانی فخر می کنند، من بیند یا زامن شوند. ۷ و تا آنکه از زیادتی مکاشفات زیاده من هم فخر می نمایم. ۱۹ زیرا چونکه خود فهمیم هستیم، بی فهمان سرافرازی ننمایم، خاری در جسم من داده شد، فرشته شیطان، تا را به خوشی متحمل می باشید. ۲۰ زیرا متحمل می شوید هرگاه مرا لطمه زند، مبدا زیاده سرافرازی نمایم. ۸ و درباره آن از خداوند کسی شما را غلام سازد، یا کسی شما را فرو خورد، یا کسی شما سه دفعه استدعا نمودم تا از من برود. ۹ مرا گفت: «فیض من تو را گرفتار کند، یا کسی خود را بلند سازد، یا کسی شما را بر کافی است، زیرا که قوت من درضعف کامل می گردد.» پس رخسارطیآنچه زند. ۲۱ از روی استحقار می گویم که گویا ما ضعیف به شادی بسیار ازضعفهای خود بیشتر فخر خواهم نمود تا قوت بوده ایم. ۲۲ آیا عبرانی هستند؟ من نیز هستم! اسرائیلی هستند؟ من مسیح در من ساکن شود. ۱۰ بنابراین، از ضعفها و رسوایی ها و نیز هستم! از ذریت ابراهیم هستند؟ من نیز می باشم! ۲۳ آیا خدام احتیاجات و زحمات و تنگیهای خاطر مسیح شادمانم، زیرا که چون مسیح هستند؟ چون دیوانه حرف می زنم، من بیشتر هستم! در ناتوانم، آنگاه توانا هستم. ۱۱ بی فهم شده ام. شما مرا مجبور محتئافزونتر، در تازیانه ها زیادتر، در زندانها بیشتر، در مرگها مکرر. ساختید. زیرا می بایست شما مرا مدح کرده باشید، از آنرو که من از ۲۴ از یهودیان پنج مرتبه از چهل یک کم تازیانه خوردم. ۲۵ سه بزرگترین رسولان به هیچ وجه کمترینستم، هرچند هیچ هستم. مرتبه مرا چوب زدند؛ یک دفعه سنگسار شدم؛ سه کت شکسته ۱۲ بدرستی که علامات رسول در میان شما با کمال صبر از آیات کشتی شدم؛ شبانه روزی در دریا بسر بردم؛ ۲۶ درسفرها بارها؛ در و معجزات و قوات پدید گشت. ۱۳ زیرا کدام چیزاست که در آن خطرهای نهرها؛ در خطرهای دزدان؛ در خطرهای قوم خود و در از سایر کلیساها قاصر بودید؟ مگراینکه من بر شما بار نهادم. این خطرهای ازامت ها؛ در خطرهای شهر؛ در خطرهای دریابان؛ در بی انصافی را از من ببخشید! ۱۴ اینک مرتبه سوم مهیا هستم که خطرهای در دریا؛ در خطرهای میان برادران کذب؛ ۲۷ در محنت و نزد شما بیایم و بر شما بار نخواهم نهاد از آنرو که نه مال شما بلکه مشقت، در بی خوابیها بارها؛ در گرسنگی و تشنگی، در روزه ها خود شما را طالبیم، زیرا که نمی باید فرزندان برای والدین ذخیره بارها؛ در سرما و عریانی. ۲۸ بدون آنچه علاوه بر اینها است، آن کنید، بلکه والدین برای فرزندان. ۱۵ اما من به کمال خوشی برای باری که هر روزه بر من است، یعنی اندیشه برای همه کلیساها. جانهای شما صرف می کنم و صرف کرده خواهم شد. و اگر ۲۹ کیست ضعیف که من ضعیف نمی شوم؟ که لغزش می خورد شما را بیشتر محبت نمایم، آیا کمتر محبت بینم؟ ۱۶ اما باشد، که من نمی سوزم؟ ۳۰ اگر فخر می باید کرد از آنچه به ضعف من تعلق دارد، فخر می کنم. ۳۱ خدا و پدر عیسی مسیح خداوند که تا به ابد متبارک است، می داند که دروغ نمی گویم. **aiōn** (**g165**) در دمشق، والی حارث پادشاه، شهر دمشقیان را برای فرستادم. آیا تیطس از شمانفع برد؟ مگر به یک روح و یک روش گرفتن من محافظت می نمود. ۳۳ و مرا از دریچه ای از زنبیلی از رفتارنمودیم؟ ۱۹ آیا بعد از این مدت، گمان می کنید که نزد شما باره قلعه پایین کردند و از دستهای وی رستم.

همه چیزای عزیزان برای بنای شما است. ۲۰ زیرا می‌ترسم که چون آیم شما را نه چنانکه می‌خواهم ببایم و شما مرا بیایید چنانکه نمی‌خواهید که مبادا نزاع و حسد و خشمها و تعصب و بهتان و نمایی و غرور و فتنه‌ها باشد. ۲۱ و چون بازآیم، خدای من مرا نزد شما فروتن سازد و ماتم کنم برای بسیاری از آنانی که پیشتر گناه کردند و از ناپاکی و زنا و فجوری که کرده بودند، توبه نمودند.

۱۳ این مرتبه سوم نزد شما می‌آیم. به گواهی دو سه شاهد، هر سخن ثابت خواهد شد. ۲ پیش گفتم و پیش می‌گویم که گویادفعه دوم حاضر بوده‌ام، هرچند الان غایب هستم، آنانی را که قبل از این گناه کردند و همه دیگران را که اگر بازآیم، مسامحه نخواهم نمود. ۳ چونکه دلیل مسیح را که در من سخن می‌گوید می‌جوید که او نزد شما ضعیف نیست بلکه در شما تواناست. ۴ زیرا هرگاه از ضعف مصلوب گشت، لیکن از قوت خدا زیست می‌کند. چونکه ما نیز در وی ضعیف هستیم، لیکن با او از قوت خدا که به سوی شما است، زیست خواهیم کرد. ۵ خود را امتحان کنید که در ایمان هستید یا نه. خود را باز یافت کنید. آیا خود را نمی‌شناسید که عیسی مسیح در شما است اگر مردود نیستید؟ ۶ اما امیدوارم که خواهید دانست که ما مردود نیستیم. ۷ و از خدا مسالت می‌کنم که شما هیچ بدی نکنید، نه تا ظاهر شود که ما مقبول هستیم، بلکه تا شما نیکویی کرده باشید، هرچند ما گویا مردود باشیم. ۸ زیرا که هیچ نمی‌توانیم به خلاف راستی عمل نماییم بلکه برای راستی. ۹ و شادمانیم وقتی که ما ناتوانیم و شما توانایید. و نیز برای این دعا می‌کنیم که شما کامل شوید. ۱۰ از اینجهت این را در غیاب می‌نویسم تا هنگامی که حاضر شوم، سختی نکنم بحسب آن قدرتی که خداوند بجهت بنا نه برای خرابی به من داده است. ۱۱ خلاصه‌ای برادران شاد باشید؛ کامل شوید؛ تسلی پذیرید؛ یک رای و با سلامتی بوده باشید و خدای محبت و سلامتی با شما خواهد بود. ۱۲ یکدیگر را به بوسه مقدسانه تحیت نمایند. ۱۳ جمیع مقدسان به شما سلام می‌رسانند. ۱۴ فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت روح القدس با جمیع شما باد. آمین.

همان ایمانی که قبل از این ویران می ساخت.» ۲۴ و خدا را در من تمجید نمودند.

۱ پولس، رسول نه از جانب انسان و نه بوسیله انسان بلکه به عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید، ۲ و همه برادرانی که با من می باشند، به کلیساهای غلاطیه، ۳ فیض و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح با شما باد؛ ۴ که خود را برای گناهان ما داد تا ما را از این عالم حاضر شریر بحسب اراده خدا و پدر ما خلاصی بخشد، (aiōn g165) ۵ که او را تا ابدالایاد جلال باد. آمین. (aiōn g165) ۶ تعجب می کنم که بدین زودی از آن کس که شما را به فیض مسیح خوانده است، برمی گردیده سوی انجیلی دیگر، ۷ که (انجیل) دیگر نیست. لکن بعضی هستند که شما را مضطرب می سازند و می خواهند انجیل مسیح را تبدیل نمایند. ۸ بلکه هرگاه ما هم یا فرشته ای از آسمان، انجیلی غیر از آنکه ما به آن بشارت دادیم به شما رساند، اناتیما باد. ۹ چنانکه پیش گفتیم، الان هم بازمی گویم: اگر کسی انجیلی غیر از آنکه پذیرفتید بیاورد، اناتیما باد. ۱۰ آیا الحال مردم را در رای خود می آورم؟ یا خدا را یا رضامندی مردم را می طلبم؟ اگر تابحال رضامندی مردم را می خواستم، غلام مسیح نمی بودم. ۱۱ اما ای برادران شما را اعلام می کنم از انجیلی که من بدان بشارت دادم که به طریق انسان نیست. ۱۲ زیرا که من آن را از انسان نیافتم و نیاموختم، مگر به کشف عیسی مسیح. ۱۳ زیرا سرگذشت سابق مرا در دین یهود شنیده اید که بر کلیسای خدا بینهایت جفا می نمودم و آن را ویران می ساختم، ۱۴ و در دین یهود از اکثر همسالان قوم خود سبقت می جستم و در تقالید اجداد خود بغایت غیور می بودم. ۱۵ اما چون خدا که مرا از شکم مادرم برگزید و به فیض خود مرا خواند، رضا بدین داد ۱۶ که پسر خود را در من آشکار سازد تا در میان امت ها بدو بشارت دهم، در آنوقت با جسم و خون مشورت نکردم، ۱۷ و به اورشلیم هم نزد آنانی که قبل از من رسول بودند رفتم، بلکه به عرب شدم و باز به دمشق مراجعت کردم. ۱۸ پس بعد از سه سال، برای ملاقات پطرس به اورشلیم رفتم و پانزده روز با وی بسر بردم. ۱۹ اما از سایر رسولان جز یعقوب برادر خداوند را ندیدم. ۲۰ اما درباره آنچه به شما می نویسم، اینک در حضور خدا دروغ نمی گویم. ۲۱ بعد از آن به نواحی سوریه و قیلیقیه آمدم. ۲۲ و به کلیساهای یهودیه که در مسیح بودند صورت غیر معروف بودم، ۲۳ جز اینکه شنیده بودند که «آنکه پیشتر بر ما جفا می نمود، الحال بشارت می دهد به

۲ پس بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را همراه خود بردم. ۲ ولی به الهام رفتم و انجیلی را که در میان امت ها بدان موعظه می کنم، به ایشان عرضه داشتم، اما در خلوت به معتبرین، مبدا عبث بدم یا دویده باشم. ۳ لیکن تیتوس نیز که همراه من و یونانی بود، مجبور نشد که مختون شود. ۴ و این به سبب برادران کذب بود که ایشان را خفیه درآوردند و خفیه درآمدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی درآوردند. ۵ که ایشان را یک ساعت هم به اطاعت در این امر تابع نشدیم تا راستی انجیل در شما ثابت ماند. ۶ اما از آنانی که معتبراند که چیزی می باشند - هرچه بودند مرا تفاوتی نیست، خدا بر صورت انسان نگاه نمی کند - زیرا آنانی که معتبراند، به من هیچ نفع نرسانیدند. ۷ بلکه به خلاف آن، چون دیدند که بشارت نامختونان به من سپرده شد، چنانکه بشارت مختونان به پطرس، ۸ زیرا او که برای رسالت مختونان در پطرس عمل کرد، در من هم برای امت ها عمل کرد. ۹ پس چون یعقوب و کینا و یوحنا که معتبر به ارکان بودند، آن فیضی را که به من عطا شده بود دیدند، دست رفاقت به من و برنابا دادند تا ما به سوی امت ها برویم، چنانکه ایشان به سوی مختونان؛ ۱۰ جز آنکه فقرا را یاد بداریم و خود نیز غیور به کردن این کار بودم. ۱۱ اما چون پطرس به انطاکیه آمد، او را روبرو مخالفت نمودم زیرا که مستوجب ملامت بود، ۱۲ چونکه قبل از آمدن بعضی از جانب یعقوب، با امت ها غذا می خورد؛ ولی چون آمدند، از آنانی که اهل ختنه بودند ترسیده، باز ایستاد و خویشتن را جدا ساخت. ۱۳ و سایر یهودیان هم با وی نفاق کردند، بحدی که برنابا نیز در نفاق ایشان گرفتار شد. ۱۴ ولی چون دیدم که به راستی انجیل به استقامت رفتار نمی کنند، پیش روی همه پطرس را گفتم: «اگر تو که یهود هستی، به طریق امت ها و نه به طریق یهود زیست می کنی، چون است که امت ها را مجبور می سازی که به طریق یهود رفتار کنند؟» ۱۵ ما که طبع یهود هستیم و نه گناهکاران از امت ها، ۱۶ اما چونکه یافتیم که هیچ کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد. ۱۷ اما اگر چون عدالت در مسیح را

می‌طلبیم، خود هم گناهکار یافت شویم، آیا مسیح خادم گناه است. ۱۷ و مقصود این است عهدی را که از خدا به مسیح است؟ حاشا! ۱۸ زیرا اگر باز بنا کنیم آنچه را که خراب ساختم، بسته شده بود، شریعتی که چهارصد و سی سال بعد از آن نازل هرآینه ثابت می‌کنم که خود متعدی هستم. ۱۹ زانرو که من شد، باطل نمی‌سازد بطوری که وعده نیست شود. ۱۸ زیرا اگر بواسطه شریعت نسبت به شریعت مردم تا نسبت به خدا زیست میراث از شریعت بودی، دیگر از وعده نبود. لیکن خدا آن را به کنم. ۲۰ با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه ابراهیم از وعده داد. ۱۹ پس شریعت چیست؟ برای تقصیرها بر من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که آن افزوده شد تا هنگام آمدن آن نسلی که وعده بدو داده شد و الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا بوسیله فرشتگان به دست متوسطی مرتب گردید. ۲۰ اما متوسط از محبت نمود و خود را برای من داد. ۲۱ فیض خدا را باطل نمی‌یک نیست، اما خدا یک است. ۲۱ پس آیا شریعت به خلاف سازم، زیرا اگر عدالت به شریعت می‌بود، هرآینه مسیح عبث مرد. وعده‌های خداست؟ حاشا! زیرا اگر شریعتی داده می‌شد که تواند حیات بخشد، هرآینه عدالت از شریعت حاصل می‌شد. ۲۲ بلکه

۳ ای غلطیان بی‌فهم، کیست که شما را افسون کرد تا راستی را اطاعت نکنید که پیش چشمان شما عیسی مسیح مصلوب شده مبین گردید؟ ۲ فقط این را می‌خواهم از شما بفهمم که روح را از اعمال شریعت یافته‌اید یا از خبر ایمان؟ ۳ آیا اینقدر بی‌فهم هستید که به روح شروع کرده، الان به جسم کامل می‌شوید؟ ۴ آیا اینقدر زحمات را عبث کشیدید اگر فی الحقیقه عبث باشد؟ ۵ پس آنکه روح را به شما عطا می‌کند و قوت در میان شما به ظهور می‌آورد، آیا از اعمال شریعت یا از خبر ایمان می‌کند؟ ۶ چنانکه ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای اوعداالت محسوب شد. ۷ پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. ۸ و کتاب چون پیش دید که خدا امت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد به ابراهیم بشارت داد که «جميع امت‌ها از تو برکت خواهند یافت.» ۹ بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایمان دار برکت می‌یابند. ۱۰ زیرا

۴ جميع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا مکتوب است: «ملعون است هرکه ثابت نماند در تمام نوشته‌های کتاب شریعت تا آنها را به‌جا آرد.» ۱۱ اما واضح است که هیچ‌کس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده نمی‌شود، زیرا که «عادل به ایمان زیست خواهد نمود.» ۱۲ اما شریعت از ایمان نیست بلکه «آنکه به آنها عمل می‌کند، در آنها زیست خواهد نمود.» ۱۳ مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است «ملعون است هرکه بر دار آویخته شود.» ۱۴ تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم. ۱۵ ای برادران، به طریق انسان سخن می‌گویم، زیرا عهدی را که از انسان نیز استوار می‌شود، هیچ‌کس باطل نمی‌سازد و نمی‌افزاید. ۱۶ اما وعده‌ها به ابراهیم و به نسل او گفته شد و نمی‌گوید «به نسلها» که گویا درباره بسیاری باشد، بلکه درباره یکی و «به نسل تو» که مسیح سر نو آنها را بندگی کنید؟ ۱۰ روزها و ماه‌ها و فصل‌ها و سال‌ها را

نگاه می‌دارید. ۱۱ درباره شما ترس دارم که مبدا برای شما عبث ۳ بلی باز به هرکس که مختون شود شهادت می‌دهم که مدیون زحمت کشیده باشم. ۱۲ ای برادران، از شما استدعا دارم که مثل است که تمامی شریعت را به‌جا آورد. ۴ همه شما که از شریعت من بشوید، چنانکه من هم مثل شما شده‌ام. به من هیچ ظلم عادل می‌شوید، از مسیح باطل و از فیض ساقط‌گشته‌اید. ۵ زیرا نکردید. ۱۳ اما آگاهید که به‌سبب ضعف بدنی، اول به شما که ما بواسطه روح از ایمان متروپ امید عدالت هستیم. ۶ و در بشارت دادم. ۱۴ و آن امتحان مرا که در جسم من بود، خوار مسیح عیسی نه ختنه فایده دارد و نه نامختونی بلکه ایمانی که به نشمرید و مکروه نداشتید، بلکه مرا چون فرشته خدا و مثل مسیح محبت عمل می‌کند. ۷ خوب می‌دویدید. پس کیست که شما را عیسی پذیرفتید. ۱۵ پس کجا است آن مبارک بادی شما؟ زیرا به ازطاعت راستی منحرف ساخته است؟ ۸ این ترغیب از او که شما شاهدیم که اگر ممکن بودی، چشمان خود را بیرون آورده، به شما را خوانده است نیست. ۹ خمیرمایه اندک تمام خمیر را من می‌دادید. ۱۶ پس چون به شما راست می‌گویم، آیا دشمن مخمر می‌سازد. ۱۰ من در خداوند بر شما اعتماد دارم که هیچ شما شده‌ام؟ ۱۷ شما را به غیرت می‌طلبند، لیکن نه به خیر، رای دیگر نخواهید داشت، لیکن آنکه شما رامضطرب سازد هرکه بلکه می‌خواهند در را بر روی شما ببندند تا شما ایشان را بغیرت باشد قصاص خود را خواهد یافت. ۱۱ اما ای برادران اگر من تا به بطلبید. ۱۸ لیکن غیرت در امر نیکو در هر زمان نیکو است، حال به ختنه موعظه می‌کردم، چرا جفا می‌دیدم؟ زیرا که در این نه‌تنها چون من نزد شما حاضر باشم. ۱۹ ای فرزندان من که صورت لغزش صلیب برداشته می‌شد. ۱۲ کاش آنانی که شما را برای شما باز درد زه دارم تا صورت مسیح در شما بسته شود. مضطرب می‌سازند خویشتن را منقطع می‌ساختند. ۱۳ زیرا که ۲۰ باری خواهش می‌کردم که الان نزد شما حاضر می‌بودم تا سخن شما ای برادران به آزادی خوانده شده‌اید؛ اما زنه‌ار آزادی خود خود را تبدیل کنم، زیرا که درباره شما متحیر شده‌ام. ۲۱ شما که را فرصت جسم مگردانید، بلکه به محبت، یکدیگر را خدمت می‌خواهید زیر شریعت باشید، مریب‌گویی‌ها شریعت را نمی‌شنوید؟ کنید. ۱۴ زیرا که تمامی شریعت در یک کلمه کامل می‌شود ۲۲ زیرامکتوب است ابراهیم را دو پسر بود، یکی از کنیز و دیگری یعنی در اینکه همسایه خود را چون خویشتن محبت نما. ۱۵ اما از آزاد. ۲۳ لیکن پسر کنیز، بحسب جسم تولد یافت و پسر آزاد، اگر همدیگر را برگزید و بخورید، باحذر باشید که مبدا از یکدیگر برحسب وعده. ۲۴ و این امور بطور مثل گفته شد زیرا که این دو هلاک شوید. ۱۶ اما می‌گویم به روح رفتار کنید پس شهوات زن، دوعهد می‌باشند، یکی از کوه سینا برای بندگی می‌زاید و جسم را به‌جا نخواهید آورد. ۱۷ زیرا خواهش جسم به خلاف آن هاجر است. ۲۵ زیرا که هاجر کوه سینا است در عرب، و روح است و خواهش روح به خلاف جسم و این دو با یکدیگر مطابق است با اورشلیمی که موجود است، زیرا که با فرزندانش در منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید. ۱۸ اما بندگی می‌باشد. ۲۶ لیکن اورشلیم بالا آزاد است که مادر جمیع اگر از روح هدایت شدید، زیر شریعت نیستید. ۱۹ و اعمال جسم ما می‌باشد. ۲۷ زیرا مکتوب است: «ای نازاد که نزاییده‌ای، آشکار است، یعنی زنا و فسق و ناپاکی و فجور، ۲۰ و بت‌پرستی شاد باش! صدا کن و فریاد برآورای تو که درد زه ندیده‌ای، زیرا وجادوگری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم و تعصب و شقاق و که فرزندان زن بی‌کس از اولاد شوهردار بیشتراند.» ۲۸ لیکن بدعتها، ۲۱ و حسد و قتل و مستی و لهو و لعب و امثال اینها مای برادران، چون اسحاق فرزندان وعده می‌باشیم. ۲۹ بلکه که شما را خبر می‌دهم چنانکه قبل از این دادم، که کنندگان چنانکه آنوقت آنکه برحسب جسم تولد یافت، بر وی که برحسب چنین کارها وارث ملکوت خدا نمی‌شوند. ۲۲ لیکن ثمره روح، روح بود جفامی کرد، همچنین الان نیز هست. ۳۰ لیکن کتاب محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان چه می‌گوید؟ «کنیز و پسر او را بیرون کن زیرا پسر کنیز با پسر وتواضع و هیزکاری است، ۲۳ که هیچ شریعت مانع چنین کارها آزاد میراث نخواهد یافت.» ۳۱ خلاصه‌ای برادران، فرزندان کنیز نیست. ۲۴ و آنانی که از آن مسیح می‌باشند، جسم را با هوسها نیستیم بلکه از زن آزادیم.

۵ پس به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد استوار باشید و باز در یوغ بندگی گرفتار مشوید. ۲ اینک من پولس به شما می‌گویم که اگر مختون شوید، مسیح برای شما هیچ نفع ندارد.

۶ اما ای برادران، اگر کسی به خطایی گرفتار شود، شما که روحانی هستید چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید. و خود را ملاحظه کن که مبدا تو نیز در تجربه افتی. ۲ بارهای سنگین یکدیگر را متحمل شوید و بدین نوع شریعت مسیح را به جا آرید. ۳ زیرا اگر کسی خود را شخص گمان برد و حال آنکه چیزی نباشد، خود را می‌فریبد. ۴ اما هرکس عمل خود را امتحان بکند، آنگاه فخر در خود به تنهایی خواهد داشت نه در دیگری، ۵ زیرا هرکس حامل بار خود خواهد شد. ۶ اما هرکه در کلام تعلیم یافته باشد، معلم خود را در همه چیزهای خوب مشارک بسازد. ۷ خود را فریب مدهید، خدا را استهزاء نمی‌توان کرد. زیرا که آنچه آدمی بکارد، همان را درو خواهد کرد. ۸ زیرا هرکه برای جسم خود کارد، از جسم فساد را درو کند و هرکه برای روح کارد از روح حیات جاودانی خواهد دروید. (aiōnios g166) ۹ لیکن از نیکوکاری خسته نشویم زیرا که در موسم آن درو خواهیم کرد اگر ملول نشویم. ۱۰ خلاصه بقدری که فرصت داریم با جمیع مردم احسان بنماییم، علی‌الخصوص با اهل بیت ایمان. ۱۱ ملاحظه کنید چه حروف جلی بدست خود به شما نوشتم. ۱۲ آنانی که می‌خواهند صورتی نیکو در جسم نمایان سازند، ایشان شمارا مجبور می‌سازند که مختون شوید، محض اینکه برای صلیب مسیح جفا نبینند. ۱۳ زیرا ایشان نیز که مختون می‌شوند، خود شریعت را نگاه نمی‌دارند بلکه می‌خواهند شما مختون شوید تا در جسم شما فخر کنند. ۱۴ لیکن حاشا از من که فخر کنم جز از صلیب خداوند ما عیسی مسیح که بوسیله او دنیا برای من مصلوب شد و من برای دنیا. ۱۵ زیرا که در مسیح عیسی نه ختنه چیزی است و نه نامختونی بلکه خلقت تازه. ۱۶ و آنانی که بدین قانون رفتار می‌کنند، سلامتی و رحمت بر ایشان باد و بر اسرائیل خدا. ۱۷ بعد از این هیچ کس مرا زحمت نرساند زیرا که من در بدن خود داغهای خداوند عیسی را دارم. ۱۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما بادای برادران. آمین.

نهاد و او را سرهمه‌چیز به کلیسا داد، ۲۳ که بدن اوست یعنی پری او که همه را در همه پر می‌سازد.

۲ و شما را که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید، ۲ که در آنها قبل، رفتاری کردید برحسب دوره این جهان بر وفق رئیس قدرت هوا یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می‌کند. (aiōn g165) ۳ که در میان ایشان، همه مانیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می‌کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود راه عمل می‌آوردیم و طبع فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران. ۴ لیکن خدا که در رحمانیت، دولتمند است، از حیث محبت عظیم خود که باما نمود، ۵ ما را نیز که در خطایا مرده بودیم بامسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید. ۶ و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید. ۷ تا در عالمهای آینده دولت بینهایت فیض خود را به لطفی که بر ما درمسیح عیسی دارد ظاهر سازد. (aiōn g165) ۸ زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، بوسیله ایمان و این از شمانیست بلکه بخشش خداست، ۹ و نه از اعمال تاهیج‌کس فخر نکند. ۱۰ زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکوکه خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نماییم. ۱۱ لہذا به یاد آورید که شما در زمان سلف (ای امت) های در جسم که آنانی که به اهل ختنه نامیده می‌شوند، اما ختنه ایشان در جسم و ساخته شده به‌دست است، شما را نامختون می‌خوانند)، ۱۲ که شما در آن زمان از مسیح جداو از وطنیت خاندان اسرائیل، اجنبی و ازعهدهای وعده بیگانه و بی‌امید و بی‌خدا در دنیا بودید. ۱۳ لیکن الحال در مسیح عیسی شما که در آن وقت دور بودید، به خون مسیح نزدیک شده‌اید. ۱۴ زیرا که او سلامتی ما است که هر دورا یک گردانید و دیوار جدایی را که در میان بودمنهدم ساخت، ۱۵ و عداوت یعنی شریعت احکام را که در فرائض بود، به جسم خود نابودساخت تا که مصالحه کرده، از هر دو یک انسان جدید در خود بیافریند. ۱۶ و تا هر دو را در یک جسد با خدا مصالحه دهد، بوساطت صلیب خودکه بر آن عداوت را کشت، ۱۷ و آمده بشارت مصالحه را رسانید به شما که دور بودید و مصالحه را به آنانی که نزدیک بودند. ۱۸ زیرا که بوسیله او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم. ۱۹ پس از این به بعد غریب و اجنبی نیستیدبلکه هموطن مقدسین هستید و از اهل خانه خدا. ۲۰ و بر بنیاد رسولان و انبیا بنا شده‌اید که خودعیسی مسیح سنگ زاویه است. ۲۱ که در وی تمامی عمارت با هم

۱ پولس به اراده خدا رسول عیسی مسیح، به مقدسیتی که در افسس می‌باشند وایمانداران در مسیح عیسی. ۲ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا وعیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که ما را مبارک ساخت به هر برکت روحانی در جایهای آسمانی در مسیح. ۴ چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او درمحبت مقدس و بی‌عیب باشیم. ۵ که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بوساطت عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود، ۶ برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حبیب. ۷ که در وی به‌سبب خون او فدیه یعنی آموزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم. ۸ که آن را به ما به فراوانی عطا فرمود در حکمت و فطانت. ۹ چونکه سر اراده خود را به ما شناسانید، برحسب خشنودی خود که در خود عزم نموده بود، ۱۰ برای انتظام کمال زمانها تا همه‌چیز را خواه آنچه در آسمان و خواه آنچه بر زمین است، درمسیح جمع کند، یعنی در او. ۱۱ که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم برحسب قصد او. که همه‌چیزها را موافق رای اراده خود می‌کند. ۱۲ تا از ما که اول امیدوار به مسیح می‌بودیم، جلال او ستوده شود. ۱۳ و دروی شما نیز چون کلام راستی، یعنی بشارت نجات خود را شنیدید، در وی چون ایمان آوردید، از روح قدوس وعده مختم شدید. ۱۴ که بیعانه میراث ما است برای فدای آن ملک خاص او تا جلال او ستوده شود. ۱۵ بنابراین، من نیز چون خبر ایمان شما را درعیسی خداوند ومحبت شما را با همه مقدسین شنیدم، ۱۶ باز نمی‌ایستم از شکر نمودن برای شما و از یاد آوردن شما در دعاهای خود، ۱۷ تاخداوند ما عیسی مسیح که پدر ذوالجلال است، روح حکمت و کشف را در معرفت خود به شما عطا فرماید. ۱۸ تا چشمان دل شما روشن گشته، بدانید که امید دعوت او چیست و کدام است دولت جلال میراث او در مقدسین، ۱۹ و چه مقدار است عظمت بینهایت قوت او نسبت به مامومنین برحسب عمل توانایی قوت او. ۲۰ که درمسیح عمل کرد چون او را از مردگان برخیزانید و به‌دست راست خود در جایهای آسمانی نشانید، ۲۱ بالاتر از هر ریاست و قدرت و قوت و سلطنت و هر نامی که خوانده می‌شود، نه در این عالم فقطبلکه در عالم آینده نیز. (aiōn g165) ۲۲ و همه‌چیز را زیر پایهای او

مرتب شده، به هیكل مقدس در خداوند نمو می‌کند. ۲۲ و در وی شما نیز با هم بنا کرده می‌شوید تا در روح مسکن خدا شوید.

۳ از این سبب من که پولس هستم و اسیر مسیح عیسی برای شما ای امت‌ها- ۲ اگر شنیده باشید تدبیر فیض خدا را که بجهت شما به من عطا شده است، ۳ که این سر ازراه کشف بر من اعلام شد، چنانکه مختصر پیش نوشتم، ۴ و از مطالعه آن می‌توانید ادراک مرا درسر مسیح بفهمید. ۵ که آن در قرنها گذشته به بنی آدم آشکار نشده بود، بطوری که الحال بررسولان مقدس و انبیای او به روح مکشوف گشته است، ۶ که امت‌ها در میراث و در بدن و در بهره وعده او در مسیح بواسطت انجیل شریک هستند. ۷ که خادم آن شدم بحسب عطای فیض خدا که بحسب عمل قوت او به من داده شده است. ۸ یعنی به من که کمتر از کمترین همه مقدسینم، این فیض عطا شد که در میان امت‌ها به دولت بی‌قیاس مسیح بشارت دهم، ۹ و همه را روشن سازم که چیست انتظام آن سری که از بنای عالم‌هاستوار بود، در خدایی که همه‌چیز را بوسیله عیسی مسیح آفرید. (aiōn g165)

۱۰ تا آنکه الحال بر ارباب ریاستها و قدرتها در جایهای آسمانی، حکمت گوناگون خدا بوسیله کلیسا معلوم شود، ۱۱ بحسب تقدیر ازلی که در خداوند ما مسیح عیسی نمود، (aiōn g165)

۱۲ که در وی جسارت و دخول بااعتماد داریم بهسبب ایمان وی. ۱۳ لہذا استدعا دارم که از زحمات من به جهت شما خسته خاطر‌مشوید که آنها فخر شما است. ۱۴ از این سبب، زانو می‌زنم نزد آن پدر، ۱۵ که از او هر خانواده‌ای در آسمان و بر زمین مسمی می‌شود؛ ۱۶ که بحسب دولت جلال خود به شما عطا کند که در انسانیت باطنی خود از روح او به قوت زورآور شوید، ۱۷ تا مسیح به وساطت ایمان در دل‌های شما ساکن شود؛ ۱۸ و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که باتمامی مقدسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی چیست؛ ۱۹ و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شوید تا تمامی پری خدا. ۲۰ الحال او را که قادر است که بکند بینهایت زیادت‌ر از هرآنچه بخواهیم یا فکر کنیم، بحسب آن قوتی که در ما عمل می‌کند، ۲۱ مر او را در کلیسا و در مسیح عیسی تا جمیع قرنها تا ابدالابداجلال باد. آمین. (aiōn g165)

۴ لہذا من که در خداوند اسیر می‌باشم، از شما استدعا دارم که به شایستگی آن دعوتی که به آن خوانده شده‌اید، رفتار کنید، ۲ باکمال فروتنی و تواضع و حلم، و متحمل یکدیگر در محبت

باشید؛ ۳ و سعی کنید که یگانگی روح را در رشته سلامتی نگاه دارید. ۴ یک جسدهست و یک روح، چنانکه نیز دعوت شده‌اید دریک امید دعوت خویش. ۵ یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید؛ ۶ یک خدا و پدر همه که فوق همه و در میان همه و در همه شما است. ۷ لیکن هریکی از ما را فیض بخشیده شد بحسب اندازه بخشش مسیح. ۸ بنابراین می‌گوید: «چون او به اعلیٰ علیین صعود نمود، اسیری را به اسیری برد و بخششها به مردم داد.» ۹ اما این صعود نمود چیست؟ جز اینکه اول نزول هم کرد به اسفل زمین. ۱۰ آنکه نزول نمود، همان است که صعودنیز کرد بالاتر از جمیع افلاک تا همه‌چیزها را پرکند. ۱۱ و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را، ۱۲ برای تکمیل مقدسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح، ۱۳ تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح برسیم. ۱۴ تا بعد از این اطفال متموج و رانده شده از باد هر تعلیم نباشیم، ازدغابازی مردمان در حیلہ اندیشی برای مکرهای گمراهی؛ ۱۵ بلکه در محبت پیروی راستی نموده، در هرچیز ترقی نمایم در او که سر است، یعنی مسیح؛ ۱۶ که از او تمام بدن مرکب و مرتب گشته، به مدد هر مفصلی و بحسب عمل به اندازه عرضوی بدن را نمو می‌دهد برای بنای خویشتن در محبت. ۱۷ پس این را می‌گویم و در خداوند شهادت می‌دهم که شما دیگر رفتار ننمایید، چنانکه امت‌ها در بطالت ذهن خود رفتار می‌نمایند. ۱۸ که در عقل خود تاریک هستند و از حیات خدامحروم، بهسبب جهالتی که بجهت سخت دلی ایشان در ایشان است. ۱۹ که بی‌فکر شده، خود را به فجور تسلیم کرده‌اند تا هرقسم ناپاکی را به حرص به عمل آورند. ۲۰ لیکن شما مسیح را به اینطور نیاموخته‌اید. ۲۱ هرگاه او را شنیده‌اید و در او تعلیم یافته‌اید، به نهجی که راستی در عیسی است. ۲۲ تا آنکه شما از جهت رفتار گذشته خود، انسانیت کهنه را که از شهوات فریفته فاسد می‌گردد، از خود بیرون کنید. ۲۳ و به روح ذهن خود تازه شوید. ۲۴ وانسانیت تازه را که به صورت خدا در عدالت و قدوسیت حقیقی آفریده شده است بیوشید. ۲۵ لہذا دروغ را ترک کرده، هرکس با همسایه خود راست بگوید، زیرا که ما اعضای یکدیگریم. ۲۶ خشم بگیرید و گناه موزید؛ خورشید بر غیظ شما غروب نکند. ۲۷ ابلیس را مجال ندهید. ۲۸ دزد دیگر دزدی نکند بلکه به دستهای خود کارنیکو کرده، زحمت بکشد تا بتواند نیازمندی را چیزی دهد. ۲۹ هیچ سخن بد از دهان شما بیرون

نیاید، بلکه آنچه بحسب حاجت و برای بنا نیکو باشد تا شنوندگان شوهران خود را در هرامری باشند. ۲۵ ای شوهران زنان خود را را فیض رساند. ۳۰ و روح قدوس خدا را که به او تا روز رستگاری محبت نمایم، چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشش مختوم شده‌اید، محزون مسازید. ۳۱ و هر قسم تلخی و غیظ و را برای آن داد. ۲۶ تا آن را به غسل آب بوسیله کلام طاهر خشم و فریاد و بدگویی و خیانت را از خود دور کنید، ۳۲ و با ساخته، تقدیس نماید، ۲۷ تا کلیسای مجید را به نزد خود حاضر یگدیگر مهربان باشید و رحیم و همدیگر را عفو نمایید چنانکه خدا سازد که لکه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تا مقدس در مسیح شما را هم آموخته است.

۵ پس چون فرزندان عزیز به خدا اقتدا کنید. ۲ و در محبت رفتار نمایم، چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود و خویشش را برای ما به خداده و قربانی برای عطر خوشبوی گذرانید. ۳ اما زنا و هر ناپاکی و طمع در میان شما هرگز مذکور هم نشود، چنانکه مقدسین را می‌شاید. ۴ و نه قباح و بیهوده‌گویی و چرب زبانی که اینها شایسته نیست بلکه شکرگزاری. ۵ زیرا این را یقین می‌دانید که هیچ زانی یا ناپاک یا طماع که بت پرست باشد، میراثی در ملکوت مسیح و خداندارد. ۶ هیچ کس شما را به سخنان باطل فریب ندهد، زیرا که به سبب اینها غضب خدا بر اینای معصیت نازل می‌شود. ۷ پس با ایشان شریک مباشید. ۶ ای فرزندان، والدین خود را در خداوند اطاعت نمایم، زیرا ۸ زیرا که پیشتر ظلمت بودید، لیکن الحال در خداوند نور می‌باشید. که این انصاف است. ۲ «پدر و مادر خود را احترام نما» که پس چون فرزندان نور رفتار کنید. ۹ زیرا که میوه نور در کمال، نیکویی و عدالت و راستی است. ۱۰ و تحقیق نمایم که پسندیده خداوند چیست. ۱۱ و در اعمال بی‌ثمر ظلمت شریک مباشید بلکه آنها را مذمت کنید، ۱۲ زیرا کارهایی که ایشان در خفا می‌کنند، حتی ذکر آنها هم قبیح است. ۱۳ لیکن هر چیزی که مذمت شود، از نور ظاهر می‌گردد، زیرا که هر چه ظاهر می‌شود نور است. ۱۴ بنابراین می‌گویید تو که خوادیده‌ای، بیدار شده، از مردگان برخیز تا مسیح بر تو درخشد. ۱۵ پس با خبر باشید که چگونه به دقت رفتار نمایم، نه چون جاهلان بلکه چون حکیمان. ۱۶ و وقت را دریابید زیرا این روزها شریر است. ۱۷ از این جهت بی‌فهم مباشید، بلکه بفهمید که اراده خداوند چیست. ۱۸ و مست شراب مشوید چونکه می‌دانید که خود شما را هم آقایی هست در آسمان و او را که در آن فجور است، بلکه از روح پر شوید. ۱۹ و بایکدیگر به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی گفتگو کنید و در درونایی قوت او زور آور شوید. ۱۱ اسلحه تمام خدا را ببوشید تا دلهای خود به خداوند بسرایید و ترنم نمایم. ۲۰ و پیوسته بجهت

هر چیز خدا و پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. ۲۱ همدیگر را در خدا ترسی اطاعت کنید. ۲۲ ای زنان، شوهران خود را اطاعت کنید چنانکه خداوند را. ۲۳ زیرا که شوهر سر زن (jaion g165) ۱۳ لهذا اسلحه تام خدا را بردارید تا بتوانید در روز است چنانکه مسیح نیز سر کلیسا و او نجات‌دهنده بدن است. ۲۴ لیکن همچنانکه کلیسا مطیع مسیح است، همچنین زنان نیز کمر خود را به راستی بسته و جوشن عدالت رادبر کرده، بایستید.

بتوانید با مکرهای ابلیس مقاومت کنید. ۱۲ زیرا که ما را کشتی گرفتن با خون و جسم نیست بلکه با ریاستها و قدرتها و جهان داران این ظلمت و با فوجهای روحانی شرارت در جایهای آسمانی.

۱۵ و نعلین استعداد انجیل سلامتی را در پا کنید. ۱۶ و بر روی این همه سپرایمان را بکشید که به آن بتوانید تمامی تیره‌های آتشین شریر را خاموش کنید. ۱۷ و خود نجات و شمشیر روح را که کلام خداست بردارید. ۱۸ و بادعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و التماس تمام بجهت همه مقدسین بیدار باشید. ۱۹ و برای من نیز تا کلام به من عطا شود تا باگشادگی زبان سر انجیل را به دلیری اعلام نمایم، ۲۰ که برای آن در زنجیرها ایلچیگری می‌کنم تا در آن به دلیری سخن گویم، بطوری که می‌باید گفت. ۲۱ اما تا شما هم از احوال من و از آنچه می‌کنم مطلع شوید، تیخیکس که برادر عزیز و خادم امین در خداوند است، شما را از هرچیز خواهد آگاهانید، ۲۲ که او را بجهت همین به نزد شما فرستادم تا از احوال ما آگاه باشید و او دلهای شما را تسلی بخشد. ۲۳ برادران را سلام و محبت باایمان از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند باد. ۲۴ با همه کسانی که به مسیح عیسی خداوند محبت در بی‌فسادی دارند، فیض باد. آمین.

دارم که رحلت کنم و با مسیح باشم، زیرا این بسیار بهتر است.

۲۴ لیکن در جسم ماندن برای شما لازمتر است. ۲۵ و چون این

۱ پولس و تیموتائوس، غلامان عیسی مسیح، به همه مقدسین می‌باشند با استغفار و شماسان. در مسیح عیسی که در فیلیپی می‌باشند با استغفار و شماسان. ۲ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند

بر شما باد. ۳ در تمامی یادگاری شما خدای خود را شکر می‌شما. ۲۷ باری بطور شایسته انجیل مسیح رفتار نمایند تا خواه آیم و

گذارم، ۴ و پیوسته در هر دعای خود برای جمیع شما به خوشی دعا می‌کنم، ۵ به سبب مشارکت شما برای انجیل از روز اول تا به روح برقرارید و به یک نفس برای ایمان انجیل مجاهده می‌کنید.

حال. ۶ چونکه به این اعتماد دارم که او که عمل نیکو رادر شما شروع کرد، آن را تا روز عیسی مسیح به کمال خواهد رسانید. ۲۸ و در هیچ امری از دشمنان ترسان نیستید که همین برای ایشان

۷ چنانکه مرا سزاوار است که درباره همه شما همین فکر کنم زیرا ۲۹ زیرا که به شما عطا شد به خاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن به او که شما رادر دل خود می‌دارم که در زنجیرهای من و در حجت و بلکه زحمت کشیدن هم برای او. و شما را همان مجاهده است

اثبات انجیل همه شما با من شریک در این نعمت هستید. ۸ زیرا که در من دیدید و الان هم می‌شنوید که در من است. خدا مرا شاهد است که چقدر در احشای عیسی مسیح، مشتاق

همه شما هستم. ۹ و برای این دعا می‌کنم تا محبت شما در معرفت و کمال فهم بسیار افزونتر شود. ۱۰ تا چیزهای بهتر را برگزینید و در روز مسیح بی‌غش و بی‌لغزش باشید، ۱۱ و پر شوید از میوه عدالت

که بوسیله عیسی مسیح برای تمجید و حمد خداست. ۱۲ اما ای برادران، می‌خواهم شما بدانید که آنچه بر من واقع گشت، برعکس

به ترقی انجیل انجامید، ۱۳ بحدی که زنجیرهای من آشکارا شد در مسیح در تمام فوج خاص و به همه دیگران. ۱۴ و اکثر از برادران

در خداوند از زنجیرهای من اعتماد به هم رسانیده، بیشتر جرات می‌کنند که کلام خدا را بی‌ترس بگویند. ۱۵ اما بعضی از حسد و نزاع به مسیح موعظه می‌کنند، ولی بعضی هم از خشنودی.

۱۶ اما آنان از تعصب نه از اخلاص به مسیح اعلام می‌کنند و گمان می‌برند که به زنجیرهای من زحمت می‌افزایند. ۱۷ ولی اینان از راه محبت، چونکه می‌دانند که من بجهت حمایت انجیل

معین شده‌ام. ۱۸ پس چه؟ جز اینکه به هر صورت، خواه به بهانه و خواه به راستی، به مسیح موعظه می‌شود و از این شادمانم بلکه شادی هم خواهم کرد، ۱۹ زیرا می‌دانم که به نجات من خواهد

انجامید بوسیله دعای شما و تایید روح عیسی مسیح، ۲۰ بر حسب انتظار و امید من که در هیچ چیز خجالت نخواهم کشید، بلکه در کمال دلیری، چنانکه همیشه، الان نیز مسیح در بدن من

جلال خواهد یافت، خواه در حیات و خواه در موت. ۲۱ زیرا که مرا زیستن مسیح است و مردن نفع. ۲۲ و لیکن اگر زیستن در جسم، همان ثمر کار من است، پس نمی‌دانم کدام را اختیار

کنم. ۲۳ زیرا در میان این دو سخت گرفتار هستم، چونکه خواهم زمین وزیر زمین است خم شود، ۱۱ و هر زبانی اقرار کند که عیسی مسیح، خداوند است برای تمجید خدای پدر. ۱۲ پس ای عزیزان

من چنانکه همیشه مطیع می‌بودید، نه در حضور من فقط بلکه بسیار زیاد تر الان وقتی که غایبم، نجات خود را به ترس و لرز بعمل آورید. ۱۳ زیرا خداست که در شما بر حسب رضامندی خود، هم

اراده و هم فعل را بعمل ایجاد می‌کند. ۱۴ و هرکاری را بدون همه و مجادله بکنید، ۱۵ تا بی‌عیب و ساده دل و فرزندان خدا بی‌ملامت باشید، در میان قومی کج رو و گردنکش که در آن میان

چون نیرها در جهان می‌درخشید، ۱۶ و کلام حیات را برمی‌افزایید،

بجهت فخر من در روز مسیح تاآنکه عبث ندویده و عبث زحمت آن که بوسیله ایمان مسیح می شود، یعنی عدالتی که از خدا بر نکشیده باشیم. ۱۷ بلکه هرگاه بر قربانی و خدمت ایمان شمارخته ایمان است. ۱۰ و تا او را و قوت قیامت وی را و شراکت در شوم، شادمان هستم و با همه شما شادی می کنم. ۱۸ و همچنین رنجهای وی را بشناسم و باموت او مشابه گردم. ۱۱ مگر به شما نیز شادمان هستم و بامن شادی می کنید. ۱۹ و در عیسی هر وجه به قیامت از مردگان برسم. ۱۲ نه اینکه تا به حال به خداوند امیدوارم که تیموتاس را به زودی نزد شما بفرستم تا من نیز چنگ آورده یا تابحال کامل شده باشم، ولی درپی آن می کوشم ازاحوال شما مطلع شده، تازه روح گردم. ۲۰ زیرا کسی دیگر را بلکه شاید آن را بدست آورم که برای آن مسیح نیز مرا بدست همدل ندارم که به اخلاص درباره شما اندیشد. ۲۱ زانو که همه آورد. ۱۳ ای برادران، گمان نمی برم که من بدست آورده ام؛ نفع خود رامی طلبند، نه امور عیسی مسیح را. ۲۲ اما دلیل او را لیکن یک چیز می کنم که آنچه در عقب است فراموش کرده و به می دانید، زیرا چنانکه فرزند پدر را خدمت می کند، او با من برای سوی آنچه درپیش است، خویش را کشیده، ۱۴ درپی مقصدی انجیل خدمت کرده است. ۲۳ پس امیدوارم که چون دیدم کار من کوشم بجهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است. چطور می شود، او را بی درنگ بفرستم. ۲۴ اما در خداونداعتماد ۱۵ پس جمیع ما که کامل هستیم، این فکر داشته باشیم و اگر فی دارم که خود هم به زودی بیایم. ۲۵ ولی لازم دانستم که افردتس الجمله فکردیگر دارید، خدا این را هم بر شما کشف خواهدفرمود. را به سوی شما روانه نمایم که مرا برادر و همکار و همچنین ۱۶ اما به هر مقامی که رسیده ایم، به همان قانون رفتار باید کرد. می باشد، اما شما را رسول و خادم حاجت من. ۲۶ زیرا که مشتاق ۱۷ ای برادران، با هم به من اقتدا نمایید وملاحظه کنید آثانی را همه شما بود و غمگین شد ازاینکه شنیده بودید که او بیمار شده که بحسب نمونه ای که در مادرید، رفتار می کنند. ۱۸ زیرا که بود. ۲۷ وفی الواقع بیمار و مشرف بر موت بود، لیکن خدا بروی بسیاری رفتاری نمایند که ذکر ایشان را بارها برای شما کرده ام و ترجم فرمود و نه بر او فقط بلکه بر من نیز تا مرا غمی بر غم نباشد. حال نیز با گریه می کنم که دشمنان صلیب مسیح می باشند، ۲۸ پس به سعی بیشتر او راروانه نمودم تا از دیدنش باز شاد شوید و ۱۹ که انجام ایشان هلاکت است و خدای ایشان شکم ایشان و حزن من کمتر شود. ۲۹ پس او را در خداوند با کمال خوشی فخر ایشان در ننگ ایشان، و چیزهای دنیوی را اندیشه می کنند. بپذیرید و چنین کسان را محترم بدارید، ۳۰ زیرا در کار مسیح ۲۰ اما وطن ما در آسمان است که از آنجا نیزنجات دهنده یعنی مشرف بر موت شد و جان خود را به خطر انداخت تا نقص عیسی مسیح خداوند را انتظار می کشیم، ۲۱ که شکل جسد ذلیل خدمت شما را برای من به کمال رساند.

۳ خلاصه ای برادران من، در خداوند خوش باشید. همان مطالب را به شما نوشتن بر من سنگین نیست و ایمنی شما است. **۴** بنابراین، ای بردران عزیز و مورد اشتیاق من و شادی و تاج ۲ از سگها باحذر باشید. از عاملان شریر احتراز نمایید. از مقطوعان من، به همینطور در خداوند استوار باشیدای عزیزان. ۲ از افودیه بپرهیزید. ۳ زیرا مختونان ما هستیم که خدا را در روح عبادت می کنیم و به مسیح عیسی فخر می کنیم و بر جسم اعتماد نداریم. باشند. ۳ و از تو نیزای همقطار خالص خواهش می کنم که ۴ هرچندما در جسم نیز اعتماد است. اگر کسی دیگرگمان ایشان را امداد کنی، زیرا درجهاد انجیل با من شریک می بودند با برد که در جسم اعتماد دارد، من بیشتر. ۵ روز هشتم مختون اکلیمنتس نیز و سایر همکاران من که نام ایشان در دفنحیات است. شده و از قبیله اسرائیل، ازسبط بنیامین، عبرانی از عبرانیان، از ۴ در خداوند دائم شاد باشید. و باز می گویم شاد باشید. ۵ اعتدال جهت شریعت فریسی، ۶ از جهت غیرت جفا کننده بر کلیسا، از شما بر جمیع مردم معروف بشود. خداوند نزدیک است. ۶ برای جهت عدالت شریعتی، بی عیب. ۷ اما آنچه مرا سود می بود، هیچ چیزاندیشه نمیکنی، بلکه در هر چیز با صلات و دعا باشکرگزاری آن را به خاطر مسیح زیان دانستم. ۸ بلکه همه چیز را نیز به سبب مسولات خود را به خدا عرض کنید. ۷ و سلامتی خدا که فوق از فضیلت معرفت خداوند خود مسیح عیسی زیان می داند که بخاطر تمامی عقل است، دلها و ذهنهای شما را در مسیح عیسی نگاه او همه چیز را زیان کردم وفضله شمردم تا مسیح را دریابم. ۹ و خواهد داشت. ۸ خلاصه ای برادران، هرچه راست باشد وهرچه در وی یافت شوم نه با عدالت خود که شریعت است، بلکه با مجید و هرچه عادل و هرچه پاک و هرچه جمیل و هرچه نیک

نام است و هر فضیلت و هر مدحی که بوده باشد، در آنها تفکر کنید. ۹ و آنچه در من آموخته و پذیرفته و شنیده و دیده‌اید، آنها را بعمل آرید، و خدای سلامتی با شما خواهد بود. ۱۰ و در خداوند بسیار شاد گردیدم که الان آخر، فکر شما برای من شکوفه آورد و در این نیز تفکر می‌کردید، لیکن فرصت نیافتید. ۱۱ نه آنکه درباره احتیاج سخن می‌گویم، زیرا که آموخته‌ام که در هر حالتی که باشم، قناعت کنم. ۱۲ و ذلت رami دادم و دولتمندی را هم می‌دانم، در هر صورت و در همه چیز، سیری و گرسنگی و دولتمندی و افلاس را یاد گرفته‌ام. ۱۳ قوت هر چیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می‌بخشد. ۱۴ لیکن نیکویی کردید که در تنگی من شریک شدید. ۱۵ اما ای فیلیپیان شما هم آگاهید که در ابتدای انجیل، چون از مکادونیّه روانه شدم، هیچ کلیسا در امر دادن و گرفتن با من شراکت نکرد جز شما و بس. ۱۶ زیرا که در تسالونیکی هم یک دودفعه برای احتیاج من فرستادید. ۱۷ نه آنکه طالب بخشش باشم، بلکه طالب ثمری هستم که به حساب شما بیفزاید. ۱۸ ولی همه چیز بلکه بیشتر از کفایت دارم. پر گشته‌ام چونکه هدایای شما را از افرادتس یافته‌ام که عطر خوشبوی و قربانی مقبول و پسندیده خداست. ۱۹ اما خدای من همه احتیاجات شما را بر حسب دولت خود در جلال در مسیح عیسی رفع خواهد نمود. ۲۰ و خدا و پدر ما را تا ابد الاباد جلال باد. آمین. (aiōn g165) ۲۱ هر مقدس را در مسیح عیسی سلام برسانید. و برادرانی که با من می‌باشند به شما سلام می‌فرستند. ۲۲ جمیع مقدسان به شما سلام می‌رسانند، علی‌الخصوص آنانی که از اهل خانه فیصر هستند. ۲۳ فیض خداوند ما عیسی مسیح با جمیع شما باد. آمین.

حاضر سازد، ۲۳ به شرطی که در ایمان بنیاد نهاده و قائم بمانیدو جنبش نخورید از امید انجیل که در آن تعلیم یافته‌اید و به تمامی خلقت زیر آسمان بدان موعظه شده است و من پولس خادم آن شده‌ام. ۲۴ الان از زحمتهای خود در راه شما شادی می‌کنم و نقصهای زحمات مسیح را در بدن خود به کمال می‌رسانم برای بدن او که کلیسا است، ۲۵ که من خادم آن گشته‌ام برحسب نظارت خدا که به من برای شما سپرده شد تا کلام خدا را به کمال رسانم؛ ۲۶ یعنی آن سری که از دهراها و قرن‌ها مخفی داشته شده بود، لیکن الحال به مقدسان او مکشوف گردید، (jaion g165) ۲۷ که خدا اراده نمود تا بشناساند که چیست دولت جلال این سر در میان امت‌ها که آن مسیح در شما و امید جلال است. ۲۸ و ما او را اعلان می‌نماییم، در حالتیکه هر شخص را تنبیه می‌کنیم و هر کس را به هر حکمت تعلیم می‌دهیم تا هر کس را کامل در مسیح عیسی حاضر سازیم. ۲۹ و برای این نیز محنت می‌کشم و مجاهده می‌نمایم بحسب عمل او که در من به قوت عمل می‌کند.

۲ زیرا می‌خواهم شما آگاه باشید که مرا چه نوع اجتهاد است برای شما و اهل لاودکیه و آنانی که صورت مرا در جسم ندیده‌اند، ۲ تا دلهای ایشان تسلی یابد و ایشان در محبت پیوند شده، به دولت یقین فهم تمام و به معرفت سر خدا برسند؛ ۳ یعنی سر مسیح که در وی تمامی خزاین حکمت و علم مخفی است. ۴ اما این را می‌گویم تا هیچ کس شما را به سخنان دلاویز اغوا نکند، ۵ زیرا که هر چند در جسم غایبم لیکن در روح با شما بوده، شادی می‌کنم و نظم و استقامت ایمانان را در مسیح نظاره می‌کنم. ۶ پس چنانکه مسیح عیسی خداوند را پذیرفتید، در وی رفتار نمایید، ۷ که در او ریشه کرده و بنا شده و در ایمان راسخ گشته‌اید، بطوری که تعلیم یافته‌اید و در آن شکرگزاری بسیاری نمایید. ۸ باخبر باشید که کسی شما را نریاید به فلسفه و مکر باطل، برحسب تقلید مردم و برحسب اصول دنیوی نه برحسب مسیح، ۹ که در وی از جهت جسم، تمامی پری الوهیت ساکن است. ۱۰ و شما در وی تکمیل شده‌اید که سر تمامی ریاست و قدرت است. ۱۱ و در وی مختون شده‌اید، به ختنه ناساخته به دست یعنی بیرون کردن بدن جسمانی، بوسیله اختتن مسیح. ۱۲ و با وی در تعمید مدفون گشتید که در آن هم برخیزانیده شدید به ایمان بر عمل خدا که او را از مردگان برخیزانید. ۱۳ و شما را که در خطایا و نامختونی جسم خود مرده بودید، با او زنده گردانید چونکه همه خطایای شما را آفرید، ۱۴ و آن دستخطی را که ضد

۱ پولس به اراده خدا رسول مسیح عیسی و تیموتاوس برادر، ۲ به مقدسان در کولسی و برادران امین، در مسیح فیض و سلامتی از جانب پدر ما خداو عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ خدا و پدر خداوند خود عیسی مسیح را شکر می‌کنیم و پیوسته برای شما دعا می‌نمایم، ۴ چونکه ایمان شما را در مسیح عیسی و محبتی را که با جمیع مقدسان می‌نمایید شنیدیم، ۵ به سبب امیدی که بجهت شما در آسمان گذاشته شده است که خبر آن را در کلام راستی انجیل سابق شنیدید، ۶ که به شما وارد شد چنانکه در تمامی عالم نیز و میوه می‌آورد و نمو می‌کند، چنانکه در میان شما نیز از روزی که آن را شنیدیدو فیض خدا را در راستی دانسته‌اید. ۷ چنانکه از افراس تعلیم یافتید که هم خدمت عزیز ما و خادم امین مسیح برای شما است. ۸ و ما او را نیز از محبت شما که در روح است خبر داد. ۹ و از آن جهت ما نیز از روزی که این را شنیدیم، باز نمی‌ایستیم از دعا کردن برای شما و مسالت نمودن تا از کمال معرفت اراده او در هر حکمت و فهم روحانی پر شوید، ۱۰ تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید، ۱۱ و به اندازه توانایی جلال او به قوت تمام زور آور شوید تا صبر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید؛ ۱۲ و پدر را شکر گزارید که ما را لایق بهره میراث مقدسان در نور گردانیده است، ۱۳ و ما را از قدرت ظلمت رها کنید، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت، ۱۴ که در وی فدیه خود یعنی آموزش گناهان خویش را یافته‌ایم. ۱۵ و او صورت خدای نادیده است، نخست زاده تمامی آفریدگان. ۱۶ زیرا که در او همه چیز آفریده شد، آنچه در آسمان و آنچه بر زمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تختها و سلطنتها و ریاسات و قوات؛ همه بوسیله او و پری او آفریده شد. ۱۷ و او قبل از همه است و در وی همه چیز قیام دارد. ۱۸ و او بدن یعنی کلیسا را سر است، زیرا که او ابتدا است و نخست زاده از مردگان تا در همه چیز او مقدم شود. ۱۹ زیرا خدا راضا بدین داد که تمامی پری در او ساکن شود، ۲۰ و اینکه بوساطت او همه چیز را با خود مصالحه دهد، چونکه به خون صلیب وی سلامتی را پدید آورد. بلی بوسیله او خواه آنچه بر زمین و خواه آنچه در آسمان است. ۲۱ و شما را که سابق از نیت دل در اعمال بد خویش اجنبی و دشمن بودید، بالفعل مصالحه داده است، ۲۲ در بدن بشری خود بوسیله موت تا شما را در حضور خود مقدس و بی‌عیب و بی‌ملاحت

ما و مشتمل بر فرائض و به خلاف ما بود محو ساخت و آن را به کنید. ۱۴ و بر این همه محبت را که کمربند کمال است پیوشید. صلیب خود میخ زده از میان برداشت. ۱۵ و ازخویشتن ریاسات و ۱۵ و سلامتی خدا در دلهای شما مسلط باشد که به آن هم در قوت را بیرون کرده، آنها را علانیه آشکار نمود، چون در آن بر یک بدن خوانده شده‌اید و شاکر باشید. ۱۶ کلام مسیح در شما آنها ظفریافت. ۱۶ پس کسی درباره خوردن و نوشیدن و درباره به دولتمندی و به کمال حکمت ساکن بشود و یکدیگر را تعلیم و عید و هلال و سبت بر شما حکم نکند، ۱۷ زیرا که اینها سایه نصیحت کنید به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی و با فیض چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است. ۱۸ و کسی در دلهای خود خدا را بسرایید. ۱۷ و آنچه کنید در قول و فعل، انعام شما را از بنیاد از رغبت به فروتنی و عبادت فرشتگان و مداخلت همه را به نام عیسی خداوند بکنید و خدای پدر را بوسیله او شکر در اموری که دیده است که از ذهن جسمانی خود بی جا مغرور کنید. ۱۸ ای زنان، شوهران خود را اطاعت نمایید، چنانکه در شده است؛ ۱۹ و به سر متمسک نشده که از آن تمامی بدن به خداوند می‌شاید. ۱۹ ای شوهران، زوجه های خود را محبت توسط مفاصل و بندها مدد یافته و با هم پیوند شده، نموی کند به نماید و با ایشان تلخی مکنید. ۲۰ ای فرزندان، والدین خود را نموی که از خداست. ۲۰ چونکه بامسیح از اصول دنیوی مردید، در همه چیز اطاعت کنید زیرا که این پسندیده است در خداوند. چگونه است که مثل زندگان در دنیا بر شما فرائض نهاده می‌شود؟ ۲۱ ای پدران، فرزندان خود را خشمگین مسازید، مبادا شکسته دل ۲۱ که لمس مکن و مچش بلکه دست مگذار! ۲۲ (که همه شوند. ۲۲ ای غلامان، آقایان جسمانی خود را در هر چیز اطاعت اینها محض استعمال فاسد می‌شود) برحسب تقالید و تعالیم مردم، کنید، نه به خدمت حضور مثل جویندگان رضامندی مردم، بلکه ۲۳ که چنین چیزها هر چند در عبادت نافله و فروتنی و آزار بدن به اخلاص قلب و از خداوند بترسید. ۲۳ و آنچه کنید، از دل صورت حکمت دارد، ولی فایده‌ای برای رفع تن پروری ندارد. کنید بخاطر خداوند نه به بخاطر انسان. ۲۴ چون می‌دانید که از خداوند مکافات میراث را خواهید یافت، چونکه مسیح خداوند را بندگی می‌کنید. ۲۵ زیرا هرکه ظلم کند، آن ظلمی را که کرد، خواهد یافت و ظاهری نیست.

۳ پس چون با مسیح بر خیزانیده شدید، آنچه را که در بالا است بطلیبید در آنجایی که مسیح است، به دست راست خدا نشسته. ۲ در آنچه بالا است تفکر کنید، نه در آنچه بر زمین است. ۳ زیرا که مردید و زندگی شما با مسیح در خدا مخفی ۴ ای آقایان، با غلامان خود عدل و انصاف را به جا آرید، است. ۴ چون مسیح که زندگی ما است ظاهر شود آنگاه شما هم چونکه می‌دانید شما را نیز آقایی هست در آسمان. ۲ در دعا با وی در جلال ظاهر خواهید شد. ۵ پس اعضای خود را که بر مواظب باشید و در آن با شکرگزاری بیدار باشید. ۳ و درباره ما نیز زمین است مقتول سازید، زنا و ناپاکی و هوی و هوس و شهوت دعا کنید که خدا در کلام را به روی ما بگشاید تا سر مسیح را قبیح و طمع که بت‌پرستی است ۶ که به سبب اینها غضب خدا بر که بجهت آن در قید هم افتادهم بگویم، ۴ و آن را بطوری که انبای معصیت وارد می‌آید. ۷ که شما نیز سابق در اینها رفتار می‌باید تکلم کنم و مبین سازم. ۵ زمان را دریافته، پیش اهل می‌کردید، هنگامی که در آنها زیست می‌نمودید. ۸ لیکن الحال خارج به حکمت رفتار کنید. ۶ گفتگوی شما همیشه با فیض شما همه را ترک کنید، یعنی خشم و غیظ و بد خوئی و بد گوئی و باشد و اصلاح شده به نمک، تا بدانید هرکس را چگونه جواب فحش را از زبان خود. ۹ به یکدیگر دروغ مگویید، چونکه انسانیت باید داد. ۷ تیخیس، برادر عزیز و خادم امین و هم خدمت من در کهنه را با اعمالش از خود بیرون کرده‌اید، ۱۰ و تازه را پوشیده‌اید خداوند، از همه احوال من شمارا خواهد آگاهانید، ۸ که او را که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می‌شود، به همین جهت نزد شما فرستادم تا از حالات شما آگاه شود و ۱۱ که در آن نه یونانی است، نه یهود، نه ختنه، نه نامختونی، نه دلهای شما را تسلی دهد، ۹ با انیسیمس، برادر امین و حبیب بربری، نه سکیثی، نه غلام و نه آزاد، بلکه مسیح همه و در همه که از خود شماست، شما را از همه گزارش اینجا آگاه خواهند است. ۱۲ پس مانند برگزیدگان مقدس و محبوب خدا احشای ساخت. ۱۰ ارسترسخ همزندان من شما را سلام می‌رساند، و رحمت و مهریانی و تواضع و تحمل و حلم را بیوشید؛ ۱۳ و مرقس عموزاده برنابا که درباره او حکم یافته‌اید، هرگاه نزد شما آید متحمل یکدیگر شده، همدیگر را عفو کنید هرگاه بر دیگری او را بپذیرید، ۱۱ و یسوع، ملقب به یسطس که ایشان تنها از ادعایی داشته باشید؛ چنانکه مسیح شما را آموزد، شما نیز چنین اهل ختنه برای ملکوت خدا هم خدمت شده، باعث تسلی من

گردیدند. ۱۲ افراس به شما سلام می‌رساند که یکی از شما و غلام مسیح است و پیوسته برای شما دردهای خود جد و جهد می‌کند تا در تمامی اراده خدا کامل و متیقن شوید. ۱۳ و برای اوگواهی می‌دهم که درباره شما و اهل لاودکیه و اهل هیراپولس بسیار محنت می‌کشد. ۱۴ و لوقای طیب و دیماس به شما سلام می‌رسانند. ۱۵ برادران در لاودکیه و نیمفاس و کلیسای را که در خانه ایشان است سلام رسانید. ۱۶ و چون این رساله برای شما خوانده شد، مقرر دارید که در کلیسای لاودکیان نیز خوانده شود و رساله از لاودکیه را هم شما بخوانید. ۱۷ و به ارخپس گویند: «باخبر باش تا آن خدمتی را که در خداوند یافته‌ای به‌کمال رسانی.» ۱۸ تحیت من، پولس، به‌دست خودم. زنجیرهای مرا بخاطر دارید. فیض با شما باد. آمین.

1 تسالونیکیان

خود را نیز از بس که عزیز ما بودید. ۹ زانرو که ای برادران محنت و مشقت ما را یاد می‌دارید زیرا که شبانه‌روز درکار مشغول شده،

۱ پولس و سلوانس و تیموتاوس، به کلیسای تسالونیکیان که در به انجیل خدا شما راموعظه می‌کردیم که مبادا بر کسی از شما خدای پدر و عیسی مسیح خداوند می‌باشید. فیض و سلامتی از باریهم. ۱۰ شما شاهد هستید و خدا نیز که به چه نوع باقدوسیت جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۲ پیوسته و عدالت و بی‌عیبی نزد شما که ایماندار هستید رفتار نمودیم. درباره جمع شما خدا را شکر می‌کنیم و دائم در دعاهاى خود ۱۱ چنانکه می‌دانید که هر یکی از شما را چون پدر، فرزندان خود شما را ذکر می‌نماییم، ۳ چون اعمال ایمان شما و محنت محبت و صبر امید شما را در خداوند ما عیسی مسیح در حضور خدا بکنید بطور شایسته خدایی که شما را به ملکوت و جلال خود و پدر خود یاد می‌کنیم. ۴ زیرا که ای برادران وای عزیزان خدا، می‌خواند. ۱۳ و از اینجهت ما نیز دایم خدا را شکر می‌کنیم که از برگزیده شدن شما مطلع هستیم، ۵ زیرا که انجیل ما بر شما محض سخن وارد نشده، بلکه با قوت و روح القدس و یقین کامل، نپذیرفتید، بلکه چنانکه فی الحقیقه است، کلام خدا که در شما چنانکه می‌دانید که در میان شما بخاطر شما چگونه مردمان شدیم. که ایماندار هستید عمل می‌کند. ۱۴ زیرا که ای برادران، شما ۶ و شما به ما و به خداوند اقتدا نمودید و کلام را در زحمت اقتدانمودید به کلیساهای خدا که در یهودیه در مسیح عیسی شدید، با خوشی روح القدس پذیرفتید، ۷ به حدی که شما جمع می‌باشند، زیرا که شما از قوم خود همان زحمات را کشیدید که ایمانداران مکادونیه و اخائییه را نمونه شدید، ۸ بنوعی که از شما کلام خداوند نه فقط در مکادونیه و اخائییه نواخته شد، بلکه در کشتند و بر ما جفا کردند؛ و ایشان ناپسند خدا هستند و مخالف هر جا ایمان شما به خدا شیوع یافت، بقسمی که احتیاج نیست که ما چیزی بگوییم، ۹ زیرا خود ایشان درباره ما خبر می‌دهند که چه قسم وارد به شما شدیم و به چه نوع شما از تنها به سوی خدا بازگشت کردید تا خدای حقیقی را بندگی نمایید، ۱۰ و تا پسر او را از آسمان انتظار بکشید که او را از مردگان برخیزانید، یعنی عیسی که ما را از غضب آینده می‌رهاند.

۲ زیرا ای برادران، خود می‌دانید که ورود مادر میان شما باطل نبود. ۲ بلکه هر چند قبل از آن در فیلیپ زحمت کشیده و بی‌احترامی دیده بودیم، چنانکه اطلاع دارید، لیکن در خدای خود دلیری کردیم تا انجیل خدا را با جد و جهد شدیده شما اعلام نماییم. ۳ زیرا که نصیحت ما از گمراهی و خباثت و ریا نیست، ۴ بلکه چنانکه مقبول خدا گشتیم که وکلای انجیل خادم خدا در انجیل مسیح است، فرستادیم تا شما را استوار سازد و بشویم، همچنین سخن می‌گوییم و طالب رضامندی مردم نیستیم، در خصوص ایمانان شما را نصیحت کند. ۳ تا هیچ کس از بلکه رضامندی خدایی که دل‌های ما را می‌آزماید. ۵ زیرا هرگز این مصائب متزلزل نشود، زیرا خود می‌دانید که برای همین مقرر سخن تملق‌آمیز نگفتیم، چنانکه می‌دانید، و نه بهانه طمع کردیم، شده‌ایم. ۴ زیرا هنگامی که نزد شما بودیم، شما را پیش خبر دادیم خدا شاهد است؛ ۶ و نه بزرگی از خلق جستیم، نه از شما و نه از دیگران، هر چند چون رسولان مسیح بودیم، می‌توانستیم سنگین باشیم. ۷ بلکه در میان شما به ملائمت بسر می‌بردیم، مثل دایه‌ای مبادا که آن تجربه کننده، شما را تجربه کرده باشد و محنت که اطفال خود را می‌پرورد. ۸ بدین طرز شایق شما شده، راضی ماباطل گردد. ۶ اما الحال چون تیموتاوس از نزد شما به ما رسید می‌بودیم که نه همان انجیل خدا را به شما دهیم، بلکه جانهای مژده ایمان و محبت شما را به ما رسانید و اینکه شما پیوسته ما را

۳ پس چون دیگر شکیبایی نداشتیم، رضابندین دادیم که اعلام نماییم. ۳ زیرا که نصیحت ما از گمراهی و خباثت و ریا نیست، ۴ بلکه چنانکه مقبول خدا گشتیم که وکلای انجیل خادم خدا در انجیل مسیح است، فرستادیم تا شما را استوار سازد و بشویم، همچنین سخن می‌گوییم و طالب رضامندی مردم نیستیم، در خصوص ایمانان شما را نصیحت کند. ۳ تا هیچ کس از بلکه رضامندی خدایی که دل‌های ما را می‌آزماید. ۵ زیرا هرگز این مصائب متزلزل نشود، زیرا خود می‌دانید که برای همین مقرر سخن تملق‌آمیز نگفتیم، چنانکه می‌دانید، و نه بهانه طمع کردیم، شده‌ایم. ۴ زیرا هنگامی که نزد شما بودیم، شما را پیش خبر دادیم خدا شاهد است؛ ۶ و نه بزرگی از خلق جستیم، نه از شما و نه از دیگران، هر چند چون رسولان مسیح بودیم، می‌توانستیم سنگین باشیم. ۷ بلکه در میان شما به ملائمت بسر می‌بردیم، مثل دایه‌ای مبادا که آن تجربه کننده، شما را تجربه کرده باشد و محنت که اطفال خود را می‌پرورد. ۸ بدین طرز شایق شما شده، راضی ماباطل گردد. ۶ اما الحال چون تیموتاوس از نزد شما به ما رسید می‌بودیم که نه همان انجیل خدا را به شما دهیم، بلکه جانهای مژده ایمان و محبت شما را به ما رسانید و اینکه شما پیوسته ما را

نیکو یاد می‌کنید و مشتاق ملاقات ما می‌باشید، چنانکه ما نیز خدا آنانی را که در عیسی خوابیده‌اند با وی خواهد آورد. ۱۵ زیرا شایق شما هستیم، ۷ لهدای برادران، در همه ضیق و مصیبتی که این را به شما از کلام خدای گویم که ما که زنده و تا آمدن داریم، از شما به سبب ایمانتان تسلی یافتیم. ۸ چونکه الان زیست خداوند باقی باشیم بر خوابیدگان سبقت نخواهیم جست. ۱۶ زیرا می‌کنیم، اگر شما در خداوند استوار هستید. ۹ زیرا چه شکرگزاری خود خداوند با صدا و با آواز رئیس فرشتگان و با صور خدا از به خدا توانیم نمود به سبب این همه خوشی‌ای که به حضور خدا آسمان نازل خواهد شد و مردگان در مسیح اول خواهند برخاست. درباره شما داریم؛ ۱۰ که شبانه‌روزی شمار دعا می‌کنیم تا شما ۱۷ آنگاه ما که زنده و باقی باشیم، با ایشان در ابراهیم بوده خواهیم شد تا خداوند را در هوا استقبال کنیم و همچنین همیشه با خداوند ۱۱ اما خود خدا یعنی پدر ما و خداوند ما عیسی مسیح راه ما خواهیم بود. ۱۸ پس بدین سخنان همدیگر را تسلی دهید.

۵ اما ای برادران در خصوص وقتها و زمانها، احتیاج ندارید که در محبت با یکدیگر و با همه افزونی بخشید، چنانکه ما شما را محبت می‌نماییم، ۱۳ تا دل‌های شما را استوار سازد، بی‌عیب در قدوسیت، به حضور خدا و پدر ما در هنگام ظهور خداوند ما عیسی مسیح، با جمیع مقدسین خود.

۴ خلاصه‌ای برادران، از شما در عیسی خداوند استدعا و التماس می‌کنیم که چنانکه از ما یافته‌اید که به چه نوع باید رفتار کنید و خدا را راضی سازید، به همان‌طور زیادت‌تر ترقی نمایید. ۲ زیرا می‌دانید چه احکام از جانب عیسی خداوند به شما دادیم. ۳ زیرا که این است اراده خدا یعنی قدوسیت شما تا از زنا بپرهیزید. ۴ تا هرکسی از شما بداند چگونه باید ظرف خویش را در قدوسیت و عزت دریابد، ۵ و نه در هوس شهوت، مثل امت‌هایی که خدا را نمی‌شناسند. ۶ و تا کسی در این امر دست تظاول یا طمع بر برادر خود دراز نکند، زیرا خداوند از تمامی چنین کارها انتقام کشنده است. ۷ چنانکه سابق نیز به شما گفته و حکم کرده‌ایم، زیرا خدا ما را به ناپاکی نخوانده است، بلکه به قدوسیت. ۸ لهدا هرکه حقیر شمارد، انسان را حقیر نمی‌شمارد، بلکه خدا را که روح قدوس خود را به شما عطا کرده است. ۹ اما در خصوص محبت برادرانه، لازم نیست که به شما بنویسم، زیرا خود شما از خدا آموخته شده‌اید که یکدیگر را محبت نمایید؛ ۱۰ و چنین هم می‌کنید با همه برادرانی که در تمام مکادونی می‌باشند. لیکن ای برادران از شما التماس داریم که زیادت‌تر ترقی کنید. ۱۱ و حریص باشید در اینکه آرام شوید و به کارهای خود مشغول شده، به دست‌های خویش کسب نمایید، چنانکه شما راحکم کردیم، ۱۲ تا نزد آنانی که خارج‌اند بطور شایسته رفتار کنید و به هیچ چیز محتاج نباشید. ۱۳ اما ای برادران نمی‌خواهیم شما را حالت خوابیدگان بی‌خبر باشید که مبادا مثل دیگران که امید ندارند، محزون شوید. ۱۴ زیرا اگر باور می‌کنیم که عیسی مرد و برخاست، به همین‌طور نیز

گرداناد و روح و نفس و بدن شما تمام بی‌عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ماعیسی مسیح. ۲۴ امین است دعوت کننده شما که این را هم خواهد کرد. ۲۵ ای برادران، برای ما دعا کنید. ۲۶ جمیع برادران را به بوسه مقدسانه تحیت نمایید. ۲۷ شما را به خداوند قسم می‌دهم که این رساله برای جمیع برادران مقدس خوانده شود. ۲۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما بادامین.

2 تسالونیکیان

به شما می‌گفتم؟ ۶ و الان آنچه را که مانع است می‌دانید تا او

در زمان خود ظاهر شود. ۷ زیرا که آن سر بی‌دینی الان عمل

۱ پولس و سلوانس و تیموتاوس، به کلیسای تسالونیکیان که در می‌کند فقط تا وقتی که آنکه تا به حال مانع است از میان برداشته

خدای پدر ماو عیسی مسیح خداوند می‌باشید. ۲ فیض و سلامتی شود. ۸ آنگاه آن بی‌دین ظاهر خواهد شد که عیسی خداوند او را

از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ ای به نفس دهان خود هلاک خواهد کرد و به تجلی ظهور خویش، او

برادران می‌باید همیشه بجهت شما خدا را شکر کنیم، چنانکه را ناپودخواهد ساخت؛ ۹ که ظهور او بعمل شیطان است با هر

سزاوار است، از آنجا که ایمان شما بغایت نمو می‌کند و محبت نوع قوت و آیات و عجایب دروغ ۱۰ و به هر قسم فریب ناراستی

هر یکی از شما جمیع با همدیگر می‌افزاید، ۴ بحدی که خود ما برای هالکین، از آنجا که محبت راستی را نپذیرفتند تا نجات

در خصوص شما در کلیساهای خدا فخر می‌کنیم به سبب صبر یابند. ۱۱ و بدین جهت خدا به ایشان عمل گمراهی می‌فرستد تا

و ایماننان در همه مصایب شما و عذابهایی که متحمل آنها دروغ را باور کنند ۱۲ و تا فتوایی شود بر همه کسانی که راستی را

می‌شوید، ۵ که دلیل است بر داوری عادل خدا تا شما مستحق باور نکردند بلکه به ناراستی شاد شدند. ۱۳ اما ای برادران وای

ملکوت خدا بشوید که برای آن هم زحمت می‌کشید. ۶ زیرا که عزیزان خداوند، می‌باید ما همیشه برای شما خدا را شکر نماییم

این انصاف است نزد خدا که عذاب کنندگان شما را عذاب که از ابتدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان

دهد. ۷ و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در به راستی. ۱۴ و برای آن شمارا دعوت کرد بوسیله بشارت ما

هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهور برای تحصیل جلال خداوند ما عیسی مسیح. ۱۵ پس ای برادران،

خواهد نمود ۸ در آتش مشتعل و انتقام خواهد کشید از آنانی که استوار باشید و آن روایات را که خواه از کلام و خواه از رساله ما

خدا را نمی‌شناسند و انجیل خداوند ما عیسی مسیح را اطاعت آموخته‌اید، نگاه دارید. ۱۶ و خود خداوند ما عیسی مسیح و خدا

نمی‌کنند، ۹ که ایشان به قصاص هلاکت جاودانی خواهند رسید و پدر ما که ما را محبت نمود و تسلی ابدی و امید نیکو را به فیض

از حضور خداوند و جلال قوت او (aiōnios g166) ۱۰ هنگامی خود به ما بخشید، (aiōnios g166) ۱۷ دل‌های شما را تسلی

که آید تا در مقدسان خود جلال یابد و در همه ایمانداران از او عطا کند و شما را در هر فعل و قول نیکو استوار گرداناد.

تعجب کنند در آن روز، زیرا که شما شهادت ما را تصدیق کردید. ۳ خلاصه‌ای برادران، برای ما دعا کنید تا کلام خداوند جاری

۱۱ و برای این هم پیوسته بجهت شما دعا می‌کنیم که خدای ما شود و جلال یابد چنانکه در میان شما نیز؛ ۲ و تا از مردم ناشایسته

شما را مستحق این دعوت شمارد و تمام مسرت نیکویی و عمل شریر برهم زید که همه را ایمان نیست. ۳ اما امین است آن

ایمان را با قوت کامل گرداند، ۱۲ تا نام خداوند ما عیسی مسیح خداوندی که شما را استوار و از شریر محفوظ خواهد ساخت.

در شما تمجید یابد و شما در وی بحسب فیض خدای ما و ۴ اما بر شما در خداوند اعتماد داریم که آنچه به شما امر کنیم،

عیسی مسیح خداوند. بعمل می‌آورد و نیز خواهید آورد. ۵ و خداوند دل‌های شما را به

۲ اما ای برادران، از شما استدعا می‌کنیم درباره آمدن خداوند محبت خدا و به صبر مسیح هدایت کند. ۶ ولی ای برادران، شما

ما عیسی مسیح و جمع شدن ما به نزد او، ۲ که شما از هوش را به نام خداوند خود عیسی مسیح حکم می‌کنیم که از هر برادری

خود بزدی متزلزل نشود و مضطرب نگردد، نه از زوج و نه از کلام که بی‌نظم رفتار می‌کند و نه برحسب آن قانونی که از ما یافته‌اید،

و نه از رساله‌ای که گویا از ما باشد، بدین مضمون که روز مسیح اجتناب نمایید. ۷ زیرا خود آگاه هستید که به چه قسم به ما اقتدا

رسیده است. ۳ زنهاری کسی به هیچ وجه شما را نفریید، زیرا که می‌باید نمود، چونکه در میان شما بی‌نظم رفتار نکردیم، ۸ و نان

تا آن ارتداد، اول واقع نشود و آن مرد شریر یعنی فرزند هلاکت ظاهر هیچ کس را مفت نخوردیم بلکه به محنت و مشقت شبانه‌روز به کار

نگردد، آن روز نخواهد آمد؛ ۴ که او مخالفت می‌کند و خود را مشغول می‌بودیم تا بپرازدی از شما بار ننهیم. ۹ نه آنکه اختیار

بلندتر می‌سازد از هر چه به خدا یا به معبود مسمی شود، بحدی که نداریم بلکه تا خود را نمونه برای شما سازیم تا به ما اقتدا نمایید.

مثل خدا در هیكل خدا نشسته، خود را می‌نماید که خداست. ۱۰ زیرا هنگامی که نزد شما هم می‌بودیم، این را به شما امر فرمودیم

۵ آیا یاد نمی‌کنید که هنگامی که هنوز نزد شما می‌بودم، این را که اگر کسی خواهد کار نکرد، خوراک هم نخورد. ۱۱ زیرا شنیدیم

که بعضی در میان شما بی نظم رفتار می کنند که کاری نمی کنند بلکه فضول هستند. ۱۲ اما چنین اشخاص را در خداوند ما عیسی مسیح حکم و نصیحت می کنیم که به آرامی کار کرده، نان خود را بخورند. ۱۳ اما شما ای برادران از نیکوکاری خسته خاطر مشوید. ۱۴ ولی اگر کسی سخن ما را در این رساله اطاعت نکند، بر او نشانه گذارید و باوی معاشرت نکنید تا شرمنده شود. ۱۵ اما او را دشمن مشمارید بلکه چون برادر او را تنبیه کنید. ۱۶ اما خود خداوند سلامتی شما را پیوسته در هر صورت، سلامتی عطا کند و خداوند با همگی شما باد. ۱۷ تحیت به دست من پولس که علامت در هر رساله است بدینطور می نویسم: ۱۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با جمیع شما باد. آمین.

هیمیناوس و اسکندر می‌باشند که ایشان را به شیطان سپردم تا تادیب شده، دیگر کفر نگویند.

۱ پولس، رسول عیسی مسیح به حکم نجات‌دهنده ما خدا و مسیح عیسی خداوند که امید ما است، ۲ به فرزند حقیقی خود در ایمان، تیموتاوس. فیض و رحم و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما مسیح عیسی بر تو باد. ۳ چنانکه هنگامی که عازم مکادونیه بودم، به شما التماس نمودم که در افسس بمانی تا بعضی را امر کنی که تعلیمی دیگر ندهند، ۴ و افسانه‌ها و نسب نامه های نامتناهی را اصفا نمایند که اینها مباحثات را نه آن تعمیر الهی را که در ایمان است پدید می‌آورد. ۵ اما غایت حکم، محبت است از دل پاک و ضمیر صالح و ایمان بی‌ریا. ۶ که از این امور بعضی منحرف گشته به بیهوده‌گویی توجه نموده‌اند، ۷ و می‌خواهند معلمان شریعت بشوند و حال آنکه نمی‌فهمند آنچه می‌گویند و نه آنچه به تاکید اظهار می‌نمایند. ۸ لیکن می‌دانیم که شریعت نیکو است اگر کسی آن را برحسب شریعت بکار برد. ۹ و این بدانند که شریعت بجهت عادل موضوع نمی‌شود، بلکه برای سرکشان و طایفان و بی‌دینان و گناهکاران و ناپاکان و حرامکاران و قاتلان پدر و قاتلان مادر و قاتلان مردم ۱۰ و زانیان و لواطان و مردم دزدان و دروغ‌گوینان و قسم دروغ‌خوران و برای هر عمل دیگری که برخلاف تعلیم صحیح باشد، ۱۱ برحسب انجیل جلال خدای متبارک که به من سپرده شده است. ۱۲ و شکر می‌کنم خداوند خود مسیح عیسی را که مرا تقویت داد، چونکه امین شمرده، به این خدمتم ممتاز فرمود، ۱۳ که سابق کفرگو و مضر و سقط‌گو بودم، لیکن رحم یافتن از آترو که از جهالت در بی‌ایمانی کردم. ۱۴ اما فیض خداوند ما بی‌نهایت افزود با ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است. ۱۵ این سخن امین است و لایق قبول تام که مسیح عیسی به دنیا آمد تا گناهکاران را نجات بخشد که من بزرگترین آنها هستم. ۱۶ بلکه از این جهت بر من رحم شد تا اول درمن، مسیح عیسی کمال حلم را ظاهر سازد تا آتانی را که بجهت حیات جاودانی به وی ایمان خواهند آورد، نمونه باشم. **aiōnios g166** ۱۷ باری پادشاه سرمدی و باقی ونادیده را، خدای حکیم و وحید را اکرام و جلال تا ابد الابد باد. آمین. **aiōn** **g165** ۱۸ ای فرزند تیموتاوس، این وصیت را به تو می‌سپارم برحسب نبوت‌هایی که سابق بر تو شد تا در آنها جنگ نیکو کنی، ۱۹ و ایمان و ضمیر صالح را نگاه داری که بعضی این را از خود دور انداخته، مر ایمان را شکسته کشتی شدند. ۲۰ که از آن جمله

۳ این سخن امین است که اگر کسی منصب اسقفی را بخواهد، کار نیکو می‌طلبد. ۲ پس اسقف باید بی‌ملاط و صاحب یک زن و هشیار و خردمند و صاحب نظام و مهمان‌نواز و راغب به تعلیم باشد؛ ۳ نه می‌گسار یا زننده یا طماع سودقیح بلکه حلیم و نه جنگجو و نه زورپرست. ۴ مدبر اهل خانه خود، به نیکویی و فرزندان خویش را در کمال وقار مطیع گرداند، ۵ زیارگاه کسی نداند که اهل خانه خود را تدبیر کند، چگونه کلیسای خدا را نگاهبانی می‌نماید؟ ۶ و نه جدیدالایمان که مبدا غرور کرده، به حکم ابلیس بیفتد. ۷ اما لازم است که نزد آتانی که خارجند هم نیک نام باشد که مبدا در رسوایی و دام ابلیس گرفتار شود. ۸ همچنین شماسان باوقار باشند، نه دو زبان و نه راغب به شراب زیاده و نه طماع سودقیح؛ ۹ دارندگان سر ایمان در ضمیر پاک. ۱۰ اما باید اول ایشان آزموده شوند و چون بی‌عیب یافت شدند، کار شماسی را بکنند. ۱۱ و به همین‌طور زنان نیز باید باوقار باشند و نه

غیبت‌گو بلکه هشیارو در هر امری امین. ۱۲ و شماسان صاحب ۵ مرد پیر را توبیخ منما بلکه چون پدر او رانصیحت کن، و یک زن باشند و فرزندان و اهل خانه خویش را نیکو تدبیر نمایند، ۱۳ زیرا آنانی که کار شماسی را نیکو کرده باشند، درجه خوب برای خویشتن تحصیل می‌کنند و جلالت کامل در ایمانی که به مسیح عیسی است. ۱۴ این به تو می‌نویسم به امید آنکه به زودی نزد تو آیم. ۱۵ لیکن اگر تاخیر اندازم، تا بدانی که چگونه باید در ادا کنند که این در حضور خدا نیکو پسندیده است. ۵ اما زنی خانه خدا رفتار کنی که کلیسای خدای حی و ستون و بنیاد که فی الحقیقت بیوه وی کس است، به خدا امیدوار است و در راستی است. ۱۶ وبالاجماع سر دینداری عظیم است که خدا در جسم ظاهر شد و در روح، تصدیق کرده شد و به فرشتگان، مشهود گردید و به امتها موعظه کرده و در دنیا ایمان آورده و به جلال بالا برده شد.

۴ و لیکن روح صریح می‌گوید که در زمان آخر بعضی از ایمان برگشته، به ارواح مضل و تعلیم شیاطین اصفا خواهند نمود، ۲ به ریاکاری دروغگویان که ضمایر خود را داغ کرده‌اند؛ ۳ که از مزاجت منع می‌کنند و حکم می‌نمایند به احتراز از خوراک‌هایی که خدا آفرید برای مومنین و عارفین حق تا آنها را به شکرگزاری بخورند. ۴ زیرا که هر مخلوق خدا نیکو است و هیچ چیز را رد نباید کرد، اگر به شکرگزاری پذیرند، ۵ زیرا که از کلام خدا دعا تقدیس می‌شود. ۶ اگر این امور را به برادران بسیاری، خادم نیکوی مسیح عیسی خواهی بود، تربیت یافته در کلام ایمان و تعلیم خوب که پیروی آن را کرده‌ای. ۷ لیکن از افسانه‌های حرام عجوزها احتراز نما و در دینداری ریاضت بکش. ۸ که ریاضت بدنی اندک فایده‌ای دارد، لیکن دینداری برای هر چیز مفید است که وعده زندگی حال و آینده را دارد. ۹ این سخن امین است و لایق قبول تام، ۱۰ زیرا که برای این زحمت و بی‌احترامی می‌کشیم، زیرا امید داریم به خدای زنده که جمیع مردمان علی‌الخصوص مومنین را نجات‌دهنده است. ۱۱ این امور را حکم و تعلیم فرما. ۱۲ هیچ کس جوانی تو را حقیر نشمارد، بلکه مومنین را در کلام و سیرت و محبت و ایمان و عصمت، نمونه باش. ۱۳ تا مادامی که نه آیم، خود را به قرائت و نصیحت و تعلیم بسیار. ۱۴ زنه‌ار از آن کرامتی که در تو است که بوسیله نبوت با نهادن دستهای کشیشان به تو داده شد، بی‌اعتنائی منما. ۱۵ در این امور تامل نما و در اینها راسخ باش تا ترقی تو بر همه ظاهر شود. ۱۶ خویشتن را و تعلیم را احتیاط کن و در این امور قائم باش که هرگاه چنین کنی، خویشتن را و شنوندگان خویش را نیز نجات خواهی داد.

۹ بیوه‌زنی که کمتر از شصت ساله نباشد و یک شوهر کرده باشد، باید نام او ثبت گردد، ۱۰ که در اعمال صالح نیک نام باشد، اگر فرزندان را پرورده و غربا را مهمانی نموده و پایهای مقدسین راشسته و زحمت کشان را اعانتی نموده و هر کار نیکو را پیروی کرده باشد. ۱۱ اما بیوه‌های جوانتر از این را قبول مکن، زیرا که چون از مسیح سرکش شوند، خواهش نکاح دارند ۱۲ و ملزم می‌شوند از اینکه ایمان نخست را بر طرف کرده‌اند؛ ۱۳ و علاوه بر این خانه به خانه گردش کرده، آموخته می‌شوند که بی‌کار باشند؛ و نه فقط بی‌کار بلکه بیهوده‌گو و فضول هم که حرفهای ناشایسته می‌زنند. ۱۴ پس رای من این است که زنان جوان نکاح شوند و اولاد برانند و کدبانو شوند و خصم را مجال مذمت ندهند؛ ۱۵ زیرا که بعضی برگشتند به عقب شیطان. ۱۶ اگر مرد یا زن مومن، بیوه‌ها دارد ایشان را پیرو و بار بر کلیسا ننهد تا آنانی را که فی الحقیقت بیوه باشند، پرورش نماید. ۱۷ کشیشانی که نیکو پیشوایی کرده‌اند، مستحق حرمت مضاعف می‌باشند، علی‌الخصوص آنانی که در کلام و تعلیم محنت می‌کشند. ۱۸ زیرا کتاب می‌گوید: «گاو را وقتی که خرمن را خرد می‌کند، دهن مبند» و «مزدور مستحق اجرت خود است». ۱۹ ادعایی بر یکی از کشیشان جز به زبان دو یا سه شاهد می‌پذیر. ۲۰ آنانی که گناه کنند، پیش همه توبیخ فرما تا دیگران بترسند. ۲۱ در حضور خدا و مسیح عیسی و فرشتگان برگزیده تو را قسم می‌دهم که این امور را بدون غرض نگاه داری و هیچ کاری از روی طرفداری مکن. ۲۲ و دستها به زودی بر هیچ کس مگذار و درگناهان دیگران شریک مشو بلکه خود را طاهر نگاه دار. ۲۳ دیگر آشامنده آب فقط باش، بلکه بجهت شکمت و ضعفهای بسیار خود شرابی کم میل فرما. ۲۴ گناهان بعضی آشکار است و پیش روی ایشان به داوری می‌خرامد، اما

بعضی را تعاقب می‌کند. ۲۵ و همچنین اعمال نیکو واضح است نیکو بجهت عالم آینده نهند تا حیات جاودانی را بدست آرند. و آنهایی که دیگرگون باشد، نتوان مخفی داشت.

۲۰ ای تیموتاوس تو آن امانت را محفوظ دار و از بیهوده‌گویی‌های حرام و از مباحثات معرفت دروغ اعراض نما، ۲۱ که بعضی چون ادعای آن کردند از ایمان منحرف گشتند. فیض با تو باد. آمین.

۶ آنانی که غلامان زیر یوغ می‌باشند، آقایان خویش را لایق کمال احترام بدانند که مبادانام و تعلیم خدا بد گفته شود. ۲ اما کسانی که آقایان مومن دارند، ایشان را تحقیر ننمایند، از آنجا که برادرانند بلکه بیشتر خدمت کنند از آنروکه آنانی که در این احسان مشارکند، مومن و محبوبند. ۳ و اگر کسی بطور دیگر تعلیم دهد و کلام صحیح خداوند ما عیسی مسیح و آن تعلیمی را که به طریق دینداری است قبول ننماید، ۴ از غرور مست شده، هیچ نمی‌داند بلکه در مباحثات و مجادلات دیوانه گشته است که از آنها پدیدمی‌آید حسد و نزاع و کفر و ظنون شر ۵ و منازعات مردم فاسدالعقل و مرتد از حق که می‌پندارند دینداری سود است. از چنین اشخاص اعراض نما. ۶ لیکن دینداری با قناعت سود عظیمی است. ۷ زیرا که در این دنیا هیچ نیاوردیم و واضح است که از آن هیچ نمی‌توانیم برد. ۸ پس اگر خوراک و پوشاک داریم، به آنها قانع خواهیم بود. ۹ اما آنانی که می‌خواهند دولتمند شوند، گرفتارمی‌شوند در تجربه و دام و انواع شهوات بی‌فهم و مضر که مردم را به تباهی و هلاکت غرق می‌سازند. ۱۰ زیرا که طمع ریشه همه بدیها است که بعضی چون در پی آن می‌کوشیدند، از ایمان گمراه گشته، خود را به اقسام دردها سفتند. ۱۱ ولی توای مرد خدا، از اینها بگریز و عدالت و دینداری و ایمان و محبت و صبر و تواضع را پیروی نما. ۱۲ و جنگ نیکوی ایمان را بکن و بدست آور آن حیات جاودانی را که برای آن دعوت شدی و اعتراف نیکو کردی در حضور گواهان بسیار. (aiōnios g166) ۱۳ تو را وصیت می‌کنم به حضور آن خدایی که همه را زندگی می‌بخشد و مسیح عیسی که در پیش پنطیوس پیلطس اعتراف نیکو نمود، ۱۴ که تو وصیت را بی‌داغ و ملامت حفظ کن تا به ظهور خداوند ما عیسی مسیح. ۱۵ که آن را آن متبارک و قادر وحید و ملک الملوک و رب الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد. ۱۶ که تنها لایموت و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده و نمی‌تواند دید. او را تا ابدالابد اکرام و قدرت باد. آمین. (aiōnios g166) ۱۷ دولتمندان این جهان را امر فرما که بلندپروازی نکنند و به دولت ناپایدار امید ندارند، بلکه به خدای زنده که همه چیز را دولتمندانه برای تمتع به ما عطا می‌کند؛ (aiōn g165) ۱۸ که نیکوکار بوده، در اعمال صالحه دولتمند و سخی و گشاده‌دست باشند؛ ۱۹ و برای خود اساس

2 تیموتاوس

امین بسپار که قابل تعلیم دیگران هم باشند. ۳ چون سپاهی نیکوی

مسیح عیسی در تحمل زحمات شریک باش. ۴ هیچ سپاهی خود

را در امور روزگار گرفتار نمی سازد تا رضایت آنکه او را سپاهی

ساخت بوجود. ۵ و اگر کسی نیز پهلوانی کند، تاج را بدو نمی

دهند اگر به قانون پهلوانی نکرده باشد. ۶ بزرگتری که محنت

می کشد، باید اول نصیبی از حاصل ببرد. ۷ در آنچه می گویم تفکر

کن زیرا خداوند تو را در همه چیز فهم خواهد بخشید. ۸ عیسی

مسیح را بخاطر دار که از نسل داود بوده، از مردگان برخاست

برحسب بشارت من، ۹ که در آن چون بدارک تا به بندها زحمت

می کشم، لیکن کلام خدا بسته نمی شود. ۱۰ و از این جهت

همه زحمات را بخاطر برگزیدگان متحمل می شوم تا ایشان نیز

نجاتی را که در مسیح عیسی است با جلال جاودانی تحصیل

کنند. (aiōnios g166) ۱۱ این سخن امین است زیرا اگر با وی

مردیم، با او زیست هم خواهیم کرد. ۱۲ و اگر تحمل کنیم، با او

سلطنت هم خواهیم کرد؛ و هرگاه او را انکار کنیم او نیز ما را انکار

خواهد کرد. ۱۳ اگر بی ایمان شویم، او امین می ماند زیرا خود را

انکار نمی تواند نمود. ۱۴ این چیزها را به یاد ایشان آور و در

حضور خداوند قدغن فرما که مجادله نکنند، زیرا هیچ سود نمی

بخشد بلکه باعث هلاکت شنوندگان می باشد. ۱۵ و سعی کن

که خود را مقبول خداسازی، عاملی که خجل نشود و کلام خدا

را بخوبی انجام دهد. ۱۶ و از یاهو گوئی های حرام اعراض نما زیرا

تا به فرونی بی دینی ترقی خواهد کرد. ۱۷ و کلام ایشان، چون

آکله می خورد و از آنجمله هیمیناوس و فلیطس می باشند ۱۸ که

ایشان از حق برگشته، می گویند که قیامت الان شده است و بعضی

را از ایمان منحرف می سازند. ۱۹ و لیکن بنیاد ثابت خدا قائم

است و این مهر را دارد که «خداوند کسان خود را می شناسد»

بوسیله روح القدس که در ما ساکن است، حفظ کن. ۱۵ از این و «هر که نام مسیح را خواند، از نارسایی کناره جوید.» ۲۰ اما

در خانه بزرگ نه فقط ظروف طلا و نقره می باشد، بلکه چوبی و

گلی نیز؛ اما آنها برای عزت و اینها برای ذلت. ۲۱ پس اگر کسی

از اینسفیورس را ترحم کند زیرا که او بارها دل مرا تازه کرد و از

خویشترن را از اینها طاهر سازد، ظرف عزت خواهد بود مقدس و

نافع برای مالک خود و مستعد برای هر عمل نیکو. ۲۲ اما از

شهوات جوانی بگریز و با آنانی که از قلب خالص نام خداوند را

می خوانند، عدالت و ایمان و محبت و سلامتی را تعاقب نما.

۲۳ لیکن از مسائل بیهوده و بی تادیب اعراض نما چون می دانی که

نزاعها پدید می آورد. ۲۴ اما بنده خدایتد نزاع کند، بلکه با همه

کس ملایم و راغب به تعلیم و صابر در مشقت باشد، ۲۵ و با

حلم مخالفین را تادیب نماید که شاید خدا ایشان را توبه بخشد تا

۲ پس توای فرزند من، در فیضی که در مسیح عیسی است زور آور باش. ۲ و آنچه به شهود بسیار از من شنیدی، به مردمان

۱ پولس به اراده خدا رسول مسیح عیسی، برحسب وعده حیاتی را در امور روزگار گرفتار نمی سازد تا رضایت آنکه او را سپاهی
که در مسیح عیسی است، ۲ فرزند حبیب خود تیموتاوس را. فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی
مسیح باد. ۳ شکر می کنم آن خدایی را که از اجداد خود به می کشد، باید اول نصیبی از حاصل ببرد. ۷ در آنچه می گویم تفکر
ضمیر خالص بندگی او را می کنم، چونکه دائم در دعاها خود تو را شبانه روز یاد می کنم، ۴ و مشتاق ملاقات تو هستم چونکه
اشکهای تورا بخاطر می دارم تا از خوشی سیر شوم. ۵ زیرا که یاد می دارم ایمان بی ریای تو را که نخست در جده ات لوئیس و مادرت
افنیکی ساکن می بود و مرا یقین است که در تو نیز هست. ۶ لهذا بیاد تومی آورم که آن عطای خدا را که بوسیله گذاشتن دستهای
من بر تو است برافروزی. ۷ زیرا خدای جبر را به ما نداده است بلکه روح قوت و محبت و تادیب را. ۸ پس از شهادت خداوند
ما عار مدار و نه ازمن که اسیر او می باشم، بلکه در زحمات انجیل شریک باش برحسب قوت خدا، ۹ که ما را نجات داد و
به دعوت مقدس خواند نه به حسب اعمال ما بلکه برحسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم الایام در مسیح عیسی به ما
عطا شد. (aiōnios g166) ۱۰ اما الحال آشکار گردید به ظهور نجات دهنده ما عیسی مسیح که موت را نیست ساخت و حیات
و بی فساد را روشن گردانید بوسیله انجیل، ۱۱ که برای آن من واعظ و رسول و معلم امت ها مقرر شده ام. ۱۲ و از این جهت این زحمات را می کشم بلکه عار ندارم چون می دانم به که ایمان آوردم
و مرا یقین است که او قادر است که امانت مرا تا به آن روز حفظ کند. ۱۳ نمونه ای بگیر از سخنان صحیح که از من شنیدی در ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است. ۱۴ آن امانت نیکو را بوسیله روح القدس که در ما ساکن است، حفظ کن. ۱۵ از این و «هر که نام مسیح را خواند، از نارسایی کناره جوید.» ۲۰ اما
آگاه هستی که همه آنانی که در آسیا هستند، از من رخ تافته اند که از آنجمله فیجلس و هرموجنس می باشند. ۱۶ خداوند اهل خانه اینسفیورس را ترحم کند زیرا که او بارها دل مرا تازه کرد و از
زنجیر من عار نداشت، ۱۷ بلکه چون به روم رسید، مرا به کوشش بسیار تفحص کرده، پیدا نمود. ۱۸ (خداوند بدو عطا کند که در آن روز در حضور خداوند رحمت یابد.) و خدمتهایی را که درافسس کرد تو بهتر می دانی.

راستی را بشناسند. ۲۶ تا از دام ابلیس باز به هوش آیند که به افسانه‌ها خواهند گرایید. ۵ لیکن تو در همه چیز هشیار بوده، حسب اراده او صیداو شده‌اند.

۳ اما این را بدان که در ایام آخر زمانهای سخت پدید خواهد آمد، ۲ زیرا که مردمان، خودپرست خواهند بود و طماع و لاف‌زن و متکبر و بدگو و نامطیع والدین و ناسپاس و ناپاک ۳ و بی‌الفت و کینه دل و غیبت‌گو و ناپرهیزو بی‌مروت و متغیر از نیکویی ۴ و خیانت کار و تندمزاج و مغرور که عشرت را بیشتر از خدادوست می‌دارند؛ ۵ که صورت دینداری دارند، لیکن قوت آن را انکار می‌کنند. از ایشان اعراض نما. ۶ زیرا که از اینها هستند آنانی که به حيله داخل خانه‌ها گشته، زنان کم عقل را اسیر می‌کنند که بار گناهان را می‌کشند و به انواع شهوات روده می‌شوند. ۷ و دائم تعلیم می‌گیرند، لکن هرگز به معرفت راستی نمی‌توانند رسید. ۸ و همچنانکه نیس و یبیریس با موسی مقاومت کردند، ایشان نیز با راستی مقاومت می‌کنند که مردم فاسدالعقل و مردود از ایمانند. ۹ لیکن بیشتر ترقی نخواهند کرد زیرا که حماقت ایشان بر جمیع مردم واضح خواهد شد، چنانکه حماقت آنها نیز شد. ۱۰ لیکن تو تعلیم و سیرت و قصد و ایمان وحلم و محبت و صبر مرا پیروی نمودی، ۱۱ وزحمات و آلام مرا مثل آنهایی که در انطاکیه و ایقونیه و لستره بر من واقع شد، چگونه زحمات را تحمل می‌نمودم و خداوند مرا از همه رهایی داد. ۱۲ و همه کسانی که می‌خواهند در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند، زحمت خواهند کشید. ۱۳ لیکن مردمان شریر و دغا‌باز در بدی ترقی خواهند کرد که فریبنده و فریب خورده می‌باشند. ۱۴ اما تو در آنچه آموختی و ایمان آوردی قایم باش چونکه می‌دانی از چه کسان تعلیم یافتی، ۱۵ و اینکه از طفولیت کتب مقدسه را دانسته‌ای که می‌تواند تو را حکمت آموزد برای نجات بوسیله ایمانی که بر مسیح عیسی است. ۱۶ تمامی کتب از الهام خداست و بجهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفیداست، ۱۷ تا مرد خدا کامل و بجهت هر عمل نیکوآراسته بشود.

۴ تو را در حضور خدا و مسیح عیسی که برزندگان و مردگان داوری خواهد کرد قسم می‌دهم و به ظهور و ملکوت او ۲ که به کلام موعظه کنی و در فرصت و غیر فرصت مواظب باشی و تنبیه و توبیخ و نصیحت نمایی باکمال تحمل و تعلیم. ۳ زیرا ایامی می‌آید که تعلیم صحیح را متحمل نخواهند شد، بلکه برحسب شهوات خود خارش گوشها داشته، معلمان را بر خود فراهم خواهند آورد، ۴ و گوشهای خود را از راستی برگردانیده، به سوی

زنان جوان را خرد بیاموزند که شوهر دوست و فرزند دوست باشند،
 ۵ و خرداندیش و عقیفه و خانه نشین و نیکو و مطیع شوهران خود
 که مبادا کلام خدا متهم شود. ۶ و به همین نسق جوانان را
 نصیحت فرما تا خرداندیش باشند. ۷ و خود را در همه چیز نمونه
 اعمال نیکو بسازو در تعلیم خود صفا و وقار و اخلاص را بکار بر،
 ۸ و کلام صحیح بی عیب را تا دشمن چونکه فرصت بد گفتن در
 حق ما نیابد، خجل شود. ۹ غلامان را نصیحت نما که آقایان
 خود را طاعت کنند و در هر امر ایشان را راضی سازند و نقیض گو
 نباشند؛ ۱۰ و دزدی نکنند بلکه کمال دیانت را ظاهر سازند تا
 تعلیم نجات دهند ما خدا را در هر چیز زینت دهند. ۱۱ زیرا که
 فیض خدا که برای همه مردم نجات بخش است، ظاهر شده،
 ۱۲ ما را تادیب می کند که بی دینی و شهوات دنیوی را ترک کرده،
 با خرداندیشی و عدالت و دیداری در این جهان زیست کنیم.
 ۱۳ و آن امید مبارک و تجلی جلال خدای عظیم
 و نجات دهنده خود ما عیسی مسیح را انتظار کشیم، ۱۴ که
 خود را در راه ما فدا ساخت تا ما را از هر ناراستی برهاند و امتی
 برای خود ظاهر سازد که ملک خاص او و غیور در اعمال نیکو
 باشد. ۱۵ این را بگو و نصیحت فرما و در کمال اقتدار توییح نما
 و هیچ کس تو را حقیر نشمارد.

۳ بیاد ایشان آور که حکام و سلاطین را طاعت کنند و
 فرمانبرداری نمایند و برای هر کار نیکو مستعد باشند، ۲ و هیچ کس
 را بدنگویند و جنگجو نباشند بلکه ملایم و کمال حلم را با جمیع
 مردم به جا آورند. ۳ زیرا که ما نیز سابق بی فهم و نافرمان بردار و گمراه
 و بنده انواع شهوات و لذات بوده، در خبت و حسد بسر می بردیم
 که لایق نفرت بودیم و بر یکدیگر بغض می داشتیم. ۴ لیکن چون
 مهربانی و لطف نجات دهنده ما خدا ظاهر شد، ۵ نه به سبب
 اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما
 را نجات داد به غسل تولد تازه و تازگی ای که از روح القدس است؛
 ۶ که او را به ما به دولتندی افزوده نمود، به توسط نجات دهنده
 ما عیسی مسیح، ۷ تا به فیض او عادل شمرده شده، وارث گردیم
 بحسب امید حیات جاودانی. (jaïōnios g166) ۸ این سخن
 امین است و در این امور می خواهم تو قدغن بلیغ فرمایی تا آنانی

که به خدا ایمان آورند، بکوشند که در اعمال نیکو مواظبت
 نمایند، زیرا که این امور برای انسان نیکو و مفید است. ۹ و از
 مباحثات نامعقول و نسب نامه ها و نزاع ها و جنگ های شرعی اعراض
 نما زیرا که بی ثمر و باطل است. ۱۰ و از کسی که از اهل بدعت

۱ پولس، غلام خدا و رسول عیسی مسیح بر حسب ایمان
 برگزیدگان خدا و معرفت آن راستی که در دینداری است، ۲ به
 امید حیات جاودانی که خدایی که دروغ نمی تواند گفت،
 از زمانهای ازلی وعده آن را داد، (jaïōnios g166) ۳ اما در زمان
 معین، کلام خود را ظاهر کرد به موعظه ای که بر حسب حکم
 نجات دهنده ما خدا به من سپرده شد، ۴ تیطس را که فرزند
 حقیقی من بر حسب ایمان عام است، فیض و رحمت و سلامتی
 از جانب خدای پدر و نجات دهنده ما عیسی مسیح خداوند باد.
 ۵ بدین جهت تو را در کثرت و گذاشتن تا آنچه را که باقی مانده
 است اصلاح نمایی و چنانکه من به تو امر نمودم، کشیشان در هر
 شهر مقرر کنی. ۶ اگر کسی بی ملامت و شوهر یک زن باشد که
 فرزندان مومن دارد، بری از تهمت فجور و تمرد، ۷ زیرا که اسقف
 می باید چون وکیل خدایی ملامت باشد و خود را ی تند مزاج یا
 می گسار یا زننده یا طماع سود قبیح نباشد، ۸ بلکه مهمان دوست و
 خیر دوست و خرداندیش و عادل و مقدس و پرهیزکار؛ ۹ و متمسک
 به کلام امین بر حسب تعلیمی که یافته تا بتواند به تعلیم صحیح
 نصیحت کند و مخالفان را توییح نماید. ۱۰ زیرا که یاهو گویان و
 فریندگان، بسیار و متمرد می باشند، علی الخصوص آنانی که از
 اهل ختنه هستند؛ ۱۱ که دهان ایشان را باید بست زیر آخانه ها را
 بالکل واژگون می سازند و برای سود قبیح، تعلیم ناشایسته می دهند.
 ۱۲ یکی از ایشان که نبی خاص ایشان است، گفته است که
 «اهل کثرت همیشه دروغگو و وحوش شریر و شکم پرست بی کاره
 می باشند.» ۱۳ این شهادت راست است؛ از این جهت ایشان را
 به سختی توییح فرما تا در ایمان، صحیح باشند، ۱۴ و گوش
 نگیرند به افسانه های یهود و احکام مردمانی که از راستی انحراف
 می جویند. ۱۵ هر چیز برای پاکان پاک است، لیکن آلودگان و
 بی ایمانان را هیچ چیز پاک نیست، بلکه فهم و ضمیر ایشان نیز
 ملوث است؛ ۱۶ مدعی معرفت خدا می باشند، اما به افعال خود
 او را انکار می کنند، چونکه مکروه و متمرد هستند و بجهت هر
 عمل نیکو مردود.

۲ اما تو سخنان شایسته تعلیم صحیح را بگو: ۲ که مردان
 پیر، هشیار و باوقار و خرداندیش و در ایمان و محبت و صبر،
 صحیح باشند. ۳ همچنین زنان پیر، در سیرت متقی باشند و نه
 غیبت گو و نه بنده شراب زیاده بلکه معلمات تعلیم نیکو، ۴ تا

باشد، بعد از یک دو نصیحت اجتناب نما، ۱۱ چون می دانی که چنین کس مرتد و از خود ملزم شده درگناه رفتار می کند. ۱۲ وقتی که ارتیماس یا تیخیکس را نزد تو فرستم، سعی کن که در نیکوپولیس نزد من آیی زیرا که عزیمت دارم زمستان را در آنجا بسر برم. ۱۳ زیناس خطیب و اپلس را در سفر ایشان به سعی امداد کن تا محتاج هیچ چیز نباشند. ۱۴ و کسان ما نیز تعلیم بگیرند که در کارهای نیکومشغول باشند برای رفع احتیاجات ضروری، تایی ثمر نباشند. ۱۵ جمیع رفقای من تو را سلام می رسانند و آنانی را که از روی ایمان ما رادوست می دارند سلام رسان. فیض با همگی شما باد. آمین.

۱ پولس، اسیر مسیح عیسی و تیموتاوس برادر، به فلیمون عزیز و همکار ما ۲ و به اپفیه محبوبه و ارخیس همسپاه ما به کلیسایی که در خانه ات می‌باشد. ۳ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا وعیسی مسیح خداوند با شما باد. ۴ خدای خود را شکر می‌کنم و پیوسته تو را در دعاهاى خود یاد می‌آورم. ۵ چونکه ذکر محبت و ایمان تو را شنیده‌ام که به عیسی خداوندو به همه مقدسین داری، ۶ تا شراکت ایمان تو موثر شود در معرفت کامل هر نیکویی که در ما است برای مسیح عیسی. ۷ زیرا که مرا خوشی کامل و تسلی رخ نمود از محبت تو از آنرو که دلهای مقدسین از توای برادر استراحت می‌پذیرند. ۸ بدین جهت هرچند در مسیح کمال جسارت را دارم که به آنچه مناسب است تو را حکم دهم، ۹ لیکن برای محبت، سزاوارتر آن است که التماس نمایم، هرچند مردی چون پولس پیر والان اسیر مسیح عیسی نیز می‌باشم. ۱۰ پس تو را التماس می‌کنم درباره فرزند خود انیسیمس که در زنجیرهای خود او را تولید نمودم، ۱۱ که سابق او برای تو بی‌فایده بود، لیکن الحال تو را و مرافایده مند می‌باشد؛ ۱۲ که او را نزد تو پس می‌فرستم. پس تو او را بپذیر که جان من است. ۱۳ و من می‌خواستم که او را نزد خود نگاه دارم تا به عوض تو مرا در زنجیرهای انجیل خدمت کند، ۱۴ اما نخواستم کاری بدون رای تو کرده باشم تا احسان تو از راه اضطراب نباشد، بلکه از روی اختیار. ۱۵ زیرا که شاید بدین جهت ساعتی از توجدا شد تا او را تا به ابد دریایی. (aiōnios g166) ۱۶ لیکن بعد از این نه چون غلام بلکه فوق از غلام یعنی برادر عزیزخصوص به من اما چند مرتبه زیادت‌تر به تو هم درجسم و هم در خداوند. ۱۷ پس هرگاه مرا رفیق می‌دانی، او را چون من قبول فرما. ۱۸ اما اگر ضرری به تو رسانیده باشد یا طلبی از او داشته باشی، آن را بر من محسوب دار. ۱۹ من که پولس هستم، به‌دست خود می‌نویسم، خود ادا خواهم کرد، تا به تو نگویم که به‌جان خود نیز مدیون من هستی. ۲۰ بلی‌ای برادر، تا من از تو در خداوند برخوردار شوم. پس جان مرا در مسیح تازگی بده. ۲۱ چون بر اطاعت تو اعتماد دارم، به تومی نویسم از آن جهت که می‌دانم بیشتر از آنچه می‌گویم هم خواهی کرد. ۲۲ معه‌ذا منزلی نیز برای من حاضر کن، زیرا که امیدوارم از دعاهاى شما به شما بخشیده شوم. ۲۳ ایفراس که در مسیح عیسی همزندان من است و مرقس و ارسترخس و دیماس و

عالم آینده‌ای را که ذکر آن را می‌کنیم مطیع فرشتگان ساخت.

۶ لکن کسی در موضعی شهادت داده، گفت: «چیست انسان

که او را بخاطرآوری یا پسر انسان که از او تفقد نمایی؟ ۷ او را

افرشتگان اندکی پست‌تر قرار دادی و تاج جلال و اکرام را بر سر او

نهادی و او را بر اعمال دستهای خود گماشتی. ۸ همه‌چیز را زیر

پایهای او نهادی.» پس چون همه‌چیز را مطیع او گردانید، هیچ‌چیز

را نگذاشت که مطیع او نباشد. لکن الان هنوز نمی‌بینیم که

همه‌چیز مطیع وی شده باشد. ۹ اما او را که اندکی از فرشتگان

کمتر شد می‌بینیم، یعنی عیسی را که به زحمت موت تاج جلال

و اکرام بر سر وی نهاده شد تا به فیض خدا برای همه ذائقه موت را

بچشد. ۱۰ زیرا او را که بخاطر وی همه و از وی همه‌چیز می‌باشد،

چون فرزندان بسیار را وارد جلال می‌گرداند، شایسته بود که رئیس

نجات ایشان را به درها کامل گرداند. ۱۱ زانو که چون مقدس

کننده و مقدسان همه از یک می‌باشند، از این جهت عار ندارد

که ایشان را برادر بخواند. ۱۲ چنانکه می‌گوید: «اسم تو را به

برادران خود اعلام می‌کنم و در میان کلیساتو را تسبیح خواهم

خواند.» ۱۳ و ایضاً: «من بروی توکل خواهم نمود.» و نیز:

«ایک من و فرزندان من که خدا به من عطا فرمود.» ۱۴ پس چون

فرزندان در خون و جسم شراکت دارند، او نیز همچنان در این هر

دو شریک شد تا بوساطت موت، صاحب قدرت موت یعنی ابلیس

را تباه سازد، ۱۵ و آسانی را که از ترس موت، تمام عمر خود

را گرفتار بندگی می‌بوند، آزاد گرداند. ۱۶ زیرا که در حقیقت

فرشتگان را دستگیری نمی‌نماید بلکه نسل ابراهیم را دستگیری

می‌نماید. ۱۷ از این جهت می‌بایست در هر امری مشابه برادران

خود شود تا در امور خدا رئیس کهنه‌ای کریم و امین شده، کفاره

گناهان قوم را بکند. ۱۸ زیرا که چون خود عذاب کشیده، تجربه

دید استطاعت دارد که تجربه شدگان را اعانت فرماید.

۱ خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق های مختلف

بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود، ۲ در این ایام آخر به ما

بوساطت پسر خود متکلم شد که او را وارث جمیع موجودات قرار

داد و بوسیله او عالمها را آفرید؛ (aiōn g165) ۳ که فروغ جلالش

و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات

بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به‌دست راست

کبریا در اعلی علین بنشست، ۴ و از فرشتگان افضال گردید،

بمقدار آنکه اسمی بزرگتر از ایشان به میراث یافته بود. ۵ زیرا به

کدامیک از فرشتگان هرگز گفت که «تو پسر من هستی. من امروز

تو را تولید نمودم» و ایضاً «من او را پدر خواهم بود و او پسر من

خواهد بود؟» ۶ و هنگامی که نخست زاده را باز به جهان می‌آورد

می‌گوید که «جمیع فرشتگان خدا او را پرستش کنند.» ۷ و در

حق فرشتگان می‌گوید که «فرشتگان خود را بادها می‌گرداند و

خادمان خود را شعله آتش.» ۸ اما در حق پسر: «ای خدا تخت

تو تا ابد آباد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است.

(aiōn g165) ۹ عدالت را دوست و شرارت را دشمن می‌داری.

بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رقابت

مسح کرده است.» ۱۰ و (نیز می‌گوید): «توای خداوند، در ابتدا

زمین را بنا کردی و افلاک مصنوع دستهای تو است. ۱۱ آنها

فانی، لکن تو باقی هستی و جمیع آنها چون جامه، مندرس خواهد

شد، ۱۲ و مثل ردا آنها را خواهی پیچید و تغییر خواهند یافت.

لکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد شد.» ۱۳ و به

کدامیک از فرشتگان هرگز گفت: «بنشین به‌دست راست من تا

دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟» ۱۴ آیا همگی ایشان روح های

خدمتگذار نیستند که برای خدمت آنانی که وارث نجات خواهند

شد، فرستاده می‌شوند؟

۳ بنابراین، ای برادران مقدس که در دعوت سماوی شریک

هستید، در رسول و رئیس کهنه اعتراف ما یعنی عیسی تامل کنید،

دهیم، مبدا که از آن ربوده شویم. ۲ زیرا هر گاه کلامی که ۲

که نزد او که وی را معین فرمود امین بود، چنانکه موسی نیز در

بوساطت فرشتگان گفته شد برقرار گردید، بقسمی که هر تجاوز

و تغافلی را جزای عادل می‌رسید، ۳ پس ما چگونه رستگار گردیم

اگر از چنین نجاتی عظیم غافل باشیم؟ که در ابتدا تکلم به آن از خانه است. ۴

زیرا هر خانه‌ای بدست کسی بنا می‌شود، لکن

از خداوند بود و بعد کسانی که شنیدند، بر ما ثابت گردانیدند؛

۴ درحالی که خدا نیز با ایشان شهادت می‌داد به آیات و معجزات

بود تا شهادت دهد بر چیزهایی که می‌بایست بعد گفته شود. ۶ و

۲ لهذا لازم است که به دقت بلیغ تر آنچه را شنیدیم گوش

دهیم، مبدا که از آن ربوده شویم. ۲ زیرا هر گاه کلامی که ۲

که نزد او که وی را معین فرمود امین بود، چنانکه موسی نیز در

بوساطت فرشتگان گفته شد برقرار گردید، بقسمی که هر تجاوز

و تغافلی را جزای عادل می‌رسید، ۳ پس ما چگونه رستگار گردیم

اگر از چنین نجاتی عظیم غافل باشیم؟ که در ابتدا تکلم به آن از خانه است. ۴

زیرا هر خانه‌ای بدست کسی بنا می‌شود، لکن

از خداوند بود و بعد کسانی که شنیدند، بر ما ثابت گردانیدند؛

۴ درحالی که خدا نیز با ایشان شهادت می‌داد به آیات و معجزات

بود تا شهادت دهد بر چیزهایی که می‌بایست بعد گفته شود. ۶ و

انتها به دلیری و فخر امید خود متمسک باشیم. ۷ پس چنانکه راست مسازید.» ۸ زیرا اگر یوشع ایشان را آرامی داده بود، بعد روح‌القدس می‌گوید: «امروز اگر آواز او را بشنوید، ۸ دل خود از آن دیگر را ذکر نمی‌کرد. ۹ پس برای قوم خدا آرامی سبت را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او در روز باقی می‌ماند. ۱۰ زیرا هر که داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال امتحان در بیابان، ۹ جایی که پدران شما مرا امتحان و آزمایش خودیاریامید، چنانکه خدا از اعمال خویش. ۱۱ پس جد و جهد کردند و اعمال مرا تا مدت چهل سال می‌دیدند. ۱۰ از این بکنیم تا به آن آرامی داخل شویم، مبدا کسی در آن نافرمانی جهت به آن گروه خشم گرفته، گفتم ایشان پیوسته در دل‌های عبرت آمیز بیفتد. ۱۲ زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برنده تر است خود گمراه هستند و راه‌های مرا نشناختند. ۱۱ تا درخشم خود از هر شمشیر دودم و فرورونده تا جدا کند نفس و روح و مفاصل و قسم خوردم که به آرامی من داخل نخواهند شد.» ۱۲ ای برادران، مغز را و ممیز افکار و نیت‌های قلب است، ۱۳ و هیچ خلقت از باحذر باشید مبدا در یکی از شما دل شیر و بی‌ایمان باشد که از نظر او مخفی نیست بلکه همه چیز در چشمان او که کار ما خدای حی مرتد شوید، ۱۳ بلکه هر روزه همدیگر را نصیحت باوی است، برهنه و منکشف می‌باشد. ۱۴ پس چون رئیس کهنه کنید مادامی که «امروز» خوانده می‌شود، مبدا احدی از شما به عظیمی داریم که از آسمانها درگذشته است یعنی عیسی، پسر فریب گناه سخت دل گردد. ۱۴ از آنرو که در مسیح شریک خدا، اعتراف خود را محکم بداریم. ۱۵ زیرا رئیس کهنه‌ای نداریم گشته‌ایم اگر به ابتدای اعتماد خود تا به انتها ساخت متمسک که نتواند همدرد ضعف‌های ما بشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به شویم. ۱۵ چونکه گفته می‌شود: «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل مثال مابدون گناه. ۱۶ پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیاییم تا خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او.» رحمت بیاییم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت (ما را) ۱۶ پس که بودند که شنیدند و خشم او را جنبش دادند؟ آیا تمام اعانت کند.

آن گروه نبودند که بواسطه موسی از مصر بیرون آمدند؟ ۱۷ و به ۵ زیرا که هر رئیس کهنه از میان آدمیان گرفته شده، برای آدمیان که تا مدت چهل سال خشمگین می‌بود؟ آیا نه به آن عاصیانی که بدنه‌ای ایشان در صحرا ریخته شد؟ ۱۸ و درباره که قسم خورد که به آرامی من داخل نخواهند شد، مگر آنانی را که اطاعت نکردند؟ ۱۹ پس دانستیم که به سبب بی‌ایمانی نتوانستند داخل شوند.

۴ پس بتربیم مبدا با آنکه وعده دخول در آرامی وی باقی مگر وقتی که خدا او را بخواند، چنانکه هارون را. ۵ و همچنین می‌باشد، ظاهر شود که احدی از شما قاصر شده باشد. ۲ زیرا که مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود، بلکه او که به به ما نیز به مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند وی گفت: «تو پسر من هستی؛ من امروز تو را تولید نمودم.» بدیشان نفع نبخشید، از اینرو که باشندگان به ایمان متحد نشدند. ۳ زیرا ما که ایمان آوردیم، داخل آن آرامی می‌گردیم، رتبه ملک‌یصدق. ۱۶۵(*aiōn g165*) و او در ایام بشریت خود، چنانکه گفته است: «در خشم خود قسم خوردم که به آرامی چونکه با فریاد شدید و اشکها نزد او که به رهانیدنش از موت قادر من داخل نخواهند شد.» و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم بود، تضرع و دعای بسیار کرد و به سبب تقوای خویش مستجاب به اتمام رسیده بود. ۴ و در مقامی درباره روز هفتم گفت که گردید، ۸ هر چند پسر بود، به مصیبت‌هایی که کشید، اطاعت را «در روز هفتم خدا از جمیع اعمال خود آرامی گرفت.» ۵ و آموخت ۹ و کامل شده، جمیع مطیعان خود را سبب نجات بازدر این مقام که «به آرامی من داخل نخواهند شد.» ۶ پس جاودانی گشت. ۱۶۶(*aiōnios g166*) و خدا او را به رئیس چون باقی است که بعضی داخل آن بشوند و آنانی که پیش کهنه مخاطب ساخت به رتبه ملک‌یصدق. ۱۱ که درباره او ما را بشارت یافتند، به سبب نافرمانی داخل نشدند، ۷ باز روزی معین سخنان بسیار است که شرح آنها مشکل می‌باشد چونکه گوش‌های می‌فرماید چونکه به زبان داود بعد از مدت مدیدی «امروز» گفت، شماسنگین شده است. ۱۲ زیرا که هر چند با این طول زمان شما چنانکه پیش مذکور شده که «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را می‌باید معلمان باشید، باز محتاجید که کسی اصول و مبادی

الهامات خدا را به شماییاموزد و محتاج شیر شدید نه غذای قوی. جان خود ثابت و پایدار داریم که در درون حجاب داخل شده ۱۳ زیرا هرکه شیرخواره باشد، در کلام عدالت نآزموده است، است، ۲۰ جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد یعنی عیسی که چونکه طفل است. ۱۴ اما غذای قوی از آن بالغان است که بر رتبه ملک‌یصديق، رئيس كهنه گردید تاابداًلأباد. (aiōn g165) حواس خود را به موجب عادت، ریاضت داده‌اند تا تمییز نیک و بد را بکنند.

۷ زیرا این ملک‌یصديق، پادشاه سالیوم و کاهن خدای تعالی، هنگامی که ابراهیم از شکست دادن ملوک، مراجعت می‌کرد، او

۶ بنابراین، از کلام ابتدای مسیح در گذشته، به سوی کمال را استقبال کرده، بدو برکت داد. ۲ و ابراهیم نیز از همه چیزها دهیک سبقت بجویم و بار دیگر بنیاد توبه از اعمال مرده و ایمان به خدا بدو داد؛ که او اول ترجمه شده «پادشاه عدالت» است و بعد نهم، ۲ و تعلیم تعمیدها و نهادن دستها و قیامت مردگان و داوری جاودانی را. (aiōnios g166) ۳ و این را به‌جا خواهیم آورد هر گاه خدا اجازت دهد. ۴ زیرا آنانی که یک بار منور گشتند و خدا شده، کاهن دایمی می‌ماند. ۴ پس ملاحظه کنید که این لذت عطای سمای را چشیدند و شریک روح‌القدس گردیدند شخص چقدر بزرگ بود که ابراهیم پاتریارخ نیز از بهترین غنایم، ۵ و لذت کلام نیکوی خدا و قوای عالم آینده را چشیدند، (aiōn g165) ۶ اگر بیفتند، محال است که ایشان را بار دیگر برای توبه تازه سازند، در حالتی که پسر خدا را برای خود باز مصلوب یعنی از برادران خود، بآنکه ایشان نیز از صلب ابراهیم پدید می‌کنند و او را بی‌حرمت می‌سازند. ۷ زیرا زمینی که بارانی را که آمدند. ۶ لکن آن کس که نسبتی بدیشان نداشت، از ابراهیم بارها بر آن می‌افتد، می‌خورد و نباتات نیکو برای فلاحان خود دهیک گرفته و صاحب وعده‌ها را برکت داده است. ۷ و بدون می‌رویند، از خدا برکت می‌یابد. ۸ لکن اگر خار و خشک هر شبهه، کوچک از بزرگ برکت داده می‌شود. ۸ و در اینجا می‌رویند، متروک و قرین به لعنت و در آخر، سوخته می‌شود. مردمان مردنی دهیک می‌گیرند، اما در آنجا کسی که بر زنده بودن ۹ امای عزیزان در حق شما چیزهای بهتر و قرین نجات را یقین وی شهادت داده می‌شود. ۹ حتی آنکه گویا می‌توان گفت می‌داریم، هر چند بدینطور سخن می‌گوییم. ۱۰ زیرا خدا بی‌انصاف که بوساطت ابراهیم از همان لاوی که دهیک می‌گیرد، دهیک نیست که عمل شما و آن محبت را که به اسم او از خدمت گرفته شد، ۱۰ زیرا که هنوز در صلب پدر خود بود هنگامی که مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ظاهر کرده‌اید، فراموش ملک‌یصديق او را استقبال کرد. ۱۱ و دیگر اگر از کهنات لاوی، کند. ۱۱ لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جد کمال حاصل می‌شد (زیرا قوم شریعت را بر آن یافتند)، باز چه و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید، ۱۲ و احتیاج می‌بود که کاهنی دیگر بر رتبه ملک‌یصديق مبعوث شود و کاهل مشوید بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر و ارادت مذکور شود که بر رتبه هارون نیست؟ ۱۲ زیرا هر گاه کهنات وعده‌ها می‌باشند. ۱۳ زیرا وقتی که خدا به ابراهیم وعده داد، تغییر می‌پذیرد، البته شریعت نیز تبدیل می‌یابد. ۱۳ زیرا او که این چون به بزرگتر از خود قسم نتوانست خورد، به خود قسم خورده، سخنان در حق وی گفته می‌شود، از سبط دیگر ظاهر شده است گفت: ۱۴ «هرآینه من تو را برکت عظیمی خواهم داد و تو را که احدی از آن، خدمت قربانگاه را نکرده است. ۱۴ زیرا واضح بی‌نهایت کثیر خواهم گردانید.» ۱۵ و همچنین چون صبر کرد، آن است که خداوند ما از سبط یهودا طلوع فرمود که موسی در حق وعده را یافت. ۱۶ زیرا مردم به آنکه بزرگتر است، قسم می‌خورند و آن سبط از جهت کهنات هیچ نگفت. ۱۵ و نیز بیشتر مبین نهایت هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود. ۱۷ از اینرو، است از اینکه به مثال ملک‌یصديق کاهنی بطور دیگر باید ظهور چون خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به وارثان وعده به نماید ۱۶ که به شریعت و احکام جسمی مبعوث نشود بلکه به تاکید بی‌شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد. ۱۸ تا به دو امر قوت حیات غیرفانی. ۱۷ زیرا شهادت داده شد که «تو تا به ابد بی‌تغییر که ممکن نیست خدادر مورد آنها دروغ گوید، تسلی قوی کاهن هستی بر رتبه ملک‌یصديق.» (aiōn g165) ۱۸ زیرا که حاصل شود برای ما که پناه بردیم تا به آن امیدی که در پیش ما حاصل می‌شود هم نسخ حکم سابق بعلت ضعف و عدم فایده آن گذارده شده است تمسک جویم، ۱۹ و آن را مثل لنگری برای ۱۹ (از آن جهت که شریعت هیچ چیز را کامل نمی‌گرداند)، و هم

برآوردن امید نیکوتر که به آن تقرب به خدای جوییم. ۲۰ و بقدر در عهد من ثابت نماندند. پس خداوند می‌گوید من ایشان را آنکه این بدون قسم نمی‌باشد. ۲۱ زیرا ایشان بی‌قسم کاهن شده‌اند ولیکن این با قسم از او که به وی می‌گوید: «خداوند قسم خورد و تغییر اراده نخواهد داد که تو کاهن ابدی هستی بر رتبه ملک‌یصداق.» (aiōn g165) ۲۲ به همین قدر نیکوتر است آن عهدی که عیسی ضامن آن گردید. ۲۳ و ایشان کاهنان بسیار می‌شوند، از جهت آنکه موت از باقی بودن ایشان مانع است. ۲۴ لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهانت بی‌زوال دارد. (aiōn g165) ۲۵ از این جهت نیز قادر است که آنانی را که بوسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی‌نهایت بخشد، چونکه دائم ساخته؛ و آنچه کهنه و پیر شده است، مشرف بر زوال است.

۹ خلاصه آن عهد اول را نیز فرائض خدمت و قدس دنیوی بود. ۲ زیرا خیمه اول نصب شد که در آن بود چراغدان و میز و نان تقدیمه، و آن به قدس مسمی گردید. ۳ و در پشت پرده دوم بود آن خیمه‌ای که به قدس‌الاقداص مسمی است، ۴ که در آن بود مجمره زرین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ و در آن بود حقه طلا که پر از من بود و عصای هارون که شکوفه آورده بود و دو لوح عهد. ۵ و بر زیر آن کرویبن جلال که بر تخت رحمت سایه‌گستر می‌بودند والان جای تفصیل آنها نیست.

۸ پس مقصود عمده از این کلام این است که برای ما چنین رئیس کهنه‌ای هست که درآسمانها به‌دست راست تخت کبریا نشسته است، ۲ که خادم مکان اقدس و آن خیمه حقیقی است که خداوند آن را برپا نمود نه انسان. ۳ زیرا که هر رئیس کهنه مقرر می‌شود تا هدایا و قربانی هابگذراند؛ و از این جهت واجب است که او را نیز چیزی باشد که بگذراند. ۴ پس اگر بر زمین می‌بود، برپاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی‌شود. ۹ و این مثلی است کاهن نمی‌بود چون کسانی هستند که به قانون شریعت هدایا را برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و قربانی‌ها را می‌گذرانند که می‌گذرانند. ۵ و ایشان شبیه و سایه چیزهای آسمانی را خدمت می‌کنند، چنانکه موسی ملهم شد هنگامی که عازم بود که خیمه را ۱۰ چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، بسازد، زیرا بدو می‌گوید: «آگاه باش که همه چیز را به آن نمونه‌ای که در کوه به تو نشان داده شد بسازی.» ۶ لکن الان او خدمت نیکوتر یافته است، به مقداری که متوسط عهدنیکوتر نیز هست که بر وعده‌های نیکوتر مرتب است. ۷ زیرا اگر آن اول بی‌عیب می‌بود، جایی برای دیگری طلب نمی‌شد. ۸ چنانکه ایشان را ملامت کرده، می‌گوید: «خداوند می‌گوید اینک ایامی می‌آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه استوار خواهم نمود. ۹ نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم، در روزی که من ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصر برآوردم، زیرا که ایشان

۶ پس چون این چیزها بدینطور آراسته شد، کهنه بجهت ادای رئیس کهنه‌ای هست که درآسمانها به‌دست راست تخت کبریا نشسته است، ۲ که خادم مکان اقدس و آن خیمه حقیقی است که خداوند آن را برپا نمود نه انسان. ۳ زیرا که هر رئیس کهنه مقرر می‌شود تا هدایا و قربانی هابگذراند؛ و از این جهت واجب است که او را نیز چیزی باشد که بگذراند. ۴ پس اگر بر زمین می‌بود، برپاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی‌شود. ۹ و این مثلی است کاهن نمی‌بود چون کسانی هستند که به قانون شریعت هدایا را برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و قربانی‌ها را می‌گذرانند که می‌گذرانند. ۵ و ایشان شبیه و سایه چیزهای آسمانی را خدمت می‌کنند، چنانکه موسی ملهم شد هنگامی که عازم بود که خیمه را ۱۰ چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، بسازد، زیرا بدو می‌گوید: «آگاه باش که همه چیز را به آن نمونه‌ای که در کوه به تو نشان داده شد بسازی.» ۶ لکن الان او خدمت نیکوتر یافته است، به مقداری که متوسط عهدنیکوتر نیز هست که بر وعده‌های نیکوتر مرتب است. ۷ زیرا اگر آن اول بی‌عیب می‌بود، جایی برای دیگری طلب نمی‌شد. ۸ چنانکه ایشان را ملامت کرده، می‌گوید: «خداوند می‌گوید اینک ایامی می‌آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه استوار خواهم نمود. ۹ نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم، در روزی که من ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصر برآوردم، زیرا که ایشان

ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت تا خدای زنده را خدمت نمایند؟ (aiōnios g166) و از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفار تقصیرات عهد اول بوقوع آمد، خواننده‌شدگان وعده میراث ابدی رایابند. (aiōnios g166) زیرا در هر جایی که وصیتی است، لابد است که آنها رغبت نداشتی، «که آنها را بحسب شریعت می‌گذرانند، موت وصیت‌کننده را تصور کنند، ۱۷ زیرا که وصیت بعد از موت ثابت می‌شود؛ زیرا مادی که وصیت‌کننده زنده است، استحکامی ندارد. ۱۸ و از اینرو، آن اول نیز بدون خون برقرار نشد. ۱۹ زیرا که چون موسی تمامی احکام را بحسب شریعت، به سمع قوم رسانید، خون گوساله‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته، آن را بر خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ ۲۰ و گفت: «این است خون آن عهدی که خدا با شما قرار داد.» ۲۱ و همچنین خیمه و جميع آلات خدمت را نیز به خون بیاورد. ۲۲ و بحسب شریعت، تقرب همه چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمزش نیست. ۲۳ پس لازم بود که مثل های چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، لکن خود سماویات به قربانی های نیکوتر از اینها. ۲۴ زیرا مسیح به قدس ساخته شده بدست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الان در حضور خدا بجهت ما ظاهر شود. ۲۵ و نه آنکه جان خود را بارها قربانی کند، مانند آن رئیس کهنه که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل می‌شود؛ ۲۶ زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الان یک مرتبه در اواخر عالم ظاهر شد تا به قربانی خود، گناه را محو سازد. (aiōn g165) و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزا یافتن مقرر است، ۲۸ همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می‌باشند، ظاهر خواهد شد بجهت نجات.

قربانی های سوختنی و قربانی های گناه رغبت نداشتی. ۷ آنگاه گفتم، اینک می‌آیم (در طومار کتاب در حق من مکتوب است) تا اراده تو را ای خدا بجا آورم. ۸ چون پیش می‌گوید: «هدایا و قربانی‌ها و قربانی های سوختنی و قربانی های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی،» که آنها را بحسب شریعت می‌گذرانند، ۹ بعد گفت که «اینک می‌آیم تا اراده تو را ای خدا بجا آورم.» پس اول را برمی‌دارد، تا دوم را استوار سازد. ۱۰ و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط. ۱۱ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان خون گوساله‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته، آن را بر قربانی‌ها را مکرر می‌گذرانند که هرگز رفع گناهان را نمی‌تواند کرد. ۱۲ لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست عهدی که خدا با شما قرار داد. ۲۱ و همچنین خیمه و جميع آلات خدمت را نیز به خون بیاورد. ۲۲ و بحسب شریعت، تقرب همه چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمزش نیست. ۲۳ پس لازم بود که مثل های چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، لکن خود سماویات به قربانی های نیکوتر از اینها. ۲۴ زیرا مسیح به قدس ساخته شده بدست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الان در حضور خدا بجهت ما ظاهر شود. ۲۵ و نه آنکه جان خود را بارها قربانی کند، مانند آن رئیس کهنه که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل می‌شود؛ ۲۶ زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الان یک مرتبه در اواخر عالم ظاهر شد تا به قربانی خود، گناه را محو سازد. (aiōn g165) و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزا یافتن مقرر است، ۲۸ همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می‌باشند، ظاهر خواهد شد بجهت نجات.

۱۰ زیرا که چون شریعت را سایه نعمتهای آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقرب جویندگان را کامل گردانند. ۲ والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شد چونکه عبادت کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حس گناهان را در ضمیر نمی‌داشتند؟ ۳ بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می‌شود. ۴ زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکنند. ۵ لهذا هنگامی که داخل جهان می‌شود، می‌گوید: «قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. ۶ به ناپاک شمرد و روح نعمت را بی حرمت کرد؟ ۳۰ زیرا می‌شناسیم او آمدن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیادتر به اندازه‌ای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود. ۲۶ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت راستی اگر عمو گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان باقی نیست، ۲۷ بلکه انتظار هولناک عذاب و غیر آتشی که مخالفان را فرو خواهد برد. ۲۸ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دویا سه شاهد کشته می‌شود. ۲۹ پس به چه مقدار گمان می‌کنید که آن کس، مستحق عقوبت سخت‌تر شمرده خواهد شد که پسر خدا را پایمال کرد و خون عهدی را که به آن مقدس گردانیده شد، ناپاک شمرد و روح نعمت را بی حرمت کرد؟ ۳۰ زیرا می‌شناسیم او

را که گفته است: «خداوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ من نمود. ۱۰ زانرو که مترقب شهری بانیاد بود که معمار و سازنده آن مکافات خواهم داد.» و ایضاً: «خداوند قوم خود را داوری خواهد خداست. ۱۱ به ایمان خود ساره نیز قوت قبول نسل یافت و بعد نمود.» ۳۱ افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک است. از انقضای وقت زایید، چونکه وعده‌دهنده را امین دانست. ۱۲ و ۳۲ ولیکن ایام سلف را به یاد آورد که بعد از آنکه منور گردیدید، از این سبب، از یک نفر و آن هم مرده، مثل ستارگان آسمان، کثیرو متحمل مجاهده‌ای عظیم از دردها شدید، ۳۳ چه از اینکه از مانند ریگهای کنار دریا، بی‌شمار زاییده شدند. ۱۳ در ایمان همه دشنامها و زحمات تماشای مردم می‌شدید، و چه از آنکه شریک با ایشان فوت شدند، در حالیکه وعده‌ها را نیافته بودند، بلکه آنها را کسانی می‌بودید که در چنین چیزها پسر می‌بردند. ۳۴ زیرا که با از دور دیده، تحت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین، بیگانه اسیران نیز همدرد می‌بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی و غریب بودند. ۱۴ زیرا کسانی که همچنین می‌گویند، ظاهر می‌پذیرفتید، چون دانستید که خود شما را در آسمان مال نیکوتر می‌سازند که در جستجوی وطنی هستند. ۱۵ و اگر جایی را که از و باقی است. ۳۵ پس ترک کنید دلیری خود را که مقرون به آن بیرون آمدند، بخاطر می‌آوردند، هرآنکه فرصت می‌داشتند که مجازات عظیم می‌باشد. ۳۶ زیرا که شما را صبر لازم است تا اراده (بدانجا) برگردند. ۱۶ لکن الحال مشتاق وطنی نیکوتر یعنی (وطن) خدا را بجا آورده، وعده و بیاپید. ۳۷ زیرا که «بعد از اندک» سماوی هستند و از اینرو خدا از ایشان عار ندارد که خدای زمانی، آن آینده خواهد آمد و تاخیر نخواهد نمود. ۳۸ لکن عادل ایشان خوانده شود، چونکه برای ایشان شهری مهیا ساخته است. به ایمان زیست خواهد نمود و اگر مرتد شود نفس من باوی خوش ۱۷ به ایمان ابراهیم چون امتحان شد، اسحاق را گذرانید و آنکه نخواهد شد. ۳۹ لکن ما از مردان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه وعده‌ها را پذیرفته بود، پسریگانه خود را قربانی می‌کرد؛ ۱۸ که به او گفته شده بود که «نسل تو به اسحاق خوانده خواهد شد.» از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

۱۱ پس ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته شده است و برهان چیزهای نادیده. ۲ زیرا که به این، برای قدما شهادت داده شد. ۳ به ایمان فهمیده‌ایم که عالم‌ها به کلمه خدا مرتب گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد. **jaïōn g165f** ۴ به ایمان هابیل قربانی نیکوتر از قائن را به خدا گذرانید و به سبب آن شهادت داده شد که عادل است، به آنکه خدا به هدایای او شهادت می‌دهد؛ و به سبب همان بعد از مردن هنوز گوینده است. ۵ به ایمان خنوخ منتقل گشت تا موت را نبیند و نایاب شد چرا که خدا او را منتقل ساخت زیر اقبل از انتقال وی شهادت داده شد که رضامندی خدا را حاصل کرد. ۶ لیکن بدون ایمان تحصیل رضامندی او محال است، زیرا هر که تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه اوهست و جویندگان خود را جزا می‌دهد. ۷ به ایمان نوح چون درباره اموری که تا آن وقت دیده نشده، الهام یافته بود، خدا ترس شده، کشتی‌ای بجهت اهل خانه خود بساخت و به آن، دنیا را ملزم ساخته، وارث آن عدالتی که از ایمان است گردید. ۸ به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و بیرون رفت به سمت آن مکانی که می‌بایست به میراث یابد. پس بیرون آمد و نمی‌دانست به کجا می‌رود. ۹ و به ایمان در زمین وعده مثل زمین بیگانه غریب پذیرفت و درخیمه‌ها با اسحاق و یعقوب که در میراث همین وعده شریک بودند مسکن که وقت مرا کفاف نمی‌دهد که از جدعون و باراق و شمشون و

یفتاح و داود و سموئیل و انبیا اخبار نمایم، ۳۳ که ازایمان، تسخیر می‌نماید، اما در آخرمیوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از آن ممالک کردند و به اعمال صالحه پرداختند و وعده‌ها را پذیرفتند و ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد. ۱۲ لهذا دسته‌های افتاده و زانوهای دهان شیران را بستند، ۳۴ سورت آتش را خاموش کردند و از دم سست شده را استوار ننماید، ۱۳ و برای پایهای خود راههای شمشیرها رستگار شدند و از ضعف، توانایی یافتند و در جنگ راست بسازید تا کسی که لنگ باشد، از طریق منحرف نشود، بلکه شجاع شدند و لشکرهای غریبارا منهدم ساختند. ۳۵ زنان، مردگان شفا یابد. ۱۴ و درپی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که بغیر خود را به قیامتی باز یافتند، لکن دیگران معذب شدند و خلاصی را از آن هیچ‌کس خداوند را نخواهد دید. ۱۵ و مترصد باشید مبادا قبول نکردند تا به قیامت نیکوتر برسند. ۳۶ و دیگران از استهزاها و کسی از فیض خدامحروم شود و ریشه مرارت نمو کرده، اضطراب تازیانه‌ها بلکه از بندها و زندان آزموده شدند. ۳۷ سنگسارگردیدند و بار آورد و جمعی از آن آلوده گردند. ۱۶ مبادا شخصی زانی یا با اره دوپاره گشتند. تجربه کرده شدند و به شمشیر مقتول گشتند. بی‌مبالات پیدا شود، مانند عیسوکه برای طعمای نخستزادگی خود در پوستهای گوسفندان و بزها محتاج و مظلوم و ذلیل و آواره را بفروخت. ۱۷ زیرا می‌دانید که بعد از آن نیز وقتی که خواست شدند. ۳۸ آنانی که جهان لایق ایشان نبود، در صحراها و کوهها و وارث برکت شود مردود گردید (زیرا که جای توبه پیدا ننمود) با مغاره‌ها و شکافهای زمین پراکنده گشتند. ۳۹ پس جمیع ایشان با آنکه با اشکها در جستجوی آن بکوشید. ۱۸ زیرا تقرب نجسته‌اید اینکه از ایمان شهادت داده شدند، وعده را نیافتند. ۴۰ زیرا خدا به کوهی که می‌توان لمس کرد و به آتش افروخته و نه به تاریکی برای ماجیزی نیکوتر مهیا کرده است تا آنکه بدون ماکامل نشوند. وظلمت و باد سخت، ۱۹ و نه به آواز کرنا و صدای کلامی که شنوندگان، التماس کردند که آن کلام، دیگر بدیشان گفته نشود.

۱۲ تادیب الهی بنابراین چونکه ما نیز چنین ابر شاهدان را گرداگرد خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌پیچد دور بکنیم و با صبر در آن میدان که پیش روی ما مقرر شده است بدویم، ۲ و به سوی پیشوا و کامل کننده ایمان یعنی عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به‌دست راست تخت خدا نشسته است. ۳ پس تفکر کنید در او که متحمل چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پدید آمد، مبادا در جانهای خود ضعف کرده، خسته شوید. ۴ هنوز در جهاد با گناه تا به حدخون مقاومت نکرده‌اید، ۵ و نصیحتی را فراموش نموده‌اید که با شما چون با پسران مکالمه می‌کنده که «ای پسر من تادیب خداوند را خوار مشمار و وقتی که از او سرزنش یابی، خسته خاطر مشو. ۶ زیرا هرکه را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می‌زند.» ۷ اگر متحمل تادیب شوید، خدا با شما مثل باپسران رفتار می‌نماید. زیرا کدام پسر است که پدرش او را تادیب نکند؟ ۸ لکن اگر بی‌تادیب می‌باشید، که همه از آن بهره یافتند، پس شما حرام زادگانید نه پسران. ۹ و دیگر پدران جسم خود را وقتی داشتیم که ما را تادیب می‌نمودند و ایشان را احترام می‌نمودیم، آیا از طریق اولی پدرروحها را اطاعت نکنیم تا زنده شویم؟ ۱۰ زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صوابدید خود ما را تادیب کردند، لکن او بجهت فایده تا شریک قدوسیت او گردیم. ۱۱ لکن هر تادیب در حال، نه از خوشبها بلکه از دردها زیرا که به آن بعضی نادانسته فرشتگان را ضیافت کردند. ۳ اسیران

۱۳ محبت برادرانه برقرار باشد؛ ۲ و از غریب‌نوازی غافل مشوید

را بخاطر آرید مثل همزندان ایشان، ومظلومان را چون شما نیز در مقدسین راسلام برسانید؛ و آنانی که از ایتالیا هستند، به شما سلام جسم هستید. ۴ نکاح به هر وجه محترم باشد و بسترش غیرنجس می‌رساند. ۲۵ همگی شما را فیض باد. آمین.

زیرا که فاسقان و زانیان را خدا داوری خواهد فرمود. ۵ سیرت شما از محبت نقره خالی باشد و به آنچه دارید قناعت کنید زیرا که او گفته است: «تو را هرگز رها نکنم و تو را ترک نخواهم نمود.» ۶ بنابراین ما با دلیری تمام می‌گوییم: «خداوند مددکننده من است و ترسان نخواهم بود. انسان به من چه می‌کند؟» ۷ مرشدان خود را که کلام خدا را به شما بیان کردند بخاطر دارید و انجام سیرت ایشان راملاحظه کرده، به ایمان ایشان اقتدا نمایید. ۸ عیسی

مسیح دیروز و امروز و تا ابدالابد همان است. (aiōn g165) ۹ از تعلیمهای مختلف و غریب از جا برده مشوید، زیرا بهتر آن است که دل شما به فیض استوار شود و نه به خوراکیهایی که آنانی که در آنها سلوک نمودند، فایده نیافتند. ۱۰ مذبوحی داریم که خدمت گذاران آن خیمه، اجازت ندارند که از آن بخورند. ۱۱ زیرا که جسدهای آن حیواناتی که رئیس کهنه خون آنها را به قدس الاقداس برای گناه می‌برد، بیرون از لشکرگاه سوخته می‌شود. ۱۲ بنابراین، عیسی نیز تا قوم را به خون خود تقدیس نماید، بیرون دروازه عذاب کشید. ۱۳ لہذا عار او را برگرفته، بیرون از لشکرگاه به سوی او برویم. ۱۴ زانرو که در اینجا شهری باقی نداریم بلکه آینده را طالب هستیم. ۱۵ پس بوسیله او قربانی تسبیح را به خدا بگذرانیم، یعنی ثمره لبهایی را که به اسم او معترف باشند. ۱۶ لکن از نیکوکاری و خیرات غافل مشوید، زیرا خدا به همین قربانی‌ها راضی است. ۱۷ مرشدان خود را اطاعت و انقیاد نمایید زیرا که ایشان پاسبانی جانهای شما را می‌کنند، چونکه حساب خواهند داد تا آن را به خوشی نه به ناله به‌جا آورند، زیرا که این شما را مفید نیست. ۱۸ برای ما دعا کنید زیرا ما را یقین است که ضمیر خالص داریم و می‌خواهیم در هر امر رفتار نیکو نماییم. ۱۹ و بیشتر التماس دارم که چنین کنید تا زودتر به نزد شما باز آورده شوم. ۲۰ پس خدای سلامتی که شیان اعظم گوسفندان یعنی خداوند ما عیسی را به خون عهدابدی از مردگان برخیزانید، (aiōnios g166) ۲۱ شما را در هر عمل نیکو کامل گرداناد تا اراده او را به‌جا آورید و آنچه منظور نظر او باشد، در شما بعمل آورد بواسطه عیسی مسیح که او را تا ابدالابد جلال باد. آمین. (aiōn g165)

۲۲ لکن ای برادران از شما التماس دارم که این کلام نصیحت‌آمیز را متحمل شوید زیرامختصری نیز به شما نوشته‌ام. ۲۳ بدانید که برادرما تیموتائوس رهایی یافته است و اگر زود آید، به اتفاق او شما را ملاقات خواهم نمود. ۲۴ همه مرشدان خود و جمیع

رفت و فور فراموش کرد که چطور شخصی بود. ۲۵ لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی باشد، بلکه کننده عمل پس او در عمل خود مبارک خواهد بود. ۲۶ اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده خدا است وعنان زبان خود را نکشد بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل است. ۲۷ پرستش صاف وی عیب نزد خدا و پدر این است که یتیمان و بیوه زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند و خود را از آلائش دنیا نگاه دارند.

۲ ای برادران من، ایمان خداوند ما عیسی مسیح، رب الجلال را با ظاهر بینی مدارید. ۲ زیرا اگر به کنیسه شما شخصی با انگشتی زرین و لباس نفیس داخل شود و فقیری نیز با پوشاک ناپاک درآید، ۳ و به صاحب لباس فاخر متوجه شده، گوید: «اینجا نیکو بنشین» و به فقیر گوید: «تو در آنجا بایست یا زیر پای انداز من بنشین»، ۴ آیا در خود متردد نیستید و داوران خیالات فاسد نشده اید؟ ۵ ای برادران عزیز، گوش دهید. آیا خدا فقیران این جهان را برنگزیده است تا دولت مند در ایمان و وارث آن ملکوتی که به محبان خود وعده فرموده است بشوند؟ ۶ لکن شما فقیر را حقیر شمرده اید. آیا دولت مندان بر شما ستم نمی کنند و شما را در محکمه هانمی کشند؟ ۷ آیا ایشان به آن نام نیکو که بر شما نهاده شده است کفر نمی گویند؟ ۸ اما اگر آن شریعت ملوکانه را برحسب کتاب به جا آورید یعنی «همسایه خود را مثل نفس خود محبت نما» نیکو می کنید. ۹ لکن اگر ظاهر بینی کنید، گناه می کنید و شریعت شما را به خطاکاری ملزم می سازد. ۱۰ زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می باشد. ۱۱ زیرا او که گفت: «زنا مکن»، نیز گفت: «قتل مکن». پس هر چند زنا نکنی، اگر قتل کردی، از شریعت تجاوز نمودی. ۱۲ همچنین سخن گوید و عمل نمایند مانند کسانی که برایشان داوری به شریعت آزادی خواهد شد. ۱۳ زیرا آن داوری بی رحم خواهد بود بر کسی که رحم نکرده است و رحم بر داوری مفتخر می شود. ۱۴ ای برادران من، چه سود دارد اگر کسی گوید: «ایمان دارم» وقتی که عمل ندارد؟ آیا ایمان می تواند او را نجات بخشد؟ ۱۵ پس اگر برادری یا خواهری برهنه و محتاج خوراک روزینه باشد، ۱۶ و کسی از شما بدیشان گوید: «به سلامتی بروید و گرم و سیر شوید»، لیکن مایحتاج بدن را بدیشان ندهد، چه نفع دارد؟ ۱۷ همچنین ایمان نیز اگر اعمال ندارد، در خود مرده است. ۱۸ بلکه کسی خواهد گفت: «تو ایمان

۱ یعقوب که غلام خدا و عیسی مسیح خداوند است، به دوازده سبط که پراکنده هستند. خوش باشید. ۲ ای برادران من، وقتی که در تجربه های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید. ۳ چونکه می دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می کند. ۴ لکن صبر را عمل تام خود باشد تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید. ۵ واگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سوال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطای می کند و ملامت نمی نماید و به او داده خواهد شد. ۶ لکن به ایمان سوال بکند و هرگز شک نکند زیرا هر که شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می شود. ۷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت. ۸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است. ۹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر ننماید، ۱۰ و دولت مند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف در گذر است. ۱۱ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حسن صورتش زایل شد. به همینطور شخص دولت مند نیز در راههای خود، پژمرده خواهد گردید. ۱۲ خوشبحال کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبان خود وعده فرموده است خواهد یافت. ۱۳ هیچ کس چون در تجربه افتد، نگوید: «خدا مرا تجربه می کند»، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی شود و او هیچ کس را تجربه نمی کند. ۱۴ لکن هر کس در تجربه می افتد وقتی که شهوت وی او را می کشد و فریفته می سازد. ۱۵ پس شهوت آبستن شده، گناه را می زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می کند. ۱۶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید! ۱۷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است و نازل می شود از پدر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست. ۱۸ او محض اراده خود ما را بوسیله کلمه حق تولید نمود تا ما چون نویر مخلوقات او باشیم. ۱۹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هر کس در شنیدن تند و در گفتن آهسته و در خشم سست باشد. ۲۰ زیرا خشم انسان عدالت خدا را به عمل نمی آورد. ۲۱ پس هر نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را بپذیرید که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد. ۲۲ لکن کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان که خود را فریب می دهند. ۲۳ زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می نگرد. ۲۴ زیرا خود را انگریست و

داری و من اعمال دارم. ایمان خود را بدون اعمال به من بنما را از سیرت نیکو به تواضع حکمت ظاهر بسازد. ۱۴ لکن اگر در و من ایمان خود را از اعمال خود به توخواهم نمود.» ۱۹ تو دل خود حسد تلخ و تعصب دارید، فخر مکنید و به ضد حق دروغ ایمان داری که خدا واحد است؟ نیکو می کنی! شیاطین نیز ایمان مگویند. ۱۵ این حکمت از بالا نازل نمی شود، بلکه دنیوی و دارند و می لرزند! ۲۰ و لیکن ای مرد باطل، آیا می خواهی دانست نفسانی و شیطانی است. ۱۶ زیرا هرجایی که حسد و تعصب که ایمان بدون اعمال، باطل است؟ ۲۱ آیا پدر ما ابراهیم به است، در آنجا فتنه و هر امر زشت موجود می باشد. ۱۷ لکن آن اعمال، عادل شمرده نشد وقتی که پسر خود اسحاق را به قربانگاه حکمت که از بالا است، اول ظاهر است و بعد صلح آمیز و ملایم گذرانید؟ ۲۲ می بینی که ایمان با اعمال او عمل کرد و ایمان از و نصیحت پذیر و پر از رحمت و میوه های نیکو و بی تردد و اعمال، کامل گردید. ۲۳ و آن نوشته تمام گشت که می گوید: بی ریا. ۱۸ و میوه عدالت در سلامتی کاشته می شود برای آنانی که «ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او به عدالت محسوب گردید»، سلامتی را بعمل می آورند.

و دوست خدا نامیده شد. ۲۴ پس می بینی که انسان از اعمال عادل شمرده می شود، نه از ایمان تنها. ۲۵ و همچنین آیا راحاب فاحشه نیز از اعمال عادل شمرده نشد وقتی که قاصدان را پذیرفته، به راهی دیگر روانه نمود؟ ۲۶ زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.

۳ ای برادران من، بسیار معلم نشوید چونکه می دانید که بر ما دآوری سخت تر خواهد شد. ۲ زیرا همگی ما بسیار می لغزیم. و اگر کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می تواند عنان تمام جسد خود را بکشد. ۳ و اینک لگام را بر دهان اسبان می زنیم تا مطیع ما شوند و تمام بدن آنها را برمی گردانیم. ۴ اینک کشتیها نیز چقدر بزرگ است و از بادهای سخت رانده می شود، لکن با سکان کوچک به هر طرفی که اراده نا خدا باشد، برگردانیده می شود. ۵ همچنان زبان نیز عضوی کوچک است و سخنان و کبرآمیز می گوید. اینک آتش کمی چه جنگل عظیمی را می سوزاند. ۶ و زبان آتشی است! آن عالم ناراستی در میان اعضای ما زبان است که تمام بدن را می آلود و دایره کائنات را می سوزاند و از جهنم سوخته می شود! (Geenna g1067) ۷ زیرا که هر طبیعتی به غم مبدل شود. ۱۰ در حضور خدا فروتنی کنید تا شما را سرفراز از وحوش و طیور و حشرات و حیوانات بحری از طبیعت انسان رام می شود و رام شده است. ۸ لکن زبان را کسی از مردمان نمی تواند رام کند. شرارتی سرکش و پر از زهر قاتل است! ۹ خدا و پدر بر شریعت حکم کرده باشد. لکن اگر بر شریعت حکم کنی، عامل را به آن متبارک می خوانیم و به همان مردمان را که به صورت خدا آفریده شده اند، لعن می گوئیم. ۱۰ از یک دهان برکت و لعنت بیرون می آید! ای برادران، شایسته نیست که چنین شود. ۱۱ آیا که بر همسایه خود دآوری می کنی؟ ۱۳ هان، ای کسانی که چشمه از یک شکاف آب شیرین و شور جاری می سازد؟ ۱۲ یا می گویند: «امروز و فردا به فلان شهر خواهیم رفت و در آنجا یک می شودای برادران من که درخت انجیر، زیتون یا درخت مو، انجیر سال بسر خواهیم برد و تجارت خواهیم کرد و نفع خواهیم برد»، بار آورد؟ و چشمه شور نمی تواند آب شیرین را موجود سازد. ۱۴ و حال آنکه نمی دانید که فردا چه می شود؟ از آترو که حیات ۱۳ کیست در میان شما که حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود شما چیست؟ مگر بخاری نیستید که اندک زمانی ظاهر است و

بعدناپدید می‌شود؟ ۱۵ به عوض آنکه باید گفت که «اگر خدا برادران من، اگر کسی از شما از راستی منحرف شود و شخصی او بخواهد، زنده می‌مانیم و چنین و چنان می‌کنیم.» ۱۶ اما الحال را بازگرداند، ۲۰ بداند هرکه گناهکار را از ضلالت راه او برگرداند، به عجب خود فخر می‌کنید و هر چنین فخر بد است. ۱۷ پس جانی را از موت رها نیده و گناهان بسیار را پوشانیده است. هرکه نیکویی کردن بداند و بعمل نیاورد، او را گناه است.

۵ هان‌ای دولتمندان، بجهت مصیبت‌هایی که بر شما وارد می‌آید، گریه و ولوله ننمایید. ۲ دولت شما فاسد و رخت شما بیدخورده می‌شود. ۳ طلا و نقره شما را زنگ می‌خورد و زنگ آنها بر شما شهادت خواهد داد و مثل آتش، گوشت شما را خواهد خورد. شما در زمان آخر خزانه اندوخته‌اید. ۴ اینک مزد عمله‌هایی که کشته‌های شما را درویده‌اند و شما آن را به فریب نگاه داشته‌اید، فریاد برمی‌آورد و ناله‌های دروگران، به گوش‌های رب الجنود رسیده است. ۵ بر روی زمین به ناز و کامرانی مشغول بوده، دل‌های خود را در یوم قتل پروردید. ۶ بر مرد عادل فتوی دادید و او را به قتل رسانیدید و با شما مقاومت نمی‌کند. ۷ پس‌ای برادران، تا هنگام آمدن خداوند صبر کنید. اینک دهقان انتظار می‌کشد برای محصول گران‌بهای زمین و برایش صبر می‌کند تا باران اولین و آخرین را بیابد. ۸ شما نیز صبر نمایید و دل‌های خود را قوی سازید زیرا که آمدن خداوند نزدیک است. ۹ ای برادران، از یکدیگر شکایت مکنید، مبدا بر شما حکم شود. اینک داور بر در ایستاده است. ۱۰ ای برادران، نمونه زحمت و صبر را بپذیرید از انبیایی که به نام خداوند تکلم نمودند. ۱۱ اینک صابران را خوشحال می‌گوئیم و صبرایوب را شنیده‌اید و انجام کار خداوند را دانسته‌اید، زیرا که خداوند بغایت مهربان و کریم است. ۱۲ لکن اول همه‌ای برادران من، قسم مخورید نه به آسمان و نه به زمین و نه به هیچ سوگند دیگر، بلکه بلی شما باشد و نی شما نی، مبدا در تحکم بیفتید. ۱۳ اگر کسی از شما مبتلای بلایی باشد، دعابنماید و اگر کسی خوشحال باشد، سرود بخواند. ۱۴ و هرگاه کسی از شما بیمار باشد، کشیشان کلیسا را طلب کند تا برایش دعا نمایند و او را به نام خداوند به روغن تدهین کنند. ۱۵ و دعای ایمان، مریض شما را شفا خواهد بخشید و خداوند او را خواهد بر خیزانید، و اگر گناه کرده باشد، از او آمرزیده خواهد شد. ۱۶ نزد یکدیگر گناهان خود اعتراف کنید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید، زیرا دعای مرد عادل در عمل، قوت بسیار دارد. ۱۷ الیاس مردی بود صاحب حواس مثل ما و به تمامی دل دعا کرد که باران نبارد و تا مدت سه سال و شش ماه نبارید. ۱۸ و باز دعا کرد و آسمان بارید و زمین ثمر خود را روپانید. ۱۹ ای

اول پطرس

گرانپها چون خون بره بی‌عیب و بی‌داغ یعنی خون مسیح، ۲۰ که پیش از بنیاد عالم معین شد، لکن در زمان آخر برای شما ظاهر گردید، ۲۱ که بواسطه او شما بر آن خدایی که او را از مردگان و بطانیه؛ ۲ برگزیدگان برحسب علم سابق خدای پدر، به تقدیس روح برای اطاعت و پاشیدن خون عیسی مسیح. فیض و سلامتی خدا باشد. ۲۲ چون نفسهای خود را به اطاعت راستی طاهر بر شما افزون باد. ۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که بحسب رحمت عظیم خود ما را بواسطه برخاستن عیسی مسیح از مردگان از نوتولید نمود برای امید زنده، ۴ بجهت میراث بی‌فساد و بی‌آلایش و ناپرموده که نگاه داشته شده است در آسمان برای شما؛ ۵ که به قوت خدامحروس هستید به ایمان برای نجاتی که مهیا شده است تا در ایام آخر ظاهر شود. ۶ و در آن وجد می‌نمایید، هرچند در حال، اندکی از راه ضرورت در تجربه های گوناگون محزون شده‌اید، ۷ تا آزمایش ایمان شما که از طای فانی باآرموده شدن در آتش، گرانپهاست، برای تسبیح و جلال و اکرام یافت شود در حین ظهورعیسی مسیح. ۸ که او را اگرچه ندیده‌اید محبت می‌نمایید و الان اگرچه او را نمی‌بینید، لکن بر او ایمان آورده، وجد می‌نمایید با خرمی‌ای که نمی‌توان بیان کرد و پر از جلال است. ۹ و انجام ایمان خود یعنی نجات جان خویش را می‌یابید. ۱۰ که درباره این نجات، انبیایی که از فیضی که برای شما مقرر بود، اخبار نمودند، تفتیش وتفحص می‌کردند و دریافت می‌نمودند که کدام و چگونه زمان است که روح مسیح که در ایشان بود از آن خبر می‌داد، چون از زحماتی که برای مسیح مقرر بود و جلالهایی که بعد از آنها خواهد بود، شهادت می‌داد؛ ۱۲ و بدیشان مکشوف شد که نه به خود بلکه به ما خدمت می‌کردند، در آن اموری که شما اکنون از آنها خبر یافته‌اید از کسانی که به روح‌القدس که از آسمان فرستاده شده است، بشارت داده‌اند و فرشتگان نیز مشتاق هستند که در آنها نظر کنند. ۱۳ لهنذا کمر دل‌های خود را ببندید و هشیار شده، امید کامل آن فیضی را که در مکاشفه عیسی مسیح به شما عطا خواهد شد، بدارید. ۱۴ و چون انبای اطاعت هستید، مشابه مشوید بدان شهواتی که در ایام جهالت می‌داشتید. ۱۵ بلکه مثل آن قدوس که شما را خوانده است، خود شما نیز در هر سیرت، مقدس باشید. ۱۶ زیرا مکتوب است: «مقدس باشید زیرا که من قدوسم.» ۱۷ و چون او را پدر می‌خوانید که بدون ظاهربینی برحسب اعمال هرکس دآوری می‌نماید، پس هنگام غربت خود را با ترس صرف نمایند. ۱۸ زیرا می‌دانید که خریده شده‌اید از سیرت باطلی که از پدران خود یافته‌اید نه به چیزهای فانی مثل نقره و طلا، ۱۹ بلکه به خون

۲ لهنذا هر نوع کینه و هر مکر و ریا و حسد و هر قسم بدگویی را ترک کرده، ۲ چون اطفال نوزاده، مشتاق شیر روحانی و بی‌غش باشید تا از آن برای نجات نمو کنید، ۳ اگر فی الواقع چشیده‌اید که خداوند مهربان است. ۴ و به او تقرب جست، یعنی به آن سنگ زنده رد شده از مردم، لکن نزد خدا برگزیده و مکرم. ۵ شما نیز مثل سنگهای زنده بنا کرده می‌شوید به عمارت روحانی و کهنات مقدس تا قربانی های روحانی و مقبول خدا را بواسطه عیسی مسیح بگذرانید. ۶ بنابراین، در کتاب مکتوب است که «اینک می‌نهم در صهیون سنگی سر زاویه برگزیده و مکرم و هرکه به وی ایمان آورد خجل نخواهد شد.» ۷ پس شما را که ایمان دارید اکرام است، لکن آثانی را که ایمان ندارند، «آن سنگی که معماران رد کردند، همان سر زاویه گردید»، ۸ و «سنگ لغزش دهنده و صخره مصادم»، زیرا که اطاعت کلام نکرده، لغزش می‌خورند که برای همین معین شده‌اند. ۹ لکن شما قبیلہ برگزیده و کهنات ملوکانه وامت مقدس و قومی که ملک خاص خدا باشد هستید تا فضایل او را که شما را از ظلمت، به نورعجب خود خوانده است، اعلام نمایند. ۱۰ که سابق قومی نبودید و الان قوم خدا هستید. آن وقت از رحمت محروم، اما الحال رحمت کرده شده‌اید. ۱۱ ای محبوبان، استدعا دارم که چون غریبان و بیگانگان از شهوات جسمی که با نفس در نزاع هستند، اجتناب نمایید؛ ۱۲ و سیرت خود را در میان امت‌ها نیکو دارید تا در همان اموری که شما را مثل بدکاران بد می‌گویند، از کارهای نیکوی شما که ببینند، در روز تققد، خدا را تمجید نمایند. ۱۳ لهنذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه

است، ۱۴ و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام ۹ و بدی بعوض بدی و دشنام بعوض دشنام مدهید، بلکه برعکس کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران. ۱۵ زیرا که همین است برکت بطلبید زیرا که می‌دانید برای این خوانده شده‌اید تا وارث اراده خدا که به نیکوکاری خود، جهالت مردمان بی‌فهم را ساکت برکت شوید. ۱۰ زیرا «هرکه می‌خواهد حیات را دوست دارد و ایام نماید، ۱۶ مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش نیکو بیند، زبان خود را از بدی و لپهای خود را از فرب گفتن باز شرارت می‌سازند بلکه چون بندگان خدا. ۱۷ همه مردمان را بدارد؛ ۱۱ از بدی اعراض نماید و نیکویی را به‌جا آورد؛ سلامتی احترام کنید. برادران را محبت نمایید. از خدا بترسید. پادشاه را بطلبد و آن را تعاقب نماید. ۱۲ از آترو که چشمان خداوند را احترام نماید. ۱۸ ای نوکران، مطیع آقایان خود باشید با کمال بر عادلان است و گوشهای او به سوی دعای ایشان، لکن روی ترس؛ و نه فقط صالحان و مهربانان را بلکه کج خلقان را نیز. خداوند بر بدکاران است.» ۱۳ و اگر برای نیکویی غیور هستید، ۱۹ زیرا این ثواب است که کسی بجهت ضمیری که چشم بر خدا کیست که به شما ضرری برساند؟ ۱۴ بلکه هرگاه برای عدالت دارد، در وقتی که ناحق زحمت می‌کشد، دردها را متحمل شود. زحمت کشیدید، خوشایحال شما. پس ازخوف ایشان ترسان و ۲۰ زیرا چه فخر دارد هنگامی که گناهکار بوده، تازیانه خورید و مضطرب مشوید. ۱۵ بلکه خداوند مسیح را در دل خود تقدیس متحمل آن شوید. لکن اگر نیکوکار بوده، زحمت کشید و صبر نمایید و پیوسته مستعد باشید تا هرکه سبب امیدی را که دارید از کنید، این نزد خدا ثواب است. ۲۱ زیرا که برای همین خوانده شما بپرسد، او را جواب دهید، لیکن باحلم و ترس. ۱۶ و ضمیر شده‌اید، چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را نمونه‌ای خود را نیکو بدارید تا آنانی که بر سیرت نیکوی شما در مسیح گذاشت تا در اثر قدمهای وی رفتار نمایند، ۲۲ «که هیچ گناه طعن می‌زنند، در همان چیزی که شما را بد می‌گویند خجالت نکرد و مکر درزبان یافت نشد.» ۲۳ چون او را دشنام می‌دادند، کشند، ۱۷ زیرا اگر اراده خدا چنین است، نیکوکار بودن و زحمت دشنام پس نمی‌داد و چون عذاب می‌کشید تهدید نمی‌نمود، کشیدن، بهتر است از بدکردار بودن. ۱۸ زیرا که مسیح نیز برای بلکه خویشتن را به داور عادل تسلیم کرد. ۲۴ که خود گناهان ما گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادل برای ظالمان، تا ما را را در بدن خویش بردار متحمل شد تا از گناه مرده شده، به عدالت زبست نمایم که به ضربهای او شفا یافته‌اید. ۲۵ از آترو که مانند گوسفندان گمشده بودید، لکن الحال به سوی شبان و اسقف خدا در ایام نوح انتظار می‌کشید، وقتی که کشتی بنا می‌شد، که جانهای خود برگشته‌اید.

۳ همچنین ای زنان، شوهران خود را اطاعت نمایید تا اگر بعضی نیز مطیع کلام نشوند، سیرت زنان، ایشان را بدون کلام دریابد، ۲ چونکه سیرت طاهر و خداترس شما را بیند. ۳ و شما رازینت ظاهری نباشد، از بافتن موی و متحلی شدن به طلا و پوشیدن لباس، ۴ بلکه انسانیت باطنی قلبی در لباس غیر فاسد

روح حلیم و آرام که نزد خدا گرانیهاست. ۵ زیرا بدینگونه زنان مقدسه در سابق نیز که متوکل به خدا بودند، خویشتن رازینت می‌نمودند و شوهران خود را اطاعت می‌کردند. ۶ مانند ساره که ابراهیم را مطیع می‌بود و او را آقا می‌خواند و شما دختران او شده‌اید، اگر نیکویی کنید و از هیچ خوف ترسان نشوید. ۷ و بسر برد. ۳ زیرا که عمر گذشته کافی است برای عمل نمودن به همچنین ای شوهران، با فطانت با ایشان زیست کنید، چون با ظروف ضعیف تر زنانه، و ایشان را محترم دارید چون با شما وارث فیض حیات نیز هستند تا دعاهای شما باز داشته نشود. ۸ خلاصه همه شما یکرای و همدرد و برادر دوست و مشفق و فروتن باشید. شما را دشنام می‌دهند. ۵ و ایشان حساب خواهند داد بدو که

مستعد است تا زندگان و مردگان را داوری نماید. ۶ زیرا که نماید. ۷ و تمام اندیشه خود را به وی واگذارید زیرا که او برای شما از اینجهت نیز به مردگان بشارت داده شد تا بر ایشان موافق فکر می‌کند. ۸ هشیار و بیدار باشید زیرا که دشمن شما ابلیس مردم بحسب جسم حکم شود و موافق خدا بحسب روح زیست مانند شیر غران گردش می‌کند و کسی را می‌طلبد تا ببلعد. ۹ پس نمایند. ۷ لکن انتهای همه چیز نزدیک است. پس خرداندیش و به ایمان استوار شده، با او مقاومت کنید، چون آگاه هستید که برای دعا هشیار باشید. ۸ و اول همه با یکدیگر بشدت محبت نمایند زیرا که محبت کثرت گناهان را می‌پوشاند. ۹ و یکدیگر را بدون همه‌مهمه مهمانی کنید. ۱۰ و هر یک بحسب نعمتی که یافته باشند، یکدیگر را در آن خدمت نمایند، مثل وکلاء امین فیض گوناگون خدا. ۱۱ اگر کسی سخن گوید، مانند اقوال خدا بگوید (aiōn g165) و توانایی باد، آمین. ۱۲ به توسط سلوانس که او را و اگر کسی خدمت کند، برحسب توانایی که خدا بدو داده باشد بکند تا در همه چیز، خدا بواسطه عیسی مسیح جلال یابد که او را جلال و توانایی تا ابدالاباد هست، آمین. (aiōn g165) ۱۳ خواهر برگزیده با شما که در بابل است و پسر من مرقس به ۱۲ ای حبیبان، تعجب منماید از این آتشی که در میان شماست و بجهت امتحان شما می‌آید که گویا چیزی غریب بر شما واقع و همه شما را که در مسیح عیسی هستید، سلام باد آمین.

شده باشد. ۱۳ بلکه بقدری که شریک زحمات مسیح هستید، خشنود شوید تا در هنگام ظهور جلال وی شادی و وجدانماید. ۱۴ اگر بخاطر نام مسیح رسوایی می‌کشید، خوشبحال شما زیرا که روح جلال و روح خدا بر شما آرام می‌گیرد. ۱۵ پس زنهار هیچ یکی از شما چون قاتل یا دزد یا شیر یا فضول عذاب نکشد. ۱۶ لکن اگر چون مسیحی عذاب بکشد، پس شرمنده نشود بلکه به این اسم خدا راتمجید نماید. ۱۷ زیرا این زمان است که داوری ازخانه خدا شروع شود؛ و اگر شروع آن از ماست، پس عاقبت کسانی که انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند چه خواهد شد؟ ۱۸ و اگر عادل به دشواری نجات یابد، بی‌دین و گناهکار کجا یافت خواهد شد؟ ۱۹ پس کسانی نیز که برحسب اراده خدا زحمت کشند، جانهای خود را در نیکوکاری به خالق امین بسپارند.

۵ پیران را در میان شما نصیحت می‌کنم، من که نیز با شما پیر هستم و شاهد بر زحمات مسیح و شریک در جلالی که مکشوف خواهد شد. ۲ گله خدا را که در میان شماست بچرانید و نظارت آن را بکنید، نه به زور بلکه به رضامندی و نه بجهت سود فبیح بلکه به رغبت؛ ۳ و نه چنانکه بر قسمت های خود خداوندی بکنید بلکه بجهت گله نمونه باشید، ۴ تا در وقتی که رئیس شبانان ظاهر شود، تاج ناپژمرده جلال را بیابید. ۵ همچنن: ای جوانان، مطیع پیران باشید بلکه همه با یکدیگر فروتنی را بر خود ببندید زیرا خدا با متکبران مقاومت می‌کند و فروتنان را فیض می‌بخشد. ۶ پس زبردست زورآور خدا فروتنی نمایند تا شما را در وقت معین سرافراز

دوم پطرس

۱ رانخست بدانید که هیچ نبوت کتاب از تفسیر خودنبی نیست.
۲ زیرا که نبوت به اراده انسان هرگزآورده نشد، بلکه مردمان به روح القدس مجذوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.

۳ لکن در میان قوم، انبیای کذبہ نیز بودند، چنانکه در میان شما هم معلمان کذبہ خواهند بود که بدعتهای مهلک را خفیه خواهندآورد و آن آقایی را که ایشان را خرید انکارخواهند نمود و هلاکت سریع را بر خود خواهندکشید؛ ۴ و بسیاری فجور ایشان را متابعت خواهند نمود که به سبب ایشان طریق حق، موردلامت خواهد شد. ۵ و از راه طمع به سخنان جعلی شما را خرید و فروش خواهند کرد که عقوبت ایشان از مدت مدید تاخیر نمی کند و هلاکت ایشان خوابیده نیست. ۶ زیرا هرگاه خدا بر فرشتگانی که گناه کردند، شفقت ننمود بلکه ایشان را به جهنم انداخته، به زنجیرهای ظلمت سپرد تا برای دوری نگاه داشته شوند؛ (Tartaroō g5020) ۷ و بر عالم قدیم شفقت نفرمود بلکه نوح، واعظ عدالت را با هفت نفر دیگر محفوظداشته، طوفان را بر عالم بی دینان آورد؛ ۸ و شهرهای سدوم و غموره را خاکستر نموده، حکم به واژگون شدن آنها فرمود و آنها را برای آنانی که بعد از این بی دینی خواهند کرد، عبرتی ساخت؛ ۹ و لوط عادل را که از رفتار فاجرانه بی دینان رنجیده بود رهانید. ۱۰ زیرا که آن مرد عادل درمیانشان ساکن بوده، از آنچه می دید و می شنید، دل صالح خود را به کارهای قبیح ایشان هرروزه رنجیده می داشت. ۱۱ پس خداوند می داند که عادلان را از تجربه رهایی دهد و ظالمان را تا به روز جزا در عذاب نگاه دارد. ۱۲ خصوص آنانی که در شهوات نجاست در پی جسم می روند و خداوندی را حقیر می دانند. ۱۳ و حال آنکه فرشتگانی که در قدرت و قوت افضل هستند، پیش خداوند برایشان حکم اقرا نمی زنند. ۱۴ لکن اینها چون حیوانات غیرناطق که برای صید و هلاکت طبع متولد شده اند، ملامت می کنند بر آنچه نمی دانند و در فساد خود هلاک خواهند شد. ۱۵ و مزدناراستی خود را خواهند یافت که عیش و عشرت یک روزه را سرور خود می دانند. لکه ها و عیبهاهستند که در ضیافت های محبتانه خود عیش و عشرت می نمایند وقتی که با شما شادی می کنند. ۱۶ چشمهای پر از زنا دارند که از گناه بازداشته نمی شود، و کسان ناپایدار را به دام می کشند؛ اینای لعنت که قلب خود را برای طمع ریاضت داده اند، ۱۷ و راه مستقیم را ترک کرده، گمراه شدند و طریق بلعام بن بصور را که مزد ناراستی رادوست می داشت، متابعت کردند. ۱۸ لکن او ازتقصیر خود

۱ شمعون پطرس، غلام و رسول عیسی مسیح، به آنانی که ایمان گرانبها را به مساوی مایافته اند، در عدالت خدای ما و عیسی مسیح نجات دهند. ۲ فیض و سلامتی در معرفت خدا و خداوند ماعیسی بر شما افزون باد. ۳ چنانکه قوت الهیه او همه چیزهایی را که برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است، به معرفت او که ما را به جلال و فضیلت خود دعوت نموده، ۴ که بواسطت آنهاوعده های بینهایت عظیم و گرانبها به ما داده شد تا شما به اینها شریک طبیعت الهی گردید و ازفسادی که از شهوت در جهان است، خلاصی یابید. ۵ و به همین جهت، کمال سعی نموده، درایمان خود فضیلت پیدا نمایید ۶ و در فضیلت، علم و در علم، عفت و در عفت، صبر و در صبر، دینداری ۷ و در دینداری، محبت برادران و درمحبت برادران، محبت را. ۸ زیرا هرگاه اینها در شما یافت شود و بیفزاید، شما را نمی گذارد که درمعرفت خداوند ما عیسی مسیح کاهل یا بی ثمر بوده باشید. ۹ زیرا هرکه اینها را ندارد، کور و کوتاہ نظر است و تطهیر گناهان گذشته خود را فراموش کرده است. ۱۰ لہذا ای برادران بیشتر جد و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید زیرا اگرچنین کنید هرگز لغزش نخواهید خورد. ۱۱ و همچنین دخول در ملکوت جاودانی خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح به شما به دولت مندی داده خواهد شد. (aiōnios g166) ۱۲ لہذا از پیوسته یاد دادن شما از این امورغفلت نخواهم ورزید، هرچند آنها را می دانید و در آن راستی که نزد شما است استوار هستید. ۱۳ لکن این را صواب می دانم، مادامی که در این خیمه هستم، شما را به یادآوری برانگیزانم. ۱۴ چونکه می دانم که وقت بیرون کردن خیمه من نزدیک است، چنانکه خداوند ما عیسی مسیح نیزما آگاهانید. ۱۵ و برای این نیز کوشش می کنم تا شما در هروقت بعد از رحلت من، بتوانید این امورها یاد آورید. ۱۶ زیرا که در پی افسانه های جعلی نفزیم، چون از قوت و آمدن خداوند ما عیسی مسیح شما را اعلام دادیم، بلکه کبريایی او رادیده بودیم. ۱۷ زیرا از خدای پدر اکرام و جلال یافت هنگامی که آوازی از جلال کبريایی به اورسید که «این است پسر حبیب من که از وی خوشنودم». ۱۸ و این آوازی را ما زمانی که با وی درکوه مقدس بودیم، شنیدیم که از آسمان آورده شد. ۱۹ و کلام انبیا را نیز محکم تر داریم که نیکومی کنید اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخشنده در مکان تاریک تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل های شما طلوع کند. ۲۰ و این

توبیخ یافت که حمار گنگ به زبان انسان منتطق شده، دیوانگی شما چطور مردمان باید باشید، در هرسیرت مقدس و دینداری؟ نبی را توبیخ نمود. ۱۷ اینها چشمه های بی آب و مه های رانده ۱۲ و آمدن روز خدا را انتظار بکشید و آن را بشتابانید که در آن شده به باد شدید هستند که برای ایشان ظلمت تاریکی جاودانی، مقرر است. (questioned) ۱۸ زیرا که سخنان تکبرآمیز و باطل گذاشته خواهد گردید. ۱۳ ولی بحسب وعده او، منتظر آسمانهای می گویند و آنانی را که از اهل ضلالت تازه رستگار شده اند، در جدید و زمین جدید هستیم که در آنها عدالت ساکن خواهد بود. دام شهوات به فجور جسمی می کشند، ۱۹ و ایشان را به آزادی ۱۴ لهنذای حبیبان، چون انتظار این چیزها رami کشید، جد و وعده می دهند و حال آنکه خود غلام فساد هستند، زیرا هر چیزی که جهد نماید تا نزد او بی داغ و بی عیب در سلامتی یافت شوید. بر کسی غلبه یافته باشد، او نیز غلام آن است. ۲۰ زیرا هرگاه به ۱۵ و تحمل خداوند ما را نجات بدانید، چنانکه برادر حبیب معرفت خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح از آلائش دنیوی مایوس نیز برحسب حکمتی که به وی داده شد، به شما نوشت. رستند و بعد از آن، بار دیگر گرفتار و مغلوب آن گشتند، اواخر ۱۶ و همچنین در سایر رساله های خود این چیزها را بیان می نماید ایشان از اوایل بدتر می شود. ۲۱ زیرا که برای ایشان بهتر می بود که در آنها بعضی چیزهاست که فهمیدن آنها مشکل است و راه عدالت را ندانسته باشند از اینکه بعد از دانستن باردیگر از آن مردمان بی علم و ناپایدار آنها را مثل سایر کتب تحریف می کنند تا حکم مقدس که بدیشان سپرده شده بود، برگردند. ۲۲ لکن معنی به هلاکت خود برسند. ۱۷ پس شمای حبیبان، چون این امور را مثل حقیقی بر ایشان راست آمد که «سگ به قی خود رجوع کرده از پیش می داند، باحذر باشید که مبدا به گمراهی بی دینان ربهده است و خنزیر شسته شده، به غلطیدن در گل.»

۳ این رساله دوم راای حبیبان الان به شمایی نویسم که به این هردو، دل پاک شما را به طریق یادگاری برمی انگیزانم، ۲ تا بخاطر آرید کلماتی که انبیای مقدس، پیش گفته اند و حکم خداوند و نجات دهنده را که به رسولان شما داده شد. ۳ و نخست این را می دانید که در ایام آخرمستعزترین با استهزا ظاهر خواهند شد که بر وفق شهوات خود رفتار نموده، ۴ خواهند گفت: «کجاست وعده آمدن او؟ زیرا از زمانی که پدران به خواب رفتند، هر چیزی به همینطوری که از ابتدای آفرینش بود، باقی است.» ۵ زیرا که ایشان عمد از این غافل هستند که به کلام خدا آسمانها از قدیم بود و زمین از آب و به آب قائم گردید. ۶ و به این هردو، عالمی که آن وقت بود در آب غرق شده، هلاک گشت. ۷ لکن آسمان و زمین الان به همان کلام برای آتش ذخیره شده و تا روز داوری و هلاکت، مردم بی دین نگاه داشته شده اند. ۸ لکن ای حبیبان، این یک چیز از شما مخفی نماند که یک روز نزد خدا چون هزار سال است و هزار سال چون یک روز. ۹ خداوند در وعده خود تاخیر نمی نماید چنانکه بعضی تاخیر می پندارند، بلکه بر شما تحمل می نماید چون نمی خواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه به توبه گرایند. ۱۰ لکن روز خداوند چون دزد خواهد آمد که در آن آسمانها به صدای عظیم زایل خواهند شد و عناصر سوخته شده، از هم خواهد پاشید و زمین و کارهایی که در آن است سوخته خواهد شد. ۱۱ پس چون جمیع اینها متفرق خواهند گردید،

تا ابد الا باد جلال باد. آمین. (aiōn g165)

ساکن است و لغزش در وی نیست. ۱۱ اما کسی که ازبرادر خود نفرت دارد، در تاریکی است و در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند کجا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۲ ای فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او آمرزیده شده است. ۱۳ ای پدران، به شما می‌نویسم زیرا او را که ازابتدا است می‌شناسید. ای جوانان، به شما می‌نویسم از آنجا که بر شریر غالب شده‌اید. ای بچه‌ها به شما نوشتم زیرا که پدر را می‌شناسید. ۱۴ ای پدران، به شما نوشتم زیرا او را که ازابتداست می‌شناسید. ای جوانان، به شما نوشتم از آن جهت که توانا هستید و این است پیغمبی که از او و کلام خدا در شما ساکن است و بر شریر غلبه یافته‌اید. ۱۵ دنیا را شنیده‌ایم و به شما اعلام می‌نمایم، که خدا نور است و هیچ و آنچه در دنیاست دوست مدارید زیرا اگر کسی دنیا را دوست ظلمت در وی هرگز نیست. ۱۶ اگر گوئیم که با وی شراکت داریم، در حالیکه در ظلمت سلوک می‌نمایم، دروغ می‌گوئیم و از شهوت جسم وخواش چشم و غرور زندگانی از پدر نیست براستی عمل نمی‌کنیم. ۱۷ لکن اگر در نور سلوک می‌نمایم، بلکه از جهان است. ۱۷ و دنیا و شهوات آن در گذراست لکن چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد. ۱۸ اگر گوئیم که گناه نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست. ۱۹ اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را بیامزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد. ۲۰ اگر گوئیم که گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست.

۲ ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید؛ و اگر کسی گناهی کند، شفییی داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح عادل. ۲ و اوست کفاره بجهت گناهان ما و نه گناهان ما فقط بلکه بجهت تمام جهان نیز. ۳ و از این می‌دانیم که او را می‌شناسیم، اگر احکام او را نگاه داریم. ۴ کسی که گوید او را می‌شناسم و احکام او را نگاه ندارم، دروغ‌گوست و در وی راستی نیست. ۵ لکن کسی که کلام او را نگاه دارد، فی الواقع محبت خدا در وی کامل شده است و از این می‌دانیم که در وی هستیم. ۶ هرکه گوید که در وی می‌مانم، به همین طریقی که او سلوک می‌نمود، او نیز باید سلوک کند. ۷ ای حبیبان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه حکمی که به آن را از ابتدا داشتید؛ و حکم که به آن کلام است که از ابتدا شنیدید. ۸ و نیز حکمی تازه به شما می‌نویسم که آن در وی و در شما حق است، زیرا که تاریکی درگذر است و نور حقیقی الان می‌درخشد. ۹ کسی که می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در تاریکی است. ۱۰ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور

نشویم. ۲۹ اگر فهمیده اید که او عادل است، پس می‌دانید که حق هستیم و دل‌های خود را در حضور او مطمئن خواهیم ساخت، هرکه عدالت را به‌جا آورد، از وی تولد یافته است.

۳ ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی‌شناسد زیرا که او را نشناخت. ۲ ای حبیبان، الان فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید. ۳ و هرکس که این امید را بر وی دارد، خود را پاک می‌سازد چنانکه او پاک است. ۴ و هرکه گناه را بعمل می‌آورد، برخلاف شریعت عمل می‌کند زیرا گناه مخالف شریعت است. ۵ و می‌دانید که او ظاهر شد تا گناهان را برآورد و در وی هیچ گناه نیست. ۶ هرکه در وی ثابت است گناه نمی‌کند و هرکه گناه می‌کند او رانده است و نمی‌شناسد. ۷ ای رفته‌اند. ۲ به این، روح خدا را می‌شناسیم: هر روحی که به فرزندان، کسی شما را گمراه نکند؛ کسی که عدالت را به‌جا عیسی مسیح مجسم شده اقرار نماید از خداست، ۳ و هر روحی می‌آورد، عادل است چنانکه اوعادل است. ۸ و کسی که گناه می‌کند از ابلیس است زیرا که ابلیس از ابتدا گناهکار بوده است. است روح دجال که شنیده‌اید که او می‌آید و الان هم در جهان واز این جهت پسر خدا ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. است. ۴ ای فرزندان، شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه یافته‌اید ۹ هرکه از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی می‌ماند و اونی می‌تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولد یافته است. ۱۰ فرزندان خدا و فرزندان ابلیس از این ظاهر می‌گردند. ایشان را می‌شنود. ۶ ما از خدا هستیم و هرکه خدا را می‌شناسد ما هرکه عدالت را به‌جانی آورد از خدا نیست و همچنین هرکه را می‌شود و آنکه از خدا نیست ما را نمی‌شود. روح حق و روح برادر خود را محبت نمی‌نماید. ۱۱ زیرا همین است آن پیغامی که ضلالت را از این تمیز می‌دهیم. ۷ ای حبیبان، یکدیگر را محبت از اول شنیدید که یکدیگر را محبت نماییم. ۱۲ نه مثل قائل که بنماییم زیرا که محبت از خداست و هرکه محبت می‌نماید از خدا از آن شیر بود و برادر خود را کشت؛ و از چه سبب او را کشت؟ مولود شده است و خدا را می‌شناسد، ۸ و کسی که محبت نمی‌کند از این سبب که اعمال خودش قبیح بود و اعمال برادرش نیکو. ۱۳ ای برادران من، تعجب نکنید اگر دنیا از شما نفرت گیرد. به ما ظاهر شده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان ۱۴ ما می‌دانیم که از موت گذشته، داخل حیات گشته‌ایم از فرستاده است تا به وی زیست نماییم. ۱۰ و محبت در همین اینکه برادران را محبت می‌نماییم. هرکه برادر خود را محبت نمی‌نماید مرد موت ساکن است. ۱۵ هرکه از برادر خود نفرت نماید، محبت نمود و پسر خود را فرستاد تا کفار گناهان ما شود. ۱۱ ای قاتل است و می‌دانید که هیچ قاتل حیات جاودانی در خود ثابت ندارد. (jaīōnīs g166) ۱۶ از این امر محبت را دانسته‌ایم که او محبت نماییم. ۱۲ کسی هرگز خدا را ندید؛ اگر یکدیگر را جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران نماییم، خدادر ما ساکن است و محبت او در ما کامل شده بنهیم. ۱۷ لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را است. ۱۳ از این می‌دانیم که در وی ساکنیم و او در ما مایه‌ای از محتاج بیند و رحمت خود را از او بازدارد، چگونه محبت خدا در روح خود به ما داده است. ۱۴ و مادیده‌ایم و شهادت می‌دهیم او ساکن است؟ ۱۸ ای فرزندان، محبت را به‌جا آریم نه در کلام و که پدر پسر را فرستاد تا نجات‌دهنده جهان بشود. ۱۵ هرکه اقرار زبان بلکه در عمل و راستی. ۱۹ و از این خواهیم دانست که از می‌کنده عیسی پسر خداست، خدا در وی ساکن است و او در

خدا. ۱۶ و ما دانسته و باور کرده‌ایم آن محبتی را که خدا با ما داریم که هرچه برحسب اراده او سوال نماییم، ما را می‌شنود. نموده است. خدا محبت است و هرکه در محبت ساکن است در ۱۵ و اگر دانیم که هرچه سوال کنیم ما را می‌شنود، پس می‌دانیم خدا ساکن است و خدا در وی. ۱۷ محبت در همین با ما کامل که آنچه از او درخواست کنیم می‌یابیم. ۱۶ اگر کسی برادر خود شده است تا در روز جزا ما را دلاوری باشد، زیرا چنانکه او هست، را ببند که گناهی را که منتهی به موت نباشد می‌کند، دعا بکند و ما نیز در این جهان همچنین هستیم. ۱۸ در محبت خوف نیست او را حیات خواهد بخشید، به هرکه گناهی منتهی به موت نکرده بلکه محبت کامل خوف را بیرون می‌اندازد؛ زیرا خوف عذاب دارد باشد. گناهی منتهی به موت هست؛ بجهت آن نمی‌گویم که و کسی که خوف دارد، در محبت کامل نشده است. ۱۹ ما او دعا باید کرد. ۱۷ هر ناراستی گناه است، ولی گناهی هست که را محبت می‌نماییم زیرا که او اول ما را محبت نمود. ۲۰ اگر منتهی به موت نیست. ۱۸ و می‌دانیم که هرکه از خدا مولود شده کسی گوید که خدا را محبت می‌نمایم و از برادر خود نفرت کند، است، گناه نمی‌کند بلکه کسی که از خدا تولد یافت خود را نگاه دروغ‌گوست، زیرا کسی که برادری را که دیده است محبت ننماید، می‌دارد و آن شیر او را لمس نمی‌کند. ۱۹ و می‌دانیم که از خدا چگونه ممکن است خدایی را که ندیده است محبت نماید؟ هستیم و تمام دنیا در شیر خوابیده است. ۲۰ اما آگاه هستیم که ۲۱ و این حکم راز وی یافته‌ایم که هرکه خدا را محبت می‌نماید، پسر خدا آمده است و به ما بصیرت داده است تا حق را بشناسیم و برادر خود را نیز محبت بنماید.

حیات جاودانی. (jaiōnios g166) ۲۱ ای فرزندان، خود را از تنها نگاه دارید. آمین.

۵ هرکه ایمان دارد که عیسی، مسیح است، از خدا مولود شده است؛ و هرکه والد را محبت می‌نماید، مولود او را نیز محبت می‌نماید. ۲ از این می‌دانیم که فرزندان خدا را محبت می‌نماییم، چون خدا را محبت می‌نماییم و احکام او را به‌جا می‌آوریم. ۳ زیرا همین است محبت خدا که احکام او را نگاه داریم و احکام اوگران نیست. ۴ زیرا آنچه از خدا مولود شده است، بر دنیا غلبه می‌یابد؛ و غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ماست. ۵ کیست آنکه بر دنیا غلبه یابد؟ جز آنکه ایمان دارد که عیسی پسر خداست. ۶ همین است او که به آب و خون آمد یعنی عیسی مسیح. نه به آب فقط بلکه به آب و خون. و روح است آنکه شهادت می‌دهد، زیرا که روح حق است. ۷ زیرا سه هستند که شهادت می‌دهند، ۸ یعنی روح و آب و خون؛ و این سه یک هستند. ۹ اگر شهادت انسان را قبول کنیم، شهادت خدا بزرگتر است؛ زیرا این است شهادت خدا که درباره پسر خود شهادت داده است. ۱۰ آنکه به پسر خدا ایمان آورد، در خود شهادت دارد و آنکه به خدا ایمان نیاورد، او را دروغ‌گو شمرده است، زیرا به شهادتی که خدا درباره پسر خود داده است، ایمان نیاورده است. ۱۱ و آن شهادت این است که خدا حیات جاودانی به ما داده است و این حیات، در پسر اوست. (jaiōnios g166) ۱۲ آنکه پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات را نیافته است. ۱۳ این را نوشتم به شما که به اسم خدا ایمان آورده‌اید تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان بیاورید. (jaiōnios g166) ۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی

دوم یوحنا

۱ من که پیرم، به خاتون برگزیده و فرزندانم که ایشان را در راستی محبت می‌نمایم و نه من فقط بلکه همه کسانی که راستی را می‌دانند، ۲ بخاطر آن راستی که در ما ساکن است و با ما تا به ابد خواهد بود. (jāiōn g165) ۳ فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند و پسر پدر در راستی و محبت با ما خواهد بود. ۴ بسیار مسرور شدم چونکه بعضی از فرزندان تو را یافتم که در راستی رفتار می‌کنند، چنانکه از پدر حکم یافتیم. ۵ و الانای خاتون از تو التماس دارم نه آنکه حکمی تازه به تو بنویسم، بلکه همان را که از ابتداء داشتیم که یکدیگر را محبت بنماییم. ۶ و این است محبت که موافق احکام اوسلوک بنماییم و حکم همان است که از اول شنیدید تا در آن سلوک بنماییم. ۷ زیرا گمراه کنندگان بسیار به دنیا بیرون شدند که عیسی مسیح ظاهر شده در جسم را اقرار نمی‌کنند. آن است گمراه‌کننده و دجال. ۸ خود را نگاه بدارید مبادا آنچه را که عمل کردیم برپاددهید بلکه تا اجرت کامل بیابید. ۹ هرکه پیشوایی می‌کند و در تعلیم مسیح ثابت نیست، خدا رانیاخته است. اما آنکه در تعلیم مسیح ثابت ماند، اوهم پدر و پسر را دارد. ۱۰ اگر کسی به نزد شما آید و این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود مپذیرید و او را تحیت مگویید. ۱۱ زیرا هرکه او را تحیت گوید، در کارهای قبیحش شریک گردد. ۱۲ چیزهای بسیار دارم که به شما بنویسم، لکن نخواستم که به کاغذ و مرکب بنویسم، بلکه امیدوارم که به نزد شما بیایم و زبانی گفتگو نمایم تا خوشی ما کامل شود. ۱۳ فرزندان خواهر برگزیده تو، به تو سلام می‌رسانند. آمین.

۱ من که پیرم، به غایس حبیب که او را در راستی محبت می‌نمایم. ۲ ای حبیب، دعا می‌کنم که در هر وجه کامیاب و تندرست بوده باشی، چنانکه جان تو کامیاب است. ۳ زیرا که بسیار شاد شدم چون برادران آمدند و بر راستی تو شهادت دادند، چنانکه تو در راستی سلوک می‌نمایی. ۴ مرا بیش از این شادی نیست که بشنوم که فرزندانم در راستی سلوک می‌نمایند. ۵ ای حبیب، آنچه می‌کنی به برادران خصوص به غریبان، به امانت می‌کنی، ۶ که در حضور کلیسا بر محبت توشه‌ها دادند و هرگاه ایشان را بطور شایسته خدا بدرقه کنی، نیکویی می‌نمایی زیرا که بجهت اسم او بیرون رفتند و از امتهای چیزی نمی‌گیرند. ۷ پس بر ما واجب است که چنین اشخاص را بپذیریم تا شریک راستی بشویم. ۸ به کلیسا چیزی نوشتم لکن دیوترفیس که سرداری بر ایشان را دوست می‌دارد ما را قبول نمی‌کند. ۹ لهذا اگر آیم کارهایی را که او می‌کند به یاد خواهیم آورد زیرا به سخنان ناشایسته بر ما یاوه‌گویی می‌کند و به این قانع نشده، برادران را خود نمی‌پذیرد و کسانی را نیز که می‌خواهند، مانع ایشان می‌شود و از کلیسا بیرون می‌کند. ۱۰ ای حبیب به بدی اقتدا منما بلکه به نیکویی زیرا نیکوکردار از خداست و بدکردار خدا رانداشته است. ۱۱ همه مردم و خود راستی نیز بردیترفیس شهادت می‌دهند و ما هم شهادت می‌دهیم و آگاهید که شهادت ما راست است. ۱۲ مرا چیزهای بسیار بود که به تو بنویسم، لکن نمی‌خواهم به مرکب و قلم به تو بنویسم. ۱۳ لکن امیدوارم که به زودی تو را خواهم دید و زبانی گفتگو کنیم. ۱۴ سلام بر تو باد. دوستان به تو سلام می‌رسانند. سلام مرا به دوستان نام به نام برسان.

همه کارهای بی‌دینی که ایشان کردند و بر تمامی سخنان زشت که

گناهکاران بی‌دین به خلاف او گفتند.» ۱۶ اینانند همه‌کنان و

۱ یهودا، غلام عیسی مسیح و برادر یعقوب، به خوانده‌شدگانی که در خدای پدر حبیب و برای عیسی مسیح محفوظ می‌باشید.

۲ رحمت و سلامتی و محبت بر شما افزون باد. ۳ ای حبیبان، پسندند. ۱۷ اما شمای حبیبان، بخاطر آوری آن سخنانی که

چون شوق تمام داشتم که درباره نجات عام به شما بنویسم، ناچار

شدم که الان به شما بنویسم و نصیحت دهم تا شما مجاهده

کنید برای آن ایمانی که یک بار به مقدسین سپرده شد. ۴ زیرا که

بعضی اشخاص در خفا درآمده‌اند که از قدیم برای این قصاص مقرر

شده بودند؛ مردمان بی‌دین که فیض خدای ما را به فجور تبدیل

نموده و عیسی مسیح آقای واحد و خداوند ما را انکار کرده‌اند. عبادت نموده،

۲۱ خویشتن را در محبت خدا محفوظ دارید و منتظر رحمت خداوند ما عیسی مسیح برای حیات جاودانی بوده

باشید. (aiōnios g166) ۲۲ و بعضی را که مجادله می‌کنند

ملزم سازید. ۲۳ و بعضی را از آتش بیرون کشیده، بربانید و بر

بعضی با خوف رحمت کنید و از لباس جسم آلود نفرت نمایید.

۲۴ الان او را که قادر است که شما را از لغزش محفوظ دارد و در

حضور جلال خود شما را بی‌عیب به فرحی عظیم قایم فرماید،

۲۵ یعنی خدای واحد و نجات‌دهنده ما را جلال و عظمت و توانایی و قدرت باد الان و تا ابدالابد. آمین. (aiōn g165)

مقرر شدند. (aiōnios g166) ۸ لیکن باوجود این، همه این

خواب بینندگان نیز جسد خود را نجس می‌سازند و خداوندی

راخوار می‌شمارند و بر بزرگان تهمت می‌زنند. ۹ امامیکائیل، رئیس

ملائکه، چون درباره جسد موسی با ابلیس منازعه می‌کرد، جرات

نمود که حکم افترا بر او برند بلکه گفت: «خداوند تو را توبیخ

فرماید.» ۱۰ لکن این اشخاص بر آنچه نمی‌دانند افتراء می‌زنند و

در آنچه مثل حیوان غیرناتق بالطبع فهمیده‌اند، خود را فاسدمی

سازند. ۱۱ وای بر ایشان زیرا که به راه قائل رفته‌اند و در گمراهی

بلعام بجهت اجرت غرق شده‌اند و در مشاجرت قورح هلاک

گشته‌اند. ۱۲ اینها در ضیافت های محبتانه شما صخره‌ها هستند

چون با شما شادی می‌کنند، و شبانانی که خویشتن را بی‌خوف

می‌پرورند و ابرهای بی‌آب از بادهارانده شده و در ختان صیفی

بی‌میوه، دوباره مرده و از ریشه‌کنده شده، ۱۳ و امواج جوشیده دریا

که رسوبی خود را مثل کف برمی‌آورند و ستارگان آواره هستند که

برای ایشان تاریکی ظلمت جاودانی مقرر است. (aiōn g165)

۱۴ لکن خنوخ که هفتم آزادم بود، درباره همین اشخاص خبر

داده، گفت: «اینگ خداوند با هزاران هزار از مقدسین خود یهودا

آمد ۱۵ تا برهمه داوری نماید و جمیع بی‌دینان را ملزم سازد، بر

که دیدی و چیزهایی که هستند و چیزهایی را که بعد از این خواهند شد، ۲۰ سر هفت ستاره‌ای را که در دست راست من دیدی و هفت چراغدان طلا را. اما هفت ستاره، فرشتگان هفت کلیسا هستند و هفت چراغدان، هفت کلیسا می‌باشند.

۲ «به فرشته کلیسای در افسس بنویس که این را می‌گوید او که هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان طلای می‌خرامد. ۲ می‌دانم اعمال تو را و مشقت و صبرتو را و اینکه متحمل اشرار نمی‌توانی شد و آنانی را که خود را رسولان می‌خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافتی؛ ۳ و صبرداری و بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نگشتی. ۴ «لکن بحثی بر تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای. ۵ پس بخاطر آن که از کجافاده‌ای و توبه کن و اعمال نخست را بعمل آور و آلا برودی نزد تو می‌آیم و چراغدانان را از مکانش نقل می‌کنم اگر توبه نکنی. ۶ لکن این راداری که اعمال نقولایان را دشمن داری، چنانکه من نیز از آنها نفرت دارم. ۷ «آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساهای می‌گوید: هر که غالب آید، به او این را خواهم بخشید که از درخت حیات که در وسط فردوس خداست بخورد. ۸ «و به فرشته کلیسای در اسمیرنا بنویس که این را می‌گوید آن اول و آخر که مرده شد و زنده گشت. ۹ اعمال و تنگی و مفلسی تو را می‌دانم، لکن دولتمند هستی و کفر آنانی را که خود را یهود می‌گویند و نیستند بلکه از کنیسه شیطانند. ۱۰ از آن زحمتی که خواهی کشید مترس. اینک ابلیس بعضی از شما را در زندان خواهد انداخت تا تجربه کرده شوید و مدت ده روز زحمت خواهید کشید. لکن تا به مرگ امین باش تا تاج حیات را به تو دهم. ۱۱ آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساهای چه می‌گوید: هر که غالب آید از موت ثانی ضرر نخواهد یافت. ۱۲ «و به فرشته کلیسای در پرغامس بنویس این را می‌گوید او که شمشیر دودمه تیز را دارد. ۱۳ اعمال و مسکن تو را می‌دانم که تخت شیطان در آنجاست و اسم مرا محکم داری و ایمان مرا انکار نمودی، نه هم در ایامی که انطیپاس شهیدامین من در میان شما در جایی که شیطان ساکن است کشته شد. ۱۴ لکن بحث کمی بر تو دارم که در آنجا اشخاصی را داری که متمسکند به تعلیم بلعام که بالاق را آموخت که در راه بنی اسرائیل سنگی مصادم بیندازد تا قربانی های آنها را بخورند و زنا کنند. ۱۵ و همچنین کسانی را داری که تعلیم نقولایان را پذیرفته‌اند. ۱۶ پس توبه کن و آلا برودی

۱ مکاشفۀ عیسی مسیح که خدا به او داد تا اموری را که می‌باید زود واقع شود، برغلامان خود ظاهر سازد و بوسیله فرشته خود فرستاده، آن را ظاهر نمود بر غلام خود یوحنا، ۲ که گواهی داد به کلام خدا و به شهادت عیسی مسیح در اموری که دیده بود. ۳ خوشبایحال کسی که می‌خواند و آنانی که می‌شنوند کلام این نبوت را، و آنچه در این مکتوب است نگاه می‌دارند، چونکه وقت نزدیک است. ۴ یوحنا، به هفت کلیسایی که در آسیا هستند. ۵ و از عیسی مسیح که شاهد امین و نخست زاده از مردگان و رئیس پادشاهان جهان است. مر او را که ما را محبت می‌نماید و ما را از گناهان ما به خون خود شست، ۶ و ما را نزد خدا و پدر خود پادشاهان و کهنه ساخت، او را جلال و توانایی باد تا ابدالابد. آمین. (jaiōn g165) ۷ اینک با ابرها می‌آید و هر چشمی او را خواهد دید و آنانی که او را نیزه زدند و تمامی امت های جهان برای وی خواهند نالید. بلی! ۸ «من هستم الف و ی، اول و آخر،» می‌گوید آن خداوند خدا که هست و بود و می‌آید، قادر علی الاطلاق. ۹ من یوحنا که برادر شما و شریک در مصیبت و ملکوت و صبر در عیسی مسیح هستم، بجهت کلام خدا و شهادت عیسی مسیح در جزیره‌ای مسمی به پطمس شدم. ۱۰ و در روز خداوند در روح شدم و از عقب خود آوازی بلند چون صدای صور شنیدم، ۱۱ که می‌گفت: «من الف و یو اول و آخر هستم. آنچه می‌بینی در کتابی بنویس و آن را به هفت کلیسایی که در آسیا هستند، یعنی به افسس و اسمیرنا و پرغامس و طیاتیرا و ساردس و فیلاذلفیه و لاودکیه بفرست.» ۱۲ پس رو برگردانیدم تا آن آوازی را که با من تکلم می‌نمود بنگرم؛ و چون رو گردانیدم، هفت چراغدان طلا دیدم، ۱۳ و در میان هفت چراغدان، شبیه پسر انسان را که ردای بلند در بر داشت و بر سینه وی کمربندی طلا بسته بود، ۱۴ و سر و موی او سفید چون پشم، مثل برف سفید بود و چشمان او مثل شعله آتش، ۱۵ و پایهایش مانند برنج صیقلی که در کوره تابیده شود، و آواز او مثل صدای آبهای بسیار؛ ۱۶ و در دست راست خود هفت ستاره داشت و از دهانش شمشیری دودمه تیز بیرون می‌آمد و چهره‌اش چون آفتاب بود که در قوتش می‌تابد. ۱۷ و چون او را دیدم، مثل مرده پیش پایهای افتادم و دست راست خود را بر من نهاده، گفت: «ترسان مباش! من هستم اول و آخر و زنده؛ ۱۸ و مرده شدم و اینک تا ابدالابد زنده هستم و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من

نزد تو می‌آیم و به شمشیر زبان خود بایشان جنگ خواهم کرد. فرشتگان او اقرارخواهم نمود. ۶ آنکه گوش دارد بشنود که روح ۱۷ آنکه گوش دارد، بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید: و به کلیساها چه می‌گوید. ۷ «و به فرشته کلیسای در فیلاذلیه آنکه غالب آید، از من مخفی به وی خواهم داد و سنگی سفید به بنویس که این را می‌گوید آن قدوس و حق که کلید داود را دارد او خواهم بخشید که بر آن سنگ اسمی جدید مرقوم است که می‌گشاید و هیچ‌کس نخواهد بست و می‌بندد و هیچ‌کس احدی آن رانمی‌داند جز آنکه آن را یافته باشد. ۱۸ «و به فرشته نخواهد گشود. ۸ اعمال تو رامی‌دانم. اینک دری‌گشاده پیش کلیسای در طیاتیرا بنویس این را می‌گوید پسر خدا که چشمان او روی تو گذارده‌ام که کسی آن را نتواند بست، زیرا اندک قوتی چون شعله آتش و پایهای او چون برنج صیقلی است. ۱۹ اعمال و داری و کلام مرا حفظ کرده، اسم مرا انکار ننمودی. ۹ اینک محبت و خدمت و ایمان و صبر تو رامی‌دانم و اینکه اعمال آخر می‌دهم آنانی را از کنیسه شیطان که خود را یهود می‌نامند و نیستند تو بیشتر از اول است. ۲۰ لکن بختی بر تو دارم که آن زن ایزابل بلکه دروغ می‌گویند. اینک ایشان را مجبور خواهم نمود که بیابند نامی راه می‌دهی که خود را نبیه می‌گویند و بندگان مرا تعلیم داده، و پیش پایهای تو سجده کنند و بدانند که من تو را محبت نمودم. اغوا می‌کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی‌های بتها بشوند. ۱۰ چونکه کلام صبر مرا حفظ نمودی، من نیز تو را محفوظ خواهم ۲۱ و به او مهلت دادم تا توبه کند، اما نمی‌خواهد از زناى خود داشت، از ساعت امتحان که بر تمام ربع مسکون خواهد آمد تا توبه کند. ۲۲ اینک او را بر بسترى می‌اندازم و آنانی را که با او زنا تمامی ساکنان زمین را بیازماید. ۱۱ بزودی می‌آیم، پس آنچه می‌کنند، به مصیبتی سخت مبتلا می‌گردانم اگر از اعمال خود توبه داری حفظ کن مبدا کسی تاج تو را بگیرد. ۱۲ هرکه غالب نکنند، ۲۳ و اولادش را به قتل خواهم رسانید. آنگاه همه کلیساها آید، او را در هیكل خدای خود ستونی خواهم ساخت و دیگر خواهند دانست که منم امتحان کننده جگرها و قلوب و هریکی از هرگزیریون نخواهد رفت و نام خدای خود را و نام شهرخدای خود شما را برحسب اعمالش خواهم داد. ۲۴ لکن باقی ماندگان شما یعنی اورشلیم جدید را که از آسمان از جانب خدای من نازل را که در طیاتیرا هستید و این تعلیم را نپذیرفته‌اید و عمقهای شیطان می‌شود و نام جدید خود را بر وی خواهم نوشت. ۱۳ آنکه گوش را چنانکه می‌گویند نفهمیده‌اید، بار دیگری بر شما نمی‌گذارم، دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید. ۱۴ «و به فرشته ۲۵ جز آنکه به آنچه دارید تا هنگام آمدن من تمسک جویند. کلیسای در لاتودکیه بنویس که این را می‌گوید آمین و شاهد امین ۲۶ و هرکه غالب آید و اعمال مرا تا انجام نگاه دارد، او را بر امت و صدیق که ابتدای خلقت خداست. ۱۵ اعمال تو را می‌دانم هاقدرت خواهم بخشید ۲۷ تا ایشان را به عصای آهنین حکمرانی که نه سرد و نه گرم هستی. کاشکه سرد بودی یا گرم. ۱۶ لهنذا کند و مثل کوزه‌های کوزه‌گر خرد خواهند شد، چنانکه من نیز چون فاتر هستی یعنی نه گرم و نه سرد، تو را از دهان خود قی از پدر خود یافته‌ام. ۲۸ و به او ستاره صبح را خواهم بخشید. خواهم کرد. ۱۷ زیرای گویی دولت‌مند هستم و دولت انبوخته‌ام و ۲۹ آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید. به هیچ چیز محتاج نیستم و نمی‌دانی که تو مستمند و مسکین هستی و فقیر و کور و عریان. ۱۸ تو را نصیحت می‌کنم که زر مصفای به آتش را از من بخری تا دولت‌مند شوی، و رخت سفید را تا پوشانیده شوی و ننگ عریانی تو ظاهر نشود و سرمه را تا به چشمان خود کشیده بینایی یابی. ۱۹ هرکه را من دوست می‌دارم، توبیخ و تادیب می‌نمایم. پس غیور شو و توبه نما. ۲۰ اینک بر در ایستاده می‌گویم؛ اگر کسی آواز مرا بشنود و در را باز کند، به نزد او درخواهم آمد و با وی شام خواهم خورد و او نیز با من. ۲۱ آنکه غالب آید، این را به وی خواهم داد که بر تخت من با من بنشیند، چنانکه من غلبه یافته‌ام و با پدر خود بر تخت او نشستم. ۲۲ هرکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید.»

۴ بعد از این دیدم که ناگاه دروازه‌ای درآسمان باز شده است و آن آواز اول را که شنیده بودم که چون کرنا با من سخن می‌گفت، دیگر باره می‌گوید: «به اینجا صعود نما تا اموری را که بعد از این باید واقع شود به تو بنمایم.» ۲ فی الفور در روح شدم و دیدم که تختی درآسمان قائم است و بر آن تخت‌نشیننده‌ای. ۳ و آن نشیننده، در صورت، مانند سنگ یشم و عقیق است و قوس قزحی در گرد تخت که به منظرشبهات به زمرد دارد ۴ و گرداگرد تخت، بیست و چهار تخت است؛ و بر آن تختها بیست و چهار پیر که جامه‌ای سفید در بر دارند نشسته دیدم و بر سر ایشان تاجهای زرین. ۵ و از تخت، برقها و صداها و رعداها برمی‌آید؛ و هفت چراغ آتشین پیش تخت افروخته که هفت روح خدا می‌باشند. ۶ و در پیش تخت، دریایی از شیشه مانند بلور و در میان تخت و گرداگرد تخت چهار حیوان که از پیش و پس به چشمان پر هستند. ۷ و حیوان اول مانند شیر بود؛ و حیوان دوم مانند گوساله؛ و حیوان سوم صورتی مانند انسان داشت؛ و حیوان چهارم مانند عقاب پرند. ۸ و آن چهار حیوان که هر یکی از آنها شش بال دارد، گرداگرد و درون به چشمان پر هستند و شبانه‌روز باز نمی‌ایستند از گفتن «قدوس قدوس قدوس، خداوند خدای قادر مطلق که بود هست و می‌آید.» ۹ و چون آن حیوانات جلال و تکریم و سپاس به آن تخت‌نشینی که تا ابدالاباد زنده است می‌خوانند، **jaiōn g165** (۱۰ آنگاه آن بیست و چهار پیر می‌افتند در حضور آن تخت‌نشین و او را که تا ابدالاباد زنده است عبادت می‌کنند و تاجهای خود را پیش تخت انداخته، می‌گویند: **jaiōn g165**) ۱۱ «ای خداوند، مستحق که جلال و اکرام و قوت رایی، زیرا که تو همه موجودات را آفریده‌ای و محض اراده تو بودند و آفریده شدند.»

۶ و دیدم چون بره یکی از آن هفت مهر را گشود؛ و شنیدم یکی از آن چهار حیوان به صدایی مثل رعد می‌گوید: «بیا (و ببین)!» ۲ و دیدم که ناگاه اسبی سفید که سوارش کمانی دارد و تاجی بدو داده شد و بیرون آمد، غلبه کننده و تاغلبه نماید. ۳ و چون مهر دوم را گشود، حیوان دوم راشنیدم که می‌گوید: «بیا (و ببین)!» ۴ و اسبی دیگر، آتشگون بیرون آمد و سوارش را توانایی داده شده بود که سلامتی را از زمین بردارد و تا یکدیگر را بکشند؛ و به

۵ و دیدم بر دست راست تخت‌نشین، کتابی را که مکتوب است از درون و بیرون، و مختوم به هفت مهر. ۲ و فرشته‌ای قوی را دیدم که به آواز بلند ندا می‌کند که «کیست مستحق اینکه کتاب را بگشاید و مهرهایش را بردارد؟» ۳ و هیچ‌کس در آسمان و در زمین و در زیر زمین نتوانست آن کتاب را باز کند یا بر آن نظر کند. ۴ و من بشدت می‌گریستم زیرا هیچ‌کس که شایسته گشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد، یافت نشد. ۵ و یکی از آن پیران به من می‌گوید: «گریان مباش! اینک آن شیری که از سبط یهودا و ریشه داود است، غالب آمده است تا کتاب و هفت مهرش را بگشاید.» ۶ و دیدم در میان تخت و چهار

۹ و چون مهر پنجم را گشود، در زیر مذبح دیدم نفوس آنانی می‌گویند: «نجات، خدای ما را که بر تخت نشسته است و را که برای کلام خدا و شهادتی که داشتند کشته شده بودند؛ بره را است.» ۱۱ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و ۱۰ که به آواز بلند صدا کرده، می‌گفتند: «ای خداوند قدوس و چهار حیوان ایستاده بودند. و درپیش تخت به روی درافتاده، خدا حق، تا به کی انصاف نمی‌نمایی و انتقام خون ما را از ساکنان راسجده کردند ۱۲ و گفتند: «آمین! برکت و جلال و حکمت و زمین نمی‌کشی؟» ۱۱ و به هر یکی از ایشان جامه‌ای سفید سپاس و اکرام و قوت و توانایی، خدای ما را باد تا ابدالاباد. داده شد و به ایشان گفته شد که اندکی دیگر آرامی نمایند تا «آمین.» (jaion g165) ۱۳ و یکی از پیران متوجه شده، به من عدد همقطاران که مثل ایشان کشته خواهند شد، تمام شود. گفت: «این سفیدپوشان کیانند و از کجا آمده‌اند؟» ۱۴ و ۱۲ و چون مهر ششم را گشود، دیدم که زلزله‌ای عظیم واقع شد او را گفتم: «خداوندا تو می‌دانی!» مرا گفت: «ایشان کسانانی و آفتاب چون پلاس پشمی سیاه گردید و تمام ماه چون خون می‌باشند که از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون گشت؛ ۱۳ و ستارگان آسمان بر زمین فرو ریختند، مانند درخت بره شست و شوکرده، سفید نموده‌اند. ۱۵ از این جهت پیش روی انجیری که از باد سخت به حرکت آمده، میوه‌های نارس خود را تخت خدایند و شبانه‌روز در هیكل او وی را خدمت می‌کنند و می‌افشاند. ۱۴ و آسمان چون طوماری پیچیده شده، از جا برده آن تخت‌نشین، خیمه خود را برایشان برپا خواهد داشت. ۱۶ و شد و هرکوه و جزیره از مکان خود منتقل گشت. ۱۵ و پادشاهان دیگر هرگز گرسنه و تشنه نخواهند شد و آفتاب و هیچ گرما بر زمین و بزرگان و سپه سالاران و دولتمندان و جباران و هر غلام و آزاد ایشان نخواهد رسید. ۱۷ زیرا بره‌ای که در میان تخت است، خود را در مرغاره‌ها و صخره‌های کوه‌ها پنهان کردند. ۱۶ و به شبان ایشان خواهد بود و به چشمه‌های آب حیات، ایشان را کوه‌ها و صخره‌ها می‌گویند که «بر ما یفتید و ما رامختی سازید راهنمایی خواهد نمود؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک از روی آن تخت‌نشین و از غضب بره؛ ۱۷ زیرا روز عظیم غضب خواهد کرد.»

او رسیده است و کیست که می‌تواند ایستاد؟»

۸ و چون مهر هفتم را گشود، خاموشی قریب به نیم ساعت ۷ و بعد از آن دیدم چهار فرشته، بر چهار گوشه زمین ایستاده، در آسمان واقع شد. ۲ و دیدم هفت فرشته را که در حضور چهار باد زمین را بازمی‌دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ خدا ایستاده‌اند که به ایشان هفت کرنا داده شد. ۳ و فرشته‌ای درخت نوزد. ۲ و فرشته دیگری دیدم که از مطلع آفتاب بالا می‌آید و مهر خدای زنده را دارد. و به آن چهار فرشته‌ای که شد تا آن را به دعا‌های جمیع مقدسین، بر مذبح طلا که پیش بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا کرد، ۳ می‌گوید: «هیچ ضرری به زمین و دریا و درختان مرسانید مقدسین در حضور خدا بالا رفت. ۵ پس آن فرشته مجمر را گرفته، تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مهر زنیم. ۴ و عدد از آتش مذبح آن را پر کرد و به سوی زمین انداخت و صداها مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی اسرائیل، صد و چهل و رعداها و زلزه حادث گردید. ۶ و هفت فرشته‌ای که چهار هزار مهر شدند. ۵ و از سبط یهوذا دوازده هزار مهر شدند؛ و از سبط روبین دوازده هزار؛ و از سبط جاد دوازده هزار؛ و از سبط اشیر دوازده هزار؛ و از سبط نفتالیم دوازده هزار؛ و از سبط منسی دوازده هزار؛ و از سبط شمعون دوازده هزار؛ و از سبط زبولون دوازده هزار؛ و از سبط یساکار دوازده هزار؛ و از سبط یوسف دوازده هزار؛ و از سبط بنیامین دوازده هزار مهر شدند. ۹ و بعد از این دیدم که اینک گروهی عظیم که گردید. ۱۰ و چون فرشته سوم نواخت، ناگاه ستاره‌ای عظیم، چون هیچ کس ایشان را نتواند بشمرد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان چراغی افروخته شده از آسمان فرود آمد و بر ثلث نهرها و چشمه درپیش تخت و در حضور بره به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های آب افتاد. ۱۱ و اسم آن ستاره را افستنین می‌خوانند؛ و ثلث های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند ۱۰ و به آواز بلند ندا کرده، آنها به افستنین مبدل گشت و مردمان بسیار از آب‌هایی که تلخ شده

بود مردند. ۱۲ و فرشته چهارم بنواخت و به ثلث آفتاب وثلث ماه آتشین و آسمانجونی وکیریتی دارند و سرهای اسبان چون سر شیران و ثلث ستارگان صدمه رسید تا ثلث آنها تاریک گردید و ثلث روز و است و از دهانشان آتش و دود و کبریت بیرون می آید. ۱۸ از این ثلث شب همچنین بی نور شد. ۱۳ و عقابی را دیدم و شنیدم که سه بلا یعنی آتش و دود و کبریت که از دهانشان برمی آید، ثلث دروسط آسمان می پرد و به آواز بلند می گوید: «وای وای وای بر مردم هلاک شدند. ۱۹ زیرا که قدرت اسبان در دهان و دم ایشان ساکنان زمین، بسبب صداهاى دیگرکنای آن سه فرشته‌ای که است، زیرا که دمه‌ای آنها چون مارهاست که سرها دارد و به آنها اذیت می کند. ۲۰ و سایر مردم که به این بلا یا کشته نگشتند، از می باید بنوازند.»

۹ و چون فرشته پنجم نواخت، ستاره‌ای را دیدم که بر زمین افتاده بود و کلید چاه هاویه بدو داده شد. (Abyssos g12) ۲ و چاه هاویه را گشاد و دودی چون دود تنوری عظیم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاریک گشت. (Abyssos g12) ۳ و

از میان دود، ملخها به زمین برآمدند و به آنها قوتی چون قوت عقربهای زمین داده شد ۴ و بدیشان گفته شد که ضرر نرسانند نه به گیاه زمین و نه به هیچ سبزی و نه به درختی بلکه به آن مردمانی و پیاپیش مثل ستونهای آتش. ۲ و در دست خود کتابچه‌ای گشوده که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند. ۵ و به آنها داده شد که دارد و پای راست خود را برداری و پای چپ خود را بر زمین ایشان را نکشند بلکه تا مدت پنج ماه معذب بدارند و اذیت آنها نهاد؛ ۳ و به آواز بلند، چون غرش شیر صدا کرد؛ و چون صدا مثل اذیت عقرب بود، وقتی که کسی را نیش زند. ۶ و در آن کرد، هفت رعد به صداهاى خود سخن گفتند. ۴ و چون هفت ایام، مردم طلب موت خواهند کرد و آن را نخواهند یافت و تمنای رعد سخن گفتند، حاضر شدم که بنویسم. آنگاه آوازی از آسمان موت خواهند داشت، اما موت از ایشان خواهد گریخت. ۷ و شنیدم که می گوید: «آنچه هفت رعد گفتند مهر کن و آنها را صورت ملخها چون اسبهای آراسته شده برای جنگ بود و بر سر منویس.» ۵ و آن فرشته‌ای را که بر دریا و زمین ایستاده دیدم، ایشان مثل تاجهای شبیه طلا، و چهره های ایشان شبیه صورت انسان بود. ۸ و موی داشتند چون موی زنان، و دندانهایشان مانند دندانهای شیران بود. ۹ و جوشنها داشتند، چون جوشنهای آهنین و صدای بالهای ایشان، مثل صدای ارايه های اسبهای بسیار که به جنگ همی تازند. ۱۰ و دمه‌ها چون عقربها با نیشداشته‌اند؛ و درام صدای فرشته هفتم، چون کرنا را می باید بنوازند، سر خدا به دردم آنها قدرت بود که تا مدت پنج ماه مردم را اذیت نمایند. ۱۱ و بر خود، پادشاهی داشتند که ملک الهایه است که در عبرانی به ابدون مسمی است و در یونانی او را اپلیون خوانند. (Abyssos g12) ۱۲ یک وای گذشته است. اینک دو وای دیگر بعد از این می آید. ۱۳ و فرشته ششم بنواخت که ناگاه آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلایی که در حضور خداست شنیدم ۱۴ که به آن فرشته ششم که صاحب کرنا بود می گوید: «خواهد بود.» ۱۰ پس کتابچه را از دست فرشته گرفته، خوردم که «آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته‌اند، خلاص کن.» در دهانم مثل عسل شیرین بود، ولی چون خورده بودم، درونم تلخ ۱۵ پس آن چهارفرشته که برای ساعت و روز و ماه و سال معین گردید. ۱۱ و مرا گفت که «می باید تو اقوام وامت‌ها و زبانها و مهیا شده‌اند تا اینکه ثلث مردم را بکشند، خلاصی یابند. ۱۶ و پادشاهان بسیار را نبوت کنی.»

عدد جنود سواران، دویست هزار هزار بود که عدد ایشان را شنیدم. ۱۱ و نی ای مثل عصا به من داده شد و مرا گفت: «برخیز و ۱۷ و به اینطور اسبان و سواران ایشان را در رویا دیدم که جوشنهای

۲ و صحن خارج قدس را بیرون انداز و آن را میپیمایز که به امت‌ها و ترسندگان نام خود را چه کوچک و چه بزرگ اجرت دهی و داده شده است و شهر مقدس را چهل و دو ماه پایمال خواهند مفسدان زمین را فاسد گردانی.» ۱۹ و قدس خدا در آسمان نمود. ۳ و به دوشاهد خود خواهم داد که پلاس در بر کرده، مفتوح گشت و تابوت عهدنامه او در قدس او ظاهر شد و برقها مدت هزار و دویست و شصت روز نبوت نمایند.» ۴ اینانند دو وصداها و رعدها و زلزله و تگرگ عظیمی حادث شد.

درخت زیتون و دو چراغدان که در حضور خداوند زمین ایستاده‌اند. ۵ و اگر کسی بخواید بدیشان اذیت رساند، آتشی از دهانشان بدر شده، دشمنان ایشان را فرو می‌گیرد؛ و هرکه قصد اذیت ایشان دارد، بدینگونه باید کشته شود. ۶ اینها قدرت به بستن آسمان دارند تا در ایام نبوت ایشان باران نیارد و قدرت بر آنها دارند که آنها را به خون تبدیل نمایند و جهان را هر گاه بخواهند، به انواع بلایا مبتلا سازند. ۷ و چون شهادت خود را به اتمام رسانند، آن وحش که از هاویه برمی آید، با ایشان جنگ کرده، غلبه خواهد یافت و ایشان را خواهد کشت (Abyssos g12) ۸ و بدنهای ایشان در شارع عام شهر عظیم که به معنی روحانی، به سدوم و مصر مسمی است، جایی که خداوند ایشان نیز مصلوب گشت، خواهد ماند. ۹ و گروهی از اقوام و قبایل و زبانها و امت‌ها، بدنهای ایشان را سه روز و نیم نظاره می‌کنند و اجازت نمی‌دهند که بدنهای ایشان را به قبر سپارند. ۱۰ و ساکنان زمین بر ایشان خوشی و شادی می‌کنند و نزد یکدیگر هدایا خواهند فرستاد، از آنرو که این دو نبی ساکنان زمین را معذب ساختند. ۱۱ و بعد از سه روز و نیم، روح حیات از خدای ایشان درآمد که بر پایهای خود ایستاند و بینندگان ایشان را خوفی عظیم فرو گرفت. ۱۲ و آوازی بلند از آسمان شنیدند که بدیشان می‌گوید: «به اینجا صعود نمایید.» پس در ابر، به آسمان بالا شدند و دشمنانشان ایشان را دیدند. ۱۳ و در همان ساعت، زلزله‌ای عظیم حادث گشت که ده یک از شهر منهدم گردید و هفت هزار نفر از زلزله هلاک شدند و باقی ماندگان ترسان گشته، خدای آسمان را تمجید کردند. ۱۴ وای دوم درگذشته است. اینک وای سوم بزودی می‌آید. ۱۵ و فرشته‌ای بناوخت که ناگاه صداهای بلند در آسمان واقع شد که می‌گفتند: «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و تا ابد الاباد حکمرانی خواهد کرد.» (aiōn g165) ۱۶ و آن بیست و چهار پیر که در حضور خدا بر تختهای خود نشسته‌اند، به روی درافتاده، خدا را سجده کردند ۱۷ و گفتند: «تو را شکر می‌کنیم ای خداوند، خدای قادر مطلق که هستی و بودی، زیرا که قوت عظیم خود را بدست گرفته، به سلطنت پرداختی. ۱۸ و امت‌ها خاشمناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت مردگان رسید تا بر ایشان داوری شود و تا بندگان خود یعنی انبیا و مقدسان

غضب نموده، رفت تا باباقی ماندگان ذریه او که احکام خدا را بشمارد، زیرا که عددانسان است و عددش ششصد و شصت و حفظ می کند و شهادت عیسی را نگاه می دارند، جنگ کند. شش است.

۱۳ و او بر ریگ دریا ایستاده بود. ۲ و آن وحش را که دیدم، ۱۴ و دیدم که اینک بره، بر کوه صهیون ایستاده است و با مانند پلنگ بود و پایهایش مثل پای خرس و دهانش مثل دهان وی صد و چهل و چهار هزار نفر که اسم او و اسم پدر او را بر شیر. و اژدها قوت خویش و تخت خود و قوت عظیمی به وی داد. پیشانی خود مرقوم می دارند. ۲ و آوازی از آسمان شنیدم، مثل ۳ و یکی از سرهایش را دیدم که تا به موت کشته شد و از آن آواز آبهای بسیار و مانند آواز رعد عظیم؛ و آن آوازی که شنیدم، زخم مهلک شفا یافت و تمامی جهان در پی این وحش در حیرت مانند آواز بریطنوازان بود که بریطهای خود را بنوازند. ۳ و در حضور افتادند. ۴ و آن اژدها را که قدرت به وحش داده بود، پرستش تخت و چهار حیوان و پیران، سرودی جدید می سرایند و هیچ کس کردند و وحش را سجده کرده، گفتند که «کیست مثل وحش نتوانست آن سرود را بیاموزد، جز آن صد و چهل و چهار هزار که و کیست که با وی می تواند جنگ کند؟» ۵ و به وی دهانی داده از جهان خریده شده بودند. ۴ اینان آنانی که با زنان آلوده نشدند، شد که به کبر و کفر تکلم می کند؛ و قدرتی به او عطا شد که زیرا که باکره هستند؛ و آنانند که بره را هر کجا می رود متابعت مدت چهل و دو ماه عمل کند. ۶ پس دهان خود را به کفرهای می کنند و از میان مردم خریده شده اند تا نو بر برای خدا و بره برخدا گشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه آسمان کفر گوید. باشند. ۵ و در دهان ایشان دروغی یافت نشد، زیرا که بی عیب ۷ و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کند و بر ایشان غلبه هستند. ۶ و فرشته ای دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز یابد؛ و تسلط بر هر قبیله و قوم و زبان و امت، بدو عطا شد. می کند و انجیل جاودانی را دارد تا ساکنان زمین را از هر امت و ۸ و جمیع ساکنان جهان، جز آنانی که نامهای ایشان در دفتر قبیله و زبان و قوم بشارت دهد، (jaionios g166) ۷ و به آواز حیات بره ای که از بنای عالم ذبح شده بود مکتوب است، او را بلند می گوید: «از خدا برتسید و او را تمجید نمایید، زیرا که زمان خواهند پرستید. ۹ اگر کسی گوش دارد بشنود. ۱۰ اگر کسی اسیر نماید به اسیری رود، و اگر کسی به شمشیر قتل کند، می باید های آب را آفید، پرستش کنید.» ۸ و فرشته ای دیگر از عقب او او به شمشیر کشته گردد. در اینجاست صبر و ایمان مقدسین. آمده، گفت: «منهدم شد بابل عظیم که از خمر غضب زنای ۱۱ و دیدم وحش دیگری را که از زمین بالامی آید و دو شاخ مثل خود، جمیع امت ها را نوشانید.» ۹ و فرشته سوم از عقب این دو شاخهای بره داشت و مانند اژدها تکلم می نمود؛ ۱۲ و با تمام آمده، به آواز بلند می گوید: «اگر کسی وحش و صورت او را پرستش قدرت وحش نخست، در حضور وی عمل می کند و زمین و سکنه کند و نشان او را بر پیشانی یا دست خود پذیرد، ۱۰ او نیز از آن را بر این وامی دارد که وحش نخست را که از زخم مهلک شفا خمر غضب خدا که دریاله خشم وی بیغش آمیخته شده است، یافت، پیرستند. ۱۳ و معجزات عظیمه بعمل می آورد تا آتش را نیز خواهد نوشید، و در نزد فرشتگان مقدس و در حضور بره، به آتش و از آسمان در حضور مردم به زمین فرود آورد. ۱۴ و ساکنان زمین را کبریت، معذب خواهد شد، ۱۱ و دود عذاب ایشان تا ابد آباد گمراه می کند، به آن معجزاتی که به وی داده شد که آنها را در بالا می رود. پس آنانی که وحش و صورت او را پرستش می کنند و هر که نشان اسم او را پذیرد، شبانه روز آرامی ندارند.» (aiōn) ۱۵ و (g166) ۱۲ در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان به وی داده شد که آن صورت وحش را روح بخشد تا که صورت عیسی را حفظ می نمایند. ۱۳ و آوازی را از آسمان شنیدم که وحش سخن گوید و چنان کند که هر که صورت وحش را پرستش می گوید: «بنویس که از کنون خوشحالند مردگانی که در خداوند نکند، کشته گردد. ۱۶ و همه را از کبیر و صغیر و دولتمند و فقیر می میرند. و روح می گوید: «بلی، تا از زحمات خود آرامی یابند و و غلام و آزاد براین وامی دارد که بر دست راست یا بر پیشانی خود اعمال ایشان از عقب ایشان می رسد.» ۱۴ و دیدم که اینک ابری نشانی گذارند. ۱۷ و اینکه هیچ کس خرید و فروش نتواند کرد، سفید پدید آمد و برابر، کسی مثل پسر انسان نشسته که تاجی از جز کسی که نشان یعنی اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد. طلا دارد و در دستش داسی تیز است. ۱۵ و فرشته ای دیگر از ۱۸ در اینجا حکمت است. پس هر که فهم دارد، عدد وحش را قدس بیرون آمده، به آواز بلند آن ایرنشین را ندا می کند که داس

خود را پیش بیاور و درو کن، زیرا هنگام حصاد رسیده و حاصل و خون شد. ۵ و فرشته آنها را شنیدم که می‌گوید: عادلانی تو که زمین خشک شده است. ۱۶ و ابرنشین داس خود را بر زمین آورد هستی و بودی‌ای قدوس، زیرا که چنین حکم کردی، ۶ چونکه و زمین درویده شد. ۱۷ و فرشته‌ای دیگر از قدسی که در آسمان خون مقدسین و انبیا را ریختند و بدیشان خون دادی که بنوشند است، بیرون آمد و او نیز داسی تیز داشت. ۱۸ و فرشته‌ای دیگر که زیرا که مستحقند. ۷ و شنیدم که مذبح می‌گوید: «ای خداوند، بر آتش مسلط است، از مذبح بیرون شده، به آواز بلند ندا در داده، خدای قادر مطلق، داورهای تو حق و عدل است.» ۸ و چهارمین، صاحب داس تیز را گفت: «داس تیز خود را پیش آور و خوشه‌های پیاله خود را بر آفتاب ریخت؛ و به آن داده شد که مردم را به آتش مو زمین را بچین، زیرا انگورهایش رسیده است.» ۱۹ پس آن فرشته بسوزاند. ۹ و مردم به حرارت شدید سوخته شدند و به اسم آن خدا داس خود را بر زمین آورد و موهایی را چیده، آن را در چرخشت که بر این بلایا قدرت دارد، کفر گفتند و توبه نکردند تا او را عظیم غضب خدا ریخت. ۲۰ و چرخشت را بیرون شهر به پا تمجید نمایند. ۱۰ و پنجمین، پیاله خود را بر تخت وحش ریخت بیفشردند و خون از چرخشت تا به دهن اسبان به مسافت هزار و مملکت او تاریک گشت و زبانهای خود را از درد می‌گریزند، و ششصد تیر پرتاب جاری شد. ۱۱ و به خدای آسمان به سبب دردها و دملهای خود کفر می‌گفتند

و از اعمال خود توبه نکردند. ۱۲ و ششمین، پیاله خود را بر نهر عظیم فرات ریخت و آتش خشکید تا راه پادشاهانی که از مشرق آفتاب می‌آیند، مهیا شود. ۱۳ و دیدم که از دهان اژدها و از دهان وحش و از دهان نبی کاذب، سه روح خبیث چون وزغها بیرون می‌آیند. ۱۴ زیرا که آنها ارواح دیوها هستند که معجزات ظاهر می‌سازند و بر پادشاهان تمام ربع مسکون خروج می‌کنند تا ایشان را برای جنگ آن روز عظیم خدای قادر مطلق فراهم آورند. ۱۵ «اینک چون دزد می‌آیم! خوشبحال کسی که بیدار شده، رخت خود را نگاه دارد، مباد اعریان راه رود و رسوایی او را ببیند.» ۱۶ و ایشان را به موضعی که آن را در عبرانی حارمجدون می‌خوانند، فراهم آوردند. ۱۷ و هفتمین، پیاله خود را بر هوا ریخت و آوازی بلند از میان قدس آسمان از تخت بدرآمده، گفت که «تمام شد.» ۱۸ و برقها و صداها و رعدها حادث گردید و زلزله‌ای عظیم شد آن چنانکه از حین آفرینش انسان بر زمین زلزله‌ای به این شدت و عظمت نشده بود. ۱۹ و شهر بزرگ به سه قسم منقسم گشت و بلدان امت‌ها خراب شد و بابل بزرگ در حضور خدا بیاد آمد تا پیاله خمر غضب آلود خشم خود را بدو دهد. ۲۰ و هر جزیره گریخت و کوهها نایاب گشت، ۲۱ و تگرگ بزرگ که گویا به وزن یک من بود، از آسمان بر مردم بارید و مردم به سبب صدمه تگرگ، خدا را کفر گفتند زیرا که صدمه‌اش بینهایت سخت بود.

۱۶ و آوازی بلند شنیدم که از میان قدس به آن هفت فرشته می‌گوید که «بروید، هفت پیاله غضب خدا را بر زمین بریزید.» ۲ و اولی رفته، پیاله خود را بر زمین ریخت و دمل زشت و بد بر مردمانی که نشان وحش دارند و صورت او را می‌پرستند، بیرون آمد. ۳ و دومین پیاله خود را به دریا ریخت که آن به خون مثل خون مرده مبدل گشت و هر نفس زنده از چیزهایی که در دریا بود بمرد. ۴ و سومین پیاله خود را در نهرها و چشمه‌های آب ریخت

وحش قرمزی سوار شده که از نامهای کفر پر بود و هفت سر و ده گردیده است. ۳ زیرا که از خمر غضب آلود زناى او همه امت شاخ داشت. ۴ و آن زن، به ارغوانی و قرمز ملبس بود و به طلا و هانوشیده‌اند و پادشاهان جهان با وی زنا کرده‌اند و تاجر جهان از جواهر و مروارید مزین و پیاله‌ای زرین به‌دست خود پر از خبائث و کثرت عیاشی او دولتمند گردیده‌اند. ۴ و صدایی دیگر از آسمان نجاسات زناى خود داشت. ۵ و بر پیشانی‌اش این اسم مرقوم بود: شنیدم که می‌گفت: «ای قوم من از میان او بیرون آید، مبادا در «سرو بابل عظیم و مادر فواحش و خبائث دنیا.» ۶ و آن زن را گناهانش شریک شده، از بلاهایش بهره‌مند شود. ۵ زیرا گناهانش دیدم، مست از خون مقدسین و از خون شهدای عیسی و از دیدن تا به فلک رسیده و خدا ظلمهایش را به یاد آورده است. ۶ بدو او بی‌نهایت تعجب نمودم. ۷ و فرشته مرا گفت: «چرا متعجب رد کنیدی آنچه را که او داده است و بحسب کارهایش دوجندان شدی؟ من سر زن و آن وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد که بدو جزا دهید و دریاله‌ای که او آمیخته است، او را دو چندان حامل اوست، به تو بیان می‌نمایم. ۸ آن وحش که دیدی، بود و بیامیزد. ۷ به اندازه‌ای که خویشتر را تمجید کرد و عیاشی نمود، نیست و از هاویه خواهد برآمد و به هلاکت خواهد رفت؛ و ساکنان زمین، جز آنانی که نامهای ایشان از بنای عالم در دفتر حیات مرقوم است، در حیرت خواهند افتاد از دیدن آن وحش که بود و نیست و ظاهر خواهد شد. ۹ Abyssos g12) «اینجاست ذهنی سوخته خواهد شد، زیرا که زورآور است، خداوند خدایی که بر او حکمت دارد. این هفت سر، هفت کوه می‌باشد که زن بر او داوری می‌کند. ۹ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا و عیاشی آنها نشسته است؛ ۱۰ و هفت پادشاه هستند که پنج افتاده‌اند نمودند، چون دود سوختن او را ببینند، گریه و ماتم خواهند کرد، و یکی هست و دیگری هنوز نیامده است و چون آیدمی باید ۱۰ و از خوف عذابش دور ایستاده، خواهند گفت: وای وای، ای اندکی بماند. ۱۱ و آن وحش که بود و نیست، هشتمین است و شهر عظیم، ای بابل، بلده زورآور زیرا که در یک ساعت عقوبت تو از آن هفت است و به هلاکت می‌رود. ۱۲ و آن ده شاخ که آمد. ۱۱ «و تاجر جهان برای او گریه و ماتم خواهند نمود، زیرا که دیدی، ده پادشاه هستند که هنوز سلطنت نیافته‌اند بلکه یک از این پس بضاعت ایشان را کسی نمی‌خرد. ۱۲ بضاعت طلا و ساعت با وحش چون پادشاهان قدرت می‌یابند. ۱۳ اینها یک رای نقره و جواهر و مروارید و کتان نازک و ارغوانی و ایریشم و قرمز و عود دارند و قوت و قدرت خود را به وحش می‌دهند. ۱۴ ایشان با قماری و هر ظرف عاج و ظروف چوب گرانبها و مس و آهن و بره جنگ خواهند نمود و بره بر ایشان غالب خواهد آمد، زیرا که مرمر، ۱۳ و دارچینی و حماما و خوشبوی‌ها و مر و کندر و شراب اورب‌الارباب و پادشاه پادشاهان است و آنانی نیز که با وی هستند و روغن و آرد میده و گندم و رمه‌ها و گله‌ها و اسبان و اربه‌ها و که خوانده شده و برگزیده و امینند. ۱۵ و مرا می‌گوید: «آبهای اجساد و نفوس مردم. ۱۴ و حاصل شهوت نفس تو از تو گم شد که دیدی، آنجایی که فاحشه نشسته است، قومها و جماعتها و هر چیز فربه و روشن از تو نابود گردید و دیگر آنها را نخواهی وامت‌ها و زبانها می‌باشد. ۱۶ و اما ده شاخ که دیدی و وحش، یافت. ۱۵ و تاجران این چیزها که از وی دولتمند شده‌اند، از ترس اینها فاحشه را دشمن خواهند داشت و او را بینوا و عریان خواهند عذابش دور ایستاده، گریان و ماتم‌کنان ۱۶ خواهند گفت: وای، نمود و گوشتش را خواهند خورد و او را به آتش خواهند سوزانید، وای، ای شهر عظیم که به کتان و ارغوانی و قرمز ملبس می‌بودی ۱۷ زیرا خدا در دل ایشان نهاده است که اراده او را به‌جا آرند و و به طلا و جواهر و مروارید مزین، زیرا در یک ساعت اینقدر یک رای شده، سلطنت خود را به وحش بدهند تا کلام خدا تمام دولت عظیم خراب شد. ۱۷ و هرناخدا و کل جماعتی که بر شود. ۱۸ و زنی که دیدی، آن شهر عظیم است که بر پادشاهان کشتیها می‌باشند و ملاحان و هرکه شغل دریا می‌کند دور ایستاده، ۱۸ چون دود سوختن آن را دیدند، فریادکنان گفتند: کدام شهر جهان سلطنت می‌کند.»

۱۸ بعد از آن دیدم فرشته‌ای دیگر از آسمان نازل شد که قدرت عظیم داشت و زمین به جلال او منور شد. ۲ و به آواز زورآورند کرده، گفت: «منهدم شد، منهدم شد بابل عظیم! و او مسکن دیوها و ملاذ هر روح خبیث و ملاذ هر مرغ ناپاک و مکروه مقدسان و رسولان و انبیاشادی کنید زیرا خدا انتقام شما را از او

کشیده است.» ۲۱ و یک فرشته زورآور سنگی چون سنگ آسیای خدا» می خوانند. ۱۴ و لشکریایی که درآسمانند، بر اسبهای بزرگ گرفته، به دریا انداخت و گفت: «چنین به یک صدمه، سفید و به کتان سفید و پاک مجلس از عقب او می آمدند. ۱۵ و شهر بابل منهدم خواهدگردید و دیگر هرگز یافت نخواهد شد. از دهانش شمشیری تیز بیرون می آید تا به آن امت ها را بزندو آنها را ۲۲ وصوت بریطزان و مغنیان و نی زنان و کرنا نوازان بعد از این در به عصای آهنگین حکمرانی خواهد نمودو او چرخشت خمر غضب تو شنیده نخواهد شد و هیچ صنعتگر از هر صناعتی در تو دیگر و خشم خدای قادر مطلق را زیر پای خود می افشرد. ۱۶ و بر لباس پیدا نخواهد شد و باز صدای آسیا در تو شنیده نخواهد گردید، و ران او نامی مرقوم است یعنی «پادشاه پادشاهان و رب الارباب».

۲۳ و نور چراغ در تو دیگر نخواهد تابید و آواز عروس و داماد باز در ۱۷ و دیدم فرشته ای را در آفتاب ایستاده که به آواز بلند تمامی تو شنیده نخواهد گشت زیرا که تجار تو اکابر جهان بودند و از مرغانی را که در آسمان پرواز می کنند، ندا کرده، می گوید: «بیاید جادوگری تو جمیع امت ها گمراه شدند. ۲۴ و درآن، خون انبیا و و بجهت ضیافت عظیم خدا فراهم شوند. ۱۸ تا بخورید گوشت مقدسین و تمام مقتولان روی زمین یافت شد.»

۱۹ و بعد از آن شنیدم چون آوازی بلند ازگروهی کثیر در آسمان که می گفتند: «هللویاه! نجات و جلال و اکرام و قوت از آن خدای ما است، ۲ زیرا که احکام او راست و عدل است، چونکه داوری نمود بر فاحشه بزرگ که جهان را به زناي خود فاسد می گردانید و انتقام خون بندگان خود را از دست او کشید.»

۳ و بار دیگر گفتند: «هللویاه، و دودش تا ابدالاباد بالا می رود!»

(jaiōn g165) ۴ و آن بیست و چهار پیر و چهار حیوان به روی درافتاده، خدایی را که بر تخت نشسته است سجده نمودند و گفتند: «آمین، هللویاه!» ۵ و آوازی از تخت بیرون آمده، گفت:

«حمدنماید خدای ما راای تمامی بندگان او وترسندگان او چه کبیر و چه صغیر.» ۶ و شنیدم چون آواز جمعی کثیر و چون آوازآبهای فراوان و چون آواز رعدهای شدید که می گفتند: «هللویاه، زیرا خداوند خدای ما قادر مطلق، سلطنت گرفته است. ۷ شادی و وجدنماییم و او را تمجید کنیم زیرا که نکاح بره رسیده است و عروس او خود را حاضر ساخته است. ۸ و به او داده شد که به کتان، پاک و روشن خود راپوشاند، زیرا که آن کتان عدالتهای مقدسین است.» ۹ و مرا گفت: «بنویس: خوشبحال آنانی که به بزم نکاح بره دعوت شده اند.» و نیز مرا گفت که «این است کلام راست خدا.» ۱۰ و نزد پایهایش اقدام تا او را سجده کنم. او به من گفت: «زنها چنین نکنی زیرا که من با توهم خدمت هستم و دست خود نپذیرفتند که زنده شدند و با مسیح هزار سال سلطنت با برادرانت که شهادت عیسی را دارند. خدا را سجده کن زیرا که کردند. ۵ و سایر مردگان زنده نشدند تا هزار سال به اتمام رسید. شهادت عیسی روح نبوت است.» ۱۱ و دیدم آسمان را گشوده و این است قیامت اول. ۶ خوشحال و مقدس است کسی که از ناگاه اسبی سفید که سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری قیامت اول قسمتی دارد. بر اینها موت ثانی تسلط ندارد بلکه و جنگ می نماید، ۱۲ و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش کاهنان خدا و مسیح خواهند بود و هزار سال با اوسلطنت خواهند افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ کس آن را کرد. ۷ و چون هزار سال به انجام رسد، شیطان از زندان خود نمی داند. ۱۳ و جامه ای خون آلود دربر دارد و نام او را «کلمه خلاصی خواهد یافت ۸ تا بیرون رودو امت هایی را که در چهار

۲۰ و دیدم فرشته ای را که از آسمان نازل می شود و کلید هاویه را دارد و زنجیری بزرگ بر دست وی است. (Abyssos g12) ۲ و ازدها یعنی مار قدیم را که ابلیس و شیطان می باشد، گرفتار کرده، او را تا مدت هزار سال در بند نهاد. ۳ و او را به هاویه انداخت و در را بر او بسته، مهر کرد تا امت ها را دیگر گمراه نکند تا مدت هزار سال به انجام رسد؛ و بعد از آن می باید اندکی خلاصی یابد. (Abyssos g12) ۴ و تختها دیدم و بر آنها نشستند و به ایشان حکومت داده شد و دیدم نفوس آنانی را که بجهت شهادت عیسی و کلام خدا سر بریده شدند و آنانی را که وحش و صورتش را پرستش نکردند و نشان او را بر پیشانی و دست خود نپذیرفتند که زنده شدند و با مسیح هزار سال سلطنت با برادرانت که شهادت عیسی را دارند. خدا را سجده کن زیرا که کردند. ۵ و سایر مردگان زنده نشدند تا هزار سال به اتمام رسید. شهادت عیسی روح نبوت است.» ۱۱ و دیدم آسمان را گشوده و این است قیامت اول. ۶ خوشحال و مقدس است کسی که از ناگاه اسبی سفید که سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری قیامت اول قسمتی دارد. بر اینها موت ثانی تسلط ندارد بلکه و جنگ می نماید، ۱۲ و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش کاهنان خدا و مسیح خواهند بود و هزار سال با اوسلطنت خواهند افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ کس آن را کرد. ۷ و چون هزار سال به انجام رسد، شیطان از زندان خود نمی داند. ۱۳ و جامه ای خون آلود دربر دارد و نام او را «کلمه خلاصی خواهد یافت ۸ تا بیرون رودو امت هایی را که در چهار

زاویه جهانند، یعنی جوج و ماجوج را گمراه کند و ایشان را بجهت جنگ فراهم آورد که عدد ایشان چون ریگ دریاست. ۹ و بر عرصه جهان برآمده، لشکرگاه مقدسین و شهر محبوب را محاصره کردند. پس آتش از جانب خدا از آسمان فرو ریخته، ایشان را بلعید. ۱۰ و ابلیس که ایشان را گمراه می‌کند، به دریاچه آتش و کبریت انداخته شد، جایی که وحش و نبی کاذب هستند؛ و ایشان تا ابد الابد شیانروز عذاب خواهند کشید. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) ۱۱ و دیدم تختی بزرگ سفید و کسی را بر آن نشسته که از روی وی آسمان و زمین گریخت و برای آنها جایی یافت نشد. ۱۲ و مردگان را خرد و بزرگ دیدم که پیش تخت ایستاده بودند؛ و دفترها را گشودند. پس دفتری دیگر گشوده شد که دفتر حیات است و بر مردگان داوری شد، بحسب اعمال ایشان از آنچه در دفترها مکتوب است. ۱۳ و دریا مردگانی را که در آن بودند باز داد؛ و موت و عالم اموات مردگانی را که در آنها بودند باز دادند؛ و هر یکی بحسب اعمالش حکم یافت. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) ۱۴ و موت و عالم اموات به دریاچه آتش انداخته شد. این است موت ثانی، یعنی دریاچه آتش. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) ۱۵ و هرکه در دفتر حیات مکتوب یافت نشد، به دریاچه آتش افکنده گردید. (Limnē Pyr g3041 g4442)

۲۱ و دیدم آسمانی جدید و زمینی جدید، چونکه آسمان اول و زمین اول درگذشت و دریا دیگر نمی باشد. ۲ و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می‌شود، حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است. ۳ و آوازی بلند از آسمان شنیدم که می‌گفت: «اینک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهند بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود. ۴ و خدا هر اشکی از چشمان ایشان پاک خواهد کرد. و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهند نمود زیرا که چیزهای اول درگذشت.» ۵ و آن تخت نشین گفت: «الحال همه چیز را نومی سازم.» و گفت: «بنویس، زیرا که این کلام امین و راست است.» ۶ باز مرا گفت: «تمام شد! من الف و یا و ابتدا و انتها هستم. من به هرکه تشنه باشد، از چشمه آب حیات مفت خواهم داد. ۷ و هرکه غالب آید، وارث همه چیز خواهد شد، و او را خدا خواهم بود و او مرا پسر خواهد بود. ۸ لکن ترسندگان و بی ایمانان و خبیثان و قاتلان و زانیان و جادوگران و بت پرستان و جمیع دروغگویان، نصیب ایشان در دریاچه افروخته

شده به آتش و کبریت خواهند بود. این است موت ثانی.» (Limnē Pyr g3041 g4442) ۹ و یکی از آن هفت فرشته که هفت پیاله پر از هفت بلای آخرین را دارند، آمد و مرا مخاطب ساخته، گفت: «بیا تا عروس منکوحه بره را به تونشان دهم.» ۱۰ آنگاه مرا در روح، به کوهی بزرگ بلند برد و شهر مقدس اورشلیم را به من نمود که از آسمان از جانب خدا نازل می‌شود، ۱۱ و جلال خدا را دارد و نورش مانند جواهر گرانبها، چون یشم بلورین. ۱۲ و دیواری بزرگ و بلند دارد و دوازده دروازه دارد و بر سر دروازه‌ها دوازده فرشته و اسم‌ها بر ایشان مرقوم است که نامهای دوازده سبط بنی اسرائیل باشد. ۱۳ از مشرق سه دروازه و از شمال سه دروازه و از جنوب سه دروازه و از مغرب سه دروازه. ۱۴ و دیوار شهر دوازده اساس دارد و بر آنها دوازده اسم دوازده رسول بره است. ۱۵ و آن کس که با من تکلم می‌کرد، نی طلا داشت تا شهر و دروازه هایش و دیوارش را ببیناید. ۱۶ و شهر مربع است که طول و عرضش مساوی است و شهر را به آن نی پیموده، دوازده هزار تیر پرتاب یافت و طول و عرض ویلندی‌اش برابر است. ۱۷ و دیوارش را صد و چهل و چهار ذراع پیمود، موافق ذراع انسان، یعنی فرشته. ۱۸ و بنای دیوار آن از یشم بود و شهر از زر خالص چون شیشه مصفی بود. ۱۹ و بنیاد دیوار شهر به هر نوع جواهر گرانبها مزین بود که بنیاد اول، یشم و دوم، یاقوت کبود و سوم، عقیق سفید و چهارم، زمرد ۲۰ و پنجم، جزع عقیقی و ششم، عقیق وهفتم، زیرجد و هشتم، زمرد سلقی و نهم، طوپاز و دهم، عقیق اخضر و یازدهم، آسمانجونی و دوازدهم، یاقوت بود. ۲۱ و دوازده دروازه، دوازده مروارید بود، هر دروازه از یک مروارید و شارع عام شهر، از زر خالص چون شیشه شفاف. ۲۲ و در آن هیچ قدس ندیدم زیرا خداوند خدای قادر مطلق و بره قدس آن است. ۲۳ و شهر احتیاج ندارد که آفتاب یا ماه آن را روشنائی دهد زیرا که جلال خدا آن را منور می‌سازد و چراغش بره است. ۲۴ و امت‌ها در نورش سالک خواهند بود و پادشاهان جهان، جلال و اکرام خود را به آن خواهند درآورد. ۲۵ و دروازه هایش در روز بسته نخواهد بود زیرا که شب در آنجا نخواهد بود. ۲۶ و جلال و عزت امت‌ها را به آن داخل خواهند ساخت. ۲۷ و چیزی ناپاک یا کسی که مرتکب عمل زشت یا دروغ شود، هرگز داخل آن نخواهد شد، مگر آنانی که در دفتر حیات بره مکتوبند.

۲۲ و نهی از آب حیات به من نشان داد که درخشنده بود، مانند بلور و از تخت خدا و بره جاری می‌شود. ۲ و در

وسط شارع عام آن و بر هر دو کناره نهر، درخت حیات را که «بلی، به زودی می‌آیم!» آمین. بیا، ای خداوند عیسی! ۲۱ فیض دوازده میوه می‌آورد یعنی هر ماه میوه خود را می‌دهد؛ و برگهای خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باد. آمین.

آن درخت برای شفای امت هاست باشد. ۳ و دیگر هیچ لعنت نخواهد بود و تخت خدا و بره در آن خواهد بود و بندگانش او را عبادت خواهند نمود. ۴ و چهره او را خواهند دید و اسم وی بر پیشانی ایشان خواهد بود. ۵ و دیگر شب نخواهد بود و احتیاج به چراغ و نور آفتاب ندارند، زیرا خداوند خدا بر ایشان روشنائی می‌بخشد و تا ابد آباد سلطنت خواهند کرد. (aiōn g165) ۶ و مرا گفت: «این کلام امین و راست است و خداوند خدای ارواح انبیا، فرشته خود را فرستاد تا به بندگان خود آنچه را که زود می‌باید واقع شود، نشان دهد.» ۷ «و اینک به زودی می‌آیم. خوشبحال کسی که کلام نبوت این کتاب را نگاه دارد.» ۸ و من، یوحنا، این امور را شنیدم و دیدم و چون شنیدم و دیدم، افتادم تا پیش پایهای آن فرشته‌ای که این امور را به من نشان داد سجده کنم. ۹ او مرا گفت: «زهار نکنی، زیرا که همخدمت با تو هستم و با انبیا یعنی برادرانت و باآنانی که کلام این کتاب را نگاه دارند. خدا را سجده کن.» ۱۰ و مرا گفت: «کلام نبوت این کتاب را مهر مکن زیرا که وقت نزدیک است. ۱۱ هرکه ظالم است، باز ظلم کند و هرکه خبیث است، باز خبیث بماند و هرکه عادل است، باز عدالت کند و هرکه مقدس است، باز مقدس بشود.» ۱۲ «و اینک به زودی می‌آیم و اجرت من با من است تا هر کسی را بحسب اعمالش جزا دهم. ۱۳ من الف و یاء و ابتدا و انتها و اول و آخر هستم ۱۴ خوشبحال آنانی که رختهای خود را می‌شویند تا بر درخت حیات اقتدار یابند و به دروازه های شهر درآیند، ۱۵ زیرا که سگان و جادوگران و زانیان و قاتلان و بت پرستان و هرکه دروغ را دوست دارد و بعمل آورد، بیرون می‌باشند. ۱۶ من عیسی فرشته خود را فرستادم تا شما را در کلیساها بدین امور شهادت دهم. من ریشه و نسل داود و ستاره درخشانده صبح هستم.» ۱۷ و روح و عروس می‌گویند: «بیا!» و هرکه می‌شنود بگوید: «بیا!» و هرکه تشنه باشد، بیاید و هرکه خواهش دارد، از آب حیات بی‌قیمت بگیرد. ۱۸ زیرا هر کس را که کلام نبوت این کتاب را بشنود، شهادت می‌دهم که اگر کسی بر آنها بیفزاید، خدا بلائی مکتوب در این کتاب را بروی خواهد افزود. ۱۹ و هر گاه کسی از کلام این نبوت چیزی کم کند، خدا نصیب او را از درخت حیات و از شهر مقدس و از چیزهایی که در این کتاب نوشته است، منقطع خواهد کرد. ۲۰ او که بر این امور شاهد است، می‌گوید:

و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می‌شود، حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است. و آوازی بلند از آسمان شنیدم که می‌گفت: «ایک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهند بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود.

مکاشفه یوحنا ۲: ۲۱-۳

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̅dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

ai̅ōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the ai̅ōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

ai̅ōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleē̅se̅ g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

لوقا ۸:۳۱
رومیان ۱۰:۷
مکاشفۀ یوحنا ۹:۱
مکاشفۀ یوحنا ۹:۲
مکاشفۀ یوحنا ۹:۱۱
مکاشفۀ یوحنا ۱۱:۷
مکاشفۀ یوحنا ۱۷:۸
مکاشفۀ یوحنا ۲۰:۲۳

aidios

رومیان ۲۰:۱
یهودا ۱:۶

aion

متی ۱۲:۳۲
متی ۱۳:۲۲
متی ۱۳:۳۹
متی ۱۳:۴۰
متی ۱۳:۴۹
متی ۲۱:۱۹
متی ۲۴:۳
متی ۲۸:۲۰
مرقس ۳:۲۹
مرقس ۴:۱۹
مرقس ۱۰:۳۰
مرقس ۱۱:۱۴
لوقا ۱:۳۳
لوقا ۵:۵۵
لوقا ۷:۷۰
لوقا ۱۶:۸
لوقا ۱۸:۳۰
لوقا ۲۰:۳۴
لوقا ۲۰:۳۵
یوحنا ۴:۱۴
یوحنا ۶:۵۱
یوحنا ۸:۵۸
یوحنا ۸:۳۵
یوحنا ۸:۵۱
یوحنا ۸:۵۲
یوحنا ۹:۳۲
یوحنا ۱۰:۲۸
یوحنا ۱۱:۲۶
یوحنا ۱۲:۳۴
یوحنا ۱۳:۸
یوحنا ۱۴:۱۴

کارهای رسولان ۳:۲۱
کارهای رسولان ۱۵:۱۸
رومیان ۱:۲۵
رومیان ۹:۵
رومیان ۱۱:۳۶
رومیان ۱۲:۲
رومیان ۱۶:۲۷
اول قرنثیان ۱:۲۰
اول قرنثیان ۲:۶
اول قرنثیان ۲:۷
اول قرنثیان ۲:۸
اول قرنثیان ۳:۱۸
اول قرنثیان ۱۰:۱۱
دوم قرنثیان ۴:۴
دوم قرنثیان ۹:۹
دوم قرنثیان ۱۱:۳۱
غلاطیان ۱:۴
غلاطیان ۵:۱
افسیسیان ۱:۲۱
افسیسیان ۲:۲
افسیسیان ۷:۲
افسیسیان ۹:۳
افسیسیان ۱۱:۳
افسیسیان ۱۳:۲۱
افسیسیان ۱۶:۱۲
فیلیپیان ۴:۲۰
کولسیان ۱:۲۶
1 تیموتائوس ۱:۱۷
1 تیموتائوس ۶:۱۷
2 تیموتائوس ۴:۱۰
2 تیموتائوس ۴:۱۸
تیتس ۲:۱۲
عبرانیان ۱:۲
عبرانیان ۸:۱
عبرانیان ۵:۶
عبرانیان ۶:۵
عبرانیان ۷:۲۰
عبرانیان ۷:۱۷
عبرانیان ۷:۲۱
عبرانیان ۷:۲۴
عبرانیان ۷:۲۸
عبرانیان ۹:۲۶
عبرانیان ۱۱:۳
عبرانیان ۱۳:۸
عبرانیان ۱۳:۲۱
اول پطرس ۱:۲۳

اول پطرس ۱:۲۵
اول پطرس ۴:۱۱
اول پطرس ۵:۱۱
دوم پطرس ۳:۱۸
اول یوحنا ۲:۱۷
دوم یوحنا ۱:۲
یهودا ۱:۱۳
یهودا ۵:۲۵
مکاشفۀ یوحنا ۱:۶
مکاشفۀ یوحنا ۱:۱۸
مکاشفۀ یوحنا ۴:۹
مکاشفۀ یوحنا ۴:۱۰
مکاشفۀ یوحنا ۵:۱۳
مکاشفۀ یوحنا ۷:۱۲
مکاشفۀ یوحنا ۱۰:۶
مکاشفۀ یوحنا ۱۱:۱۵
مکاشفۀ یوحنا ۱۴:۱۱
مکاشفۀ یوحنا ۱۵:۷
مکاشفۀ یوحنا ۱۹:۳
مکاشفۀ یوحنا ۲۰:۱۰
مکاشفۀ یوحنا ۲۲:۵

aionios

متی ۱۸:۸
متی ۱۹:۱۶
متی ۱۹:۲۹
متی ۲۵:۴۱
متی ۲۵:۴۶
مرقس ۳:۲۹
مرقس ۱۰:۱۷
مرقس ۱۰:۳۰
لوقا ۱۰:۲۵
لوقا ۱۶:۹
لوقا ۱۸:۱۸
لوقا ۱۸:۳۰
یوحنا ۳:۱۵
یوحنا ۳:۱۶
یوحنا ۳:۳۶
یوحنا ۴:۱۴
یوحنا ۴:۳۶
یوحنا ۵:۲۴
یوحنا ۵:۳۹
یوحنا ۶:۲۷
یوحنا ۶:۴۰
یوحنا ۶:۴۷
یوحنا ۶:۵۴
یوحنا ۸:۶۸

یوحنا ۲۸:۱۰
یوحنا ۲۵:۱۲
یوحنا ۵۰:۱۲
یوحنا ۲:۱۷
یوحنا ۳:۱۷
کارهای رسولان ۴۶:۱۳
کارهای رسولان ۴۸:۱۳
رومیان ۷:۲
رومیان ۲۱:۵
رومیان ۲۲:۶
رومیان ۲۳:۶
رومیان ۲۵:۱۶
رومیان ۲۶:۱۶
دوم قرنتیان ۱۷:۴
دوم قرنتیان ۱۸:۴
دوم قرنتیان ۱:۵
غلاطیان ۸:۶

2 تسالونیکیان ۹:۱
2 تسالونیکیان ۱۶:۲
1 تیموتائوس ۱۶:۱
1 تیموتائوس ۱۲:۶
1 تیموتائوس ۱۶:۶
2 تیموتائوس ۹:۱
2 تیموتائوس ۱۰:۲

تیطس ۲:۱
تیطس ۷:۳
فلیمون ۱۵:۱
عبرانیان ۹:۵
عبرانیان ۲:۶
عبرانیان ۱۲:۹
عبرانیان ۱۴:۹
عبرانیان ۱۵:۹
عبرانیان ۲۰:۱۳
اول پطرس ۱۰:۵
دوم پطرس ۱۱:۱
اول یوحنا ۲:۱
اول یوحنا ۲۵:۲
اول یوحنا ۱۵:۳
اول یوحنا ۱۱:۵
اول یوحنا ۱۳:۵
اول یوحنا ۲۰:۵
یهودا ۷:۱
یهودا ۲۱:۱
مکاشفۀ یوحنا ۶:۱۴

eleēsē

رومیان ۳۲:۱۱

Geenna

متّی ۲۲:۵
متّی ۲۹:۵
متّی ۳۰:۵
متّی ۲۸:۱۰
متّی ۹:۱۸
متّی ۱۵:۲۳
متّی ۳۳:۲۳
مرقس ۴۳:۹

مرقس ۴۵:۹
مرقس ۴۷:۹
لوقا ۵:۱۲
یعقوب ۶:۳

Hadēs

متّی ۲۳:۱۱
متّی ۱۸:۱۶
لوقا ۱۵:۱۰
لوقا ۲۳:۱۶
کارهای رسولان ۲۷:۲
کارهای رسولان ۳۱:۲
اول قرنتیان ۵۵:۱۵
مکاشفۀ یوحنا ۱۸:۱
مکاشفۀ یوحنا ۸:۶
مکاشفۀ یوحنا ۱۳:۲۰
مکاشفۀ یوحنا ۱۴:۲۰

Limnē Pyr

مکاشفۀ یوحنا ۲۰:۱۹
مکاشفۀ یوحنا ۱۰:۲۰
مکاشفۀ یوحنا ۱۴:۲۰
مکاشفۀ یوحنا ۱۵:۲۰
مکاشفۀ یوحنا ۸:۲۱

Sheol

پیدایش ۳۵:۳۷
پیدایش ۳۸:۴۲
پیدایش ۲۹:۴۴
پیدایش ۳۱:۴۴
اعداد ۳۰:۱۶
اعداد ۳۳:۱۶
تشیه ۲۲:۳۲
اول سموئیل ۶:۲
دوم سموئیل ۶:۲۲
اول پادشاهان ۶:۲
اول پادشاهان ۹:۲
ایوب ۹:۷
ایوب ۸:۱۱
ایوب ۱۳:۱۴
ایوب ۱۳:۱۷
ایوب ۱۶:۱۷
ایوب ۱۳:۲۱
ایوب ۱۹:۲۴
ایوب ۶:۲۶
مزامیر ۵:۶
مزامیر ۱۷:۹
مزامیر ۱۰:۱۶
مزامیر ۵:۱۸
مزامیر ۳:۳۰
مزامیر ۱۷:۳۱
مزامیر ۱۴:۴۹
مزامیر ۱۵:۴۹
مزامیر ۱۵:۵۵
مزامیر ۱۳:۸۶
مزامیر ۳:۸۸
مزامیر ۴۸:۸۹

مزامیر ۳:۱۱۶
مزامیر ۸:۱۳۹
مزامیر ۷:۱۴۱
امثال ۱۲:۱
امثال ۵:۵
امثال ۲۷:۷
امثال ۱۸:۹
امثال ۱۱:۱۵
امثال ۲۴:۱۵
امثال ۱۴:۲۳
امثال ۲۰:۲۷
امثال ۱۶:۳۰
جامعه ۱۰:۹
غزل غزلها ۶:۸
اشعیا ۱۴:۵
اشعیا ۱۱:۷
اشعیا ۹:۱۴
اشعیا ۱۱:۱۴
اشعیا ۱۵:۱۴
اشعیا ۱۵:۲۸
اشعیا ۱۸:۲۸
اشعیا ۱۰:۳۸
اشعیا ۱۸:۳۸
اشعیا ۹:۵۷

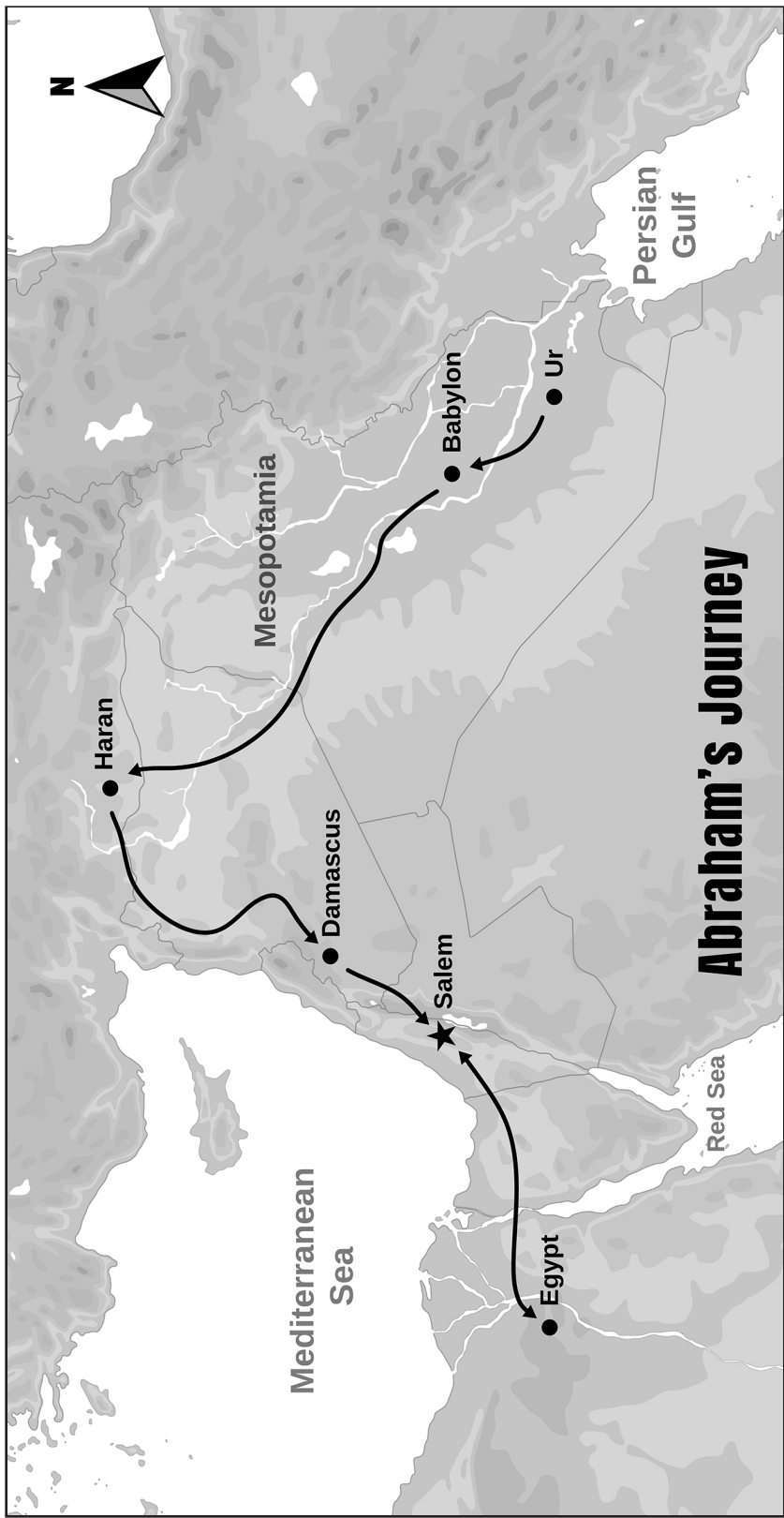
حزقیال ۱۵:۳۱
حزقیال ۱۶:۳۱
حزقیال ۱۷:۳۱
حزقیال ۲۱:۳۲
حزقیال ۲۷:۳۲
هوشع ۱۴:۱۳
عاموس ۲:۹
یونس ۲:۲
حقیق ۵:۲

Tartaroō

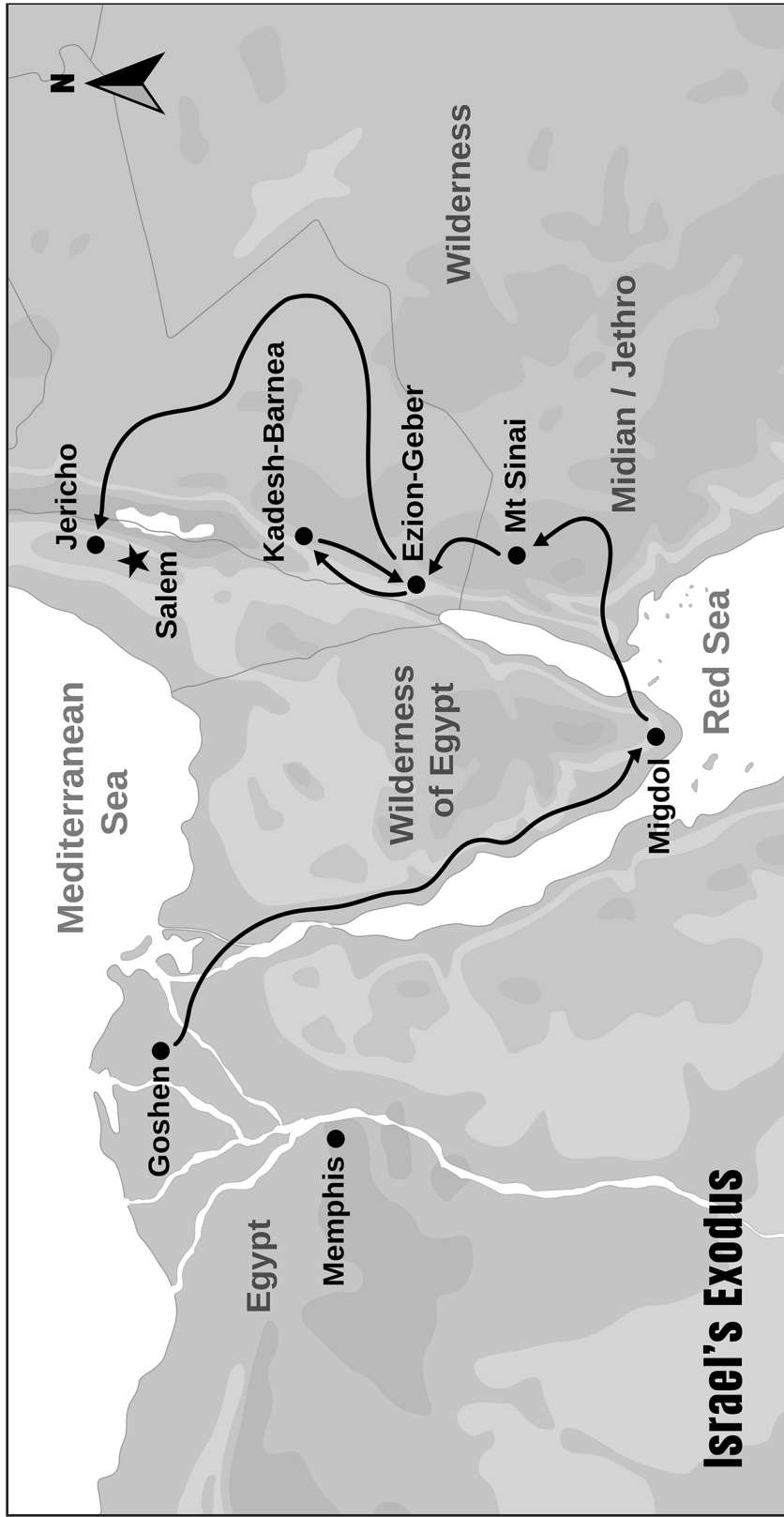
دوم پطرس ۴:۲

Questioned

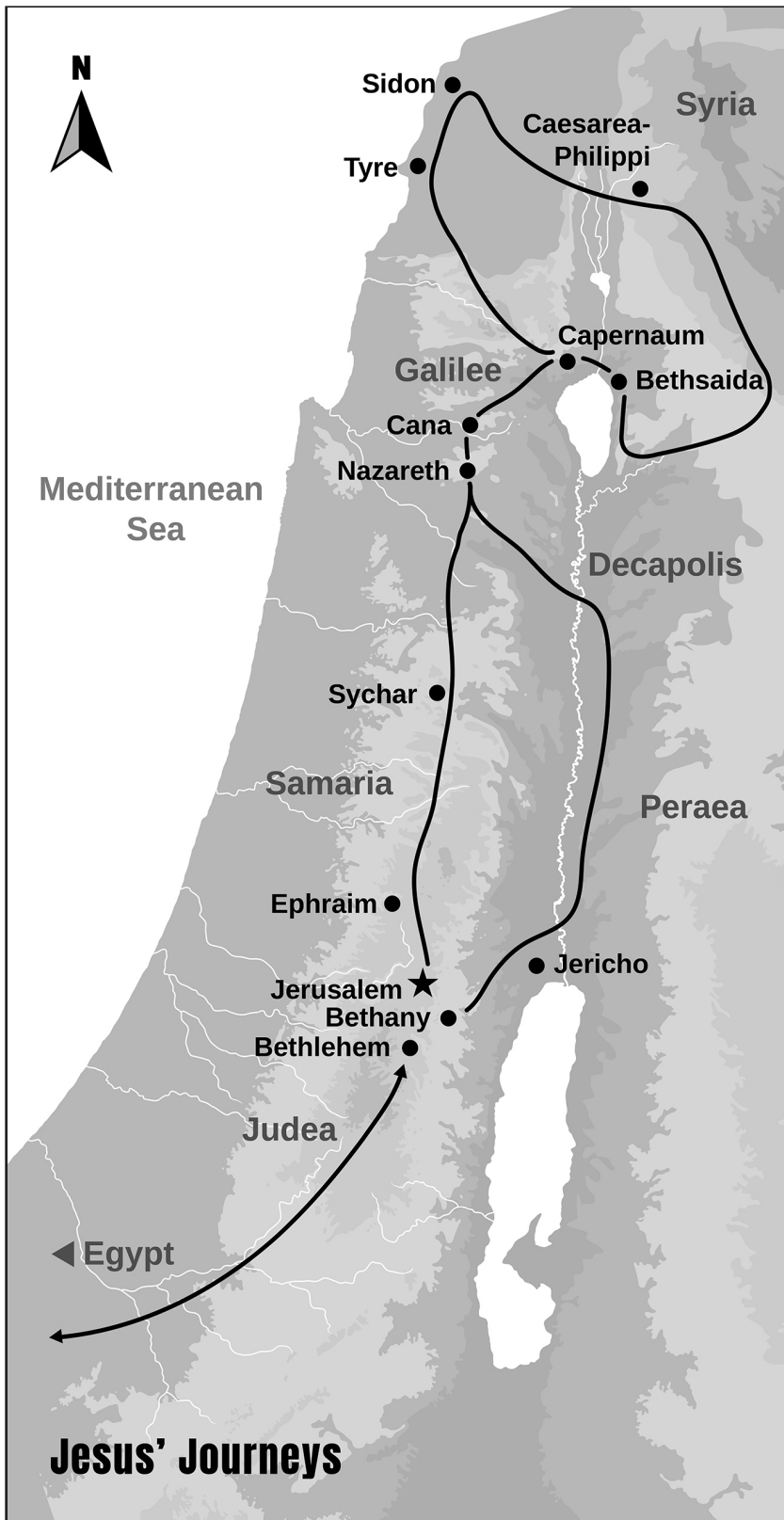
دوم پطرس ۱۷:۲

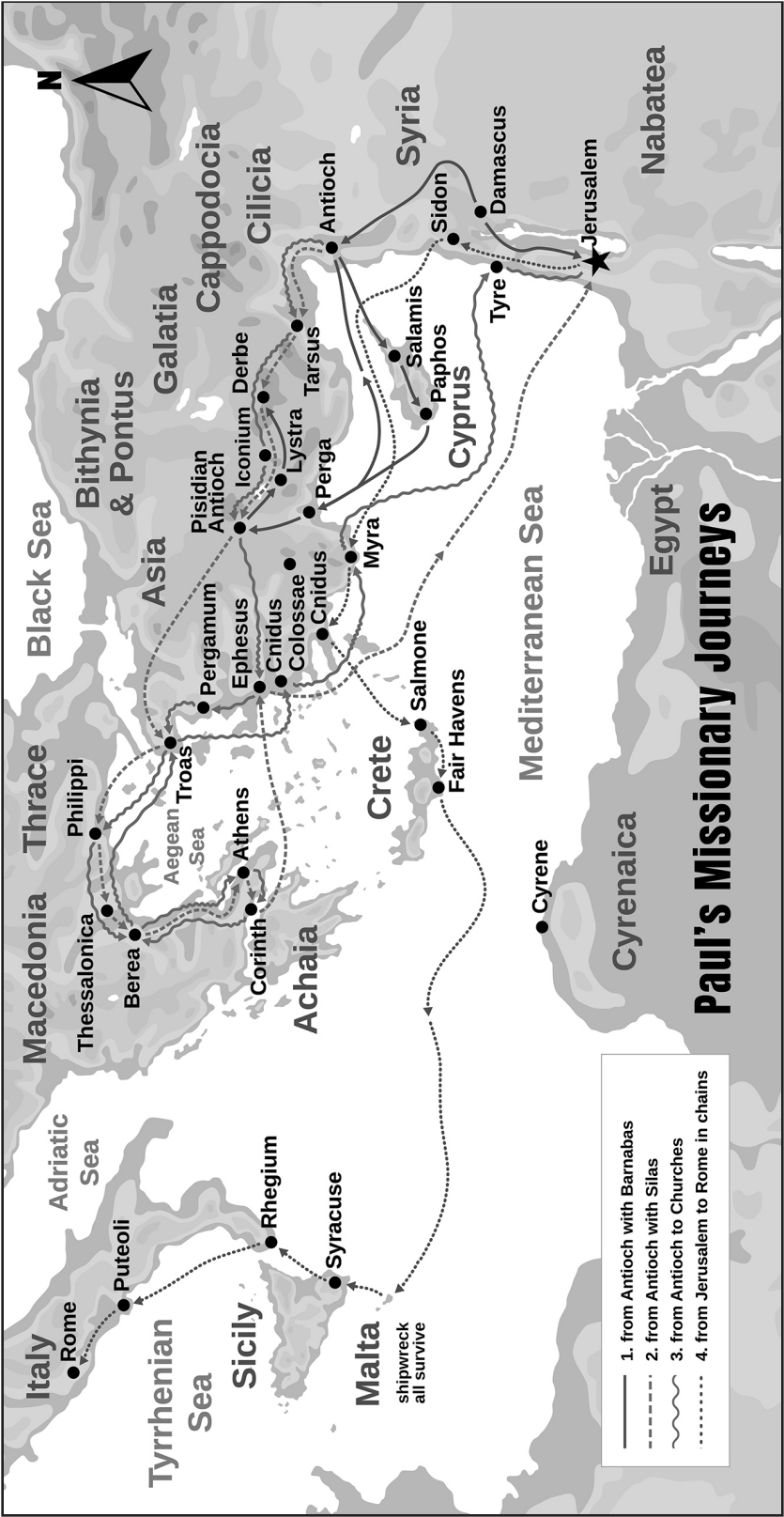
به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و بیرون رفت به سمت آن مکانی که می‌بایست به میراث یابد. پس بیرون آمد و نیمی دانست به کجا می‌رود. - عبرانیان ۱۱:۸

و واقع شد که چون فرعون قوم را رها کرده بود، خدا ایشان را از راه زمين فلسطين رهبری نکرد، هرچند آن نزدیکتر بود. زیرا خدا گفت: «مبادا که چون قوم جنگ بینند، پشیمان شوند و به مصر برگردند.» - خروج ۱۳:۱۷

زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند. - مرقس ۱۰:۴۵

پولس، غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده شده برای انجیل خدا، - رومیان ۱:۱

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert martyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?				
Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.		
▶ Who are we?	God	Father	John 10:30	God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son				
		Holy Spirit				
	Mankind	Living		Genesis 1:1	No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing				
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy		Genesis 1:1	No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
	Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و این و روح القدس تعمید دهید. - متی ۲۸:۱۹

